

Bodleian Libraries

UNIVERSITY OF OXFORD

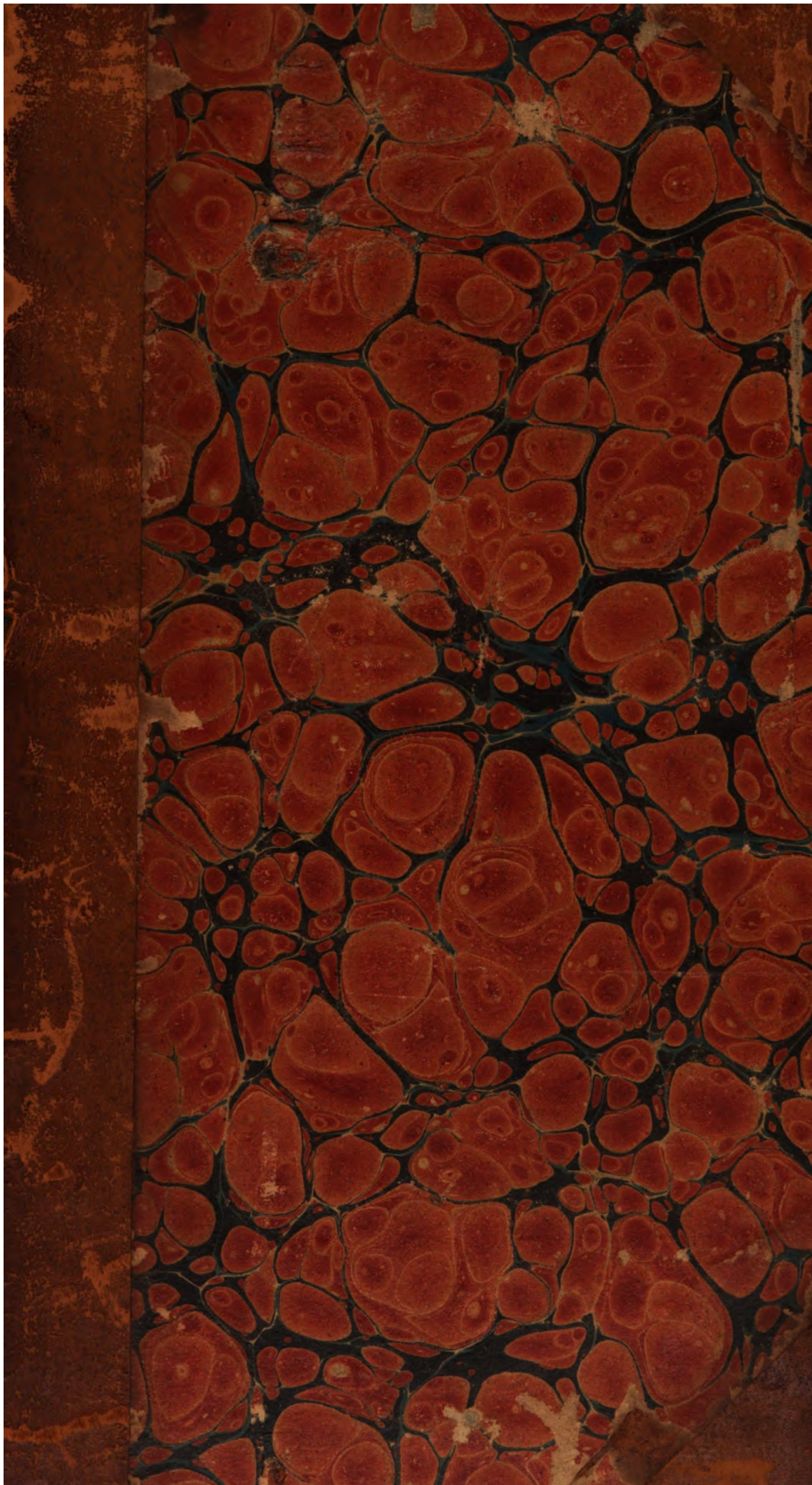
This book is part of the collection held by the Bodleian Libraries and scanned by Google, Inc. for the Google Books Library Project.

For more information see:

<http://www.bodleian.ox.ac.uk/dbooks>

This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 2.0 UK: England & Wales (CC BY-NC-SA 2.0) licence.

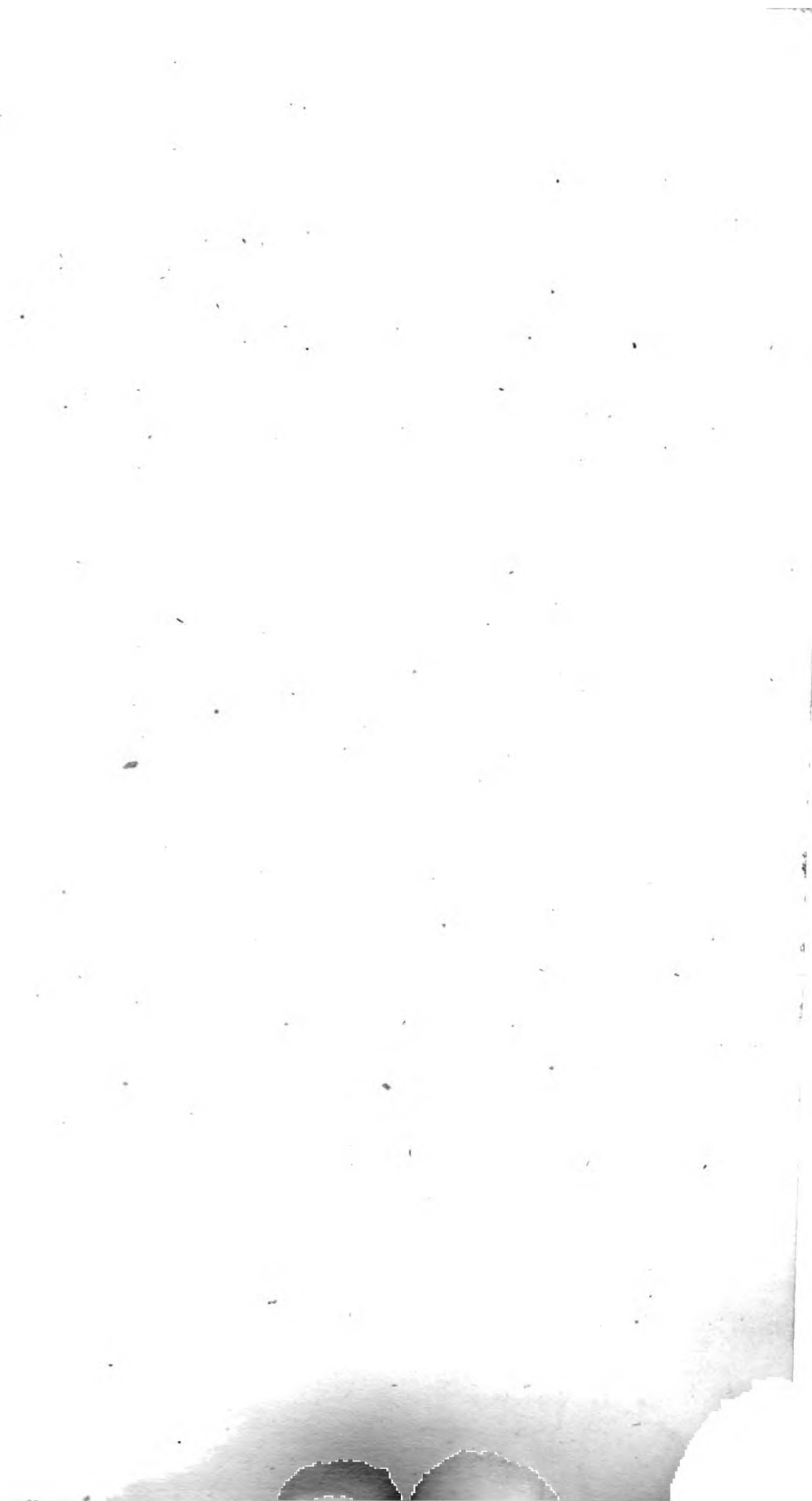
29.

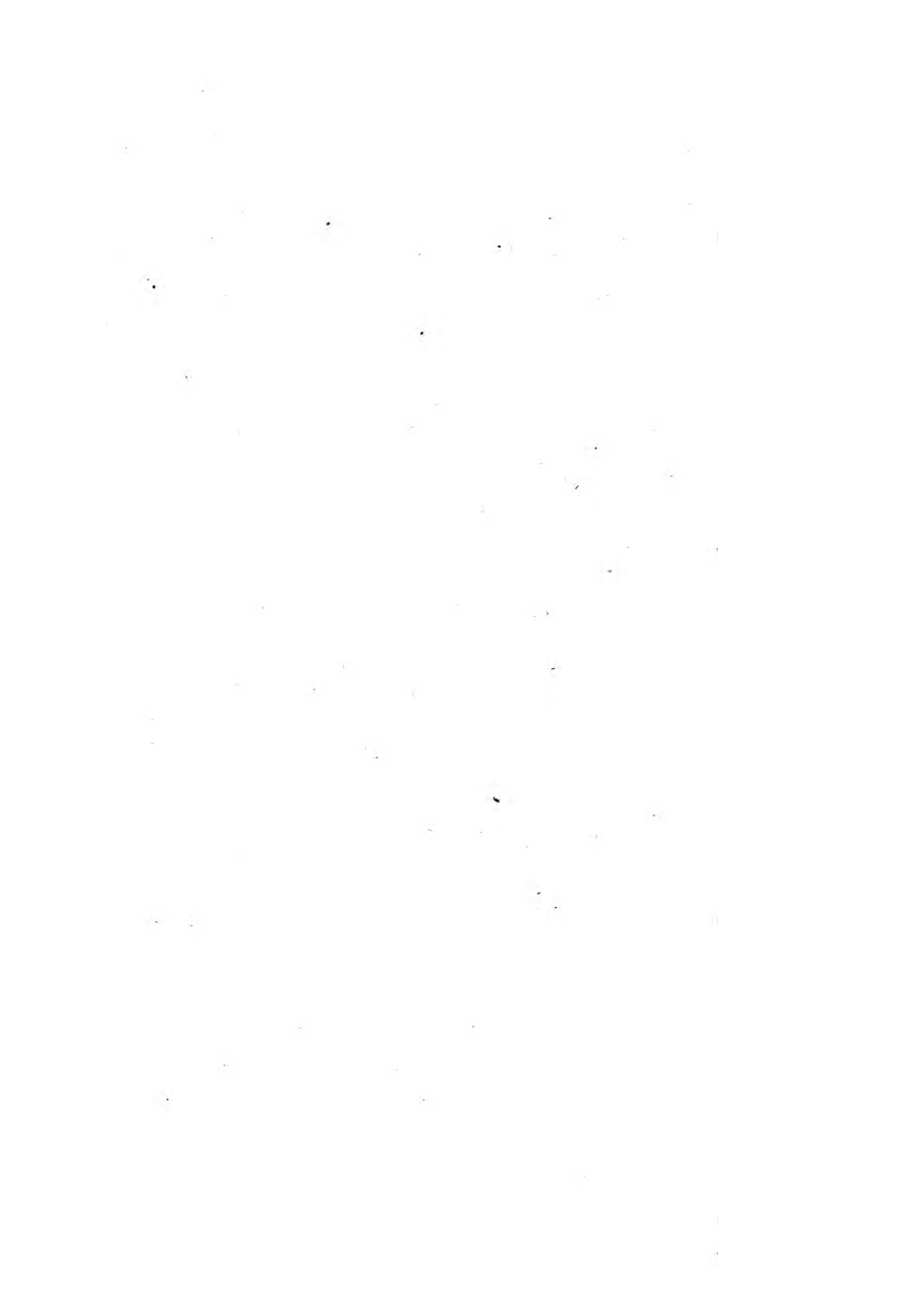
560.

600005532L

1890

**LYSIAE
ORATIONES**

QUAE SUPERSUNT OMNES

ET

DEPERDITARUM FRAGMENTA.

EDIDIT

ET

BREVI ADNOTATIONE CRITICA INSTRUXIT

CAROLUS FOERTSCH,

PH. DOCT.

**PRAECEDIT COMMENTATIO CRITICA DE LOCIS NONNULLIS
LYSIAE ET DEMOSTHENIS.**

**LIPSIAE,
SUMPTIBUS AUGUSTI LEHNHOLDI.**

MDCCCXXIX.

560.

PLATE
LITHOGRAPH

100.

COMMENTATIO CRITICA

DE

LOCIS NONNULLIS

LYSIAE ET DEMOSTHENIS.

EDITA A. 1827.

UNITED STATES GOVERNMENT

OF

NAVY

NAVY DEPARTMENT

NAVY DEPARTMENT

VIRO ILLUSTRISSIMO
GODOFREDO HERMANNO

S. P. D.

CAROLUS FOERTSCH.

Quo saepius temporis, quod in Academia Lipsiensi transegi, memoriam repeto: eo magis, quam multis et magnis commodis incommoda, quibus non raro afficiebar et premebar, praeponderata sint, perspicio. Quaecunque autem bona et commoda divino munere mihi contigerunt, eorum nullum est maius, nullum praestantius, quam quod *Te, Hermanne*, praeceptorem sum nactus. *Tu* enim non modo scholis publicis, quibus aut scriptores graecos interpretabare aut eas, quarum cognitione antiquitatis eruditae studiosis opus est, disciplinas explicabas, et ardentissimum veterum scriptorum amorem in animo meo excitasti et studia mea plurimum adiuvisti; verum etiam id mihi tribuere non es gravatus, ut societatis graecae, quae *Te* moderatore floret et floruit, sodalibus me adscriberes: qua re non habeo profecto quid salutaris mihi et fructuosius obtigisse dicam. Propius sic *Tibi* admotus tum excellentis *Tui* ingenii magnitudinem et elegantissimae *Tuae* doctrinae copiam, tum singulares illas virtutes, quibus ornatus cumulatusque es, etiam melius intueri magis-

que admirari potui. Quam acri ibi studio *Te, Vir Summe*, nobis discipulis *Tuis* viam ad antiquitatis cognitionem veramque doctrinam praeceuntem videbamus! Quantam humanitatem, egregie iunctam cum gravitate et severitate, exhibebas in castigandis nostris erroribus, errantium et labentium animos non deprimens et infringens, sed erigens et confirmans! Quam candide, quum quis nostrum sagaciter vitiosa investigaverat ac sollerter emendaverat, laude eum afficiebas eiusque studium etiam magis incitabas! Quanto veritatis amore *Te* perpetuo incensum videbamus quamque acriter nos eodem amore inflammare studebas, ipse nostram a *Tuis* placitis dissensionem, si modestiae et verecundiae finibus contineretur, non modo ferens, verum etiam exhortans nos assidue, ut, quaecunque nobis proposuisses, non creduli probaremus, sed accurate examinaremus *Tibique* ingenue, si qua contradici posse nobis viderentur, patefaceremus! Quamquam quid ego conor laudes *Tuas*, quae et plurimae sunt et maximae, celebrare, qui me huic rei et minime parem esse sentiam et probe teneam virtutum *Tuarum* iam alios, quibuscum neque ingenio neque doctrina comparandus sim, existisse laudatores? Ac nihil attinet hic ea dicere, quae in vulgus nota ac testata sunt: eorum potius meum fuerit hic mentionem facere, quae ego praeter illa summa, quae ex *Tua* institutione et consuetudine ut ad omnes *Tuos* discipulos, ita ad me redundarunt, emolumenta, eximiae *Tuae* benevolentiae grata acceptaque refero. Sed et *Tua* singularis modestia, qua beneficia in alios collata reticere mavis quam divulgari, et infantia me mea ne hoc quidem gratissimum in me suscipere negotium patiuntur. Huc accedit, quod merita in me *Tua* tot tantaque exstiterunt, ut, etiamsi essem facundissimus, oratione iis prorsus digna persequi non possem. Unum

tamen est, quod quin strictim saltem attingam tenere me non possum: summam illam dico humanitatem *Tuam*, qua mihi saepenumero morbis et aegritudine afflicto solatium solebas afferre, qua me propter multa, quae mihi obiecta videbam, impedimenta de iustis studiorum progressibus desperantem et languescentem exhortabare, ut nihilominus via, quam ingressus eram, pergerem. Profiteor, me, quotiescunque *Tecum, Vir Praestantissime*, cuius ipsi vultus quanta sit *Tua* humanitas et comitas loquuntur, sermones contulisses, quamvis antea demissum et tristem, domum rediisse erectum et laetum. Quid quod, ex quo Lipsia absum, simulatque animo fracto et moesto *Tua* imago obversabatur, statim eum confirmatum exhilaratumque esse sensi. Ac vel hoc unum mecum reputans pervideo fieri omnino non posse, ut eam, quae *Tuis* in me meritis quodammodo conveniat, gratiam *Tibi* referam, quum ne agendi quidem gratias officio, ut par est, perfungi me posse intelligam. Veruntamen, ut aliquo certe modo gratum meum piumque animum publice *Tibi* testarer, haec ad *Te* scribere sustinui: quin etiam eo sum progressus, ut has qualescunque studiorum meorum primitias *Tibi* dedicarem. Quod utrum facerem necne, propter libelli tenuitatem per diu quidem dubitavi: tamen flagrans gratam beneficiorum memoriam utcunque declarandi cupiditas tandem vicit rationem, qua hoc modo me illi cupiditati nullo pacto satisfacere posse monebar. Vicit sperare me iubens, *Te*, qua es eximia indulgentia, hoc munusculum non adspernaturum, sed eo, quo semper erga me fuisti, benevolo animo esse accepturum. Hanc autem bonam spem eo minus extenuari patior, quo magis in diiudicando hoc libello *Te* memorem eorum, quae me in eo adornando et edendo occupatum oppresserunt, frontem esse remissurum est mihi persuasum. Quae illa

mea meique libri fuerint fata, paucis hic liceat mihi enarrare. Quum ante hos duos annos summorum in philosophia honorum rite capessendorum caussa commentationem criticam de locis nonnullis Lysiae et Demosthenis conscripsissem: Hartmannus, librarius Lipsiensis, se mihi promisit eam typis exscribendam curaturum esse, si ei editionem orationum Lysiacarum essem adiuncturus. Convenit inter nos: confidebam enim per otium, quod mihi Lipsiae etiamtum versanti dabatur, me mox hanc rem ita, ut librario satisfaceret, profligaturum esse. Vix autem commentatio illa aeneis formis erat impressa, quum mihi a b. Niemeyero et A. Jacobsio, Regii Paedagogii Halensis Directoribus Illustrissimis, munus praeceptoris hac in schola est delatum. Sic factum, ut Lipsia relicta Halas commigrarem. Spes autem, quam conceperam, ibi me facile tantum otii nacturum esse, ut ad tempus solverem promissum, plane me est frustrata. Praeterquam enim quod negotia scholastica, quae mihi mandabantur, mihi in re paedagogica adhuc prorsus hospiti otium relinquebant nullum: praeterea persaepe incommodissima infirmissimaque tentabar valetudine. Sic annus abierat nec cogitare potueram de opera, quam Lysiae orationibus aliquantulum castigandis et expo- liendis me navaturum esse receperam. Feriis demum vernis anni superioris aggredi licebat hoc negotium, quod ut tandem aliquando exsequeretur librarius monere et urgere non desinebat. Non ita multo post transmisi ei complures schedulas, quas typographo non minus impatienti traderet. Sed eheu! mox mihi affertur nuncius, litteras quidem meas, quibus schedularum illarum mentionem feceram, a librario acceptas, schedas ipsas autem negligentia nescio cuius esse disiectas. Iam operam meam perditam meque in necessitatem adductum videbam, ut, quod spatium vixdum eram

emensus, denuo decurrerem. Qua re quantopere animus meus, per se ab aegritudine non vacuus, contractus fuerit ac demissus, verbis non queo satis exprimere. Diu a me impetrare non potui, ut studii aliquid ad detrimentum mihi importatum resarciendum conferrem. Auctumno demum ineunti, postquam animus satis reffectus recreatusque erat, retuli me ad studia illa longo intervallo intermissa. Rationem autem, quam in primis plagulis iam ante excusis tenueram, paullulum tum immutare minusque in adnotationibus verborum parcus esse coepi. In universum autem quae instituti mei ratio fuerit quidque praestare voluerim, breviter hic exponere non abs re esse videtur.

Bibliopola, qui bene perspexerat, ex quo Lysias ab Immanuele Bekkero, Viro de scriptoribus veteribus immortaliter merito, emendatior puriorque a librariorum mendis editus esset, nondum prodiisse eius editionem, quae non amplis copiosisque commentariis, sed brevi tantum adnotatione critica instructa exiguo pretio comparari posset (Tauchnitzii enim et Weigeli editiones prius vulgatae et ex Reiskiana sunt expressae), me rogavit, ut commentationi criticae, quam redemerat, talem editionem adiicerem. Hanc igitur parans in eo potissimum elaboravi, ut Lysiae orationes quam fieri posset emendatissimas exhiberem. Bekkeri autem editioni meam plurimum debere, grato, quo decet, animo profiteor: non ita tamen me ei quasi in servitutem addixi, ut nulli scripturae aut emendationi, nisi quae huic viro docto esset probata, locum concederem: immo quotiescunque aut potior codicum lectio aut melior emendatio ab eo repudiata mihi videbatur, hanc reponere non dubitavi. Nec verendum mihi videtur, ne mea editio nihil aliud esse dicatur quam repetitio Bekkerianae. Cum ea tamen si mea magis conspirat, quam aliorum scriptorum posteriores edi-

VIRO ILLUSTRISSIMO
GODOFREDO HERMANNO

S. P. D.

CAROLUS FOERTSCH.

Quo saepius temporis, quod in Academia Lipsiensi transegi, memoriam repeto: eo magis, quam multis et magnis commodis incommoda, quibus non raro afficiebar et premebar, praeponderata sint, perspicio. Quaecunque autem bona et commoda divino munere mihi contigerunt, eorum nullum est maius, nullum praestantius, quam quod *Te, Hermanne*, praeceptorem sum nactus. *Tu* enim non modo scholis publicis, quibus aut scriptores graecos interpretabare aut eas, quarum cognitione antiquitatis eruditae studiosis opus est, disciplinas explicabas, et ardentissimum veterum scriptorum amorem in animo meo excitasti et studia mea plurimum adiuvisti; verum etiam id mihi tribuere non es gravatus, ut societatis graecae, quae *Te* moderatore floret et floruit, sodalibus me adscriberes: qua re non habeo profecto quid salutaris mihi et fructuosius obtigisse dicam. Propius sic *Tibi* admotus tum excellentis *Tui* ingenii magnitudinem et elegantissimae *Tuae* doctrinae copiam, tum singulares illas virtutes, quibus ornatus cumulatusque es, etiam melius intueri magis-

que admirari potui. Quam acri tibi studio *Te, Vir Summe*, nobis discipulis *Tuis* viam ad antiquitatis cognitionem veramque doctrinam praeuntem videbamus! Quantam humanitatem, egregie iunctam cum gravitate et severitate, exhibebas in castigandis nostris erroribus, errantium et labentium animos non deprimens et infringens, sed erigens et confirmans! Quam candide, quum quis nostrum sagaeiter vitiosa investigaverat ac sollerter emendaverat, laude eum afficiebas eiusque studium etiam magis incitabas! Quanto veritatis amore *Te* perpetuo incensum videbamus quamque acriter nos eodem amore inflammare studebas, ipse nostram a *Tuis* placitis dissensionem, si modestiae et verecundiae finibus contineretur, non modo ferens, verum etiam exhortans nos assidue, ut, quaecunque nobis proposuisses, non creduli probaremus, sed accurate examinarem *Tibique* ingenue, si qua contradici posse nobis viderentur, patefaceremus! Quamquam quid ego conor laudes *Tuas*, quae et plurimae sunt et maximae, celebrare, qui me huic rei et minime parem esse sentiam et probe teneam virtutum *Tuarum* iam alios, quibuscum neque ingenio neque doctrina comparandus sim, existisse laudatores? Ac nihil attinet hic ea dicere, quae in vulgus nota ac testata sunt: eorum potius meum fuerit hic mentionem facere, quae ego praeter illa summa, quae ex *Tua* institutione et consuetudine ut ad omnes *Tuos* discipulos, ita ad me redundarunt, emolumenta, eximiae *Tuae* benevolentiae grata acceptaque refero. Sed et *Tua* singularis modestia, qua beneficia in alios collata reticere mavis quam divulgari, et infantia me mea ne hoc quidem gratissimum in me suscipere negotium patiuntur. Huc accedit, quod merita in me *Tua* tot tantaque exstiterunt, ut, etiamsi essem facundissimus, oratione his prorsus digna persequi non possem. Unum

tamen est, quod quin strictim saltem attingam tenere me non possum: summam illam dico humanitatem *Tuam*, qua mihi saepenumero morbis et aegritudine afflicto solatium solebas afferre, qua me propter multa, quae mihi obiecta videbam, impedimenta de iustis studiorum progressibus desperantem et languescentem exhortabare, ut nihilominus via, quam ingressus eram, pergerem. Profiteor, me, quotiescunque *Tecum*, *Vir Praestantissime*, cuius ipsi vultus quanta sit *Tua* humanitas et comitas loquuntur, sermones contulisses, quamvis antea demissum et tristem, domum rediisse erectum et laetum. Quid quod, ex quo Lipsia absum, simulatque animo fracto et moesto *Tua* imago obversabatur, statim eum confirmatum exhilaratumque esse sensi. Ac vel hoc unum mecum reputans pervideo fieri omnino non posse, ut eam, quae *Tuis* in me meritis quodammodo conveniat, gratiam *Tibi* referam, quum ne agendi quidem gratias officio, ut par est, perfungi me posse intelligam. Veruntamen, ut aliquo certe modo gratum meum piisque animum publice *Tibi* testarer, haec ad *Te* scribere sustinui: quin etiam eo sum progressus, ut has qualescunque studiorum meorum primitias *Tibi* dedicarem. Quod utrum facerem necne, propter libelli tenuitatem per diu quidem dubitavi: tamen flagrans gratam beneficiorum memoriam utcunque declarandi cupiditas tandem vicit rationem, qua hoc modo me illi cupiditati nullo pacto satisfacere posse monebar. Vicit sperare me iubens, *Te*, qua es eximia indulgentia, hoc munusculum non adspernaturum, sed eo, quo semper erga me fuisti, benevolo animo esse accepturum. Hanc autem bonam spem eo minus extenuari patior, quo magis in diiudicando hoc libello *Te* memorem eorum, quae me in eo adornando et edendo occupatum oppresserunt, frontem esse remissurum est mihi persuasum. Quae illa

mea meique libri fuerint fata, paucis hic liceat mihi enarrare. Quum ante hos duos annos summorum in philosophia honorum rite capessendorum caussa commentationem criticam de locis nonnullis Lysiae et Demosthenis conscripsissem: Hartmannus, librarius Lipsiensis, se mihi promisit eam typis exscribendam curaturum esse, si ei editionem orationum Lysiacarum essem adiuncturus. Convenit inter nos: confidebam enim per otium, quod mihi Lipsiae etiamtum versanti dabatur, me mox hanc rem ita, ut librario satisfaceret, profligaturum esse. Vix autem commentatio illa aeneis formis erat impressa, quum mihi a b. Niemeyero et A. Jacobsio, Regii Paedagogii Halensis Directoribus Illustrissimis, munus praeceptoris hac in schola est delatum. Sic factum, ut Lipsia relicta Halas commigrarem. Spes autem, quam conceperam, ibi me facile tantum otii nacturum esse, ut ad tempus solverem promissum, plane me est frustrata. Praeterquam enim quod negotia scholastica, quae mihi mandabantur, mihi in re paedagogica adhuc prorsus hospiti otium relinquebant nullum: praeterea persaepe incommodissima infirmissimaque tentabar valetudine. Sic annus abierat nec cogitare potueram de opera, quam Lysiae orationibus aliquantulum castigandis et expoliendis me navaturum esse receperam. Feriis demum vernis anni superioris aggredi licebat hoc negotium, quod ut tandem aliquando exsequerer librarius monere et urgere non desinebat. Non ita multo post transmisi ei complures schedulas, quas typographo non minus impatienti traderet. Sed eheu! mox mihi affertur nuncius, litteras quidem meas, quibus schedularum illarum mentionem feceram, a librario acceptas, schedas ipsas autem negligentia nescio cuius esse disiectas. lam operam meam perditam meque in necessitatem adductum videbam, ut, quod spatium vixdum eram

emensus, denuo decurrerem. Qua re quantopere animus meus, per se ab aegritudine non vacuus, contractus fuerit ac demissus, verbis non queo satis exprimere. Diu a me impetrare non potui, ut studii aliquid ad detrimentum mihi importatum resarciendum conferrem. Auctumno demum ineunti, postquam animus satis reffectus recreatusque erat, retuli me ad studia illa longo intervallo intermissa. Rationem autem, quam in primis plagulis iam ante excusis tenueram, paullulum tum immutare minusque in adnotationibus verborum parcus esse coepi. In universum autem quae instituti mei ratio fuerit quidque praestare voluerim, breviter hic exponere non abs re esse videtur.

Bibliopola, qui bene perspexerat, ex quo Lysias ab Immanuele Bekkero, Viro de scriptoribus veteribus immortaliter merito, emendatior puriorque a librario- rum mendis editus esset, nondum prodiisse eius editionem, quae non amplis copiosisque commentariis, sed brevi tantum adnotatione critica instructa exiguo pretio comparari posset (Tauchnitzii enim et Weigeli editiones prius vulgatae et ex Reiskiana sunt expressae), me rogavit, ut commentationi criticae, quam redemerat, talem editionem adiicerem. Hanc igitur parans in eo potissimum elaboravi, ut Lysiae orationes quam fieri posset emendatissimas exhiberem. Bekkeri autem editioni meam plurimum debere, grato, quo decet, animo profiteor: non ita tamen me ei quasi in servitutem addixi, ut nulli scripturae aut emendationi, nisi quae huic viro docto esset probata, locum concederem: immo quotiescunque aut potior codicum lectio aut melior emendatio ab eo repudiata mihi videbatur, hanc reponere non dubitavi. Nec verendum mihi videtur, ne mea editio nihil aliud esse dicatur quam repetitio Bekkerianae. Cum ea tamen si mea magis conspirat, quam aliorum scriptorum posteriores edi-

tiones cum prioribus, hoc inde est factum, quod Bekkerus, ut solet, prudentissime cautissimeque editoris munere est functus raroque editori sequenti, qui novis subsidiis criticis destitutus est, a se dissentiendi copiam facit. Tali vero tantoque viro praeunte non puto vitio mihi datum iri, quod tam saepe librorum manuscriptorum auctoritate posthabita virorum doctorum emendationes in verborum ordinem recepi. Lysias omnium fere scriptorum graecorum miserrime est depravatus et quotquot eius exstant codices scripti, deterioris illi sunt notae *). Saepius igitur, quam aliis in libris, in huius oratoris operibus ab ingenio auxilium est petendum. Mearum tamen coniecturarum perpauca iisque tantum, quas vel *Tibi, Vir Praestantissime*, vel b. Reisigio vel aliis viris doctis probatas esse sciebam, locum inter Lysiae verba assignavi. Idem autem, quod aliis hunc scriptorem emendantibus non semel accidit, mihi quoque evenit, ut emendationes nonnullas in commentatione critica propositas exinde cognoscerem iam ab aliis esse occupatas. Diligenter vero, ut aequum erat, singulis in locis editionis id indicavi. Unam tamen coniecturam, quam ante paucos demum dies Valckenarii diatriben in Euripidis perdit. dramat. reliquias forte inspiciens ab hoc homine eruditissimo mihi praereptam vidi, in adnotationibus commemorare non potui: eam dico, quam ipso commentationis principio protuli quamque a Valckenario l. l. p. 263. propositam hoc tempore perspexi **).

*) Unus Laurentianus C., quem modo simpliciter *Laurentianum*, modo *optimum Bekkeri codicem* appellavi, alicuius est pretii.

***) Quod *Commentat. crit. p. 17. dixi, Demosth. p. 1146. R. mihi κατὰ τὰ ψηφίσματα* legendum videri, idem Seagero in mentem venisse, e Schaeferi demum *App. Crit. Vol. V. p. 224.*, qui tomus multo post meam dissertationem vulgatus est, cognovi.

Iam vero dicendum est de adnotatiunculis, quas Lysiae verbis subieci. In his et per librarium, ut chartae parceretur, monentem et per temporis angustias, id tantum agere licuit, ut meam ab H. Stephano et Bekkero dissensionem accurate adnotarem *) et vero etiam in orationibus a Bremio editis ad huius viri, quem propter singularem integritatem aequae ac propter insignem eruditionem magnopere veneror, editionem respicerem. Quocum autem singulis in locis concordo, eum, paucis quibusdam locis exceptis, nomine non appellavi. Praeterea ubi scriptura librorum manu exaratorum repudiata viri cuiusdam docti coniecturam praetuli, lectores huius rei certiores feci. Earum vero coniecturarum, quae a me non sunt susceptae, solas eas commemoravi perpetuo, quae a Stephano **) et Bekkero sunt propositae, quoniam omnino consilium mihi erat, quaquam in re ab his discreparem, legentes monere. Quae ab aliis sunt coniectata, sed a me non recepta, ea rarius nec nisi iusta cogente causa retuli. In oratione funebri insuper lectiones margini Aldini oratorum Graecorum exemplaris in bibliotheca Vimariensi Magni Ducis servati adscriptas, quas insigni Osalini ***), Viri Clarissimi, liberalitati debeo easque, quas e codice Leidensi et margine Aldinae Lugdunensis enotatas Sluiterus in

*) In rebus tantum levioribus et minutioribus id facere omisi: item quae aperte typhetarum sunt peccata silentio praetermisi. Si vero nihilominus hic illic talia adnotata sunt, ea inducere me fugit.

**) Ubi refero Stephanum aliam scripturam, quam quae a me est recepta, exhibere, in margine vero sic, ut ego dedi, coniecisse (ut p. 9. μικρὰς ἠγούσθαι] μακρὰς ἠγούσθαι Steph., sed in marg. „M. μικρὰς ἠγούσθαι.“): haec coniectura, nisi aperte contrarium pronuncio, existimanda est deinde codicibus scriptis confirmata esse.

***) Hic vir doctissimus, cui pro summa erga me benevolentia maximam habeo gratiam, haec adscripserat illis lectionibus: „Inveni facile patebit, eas e codice aliquo MS. excerptas esse, non ex editione Stephani, quanquam cum ea magnopere conspirant.“

lectionibus Andocideis commemoravit, adieci. Denique illarum lectionum, quae ex margine Aldinae Lugdunensis depromptae sunt, eas quoque paucas, quae ibi etiam ad nonnullas alias priorum orationum adscriptae leguntur, enotavi, ratus fore quibus hoc non iniucundum esset. Sunt eae vero partim emendationes viri cuiusdam docti, partim lectiones codicis alicuius Veneti. (v. Sluit. l. l. p. 242.) *).

His dictis nihil iam restat nisi ut *Te, Hermanne, Vir Praestantissime*, etiam atque etiam rogem, ut hoc munusculum pio animo *Tibi* a me oblatum boni consulas neque ex pretii magnitudine, sed ex animi voluntate tantum metiare. Meliora *Tuaque* Amplitudine paullo certe digniora dedissem, si mihi et plus otii et firmior valetudo contigisset. Hoc vero velim *Tibi* penitus persuadeas, nihil mihi maiori fore curae, quam ut in posterum aliquid conficiam, quod maximis *Tuis* in me meritis non prorsus sit inconveniens. Vale, *Vir Illustrissime*, mihi que favere perge. Scripsi Halis Saxonum Idibus Aprilibus A. MDCCCXXIX.

*) Has lectiones memorans instituti mei tenendi causa non subieci, quot et qui alii codices idem praebent. Quod moneo, ne quis opinetur, si, ut hoc utar exemplo, p. 13. dixi: „Σώστρατος Venet. Σώσαστρος Steph.“ Σώστρατος uno ab Veneto praebent. Nunc autem sane melius mihi videor acturus fuisse, si, ut in posterioribus, ita in prioribus orationibus brevitati paullo minus consulissem. Eos igitur, qui operam meam diiudicare volent, rogatos volo, ut non ex prioribus tantum plagulis de ea faciant iudicium, verum etiam ad posteriores respiciant, et praeterea libellum *Observationum criticarum in Lysiae orationes*, quem propediem in lucem emittam, iis in locis, quos ibi tractavi, adeant.

Lysiae orat. VI. in Andoc. §. 33. ed. Bekk. p. 230.
ed. Reisk.

Εἰς τοσοῦτο δὲ ἀναισχυντίας ἀφίεται, ὥστε καὶ παρασκευάζεται τῇ πόλει καὶ πράττει καὶ ἤδη δημηγορεῖ καὶ ἐπιτιμᾷ καὶ ἀποδοκιμάζει τῶν ἀρχόντων τισί, καὶ etc.

Hic primum offensioni sunt verba παρασκευάζεται τῇ πόλει καὶ πράττει, unde equidem non possum aptam elicere sententiam. Iure Taylorus, *valeat*, inquit, *critice*, *si haec sint sana!* Coniicit igitur, legendum esse: παρασκευάζεται τὰ τῆς πόλεως πράττειν. Reiskio post παρασκευάζεται videtur verbum *λυμαίνεσθαι* a librariis omissum esse. Ego vero persuasum mihi habeo, huius orationis auctorem, quisquis fuerit, scripsisse: παρασκευάζεται τὰ πολιτικὰ πράττειν. Loquendi formula τὰ πολιτικὰ πράττειν, etiamsi non Lysiae, aliis tamen scriptoribus usitatissima est (cf. Sturz. Lexic. Xenoph. s. vv. *πράττειν* et *πολ.*), et mutatio literarum *ΤΗΠΟΛΕΙΚΑΙ* in *ΤΑΠΟΛΙΤΙΚΑ* sane quam lenis. — Deinde offendit Reiskius in vovula *ἤδη*, eamque aut plane delendam, ut natam ex initio proximi vocabuli *δημηγορεῖ*, aut ante *καὶ* collocandam esse contendit. Sed nostra emendatio si vera est, hic omni supersedere possumus mutatione: ora-

tor enim hoc sibi vult: eo processit *Andocides audaciae*, ut se paret ad rempublicam gerendam atque adeo iam (cf. Brem. ad Aeschin. orat. adv. Ctesiph. §. 64. s. p. 162. sq. ed. Turic.) *concionetur* — καὶ ἐπιτιμᾶ καὶ ἀποδοκιμάζει τῶν ἀρχόντων τισί. Etiam haec verba male habuerunt Reiskium, dicentem, aut ea transponenda esse sic: καὶ ἐπιτιμᾶ τῶν ἀρχόντων τισί καὶ ἀποδοκιμάζει καὶ συμβ., aut certe, reliquis mantibus immotis, pro τισί cum Marklando legendum τινάς. Mea autem sententia neutra harum emendationum eget hic locus. Neque enim raro reperiuntur loci, ubi Obiectum (hic τισί), ad duo pertinens Praedicata, in eo positum est casu, quem verbum remotius (ἐπιτιμᾶ), neque autem in eo, quem verbum proprius (ἀποδοκιμάζει) requirit. Cf. imprimis Lobeck. ad Sophocl. Aiac. v. 475. (p. 295.), qui ex Isocrate affert h. l. Arcopag. §. 18. p. 232. Lang. ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν ἔμενον, θαναμάζοντες καὶ ὀμιλοῦντες τοὺς ἐν τούτοις πρωτεύοντας: ubi bene egit Coraës, quod librorum lectionem intactam reliquit, spretis coniecturis virorum doctorum ὑμνοῦντες, ζηλοῦντες, τιμῶντες etc. Adde Xenophont. Cyropaed. III, 2, 28. ὅπως ἔχω καὶ τιμᾶν καὶ δωρεῖσθαι τῶν συστρατευομένων τοὺς ἀξίους, quem locum huc quadrare docet ibi Poppo, verbo δωρεῖσθαι dicens a Xenophonte semper Dativum personae adiungi. Praeterea conferantur, quae deinde ad Demosthen. or. pro Coron. §. 289. ed. Bekk. adnotabimus.

Lys. orat. VIII. πρὸς τοὺς συνουσί. κακολογ. §. 3. Bk. p. 297. R.

Πρῶτον μὲν οὖν, ἵνα μή τις ὑμῶν τάχα δὴ βοηθῶν οἷς ἐξημάρτηκε πρόφασιν πορίσῃται τῆς ἀμαρτίας, εἰπάτω οὖν τίς ὑμῶν κ. τ. λ.

Non probo, quod Bekkerus V. C. unum sequutus codicem Laurentianum C. (qui non malus quidem, at tantae non est auctoritatis, quantae codex Demosth. Σ.) posterius illud οὖν post εἰπάτω expunxit. Etenim quum alii scriptores persaepe particulam aliudve vocabulum, enunciationis initio positum, nonnullis interiectis verbis repetunt, tum noster Lysias potissimum. Itidem οὖν iteratum est a Thuc. I. VIII, 57. πάντων οὖν τούτων λογισμῶ καὶ προνοίᾳ, ὥσπερ ἐβούλετο ἐπανισοῦν τοὺς Ἕλληνας πρὸς ἀλλήλους, μεταμεμψάμενος οὖν etc. — Νυνὶ Lys. orat. XIII. in Agorat. §. 93. Bk. p. 511. R. ὑμεῖς τοίνυν νυνὶ δὴ, ἐπειδὴ ἐν τῷ τότε χρόνῳ — οὐχ οἰοί τε ἐκείνοις ἐπαρκέσαι γεγόνατε διὰ τὰ πράγματα τὰ περιεστηκότα, νυνὶ, ἐν ᾧ δύνασθε, τιμωρήσατε τὸν ἐκείνων φονέα. Andocid. de reditu, §. 22. Bk. p. 22. HSt. νῦν δὲ (ἐκεῖνα μὲν τότε ὅταν ἀποτελεσθῆ γνώσεσθε ἅμα καὶ ἀφελήθησθε) νῦν δὲ, ᾧ Ἀθ. etc. — Τοίνυν Lys. or. XIX. pro bonis Aristoph. §. 48. Bk. p. 649. R. Καλλίας τοίνυν ὁ Ἰπποκρίτου, ὅς, ὅτε νεωστὶ ἐτεθνήκει ὁ πατήρ, πλεῖστα τῶν Ἑλλήνων ἐδόκει κεκτῆσθαι καὶ, ὥς φησι, διακοσίων ταλάντων ἐτιμήσατο αὐτοῦ ὁ πάππος, τὸ τούτου τοίνυν τίμημ' οὐδὲ δυοῖν ταλάντων ἐστὶ. Alterum τοίνυν, a Reiskio propter τότε, quod vulgo articuli τὸ loco legebatur, in τανῦν immutatum, rectissime restituit Bekkerus, comprobante Bremio. Cf. Isocrat. Panegy. §§. 43 et 44. ed. Bekk. — Τότε Lys. or. XXXI. adv. Philon. §. 32. Bk. p. 889. R. τότε δὲ, ὅτε οἱ κίνδυνοι μὲν ὑμῖν καὶ οἱ μέγιστοι ἀγῶνες ἦσαν --- τότε οὐκ ἐδέοντο αὐτοῦ βοηθῆσαι καὶ ὑμῖν καὶ κοινῇ τῇ πόλει. — Εἰ Lys. or. III. apol. Simon. §. 43. Bk. p. 160. R. καὶ γὰρ δεινὸν ἂν εἶη, εἰ ὅσοι ἐκ μέθης καὶ φιλονεικίας ἢ ἐκ παιδικῶν ἢ ἐκ λαιδορίας ἢ περὶ ἐταίρας μαχόμενοι ἔλκος ἔλαβον, εἰ ὑπὲρ τούτων, ᾧν, ἐπειδὴν βέλτιον

φρονήσωσιν, ἅπασι μεταμέλει, οὕτως ὑμεῖς μεγάλας
καὶ δεινὰς τὰς τιμωρίας ποιήσεσθε, ὥστε κ. τ. λ. Hic
non possum quin *Bremium notem* *), qui parti-
culam ἄν quidem post δεινόν, duce Bekkero, re-
cepit, deinde vero in verbis εἰ ὑπὲρ τούτων lectio-
nem vulgatam ἢ retinuit, pro qua Bekkerus, tres co-
dices I. M. X. sequutus, rectissime εἰ edidit. Si enim
ἢ retinetur, αἱ μάχαι ἐκ μέθης καὶ φιλονεικίας, ἐκ παι-
δικῶν, ἐκ λοιδορίας, περὶ ἐταίρας eximuntur ex iis re-
bus, quarum tantum non omnes, ubi resipuerunt, poe-
nitent. Hoc vero falsum est: nam illae a Lysia enume-
ratae res ipsae sunt eae, quarum poenitentia unus-
quisque fere postmodo moveri soleat. Sin vero εἰ le-
gitur pro ἢ, illae res verbis [εἰ ὑπὲρ τούτων,] ὧν ἐπει-
δὲν βέλτιον φρονήσωσιν, ἅπασι μεταμέλει comprehen-
duntur. Quae sic existit anacoluthia, quatenus de
personis (ὅσοι μαχόμενοι) orator dicere exorsus ex-
inde ad res ab iis factas transit (εἰ ὑπὲρ τούτων,
ὧν -- ἅπασι μεταμέλει), offensionem esse non potest prae-
sertim apud Lysiam anacoluthorum admodum aman-
tem. — *Ti* Demosth. orat. Philipp. III. §. 35. Bk. p.
120. ineunt. ed. Reisk. καίτοι τὸν ἅπασιν ἀσελγῶς οὕ-
τω χρώμενον τί οἴεσθε, ἐπειδὴν καθ' ἕνα ἡμῶν ἐκάστου
κύριος γένηται, τί ποιήσειν. Cf. eiusd. or. pro Coron.
§. 240. Bk. p. 307. R. — Restat nobis Lysiae locus,

*) Idem vir doctissimus festinans orat. XIX. pro bonis Ari-
stoph. §. 18. Bk. p. 624. R. lectionem vulgatam, quae aperte vitiosa
est, ἀλλὰ μὲν in sua editione reliquit. Rectius Bekk. reposuit, quod
reponendum erat, ἀλλὰ μὴν. — Orat. XXX. in Nicomach. §. 30.
Bk. p. 865. R. νῦν τοίνυν ὑμῖν μεταμελησάτω τῶν πεπραγμένων,
καὶ μὴ ὑπὸ τούτων ἀεὶ κακῶς πάσχοντες ἀνέχεσθε recte atque or-
dine Bekk. e codice C. edidit ὑπὸ τούτων pro lectione vulgata ὑπὸ
τῶν, quae quod relicta est in editione Bremiana aegerrime fero.

quo, si libros et manu scriptos et editos sequimur, nulla quidem huius usus vestigia deprehenduntur, quo tamen ego persuasum mihi habeo Lysiam eodem atque in locis allatis modo vocabulum enunciationis principio positum postea repetiisse: orat. XIII. in Agorat. §. 65. Bk. p. 488. R. *πολλὰ τοίνυν, ὧ ἄ. δ., ὅσα καὶ καὶ αἰσχροῦ καὶ τούτῳ καὶ τοῖς τούτου ἀδελφοῖς ἐπιτετήδευται, πολὺ ἂν εἴη ἔργον λέγειν. περὶ δὲ συκοφαντίας, ὅσας οὗτος ἢ δίκας ἰδίας συκοφαντῶν ἐδικάζετο ἢ γραφὰς ὅσας κ. τ. λ. — οὐδὲν με δεῖ καθ' ἕκαστον λέγειν.* Iacobsius in Museo Attico Novo T. III. P. 2. p. 97. „Vielleicht, *inquit*, muss πάντα gelesen werden. Den sämtlichen Uebelthaten werden in den Worten: *περὶ δὲ συκοφαντίας . . . λέγειν* die einzelnen Verbrechen entgegengesetzt.“ Eandem emendationem Bekkerus (ignorans haud dubie iam ab Iacobsio eam esse prolatam) proposuit Bremiique nactus est assensum. Ego vero vitium quidem in γ. *πολλὰ* insidere non infitior, sed paulo leniori mutatione extirpari posse censeo. Malim *πολλὰ* mutari in *πολὺ*, quod sub huius enunciationis finem iteratum videmus: *πολὺ τοίνυν, ὧ ἄ. δ., ὅσα — ἐπιτετήδευται, πολὺ ἂν εἴη ἔργον λέγειν.*

Lys. or. VIII. πρὸς τ. συνουσι. κακ. §. 4. Bk. p. 299. R.

— *Καίτοι οὕτως ἐνοχλεῖ, ὥστε περὶ πλείονος ἐποιήσατο δοκεῖν ἐμοῦ κήδεσθαι, καὶ μᾶλλον ἐμοῦ κατειπεῖν.*

Haec verba corruptissima virorum doctorum alius aliter emendare studuit. Palmerius sic: *καίτοι αὐτος ἐνοχλεῖ, ὥστε περὶ πλείονος ἐποιήσατο δοκεῖν ἐμοῦ κήδεσθαι, ἢ μᾶλλον ἐμοῦ κατειπεῖν.* Marklandus: *καίτοι οὕτως ἐνοχλεῖτε, ὥς περὶ πλείονος ποιῆσθαι τὸ δοκεῖν ἐμοῦ κήδεσθαι μᾶλλον ἢ ἐμοῦ κατειπεῖν, hoc sensu: et tamen adeo putidi et molesti estis, ut malitis speciem prae*

vobis ferre, non maledicentium mihi, sed curam mei gerentium. Reiskius: *καίτοι οὕτως ἐνώγλει* (supplet ὁ ταῦτα πρὸς ἐμὲ μὴνύσας), ὥστε — *κῆδεσθαι ἢ ἄλλων πρὸς ἐμὲ κατειπεῖν.* Augerus denique: *καίτοι οὕτως ἐκεῖνος εἶπεν, ὥστε περὶ πλείονος ἐποιήσατο δοκεῖν ἐμ. κηδ. ἢ ἄλλων πρὸς ἐμὲ κατειπεῖν.* Harum coniecturarum alia alio nomine est reprehendenda: ut nulla nobis digna videatur, quam approbemus. Igitur ipsi nunc periculum faciamus haec verba probabiliori ratione emendandi. Gravissimum, quo inquinata sunt, vitium in eo cernitur, quod Subiectum, de quo illud *ἐμοῦ κῆδεσθαι* praedicatur, non est nominatum. Hoc vero Lysiae hīc indicandum fuisse, manifestum est: nam in verbis antecedentibus nulla dum eius, qui familiarium dicta retulerat, mentio est facta. Equidem illud Subiectum delitescere arbitror in verbo, quod mea sententia hīc non bene locum habere potest, h. e. *δοκεῖν*, unde exigua mutatione efficio ὁ *δεῖνα*. — Hoc ulcere sanato restant duo alia, quibus medendum erit, alterum in verbis *καίτοι ἐνοχλεῖ*, alterum in vv. *καὶ μᾶλλον*. Etenim illud *ἐνοχλεῖ*, quod non referri potest nisi ad illum hominem, qui oratori familiarium maledicta et convicia renuntiaverat, ea ipsa de causa vitiosum est. Neque enim homo erga oratorem benevolentissimus, sed potius malevoli isti familiares *ἐνοχλεῖν* dici possunt. Legatur igitur *ἐνοχλεῖτε*, quod (ut *ἐπιχειρεῖτε*) ad calumniatores est referendum, simulque *καίτοι* hīc minus aptum immutetur in *καὶ τί*. Alterum mendum, quod in vv. *καὶ μᾶλλον* inest, etiam facilius tolli posse videtur: confletur modo duplex, quae in libris msc. invenitur, scriptura ἢ *μᾶλλ.* et *καὶ μ.* in unam et scribatur: ἢ *καὶ μᾶλλον*. Itaque totus locus e nostra emendatione ita se habebit: *καὶ τί οὕτως ἐνοχλεῖτε, ὥστε περὶ πλείονος*

ἐποιήσατο ὁ δεῖνα ἔμοῦ κήδεσθαι ἢ καὶ μᾶλλον ἔμοῦ κατειπεῖν; h. s.: *et quid vos tantas fecistis facitisque turbas* (atrocibus, quibus me insectamini, verbis), *ut quidam* (quem nominare neque iuvat nec licet) *pluris faceret mei curam gerere, quam etiam magis* (id quod futurum esse e gliscente paulatim collegarum petulantia praevidebat) *me incusare atque infamare?*

Lys. orat. XII. in Eratosthen. §§. 55 et 56. Bk. p. 420. sq. R.

Τούτων τολύνη Φεῖδων ὁ τῶν τριάκοντα γενόμενος καὶ Ἰπποκλῆς καὶ Ἐπιχάρης ὁ Λαμπρεὺς καὶ ἕτεροι οἱ δοκοῦντες εἶναι ἐναντιώτατοι Χαρικλεῖ καὶ Κριτία καὶ τῇ ἐκείνων ἑταιρεία — πολὺ μείζω στάσιν καὶ πόλεμον ἐπὶ τοὺς ἐν Πειραιεῖ ἢ τοῖς ἐξ ἄστεος ἐποίησαν. οἱ δὲ φανερώς ἐπεδείξαντο, ὅτι οὐχ ὑπὲρ τ. ἐν Π. κ. τ. λ.

Οἱ δὲ est lectio vulgata. In cod. Stephani legitur οἱ καὶ; quicum consentiunt Bekkeriani libri C. X. Vindobon. praebet ἢ καὶ, unde Reiskius effecit ἢ καὶ (quod vertit: *quo etiam; eoque planum fecerunt.*) Atque hanc emendationem Bekkerus et Bremius, qui altum hīc obtinet silentium, non dubitaverunt in textum recipere. Mihi primo adspectu in mentem veniebat, utraque lectione οἱ δὲ et οἱ καὶ in unam conflata, legendum esse οἱ δέκα, *qui decemviri* (cf. Jacobs. ad Achill. Tat. 84, 29.): sed nunc persuasum mihi est, lectionem optimorum librorum οἱ καὶ unice veram esse. Hoc pronomēn autem ad τοὺς δέκα, de quibus modo dictum est, referendum et id, quo isti decemviri ostendebant, ὅτι οὐχ ὑπὲρ τῶν ἐν Πειραιεῖ — ἐστασίαζον, non tam in antecedentibus quaerendum est, quam in sequentibus, §. 57. λαβόντες γὰρ τὰς ἀρχὰς καὶ τὴν πόλιν κ. τ. λ. Sententia enim oratoris nostri haec esse videtur: Phidon, Hippocles, Epichares et cae-

teri, qui Charicli et Critiae eorumque sodalities adversari videbantur, imperium iterum adepti, contra Piraeenses longe saeviore tumultum excitaverunt, quam iis, qui in urbe remanserant: qui (i. e. isti vero decemviri) etiam clare ostenderunt, se non Piraeensium studio dissidere (a collegis cf. §. 55. οἱ δοκοῦντες εἶναι ἐναντιώτατοι Χαρικλιῖ καὶ Κριτ. κ. τ. λ.) neque eorum gratia, qui per nefas peribant; nec luctu eorum affici, qui aut mortui aut morituri erant, sed invidia eorum, qui plus auctoritatis habebant celeriusque ditiescebant. Etenim rerum potiti cum utrisque bellum gerebant et cum tyrannis et vobiscum. — Pronomen autem relativum sic cum vi quadam ponere unus omnium maxime amat noster Lysias. Afferamus nonnullos locos, huc pertinentes: orat. XII. §. 40. Bk. p. 410. R. ἀλλὰ τείχη τοιαῦτα εἶλον οἷα τῆς ἐαυτῶν πατρίδος κατέσκαψαν; οἷτινες καὶ τὰ περὶ τὴν Ἀττικὴν φρούρια καθεῖλον, καὶ ὑμῖν ἐδήλωσαν etc. Ibid. §§. 64. et 65. Bk. p. 426. R. νῦν δὲ ὁρῶ τὰς τε ἀπολογίας εἰς ἐκείνον ἀναφερομένας, τοὺς τ' ἐκείνω συνόντας τιμᾶσθαι πειρωμένους, ὥσπερ πολλῶν ἀγαθῶν αἰτίου --- ὃς πρῶτον μὲν τῆς προτέρας ὀλιγαρχίας αἰτιώτατος ἐγένετο. Orat. XXX. in Nicom. §. 21. Bk. p. 860. R. -- εἰ δὲ μὴ ταῦτα ὑμῖν ἀρέσκει, ἐξαλείφειν κελεύει, καὶ ἐκ τούτων οἴεται πείθειν ὡς οὐδὲν ἀδικεῖ. ὃς ἐν δυοῖν μὲν ἐτοῖν πλείω ἤδη τοῦ δέοντος δώδεκα ταλάντοις ἀνάλωσε κ. τ. λ. Ibid. §. 4. καὶ γὰρ τοι -- ἐπειδὴ ἐκείνων δικὴν οὐ δέδωκεν, ὅποιαν καὶ νῦν τὴν ἀρχὴν κατεστήσατο; ὅστις πρῶτον μὲν τέτταρα ἔτη ἀνέγραψεν. (cf. ib. §§. 25 et 27.) Or. XV. in Alcib. II. §. 10. Bk. p. 568. R. χεῖρ - ὑμᾶς ἀμελήσαντας τούτου τῆ πόλει τὰ βέλτιστα ψηφίσασθαι --- ὃς ἂν ὑμᾶς ἐξαπατήσῃ καταγελωῶν τῆς πόλεως ἄπεισιν. Or. X. in Theomn. I. §. 28. Bk. p. 870. R. τί γὰρ ἂν τούτου ἀνιαιρότερον γένοιτο αὐ-

τῶ, ἢ τεθνάναι μὲν ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν, αἰτίαν δ' ἔχειν ὑπὸ τῶν παιδῶν; οὐ ἔτι καὶ νῦν -- τῆς ἀρετῆς τὰ μνημεῖα - ἀνάκειται. Orat. IX. ὑπὲρ τ. στρατιῶτ. §. 16. Bk. p. 332. R. πᾶν ἂν ἔπραξαν μέλλοντες μεγάλα μὲν ἐμὲ βλάψειν, πολλὰ δ' ἑαυτοὺς ὠφελήσων· οἷτινες -- πάντα περὶ ἐλάττονος ποιοῦνται τοῦ δικαίου. Orat. XXXII. §. 20. Bk. p. 904. R. εἰς τοσαύτην γὰρ ὑποψίαν Διογείτων πάντας ἀνθρώπους εἰς ἀλλήλους καθίστησιν, ὥστε -- ὃς ἐτόλμησε τὰ μὲν ἕξαρκος γενέσθαι etc. Adde orat. VII. περὶ τ. σηκ. §. 15. Bk. p. 274. R. et Demosth. adv. Boeot. de dote §. 43. Bk. p. 1021. R.

Lys. orat. XIII. in Agorat. §. 20. Bk. p. 458. R.

Τοῦ δ' ἔνεκα ταῦτα λέγω ὑμῖν; ἵν' εἰδῆτε ὅτι τὰ ψηφίσματα τὰ ἐξ ἐκείνης τῆς βουλῆς οὐκέτι εὐνοία τῆ ὑμετέρᾳ, ἀλλ' ἐπὶ καταλύσει τοῦ δήμου τοῦ ὑμετέρου ἅπαντα ἐλέγετο καὶ ὡς τοιαύτοις οὔσιν αὐτοῖς τὸν νοῦν [ἤσσαν] προσέχητε.

Loquitur hic orator de senatu, qui ante imperium triginta virorum reipublicae praeerat, eumque corruptum fuisse et oligarchiam appetuisse inde dicit elucero, quod ex eo plurimi senatui, qui sub triginta virorum imperio Athenis praesidebat, adscripti fuerint. Tum pergit: *quamobrem autem haec dico? — Hac de causa, ut intelligatis, cuncta decreta prioris illius senatus non amplius benevolentiae causa erga vos, sed ut democratia pessumdaretur, esse facta etc.* Illud οὐκέτι, non amplius, mihi hic minus aptum videri ingenue fateor: ac miror, quod nullus dum interpretum hac in voce offendit. Haud dubie legendum est: οὐκ ἐπ' εὐνοία τῆ ὑμετέρᾳ. Sic optime se habebit hic locus, mutatione in integrum restitutus, quae propemodum nulla est. (TI et II saepissime esse permutata a librariis, docuerunt Dorvill.

ad Charit. p. 249 et 288. et Bast. commentat. palaeogr. p. 738.) Caeterum cf. Lys. orat. XXII. in Dardanarios. §. 11. Bk. p. 719. R. ἐπ' εὐνοία τῆς πόλεως συνεανοῦντο τὸν σῖτον. Ibid. §. 13. Bk. p. 721. R. ταῦτα ἐπ' εὐνοία φασὶ τῇ ὑμετέρα παρανομῆσαι. Andocid. de reditu, §. 25. Bk. p. 22. sub fin. HSt. — οὕτω καὶ ἐπὶ τῇ νῦν εὐνοία μὴ ζητεῖτε ἑτέραν βάσανον ἢ κ. τ. λ.

Eadem vocula οὐκέτι in discrimen adducta est in Demosthenis or. pro Coron. §. 88. Bk. p. 254. extr. ed. Reisk. τούτων δὲ γιγνομένων ὅ τι μὲν προσῆκε ποιεῖν ὑμᾶς, οὐκέτ' ἐρωτήσω, a Fr. A. Wolfio, qui ad Leptin. p. 220. vv. οὐκέτ' ἐρωτήσω in οὐκ ἐπερωτήσω immutanda esse dicit. Quae coniectura quanquam codice C. confirmata est, tamen nec recepta est a Bekkero nec probata Schaefero. Rectissime enim hic vir egregius in app. crit. et exeg. T. II. p. 129. „οὐκέτι“, inquit, „refertur ad interrogationes, quibus supra orator adversarium identidem urserat.“

In eadem adv. Agorat. oratione §. 88. Bk. p. 506. R. Lysias Agoratum ait hoc, ut absolvatur, dicturum esse, se contra iurairanda et pactiones ab urbanis cum Piraeensibus factas hanc causam capitis dicere. Cui rationi haec obiicit orator: (§§. 89. 90.) οἱ ὄρκοι τοῖς ἐν ἄστει πρὸς τοὺς ἐν Πειραιεῖ γεγένηται. εἰ μὲν οὖν οὗτος μὲν ἐν ἄστει, ἡμεῖς δ' ἐν Πειραιεῖ ἤμεν, εἶχόν τινα λόγον ἀντὶ αἰ συνθῆκαι· νῦν δὲ καὶ οὗτος ἐν Πειραιεῖ ἦν καὶ ἐγὼ καὶ Διονύσιος καὶ οὗτοι ἅπαντες οἱ τοῦτον τιμωρούμενοι, ὥστε οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἐμποδῶν· οὐδένα γὰρ ὄρκον οἱ ἐν Πειραιεῖ τοῖς ἐν ἄστει ὄμοσαν. Verba τοῖς ἐν ἄστει (ante ὄμοσ.) mendosa esse, unusquisque statim intelliget, atque assentietur Bekkero, qui Palmerii coniecturam τοῖς ἐν Πειραιεῖ in textum recepit. Sed etiam in verbis

ὥστε οὐκ ἔστιν ἡμῶν ἐμποδῶν vitium inesse visum est viris doctis: quare Marklandus scribendum coniecit: ὥστε οὐκ ἔστιν ἡμῶν ἐμποδῶν ὁ ὄρκος, Reiskius vero voculam οὐδὲν post ἐμποδῶν inserendam esse censuit. Hanc Reiskii sane lenissimam (facillime enim οὐδὲν sequenti οὐδένα elidi poterat) et ad sensum quoque non malam emendationem recentissimi Lysiae editores, Bekkerus et Bremius, dignam habuerunt, quam in textum reciperent. Equidem vero hīc non possum assentiri duumviris eruditissimis, locum sanissimum esse putans. Subiectum enim in verbis illis ὥστε οὐκ ἔστιν ἡμῶν ἐμποδῶν est ipse *Agoratus*: et, si pluribus verbis hīc uti maluisset orator, sic, opinor, dixisset: νῦν δὲ καὶ οὗτος ἐν Πειραιεῖ ἦν καὶ ἐγὼ καὶ Διονύσιος καὶ οὗτοι ἅπαντες οἱ τοῦτον τιμωρούμενοι, ὥσθ' οὗτος οὐκ ἔστιν ἡμῶν αὐτὸν τιμωρούμενοις (s. ἐν τῷ τιμωρεῖσθαι) ἐμποδῶν, i. e. et Agor. in Piraeo erat et ego et Dion., et hi omnes istum hac actione ulciscentes: unde consequitur, eum, ut qui pariter ac nos in Piraeo fuerit, nobis ipsum accusantibus non impedimento esse posse: neque enim ullo iureiurando Piraeenses Piraeensibus se obstrinxerunt.

Lys. or. XIV. in Alcibiad. I. §. 22. Bk. p. 534. R.

Postquam Lysias Alcibiadem his de causis damnandum esse dixit, quod noti homines, quippe qui aliis exemplo sint, prae caeteris poenam dare debeant, et quod Alcibiades solus militares migraverit leges, quam alii id delinquere veriti sint: a §pho 20. demonstrat, ei ne propter cognatos quidem veniam esse dandam, et exinde iudicibus suggerit, quomodo Alcibiadis defensores, si qui existant, refutent et repellant. Ἐγὼ τοίνυν ἀξιῶ, inquit §. 22, ἂν μὲν ἀποδείξωσιν οἱ λέγοντες καὶ αἰτούμενοι ὑπὲρ Ἀλκιβιάδου ὡς ἐστρατεύσα-

το ἐν τοῖς ὀπλίταις ἢ ὡς ἱππεύειν δεδοκιμασμένος ἐστίν, ἀποψηφίσασθαι· ἐὰν δὲ μηδὲν ἔχοντες δίκαιον κελεύωσιν αὐτῷ ὀργίσεσθαι, μεμνησθαι χρὴ ὅτι διδάσκουσιν ὑμᾶς ἐπιπορεῖν κ. τ. λ. i. e. Ego igitur statuo sic, si Alcibiades defensores demonstraverint, eum inter gravis armaturae milites stipendia meruisse aut probatum in censu obiisse militiam equestrem (h. e. si Alcibiadis patroni iustam causam proferentes eum absolvi voluerint) eum esse absolvendum: — iam vero sequitur contrarium, in quo hunc inesse debere sensum liquet: si illi nulla iusta causa prolata eum a vobis absolvi voluerint. Illud „*nulla iusta causa prolata*“ bene expressum est verbis *μηδὲν ἔχοντες δίκαιον*, sed pro hoc „*si eum a vobis absolvi voluerint*“ legitur: *ἐὰν ὑμᾶς κελεύωσιν αὐτῷ ὀργίσεσθαι*, quae verba ipsum contrarium sensum praebent. Schottus igitur pro *ὀργίσεσθαι* legendum esse censuit *ἀποψηφίσεσθαι*; Marklandus *μὴ ὀργίσεσθαι* (quod Augerus Bremiusque comprobaverunt); Reiskius denique *οὐ κελεύωσιν*. Ego autem arbitror Lysiam hic *χαρίσεσθαι* scripsisse: quod verbum persaepe ab eo est usurpatum de iudicibus reo cuidam sese benevolos praebentibus. Cf. or. adv. Andocid. §. 7. ὥστε μὰ τὸν Δία οὐ ῥαδιόν ἐστιν ὑμῖν οὐδὲν χαρισαμένοις αὐτῷ παρὰ τὸ δίκαιον λαθεῖν τοὺς Ἕλληνας. Alcib. II. §. 6. Alia exempla afferre taedet pigetque.

Contra *χαρίσεσθαι* in *ὀργίσεσθαι* mutandum esse, haud iniuria mihi statuere videor orat. II. in Alcibiad. §. 8. Bk. p. 566. R., ubi de strategis pro Alcibiade desertae militiae accusato petentibus dicitur: *δεινὸν δὲ μοι δοκεῖ εἶναι κ. τ. λ.* h. e. indignum autem mihi videtur esse, si strategis, quum iis non liceat ex equitibus probatis quemcunque velint in peditum ordinem transferre, e peditibus non probatis quemcunque ve-

lint ordini equestri adscribere licebit. εἰ μὲν τολύνην -- ὄντες κύριοι πολλῶν βουλομένων μηδένα τῶν ἄλλων ἱππεύειν εἴασαν, οὐκ ἂν δικαίως χαρίζοσθε αὐτοῖς· εἰ δ' ἄκυροι ὄντες ὁμολογήσουσι τάξαι, ἐνδυμείσθαι χρὴ ὅτι ὁμωμόκατε τὰ δίκαια γνώσεσθαι κ. τ. λ. Posteriora verba quum hanc contineant [sententiam: „si strategi, illam potestatem non habentes, Alcibiadem confitebuntur a se esse adscriptum ordini equestri, vos iuravisse considerare debetis, iusta vos esse pronunciaturos i. e. non connivebitis, sed irascemini“: apertum est in enunciatione priore, huic opposita, hunc inesse debere sensum: „si strategi illam habentes potestatem, multis idem flagitantibus, unum tamen Alcibiadem equitum ordini adscripsissent: vos iure conniveatis, sive: non iure irascamini.“ Itaque non οὐκ ἂν δικαίως χαρίζοσθε αὐτοῖς scripsit hic Lysias, sed potius οὐκ ἂν δικαίως ὀργίζοσθε αὐτοῖς. (Marklandus coniectavit legendum esse: ἀδίκως, Reiskius: εἰ καὶ μὴ δικαίως.)

Lys. orat. XVI. apolog. Mantith. §. 5. Bk. p. 573. R.

Mantitheus quidam, sorte βουλευτῆς designatus, quum ab inimicis, ut repudiaretur efficere studentibus, accusatus esset, quod sub imperio triginta virorum eques fuisset: hac se defendit oratione. Nos inquit §. 4., pater ante cladem in Hellesponto acceptam in Pontum ad Satyrum miserat, apud quem commoraremur, ac neque quum moenia diruerentur, neque quum reipublicae forma mutaretur, revertimus, sed quinto die ante quam exules Phyle in Piraeum redirent. Tum pergit §. 5. sic: καίτοι οὔτε ἡμᾶς εἰκὸς ἦν εἰς τοιοῦτον καιρὸν ἀφιγμένους ἐπιδυμείν μετέχειν τῶν ἄλλοτριῶν κινδύνων, οὔτ' ἐκεῖνοι φαίνονται τοιαύτην γνώμην ἔχοντες, ὥστε καὶ τοῖς ἀποδημοῦσι καὶ τοῖς μηδὲν ἐξαμαρτάνουσι μεταδιδόναι τῆς πολιτείας, ἀλλὰ μᾶλλον

ἡτίμαζον καὶ τοὺς συγκαταλύσαντας τὸν δῆμον. Καὶ post ἡτίμαζον ex optimis libris msc. C. et X., quibuscum Coislin. et Vindobon. concordant, edidit Bekkerus pro ἡ, quod vulgo legitur. Sed sive hoc sive illud probes, locus non fundit sensum satis probum et aptum. Viri docti, qui Lysiae orationibus interpretandis et emendandis operam dederunt, fere omnes spem deposuisse videntur probabilis hinc excogitandae emendationis. Solus Reiskius, cuius ingenium sagax et acutum etiam desperatissimis locis medelam aliquam inveniebat, periculum fecit haec verba corrigendi. Servata enim lectione vulgata ἡ post τὸν δῆμον verbum ἐτίμων, quod ei videbatur oppositio requirere, addidit: ut locus sic se habeat: ἀλλὰ μᾶλλον ἡτίμαζον, ἡ τοὺς συγκαταλύσαντας τὸν δῆμον ἐτίμων, h. s.: contra vero multo magis hos probris ac contumeliis dehonestabant, quam eos honoribus cumularent, quos in evertenda republica socios atque adiutores habuissent. Nonnulla commendatio huic coniecturae peti possit ex orat. XVIII. §. 9. Bk. ἀλλ' εἰς τοῦτ' ἀρετῆς ἦλθεν ὥστε μᾶλλον ὠργίζετο τοῖς εἰς ὑμᾶς ἡμαρτηκόσιν ἢ τοῖς αὐτῷ τῆς καθόδου αἰτίοις γεγενημένοις ἔχαιρε: ubi a Bekkero demum verbum ἔχαιρε, in nullo antea repertum libro, e cod. C. illatum est. Contra hoc officit illi Reiskii emendationi, quod meliores codd. non ἡ τοὺς συγκ., sed καὶ τοὺς συγκ. praebent. Quae quum ita sint, mihi videtur, una litera deleta et duabus mutatis, locus sic scribendus esse: ἀλλὰ μᾶλλον ἡτίμαζον αὐτοὺς οὐ συγκαταλύσαντας τὸν δῆμον. (Quī factum sit, ut οὐ omitteretur, facile intelliget, qui consideraverit, quam similia sibi sint ου et συ: cf. Bast. comment. palaeogr. p. 734.) Sensus autem hic est: nec nos credibile est in tali tempore concupivisse alienis periculis nos immi-

seere, nec triginta viris ea erat mens, ut cum peregre profectis nulloque sibi scelere cognitis reipublicae administrationem communicarent: sed potius (hoc sensu saepissime ponit Lysias ἀλλὰ μᾶλλον, cf. or. XXXI, §. 23 et 3.) eos dehonestabant, non ausos una cum ipsis rempublicam evertere.

Lys. orat. XIX. pro bonis Aristoph. §. 11. Bk. p. 619. R.

Nicophemus quidam et Aristophanes, illius filius*), sub triginta virorum imperio indicta causa capitis fuerant damnati eorumque bona omnia postmodo publicata. Quae quum opinione multo minora inventa essent, orationem hanc habentis pater, cuius filia Aristophani nupserat, accusatus est, quod maiorem a genero relictorum bonorum partem avertisset et summo visset. Cuius ante iudicium mortui filius hac oratione evincere studet, Aristophanem, ut qui multa in rempublicam impenderit, minime diffluxisse et abundasse divitiis. In exordio autem ostendit, quam difficile sibi sit suam causam bene dicere. Χαλεπὸν μὲν οὖν, inquit §. 11., ὡς ἄ. δ., ἀπολογεῖσθαι πρὸς δόξαν, ἣν ἔνιοι ἔχουσι περὶ τῆς Νικοφήμου οὐσίας καὶ σπάνιν ἀργυρίου, ἣ νῦν ἐστὶν ἐν τῇ πόλει καὶ τοῦ ἀγῶνος πρὸς τὸ δημόσιον ὄντος, i. e. difficile est causam agere adversus opinionem nonnullorum de Nicophemi

*) Bremius errat in prooemio huic orationi praemisso dicens: „Nicophemi et Aristophanis, generi illius, bona post restitutam pacem publicabantur.“ Aristophanes enim non gener, sed filius Nicophemi fuit, uti quum e multis aliis locis, tum e §. 12. 36. etc. intelligi potest. Aristophanes vero sororem eius, qui hanc habet orationem, in matrimonium duxerat: unde liquet Aristophanem eius, quo Actor utebatur patre, generum fuisse.

fortunis et adversus pecuniae inopiam, qua nunc premitur respublica et quod adversus aerarium hoc certamen forense est decertandum.“ Huius enunciationis ambo posteriora membra si cum priori contendamus, illis causas exponi apparet, de quibus difficile sit, quod priori dicitur membro, causam agere adversus opinionem quorundam de Nicophemi divitiis. Quocirca conicio Lysiam sic scripsisse: χαλεπὸν μὲν οὖν -- ἀπολογεῖσθαι πρὸς δόξαν, ἣν ἔνιοι ἔχουσι περὶ τῆς Νικοφήμεου οὐσίας καὶ διὰ σπάνιν ἀργυρίου, ἣ νῦν ἔστιν ἐν τῇ πόλει καὶ τοῦ ἀγῶνος πρὸς τὸ δημόσιον ὄντος. *Difficile est causam agere adversus opinionem, quae quorundam animos de Nicophemi fortunis tenet, tum propter inopiam, in qua nunc versatur respublica, tum quod hoc certamen forense cum aerario decertandum est.*

Eadem medicina forsitan adhibenda est his quoque Lysiae verbis (orat. XXI. apolog. de crimine largition. §. 21. Bk. p. 709. R.) ἐγὼ δ' ὑμῶν δέομαι καὶ ἰκετεύω καὶ ἀντιβολῶ, μὴ καταγνώσθαι δωροδοκίαν ἐμοῦ, μηδ' ἠγγέσασθαι τοσαῦτα χρήματα εἶναι, ἃ ἐγὼ βουληθείην ἂν τι κακὸν τῇ πόλει γενέσθαι. Mendum hoc in loco inesse patet. Scaliger igitur ὦν pro ἂ legendum esse coniecit; Marklandus scribi voluit vel ἂ ἔχων βουληθ. vel πρὸς ἂ ἐγὼ βουληθ. vel ἂ ἐγὼ λαβῶν βουληθείην; Reiskius: vel ἂ λαβῶν β. vel ἂ δεξάμενος. Harum emendationum nulla mihi satis placet; immo malim inter εἶναι et ἂ interseri δι', quod propter similitudinem cum duabus postremis verbi εἶναι literis (AI = ΔI) facile a negligentibus librariis omitti poterat. Sensus tum prodit hic: *ne putetis, quaeso, tantas esse opes, ut propter eas velim civitati mali aliquid accidere. Δι ἂ enim pro ὥστε διὰ ταῦτα positum est. Cf. Schaefer. in app. crit. et exeg. ad Demosth. T. II. p. 531. et*

(quos locos Marklandus memoravit) Lys. or. XXIII. οὐκ ἔστι τοσαῦτα χρήματα ἢν ὑμεῖς ἠττηθήσεσθε, ὥστε μὴ τιμωρεῖσθαι τοὺς ἀδικοῦντας: atque or. XXIX. οὐκ ἔστι τοσαῦτα χρήματα, ἃ ὑμεῖς, οὓς ἂν λαμβάνητε ἀδικοῦντας, ἀποτρέψει τιμωρεῖσθαι.

Quo modo ego hos ambos Lysiae locos dixi emendandos esse, eodem Reiskius mederi studuit Demosthenis verbis, quae leguntur in orat. XLVII. in Euerg. et Mnesibul. §. 23. Bk. p. 1146. in. R. τότε δὲ καὶ τὰ ψηφίσματα καὶ τὸν νόμον ἠναγκαζόμενν παραλαμβάνειν. Hic inter καὶ et τὰ Reiskius praepositionem διὰ inseruit. Ego interponi malim κατὰ, quae praepositio facillime a librariis, similitudine vocularum καὶ τὰ et κατὰ deceptis, omitti poterat. Tum ad ἠναγκαζόμενν subintelligendum est ὑπὸ τῆς βουλῆς. Caeterum cf. §. 22. ἡ βουλή — παρέδωκε κατὰ τε τὸν νόμον καὶ τὰ ψηφίσματα. §. 37. εἰ δὲ μὴ, ἐνέχυρα ἔφην λήψεσθαι κατὰ τε τοὺς νόμους καὶ τὰ ψηφίσματα κ. τ. λ.

Ead. orat. pro bonis Aristoph. §. 62. Bk. p. 660. R.

Postquam orator exposuit, quantum pecuniae pater in rempublicam insumserit quantumque liberalitatis in amicos contulerit, sub finem orationis loquitur in hanc fere sententiam: si pater meus non tam liberalis et munificus fuisset, non pauca e multis reliquisset. Si enim nunc quidem ab istis meis accusatoribus decepti bona nostra publicetis, ne duo quidem talenta accipiatis. Itaque non modo famae vestrae expedit, verum etiam e re fisci vestri magis est, nos a vobis absolvi. Etenim si nos bona nostra in posterum quoque habere et administrare sinatis, multo plura emolumenta inde ad vos redundabunt, quam si publicetis. Σκοπεῖτε δὲ ἐκ τοῦ παρεληλυθότος χρόνου, ὅσα φαίνεται ἀνηλωμένα εἰς τὴν πόλιν· καὶ νῦν ἀπὸ τῶν ὑπολοίπων

τριηραρχῶ μὲν ἐγὼ, τριηραρχῶν δὲ ὁ πατήρ ἀπέθανεν, πειράσομαι δ', ὥσπερ ἐκεῖνον ἐώρων, ὀλίγα κατὰ μικρὸν παρασκευάσασθαι εἰς τὰς κοινὰς ὠφελείας. ὥστε τῷ τ' ἔργῳ πάλαι ταῦτ' ἐστὶ, καὶ οὐτ' ἐγὼ ἀφηρημένος ἀδικεῖσθαι οἴησομαι, κ. τ. λ. Pro τ' in verbis τῷ τ' ἔργῳ Marklandus legendum esse coniecit γ': quam coniecturam iure meritoque Reiskius, Bekkerus et Bremius comprobarunt. Porro Reiskius censuit, post πάλαι addendum esse ὑμέτερα sensumque loci hunc esse: bona, de quibus nunc iure vobiscum contendo, et fuerunt semper et sunt et erunt bona vestra, tametsi ego ea possidere pergam. Bremius, videtur tamen, inquit, ex ipso contextu hic sensus elucere, etiam si non addatur ὑμέτερα. Mihi quidem non elucet, sed persuasum est, si, quem constituit Reiskius, sensus loci sit neque ullum vocabulum depravatam sit, pronomen ὑμέτερα, ut quod hinc maximam habeat vim, addendum esse. Ipse quidem nolim intrudere: immo arbitror inesse vitium in v. πάλαι: quod modo in πόλει immutaveris, locus optime se habebit. Hanc ipsam emendationem quanquam vidi, Augeri forte editionem evolvens, iam ab hoc viro docto esse occupatam: ideo tamen minime excrucior nimio dolore. Perperam enim locum, sic emendatum, est interpretatus, vertens hunc in modum: *conabor et egomet quemadmodum patrem animadverti pauca paulatim comparare ad publicam utilitatem, ita ut haec quae dixi reapse dixerim civitatis causa*; atque addens hanc notulam: *πόλει idem est, quod ἔνεκα πόλεως*. Quod contra ego haec verba ita accipi volo: *ita ut revera haec bona urbi sint*. — Omissio articuli ante vocabulum πόλει neminem, opinor, offendet. Cf. Schaefer. ad Sophocl. Oedip. Reg. v. 630. [Demosth.] in Aristogit. A. §. 32. Bk. p. 780, 2. R. --- ἢ μέγιστον

μέν ἐστιν αὐτῷ τῷ ἔχοντι κακὸν, δεινὸν δὲ καὶ χαλεπὸν πᾶσι, πόλει δ' οὐκ ἀνεκτόν (ut e libris msc. edidit Bekkerus). Lys. in Agorat. §. 80. Bk. p. 499. R. ἐπειδὴ δὲ διαλλαγὰι πρὸς ἀλλήλους ἐγένοντο καὶ ἔπεμψαν οἱ πολῖται ἐκ Πειραιῶς τὴν πομπὴν εἰς πόλιν, ἠγεῖτο μὲν Αἴσιμος τῶν πολ. κ. τ. λ., ubi miror a Bekkero Reiskii coniecturam, εἰς τὴν πόλιν pro εἰς πόλ. scribi volentis, esse commemoratam. Eodem modo, quo hic Reiskius, erravit Ludov. Dindorf. ad Diod. Sic. p. 408, 30.; sed in Addendis (T. IV. p. 546.) errorem correxit, huius quoque loci Lysiaci mentionem iniiciens.

Lys. or. XXIII. in Pancleon. §. 11. Bk. p. 735. R.

Actor huius causae evincere studens, Pancleonem non esse Plataeensem, a §. 9. narrat fere haec: quum, Nicomede Pancleonem in servitutem redacturo, extitissent, qui asseverarent, illi fratrem esse, qui eum in libertatem vindicaturus esset: postero tamen die nec frater neque alius quisquam hoc facturum apparuit, sed sola mulier quaedam, istum suum esse servum contendens ideoque negans se eum Nicomedi concessuram. (§. 11.) ὅσα μὲν οὖν αὐτόθι ἐρρήθη, πολὺς ἂν εἴη μοι λόγος διηγείσθαι· εἰς τοῦτο δὲ βιαιότητος ἦλθον οἱ τε παρόντες τούτῳ καὶ αὐτὸς οὗτος, ὥστε ἐθέλοντος μὲν τοῦ Νικομήδους, ἐθελούσης δὲ τῆς γυναικὸς ἀφιέναι, εἴ τις ἢ εἰς ἐλευθερίαν τοῦτον ἄγοι ἢ φάσκων ἑαυτοῦ δοῦλον εἶναι, τούτων οὐδὲν ποιήσαντες, ἀφελόμενοι ἔχοντο. Quod hic primum verba ἐθέλοντος μὲν - ἐθελούσης δὲ attinet, talibus animadverti Lysiam non mediocriter oblectari. Cf. or. in Agor. init. προσήκει μὲν — προσήκει δέ. Ibid. §. 45. Bk. p. 470. R. ἴστε μὲν — ἴστε δέ. In Eratosth. §. 94. Bk. p. 443. R. ἐνθυμηθέντες μὲν — ἐνθυμηθέντες δέ. Ibid. §. 19. Bk. p. 395. R. ἔχοντες μὲν — ἔχοντες δέ. Or. VIII. init. p.

295. R. *πάρεσι μὲν -- πάρεσι δέ.* Pro bon. Aristophan. §. 9. p. 617. *ἔστερημένοι μὲν -- ἔστερημένοι δέ.* In Andoc. §. 28. p. 226. R. *ἔφευγε μὲν -- ἔφευγε δέ,* etc. — Deinde de verbis *εἴ τις ἢ εἰς ἔλευθ.* — *δοῦλον εἶναι* Bremius dicit: „vere, opinor, monet Reiskius neminem unquam dixisse *εἰς ἔλευθερίαν ἄγειν*, sed omnes *εἰς ἔλευθερίαν ἐξαιρεῖσθαι* et *εἰς δουλείαν ἄγειν*. Hinc probabiliter coniicit *εἴ τις ἢ εἰς ἔλευθερίαν τοῦτον ἐξαιροῖτο ἢ εἰς δουλείαν ἄγοι φάσκων* etc.“ Hoc quidem lubentissime largior, Graecos fere non dixisse *εἰς ἔλευθερίαν ἄγειν* pro *ἐξαιρεῖσθαι εἰς ἔλευθερίαν* (cf. Meier. et Schoemann. de lite Attica, p. 395. sqq.): nihilominus tamen existimo hinc Lysiam sic scripsisse, ut libri praebent; probe sciens, eum brachylogiae non esse osorem. Itaque h. l. tantum aberat, ut plene, sicuti Reiskius voluit, loqueretur, ut verbum *ἄγειν*, significatione *abducendi* hinc accipiendum, et de vindicando in libertatem et de redigendo in servitutem usurparet. *Si quis eum aut in libertatem aut ita abduceret, ut servum suum esse contenderet h. e. si quis eum aut in libertatem assereret aut in servitutem redigeret.* Minus haud dubie haesissent VV. DD. hoc in loco, si Lysias verba sic collocasset: *εἴ τις τοῦτον ἄγοι ἢ εἰς ἔλευθερίαν ἢ φάσκων ἑαυτοῦ δοῦλον εἶναι*: sed hac in re oratorem nostrum non raro sibi nimium indulsisse, eos, quibus cum eo est familiaritas, non fugiet. — Simili modo Aeschines sibi hoc sumsit, ut in orat. adv. Ctesiph. §. 16. diceret: *καὶ λόγον καὶ εὐθύνας ἐγγράφειν*, quum ei proprie *καὶ λόγον ἐγγράφειν καὶ εὐθύνας διδόναι* dicendum esset. Cf. Brem. ad h. l. et Dorvill. ad Charit. p. 440. sqq.

Orat. XXVI. in Evandr. §. 9. Bk. p. 793. R.

Κάκεινο ἐνθυμεῖσθε, ὅτι ὁ θεὸς τὸν περὶ τῶν δοκι-

μασιῶν νόμον οὐχ ἥκιστα [περὶ] τῶν ἐν ὀλιγαρχίᾳ ἀρξάντων ἔνεκεν ἔδηκεν ἡγούμενος δεινὸν εἶναι, εἰ δι' οὓς ἡ δημοκρατία κατελύετο, οὗτοι ἐν αὐτῇ τῇ πολιτείᾳ πάλιν ἄρξουσι καὶ etc.

Hic Bekkerus primum praepositionem *περὶ* un-
cis inclusit: id quod iure suo eum fecisse concedo:
quamvis non ignorem, quae *Matthiae* gr. Gr. p. 1270.
ed. alt. et *Iacobs.* ad Achill. Tat. 130, 10. disserue-
runt. Qua autem de causa deinde verba *τῇ πολι-
τείᾳ* iisdem signis circumdederit, minus me intelli-
gere non diffiteor. Libri enim MSC., quos contulit
vir longe doctissimus, ea non omittere videntur: nam
alioquin id haud dubie in notis textui subiectis signi-
ficasset. Nimirum, si vocabulum *πολιτεία* latiori ea-
que frequentiori significatione *forma civitatis* ac-
cipias, est hic quo offendere. At tenendum est, quod
Suidas et Harpocration praeceperunt: *πολιτεία· ἰδίως
εἰώθασι τῷ ὀνόματι χρῆσθαι οἱ ῥήτορες ἐπὶ τῆς δη-
μοκρατίας.* Cf. Isocr. Panegy. c. XXXV. *εἰς το-
σοῦτον μεταβεβλήκασιν, ὥστε ταῖς μὲν πολιτεταῖς
πολεμοῦσι, τὰς δὲ μοναρχίας συγκαθιστᾶσι.* V. Mori
not. ad h. l., qui affert Demosthen. de Rhodior. libert.
p. 196. R. *οἱ τὰς πολιτείας καταλύοντες καὶ μεθιστάντες
εἰς ὀλιγαρχίαν, κοινοὶ ἐχθροὶ πάντων τῶν ἐλευθερίαν
ἐπιθυμούντων;* et Fr. A. Wolf. ad Leptin. p. 461. v.
15. R. (in Schaef. appar. T. III. p. 88.) Xenoph. de
republ. Atheniens. 6, 3, 5. *τυραννίσι μᾶλλον ἢ πολιτεί-
αις ἡδόμενοι.* Lysias igitur l. l. hoc dicit: *si, per
quos democratia eversa est, ii ipsa in democratia
rursus ad magistratus admitti volunt* etc. Atque quia
hic in *δημοκρατίας* notione maxima inest vis, maluit
orator plenius dicere *ἐν αὐτῇ τῇ πολιτείᾳ*, quam sim-
plex pronomen *αὐτῇ* ponere. Illa autem verba a libra-
rio quodam *αὐτῇ* explicante addita esse minus est credi-

bile: nam is procul dubio potius vocabulum δημοκρατία quam πολιτεία adiecisset. — — Paulo post §. 15. Bk. p. 779. R. leguntur haecce: καὶ δόξετε ἀντὶ δημοτικῶν ἀνθρώπων ὀλιγαρχικούς εἰς τὰς ἀρχὰς καθιστάνειν. Cave mutes formam καθιστάνειν in καθιστάναι. Cf. Lys. or. XXV. de affect. tyr. §. 3. Bk. p. 762. R. τούτων μὲν γὰρ ἔργον ἐστὶ καὶ τοὺς μηδὲν ἡμαρτηρότας εἰς αἰτίαν καθιστάνειν, ut ad unum omnes libri exhibent. Coraës, qui hunc locum ad Isocrat. σελ. 438. στ. 15. obiter tractat, dicens Διὰ τὸν αὐτὸν δ' Ἀττικισμὸν καὶ τὸ Καθιστάνειν εἰς τὸ Καθιστάναι τρεπτέον. Τὸ γὰρ Ἰστάναι μόνον χρηστὸν παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς· τὸ δὲ Ἰστᾶν καὶ τὸ Ἰστάνειν τῶν μεταγενεστέρων ἐστὶ. — non est audiendus. Recte ei iam Bremius est obloquutus, quem v. p. 172. Adde Lys. or. XXVIII. in Ergocl. §. 7. Bk. p. 821. R. -- ἔτοιμοί εἰσι καὶ χωρὶα καταλαμβάνειν καὶ ὀλιγαρχίαν καθιστάνειν, ut omnium codicum consensu est editum. Sufficiat hos Lysiae locos attulisse: e caeteris oratoribus facili negotio etiam plures peti poterunt.

Priusquam ab hac Lysiae in Evandrum oratione discedam, paucula addere liceat de §pho 7. Bk. (p. 790. sq. R.) εἰ δὲ ταῦτα πάνθ' οὗτος ὥστε γενέσθαι διαπέπρακται, τί προσδοκᾶτε δοκιμασθέντ' αὐτὸν ποιήσῃν, εἰ τὴν ἐξιούσαν ἀρχὴν πέπεικεν αὐτοῦ ἔνεκα παρανομήσαι; in qua una enunciatione hypothetica duplex notanda est conditio, εἰ — διαπέπρακται et εἰ — πέπεικεν. Hoc ideo ab oratore factum esse patet, ut auditores ad ea, quae ut conditio hîc proferuntur, vel maxime animum attenderent. Apud Lysiam non inveni alium id genus locum, verum apud Demosthen. in orat. I. in Aphob. §. 45. Bk. p. 827.. R. -- ἵνα δυοῖν θάτερον διαπράξαιτο, ἢ διὰ τὰ διδόμενα βελτίους αὐτοὺς εἶναι περὶ τὴν ἐπιτροπὴν προτρέψειεν ἢ εἰ κα-

κοὶ γίνονται, μηδεμίᾳς συγγνώμης παρ' ὑμῶν τυγχάνοιεν, εἰ τοσούτων ἀξιοθέντες τοιαῦτ' εἰς ἡμᾶς ἐξαμαρτάνοιεν. Demosth. or. in Theocrin. §. 16. Bk. p. 1326. R. ἐγὼ δὲ τὸ μὲν ἀκριβὲς, ὁπότερός ἐστιν, οὐκ ἔχω λέγειν· εἰ δ' οὖν ἐστὶν ὡς οὗτος ἔρεϊ, πολὺ δικαιότερον εἶναι νομίζω καταψηφίσασθαι ὑμᾶς αὐτοῦ, εἰ ταῦθ' οὕτως ἐστίν. Adde Andocid. de myster. §. 11. Bk. p. 6. Reisk. — ἐὰν ψηφίσῃσθε ἄδειαν ὡς ἐγὼ κελεύω, θεράπων ὑμῖν ἑνὸς τῶν ἐνθάδε ἀνδρῶν ἀμύητος ὢν ἔρεϊ τὰ μυστήρια, εἰ δὲ μὴ (sc. ἔρεϊ ὑμῖν ὁ θεράπων τὰ μυστήρια καὶ οὕτως ἐγὼ φανοῦμαι εἰρηκῶς τὰ ψευδῆ, ut recte supplet Reisk.), χρῆσθε ἐμοὶ ὅ τι ἂν ὑμῖν δοκῇ, ἐὰν μὴ τᾶληθῆ λέγω*). Xenoph. Agesil. II, 7. καὶ οὐ τοῦτο λέξων ἔρχομαι, ὡς πολὺ μὲν ἐλάττους, πολὺ δὲ χείρονας ἔχων ὅμως συνέβαλεν· εἰ γὰρ ταῦτα λέγομι, Ἀγησίλαόν τ' ἂν μοι δοκῶ ἄφρονα ἀποφαίνειν — εἰ ἐπαινοίην τὸν περὶ τῶν μεγίστων εἰκῆ κινδυνεύοντα. (Hunc Xenophontis locum, ut nonnullos Platonicos, etiam Matthiae Gr. Gr. p. 1317. ed. alt. attulit.) Porro comparari potest Andocidis orat. de

*) In eiusdem orationis §pho 64. ed. Bk. p. 31. R. dicit Andocides: ὡς οὖν ἦν ταῦτ' ἀληθῆ, τὸν τε παῖδα τὸν ἐμὸν παρέδωκα βασανίσαι, ὅτι ἔκαμνον καὶ οὐδ' ἀνιστάμην ἐκ τῆς κλίνης, καὶ τὰς θεραπαίνας ἔλαβον οἱ πρυτάνεις, ὅθεν ὀρμώμενοι ταῦτ' ἐποίουν ἐκεῖνοι. Hic neutiquam necesse est, praeunte Reiskio, participium εἰδόμενα inter βασανίσαι et ὅτι intrudi. Verba sic sunt intelligenda: haec vera esse quo clarius appareret, (sc. haec facta sunt, quae verba orator properans et statim ipsa singula facta allaturus omittit.) — et servum meum in tormenta dedi, (idque ideo feci) ut evinceretur, me tum aegrotasse et ne surrexisse quidem e lecto, et ancillas tradidi prytanibus, inquirentibus, unde etc. — Paulo ante hunc locum, §. 63. Bk. p. 31. ineunt. ed. Reisk. in verbis οἱ δ' αἰσθόμενοι δεῖν ἅ ἐποίησαν ὅτι εἰδείην μὲν τὸ πρᾶγμα, πεποιηκῶς δὲ οὐκ εἶην. Valcke-

pace cum Lacedaem. ineund. §. 15. Bk. p. 96. l. 14. R. ἐὰν δὲ ἄρα κατεργασώμεθα, τί ποτε αὐτοὶ πείσεσθαι δοκοῦμεν ὑπὸ τῶν βαρβάρων, ὅταν ταῦτα πράξωμεν;

Orat. XXVII. in Epicrat. sociosque legat. epilog. §. 1. Bk. p. 806. sq. R.

Huius orationis initium est hocce: κατηγορηται μὲν, ὦ ἄ. Ἀθ., Ἐπικράτους ἰκανὰ καὶ τῶν συμπρεσβευτῶν ἐνθυμειῖσθαι δὲ χρὴ ὅτι πολλάκις ἤκούσατε τούτων λεγόντων, ὅποτε βούλοιντό τινα ἀδίκως ἀπολέσαι, ὅτι, εἰ μὴ καταψηφιεῖσθε ὧν αὐτοὶ κελεύουσιν, ὑπολείψει ὑμᾶς ἡ μισθοφορά. καὶ νῦν οὐδὲν ἤττον ἐνδεῖ, ὥστε τὸ μὲν πλῆθος καὶ ἡ αἰσχύνῃ ἢ διὰ τούτων ὑμῖν γίνεταί, ἢ δ' ἀφέλεια τούτοις. Vocabulum πλῆθος quum hic plane ineptum visum sit viris doctis, certatim aptius verbum, quod in eius locum substitui possit, coniectura assequi studuerunt. Schottus, teste Taylora, coniecit τὸ πένθος: quam emendationem reprobat Marklandus, πένθος dicens Nostro et caeteris scriptoribus prosaicis fere esse luctum ob mortem alicuius vel insi-

naerio (Sluitero in lectionibus Andocidels p. 125. referente) pro δεινὰ ἐποιοῦν legendum esse visum est δεινὰ ἐποιοῦντο: quae emendatio mea sententia omnino non necessaria est. Verum quidem est, sensu indignandi plerumque dici δεινὰ ποιεῖσθαι (cf. Xenophont. Anab. Lib. V, 9, 11. οἱ Παφλαγῶνες δεινὰ ἐποιοῦντο et Krüger. ad h. l.) Sed etiam Activum ποιεῖν δεινὰ passim in optimorum scriptorum libris sic usurpatum reperitur. Cf. Herodot. lib. II. c. 121. §. 5. τὸν δὲ βασιλέα, ὡς αὐτῷ ἀπηγγέλη τοῦ φαρῶς ὁ νέκυσ ἐκκεκλεμμένος, δεινὰ ποιέειν, ubi hanc formulam indignandi vim habere, satis docent subsequencia — πάντως δὲ βουλόμενον εὐρεθῆναι ὅστις κοτὲ εἶη ὁ ταῦτα μηχανώμενος, ποιῆσαι μιν τάδε. [Demosth.] orat. I. in Aristogit. §. 60. Bk. p. 788. R. αἰτιωμένου δὲ καὶ δεινὰ ποιοῦντος τάνθρωπου καὶ λέγοντος ὅτι etc.

gnem aliquam calamitatem morti paene aequandam: hic vero agi de *dedecore ex corruptis iudiciis et largitionibus pecuniariis* et *παραπρεσβεία*: his autem multo melius convenire τὸ ὄνειδος. Haec coniectura a Bekkero est commemorata, et haud dubie hoc honore longe dignior est, quam emendationes a Reiskio excogitatae μῖσος et βλάβος. Ego aliquando conieceram, τὸ πάθος Lysiam scripsisse: quae coniectura nunc, inita subductaque ratione, non placet. Immo existimo librorum lectionem genuinam minimeque tentandam esse. Ni fallor, hoc sibi vult orator: Epicrates quique una cum eo legationem obierunt, satis quidem sunt accusati: considerare autem vos oportet, vos saepe hos audivisse dicentes, quotiescunque aliquem per nefas perdere volebant, vobis, nisi quos damnari iubeant condemnetis, defuturam esse τὴν μισθοφοράν. Ac nunc nihilominus deest; ita ut vobis inde (ἐκ τοῦ καταψηφίσασθαι) fiat multitudo (*damnatorum*) et dedecus h. e. ut ad vos inde hoc redundet, quod multi sunt, quos condemnastis, et quod haec res vobis dedecori est; ad hos autem utilitas. (Quoniam enim putantur vos iubere, utram in partem malint, decernere, fit, ut facile a nefariis pecuniam accipiant.)

Ibid. §. 6. Bekk. p. 810. Reisk.

Νῦν δ' ἀσφαλῶς αὐτοῖς ἔχει τὰ ὑμέτερα κλέπτειν. ἂν μὲν γὰρ λάθωσιν, ἀδεῶς αὐτοῖς ἔξουσι χρῆσθαι. ἂν δὲ ὀφθῶσιν, ἢ μέρει τῶν ἀδικημάτων τὸν κίνδυνον ἐξεπρίαντο, ἢ εἰς ἀγῶνα καταστάντες τῇ αὐτῶν δυνάμει ἐσώθησαν: h. e. nunc vero sine periculo iis licet vos compilare. Etenim si hoc occultum manet, quae surriperunt, iis secure uti poterunt. Sin autem deprehendantur, aut redimunt periculum parte τῶν ἀδικη-

pace cum Lacedaem. ineund. §. 15. Bk. p. 96. l. 14. R. *ἐὰν δὲ ἄρα κατεργασώμεθα, τί ποτε αὐτοὶ πείσεσθαι δοκοῦμεν ὑπὸ τῶν βαρβάρων, ὅταν ταῦτα πράξωμεν;*

Orat. XXVII. in Epicrat. sociosque legat. epilog. §. 1. Bk. p. 806. sq. R.

Huius orationis initium est hocce: *κατηγόρηται μὲν, ὡς ἄ. Ἀθ., Ἐπικράτους ἰκανὰ καὶ τῶν συμπρεσβευτῶν ἐνθυμείσθαι δὲ χρὴ ὅτι πολλάκις ἠκούσατε τούτων λεγόντων, ὁπότε βούλονται τινὰ ἀδίκως ἀπολέσαι, ὅτι, εἰ μὴ καταψηφιεῖσθε ὧν αὐτοὶ κελεύουσιν, ὑπολείψει ὑμᾶς ἡ μισθοφορά. καὶ νῦν οὐδὲν ἤττον ἐνδεῖ, ὥστε τὸ μὲν πλῆθος καὶ ἡ αἰσχύνη ἢ διὰ τούτων ὑμῖν γίνεται, ἢ δ' ὠφέλεια τούτοις.* Vocabulum *πλῆθος* quum hīc plane ineptum visum sit viris doctis, certatim aptius verbum, quod in eius locum substitui possit, coniectura assequi studuerunt. Schottus, teste Taylora, coniecit *τὸ πένθος*: quam emendationem reprobat Marklandus, *πένθος* dicens Nostro et caeteris scriptoribus prosaicis fere esse luctum ob mortem alicuius vel insi-

naerio (Sluitero in lectionibus Andocideis p. 125. referente) pro *δεινὰ ἐποιοῦν* legendum esse visum est *δεινὰ ἐποιοῦντο*: quae emendatio mea sententia omnino non necessaria est. Verum quidem est, sensu *indignandi* plerumque dici *δεινὰ ποιεῖσθαι* (cf. Xenophont. Anabas. Lib. V, 9, 11. οἱ Παφλαγῶνες δεινὰ ἐποιοῦντο et Krüger. ad h. l.) Sed etiam Activum *ποιεῖν δεινὰ* passim in optimorum scriptorum libris sic usurpatum reperitur. Cf. Herodot. lib. II. c. 121. §. 5. τὸν δὲ βασιλέα, ὡς αὐτῷ ἀπηγγέλθη τοῦ φαρῶς ὁ νέκυσ ἐκκεκλεμμένος, *δεινὰ ποιεῖν*, ubi hanc formulam *indignandi* vim habere, satis docent subsequētia — πάντως δὲ βουλόμενον εὐρεθῆναι ὅστις κοτὲ εἶη ὁ ταῦτα μηχανώμενος, ποιῆσαι μιν τάδε. [Demosth.] orat. I. in Aristogit. §. 60. Bk. p. 788. R. *αἰτιωμένου δὲ καὶ δεινὰ ποιοῦντος τάνθρώπου καὶ λέγοντος ὅτι* etc.

gnem aliquam calamitatem morti paene aequandam: hic vero agi de *dedecore ex corruptis iudiciis et largitionibus pecuniariis* et *παραπρεσβεία*: his autem multo melius convenire τὸ ὄνειδος. Haec coniectura a Bekkero est commemorata, et haud dubie hoc honore longe dignior est, quam emendationes a Reiskio excogitatae μῖσος et βλάβος. Ego aliquando conieceram, τὸ πάθος Lysiam scripsisse: quae coniectura nunc, inita subductaque ratione, non placet. Immo existimo librorum lectionem genuinam minimeque tentandam esse. Ni fallor, hoc sibi vult orator: Epicrates quique una cum eo legationem obierunt, satis quidem sunt accusati: considerare autem vos oportet, vos saepe hos audivisse dicentes, quotiescunque aliquem per nefas perdere volebant, vobis, nisi quos damnari iubeant condemnetis, defuturam esse τὴν μισθοφοράν. Ac nunc nihilominus deest; ita ut vobis inde (ἐκ τοῦ καταψηφίσασθαι) fiat multitudo (*damnatorum*) et dedecus h. e. ut ad vos inde hoc redundet, quod multi sunt, quos condemnastis, et quod haec res vobis dedecori est; ad hos autem utilitas. (Quoniam enim putantur vos iubere, utram in partem malint, decernere, fit, ut facile a nefariis pecuniam accipiant.)

Ibid. §. 6. Bekk. p. 810. Reisk.

Νῦν δ' ἀσφαλῶς αὐτοῖς ἔχει τὰ ὑμέτερα κλέπτειν. ἂν μὲν γὰρ λάθωσιν, ἀδεῶς αὐτοῖς ἔξουσι χρῆσθαι. ἂν δὲ ὀφθῶσιν, ἢ μέρει τῶν ἀδικημάτων τὸν κίνδυνον ἐξέπριαντο, ἢ εἰς ἀγῶνα καταστάντες τῇ αὐτῶν δυνάμει ἐσώθησαν: h. e. nunc vero sine periculo iis licet vos compilare. Etenim si hoc occultum manet, quae surriperunt, iis secure uti poterunt. Sin autem deprehendantur, aut redimunt periculum parte τῶν ἀδικη-

μάτων, aut etc. Vocabulum ἀδικημα quid hīc sibi velit, non perspicio. Augerus vertit: *parte eorum, quae per flagitium paravere*, Matthiae Gr. Gr. p. 679. ed. alt. „*die entwandten Gelder.*“ Hoc oratorem hīc dicere voluisse, luce est clarius; sed vocabulo ἀδικημα ad id significandum eum usum fuisse, non possum mihi persuadere, quum a nullo alio scriptore sic usurpatum invenerim. Quamobrem non dubito, quod mihi in mentem venit Lysiam scripsisse, in medium proferre h. e. τῶν ἀδικῶν χρημάτων. (Eurip. Helen. v. 905. ὁ πλοῦτος ἀδικος, divitiae per nefas paratae.) Facillime e vv. ἀδικῶν χρημάτων, per compendium scriptis, ἀδικημάτων fieri posse, non fugiet palaeographiae peritos. — Idem vocabulum etiam in inscriptione orationis XVII. „περὶ δημοσίων ἀδικημάτων“ in suspicionem adductum est a Marklando et Taylora, qui pro eo χρημάτων scribi maluerunt. Hanc emendationem Bekkerus probavit et recepit. Recte, ut videtur: nisi forte hīc quoque ἀδικῶν χρημάτων scribi praestat. Duo adiectiva sic sine copula iuxta se posita non magis offensionem esse possunt, quam si latine dicas: Romani cervicibus Carthaginensium praepotentem finitimum regem imposuerunt. Liv. 42, 50. *) Cf. Matth. Gr. Gr. §. 444. ed. alt.

*) Hac occasione oblata breviter disserere liceat de Livii l. II. c. 1. §. 2. „*Nam priores ita regnarunt, ut haud immerito omnes deinceps conditores partium certe urbis, quas novas ipsi sedes ab se auctae multitudini addiderunt, numerentur.*“ Certe post partium legitur in cod. Rotterod. Helmst. Gud. Flor. etc. et probata est haec lectio Rhenano, Gronovio, Drakenb., Crevierio, Stroth., Doer. et novissimo editori Baumgarten-Crusio. Alii libri, ut omnes Palatini, *coeptae* prae-

Lys. orat. XXVIII. in Ergocl. epilog. §. 3. Bk. p. 818. R.

Καὶ γὰρ δὴ δεινὸν ἂν εἴη, εἰ νῦν μὲν οὕτως αὐτοὶ πιεζόμενοι ταῖς εἰσφοραῖς συγγνώμην τοῖς κλέπτουσι καὶ τοῖς δωροδοκοῦσιν ἔχοιτε, ἐν δὲ τῷ τέως χρόνῳ καὶ τῶν οἴκων τῶν ὑμετέρων μεγάλων ὄντων καὶ τῶν δημοσίων προσόδων μεγάλων οὐσῶν θανάτῳ ἐκολάζετε τοὺς τῶν ὑμετέρων ἐπιθυμοῦντας.

Marklandus participium οὐσῶν aut delendum esse censuit (ratus Grammatici cuiuspiam esse notantis differentiam generis inter οἴκων et προσόδων et metuentis, ne masculinum ὄντων utrique applicaretur ἀπὸ κοινού), aut in ὅμως mutandum. Erravit vir doctissimus. Quanto rectius Dorvillius in animadvv. ad Cha-

bent: quod comprobarunt praeter veteres nonnullos editores Gebh., Bauerus in Excerpt. Liv. et Ernestius in Glossar. Liv. p. 119. Si certe legitur, sensus prodit hic, ut Gronovius dicit: *ita regnarunt priores illi reges, ut conditores numerentur (ne nimium putes, non dico urbis), sed partium dumtaxat urbis, partium minimum urbis.* Sed vide ne Bauerus iure suo illud certe frigere dixerit: id quod ego hinc fieri existimo, quod lectores ista particula ad cogitationem, quae nullius omnino sani hominis animum subire potest, sc. *illos reges urbis conditores esse posse*, deducuntur. Altera vero lectione *coeptae* recepta evanescit hoc, sensu exeunte hocce: sie haben so regirt, dass sie alle nach der Reihe als Erbauer von Theilen der angefangenen Stadt i. e. als Erweiterer der Stadt aufgeföhrt werden können. Atque hoc titulo eos haud immerito insigniri posse iudicat Livius, quatenus novas sedes a se auctae multitudini addiderint. — Eiusd. cap. § 10. „*deinde quo plus virium in senatu frequentia etiam ordinis faceret, caedibus — — — explevit.*“ Quum hic a cod. Leid. absit praepositio *in*, mihi in mentem venit, eam fortasse plane expungendam esse quippe enatam e fine antecedentis vocabuli *virium*. Tum *senatū* non pro Ablativo sed pro Dativo habendum: cf. Sanct. Minerv. ed. Bauer. T. I. p. 43. Mihi certe formula *alicui facere vires* magis usui loquendi convenire videtur, quam illa *in aliquo vires facere*.

riton. p. 322. ed. Lips. „si cui,“ *inquit*, „haec in Areopago forent pronuntianda, sentiret, quae vis in-esset repetitioni participiorum ὄντων et οὐσῶν his locis collocatorum!“ — Per hanc occasionem tractemus nonnullos alios Lysiae locos, ubi, quae semel posita suffecissent, ab oratore nihilominus sunt iterata. Orat. XIV. in Alcibiad. I. §. 43. Bk. p. 552. R. τις οὖν ἐλπὶς ὑπὸ τούτων τι ἀγαθὸν πείσεσθαι τὴν πόλιν, ὃν ὑμεῖς, ὅτι μὲν οὐδενὸς ἀξίός ἐστιν, ἐπειδὰν ἀπολογῆται, εἴσεσθε, ὅτι δὲ πονηρός ἐστιν, ἐκ τῶν ἄλλων ἐπιτηδευμάτων εἴσεσθε; ad quae verba Bremius haec adscripsit: „parum quidem grata repetitio eiusdem verbi in ratione non pari. Primo quidem loco aptum, minus in altero. Marklandi quidem coniectura in honorem viri docti oblivioni danda; melius Reiske ἴστε.“ Nulla, si quid video, hīc opus est emendatione; immo aptissimum alterum illud futurum εἴσεσθε. Etenim ratione habita prioris membri ὅτι οὐδενὸς ἀξίός ἐστιν, ἐπειδὰν ἀπολογῆται, εἴσεσθε, posterius ita est accipiendum: ὅτι δὲ πονηρός ἐστιν, εἴσεσθε, ἐπειδὰν τῶν ἄλλων ἐπιτηδευμάτων ἐνθυμηθῆτε, i. e. eum vero improbum et nequam esse, si caetera eius studia accuratius perpenderitis et consideraveritis, scietis. Etiam nobis Germanis tali nexu futurum ponere licet. Videsis Sophocl. Oedip. Tyrann. v. 442. ed. HERMANN. τοιαῦτ' ὀνειδίζ' οἷς ἔμ' εὐρήσεις μέγαν: quem versum rectissime sic explicuit Erfurdus — *quibus me, si diligentius rem perpendere volueris, magnum invenies.* Cf. HERMANN. V. C. ad Viger. p. 747. n. 164. *) — Lys. orat. XIII. in

*) Nec magis tentandus videtur futuri infinitivus in Demosthenis orat. pro Coron. §. 77. Bk. p. 251. lin. 5. Reisk. καθ' ὅλον μὲν οὖν

Agorat. §. 83. Bk. p. 501. R. οὐ γὰρ οἶμαι οὐδεμίαν τῶν τοιούτων ἀδικημάτων προθεσίαν εἶναι, ἀλλ' ἐγὼ μὲν οἶμαι — τοῦτον δεῖν ἀποδεικνύναι: ubi Reiskius iure notatus est a Bremio, quod verba ἐγὼ μὲν οἶμαι uncis inclusit. — Orat. VI. in Andoc. §. 44. Bk. p. 242. R. ἡγούμενοι ἀποδημοῦντες μὲν ἀθῶοι καὶ ἐπίτιμοι δόξειν εἶναι, ἐπιδημοῦντες δὲ παρα τοῖς πόλιταις τοῖς ἡδίκημένοις πονηροὶ δόξειν καὶ ἀσεβεῖς εἶναι. Huc etiam mos oratorum referri potest pronominis αὐτὸς loco vocabulum ipsum, quod modo nominatum erat, repetendi. Cf. Lys. orat. XVIII. in Poliuch. §. 8. Bk. p. 603. R. τίνες ἂν ἡμῶν εἴησαν δυστυχέστεροι, εἰ ἐν μὲν τῇ ὀλιγαρχίᾳ ἀποθνήσκουσιν εὖνοι ὄντες τῷ πλήθει, ἐν δὲ τῇ δημοκρατίᾳ ὡς κακόνιοι ὄντες τῷ πλήθει ἀποστεροίμεθα τῶν ὄντων. Orat. VI. in Andoc. §. 46. Bk. p. 244. R. οὔτα πρὸ τῆς συμφορᾶς οὔτε μετὰ τὴν συμφορὰν etc. — Or. XXVI. de Evandr. prob. §. 18. Bk. p. 802. R. καὶ ἡγοῦνται γε, διὰ μὲν τοὺς τοιούτους τοὺς συλληφθέντας τότε ἀποθανεῖν, διὰ δὲ τοὺς ἄλλους τοὺς συλληφθέντας ἐκφεύγειν: ubi nihil egit Reiskius, διὰ δὲ τοῦτους τοὺς ἄλλους, τοὺς οὐ συλληφθέντας ἐκφεύγειν legendum esse dicens. Sensus loci aperte hic est: *et putant, per tales, qualis est Evander, comprehensos tum supplicio affectos esse, per caeteros autem factum esse, ut comprehensi necem effugerent.* — Demosth. de

ἔμοιγε φαίνεσθε ἐν μεγάλῃ εὐηθείᾳ ἔσεσθαι, εἰ οἴεσθ' ἐμὲ λανθάνειν ὅτι κ. τ. λ., ubi pro ἔσεσθαι Reiskius, legi mavult, praepositione ἐν omitta, συνέχεσθαι vel ἐνέχεσθαι; Schaeferus autem εἶναι. Mihi futurum recte se habere et cum urbanitate et modestia quadam a Philippo usurpatum videtur: „vos, opinor, in magno eritis stupore, si“ etc.

falsa Legat. §. 266. Bk. p. 426. R. 'τὰς πόλεις ἀπάσας ἀπολωλέκεσαν τὰς ἐν τῇ Χαλκιδικῇ οἱ προδιδόντες, καὶ Φίλιππος οὐκέτ' εἶχεν ὑπακούειν τοῖς προδιδοῦσιν. „*Tales repetitiones tantum abest, ut operent orationem, ut eius vim augeant,*“ ut recte Schaeferus ad h. l. (app. T. p. 690.) observat.

Post illa verba ex epilogo in Ergoclem petita orator noster, si Thrasybulus, *inquit*, cum triremibus ἐναυγатурus has vobis proposuisset conditiones, ut illas naves, quas novas accipiebat, vobis traderet obsoletas et pericula quidem vestra essent, emolumenta autem ad amicos suos redundarent; et si idem addidisset, vos per contributiones se exhausturum, Ergoclem vero adultoresque suos quam maxime locupletaturum esse: equidem vos cunctos confessuros arbitrator, neminem hoc fieri passurum fuisse, ut Thrasybulo classis committeretur: ἄλλως τε καὶ ἐπειδὴ τάχιστα ὑμεῖς ἐψηφίσασθε τὰ χρήματα ἀπογράψαι τὰ ἐκ τῶν πόλεων ελλημμένα καὶ τοὺς ἄρχοντας τοὺς μετ' ἐκείνου καταπλεῖν εὐθύνας δάσοντας, Ἐργοκλῆς ἔλεγεν ὡς ἤδη συκοφαντεῖτε κ. τ. λ. „*Sic [καὶ ἐπειδὴ pro ἐπειδὴ καὶ quod libri habent msc.] dedi secundum Stephanum [quem etiam Bekkerus sequutus est]. Verum adhuc tamen deest ὅπου vel ὅτι, ut sit ἄλλως τε, καὶ ὅπου, ἐπειδὴ τάχιστα; ut ὅπου cum ἔλεγεν Ἐργοκλῆς cohaereat, quemadmodum ἐπειδὴ cum ἐψηφίσασθε cohaeret.*“ REISKIUS. Sane fere post ἄλλως τε καὶ sequitur vel Modus finitus cum coniunctione aliqua vel participium (ut apud Lysiam, or. III. §. 29. VII. §. 36. XV. §. 10. XXXIV. §. 5.): minime tamen inusitatum est, Modum finitum sine coniunctione sequi. Quod quando fit, ἄλλως τε καὶ non *quum aliter, tum* (uti, coniunctione sequente, accipiendum esse, notum est ex HERMANNI V. S. annotatione ad Vi-

ger. p. 780. n. 232.) sed *praetereaue etiam; caeterum etiam* vertendum est. Hoc si considerassent Lysiae interpretes, non sic, uti factum est, titubassent et vacillassent in sensu huius loci constituendo. Cf. Luciani Diall. Mortt. XIV. 5. (T. II. p. 197. ed. Lehmann.) ubi Alexandro dicenti: τὸ φιλοκίνδυνον οὐκ ἐπαίνεις καὶ τὸ ἐν Ὀξυδράκαις πρώτον καθάλασθαι εἰς τὸ ἐντὸς τοῦ τείχους καὶ τοσαῦτα λαβεῖν τραύματα Philippus respondet: non laudo; Ammon enim sic falsus vates et prophetae adultores arguebantur; et medicorum operam requirens omnibus ridiculus fiebas: νῦν μὲν γὰρ ὁπότε ἤδη τέθνηκας, οὐκ οἶει πολλοὺς εἶναι τοὺς τὴν προσποίησιν ἐκείνην ἐπικερτομοῦντας ὀρῶντας τὸν νεκρὸν τοῦ θεοῦ ἐκτάδην κείμενον--; ἄλλως τε καὶ τοῦτο τὸ χρήσιμον, ὃ ἔφησ, τὸ διὰ τοῦτο κρατεῖν ῥαδίως, πολὺ σε τῆς δόξης ἀφηρεῖτο τῶν κατορθουμένων i. e. praetereaue etiam illa utilitas, quam dicebas --, multum tibi detraxit gloriae egregiorum facinorum. Lys. orat. VII. περὶ τ. σηκ. §. 6. Bk. p. 265. Reisk. πῶς ἂν δικαίως ὑπὲρ τῶν τῇ πόλει γεγενημένων συμφορῶν ἐγὼ νυνὶ δίκην δίδωμι; ἄλλως τε καὶ τοῦτο τὸ χωρίον ἐν τῷ πολέμῳ δημευθὲν ἄπρατον ἦν πλείω ἢ τρία ἔτη: ubi Reiskius item excidisse opinatur ὅπου, recte autem Bremius id non necessario addendum esse censet.

Sub finem eiusdem orationis in Ergocl., §. 15. ed. Bk. p. 826. R. Lysias noster, ὥστε ἄξιον, inquit, ὑμᾶς -- παρὰ τούτων νυνὶ δίκην τὴν μεγίστην λαβεῖν, καὶ τοῖς ἄλλοις Ἑλλησιν ἐπιδειξαι ὡς τοὺς ἀδικοῦντας τιμωρεῖσθε καὶ τοὺς ὑμετέρους ἄρχοντας βελτίους ποιήσετε. -- ὑμᾶς δὲ χρὴ εἰδέναι ὅτι, ἂν μὲν ἐμοὶ πεισθῆτε, εὖ περὶ αὐτῶν βουλευσέσθε etc. Bekkerus V. C. verba καὶ τοὺς ὑμ. ἀρχ. βελτ. ποιήσετε aptius ait post βουλευσέσθε §. positum iri. Sed quum Halicarnasso aliisque ur-

videtur Ergoteles, *Ἰοκῶν*, eiusque collegae magnam fecissent iniuriam, non inepte hic orator mihi videtur dicere: oportet vos summas poenas ab istis sumere eoque omnibus Graecis ostendere, vos animadvertere in homines velarios et magistratus vestros meliores esse reddituros: ad haec ego vos adhortor: vos autem scire debetis, si mihi obsequemini, vos optime vobismet ipsis equasalturos; sin minus, nequioribus vos caeteris civibus usuros esse. Exinde addit orator: *ἔτι δὲ, ὡς ἂν ἴδῃ, ἂν αὐτῶν ἀποψηφίσθησθε, οὐδεμίαν ὑμῶν εἰδονται χάριν, ἀλλὰ τοῖς ἀνηλωμένοις καὶ τοῖς χρήμασι οἷς ὑφίρηται κ. τ. λ.* Ergone impensis et pecuniis, quas Atheniensibus surripuerunt, salutem isti acceptam referent? — At isti homunciones nihil fere peculii possidebant, sed pauperes erant (cf. §. 1. *ἐκ πένητος ἐκ τῶν ὑμετέρων πλούσιος γεγεννημένος*, §. 2. *τούτους πένητας καὶ ἀπόρους ἐκπλεύσαντας* etc.) et quidquid postea habebant, suffurati erant civitati. Itaque quum, ut quosdam corrumpent, nullas alias insumere possent pecunias, nisi quas per nefas sibi comparaverant, Lysiam verisimilius mihi videtur hic scripsisse: *τοῖς ἀνηλωμένοις ἐκείνοις χρήμασι οἷς ὑφίρηται*. Scio quidem rationem, qua erunt qui librorum lectionem defensitent: sed etiamsi ea ineatur, tamen non poterit, opinor, evinci, apte oratorem hoc loco sic esse loquentum.

Orat. XXX. in Nicomach. §. 9. Bk. p. 845. sq. R.

Ἔτι δὲ, οἶμαι, θαυμαστὸν νομίζω Νικόμαχον ἑτέροις ἀδικούσι μνησικακεῖν ἀξιοῦν ὃν ἐγὼ ἐπιβουλεύσαντα τῷ πλήθει ἀποδείξω.

Dele vel οἶμαι vel νομίζω. TAYLOR. Vel eodem modo vel sic, ut *εἶναι* pro *οἶμαι* scribatur, Marklandus insulsam istam tautologiam removendam cen-

suit. Reiskius ingeniose locum ita emendavit in Variet. lectt. Lys. p. 725. ἔστι δ', οἶμαι, θαυμαστὸν νομίζειν Νικόμαχον. Quibus coniecturis repudiatis Bremius, *equidem*, inquit, *in vulgata lectione acquiesco*. Οἶμαι enim, *deposita propria notione, formulae cum ironia affirmativae significationem sumsit et valet ἴσως, δήπου*. Substituamus δήπου. Quid lucramur? — Tautologia manet; δήπου enim nil aliud est quam *opinor*. Itaque ego non dubito, quin οἶμαι sit expungendum. Quod ut in textum irreperet, duabus fieri potuit rationibus. Aut lector aliquis v. νομίζω per οἶμαι explicuit (quemadmodum persaepe verbo ἡγείσθαι ut interpretamentum substitutum est οἴεσθαι, cf. Lys. Areopag. περὶ τ. σηκ. §. 2. Bk., ubi pro ἡγούμενοι codd. C. O. praebent οἴόμενοι; Aeschin. ed. Brem. T. I. p. 142. Schaef. app. ad Demosthen. p. 43, 5.) aut librarius aliquis magis sensum verborum, quam ipsa singula verba, quae transscripturus erat, memoria tenens pro ἔτι δὲ θαυμαστὸν νομίζω scripsit ἔτι δ' οἶμαι θαυμαστὸν; videns autem deinde se errasse, ne omitteret quidquam, etiam νομίζω appinxit. — In Aeschinis loco (orat. de fals. legat. c. 11. p. 157. ed. Brem.), cuius Taylorus et Marklandus mentionem fecerunt, ego quidem minus offendo. Verba sunt haecce: ἰδὼν δὲ αὐτὸν (Demosthenem) ὁ Φίλιππος ὡς διέκειτο, θαρσύνειν τε παρεκελεύετο, καὶ μὴ νομίζειν, ὥσπερ ἐν τοῖς θεάτροις, διὰ τοῦτο οἴεσθαι τι πεπονθέναι. Dummodo post θεάτροις paululum subsistamus legendo, non amplius offendiculo erit illud οἴεσθαι. *Adhortabatur eum Philippus, ut bono esset animo neve eam haberet opinionem, quae in theatris valeret; — nempe ne propterea sibi magni aliquid accidisse opinaretur.*

Ad verba §phi 11. οἱ δὲ βουλόμενοι αὐτὸν ἀπολέσαι, δεδιότες μὴ οὐκ ἀποκτείνωσιν ἐν τῷ δικαστηρίῳ

— 2 —

~~... ὡς καὶ παρὰ Λυσία κατὰ Νικομαχίδου ὡς καὶ τὴν~~
~~... ἡμετέραν ἱστορίαν συνάδει, ut, quoniam~~
~~... ἡμετέροις ἱστορίαις semper Νικόμαχος nomine-~~
~~... ἡμετέροις ἱστορίαις Νικόμαχον ἴδιον νόμον ἀπο-~~
~~... ἡμετέροις ἱστορίαις Hemsterhusii not.~~
~~... ἡμετέροις ἱστορίαις 44. T. I. L. 451. ed. Lehmann., abs-~~
~~... ἡμετέροις ἱστορίαις praeterea testis citatur Koen. ad~~
~~... ἡμετέροις ἱστορίαις Praefat. p. XVIII. et p. 290. ed. Lips.)~~
~~... ἡμετέροις ἱστορίαις omnium doctissimus, non insolens, inquit,~~
~~... ἡμετέροις ἱστορίαις et patris nomen in eadem per-~~
~~... ἡμετέροις ἱστορίαις locum obtineant. Libens hoc concedo. Sed for-~~
~~... ἡμετέροις ἱστορίαις tate tunc quoque non improbabile est, Lysiam Nico-~~
~~... ἡμετέροις ἱστορίαις machum reum hoc loco cavillandi causa Νικομαχίδην~~
~~... ἡμετέροις ἱστορίαις vocasse. respectu habito patris (ὃς δημόσιος ἦν, ut~~
~~... ἡμετέροις ἱστορίαις dicitur §. 2. vel πατρὸς (δι' οὗς Νικόμαχον~~
~~... ἡμετέροις ἱστορίαις πατρὸς εἶναι, §. 27. cll. §. 6.). Nos non mi-~~
~~... ἡμετέροις ἱστορίαις nor cum auctoritate diceremus: Da bereden sie nun~~
~~... ἡμετέροις ἱστορίαις diesen Supponing eines Nikomachos, ein Gesetz auf-~~
~~... ἡμετέροις ἱστορίαις zu setzen etc. Nimirum sumendum est, patri vel ma-~~
~~... ἡμετέροις ἱστορίαις tris ab eo idem cum Nicomacho reo fuisse nomen.~~
~~... ἡμετέροις ἱστορίαις Plutarchi viri de me optime meriti, libell. die Mo-~~
~~... ἡμετέροις ἱστορίαις nien u. die Taufnamen p. 6. et 7.) — Nihilominus~~
~~... ἡμετέροις ἱστορίαις quam laudat Harpocration sub v. ἐπι-~~
~~... ἡμετέροις ἱστορίαις τὴν (ὡς καὶ παρὰ Λυσία κατὰ Νικομαχίδου) ora-~~
~~... ἡμετέροις ἱστορίαις τὴν, haec ipsam esse κατὰ Νικομάχου. Memor~~
~~... ἡμετέροις ἱστορίαις hanc dubie huius loci Νικομαχίδου scripsit pro Νικο-~~
~~... ἡμετέροις ἱστορίαις μάχου.~~

Hic venit mihi in mentem Plutarchi locus, ubi de Demosthenis cognominibus agitur, vit. Demosthen. cap. 4. Ἦν ἐξ ἀρχῆς κάτισχνος καὶ νοσώδης καὶ τὴν λοιδορουμένην ἐπωνυμίαν, τὸν Βάταλον, εἰς τὸ σῶμα λέγεται σκαπτόμενος ὑπὸ τῶν παιδῶν λαβεῖν. ἦν δ' ὁ Βάταλος, ὡς μὲν ἐνιοὶ φασιν, ἀύλητης τῶν κατεαγόμενων καὶ δραμάτιον εἰς τοῦτον, κωμωδῶν αὐτὸν Ἀντι-

φάνης πεποίηκεν. ἔνιοι δὲ τινες ὡς ποιητοῦ τρυφερά καὶ παροίγια γράφοντος τοῦ Βατάλου μέμνηται. δοκεῖ δὲ καὶ τῶν οὐκ εὐπρεπῶν τι λεχθῆναι τοῦ σώματος μορίων παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς τότε καλεῖσθαι βάταλος. ὁ δ' Ἄργας (καὶ τοῦτο γὰρ φασι τῷ Δημοσθένει γενέσθαι παρώνυμον) ἢ πρὸς τὸν τρόπον, ὡς θηριώδη καὶ πικρὸν, ἐτέθη· τὸν γὰρ ὄφιν ἔνιοι τῶν ποιητῶν ἄργαν ὀνομάζουσιν· ἢ πρὸς τὸν λόγον, ὡς ἀνιῶντα τοὺς ἀκροωμένους. καὶ γὰρ Ἄργας τοῦνομα ποιητῆς ἦν νόμων πονηρῶν καὶ ἀργαλέων. καὶ ταῦτα μὲν ταύτῃ, κατὰ Πλάτωνα. Verba postrema quum vulgo sic explicentur „sed de his, ut Plato ait, hactenus“ et illa κατὰ Πλάτωνα ad formulam transitionis καὶ ταῦτα μ. τ. referantur: summo iure Wyttenbachius in eclog. histor. p. 336. ed. Lips. s. p. 423. extr. ed. Amstelod. non credibile esse, ait, Plutarchum laudasse auctorem Platonem in formula tum per se frequente, tum non frequentiore Platoni quam cuivis alii scriptori. Itaque illud κατὰ Πλάτωνα, ut a temeraria manu insitum, litura delendum aut statuendum esse censet, quaedam verba excidisse proxima deinceps post ταύτῃ, quibus verbis de Demosthenis apud Platonem in philosophia studio narraretur, ex iisque hoc κατὰ Πλάτωνα remansisse. Quod quomodo mihi accipiendum videatur, perspicuum erit, quum legeris, quae e Diogene Laërtio aliisque sum transscripturus. Diogen. Laert. l. III. 5. 4. (s. p. 44. secund. Fischeri ed. IV. Platon. diall. Lips. 1783.): ἐγνυμάσατο δὲ [ὁ Πλάτων] παρὰ Ἀρίστωνι τῷ Ἀργείῳ, παλαιστῇ· ἀφ' οὗ καὶ Πλάτων διατὴν εὐξίαν μετωνομάσθη, πρότερον Ἀριστοκλῆς ἀπὸ τοῦ πάππου καλούμενος ὄνομα, καθά φησι Ἀλέξανδρος ἐν Διαδοχαῖς. ἔνιοι δὲ διατὴν πλατύτητα τῆς ἐρμηνείας οὕτως ὀνομασθῆναι· ἢ ὅτι πλατὺς ἦν τὸ μέτωπον, ὡς φησι Νεάνθης. Hesych. Miles. in vit.

Plat. p. 73. ed. Fisch. πλατύς δὲ ὦν τὰ στέρνα, ἢ τὸ μέτωπον, Πλάτων προσηγορεύθη· οἱ δὲ, ὡς πλατὺν ἐν λόγοις, οὕτω φασὶν αὐτὸν κληθῆναι etc. Olympiod. vit. Plat. p. 77. ed. Fisch. γυμναστῇ μὲν ἐχρήσατο διδασκάλῳ, Ἀρίστωνι τῷ Ἀργεῖῳ, ὑφ' οὗ καὶ Πλάτων, ὡς φασί, μετωνομάσθη, πρότερον Ἀριστοκλῆς λεγόμενος τῷ τοῦ πάππου ὀνόματι. Ἐκλήθη δ' οὕτω, διὰ τὸ δύο μόρια τοῦ σώματος ἔχειν πλατύτητα, τό τε στέρνον καὶ τὸ μέτωπον, ὡς δηλοῦσι πανταχοῦ αἱ ἀνακείμεναι αὐτοῦ εἰκόνες, οὕτω φαινόμεναι. (Cf. etiam Apulei. de habit. doctrin. Pl. I. p. 1. Elmenh. „Platoni habitudo corporis cognomentum dedit.“ Senec. ep. 58. p. 206. T. II. et Fisch. ad Olymp. p. c.) Nonne ex his satis liquet, in verbis illis Plutarcheis hunc inesse sensum: *sed haec hactenus de cognominibus Demosthenis; qua in re comparari potest cum Platone?* (De κατὰ similitudinem significante cf. Matth. Gr. Gr. p. 1153. ed. alt.). Si autem verba illa controversa reapse non a Plutarcho profecta sunt (id quod non omnino improbabile est): at certe eorum, quae dixi, ratione habita, a sciolo quodam sunt assuta.

In eadem Lysiae oratione in Nicomachum. § 21. Bk. p. 858. R. inveniuntur haec: ἐνθυμείσθε τοίνυν, ὦ ἄ. δ., ὅτι, ὅταν μὲν κατὰ τὰς συγγραφὰς ποιῶμεν, ἅπαντα τὰ πάτρια θύεται, ἐπειδὴν δὲ κατὰ τὰς στήλας, ἃς οὗτος ἀνέγραψε, πολλὰ τῶν ἱερῶν καταλύεται. καὶ τούτοις ὁ ἱερόσυλος περιτρέχει λέγων ὡς εὐσέβειαν, ἀλλ' οὐκ εὐτέλειαν ἀνέγραψε. Mendum, quod in verbis καὶ τούτοις inest, ut removeret, Marklandus legendum esse coniecit: ἐπὶ τούτοις i. e. *ob haec facta*; Reiskius: καίτοι οὗτος: quae non mala est emendatio, melior certe, quam quae ab Iacobsio Ad-ditam. animadvv. in Athen. p. 320. est proposita καὶ-

τα οὕτως. Bremius lectionem vulgatam non plane improbari vult, dicens, τούτοις quasi Dativum instrumenti esse id indicantem, quod incitaverit hominem ad discurrendum. Vellem vir doctissimus ad hanc sententiam confirmandam e prosaicis scriptoribus locos similes attulisset: alioquin ego quidem ei non ausim adstipulari. Susplicor potius Lysiam scripsisse: καὶ ταύταις (i. e. καὶ ἐν ταύταις ταῖς στήλαις) ὁ ἱερόσυλος περιτρέχει λέγων ὡς εὐσέβειαν, ἀλλ' οὐκ εὐτέλειαν ἀνέγραψε· (ἀναγράφειν τι ἐν στήλῃ, cf. Demosth. or. in Neaer. § 105. Bk. p. 1381. R.) h. e. *atque in his stelis pietatem, non parsimoniam se scripsisse* (i. e. *in scribendo pietatem, non parsimoniam spectasse*) *dicens discursat iste sacrilegus.* Verborum collocatio nemini, puto, offensionem erit, nisi qui dictionis Lysiacae prorsus sit ignarus.

In Spho 29. Bekk. p. 864. extrem. Reisk. ὁ δὲ πάντων δεινότατον, [ὅτι] ὑπογραμματοῦσθαι μὲν οὐκ ἔξεστι δις τὸν αὐτὸν τῇ ἀρχῇ τῇ αὐτῇ, περὶ δὲ τῶν μεγίστων τοὺς αὐτοὺς ἔατε πολὺν χρόνον κυρίους εἶναι, non probo, quod Bekkerus post δεινότατον e solo libro C. ὅτι in textum recepit. Illum librum optimum esse codicum msc. Lysiae non infitior; sed tamen caute eo utare pervelim: namque e vestigiis satis manifestis perspicui potest, permultis eum locis correctiones viri cuiusdam sane quam docti linguaeque graecae satis periti praebere. (Cf., ut unum tantummodo nunc exemplum afferam, orat. XII. in Eratothen. § 48. Bk. p. 415. R. ἄλλων δὲ πολλῶν, ubi pro ἄλλων in C. legitur κακῶν, quod mihi, uti Bremio, glossema [non glossa, ut perperam dicit Brem. cf. Graefenh. ad Aristot. poet. c. 21. p. 154.] esse videtur.) Sic hoc loco ab illo viro, non ignorante, post

πειθουσι Νικομαχίδην νόμον ἀποδείξει ὡς χρὴ καὶ τὴν βουλὴν συνδικάζειν Marklandus suadet, ut, quoniam alibi in hac oratione reus semper Νικόμαχος nominetur, sic legatur: πείθουσι Νικόμαχον ἴδιον νόμον ἀποδείξει. Contra eum Bremius affert Hemsterhusii not. ad Luc. Timon. §. 44. (T. I. p. 451. ed. Lehmann., abs quo viro dilectissimo praeterea testis citatur Koen. ad Gregor. Corinth. Praefat. p. XVIII. et p. 290. ed. Lips.) ubi Batavus omnium doctissimus, *non insolens*, inquit, *ut primitivum et patronymicum nomen in eadem persona locum obtineant.* Lubens hoc concedo. Sed forsitan hoc quoque non improbabile est, Lysiam Nicomachum reum hoc loco cavillandi causa Νικομαχίδην vocasse, respectu habito patris (ὃς δημόσιος ἦν, ut dicitur §. 2.) vel maiorum (δι' οὓς Νικόμαχον προσήκει πεπερασθαι, §. 27. cll. §. 6.). Nos non minori cum acerbitate diceremus: Da bereden sie nun diesen Sprössling eines Nikomachos, ein Gesetz aufzuweisen etc. Nimirum sumendum est, patri vel maiorum alicui idem cum Nicomacho reo fuisse nomen. (cf. Dolzii, viri de me optime meriti, libell. *die Moden in den Taufnamen* p. 6. et 7.) — Nihilominus vero credo, quam laudat Harpocraton sub v. ἐπιβολή (ὡς καὶ παρὰ Ἀνσία κατὰ Νικομαχίδου) orationem, hanc ipsam esse κατὰ Νικομάχου. Memor haud dubie huius loci Νικομαχίδου scripsit pro Νικομάχου.

Hic venit mihi in mentem Plutarchi locus, ubi de Demosthenis cognominibus agitur, vit. Demosthen. cap. 4. Ἦν ἐξ ἀρχῆς κάτισχνος καὶ νοσώδης καὶ τὴν λαιδορομένην ἐπωνυμίαν, τὸν Βάταλον, εἰς τὸ σῶμα λέγεται σκωπτόμενος ὑπὸ τῶν παίδων λαβεῖν. ἦν δ' ὁ Βάταλος, ὡς μὲν ἔνιοι φασιν, ἀύλητῆς τῶν κατεαγῶτων· καὶ δραμάτιον εἰς τοῦτον, κωμῶδων αὐτὸν Ἀντι-

φάνης πεποίηκεν. ἔνιοι δὲ τινες ὡς ποιητοῦ τρυφερά καὶ παροίγια γράφοντος τοῦ Βατάλου μέμνηται. δοκεῖ δὲ καὶ τῶν οὐκ εὐπρεπῶν τι λεχθῆναι τοῦ σώματος μορίων παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς τότε καλεῖσθαι βάταλος. ὁ δ' Ἄργας (καὶ τοῦτο γὰρ φασι τῷ Δημοσθένει γενέσθαι παρώνυμον) ἢ πρὸς τὸν τρόπον, ὡς θηριώδη καὶ πικρὸν, ἐτέθη· τὸν γὰρ ὄφιν ἔνιοι τῶν ποιητῶν ἄργαν ὀνομάξουσιν· ἢ πρὸς τὸν λόγον, ὡς ἀνιῶντα τοὺς ἀκροωμένους. καὶ γὰρ Ἄργας τοῦνομα ποιητῆς ἦν νόμων πονηρῶν καὶ ἀργαλέων. καὶ ταῦτα μὲν ταύτη, κατὰ Πλάτωνα. Verba postrema quum vulgo sic explicentur „sed de his, ut Plato ait, hactenus“ et illa κατὰ Πλάτωνα ad formulam transitionis καὶ ταῦτα μ. τ. referantur: summo iure Wyttenbachius in eclog. histor. p. 336. ed. Lips. s. p. 423. extr. ed. Amstelod. non credibile esse, ait, Plutarchum laudasse auctorem Platonem in formula tum per se frequente, tum non frequentiore Platoni quam cuivis alii scriptori. Itaque illud κατὰ Πλάτωνα, ut a temeraria manu insitum, litura delendum aut statuendum esse censet, quaedam verba excidisse proxima deinceps post ταύτη, quibus verbis de Demosthenis apud Platonem in philosophia studio narraretur, ex iisque hoc κατὰ Πλάτωνα remansisse. Quod quomodo mihi accipiendum videatur, perspicuum erit, quum legeris, quae e Diogene Laërtio aliisque sum transscripturus. Diogen. Laert. l. III. 5. 4. (s. p. 44. secund. Fischeri ed. IV. Platon. diall. Lips. 1783.): ἐγνυμάσατο δὲ [ὁ Πλάτων] παρὰ Ἀρίστωνι τῷ Ἀργεῖῳ, παλαιστῇ· ἀφ' οὗ καὶ Πλάτων διατὴν εὐξίαν μετωνομάσθη, πρότερον Ἀριστοκλῆς ἀπὸ τοῦ πάππου καλούμενος ὄνομα, καθά φησι Ἀλέξανδρος ἐν Διαδοχαῖς. ἔνιοι δὲ διατὴν πλατύτητα τῆς ἐρμηλείας οὕτως ὀνομασθῆναι· ἢ ὅτι πλατὺς ἦν τὸ μέτωπον, ὡς φησι Νεάνθης. Hesych. Miles. in vit.

Plat. p. 73. ed. Fisch. πλατύς δὲ ὦν τὰ στέρνα, ἢ τὸ μέτωπον, Πλάτων προσηγορεύθη· οἱ δὲ, ὡς πλατὺν ἐν λόγοις, οὕτω φασὶν αὐτὸν κληθῆναι etc. Olympiod. vit. Plat. p. 77. ed. Fisch. γυμναστῆ μὲν ἐχρήσατο διδασκάλῳ, Ἀρίστωνι τῷ Ἀργεῖῳ, ὑφ' οὗ καὶ Πλάτων, ὡς φασι, μετωνομάσθη, πρότερον Ἀριστοκλῆς λεγόμενος τῷ τοῦ πάππου ὀνόματι. Ἐκλήθη δ' οὕτω, διὰ τὸ δύο μόρια τοῦ σώματος ἔχειν πλατύτητα, τὸ τε στέρνον καὶ τὸ μέτωπον, ὡς δηλοῦσι πανταχοῦ αἱ ἀνακείμεναι αὐτοῦ εἰκόνες, οὕτω φαινόμεναι. (Cf. etiam Apulei. de habit. doctrin. Pl. I. p. 1. Elmenh. „Platoni habitudo corporis cognomentum dedit.“ Senec. ep. 58. p. 206. T. II. et Fisch. ad Olymp. p. c.) Nonne ex his satis liquet, in verbis illis Plutarcheis hunc inesse sensum: *sed haec hactenus de cognominibus Demosthenis; qua in re comparari potest cum Platone?* (De κατὰ similitudinem significante cf. Matth. Gr. Gr. p. 1153. ed. alt.). Si autem verba illa controversa reapse non a Plutarcho profecta sunt (id quod non omnino improbabile est): at certe eorum, quae dixi, ratione habita, a sciolo quodam sunt assuta.

In eadem Lysiae oratione in Nicomachum. § 21. Bk. p. 858. R. inveniuntur haec: ἐνθυμεῖσθε τοίνυν, ᾧ ἄ. δ., ὅτι, ὅταν μὲν κατὰ τὰς συγγραφὰς ποιῶμεν, ἅπαντα τὰ πάτρια θύεται, ἐπειδὴν δὲ κατὰ τὰς στήλας, ἅς οὗτος ἀνέγραψε, πολλὰ τῶν ἱερῶν καταλύεται. καὶ τούτοις ὁ ἱερόσυλος περιτρέχει λέγων ὡς εὐσέβειαν, ἀλλ' οὐκ εὐτέλειαν ἀνέγραψε. Mendum, quod in verbis καὶ τούτοις inest, ut removeret, Marklandus legendum esse coniecit: ἐπὶ τούτοις i. e. *ob haec facta*; Reiskius: καίτοι οὗτος: quae non mala est emendatio, melior certe, quam quae ab Iacobsio Ad-ditam. animadv. in Athen. p. 320. est proposita καὶ-

τα οὕτως. Bremius lectionem vulgatam non plane improbari vult, dicens, τούτοις quasi Dativum instrumenti esse id indicantem, quod incitaverit hominem ad discurrendum. Vellem vir doctissimus ad hanc sententiam confirmandam e prosaicis scriptoribus locos similes attulisset: alioquin ego quidem ei non ausim adstipulari. Suspicio potius Lysiam scripsisse: καὶν ταύταις (i. e. καὶ ἐν ταύταις ταῖς στήλαις) ὁ ἱερόσυλος περιτρέχει λέγων ὡς εὐσέβειαν; ἀλλ' οὐκ εὐτέλειαν ἀνέγραψε· (ἀναγράφειν τι ἐν στήλῃ, cf. Demosth. or. in Neaer. § 105. Bk. p. 1381. R.) h. e. *atque in his stelis pietatem, non parsimoniam se scripsisse* (i. e. *in scribendo pietatem, non parsimoniam spectasse*) *dicens discursat iste sacrilegus.* Verborum collocatio nemini, puto, offensionem erit, nisi qui dictionis Lysiacae prorsus sit ignarus.

In §pho 29. Bekk. p. 864. extrem. Reisk. ὁ δὲ πάντων δεινότατον, [ὅτι] ὑπογραμματαῦσαι μὲν οὐκ ἔξεστι δις τὸν αὐτὸν τῇ ἀρχῇ τῇ αὐτῇ, περὶ δὲ τῶν μεγίστων τοὺς αὐτοὺς ἔατε πολὺν χρόνον κυρίους εἶναι, non probo, quod Bekkerus post δεινότατον e solo libro C. ὅτι in textum recepit. Illum librum optimum esse codicum msc. Lysiae non infitior; sed tamen caute eo utare pervelim: namque e vestigiis satis manifestis perspicui potest, permultis eum locis correctiones viri cuiusdam sane quam docti linguaeque graecae satis periti praeberere. (Cf., ut unum tantummodo nunc exemplum afferam, orat. XII. in Eratothen. § 48. Bk. p. 415. R. ἄλλων δὲ πολλῶν, ubi pro ἄλλων in C. legitur κακῶν, quod mihi, uti Bremio, glossema [non glossa, ut perperam dicit Brem. cf. Graefenh. ad Aristot. poet. c. 21. p. 154.] esse videtur.) Sic hoc loco ab illo viro, non ignorante, post

ὁ δὲ δεινότατον et similia ὅτι vel γὰρ poni solere, ὅτι illatum esse arbitror. Ab optimis vero scriptoribus hac in formula nonnunquam nec γὰρ neque ὅτι est positum. Cf. Demosth. or. in Leptin. § 152. Bk. p. 503. R. ὁ δὲ δὴ μέγιστον ἀπάντων --- τούτων πολλὰς εἰς ἕκαστος πρότερόν τισι πράγμασι σύνδικος γέγονεν. v. Fr. A. Wolf. ad h. vv., qui affert Demosth. Midian. § 79. Bk. p. 540. R. ὁ δ' οὖν δεινότατον --- τὰς δίκας ὡς αὐτῶν οὔσας ἠφίεσαν τοῖς ἐπιτρόποις: et Bremi. ad Demosth. II. Philipp. p. 66. v. 16. (app. crit. et exeg. ed. Schaef. T. I. p. 408.)

Paraphrasis 32. Bk. p. 866. Reisk. orator noster de iis loquens, qui pro Nicomacho deprecaturi erant, profert haec: δεινὸν δέ μοι δοκεῖ εἶναι, ὧ ἄ. δ., εἰ τούτου μὲν ἑνὸς ὄντος καὶ οὐδὲν ὑπὸ τῆς πόλεως ἠδικημένου οὐκ ἐπεχείρησαν δεῖσθαι ὡς χρὴ παύσασθαι εἰς ὑμᾶς ἐξαμαρτάνοντα, ὑμᾶς δὲ τοσοῦτους ὄντας καὶ ἠδικημένους ὑπὸ τούτου ζητήσουσιν ὡς οὐ χρὴ δίκην παρ' αὐτοῦ λαμβάνειν. Ζητήσουσιν lectio est vulgata, cuius in locum Bekkerus e codice C. suffecit praesens ζητοῦσιν: unde nihil lucri facimus. Nam deest infinitivus aliquis a ζητοῦσιν suspensus. Bremius quidem oratoris animo ait inhaerere adhuc infinitivum ex antecedenti membro. Sed quum ille infinitivus (δεῖσθαι) Genitivum requirat et Accusativos ὑμᾶς δὲ τοσοῦτους ὄντας nullo modo a se suspensos esse patitur, non facile, opinor, reperietur, qui in hanc viri doctissimi sententiam concedat. Neque igitur ineptum est, quod hīc legendum esse coniecit Henricus Stephanus, πείσσει ζητήσουσιν. Verissimum id putavit Marklandus: quid quod Augerus in textum recipere non dubitavit. Hoc nollem factum esset: nam leniori medela, ut mihi videtur, locus sanari potest. Quid enim, si pro ζητήσουσιν scribamus αἰτήσου-

σιν? Primum non semel haec verba invicem sunt permutata: cf. Coraës ad Isocrat. Areopag. T. II. p. 105. (etiam saepius hoc accidit verbis ἐξαιτεῖν et ζητεῖν, cf. Schaef. melet. crit. p. 74. Dorvill. ad Chariton. p. 233. ed. Lips. et Bekker. in notis ad Lys. or. XII. in Eratosthen. § 96. 1.). Deinde quanquam in Lysiae orationibus plerumque Medium αἰτεῖσθαι (v. c. p. 534. R. λέγοντες καὶ αἰτούμενοι ὑπὲρ Ἀλκιβιάδου, etc. etc.) invenitur, tamen etiam Activum αἰτεῖν ei non inusitatum est: cf. eiusd. or. XII. in Eratosthenem § 18. Bk. p. 395. R... καὶ πολλῶν ὄντων ἱματίων αἰτοῦσιν οὐδὲν ἔδοσαν εἰς τὴν ταφὴν. et orat. XIX. pro bon. Aristoph. §. 12. Bk. p. 620. R.: Κόνων — ἐδεήθη δοῦναι τὴν ἀδελφὴν αἰτοῦντι τῷ υἱεῖ τῷ Νικοφῆμου. Denique quod post αἰτήσουσιν positum est ὡς οὐ χρεὴ — λαμβάνειν (pro λαμβάνειν cum partic. negat.) non offendet nisi immemorem verborum paulo antecedentium „εἰ τούτου — οὐκ ἐπεχείρησαν δεῖσθαι ὡς χρεὴ παύσασθαι εἰς ὑμᾶς ἐξαμαρτάνοντα.“

[Lys.] orat. funebr. §. 2. Bk. p. 50. sq. ed. R.

— — Ὅμως δὲ ὁ μὲν λόγος μοι περὶ τούτων, ὁ δ' ἀγὼν οὐ πρὸς τὰ τούτων ἔργα, ἀλλὰ πρὸς τοὺς πρότερον ἐπ' αὐτοῖς εἰρηκότας.

Hunc locum tractare non induxissem animum, nisi vidissem ab Immanuele Bekkero coniecturam Reiskii ὅλως pro ὅμως legendum esse censentis dignam esse habitam, cuius in notis mentionem faceret *). Speciosa quidem est, at minime necessaria.

*) Multo magis autem miror a Bekkero commemoratam esse coniecturam, quam Reiskius proposuit in Andocid. or. III. de pace cum Lacedaem. ineund. §. 30. Bk. (p. 27. HSt.) Συρακούσιοι δ' ὅτε

Quum enim orator modo dixerit: *ideo a civitate oratoribus exiguum temporis spatium ad praeparationem constitutum esse videtur, quo facilius ab auditoribus veniam impetrent*: mente tenens „quanquam igitur mihi orationem habenti venia dabitur“ dicit ὁμως δὲ (cf. Viger. p. 428); prius vero quam ea ipsa verba, quae protenus sequi debent (ὁ ἀγὼν οὐ πρὸς τὰ τούτων ἔργα), proferat, iis ut oppositionem praemittit haec: ὁ μὲν λόγος μοι περὶ τούτων. Nam saepe Graeci per particulas μὲν et δὲ duo periodi membra connectunt, quorum posterius primariam enunciationis notionem, prius secundariam continet, ideo praemissam, quo magis per hanc oppositionem primariam notionem percipias et persentiscas. Cf. quae Buttmannus Gr. Gr. (edit. XII.) p. 429. sq. et ad Dem. Mid. §. 7. a. ac Schaeferus in apparat. crit. et exeget. ad Demosth. T. IV. p. 186. disputaverunt. — Antiph. de caede Herod. §. 85. Bk. p. 139. HSt. καίτοι οὐ δήπου, οἱ μὲν ἔχθιστοι οἱ ἐμοὶ δύο ἀγῶνας περὶ ἐμοῦ πεποιήκασιν, ὑμεῖς δὲ οἱ τῶν δικαίων ἴσοι κριταὶ προκαταγνώσεσθέ μου ἐν τῷδε τῷ λόγῳ τὸν φόνον. Lys. or. XIV. in Alcibiad. I. §. 31. Bk. p. 344. R. εἴθισται λέγειν, ὡς οὐκ εἰκὸς ἔστι τὸν μὲν πατέρα αὐτοῦ κατελθόντα δωρεὰς παρὰ τοῦ δήμου λαβεῖν, τοῦτον δ' ἀδίκως διὰ τὴν φυγὴν

ἦλθον ἡμῶν δεόμενοι, φιλότητα μὲν ἀντὶ διαφορᾶς ἐθέλοντες εἰρήνην δ' ἀντὶ πολέμου ποιῆσθαι, τὴν τε συμμαχίαν ἀποδεικνύντες ὅσῳ κρείττων ἢ σφετέρᾳ εἴη τῶν Ἑγεσταίων καὶ τῶν Καταναίων, εἰ βουλοίμεθα πρὸς αὐτούς ποιῆσθαι, ἡμεῖς τοίνυν εἰλόμεθα καὶ τότε πόλεμον ἀντὶ εἰρήνης etc. Ad quae verba Reiskius haecce adscripsit: „malim inter εἴη τῶν interponi τῆς.“ Ego nolim. Articulum τῆς hic omnino non necessarium esse, satis docet vel illud Homeri: κρείσσων Διὸς γενεῇ Ποτάμοιο τέτυκται pro γενεῆς Ποτάμοιο. Cf. Matth. Gr. Gr. §. 453. ed. alt. HERMANN. ad Viger. p. 417. Schaefer. melet. crit. p. 127.

τὴν ἐκείνον διαβεβλήσθαι. ἔμοι δὲ δοκεῖ δεινὸν εἶναι, εἰ τὰς μὲν δωρεὰς αὐτοῦ ἀφείλεσθε ὡς οὐ δικαίως δεδωκότες, τούτου δὲ ἀδικοῦντος ἀποψηφιεῖσθε κ. τ. λ. Adde orat. III. §. 32. Bk. p. 151. R. XXIV, §. 13. Bk. p. 749. R. XXXI, §. 32. Bk. p. 889. R. XXXIV, §. 11. Bk. p. 924. R. Isocrat. ad Demonic. §. 11. sub fin. Bk. etc. etc.

Ibid. §. 4. Bk. p. 55. sq. R.

Ἄμαζόνες γὰρ Ἄρρεος μὲν τὸ πάλαιον ἦσαν θυγατέρες, οἰκοῦσαι δὲ παρὰ τὸν Θερμῶδοντα ποταμὸν, μόναι μὲν ὠπλισμέναι σιδήρῳ τῶν περὶ αὐτάς, πρῶται δὲ τῶν πάντων ἐφ' ἵππους ἀναβάσαι, οἷς ἀνεπίστως δι' ἀπειρίαν τῶν ἐναντίων ἤρουν μὲν τοὺς φεύγοντας, ἀπέλειπον δὲ τοὺς διώκοντας, ἐνομίζοντο δὲ διὰ τὴν εὐψυχίαν μᾶλλον ἄνδρες ἢ διὰ τὴν φύσιν γυναῖκες.

Bekkerus in Addendis et Corrig (orat. att. ed. Berolin. T. V. p. 695.) „δὲ, inquit, ante διὰ omiserim.“ Vellem vir egregius causam indicasset, cur sic statueret. Ego saltem nullam expiscari possum: immo magis magisque adducor, ut particulam illam, quam omnes libri msc. tuentur, rectissime hīc se habere credam. Verba autem sunt hoc modo construenda: Ἄμαζόνες γὰρ Ἄρρεος μὲν τὸ πάλαιον ἦσαν θυγατέρες, οἰκοῦσαι δὲ παρὰ τὸν Θερμῶδοντα ποταμὸν (μόναι δὲ — ἐπέλειπον δὲ τοὺς διώκοντας) ἐνομίζοντο δὲ διὰ etc. Sic enim saepissime particula δὲ ab optimis scriptoribus repetita est: de quo usu optime Buttmanus disseruit in Excurs. XII. ad Demosthen. Midian. Cf. Lys. or. XII. in Eratosthen. §. 69. Bk. p. 428. R. ὑμεῖς δὲ, ὦ ἄ. Ἀθ., (πραττούσης - Θεραμένει) εἰδότες δὲ — ὅμως ἐπετρέψατε αὐτῷ πατρίδα etc. Antiph. de caed. Herod. §. 42. τοῖς δ' ἐπὶ τοῦ τροχοῦ λεγομένοις (λόγοις), οὓς ἐκεῖνος ἀνάγκη μᾶλλον ἢ ἀληθεία ἔλεγεν, τούτοις δὲ διεφέρετο.

(cf. Coraës ad Isocrat. Panegyri. σελ. 73, στ. 20.) An-
 docid. de myster. §. 149. Bk. τοὺς δὲ ὄντας πολίτας
 τούτους δὲ ἀπόλλυτε. Eiusd. orat. de pace §. 1. Bk.
 ὅτι δὲ — τοῦτο δὲ —. et §. 27. (p. 102. R.) πατρίαν δὲ
 εἰρήνην ὀνομάζοντες, ἧ̄ χρῶνται, τοῖς δὲ ἄλλοις Ἑλλη-
 σιν οὐκ ἔωσι πατρίαν γενέσθαι τὴν εἰρήνην, ubi non
 faciendum cum Reiskio dicente: „aut ἧ̄ delendum,
 aut potius insequens proximum δὲ, quod est in hoc
 versu secundum.“ Lycurg. Leocrat. p. 160. l. 13.
 HSt. χρήσαντος δ' αὐτῷ τοῦ θεοῦ — ὁ δὲ τῷ θεῷ πε-
 θόμενος τοῦτ' ἔπραξε καὶ τοὺς ἐπιστρατευομένους ἐκ τῆς
 χώρας ἐξέβαλε: ad quem locum Pinzgerus adnotavit, se
 in Lysiae oratione funebri, §. 29. Bk. legi malle: Ὑφι-
 σταμένου δ' οὐδενός, ἀλλὰ τῶν μὲν ἀκόντων ὑπακου-
 οντων, τῶν δὲ ἐκόντων προδιδόντων, (οἱ μὲν γὰρ — δέος*)
 Ἀθηναῖοι δ', οὕτω διακειμένης τῆς Ἑλλάδος, — ἐβοήθη-
 σαν, quum Bekk. ediderit ὑφισταμένου οὐδενός, com-
 mate ante ὑφιστ. posito et puncto post προδιδ. Sed
 praeterquam quod illud δὲ nec multi nec boni prae-
 bent libri, etiam multo melius nobis oratio hīc pro-
 cedere videtur, verbis, sicut a Bekkero factum, dis-
 tinctis. Et, si δὲ, quemadmodum in exemplis allatis
 vidimus; orator hīc iterare voluisset, potius sic, opi-
 nor, collocasset verba posteriora: οὕτω δὲ διακειμένης
 τῆς Ἑλλάδος Ἀθην. — Paulo post hunc Lysiae lo-
 cum, §. 31. leguntur haec: γενομένου δὲ τοῦ κινδύνου
 κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον Ἀθηναῖοι μὲν ἐνίκων τῇ ναυμα-
 χίᾳ, Λακεδαιμόνιοι δὲ, οὐ ταῖς ψυχαῖς ἐνδεεῖς γενόμε-
 νοι, ἀλλὰ τοῦ πλήθους ψευσθέντες καὶ οὓς φυλάξειν
 ᾔφροντο καὶ πρὸς οὓς κινδυνεύσειν ἔμελλον, οὐχ ἡττηθέν-
 τες τῶν ἐναντίων, ἀλλ' ἀποθανόντες οὐπερ ἐτάχθησαν
 μάχεσθαι. Constructionem hīc claudicare manifestum
 est. Itaque Reiskius ἐδυστύχησαν vel συμφορᾷ ἐχρή-
 σαντο post verba: Λακεδαιμόνιοι δὲ inseri voluit. Quid

quod Iacobsius in Attic. (ed. IV.) p. 235. e simili Isocratis loco (Panegy. c. 26) post ἐμελλον reapse intrusit verbum διεφθάρησαν. Audaciora sunt haec tentamina, quam quae comprobemus. Multo probabilior fuerit haec emendatio: Ἀθηναῖοι μὲν ἐνίκων τῇ ναυμαχίᾳ, Δακεδαιμόνιοι δὲ οὐ. — οὐ ταῖς ψυχαῖς ἐνδεεῖς γενόμενοι, ἀλλὰ τοῦ πλήθους ψευσθέντες . . . οὐχ ἡττηθέντες . . . ἀλλ' etc.: nisi malis existimare, Lysiam hic abreptum vi et gravitate antithetorum οὐ ταῖς ψυχαῖς ἐνδεεῖς γεν., ἀλλὰ — ψευσθέντες antecedentium oblitum esse et ita in ea, quae propior erat, constructione h. e. in participiis perrexisse. (Cf. Matth. Gr. Gr. p. 1300. ed. alt.)

Lys. orat. IV. περὶ τραύματος. §. 5. Bk. p. 170. R.

Ἄλλ' ἦν, εἰ βούλεται, ἐχθρός· δίδωμι γὰρ αὐτῷ τοῦτο· οὐδὲν γὰρ διαφέρει. οὐκοῦν ἦλθον αὐτὸς αὐτὸν ἀποκτενῶν, ὡς οὗτός φησι, καὶ βία εἰς τὴν οἰκίαν εἰσῆλθον.

„Αὐτὸς] videtur delendum, ut e proximo αὐτὸν natum.“ REISKIUS. Bekkerus eum sequutus uncis hoc vocabulum inclusit: id quod mihi non recte fecisse videtur vir longe doctissimus. Quam vim illud pronomen hic habeat, et e verbis subsequentibus καὶ βία εἰς τὴν οἰκίαν εἰσῆλθον et e §pho 11. (ἢ ἄνθρωπος τοῦτ' ἂν κατεῖπε -- ἔτι δὲ εἰ μεταπεμφθέντες ἦλθομεν ἢ οὐδενὸς καλέσαντος) et §. 15. (εἰ μεταπεμφθέντες ἢ μὴ [ἦλθομεν] — ἐκείνη μᾶλλον ἂν ἦδει) abunde patet. Significat nihil aliud, quam *sponte*. (cf. S. HERMANN. ad Viger. p. 733. III.) „Igitur sponte, a nemine arcessitus, accessi, hoc consilio ut eum conficerem.“ Caeterum, quo magis suspicio ab hac voce removeatur, considerandum est, Graecos lubentissime aut unam eandemque vocem continuo bis, sed diver-

sis casibus, aut vocabulum quoddam iuxta aliud eiusdem originalis ponere. *Αὐτὸς αὐτοῦ*, quippe usitatissimum et notissimum, praetereamus. (Cf. Reisig. V. C. ad Oedip. Colon., Comment. crit. p. 849. Bast. epist. crit. p. 212. Schaef. ad Demosthen. 325, 18.) Sed alia nonnulla e Demosthene petita exempla hīc apponamus. Sicuti nostro Lysiae loco, *αὐτὸς αὐτὸν* reperitur Demosth. adv. Pantaen. §. 51. B. p. 981. R. *χωρὶς δὲ τούτων αὐτὸς αὐτὸν οὕτως ἀφῆκε τῶν τοιούτων αἰτιῶν ἀπασῶν.* — *Τούτου τοῦτον* In Aristogit. I. §. 14. Bk. p. 773. R. Adv. Aphob. §. 7. Bk. p. 846. R. cf. Schaef. melet. crit. p. 133. Erfurdt. ad Antig. v. 500. — *Ἐκεῖνος ἐκείνοισι* In Aristocr. §. 107. Bk. p. 656. R. — *Μόνος μόνῳ* Pro Coron. §. 137. B. p. 273. R. Adv. Phormion. §. 32. B. p. 916. R. Adv. Onetor. I. §. 22. B. p. 870. R. et ib. §. 23. cf. Rutil. Lup. ed. Ruhnk. p. 85. „*LYSIAE: — Quid multa? commotus humanitus precibus, deprecanti, quod petebat, dedi, solus soli, quo minus nota calamitas hominis esset.*“ — Ut *ἄλλος ἄλλον* (v. Erf. ad Oed. R. v. 175), sic *ἔτερος ἐτέρῳ* in Euerg. et Mnesib. §. 77. B. p. 1162. R. In Olymp. §. 9. B. p. 1169. R. In Dionysod. §. 2. B. p. 1282. R. — *Πολλῶν πολλάκις* Pro Cor. §. 257. B. p. 312. R. (cf. §. 27. B. p. 316. R. In Mid. 169. B. p. 569. R. In Aristocr. §. 113. B. p. 658. R. Adv. Callicl. §. 20 et 21. B. p. 1277. Elmsl. ad Eur. Heracl. v. 919. Hinc in or. adv. Polycl. §. 57. B. p. 1223. R. illud: *Πολυκλεῖ πολλάκις.* — *Κακὸς κακῶς* Pro Cor. §. 180. B. p. 288. R. et ibid. §. 267. In Mid. §. 204. B. p. 580. R. Adv. Zenothem. init. s. §. 6. B. cf. Reisig. commentat. crit. ad Oed. Col. p. 342. Porson. ad Eur. Hec. v. 586. — *Πονηρὸς πονηρῶ* In Theocrin. §. 20. B. p. 1327. extr. R. — *Ἐκὼν πρὸς ἐκόντα*, in Olymp. §. 54. B.

p. 1182. R. — In Aristog. I. §. 101. B. p. 800. R. καὶ ἅπαντας ἅπασι πάντα. Adv. Pantaen. §. 24. B. p. 973. R. πολίτης πολίτην. Adv. Eubulid. p. 1315. R. §. 54. ἀστὸν ἐξ ἀστῆς. etc. etc. Cf. Matth. Gr. Gr. p. 1296. edit. alt.

DEMOSTHENIS

Orat. Olynth. I. §. 24. Bk. p. 16. l. 10. R.

Δεῖ τοίνυν ὑμᾶς, ὦ ἄ. Ἀθ., τὴν ἀκαιρίαν τὴν ἐκείνου καιρὸν ὑμέτερον νομίσαντας ἐτοίμως συνάρασθαι τὰ πράγματα, καὶ πρεσβενομένους ἐφ' ἃ δεῖ καὶ στρατευομένους αὐτοὺς καὶ παροξύνοντας τοὺς ἄλλους ἅπαντας, λογιζομένους, εἰ Φίλιππος λάβοι καθ' ἡμῶν τοιοῦτον καιρὸν καὶ πόλεμος γένοιτο πρὸς τῇ χώρᾳ, πῶς ἂν αὐτὸν οἴεσθε ἐτοίμως ἐφ' ὑμᾶς ἐλθεῖν;

Schaeferus V. C. in apparat. crit. et exeg. ad Dem. T. I. p. 221. „Rüdigerus, inquit, πῶς οἴεσθε iungens vertit: *nonne putatis?* Immo iungenda πῶς ἐτοίμως et referenda ad Infinitivum ἐλθεῖν.“ Cui non assentiens Fritzschius meus in Quaestionibus Lucianeis p. 80. dicit: *quin cohaerent πῶς οἴεσθε h. e. ἐτοιμότητα*: (ut verborum constructio hoc loco sit haecce: *λογιζομένους, Φίλιππον ἐφ' ὑμᾶς ἐλθεῖν — πῶς οἴεσθε ἐτοίμως*;) Equidem hīc non possum quin obloquar viro mihi amicissimo et in eandem cum Schaefero abeam sententiam: quae, ni egregie fallor, unice vera est. Etenim amant oratores post ἐνθυμεῖσθαι, λογίεσθαι etc., quo sunt animo commotiori, interrogationem directam cum verbo οἴεσθαι et similibus ponere, obliti quasi, se ab initio verbo ἐνθυμεῖσθαι sive alio eiusdem significationis, quod interrogatio indirecta (et, ut par est, sine οἴεσθαι) sequi debet, usos fuisse. (Cf. quae Bremius ad. v. 4. In app. Schaefer. p. 219. adnotavit.) Demosth. or. in Midiam, §. 209. Bk. p. 581. R. ἐνθυμεῖσθ', ὦ ἄ. δ., εἰ γένοιτο — οὔτοι

κύριοι τῆς πολιτείας μετὰ Μειδίου καὶ τῶν ὁμοίων τού-
 τω, καὶ τις ὑμῶν τῶν πολλῶν καὶ δημοτικῶν ἀνθρώ-
 πων ἁμαρτῶν εἰς τινα τούτων, μὴ τοιαῦθ' οἷα Μειδίας
 εἰς ἐμὲ, ἀλλ' ὅτιοῦν ἄλλο, εἰς δικαστήριον εἰσίοι πεπλη-
 ρωμένον ἐκ τούτων, τίνοσ συγγνώμης ἢ τίνοσ ἐλέου
 τυχεῖν ἂν οὔρεσθε; Advers. Macartat. §. 72. p. 1075.
 R. ἐκεῖνο δ' ἐνθυμεῖσθε πρὸς ὑμᾶς, τί ποτ' οὔρεσθε
 ἡμᾶς πάσχειν ἐν τῷ παρεληλυθότι χρόνῳ; Lys. orat.
 VII. περὶ τ. σηκ. §. 38. p. 290. R. ἐνθυμεῖσθαι δὲ
 χρῆ, ᾧ βουλή, ποτέροις χρῆ πιστεύειν μᾶλλον — — — καὶ
 πότερον οὔρεσθε αὐτὸν ὑπὲρ τῆς πόλεωσ βοηθεῖν ἢ
 συκοφαντοῦντα αἰτιάσασθαι; Lys. accusat. Philonis, §.
 31. Bk. p. 888. R. ἔτι δὲ ἐνθυμήθητε, ποίων ἂν
 ὑμῖν δοκεῖ οὗτος ὄρκων φροντίσαι, ὃς ἔργῳ τοὺς πατρῴ-
 ουσ θεοὺσ προὔδωκεν; Demosth. or. de male gesta
 legat. §. 148. Bk. p. 387. R. ἔτι τοίνυν κάκεινο σκέ-
 ψασθε, ᾧ ἄ. Ἀθ., πότερ' οὔρεσθε πλέον Φωκίας
 Θηβαίων ἢ Φίλιππον ὑμῶν κρατεῖν τῷ πολέμῳ;

Nec magis probare possum, quae idem vir do-
 ctus et acutus l. l. p. 74. ad Luciani, de quo scripto-
 re optime meretur, Timon. c. 46. (T. I. p. 103. ed.
 Lehmann.) προκαλοῦμαι *) σε τραύματος εἰς Ἀρει-
 ον πάγον adnotavit: „Demosth. adv. Boeot. [de
 dote materna] 32. 9. ed. Bk. τραύματος εἰς Ἀρειον
 πάγον με προὔκαλέσατο. Bekkerus ibi προσεκαλέσατο
 edidit, in quam sententiam multo ante pedibus ivit
 Valcken. Animadv. ad Ammon. p. 127., qui quod προ-
 καλεῖσθαι ita positum tantum non condemnat, haud
 mediocri exemplorum numero officiente, non obtineat.
 Si recte suspicor, Luciano Demosthenis locum, quum
 ista conscriberet, obversatum esse, fides inde vulgati

*) Pro προκαλοῦμαι hic προσκαλοῦμαι legendum esse, recte
 statuerunt auctores libri „Der Attische Process“ p. 314. not. 66.

προὔκαλέσατο magnum incrementum capit.“ Vellem vir amicissimus exemplis aptis et incorruptis evicisset verbum προκαλεῖσθαι eadem nonnunquam ac προςκαλεῖσθαι significatione usurpatum fuisse. Equidem vereor, ut hoc quisquam facere possit. Namque re ipsa haud exiguum intercedit inter πρόσκλησιν et πρόκλησιν discrimen: de quo pluribus me disserere non opus est, quum a viris iuris Attici peritis iam ad liquidum sit perductum. De προκλησ. cf. (praeter Harpocrat. s. h. v.) Meier. et Schoemann. in libro „*der Attische Process*“ p. 375. 663 etc. Hudtwalker. de diaeteticis p. 41. sqq., de προκλησ. Meier. et Schoem. l. l. p. 576. sqq. Matth. Miscell. Philoll. p. 257. sqq. Bremi ad Lys. p. 239. etc. Porro Bekkerus non de coniectura in Demosthenis l. c. προσεκαλέσατο edidit, sed e bonae notae codicibus, ut Augustano l. etc. Ergo suspicio, Luciano verba illa supra apposita conscribenti Demosthenis locum obversatum fuisse, nulla est. Atque omnino in tam usitatis tritisque loquutionibus, quales sunt προςκαλεῖσθαι τινα εἰς ἄρειον πάγον, προκαλεῖσθαι τινα et simil., non suspicandum est, scriptorum veterum alterum imitatum esse alterum. Cf. Schaefer. ad Demosth. or. de male gesta legat. p. 348, 23. (T. II. p. 439.*)

Etiam in eo non convenit mihi cum Fritzschio, quod l. l. p. 66. dicit in Aeschinis or. advers. Ctesiphont. §. 17. B. (p. 21. Brem. ed. Turic.) πρὸς δὲ δὴ τὸν ἄφυσκτον λόγον, ὃν φησι Δημοσθένης, βραχέα βούλομαι προειπεῖν. Λέξει γὰρ οὗτος — pro ὃν φησι legendum esse ὃν φήσκει (quae coniectura etiam a Marklando est proposita, v. edit. Reiskian. p. 404.) Mihi aequae ac Bremio, quamvis λέξει γὰρ οὗτος sequatur, praesens nihilominus optime se habere videtur. Rectissime vir ille ingeniosus, „ibi, inquit, ver-

ba ipsa recitat Aesch., quibus Demosthenem in oratione usurum esse opinatur. Nostro autem loco ea respiciuntur, quae hoc ipso tempore Demosthenes in circulis privatis iactaverit.“

Demosthen. orat. II. in Philipp. §. 16. Bk. p. 69.
et sq. ed. R.

Ἐγὼ μὲν γὰρ οὐκ ἂν ἠγοῦμαι Φίλιππον, οὔτ' εἰ τὰ πρῶτα βιασθεῖς ἄκων ἐπραξεν οὔτ' ἂν εἰ νῦν ἀπερίγνωσκε Θεβαίους, τοῖς ἐκείνων ἐχθροῖς συνεχῶς ἐναντιοῦσθαι, ἀλλ' ἀφ' ὧν νῦν ποιεῖ, κἀκεῖνα ἐκ προαιρέσεως δῆλός ἐστι ποιήσας· ἐκ πάντων δ', ἂν τις ὀρθῶς θεωρῇ, πάντα πραγματεύεται κατὰ τῆς πόλεως συντάττων.

Recte atque ordine editum est a Bekkero ἐκ πάντων δ', ἂν τις ὀρθῶς θεωρῇ pro ἐκ πάντων δ' ἂν τις ὀρθῶς θεωροίη, quod in edit. Reiskii et Augeri invenitur: nec minus laudo, quod idem Bekkerus, optimos sequutus libros manu scriptos, coniunctionem ὅτι, quae vulgo vocabulo πάντα praeposita reperitur, penitus expunxit. Quanquam, etiam sic constituto loco, oratio aspera et hiulca est: nam verba ἐκ πάντων, quae ad δῆλός ἐστι referenda esse oppositio ἀφ' ὧν νῦν ποιεῖ docet, non participium, sed indicativus πραγματεύεται sine coniunctione ὅτι sequitur. Schaeferus nihil omnino ad hunc scrupulum, qui me urit, eximendum contulit: nihil enim aliud adscripsit, quam simplicissimum esse quod Bekkerus ediderit. Mihi autem nequaquam dubium est, quin Demosthenes h. l. ita scripserit: ἀφ' ὧν νῦν ποιεῖ, κἀκεῖνα ἐκ προαιρέσεως δῆλός ἐστι ποιήσας· ἐκ πάντων δ', ἂν τις ὀρθῶς θεωρῇ, πάντα δ', ἂ πραγματεύεται, κατὰ τῆς πόλεως συντάττων. Possis leniori etiam mutatione πάντα ἂ scribere, si minus respicias, quae

Schaeferus (meo quidem iudicio rectissime) in appar. ad Demosthen. I. Olynth. p. 10., l. 4. de hiatu in Demosthenis orationibus disseruit. Sed persaepe etiam πάνθ' ἄ, ἔπειθ' ἄ et simil. cum πάντα, ἔπειτα etc. a librariis negligentibus esse commutata, eos, qui indices lectt. var. inspexerunt, non latebit. Si quis exemplum poscat, conferat Demosth. p. 314. 7. R., ubi pro πάνθ' ἄ August. I. πάντα praebere Reiskius adnotavit. Iam vero apertum est, ex antecedentibus ad ἐκ πάντων. . . συντάττων cogitatione verba δηλός ἐστι addenda sensumque loci hunc esse: *ex iis, quae nunc facit, elucet, eum etiam illa (prius facta) dedita opera fecisse: ex omnibus vero, si quis recte reputet, [elucet] eum, quaecumque molitur, contra urbem instruere et componere.* Sic egregie sibi singula respondent ac facile et leniter fluit oratio. Praeterea huic coniecturae valde, puto, favent, quae in Demosthen. orat. de rebus Chersones. §. 43. Bk. p. 100. v. 16. R. leguntur, δεύτερον δ' εἰδέναι σαφῶς ὅτι πάνθ' ὅσα πραγματεύεται καὶ κατασκευάζεται νῦν, ἐπὶ τὴν ἡμετέραν πόλιν παρασκευάζεται: quae eadem verba in Philippica quarta (quam orationem e variis Demosthenis locis ab alia quadam manu conflata esse constat) §. 15. p. 135. R. repetita inveniuntur. (Adde Philipp. III. §. 17. Bk. p. 115. R.)

Demosth. III. in Philipp. § 3. in Bk. p. 111, l. 12. R.

Καὶ πολλοὺς ἂν τις οἰκέτας ἴδοι παρ' ὑμῖν μετὰ πλείονος ἐξουσίας ὅ τι βούλονται λέγοντας ἢ πολίτας ἐν ἐνίαις τῶν ἄλλων πόλεων.

Schaeferus sese ait ante πολίτας articulum τοὺς requirere. Mea sententia is sane poni poterat, verum etiam omitti. Eodem modo nos Germani (de quorum maxima in articuli usu cum Graecis consensione cf.

HERMANN. V. S. ad Soph. Philoctet. v. 888. et Schaef. in app. ad Demosth.) tali nexu dicere possumus aut articulo addito: *mancher Slav darf bei euch seine Meinung mit grösserer Freiheit sagen, als die Bürger in andern Städten*, aut articulo demto: *mancher Slav darf bei euch seine Meinung freier aussprechen, als Bürger in andern Städten* (sive *ein Bürger in a. St.*). Si articulus ponitur, omnes cives in unum coniuncti (id quod nos per v. *die Bürgerschaft* exprimere possumus) multis servorum opponuntur, et dicitur definite: *die Bürgerschaft an andern Orten hat weniger Freiheit im Sprechen, als* etc. Sin vero omittitur articulus, indefinite dicuntur cives, si qui sint sententiam suam prolaturi.

Paragrapho 17. Bk. p. 115. v. 7. R. φησὶ μὲν γὰρ οὐ πολεμεῖν, ἐγὼ δὲ τοσούτου δέω ταῦτα ποιοῦντα ἐκεῖνον ὁμολογεῖν ἄγειν τὴν πρὸς ὑμᾶς εἰρήνην, ὥστε καὶ Μεγάρων ἀπτόμενον καὶ --- λύειν φημὶ τὴν εἰρήνην καὶ πολεμεῖν ὑμῖν, εἰ μὴ καὶ τοὺς τὰ μηχανήματα ἐφιστάντας εἰρήνην ἄγειν φήσετε, ἕως ἂν αὐτὰ τοῖς τελέσῃν ἤδη προσαγάγῃσιν. „Καὶ [ante τοὺς τὰ] omittit Tiberius [p. 45.]. *Idem pro ἐφιστάντας habet ἐπιστήσοντας, quod non displicet.*“ SCHAEFER. Mihi, ut candide fatear, displicet. Hic enim non potest sermo esse de aliquo, qui machinas bellicas circa moenia exstruet, sed de eo dicendum est, qui iam exstruit et mox moenibus admovebit. Etenim comparatur cum eiusmodi homine Philippus Μεγάρων ἀπτόμενος καὶ ἐν Εὐβοίᾳ τυραννίδα κατασκευάζων etc. Hae singulae res, quae cum machinis bellicis conferuntur, quum partim iam factae essent, partim etiamtum fierent: etiam is, quocum Philippus componitur, non ἐπιστήσων, sed ἐφιστὰς esse debet. Confirmant hanc sententiam verba sqq. „ὁ τοῦτο τὸ μηχανήμα ἐπὶ τὴν

πόλιν ἰστάς.“ — Par. 24. Bk. p. 117, l. 6. R. --
*Λακεδαιμονίοις ἄρξασι καὶ παρελθοῦσιν εἰς τὴν αὐτὴν
 δυναστείαν ὑμῖν, ἐπειδὴ πλεονάζειν ἐπεχείρουν καὶ πέρα
 τοῦ μετρίου τὰ καθεσθηκότα ἐκίνουν, πάντες εἰς
 πόλεμον κατέστησαν* — Schaeferus καὶ particulam
 post τοῦ μετρίου poni mavult, ut verba πέρα τοῦ με-
 τρίου cohaereant cum verbis πλεονάζειν ἐπεχείρουν.
 Mihi vero vulgata collocatio multo magis huic loco
 convenire videtur. Nam quum πλεονάζειν hīc nihil
 aliud sit, quam (uti bene Reiskius in indice Graecit.
 vertit) *plus auctoritatis, iurium, potestatis sibi arro-*
gare, quam convenit: vel ipso in hoc verbo inest sen-
 sus, qui exprimitur verbis πέρα τοῦ μετρίου. Sequen-
 tibus autem vv. (τὰ καθεσθηκότα ἐκίνουν) per se spe-
 ctatis deest haec notio, unde iis illud πέρα τ. μ. ad-
 iunctum fuisse iure colligas.

Demosthen. or. pro Coron. §. 289. Bk. p. 322. R.
 p. 173. ed. Wunderl. (ann. 1820.) et Jacobs.
 Antholog. T. II. p. 841. ed. Lips.

Οἷδε πάτρας ἔνεκα σφετέρως εἰς δῆριν ἔθεντο

Ὅπλα καὶ ἀντιπάλων ὕβριν ἀπεσκέδασαν.

Μαρνάμενοι δ' ἄρετῆς καὶ δειματοσ οὐκ ἐδάωσαν

Ψυχὰς, ἀλλ' Ἀθῆναι κοινὸν ἔθεντο βράβην,

Οὔνεκα Ἑλλήνων, ὡς μὴ ζυγὸν ἀνέμι θέντες

Δουλοσύνης στυγεράν ἀμφὶς ἔχουσιν ὕβριν.

His versibus emendandis etenucleandis quamquam
 iam doctissimi viri, H. Wolfius, Marklandus, Reiskius,
 Valcken., Schaeferus, alii, maximam dederunt operam:
 ego tamen nunc non possum abstinere, quin explica-
 tionem certe novam de iis in medium proferam:
 profecto id non facturus, nisi HERMANNI, Vi-
 ri Summi et praeceptoris de me mirifice meriti, as-
 sensum tulissem. — Libri MSC. ad unum omnes prae-

bent, quod edidit Bekkerus, μαρνάμενοι δ' ἀρετῆς καὶ δειμάτος. Pro δειμάτος Markl. legi vult δείγματος (quod in marg. Victor. repertum comprobat Gölle. ad Dion. Halicarn. de composit. Vv. p. 100.), Valcken. λήματος, quam coniecturam in textum recepit Reiskius, vel ἔνεκα vel ὑπὲρ vel ὑπὸ subaudiendum esse dicens. Wunderlich coni. ἀρετῆ καὶ λήματι; Iacobs. ἀρετῆ δίχα δειμάτος. Schaeferus V. C. ter de hoc loco disseruit. Primum ad Lamb. Bos. Ellips. p. 666., ubi post δ' comma ponendum et ἀρετῆς καὶ λήματος iungendum esse dicit sequentibus, comparans hanc loquutionem cum illis, ad quarum Genitivos vulgo ἀντι suppleat. Deinde in edit. Harles. p. 474. pro μαρνάμενοι fortasse ἀρνούμενοι legendum coniectat h. s. *cum strenuis facinoribus vitam servare cuperent*: addens „facinora illa pro pretio sunt, quo vita tanquam redimitur: unde Genitivi ἀρετῆς καὶ λήματος.“ Denique in app. ad Dem. T. II. p. 364. hanc proponit emendationem: ἀρετῆς διὰ δειμάτος. — Hae sunt virorum doctorum sententiae de hoc loco desperato, quarum alia aliâ de causa est reprehendenda. Una Marklandi coniectura λήματος laude est digna: minus ratio, qua Genitivos illos ἀρ. κ. λημ. explicat. Vertit enim: *qua erant praestanti virtute, strenue pugnantes*. Ego vero existimo, auctorem huius epigrammatis sic dicere apud se constituisse: μαρνάμενοι Ἄϊδην ἔθεντο κοινὸν βράβην (vel potius βραβῆ) ἀρετῆς καὶ λήματος *) i. e. *pugnantes Plutonem sibi constituerunt*

*) Hac ratione etiam librorum msc. lectionem δειμάτος quodammodo defendi posse non ignoro. At minus placet ob verba illa οὐκ ἐσάωσαν ψυχάς, quam Valcken. emendatio λήματος. Λῆμα auctore Ammonio est: παράστημα ψυχῆς. Cf. Blomfieldii glossar. ad Aeschyl. Sept. ad Theb. v. 444. et ad Pers. v. 55.

communem fortitudinis et audentiae iudicem. Sed postquam verba maximi momenti ἀρετῆς καὶ λήματος posuit: non illico, quae sequi debent Ἄιδ. — βραβῆ, profert; verum facit his oppositionem haud ineptam, dicens: οὐκ ἐσάωσαν ψυχὰς, ἀλλ' i. e. non vitae servandae operam dederunt, sed —. Itaque sic verba distinguere possis: μαρνάμενοι δ' ἀρετῆς καὶ λήματος — οὐκ ἐσάωσαν ψυχὰς, ἀλλ' — Ἄιδην κοινὸν ἔθεντο βραβῆ. Multos similes locos, ubi, ut Lobeckii verbis utar, non ut proximum quodque est, ita ad illud reliqua congruunt, sed quasi intermissione quadam quiescit constructio et suspenditur, donec ad institutum ordinem redeat, collegit vir ille praestantissimus ad Sophoclis Aiac. v. 475. (p. 294.) Unum exprimere liceat, Zenodoti Epigr. T. II. 65.

Ἄρσενα γὰρ λόγον εὔρες, ἐνηθλήσω δὲ προνοία,
Ἄρσεσιν ἀτρέστου ματέρ' ἐλευθερίας.

Cf. praeterea Huschk. in Wolf. Analect. I. p. 173., quem testem citavit Kiesslingius ad Theocrit. Idyll. XIII, 22., ubi idem schematismus reperitur. Huc referendus est hic Lysiae locus, orat. X. in Theomnest. I. §. 9. Bk. p. 349. R. εἴ τις σε εἶποι ῥῖψαι *) τὴν ἀσπίδα, ἐν δὲ τῷ νόμῳ εἴρητο, ἐάν τις φάσκη ἀποβεβληκέναι, ὑπόδικον εἶναι, οὐκ ἂν ἐδικάζου αὐτῷ, ἀλλ' ἐξήκει αἶψα σοι ἐρριφέναι τὴν ἀσπίδα, λέγοντι οὐδὲν σοι μέλει; οὐδὲ γὰρ τὸ αὐτὸ ἐστὶ ῥῖψαι καὶ ἀποβεβληκέναι: siquidem vera est Bremii explicatio haec: „λέγοντι iungendum cum αὐτῷ, ut sensus hic sit: non litem ipsi moveres, si diceret: hoc nihil ad te, non est, cur aegre feras. Num haec tibi excusatio

*) Perperam Bremius scripsit ῥῖψαι: sequi debebat Bekkerum, recte scribentem εἶψαι. Cf. Cel. Buttmann. Gr. Gr. maxim. T. II. P. I. p. 226. et Passovii V. C. lex. gr. s. v. ῥίπτω.

sufficeret *)? — Valde Criticos torsit hic locus Demosthen. orat. de rebus Chersones. § 5. Bk. p. 91. R. ἔστι δὲ, εἰ μὲν ἡσυχίαν Φίλιππος ἄγει καὶ μήτε τῶν ἡμετέρων ἔχει παρὰ τὴν εἰρήνην μηδὲν μήτε συσκευάζεται πάντας ἀνθρώπους ἐφ' ἡμᾶς, οὐδὲν δεῖ λέγειν, ἀλλ' ἀπλῶς εἰρήνην ἀκτέον, καὶ τά γε ἀφ' ὑμῶν ἔτοιμα ὑπάρχοντα ὄρω. Schaeferus Reiskium laudans ἔστι δὲ vertentem *verum res sic se habet* et colon post verba illa poni iubens, „non dissimilis est, *inquit*, constructio in Eurip. Phoen. 1013. Pors. [αἰσχρὸν γὰρ, οἱ μὲν θεσφάτων ἐλεύθεροι -- σπάντες παρ' ἀσπίδ' οὐκ ὀκνήσουσιν θανεῖν], ubi nec de ellipsi cogitandum, nec verba interrogative accipienda. Mirum vero, interpretes Tragici non meminisse formularum *δηλον δὲ, φανερόν δέ* etc., quarum omnium consimilis est ratio“. Nae ego non dubitarem in hanc viri egregii sententiam transire, modo e Demosthene aliisve scriptoribus probatis locos attulisset, ubi ἔστι δέ

*) Fateor me de veritate huius explicationis dubitare. Vix crediderim, Lysiam nostrum participium *λέγοντι* ita posuisse, ut non ad propius σοι, sed ad remotius αὐτῶ referendum sit. Caeterum quum e tota oratione, tum ex exemplis, quae a §pho 8. afferuntur, elucet, oratorem excusationem illam „*quia in lege verbum ἀποβεβληκέναι usurpatum sit, non esse respiciendum, si quis ρῖψαι dicat*“ potius ab ipso Theomnesto verba magis quam sensum legum spectante prolatam velle. Itaque fortasse Lysias *μέλειν* (ut Stephan. con.) scripsit et verba ita construi voluit: ἀλλ' ἐξήκει ἄν σοι λέγοντι, οὐδὲν σοι μέλειν [τοῦ] ἐξήφέναι τὴν ἀσπίδα h. e. *sed sufficeret tibi dicere, tua non referre, si dicere ἐξήφέναι τὴν ἀσπίδα*. Absentia articuli τοῦ ab infin. ἐξήφέναι hic ferri posse videtur, quum hoc verbum enunciationis initio, ubi sequentia minus curabat orator, sit positum. (Cf. vv. subseqq. „οὐδὲ γὰρ τὸ αὐτὸ ἔστι ρῖψαι κ. ἀποβεβλ. pro τὸ ρῖψαι.) — Verbum ἐξαρκεῖν autem etiam a Demosth. or. in Euerg. et Mnesibul. § 52. Bk. 1155. R. iunctum est cum particip. ταῦτα ἔχουσιν οὐκ ἐξήρκεσεν αὐτοῖς. i. e. *haec habere iis non sufficiebat*.

usurpatum est hoc sensu: *verum res sic se habet.* Quod quum non fecerit et ego non meminerim me eiusmodi locos invenire, sic existimo, ἔστι cohaerere cum verbis ἀπλῶς εἰρήνην ἀκτέον, orationem vero eodem modo, quo in epigrammate supra tractato factum esse ostendi, verbis οὐδὲν δεῖ λέγειν, ἀλλ' - interruptam esse. — Conferre etiam possis: Demosth. or. in Mid. § 221. Bk. p. 585. R. τί δήποτε; ὅτι τῇ ψυχῇ τοῦτ οἶδε καὶ θαρσύνει καὶ πεπίστευκε τῇ πολιτείᾳ, μηδένα αὐτόν ἐλξεν μηδ' ὑβριεῖν μηδὲ τυπτήσειν. „Cur? quoniam hoc animo suo novit (hoc fidit atque republica fretus est) se a nemine tractum aut contumeliose tractatum aut verberatum iri. (De infinit. post οἶδε conf. Matth. Gr. Gr. § 530, 2. ed. sec.) Demosth. or. de rebus Chersones. § 30. Bk. p. 97. R. ὑμεῖς οἱ καθήμενοι οὕτως ἤδη διάκεισθε ὥστε, ἂν τις εἴπη ---, εὐθέως φατὲ καὶ θορυβεῖτε, ὡς ὀρθῶς λέγει*). Denique v., quae supra p. 2. ad Lys. orat. VI. in Andocid. § 33. Bk. p. 230 R. καὶ ἐπιτιμᾷ καὶ ἀποδοκιμάζει τῶν ἀρχόντων τισι adnotavimus.

Demosth. orat. de falsa legat. §. 35. Bk. p. 352, 8. R.

Dicit h. l. orator: probuleuma, quod me referente de legatione ad Philippum missa factum est, quoque nec laus legatorum neque invitatio in Prytaneum continetur, οὐδεὶς ἀνέγνω τῷ δήμῳ, οὐδ' ἤκουσεν ὁ δῆμος, ἀναστὰς δ' οὕτως [Aeschines] ἐδημηγόρει ταῦθ'

*) Primo aspectu huc referendus videri possit hic Lysiae locus, orat. XIII. in Agorat. § 70. Bk. p. 491. R. λέξει δὲ ὁ ἄνθρωπος δικασταὶ καὶ ἐξαπατηῖσαι ὑμᾶς πειράσεται, ὡς ἐπὶ τῶν τετρακοσίων Φρύνιχον ἀπέκτεινε. Sed cf. Xenophont. Anabas. lib. V, 7, 6. ἔστιν οὖν ὅστις τοῦτο δύναιτ' ἂν ὑμᾶς ἐξαπατηῖσαι, ὡς ὁ ἥλιος, ἐνθα μὲν ἀνίσχει, δύεται δ' ἐνταῦθα etc. ad quae verba cf. adnotat. Krügeri, qui e Platone affert (Cratyl. p. 413. d.): ἴσως ἂν σε καὶ τὰ ἐπίλοιπα ἐξαπατηῖσαιμι ὡς οὐκ ἀκηροῦς λέγω. His in locis ἐξαπατῶ significat ἐξαπατῶν περίθω.

α διεξήλθον ἄρτι πρὸς ὑμᾶς ἐγὼ, τὰ πολλὰ καὶ μεγάλα ἀγαθὰ, ἃ πεπεικῶς ἔφη τὸν Φίλιππον ἦκειν καὶ διὰ τοῦτο χρήμαθ' ἑαυτῶ τοὺς Θηβαίους ἐπικεκηρουχέναι. ὥσθ' ὑμᾶς ἐκπεπληγμένους τῇ παρουσίᾳ τὸ πρῶτον τῇ τοῦ Φιλίππου, καὶ τούτοις ὀργιζομένους ἐπὶ τῷ μὴ προηγ-
 γελκέναι, προατέρους γενέσθαι τινός. Aeschinis igitur oratione, qua se multa et ingentia bona a Philippo impetrasse contendebat, Athenienses, Philippi praesentia perterriti et legatis succensentes, facti sunt προατέροί τινος. Vocula τινὸς vehementer vexavit interpretes. Marlandus μέχρῃ τινὸς legi vult; Reiskius ἀρνὸς προατέρους. Schaeferus „τινὰς, inquit, quod duo Bekkeri codices praebent, vide ne genuinum sit. ὑμᾶς-τινὰς componas cum τοὺς περὶ τῶν στρατευομένων ἐνίοις p. 31, 15. Demosthenes quo coronae auribus parceret, quod de omnibus dixerat, videtur addito τινὰς ad pauciores retulisse.“ Sed praeterquam quod nullam video causam, cur orator hoc ipso in loco populi auribus parcens pro ὑμεῖς dixerit ὑμῶν τινες — multa enim alia, quae Atheniensibus minime laudi erant, de universa pronunciat multitudinem —: etiam illi codices, in quibus τινὰς scriptum legitur, deterioris sunt notae. Si quid video, lectio vulgata recte se habet. Genitivus τινὸς pendet a comparativo προατέρους, h. s. *ihr wurdet sanfter, als Einer s. als es Einer nur seyn kann.* Reiskius non multum abfuit quin verum deprehenderet, dicens, coniectura ista (ἀρνὸς) prolata: „an non satis intelligo popularem Atticismum, cuius color necesse est ut insit in τινὸς, si recte habeat? paene ut nos usurpamus vulgo geschmeidiger als was, als irgendetwas, das sich zur Vergleichung schickte.“ Non dubitasset vir praestantissimus de hoc Atticorum usu, si ei otium fuisset accuratius et attentius Demosthenis

orationes perlegendi. Cf. Demosthen. or. in Midiam, §. 66. Bk. p. 536. R. *εἰ γὰρ ἐκάστῳ τῶν χορηγούντων τοῦτο πρόδηλον γένοιτο, ὅτι, ἂν ὁ δεῖνα ἐχθρὸς ἦ μοι --, πρῶτον μὲν ἀφαιρεθήσομαι τὴν νίκην, κἂν ἄμεινον ἀγωνίσωμαι τινος κ. τ. λ.* Eiusd. orat. in Aristocrat. §. 82. Bk. p. 647. extr. ed. R. *οὐκ οἶδ' εἴ τινος ἦτον οὗτος ἔχει καλῶς καὶ δικαίως ὁ νόμος.*

Demosthen. or. in Androtion. §. 13. Bk. p. 597, l. 5. R.

Οἶον πολλὰ μὲν ἂν τις ἔχοι λέγειν καὶ παλαιὰ καὶ καινὰ· ἃ δ' οὖν πᾶσι μάλιστα ἀκοῦσαι γνώριμα, τοῦτο μὲν, εἰ βούλεσθε, οἱ τὰ προπύλαια καὶ τὸν παρθενῶνα οἰκοδομήσαντες ἐκεῖνοι καὶ τᾶλλα ἀπὸ τῶν βαρβάρων ἱερὰ κοσμήσαντες, ἐφ' οἷς φιλοτιμούμεθα πάντες εἰκότως, ἵστε γὰρ δήπου τοῦτο ἀκοῆ, ὅτι - καὶ τὴν πόλιν - - ἔσωσαν.

De his verbis (quibus orator utitur ad demonstrandum, quidquid aut secundi aut infausti Atheniensium reipublicae evenerit, repetendum esse aut e copia aut ex inopia navium) quae dixit Schaeferus non possum quin probem, excepto hoc, quod G. Dindorfio, viro doctissimo, assentitur particulam γὰρ inter ἵστε et δήπου positam delenti. Nam primum plurimi et optimi libri msc. particulam illam praebent, tres tantummodo, August. I., k. et r., omittunt. Deinde, quamvis τὸ ἐξῆς (ut Schaefer. ait) ea turbetur, ideo tamen non est delenda: oratoribus enim eiusmodi anacoluthiae sunt frequentissimae. Quae autem factum sit, ut Demosthenes illam particulam post ἵστε adderet, facillimum est explicatu. Postquam enim eos, de quibus primo loco loquitur (οἱ τὰ προπύλαια - οἰκοδομήσαντες) satis descripsit, ibi, ubi ad rem ipsam, quae de iis hic narranda erat, venit, ei succurrit, illam, uti promiserat, fama notam esse debere: quare orationis filo abrupto addit: ἵστε

γὰρ δηπου τοῦτο ἀκοῆ ὅτι - et subsequētia ab his vv. suspēsa facit. Cogitatione igitur ante illa verba hanc fere suppleas sententiam „*hic, ubi ἂ πᾶσιν ἐστι μάλιστ' ἀκοῦσαι γνώριμα allaturus sum, hanc rem, quam in eo sum ut referam, rectissime mihi afferre videor: (nam vos, opinor, hoc fama percepistis, eos etc.)* — Nec magis tentandum est γὰρ Lys. orat. XIII. in Agorat. §. 63. Bk. p. 486. R. οἱ δ' αὐτῶν περιγεγόμενοι καὶ σωθέντες, οὓς οὗτος μὲν ἀπέκτεινεν ὁμῶς, καὶ θάνατος αὐτῶν κατεγνώσθη*), ἣ δὲ τύχη καὶ ὁ δαίμων περιεποίησε· φυγόντες γὰρ ἐνθύνδε -- κατελθόντες ἀπὸ Φυλῆς, τιμῶνται ὑφ' ὑμῶν ὡς ἄνδρες ἀγαθοὶ ὄντες. Reiskio, qui γὰρ uncis inclusit, iure suo obloquitur Bremius in excursu V. p. 442., dicens, abreptum Lysiam opinatum esse cum περιεποίησε finitam esse enunciationem et sic pendere Nominativos participiorum περιγεγόμενοι καὶ σωθέντες. — Eadem particula etiam Demosthen. orat. advers. Leochar. §. 55. Bk. p. 1097, 8. R. διὰ τί ποτε Λεώστρατος οὐτοσί οὐχ αὐτὸν ἀλλὰ τοῦτον ἐπεγράψατο τῇ διαμαρτυρίᾳ; -- ὅτι νῆ Δί', ἂν εἴποι, τοῦτον γὰρ εἰσπεποίηκα υἱὸν τῷ Ἀρχιάδῃ.. a Reiskio et Bekkero uncis

*) Hoc verbo mihi in memoriam revocatur adnotatio Bremii ad orat. Lys. I. de caede Eratosthenis §. 30., ubi demonstraturus Accusativum personae verbo καταγιγνώσκειν iunctum fuisse apud bonos scriptores „*hoc, inquit, tum certi loci docent, tum passivum καταγιγνώσκεσθαι de personis adhibitum etc.*“ Alterum argumentum a passivo sumtum nihili est. Si verum esset, eodem iure e Platon. Euthyd. p. 273. C. εἰπὼν οὖν ταῦτα καταφρονήθη ὑπ' αὐτοῦ colligi posset, καταφρονεῖν nonnunquam cum Accusativo constructum esse. Quis vero non rideret, si alter hoc contenderet? — Sed ne multa, etiam ea res vel persona, quae, si activum verbi usurpatur, in Genit. vel Dativo ponenda est, ad passivum in Nominativo ut Subiectum ponitur: cf. Matth. Gr. Gr. p. 922. edit. alt.

est circumdata. Rectius G. Dindorfius eam his vinculis liberavit. Quanto enim oratio vividior et communi vitae accommodatior est particula posita, quam demta? „*Quia per Iovem*, inquit ille, (iam, coniunctionem ὄτι non amplius curans, sed cogitans „*iure illud factum est*“, pergit) — *hunc enim adoptavi Archiadae.*

Demosthen. or. in Aristogit. I. §. 4. ed. Bk. p. 771.
ineunt. ed. Reisk.

Praesentem causam dicit orator noster multo differre a caeteris omnibus: in illis iudices ab accusatoribus et reis de rebus doceri, de quibus agatur. Τὰ δὲ τούτου τοῦ ἀγῶνος πῶς ἔχει; οἱ μὲν δικάζοντες ὑμεῖς ἤχετε μᾶλλον ἡμῶν τῶν κατηγορῶν εἰδότες καὶ ὀφείλοντα τῷ δημοσίῳ τούτου καὶ ἐγγεγραμμένον ἐν ἀκροπόλει καὶ οὐκ ἐξὸν αὐτῷ λέγειν. Reiskius: „καὶ abesse malim. Constructio haec est: εἰδότες τούτου λέγειν (οὐκ ἐξὸν αὐτῷ) καὶ ὀφείλοντα τῷ δημοσίῳ καὶ ἐγγεγραμμένον ἐν τῇ ἀκροπόλει, gnari Aristogitonem hunc oratorem agere, quem agere haud ipsi liceat, quippe qui et aerario debeat et inter aerarios in arce pendeat.“ His verbis, ut videtur, commoti Bekkerus et G. Dindorfius particulam καὶ ante οὐκ ἐξὸν uncis circumdederunt. Non probo. Etenim tenendum est, participia ἐξὸν, προσῆκον etc., quae plerumque absolute usurpantur, ut significant *quum liceat, quum deceat*, nonnunquam post vv. ἐπίσταμαι, οἶδα etc., quae participium sequi solet, ita poni, ut per coni. ὄτι sint solvenda. Hinc οἶδα ἐξὸν dicitur pro οἶδα, ὄτι ἔξεστι, scio licere. Itaque sensus nostri loci hic est: *vos iudices venistis magis, quam nos accusatores, scientes, aerarium esse istum, eius nomen in fisci tabulas relatam eumque legibus velitum esse verba publice facere.* Eodem modo passim Xenophon participio ἐξὸν est usus. Cf. eius li-

bell. de republ. Lacedaemon. c. XIV. §. 4. ἐπιστα-
μαι δὲ καὶ πρόσθεν τούτου ἕνεκα ξενηλασίας γιγνομέ-
νας καὶ ἀποδημεῖν οὐκ ἐξὸν, ὅπως μὴ ῥαδιουργίας οἱ
πολίται ἀπὸ τῶν ξένων ἐμπίπλαιντο. Eiusd. l. de ve-
ctigal. c. V, 12. γινώσεται δὲ ὁ σκοπῶν, ἐπεὶ εἰρήνη κατὰ
θάλατταν γεγένηται, ἠϋξημένας τε τὰς προσόδους καὶ
ταύταις ἐξὸν τοῖς πολίταις χρῆσθαι ὅ τι βούλοιντο.
Ibidem participium μετὸν, quod saepissime absolute
ponitur (v. Viger. p. 330.), a Demosthene est usurpa-
tum init. orat. advers. Eubulid. p. 1299. R. πειρά-
σομαι τάληθῆ καὶ τὰ δίκαια λέγων, ὧ ἄ. δ., δεῖξαι καὶ
μετὸν τῆς πόλεως ἡμῖν καὶ πεπονθότα ἔμαντὸν οὐχὶ
προσῆκοντα ὑπὸ τούτου. Ibidem §. 55. Bk. p. 1315.
extrem. ed. Reisk. καὶ νῦν πῶς ἂν τις ὑμῖν σαφέστε-
ρον ἐπιδείξειε μετὸν τῆς πόλεως αὐτῶ. — Προει-
ρημένον, Antiphont. orat. pro Choreut. §. 40. Bk.
p. 146. HSt. ἐπύθετο προειρημένον εἶργεσθαί μοι τῶν
νομίμων ὑπὸ τούτων. — Nec dissimile est, quod De-
mosthen. advers. Macartatum §. 50. Bk. p. 1066. R.
legitur: πανταχῆ δὴ καὶ πάντα τρόπον ἐξελέγχονται ἐξ
ἐτέρου οἴκου καὶ γένει ἀπατέρω ὄντες καὶ οὐ προσῆ-
κον αὐτοῖς κληρονομεῖν οὐδενὸς τῶν Ἀγνίου. — Ab
hoc loco non alienum videtur mentionem facere for-
mulae ἐξὸν εἶναι, qua Graeci imprimis seriores (ut
Lucianus) non raro usi sunt pro ἐξεῖναι. Cf. Luciani
Asin. p. 42. l. 4. ed. Courier. (La Luciadé ou l'ane
de Lucius de Patras. à Paris. 1818.) καὶ οὐκ ἦν ἐξὸν
καταπεσεῖν: quibus verbis quam adiecit doctus ille Fran-
co-Gallus adnotationem lubet transcribere: οὐκ ἦν
ἐξὸν καταπ.] C'est-à-dire, οὐκ ἐξῆν, οὐκ ἦν ἐξουσία
καταπεσεῖν. Apollodore, ἦν δὲ οὐκ ἐξὸν ξένοις τότε μυ-
εῖσθαι. St. Paul et les actes des Apôtres emploient
cette expression et disent même ἐξὸν simple-

ment *) pour ἐξὸν ἦν, comme dans la lettre de Brutus aux Samiens, ἐξὸν ὑμῖν ἐλέσθαι, pour ἐξὸν ἔστιν ὑμῖν ἐλέσθαι. Plutarque a dit aussi, ποιητικῇ μὲν οὐ πάνυ μέλον ἔστι τῆς ἀληθείας, et Platon. dans les Loix, σφόδρα ἂν εἴη περὶ αὐτῆς δέον ἀκούειν. On dit bien plus communément πρέπον ἔστι, **) πρέπον ἂν εἴη et πρέπον simplement, pour πρέπει. De même, καλῶς ἔστιν ἔχον, ὡδ' ἔχον ἂν εἴη, καλῶς ἂν εἴη ἔχον, ἔστιν οὐχ οὕτως ἔχον, pour καλῶς ἔχει, καλῶς ἂν ἔχοι, οὐχ οὕτως ἔχει, ὡδ' ἂν ἔχοι. “ Hinc factum, ut auctor prioris argumenti Demosth. or. adv. Leptin. (p. 451. R.) scriberet: διὰ τοῦτο Λεπτίνης νόμον εἰσήμεγκεν εἶναι μηδένα ἀτελεῖ, μήτε τὸ λοιπὸν ἐξὸν εἶναι τῷ δήμῳ δοῦναι etc. Scilicet exquisitius putans ille ἐξὸν εἶναι id substituit tritiori ἐξεῖναι, quo p. 457, 17. usus est Demosthenes. Neque igitur audiendus est Schaeferus, qui (app. T. III. p. 57.) a Taylora inductus ἐξεῖναι ibi legi iubet. — Porro e loco Platónico, quem Courrierius attulit (σφόδρα ἂν εἴη περὶ αὐτῆς δέον ἀκούειν) explicandum est, quod apud Demosthenem, initio Olynthiacae tertiae (p. 28. R.) legitur: τοὺς μὲν γὰρ λόγους περὶ τοῦ τιμαρῆσασθαι Φίλιππον ὄρω γιγνομένους, τὰ δὲ πράγματα εἰς τοῦτο προήκοντα, ὥστε, ὅπως μὴ πεισόμεθα αὐτοὶ πρότερον κακῶς, σκέψασθαι

*) Intelligit hos locos: II. epist. ad Cor. 12, 4. ὅτι ἡρπάγη εἰς τὸν παράδεισον, καὶ ἤκουσεν ἄρρήτα ῥήματα, ἃ οὐκ ἐξὸν ἀνθρώπῳ λαλῆσαι. et Act. legat. I. M. 2, 29. Ἄνδρες ἀδελφοί, ἐξὸν εἶπεν μετὰ παρόδησίας πρὸς ὑμᾶς περὶ τοῦ πατριάρχου Δαβὶδ, ὅτι κ. τ. λ. — Additum est verbum εἶναι in Evangel. Matth. 12, 4. πῶς εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ καὶ τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως ἔφαγεν, οὓς οὐκ ἐξὸν ἦν αὐτῷ φαγεῖν κ. τ. λ. ad quem locum cf. Fritzschn. in commentar. p. 421.

**) Cf. Lys. orat. XIX. pro bonis Aristophanis §. 59. Bk. p. 659. R. νῦν δὲ πρέπον ἔστι καὶ ὑμᾶς ἀκοῦσαί μου.

δέον, ubi Schaeferus (app. T. I. p. 278. „*Vulgata*, inquit, *si recte habet, notanda est constructio, cuius alia exempla legere non memini.*“

Demosthen. or. in Theocrin. §. 6. Bk. p. 1323. v. 15. R.

Pauca quaedam praefatus accusator legem *περι τῶν φαινόντων καὶ οὐκ ἐπεξιόντων* recitari iubet: quo facto dicit (§. 6.): *ὁ νόμος οὗτος τοῖς προαιρουμένοις ἢ γράφεσθαι γραφὰς ἢ φαίνειν ἢ ἄλλο τι ποιεῖν τῶν ἐν τῷ νόμῳ τούτῳ γεγραμμένων προλέγει διαρρήδην, ἐφ' οἷς ἕκαστόν ἐστι τούτων ποιητέον.* Haec igitur lex et accusaturis et indicaturis et aliud quippiam eorum, quae in ea sunt scripta, facturis diserte dicit, quibus conditionibus singula sint facienda. Iam sequuntur verba *ἔστι δὲ ταῦτα*: quibus lectis quis est, quin exspectet, protenus illas ipsas conditiones, quibus aut *γράφας γράφεσθαι* aut *φαίνειν* liceat, allatum iri? Sed ecce! non haec, verum novae plane res, quae praeterea lege illa continentur, subsequuntur, sc. si quis actionem persequutus non tulerit quintam suffragiorum partem, ei mille drachmas esse solvendas etc. Cur igitur non probeamus Reiskii coniecturam *ἔτι δὲ „praeterea vero haec dicit lex,*“ quam miror a Bekkero ne mentione quidem dignam esse habitam? — In verbis subsequentibus *ἵνα μήτε συκοφαντῇ μηδεὶς μήτ' ἄδειαν ἔχων ἐργολαβῇ καὶ καθυφείῃ τὰ τῆς πόλεως* laudo G. Dindorfium, quod Bekkeri coniecturam *καθυφείῃ*, quam veram esse luce clarius est, in textum recipere non dubitavit.

Lys. epilog. in Epicrat. §. 14. Bk. p. 814. ed. R. leguntur haec: *ἔτι δὲ τοὺς αὐτοὺς ἠγγεῖσθαι χορῆ καὶ τῶν κατηγορῶν σφόδρα δεήσεσθαι, νομίζοντας πολὺ ἂν*

θαύτον παρ' ἡμῶν ὀλίγων ὄντων ταύτην τὴν χάριν λαμβάνειν ἢ παρ' ὑμῶν, ἔτι δὲ ῥᾶον ἄλλους τινὰς τὰ ὑμέτερα καταχαρίζεσθαι ἢ ὑμᾶς αὐτούς γε. Hic verba ἔτι δὲ (ante ῥᾶον) male me habent: sententiam enim, quae per ἔτι adiungitur, si cum praecedente comparaveris, videbis non diversam et novam esse (quales per ἔτι δὲ indicantur) sed ipsam illam priorem, tantummodo universe expressam. Sin vero cum Reiskio ἔστι δὲ scribamus, orator his verbis sententiam reorum ut universalem proponit confirmatque: „*isti vos implorabunt, rati, se illam gratiam facilius a nobis paucis obtenturos esse, quam a vobis: et sane facilius est etc.*“

Dem. or. in Theocrin. §. 12. Bk. p. 1325, 13. R.

Postquam accusator, causis cur hanc orationem habeat expositis, primam legem, quam ei Theocrines migrasse videbatur explanavit: ad aliam transit, qua recitata haecce dicit: ἀκούετε τοῦ νόμου, ἃ κελεύει πάσχειν, ᾧ ἄ. δ., τὸν συκοφάντην. οὐκοῦν εἰ μὲν τι πεποιηκότα τούτων ᾧν ἔγραψεν ἐν τῇ φάσει Θεοκρίνης πεποιημέναι τὸν Μικίωνα, καθυφείκε τὸ πρᾶγμα καὶ διαλέλυται πρὸς τὸν ἄνθρωπον, ἀδικεῖ πάντας ὑμᾶς καὶ δικαίως ὀφείλει τὰς χιλίας. Multa negotia interpretibus facessivit Accusativus πεποιηκότα, qui quo esset referendus perspicere non potuerunt. Quare Hier. Wolfius coniecit, post Μικίωνα inserendum esse participium φήνας. Iurinus sic scribi et interpungi voluit: οὐκοῦν εἰ μὲν τι πεποιηκότος τούτων, ᾧν ἔγραψεν ἐν τῇ φάσει Θεοκρίνης πεποιημέναι, τοῦ Μικίωνος, καθυφῆκε τὸ πρᾶγμα. Taylor., diu, inquit, *suspicabar πεποιηκότα τὸν Μικίωνα absolute dici, ut solent aliquando Graeci scriptores.* Hanc sententiam comprobavit Dorvillius ad Chariton. p. 642. Recte autem re-

pugnat Reiskius, ipse potius εἰδώς inter τι et πεποι-
ηκότα interserendum esse ratus: quae coniectura Bek-
kero ita est probata, ut eam in notis commemoraret.
Ego vero persuasum mihi habeo, lectionem librorum
msc. rectissime hīc habere. Accusativo illo πεποιηκότα
usus est orator, quia in animo habebat, iis verbis, quae
huic participio apponere debebat (τι τούτων, ὧν ἔγρα-
ψεν ἐν τῇ φάσει Θεοκρίνης πεποιηκέναι τὸν Μικίωνα),
prolatis, ponere verba διαλέλνται πρὸς τὸν ἄνθρωπον.
Sed antequam haec proloquatur, interponit, quo ma-
gis huic toti rei auditores attendant, verba καθυφεῖκε τὸ
πρᾶγμα. Cf. quae supra p. 51. ad epigramma in Demosth.
or. pro Coron. p. 322. R. adnotavimus. Caeterum si
cui oratio eiusmodi durior videatur, suadeo, ut Accu-
sativum πεποιηκότα in Dativum πεποιηκότι immutet.
Tum sic construenda verba: Θεοκρ. καθυφεῖκε τὸ πρᾶ-
γμα [αὐτῷ] τι πεποιηκότι τούτων i. e. *Theocrines*
in Micionis, qui -- fecit, gratiam litem
non persequutus est. Cf. Demosth. orat. de male
gesta legatione §. 6. Bk. p. 343, 3. R. ὅτι πολλάκις,
ὦ ἄ. Ἀθ., συμβαίνει πολλῶν πραγμάτων καὶ μεγά-
λων καιρῶν ἐν βραχεῖ χρόνῳ γίνεσθαι, ὃν ἐάν τις
ἐκὼν καθυφῆ τοῖς ἐναντίοις καὶ προδῶ, οὐδ' ἂν ὅτι-
οὖν ποιῆ πάλιν οἷός τ' ἔσται σῶσαι.

Dem. or. in Theocrin. §. 46. Bk. p. 1337. l. 8. R.

Accusator Theocrinem, qui legibus contraria de-
cerni se non sinere gloriatus erat, hoc nomine tra-
ducens hanc ei proponit quaestionem: si quis ferret
hanc legem „*liceat ignominiosis et aerariis γράφε-
σθαι, φαίνειν* etc.“ num huius decreti auctorem le-
gum violatarum accusares necne? Deinde haec addit:
si non accusabit Theocr., ei non potest fides haberi
gloriantī se legibus repugnantia decerni non sinere. εἰ

δὲ γράψαιτ' ἄν, πῶς οὐ δεινόν ἐστίν ἑτέρου μὲν γράψαντος κωλύειν ἄν τέλος ἔχειν τὸ ψήφισμα, ἵνα μὴ πάντες τοῦτο ποιῶσι, καὶ γραφὴν ἀπενεγκόντα καὶ παραγραψάμενον σαφῶς τοὺς νόμους κωλύειν τὸ πρᾶγμα, νυνὶ δ' -- κ. τ. λ. Verba κωλύειν τὸ πρᾶγμα Reiskius censet aut plane delenda aut in τοὺς κωλύοντας τὸ πρᾶγμα mutanda esse. Mihi neutrum placet: locus noster, si quis alijs, est incorruptus et integer. Hac autem de causa verba illa καὶ γραφὴν ἀπενεγκ. - κωλ. τὸ πρ. ab oratore sunt addita, quo magis Theocrinis perversitas appareret. „Sin vero accusaret, nonne iniquum alio auctore impedire, quo minus illud decretum ratum fiat et impedire id instituenda actione τῆς γραφῆς et adscribendis legibus, nunc vero etc.“ — Maiores etiam turbas critici moverunt in verbis, quae paulo post sequuntur: καὶ δεινὰ φήσει αὐτίκα δὴ μάλα πάσχειν, εἰ μὴ ταῦτ' ἐξέσται αὐτῷ ποιεῖν, καὶ διέξεισιν τὰς ἐκ τῶν νόμων τιμωρίας, αἷς ἔνοχος ἄν ἀλλῶ γενήσεται· τῶν δὲ νόμων μὴ φροντίζειν, ἀλλ' ἀξιοῦν αὐτῷ τηλικαύτην δωρεὰν δίδοσθαι παρ' ὑμῶν, ὅσῃν οὐδ' αἰτῆσαι τετόλμηκεν οὐδεὶς; nam videtur hīc aliquid omissum esse, unde pendeant infinitivi φροντίζειν et ἀξιοῦν. Idcirco Hier. Wolfius legendum esse coniecit: τῶν νόμων μὴδὲν φροντίζει, ἀλλ' ἀξιοῖ; Reiskius, post οὐδεὶς, inquit, deest τί φήσωμεν; vel simile quid: nam alias labat constructio: pendent inde isti infinitivi φροντίζ. et ἀξ. Ego ne hīc quidem quidquam mutandum aut addendum esse dixerim: immo existimo, infinitivos illos φρ. et ἀξ. a verbis §phi 46. πῶς οὐ δεινόν ἐστίν pendere, verba autem καὶ δεινὰ φήσει -- γενήσεται pro parenthesi esse habenda. —

INDEX

LOCORUM LYSIAE ET DEMOSTHENIS, QUI IN HAC DISSERTATIONE AUT EXPLICANTUR AUT EMENDANTUR.

Lysiae.				Orat. XXVII, §. 1. — p. 24.			
Orat. II,	§. 2.	—	p. 39.	—	ib. §. 6.	—	25.
—	ib. §. 4.	—	41.	—	ib. §. 14.	—	62.
—	ib. §. 29.	—	42.	—	XXVIII, §. 3.	—	27.
—	ib. §. 31.	—	42.	—	ib. §. 5.	—	30.
—	III, §. 43.	—	3.	—	ib. §. 15. et 16.	—	31.
—	IV, §. 5.	—	43.	—	XXX, §. 9.	—	32.
—	VI, §. 33.	—	1.	—	ib. §. 11.	—	33.
—	VII, §. 6.	—	31.	—	ib. §. 21.	—	36.
—	VIII, §. 3.	—	2.	—	ib. §. 29.	—	37.
—	ib. §. 4.	—	5.	—	ib. §. 32.	—	38.
—	X, §. 9.	—	53.	—————			
—	XII, §. 55. et sq.	—	7.	Demosthenis.			
—	XIII, §. 20.	—	9.	Orat. I,	§. 24.	—	p. 45.
—	ib. §. 63.	—	58.	—	III, §. 1.	—	61.
—	ib. §. 65.	—	5.	—	VI, §. 16.	—	48.
—	ib. §. 70.	—	55.	—	VIII, §. 5.	—	54.
—	ib. §. 80.	—	19.	—	IX, §. 3.	—	49.
—	ib. §. 83.	—	28.	—	ib. §. 17.	—	50.
—	ib. §. 88.	—	10.	—	ib. §. 24.	—	51.
—	XIV, §. 22.	—	11.	—	XVIII, §. 88.	—	10.
—	ib. §. 43.	—	28.	—	ib. §. 289.	—	51.
—	XV, §. 8.	—	12.	—	XIX, §. 35.	—	55.
—	XVI, §. 5.	—	13.	—	XX, argument.	—	61.
—	XVII, Titul.	—	26.	—	XXI, §. 221.	—	55.
—	XIX, §. 11.	—	15.	—	XXII, §. 13.	—	57.
—	ib. §. 48.	—	3.	—	XXV, §. 4.	—	59.
—	ib. §. 62.	—	17.	—	XL, §. 32.	—	46.
—	XXI, §. 21.	—	16.	—	XLIV, §. 55.	—	58.
—	XXIII, §. 11.	—	19.	—	XLVII, §. 23.	—	17.
—	XXVI, §. 7.	—	22.	—	LVIII, §. 6.	—	62.
—	ib. §. 9.	—	20.	—	ib. §. 12.	—	63.
—	ib. §. 15.	—	22.	—	ib. §. 46.	—	64.
—	ib. §. 18.	—	29.	—————			

L Y S I A E

O R A T I O N E S.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

PHYSICS DEPARTMENT

PHYSICS 435

LECTURE 1

1998

1999

2000

2001

2002

2003

2004

2005

ΛΥΣΙΟΥ ΒΙΟΣ
ΚΑΙ ΠΕΡΙ ΤΟΥ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΟΣ ΤΩΝ ΑΥΤΟΥ ΛΟΓΩΝ.
ΕΚ ΤΩΝ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΤΟΥ ΑΛΙΚΑΡΝΑΣΣΕΩΣ.
(T. II. p. 82. ed. Sylburg.)

Λυσίας ὁ Κεφάλου Συρακουσίων μὲν ἦν γονέων, ἐγεννήθη δὲ Ἀθήνησι μετοικοῦντι τῷ πατρὶ καὶ συνεπαιδευθῆ τοῖς ἐπιφανεστάτοις Ἀθηναίων· ἔτη δὲ πεντεκαίδεκα γεγονώς εἰς Θουρίους ᾤχετο πλέων σὺν ἀδελφοῖς δυοὶ κοινωνήσαν τῆς ἀποικίας, ἣν ἔστελλον Ἀθηναῖοι τε καὶ ἡ ἄλλη Ἑλλὰς δωδεκάτῳ πρότερον ἔτει τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου· καὶ διετέλεσεν αὐτόθι πολιτευόμενος ἐν εὐπορίᾳ πολλῇ μέχρι τῆς συμφορᾶς τῆς κατασχούσης Ἀθηναίους ἐν Σικελίᾳ· μετ' ἐκεῖνο δὲ τὸ πάθος στασιάσαντος τοῦ δήμου ἐκπίπτει σὺν ἄλλοις τριακοσίοις Ἀττικισμὸν ἐγκληθεῖσι· καὶ παραγενόμενος αὐθις εἰς Ἀθήνας κατὰ ἄρχοντα Καλλίαν, ἑβδομον καὶ τεσσαρακοστὸν ἔτος ἔχων, ὡς ἂν τις εἰκάσειεν, ἐξ ἐκείνου τοῦ χρόνου διετέλεσε τὰς διατριβὰς ποιούμενος Ἀθήνησι. πλείστους δὲ γράψας λόγους εἰς δικαστήριά τε καὶ βουλὰς καὶ πρὸς ἐκκλησίας εὐθέτους, πρὸς δὲ τούτοις πανηγυρικούς, ἔρωτικούς, ἐπιστολικούς, τῶν μὲν ἔμπροσθεν γεγενημένων ῥητόρων ἢ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον ἀκμασάντων ἠφάνισε τὰς δόξας· τῶν δὲ ἐπιγενομένων οὐ πολλοῖς τισὶ κατέλιπεν ὑπερβολὴν, ἅτ' ἐν ἀπάσαις ταῖς ἰδέαις τῶν λόγων καὶ μὴ Δί' οὕτωγε ταῖς φαυλοτάταις εὐδοκιμῶν. τίνι δὲ κέχρηται

χαρακτήρι λόγων καὶ τινὰς ἀρετὰς εἰσενήνεκται τίνι τε κρείττων ἐστὶ τῶν μετ' αὐτὸν ἀκμασάντων καὶ πῆ καταδεέστερος καὶ τί δεῖ λαμβάνειν παρ' αὐτοῦ, νῦν ἤδη πειράσομαι λέγειν.

2 Καθαρός ἐστὶ τὴν ἐρμηνείαν πάνυ καὶ τῆς Ἀττικῆς γλωττης ἄριστος κανὼν, οὐ τῆς ἀρχαίας, ἣ κέχρηται Πλάτων καὶ Θουκυδίδης, ἀλλὰ τῆς κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον ἐπιχωριαζούσης, ὡς ἔστι τεκμηρίασθαι τοῖς τε Ἀνδοκίδου λόγοις καὶ τοῖς Κριτίου καὶ ἄλλοις συγχοῖς. κατὰ τοῦτο μὲν δὴ τὸ μέρος, ὅπερ ἐστὶ πρῶτον καὶ κυριώτερον ἐν λόγοις, λέγω δὲ τὸ καθαρεύειν τὴν διάλεκτον, οὐδεὶς τῶν μεταγενεστέρων αὐτὸν ὑπερεβάλετο· ἀλλ' οὐδὲ μιμήσασθαι πολλοὶ δύναμιν ἔσχον, ὅτι μὴ μόνος Ἰσοκράτης. καθαρῶτατος δὴ τῶν ἄλλων μετὰ γε Λυσίαν ἐν τοῖς ὀνόμασιν οὗτος ἔμοιγε δοκεῖ γενέσθαι ὁ ἀνήρ. μίαν μὲν δὴ ταύτην ἀρετὴν ἀξίαν ζήλου καὶ μιμήσεως εὗρισκω παρὰ τῷ ῥήτορι· καὶ παρακελευσαίμην ἂν τοῖς βουλομένοις καθαρῶς γράφειν ἢ καὶ λέγειν, ἐκείνον τὸν ἄνδρα ποιεῖσθαι παράδειγμα ταύτης τῆς ἀρετῆς.

3 Ἐτέρων δὲ οὐδὲν ἐλάττω ταύτης, ἣν πολλοὶ μὲν ἐξήλωσαν τῶν κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον ἀκμασάντων, οὐδεὶς δὲ βεβαιώτερον ἐπεδείξατο. τίς δ' ἔστιν αὕτη; ἢ διὰ τῶν κυρίων τε καὶ κοινῶν καὶ ἐν μέσῳ κειμένων ὀνομάτων ἐκφέρουσα τὰ νοούμενα. ἥμισυ γὰρ ἂν τις εὔροι Λυσίαν τροπικῆ φράσει χρησάμενον. καὶ οὐκ ἐπὶ τούτῳ μόνον ἐπαινεῖν ἄξιον· ἀλλ' ὅτι καὶ περιττὰ καὶ σεμνὰ καὶ μεγάλα φαίνεσθαι τὰ πράγματα ποιῆ, τοῖς κοινοτάτοις χρώμενος ὀνόμασι καὶ ποιητικῆς οὐχ ἀπτόμενος κατασκευῆς. τοῖς δὲ προτέροις οὐχ αὕτη ἡ δόξα ἦν· ἀλλ' οἱ βουλούμενοι κόσμον τινὰ προσεῖναι τοῖς ὅλοις ἐξήλλαττον ἰδιώτην καὶ κατέφευγον εἰς τὴν ποιητικὴν φράσιν, μεταβολαῖς τε πολλαῖς χρώμενοι καὶ ὑπερβολαῖς καὶ ταῖς ἄλλαις τροπικαῖς ἰδέαις, ὀνομάτων τε γλωττηματικῶν καὶ ξένων χρήσει καὶ τῶν οὐκ εἰωθότων σχηματισμῶν τῇ διαλλαγῇ καὶ τῇ ἄλλῃ καινολογίᾳ καταπληττόμενοι τὸν ἰδιώτην. δηλοῖ δὲ τοῦτο Γοργίας τε ὁ Λεοντῖνος ἐν πολλοῖς πάνυ φορτικὴν τε καὶ ὑπέρογκον ποιῶν πῆν κατασκευὴν καὶ οὐ πόρρω διδυράμβων ἕνια φθεγγόμενος καὶ τῶν ἐκείνου συνουσιαστώων οἱ περὶ Δικίμνιον τε καὶ Πω-

λον. ἤψατο δὲ καὶ τῶν Ἀθήνησι ρητόρων ἢ ποιητικῆ τε καὶ τροπικῆ φράσει, ὡς μὲν Τιμαῖός φησι, Γοργίου ἄρξαντος, ἠνίκα Ἀθήναζε πρεσβέων κατεπλήξατο τοὺς ἀκούοντας ἐν τῇ δημηγορίᾳ. ὡς δὲ τᾶληθὲς ἔχει, ὁ καὶ παλαιότερον αἰεὶ θαυμαζόμενος Θουκυδίδης τοῦνομα, δαιμονιώτατος τῶν συγγραφέων, ἐν τε τῷ ἐπιταφίῳ καὶ ἐν ταῖς δημηγορίαις ποιητικῇ κατασκευῇ χρῆσάμενος, ἐν πολλοῖς ἐξήλλαξε τὴν ἐρμηνείαν εἰς ὄγκον ἅμα καὶ κόσμου ὀνομάτων ἀηθέστερον. Λυσίας δὲ τοιοῦτον οὐδὲν ἤσκησεν (ἐν γοῦν τοῖς σπουδῇ γραφομένοις δικανικοῖς καὶ συμβουλευτικοῖς λόγοις) ποιῆσαι πλὴν εἴ τι μικρὸν ἐν τοῖς πανηγυρικοῖς. περὶ γὰρ τῶν ἐπιστολικῶν αὐτοῦ καὶ ἐταιρικῶν καὶ τῶν ἄλλων, οὓς μετὰ παιδιᾶς ἔγραψεν, οὐδὲν δέομαι λέγειν. ὁμοίως δὲ τοῖς ἰδιώταις διαλέγεσθαι δοκῶν πλεῖστον ὅσον ἰδιώτου διαφέρει. καὶ ἐπεὶ ποιητῆς κράτιστος λόγων, λελυμένης ἐκ μέτρου λέξεως, ἰδίαν τινὰ λόγων εὐρηκῶς ἀρμονίαν, ἢ τὰ ὀνόματα κοσμεῖ τε καὶ ἠδύνει, μηδὲν ἔχοντα ὀγκῶδες μηδὲ φορτικόν. ταύτην δευτέραν τὴν ἀρετὴν κελεύω παρὰ τοῦ ρήτορος τούτου λαμβάνειν, εἴ τινες ἀξιούσι τὸν αὐτὸν ἐκείνῳ διαλέγεσθαι τρόπον. ἐγένοντο μὲν οὖν πολλοὶ τῆς προαιρέσεως ταύτης ζηλωταὶ συγγραφεῖς τε καὶ ρήτορες· ἔγγιστα δὲ αὐτῆς μετὰ Λυσίαν ἤψατο τῶν πρεσβυτέρων νέος ἐπασκήσας Ἰσοκράτης· καὶ οὐκ ἂν ἔχοι τις εἰπεῖν, προσωτέρω τούτων σκοπῶν, ἐτέρους ρήτορας ἰσχύειν καὶ δύναμιν τσαύτην ἐν ὀνόμασι κυρίοις καὶ κοινοῖς ἀποδειξαμένους.

Τρίτην ἀρετὴν ἀποφαίνομαι περὶ τὸν ἄνδρα τὴν σαφήνειαν, οὐ μόνον τὴν ἐν τοῖς ὀνόμασιν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐν τοῖς πράγμασιν· ἔστι γὰρ τις καὶ πραγματικὴ σαφήνεια, οὐ πολλοῖς γνώριμος. τεκμαίρομαι δὲ ὅτι τῆς μὲν Θουκυδίδου λέξεως καὶ Δημοσθένους, οἱ δεινότατοι πράγματα ἐξαιρεῖν ἐγένοντο, πολλὰ δυσείκαστά ἐστιν ἡμῖν καὶ ἀσαφῆ καὶ δεόμενα ἐξηγητοῦ· ἢ δὲ Λυσίου λέξις ἅπασά ἐστι φανερά καὶ σαφῆς καὶ τῷ πάνυ πόρῳ δοκοῦντι πολιτικῶν ἀφεστάναι λόγων. καὶ εἰ μὲν δι' ἀσθένειαν δυνάμεως ἐγίνετο τὸ σαφές, οὐκ ἄξιον ἦν αὐτὸ ἀγαπᾶν· νῦν δὲ ὁ πλοῦτος τῶν κυρίων ὀνομάτων ἐκ πολλῆς αὐτῷ περιουσίας ἀποδείκνυται ταύτην τὴν ἀρετὴν. ὥστε τὴν σαφήνειαν αὐτοῦ

ζηλοῦν ἄξιον· καὶ μὴν τό γε βραχέως ἐκφέρειν τὰ νοήματα μετὰ τοῦ σαφοῦς, χαλεποῦ τοῦ πράγματος ὄντος φύσει, τοῦ συναγαγεῖν ἄμφω ταῦτα καὶ κερᾶσαι μετρίως, μάλιστα ἢ οὐδενὸς ἦττον τῶν ἄλλων ἀποδείκνυται Λυσίας χρώμενος· ὥστε οὐδὲν τοῖς διὰ χειρὸς ἔχουσι τὸν ἄνδρα οὔτε ἀκυρολογίας οὔτε ἀσαφείας δόξαν λαβεῖν. τούτου δὲ αἴτιον ὅτι οὐ τοῖς ὀνόμασι δουλεύει τὰ πράγματα παρ' αὐτῶ, τοῖς δὲ πράγμασιν ἀκολουθεῖ τὰ ὀνόματα, τὸν δὲ κόσμον οὐκ ἐν τῷ διαλλάττειν τὸν ἰδιώτην, ἀλλ' ἐν τῷ μιμεῖσθαι λαμβάνει. Καὶ οὐκ ἐπὶ μὲν τῆς ἐρμηνεύσεως τοιοῦτός ἐστιν, ἐν δὲ τοῖς πράγμασιν ἄκαιρός τις καὶ μακρός· συνέστραπται δὲ, εἴ τις καὶ ἄλλος, καὶ πεπύκνωται τοῖς νοήμασι. καὶ τοσοῦτου δεῖ τῶν οὐκ ἀναγκαίων τι λέγειν, ὥστε καὶ πολλὰ τῶν χρησίμων ἂν δόξειε παραλιπεῖν· οὐ μὰ Δί' ἀσθενεία εὐρέσεως αὐτὸ ποιῶν, ἀλλὰ συμμετρήσει τοῦ χρόνου, πρὸς ὃν ἔδει γενέσθαι τοὺς λόγους. βραχὺς γέ μὴν οὕτως, ὡς μὲν ἰδιώτῃ δηλώσαι βουλομένῳ τὰ πράγματα ἀποχρῶν, ὡς δὲ ῥήτορι περιουσίαν δυνάμεως ἐνδείξασθαι ζητοῦντι οὐχ ἐκῆνος. μιμητέον δὲ καὶ τὴν βραχύτητα τὴν Λυσίου· μετριώτερα γὰρ οὐκ ἂν εὐρεθείη παρ' ἑτέρῳ ῥήτορι.

5 Μετὰ ταύτας ἀρετὴν εὐρίσκω παρὰ Λυσία πάνυ θαυμαστήν, ἧς Θεόφραστος μὲν φησιν ἄρξαι Θρασύμαχον, ἐγὼ δ' ἠγοῦμαι Λυσίαν. καὶ γὰρ τοῖς χρόνοις οὗτος ἐκείνου προέχειν ἔμοιγε δοκεῖ· λέγω δ' ὡς ἐν ἀκμῇ κοινῇ βίου γενομένων ἀμφοῖν· καὶ εἰ μὴ τοῦτο δοθείη, τό γέ τοι περὶ τοὺς ἀληθινούς ἀγῶνας ἐκείνου μᾶλλον τετριφθαι. οὐ μέντοι διαβεβαιοῦμαι γε, ὀπότερος ἦρξῃ τῆς ἀρετῆς ταύτης κατὰ τὸ παρὸν, ἀλλ' ὅτι Λυσίας μᾶλλον ἐν αὐτῇ διήνεγκε, τοῦτο θαρσῶν ἂν ἀποφηνάιμην. τίς δ' ἔστιν ἣν φημι ἀρετὴν; ἡ συστρέφουσα τὰ νοήματα καὶ στρογγύλως ἐκφέρουσα λέξις, οἰκεία πάνυ καὶ ἀναγκαία τοῖς δικανικοῖς λόγοις καὶ παντὶ ἀληθεῖ ἀγῶνι. ταύτην ὀλίγοι μὲν ἐμιμήσαντο, Δημοσθένης δὲ καὶ ὑπερβάλετο· πλήν οὐχ οὕτως εὐτελῶς οὐδὲ ἀφελῶς, ὥσπερ Λυσίας, χρησάμενος αὐτῇ, ἀλλὰ περιέργως καὶ πικρῶς· λεγέσθω γὰρ, ὡς ἔμοι φαίνεται· ὑπὲρ ὧν κατὰ τὸν οἰκείον διαλέξομαι καιρόν.

6 Ἔχει δὲ καὶ τὴν ἐνάργειαν πολλὴν ἢ Λυσίου λέξις. αὕτη

δέ ἐστι δύναμις τις ὑπὸ τὰς αἰσθησεις ἄγουσα τὰ λεγόμενα.
 γίνεται δὲ ἐκ τῆς τῶν παρακολουθούντων λήψεως. ὁ δὲ προσέ-
 χων τὴν διάνοιαν τοῖς Λυσίου λόγοις οὐχ οὕτως ἔσται σκαιὸς
 ἢ δυσάρεστος ἢ βραδύς τὸν νοῦν, ὅς οὐχ ὑπολήφεται τὰ δη-
 λούμενα ὡς γινόμενα ὁρᾶν καὶ ὡσπερ παροῦσιν οἷς ἂν ὁ ρή-
 τωρ εἰσάγη προσώποις ὁμιλεῖν. ἐπιζητήσει τε οὐδὲν εἰκός· τοὺς
 μὲν ἂν δρᾶσαι ἴδοι, τοὺς δὲ παθεῖν, τοὺς δὲ διανοηθῆναι, τοὺς
 δὲ εἰπεῖν. Κράτιστος γὰρ δὴ πάντων ἐγένετο ρητόρων φύσιν
 ἀνθρώπων κατοπτεῦσαι καὶ τὰ προσήκοντα ἐκάστοις ἀποδοῦ-
 ναι κἀδη τε καὶ ἥθη καὶ ἔργα. Ἀποδίδωμί τε οὖν αὐτῷ καὶ
 τὴν εὐπρεπεστάτην ἀρετὴν, καλουμένην δὲ ὑπὸ τῶν πολλῶν
 ἠθοποιίαν. ἀπλῶς γὰρ οὐδὲ εὗρεῖν δύναμαι παρὰ τῷ ρήτορι
 τούτῳ πρόσωπον οὔτε ἀνηθοποίητον οὔτε ἄψυχον. τριῶν τε
 ἦντων, ἐν οἷς καὶ περὶ αὐτὴν ἀρετὴν ταύτην συμβέβηκεν εἶναι,
 διανοίας τε καὶ λέξεως καὶ τρίτης τῆς συνθέσεως, ἐν ἅπασι
 τούτοις αὐτὸν ἀποφαίνομαι κατορθοῦν. οὐ γὰρ διανοουμένους
 μόνον ὑποτίθεται χρηστὰ καὶ ἐπιεικῆ καὶ μέτρια τοὺς λέγοντας,
 ὥστε εἰκόνας εἶναι δοκεῖν τῶν ἠθῶν τοὺς λόγους, ἀλλὰ καὶ
 τὴν λέξιν ἀποδίδωσι τοῖς ἠθεσιν οἰκείαν· ἢ πέφυκεν αὐτὰ ἐαυ-
 τῶν κράτιστὰ δηλοῦσθαι τὴν σαφῆ καὶ κυρίαν καὶ κοινὴν καὶ
 πᾶσιν ἀνθρώποις συνηθεστάτην. ὁ γὰρ ὄγκος καὶ τὸ ξένον καὶ
 τὸ ἐξ ἐπιτηδεύσεως ἅπαν ἀνηθοποίητον. καὶ συντίθησί γε αὐ-
 τὴν ἀπλῶς πάνυ καὶ ἀφελῶς· ὁρῶν ὅτι οὐκ ἐν τῇ περιόδῳ καὶ
 τοῖς ῥυθμοῖς, ἀλλ' ἐν τῇ διαλελυμένῃ λέξει γίνεται τὸ ἠθος.
 καθόλου δὲ, ἵνα καὶ περὶ ταύτης εἴπω τῆς ἀρετῆς, οὐκ οἶδ'
 εἰ τις ἄλλος ρητόρων τῶν γε τῇ ὁμοίᾳ κατασκευῇ χρησαμένων
 τοῦ λόγου εἴτε ἠδιδον συνέθηκεν εἴτε πιθανώτερον. δοκεῖ μὲν
 γὰρ ἀπόλητός τις εἶναι καὶ ἀτεχνίτευτος ὁ τῆς ἀρμονίας αὐτοῦ
 χαρακτήρ. καὶ οὐ θαυμάσαιμ' ἂν εἰ πᾶσι μὲν τοῖς ἰδιώταις, οὐκ
 ὀλίγοις δὲ καὶ τῶν φιλολόγων, ὅσοι μὴ μεγάλας ἔχουσι τριβὰς
 περὶ λόγους, τοιαύτην τινὰ παράσχοι δόξαν, ὅτι ἀνεπιτηδεύ-
 τος καὶ οὐ κατὰ τέχνην, αὐτομάτως δὲ πως καὶ ὡς ἔτυχε σύγ-
 κριται. ἔστι δὲ παντὸς μᾶλλον ἔργου τεχνικοῦ κατεσκευασμέ-
 νος· πεποιήται γὰρ αὐτῷ τοῦτο τὸ ἀποίητον καὶ δέδεται τὸ λε-
 λυμένον· καὶ ἐν αὐτῷ τῷ μὴ δοκεῖν θεινῶς κατεσκευάσθαι τὸ

1870

1871

1872

1873

1874

1875

1876

1877

1878

1879

1880

1881

1882

ΛΥΣΙΟΥ ΒΙΟΣ
ΚΑΙ ΠΕΡΙ ΤΟΥ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΟΣ ΤΩΝ ΑΥΤΟΥ ΛΟΓΩΝ.
ΕΚ ΤΩΝ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΤΟΥ ΑΛΙΚΑΡΝΑΣΣΕΩΣ.
(T. II. p. 82. ed. Sylburg.)

Λυσίας ὁ Κεφάλου Συρακουσίων μὲν ἦν γονέων, ἐγεννήθη δὲ Ἀθήνησι μετοικοῦντι τῷ πατρὶ καὶ συνεπαιδευθῆ τοῖς ἐπιφανεστάτοις Ἀθηναίων· ἔτη δὲ πεντεκαίδεκα γεγονώς εἰς Θουρίους ᾤχετο πλέων σὺν ἀδελφοῖς δυοὶ κοινωνήσων τῆς ἀποικίας, ἣν ἔστελλον Ἀθηναῖοί τε καὶ ἡ ἄλλη Ἑλλὰς δωδεκάτῳ πρότερον ἔτει τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου· καὶ διετέλεσεν αὐτόθι πολιτευόμενος ἐν εὐπορίᾳ πολλῇ μέχρι τῆς συμφορᾶς τῆς κατασχύσεως Ἀθηναίων ἐν Σικελίᾳ· μετ' ἐκεῖνο δὲ τὸ πάθος στασιάσαντος τοῦ δήμου ἐκπίπτει σὺν ἄλλοις τριακοσίοις Ἀττικισμῶν ἐγκληθεῖσι· καὶ παραγενόμενος αὐθις εἰς Ἀθήνας κατὰ ἄρχοντα Καλλίαν, ἑβδομον καὶ τεσσαρακοστὸν ἔτος ἔχων, ὡς ἂν τις εἰκάσειεν, ἐξ ἐκείνου τοῦ χρόνου διετέλεσε τὰς διατριβὰς ποιούμενος Ἀθήνησι· πλείστους δὲ γράψας λόγους εἰς δικαστήριά τε καὶ βουλὰς καὶ πρὸς ἐκκλησίας εὐθέτους, πρὸς δὲ τούτοις πανηγυρικούς, ἔρωτικούς, ἐπιστολικούς, τῶν μὲν ἔμπροσθεν γεγεννημένων ῥητόρων ἢ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον ἀκμασάντων ἠφάνισε τὰς δόξας· τῶν δὲ ἐπιγενομένων οὐ πολλοῖς τισὶ κατέλιπεν ὑπερβολὴν, ἅτ' ἐν ἀπάσαις ταῖς ἰδέαις τῶν λόγων καὶ μὴ Δί' οὕτωγε ταῖς φαυλοτάταις εὐδοκιμῶν· τίνι δὲ κέχρηται

χαρακτήρι λόγων καὶ τινὰς ἀρετὰς εἰσηνήνεται τίνι τε κρείττων ἐστὶ τῶν μετ' αὐτὸν ἀκμασάντων καὶ πῆ καταδεέστερος καὶ τί δεῖ λαμβάνειν παρ' αὐτοῦ, νῦν ἤδη πειράσομαι λέγειν.

2 Καθαρός ἐστὶ τὴν ἔρμηνείαν πάνυ καὶ τῆς Ἀττικῆς γλώττης ἄριστος κανὼν, οὐ τῆς ἀρχαίας, ἣ κέχρηται Πλάτων καὶ Θουκυδίδης, ἀλλὰ τῆς κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον ἐπιχωριαζούσης, ὡς ἐστὶ τεκμήρασθαι τοῖς τε Ἀνδοκίδου λόγοις καὶ τοῖς Κριτίου καὶ ἄλλοις συγχαῖς. κατὰ τοῦτο μὲν δὴ τὸ μέρος, ὅπερ ἐστὶ πρῶτον καὶ κυριώτερον ἐν λόγοις, λέγω δὲ τὸ καθαρεύειν τὴν διάλεκτον, οὐδεὶς τῶν μεταγενεστέρων αὐτὸν ὑπερεβάλετο· ἀλλ' οὐδὲ μιμήσασθαι πολλοὶ δύναμιν ἔσχον, ὅτι μὴ μόνος Ἰσοκράτης. καθαρώτατος δὴ τῶν ἄλλων μετὰ γε Λυσίαν ἐν τοῖς ὀνόμασιν οὗτος ἔμοιγε δοκεῖ γενέσθαι ὁ ἀνὴρ. μίαν μὲν δὴ ταύτην ἀρετὴν ἀξίαν ζήλου καὶ μιμήσεως εὐρίσκω παρὰ τῷ ῥήτορι· καὶ παρακελευσαίμην ἂν τοῖς βουλομένοις καθαρῶς γράφειν ἢ καὶ λέγειν, ἐκείνον τὸν ἄνδρα ποιεῖσθαι παράδειγμα ταύτης τῆς ἀρετῆς.

3 Ἐτέρων δὲ οὐδὲν ἐλάττω ταύτης, ἣν πολλοὶ μὲν ἐξήλωσαν τῶν κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον ἀκμασάντων, οὐδεὶς δὲ βεβαιώτερον ἐπεδείξατο. τίς δ' ἔστιν αὕτη; ἢ διὰ τῶν κυρίων τε καὶ κοινῶν καὶ ἐν μέσῳ κειμένων ὀνομάτων ἐκφέρουσα τὰ νοούμενα. ἦμιστά γάρ ἂν τις εὖροι Λυσίαν τροπικῆ φράσει χρησάμενον. καὶ οὐκ ἐπὶ τούτῳ μόνον ἐπαινεῖν ἀξιόν· ἀλλ' ὅτι καὶ περιττὰ καὶ σεμνὰ καὶ μεγάλα φαίνεσθαι τὰ πράγματα ποιεῖ, τοῖς κοινοτάτοις χρώμενος ὀνόμασι καὶ ποιητικῆς οὐχ ἀπτόμενος κατασκευῆς. τοῖς δὲ προτέροις οὐχ αὕτη ἡ δόξα ἦν· ἀλλ' οἱ βουλόμενοι κόσμον τινὰ προσεῖναι τοῖς ὅλοις ἐξήλλαττον ἰδιώτην καὶ κατέφευγον εἰς τὴν ποιητικὴν φράσιν, μεταβολαῖς τε πολλαῖς χρώμενοι καὶ ὑπερβολαῖς καὶ ταῖς ἄλλαις τροπικαῖς ἰδέαις, ὀνομάτων τε γλωττηματικῶν καὶ ξένων χρήσει καὶ τῶν οὐκ εἰωθότων σχηματισμῶν τῇ διαλλαγῇ καὶ τῇ ἄλλῃ καινολογίᾳ καταπληττόμενοι τὸν ἰδιώτην. δηλοῖ δὲ τοῦτο Γοργίας τε ὁ Λεουτῖνος ἐν πολλοῖς πάνυ φορτικὴν τε καὶ ὑπέρογκον ποιῶν τὴν κατασκευὴν καὶ οὐ πόρρω διθυράμβων ἔνια φθεγγόμενος καὶ τῶν ἐκείνου συνορυσιαστῶν οἱ περὶ Δικίμνιον τε καὶ Πω-

λον. ἤψατο δὲ καὶ τῶν Ἀθήνησι ρητόρων ἢ ποιητικῆ τε καὶ τροπικῆ φράσις, ὡς μὲν Τίμαιός φησι, Γοργίου ἄρξαντος, ἠνίκα Ἀθήναζε πρεσβεύων κατεπλήξατο τοὺς ἀκούοντας ἐν τῇ δημηγορίᾳ. ὡς δὲ τάληθὲς ἔχει, ὁ καὶ παλαιότερον ἀεὶ θαυμάζομενος Θουκυδίδης τοῦνομα, δαιμονιώτατος τῶν συγγραφέων, ἐν τε τῷ ἐπιταφίῳ καὶ ἐν ταῖς δημηγορίαις ποιητικῇ κατασκευῇ χρησάμενος, ἐν πολλοῖς ἐξήλλαξε τὴν ἐρμηνείαν εἰς ὄγκον ἅμα καὶ κόσμον ὀνομάτων ἀηθέστερον. Λυσίας δὲ τοιοῦτον οὐδὲν ἤσκησεν (ἐν γοῦν τοῖς σπουδῇ γραφομένοις δικανικοῖς καὶ συμβουλευτικοῖς λόγοις) ποιῆσαι πλὴν εἴ τι μικρὸν ἐν τοῖς πανηγυρικοῖς. περὶ γὰρ τῶν ἐπιστολικῶν αὐτοῦ καὶ ἐταιρικῶν καὶ τῶν ἄλλων, οὓς μετὰ παιδιᾶς ἔγραψεν, οὐδὲν δέομαι λέγειν. ὁμοίως δὲ τοῖς ἰδιώταις διαλέγεσθαι δοκῶν πλεῖστον ὅσον ἰδιώτου διαφέρει. καὶ ἐπεὶ ποιητῆς κράτιστος λόγων, λελυμένης ἐκ μέτρον λέξεως, ἰδίαν τινὰ λόγων εὐρηκῶς ἀρμονίαν, ἢ τὰ ὀνόματα κοσμεῖ τε καὶ ἠδύνει, μηδὲν ἔχοντα ὀγκῶδες μηδὲ φορτικόν. ταύτην δευτέραν τὴν ἀρετὴν κελεύω παρὰ τοῦ ρήτορος τούτου λαμβάνειν, εἴ τινες ἀξιοῦσι τὸν αὐτὸν ἐκείνῳ διαλέγεσθαι τρόπον. ἐγένοντο μὲν οὖν πολλοὶ τῆς προαιρέσεως ταύτης ζηλωταὶ συγγραφεῖς τε καὶ ρήτορες· ἔγγιστα δὲ αὐτῆς μετὰ Λυσίαν ἤψατο τῶν πρεσβυτέρων νέος ἐπασκήσας Ἰσοκράτης· καὶ οὐκ ἂν ἔχοι τις εἰπεῖν, προσωτέρω τούτων σκοπῶν, ἐτέρους ρήτορας ἰσχὺν καὶ δύναμιν τσαύτην ἐν ὀνόμασι κυρίους καὶ κοινοῖς ἀποδειξαμένους.

Τρίτην ἀρετὴν ἀποφαίνομαι περὶ τὸν ἄνδρα τὴν σαφήνειαν, οὐ μόνον τὴν ἐν τοῖς ὀνόμασιν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐν τοῖς πράγμασιν· ἔστι γὰρ τις καὶ πραγματικὴ σαφήνεια, οὐ πολλοῖς γνώριμος. τεκμαίρομαι δὲ ὅτι τῆς μὲν Θουκυδίδου λέξεως καὶ Δημοσθένους, οὐ δεινότατοι πράγματα ἐξαιρεῖν ἐγένοντο, πολλὰ δυσείκαστά ἐστιν ἡμῖν καὶ ἀσαφῆ καὶ δεόμενα ἐξηγητοῦ· ἢ δὲ Λυσίου λέξις ἅπασά ἐστι φανερά καὶ σαφῆς καὶ τῷ πάνυ πόρῳ δοκοῦντι πολιτικῶν ἀφεστάναι λόγων. καὶ εἰ μὲν δι' ἀσθένειαν δυνάμειως ἐγένετο τὸ σαφές, οὐκ ἄξιον ἦν αὐτὸ ἀγαπᾶν· νῦν δὲ ὁ πλοῦτος τῶν κυρίων ὀνομάτων ἐκ πολλῆς αὐτῷ περιουσίας ἀποδείκνυται ταύτην τὴν ἀρετὴν. ὥστε τὴν σαφήνειαν αὐτοῦ

ζηλοῦν ἄξιον· καὶ μὴν τό γε βραχέως ἐκφέρειν τὰ νοήματα μετὰ τοῦ σαφοῦς, χαλεποῦ τοῦ πράγματος ὄντος φύσει, τοῦ συναγαγεῖν ἄμφω ταῦτα καὶ κερᾶσαι μετρίως, μάλιστα ἢ οὐδενὸς ἦττον τῶν ἄλλων ἀποδείκνυται *Λυσίας* χρώμενος· ὥστε οὐδὲν τοῖς διὰ χειρὸς ἔχουσι τὸν ἄνδρα οὔτε ἀκυρολογίας οὔτε ἀσαφείας δόξαν λαβεῖν. τούτου δὲ αἴτιον ὅτι οὐ τοῖς ὀνόμασι δουλεύει τὰ πράγματα παρ' αὐτῶ, τοῖς δὲ πράγμασιν ἀκολουθεῖ τὰ ὀνόματα, τὸν δὲ κόσμον οὐκ ἐν τῷ διαλλάττειν τὸν ἰδιώτην, ἀλλ' ἐν τῷ μιμεῖσθαι λαμβάνει. Καὶ οὐκ ἐπὶ μὲν τῆς ἐρμηνείας τοιοῦτός ἐστιν, ἐν δὲ τοῖς πράγμασιν ἀκαιρός τις καὶ μακρός· συνέστραπται δὲ, εἴ τις καὶ ἄλλος, καὶ πεπύκνωται τοῖς νοήμασι. καὶ τοσούτου δεῖ τῶν οὐκ ἀναγκαίων τι λέγειν, ὥστε καὶ πολλὰ τῶν χρησίμων ἂν δόξειε παραλιπεῖν· οὐ μὰ Δί' ἀσθενεία εὐρέσειας αὐτὸ ποιῶν, ἀλλὰ συμμετρήσει τοῦ χρόνου, πρὸς ὃν ἔδει γενέσθαι τοὺς λόγους. βραχὺς γε μὴν οὕτως, ὡς μὲν ἰδιώτῃ δηλῶσαι βουλομένῳ τὰ πράγματα ἀποχρῶν, ὡς δὲ ρήτορι περιουσίαν δυνάμεως ἐνδείξασθαι ζητοῦντι οὐχ ἱκανός. μιμητέον δὲ καὶ τὴν βραχύτητα τὴν *Λυσίου*· μετριωτέρα γὰρ οὐκ ἂν εὐρεθῆη παρ' ἑτέρῳ ρήτορι.

5 Μετὰ ταύτας ἀρετὴν εὐρίσκω παρὰ *Λυσία* πάνυ θαυμαστήν, ἧς Θεόφραστος μὲν φησιν ἄρξαι *Θρασύμαχον*, ἐγὼ δ' ἠγοῦμαι *Λυσίαν*. καὶ γὰρ τοῖς χρόνοις οὗτος ἐκείνου προέχειν ἔμοιγε δοκεῖ· λέγω δ' ὡς ἐν ἀκμῇ κοινῇ βίου γενομένων ἀμφοῖν· καὶ εἰ μὴ τοῦτο δοθείη, τό γέ τοι περὶ τοὺς ἀληθινούς ἀγῶνας ἐκείνου μᾶλλον τετριφθαι. οὐ μέντοι διαβεβαιουμαί γε, ὀπότερος ἦρξεν τῆς ἀρετῆς ταύτης κατὰ τὸ παρὸν, ἀλλ' ὅτι *Λυσίας* μᾶλλον ἐν αὐτῇ διήνεγκε, τοῦτο θαρρόων ἂν ἀποφηνάιμην. τίς δ' ἔστιν ἢν φημι ἀρετὴν; ἢ συστρέφουσα τὰ νοήματα καὶ στρογγύλως ἐκφέρουσα λέξεις, οἰκεία πάνυ καὶ ἀναγκαῖα τοῖς δικανικοῖς λόγοις καὶ παντὶ ἀληθεῖ ἀγῶνι. ταύτην ὀλίγοι μὲν ἐμιμήσαντο, *Δημοσθένης* δὲ καὶ ὑπερεβάλετο· πλήν οὐχ οὕτως εὐτελῶς οὐδὲ ἀφελῶς, ὥσπερ *Λυσίας*, χρησάμενος αὐτῇ, ἀλλὰ περιέργως καὶ πικρῶς· λεγέσθω γὰρ, ὡς ἐμοὶ φέρεται· ὑπὲρ ὧν κατὰ τὸν οἰκεῖον διαλέξομαι καιρόν.

6 Ἔχει δὲ καὶ τὴν ἐνάργειαν πολλὴν ἢ *Λυσίου* λέξεις. αὕτη

δέ ἐστι δύνάμεις τις ὑπὸ τὰς αἰσθησεις ἄγουσα τὰ λεγόμενα.
 γίνεται δὲ ἐκ τῆς τῶν παρακολουθούντων λήψεως. ὁ δὲ προσέ-
 χων τὴν διάνοιαν τοῖς Λυσίου λόγοις οὐχ οὕτως ἔσται σκαιὸς
 ἢ δυσάρεστος ἢ βραδύς τὸν νοῦν, ὅς οὐχ ὑπολήψεται τὰ δη-
 λούμενα ὡς γινόμενα ὁρᾶν καὶ ὡσπερ παροῦσιν οἷς ἂν ὁ ρή-
 τωρ εἰσάγῃ προσώποις ὁμιλεῖν. ἐπιζητήσει τε οὐδὲν εἰκός· τοὺς
 μὲν ἂν ὁρᾶσαι ἴδοι, τοὺς δὲ παθεῖν, τοὺς δὲ διανοηθῆναι, τοὺς
 δὲ εἰπεῖν. Κράτιστος γὰρ δὴ πάντων ἐγένετο ρητόρων φύσιν
 ἀνθρώπων κατοπτρεῦσαι καὶ τὰ προσήκοντα ἐκάστοις ἀποδοῦ-
 ναι πάθη τε καὶ ἡθῆ καὶ ἔργα. Ἀποδίδωμί τε οὖν αὐτῷ καὶ
 τὴν εὐπρεπεστάτην ἀρετὴν, καλουμένην δὲ ὑπὸ τῶν πολλῶν
 ἡθοποιαν. ἀπλῶς γὰρ οὐδὲ εὐρεῖν δύνάμει παρὰ τῷ ρήτορι
 τούτῳ πρόσωπον οὔτε ἀνηθοποίητον οὔτε ἄψυχον. τριῶν τε
 ὄντων, ἐν οἷς καὶ περὶ ἧ τὴν ἀρετὴν ταύτην συμβέβηκεν εἶναι,
 διανοίας τε καὶ λέξεως καὶ τρίτης τῆς συνθέσεως, ἐν ἅπασι
 τούτοις αὐτὸν ἀποφαίνομαι κατορθοῦν. οὐ γὰρ διανοουμένους
 μόνον ὑποτίθεται χρηστὰ καὶ ἐπιεικῆ καὶ μέτρια τοὺς λέγοντας,
 ὥστε εἰκόνας εἶναι δοκεῖν τῶν ἡθῶν τοὺς λόγους, ἀλλὰ καὶ
 τὴν λέξιν ἀποδίδωσι τοῖς ἡθεσιν οἰκείαν· ἢ πέφυκεν αὐτὰ ἐαν-
 τῶν κράτιστα δηλοῦσθαι τὴν σαφῆ καὶ κυρίαν καὶ κοινὴν καὶ
 πᾶσιν ἀνθρώποις συνηθεστάτην. ὁ γὰρ ὄγκος καὶ τὸ ξένον καὶ
 τὸ ἐξ ἐπιτηδεύσεως ἅπαν ἀνηθοποίητον. καὶ συντίθησί γε αὐ-
 τὴν ἀπλῶς πάνυ καὶ ἀφελῶς· ὁρᾶν ὅτι οὐκ ἐν τῇ περιόδῳ καὶ
 τοῖς ἑυθυμοῖς, ἀλλ' ἐν τῇ διαλελυμένῃ λέξει γίνεται τὸ ἡθος.
 καθόλου δὲ, ἵνα καὶ περὶ ταύτης εἴπω τῆς ἀρετῆς, οὐκ οἶδ'
 εἴ τις ἄλλος ρητόρων τῶν γε τῇ ὁμοίᾳ κατασκευῇ χρησαμένων
 τοῦ λόγου εἴτε ἡδιον συνέθηκεν εἴτε πιθανώτερον. δοκεῖ μὲν
 γὰρ ἀποίητός τις εἶναι καὶ ἀτεχνίτευτος ὁ τῆς ἀρμονίας αὐτοῦ
 χαρακτήρ. καὶ οὐ θαυμάσαιμ' ἂν εἰ πᾶσι μὲν τοῖς ἰδιώταις, οὐκ
 ὀλίγοις δὲ καὶ τῶν φιλολόγων, ὅσοι μὴ μεγάλας ἔχουσι τριβὰς
 περὶ λόγους, τοιαύτην τινὰ παράσχοι δόξαν, ὅτι ἀνεπιτηδεύ-
 τως καὶ οὐ κατὰ τέχνην, αὐτομάτως δὲ πως καὶ ὡς ἔτυχε σύγ-
 κειται. ἔστι δὲ παντὸς μᾶλλον ἔργου τεχνικοῦ κατεσκευασμέ-
 νος· πεποίηται γὰρ αὐτῷ τοῦτο τὸ ἀποίητον καὶ δέδεται τὸ λε-
 λυμένον· καὶ ἐν αὐτῷ τῷ μὴ δοκεῖν θεινῶς κατεσκευάσθαι τὸ

δεινὸν ἔχει. τὴν ἀλήθειαν οὖν τις ἐπιτηδεύων καὶ φύσεως μιμη-
τῆς γίνεσθαι βουλόμενος οὐκ ἂν ἁμαρτάνοι τῇ Λυσίου συνθέ-
σει χρώμενος· ἐτέραν γὰρ οὐκ ἂν εὔροι ταύτης ἀληθεστέραν.

8 Οἶομαι δὲ καὶ τὸ πρέπον ἔχειν τὴν Λυσίου λέξιν οὐδενὸς
ἦττον τῶν ἀρχαίων ῥητόρων, κρατίστην ἀπασῶν ἀρετὴν καὶ
τελειοτάτην, ὁρῶν αὐτὴν πρὸς τε τὸν λέγοντα καὶ πρὸς τοὺς
ἀκούοντας καὶ πρὸς τὸ πρᾶγμα (ἐν τούτοις γὰρ δὴ καὶ πρὸς
ταῦτα τὸ πρέπον) ἀρκούντως ἡρμοσμένην. καὶ γὰρ ἡλικία καὶ
γένει καὶ παιδείᾳ καὶ ἐπιτηδεύματι καὶ βίῳ καὶ τοῖς ἄλλοις,
ἐν οἷς διαφέρει προσώπων τὰ πρόσωπα, τὰς οἰκείας ἀποδί-
δωσι φωνάς· πρὸς τε τὸν ἀκροατὴν συμμετρεῖται τὰ λεγόμενα
οἰκείως, οὐ τὸν αὐτὸν τρόπον δικαστῆ τε καὶ ἐκκλησιαστῆ καὶ
πανηγυρίζοντι διαλεγόμενος ὄχλῳ. διαφορὰς τε αὐτῷ λαμβάνει
κατὰ τὰς ἰδέας τῶν πραγμάτων ἢ λέξις· ἀρχομένῳ μὲν γὰρ ἐστὶ
καθεστηκυῖα καὶ ἠθικὴ, διηγουμένῳ δὲ πιθανὴ καὶ ἀπεριερ-
γος, ἀποδεικνύντι δὲ στοργγύλη καὶ πυκνὴ, αὔξοντι δὲ καὶ
παθαινομένῳ σεμνὴ καὶ ἀληθινὴ, ἀνακεφαλαιουμένῳ δὲ δια-
λελυμένη καὶ σύντομος. Ληπτέον δὲ καὶ τὸ πρέπον τῆς τά-
ξεως παρὰ Λυσίου.

9 Ὅτι μὲν γὰρ πιθανὴ καὶ πειστικὴ καὶ πολὺ τὸ φυσικὸν
ὑποφαίνουσα καὶ πάνθ' ὅσα τῆς τοιαύτης ἰδέας ἔχεται πρὸς
εἰδότας οὐδὲν ἴσως δεῖ λέγειν. δι' ὄχλου γὰρ ἤδη τοῦτό γε καὶ
οὐδεὶς ἐστὶν ὅστις οὐκὶ καὶ πείρα καὶ ἀκοῇ μαθὼν ὁμολογεῖ
πάντων ῥητόρων αὐτὸν εἶναι πιθανώτατον· ὥστε καὶ ταύτην
τὴν ἀρετὴν ληπτέον παρὰ τοῦ ῥήτορος. — — —

I.

ΛΥΣΙΟΥ

Τ Π Ε Ρ Τ Ο Τ

ΕΡΑΤΟΣΘΕΝΟΥΣ ΦΟΝΟΥ

ΑΠΟΛΟΓΙΑ

Τ Π Ο Θ Ε Σ Ι Σ.

Ὁ φεύγων δίκην φόνου Εὐφίλητος τὸν Ἐρατοσθένην Οἰθηθεν τὴν αὐτοῦ γυναῖκα μοιχεύοντα ἐπ' αὐτοφώρῳ λαβὼν ἀπέκτεινε.

SCALIG. MS.

Περὶ πολλοῦ ἂν ποιησαίμην, ὦ ἄνδρες, τὸ τοιούτους¹ ὑμᾶς ἐμοὶ δικαστὰς περὶ τούτου τοῦ πράγματος γενέσθαι, οἷοίπερ ἂν ὑμῖν αὐτοῖς, εἰ ἦτε τοιαῦτα πεπονηότες· εὖ γὰρ οἶδ' ὅτι, εἰ τὴν αὐτὴν γνώμην περὶ τῶν ἄλλων ἔχοιτε ἢ περὶ ὑμῶν αὐτῶν, οὐκ ἂν εἶη ὅστις οὐκ ἐπὶ τοῖς γεγενημένοις ἀγανακτοίη, ἀλλὰ πάντες ἂν περὶ τῶν τὰ τοιαῦτα ἐπιτηδευόντων τὰς ζημίας μικρὰς ἠγοῖσθε. καὶ² ταῦτα οὐκ ἂν εἶη μόνον παρ' ὑμῖν οὕτως ἐγνωσμένα, ἀλλ' ἐν ἀπάσῃ τῇ Ἑλλάδι· περὶ τούτου γὰρ μόνου τοῦ ἀδικήματος καὶ ἐν δημοκρατίᾳ καὶ ὀλιγαρχίᾳ ἢ αὐτῇ τιμωρία

Titul. κατ' Ἐρατοσθένου μοιχείας cod. Venet. (Sluit. lectt. Andocc. p. 242.)

1, 3. εἰ ἦτε] εἶητε cod. Venet. et Bekk.

7. μικρὰς ἠγοῖσθε] μακρὰς ἠγείσθε Steph., in marg. M. μικρὰς ἠγοῖσθε.

τοῖς ἀσθενεστάτοις πρὸς τοὺς τὰ μέγιστα δυναμένους ἀπο-
 δέδοται, ὥστε τὸν χείριστον τῶν αὐτῶν τυγχάνειν τῆς
 βελτίστου. οὕτως, ὡς ἄνδρες, ταύτην τὴν ὕβριν ἅπαντες
 ἄνθρωποι δεινοτάτην ἠγοῦνται. περὶ μὲν οὖν τοῦ μεγέ-
 θους τῆς ζημίας ἅπαντας ὑμᾶς νομίζω τὴν αὐτὴν διάνοιαν
 ἔχειν, καὶ οὐδένα οὕτως ὀλιγώρως διακείσθαι, ὅστις οἴε-
 ται δεῖν συγγνώμης τυγχάνειν ἢ μικρᾶς ζημίας ἀξίους
 4 ἡγεῖται τοὺς τῶν τοιούτων ἔργων αἰτίους· ἠγοῦμαι δὲ, ὡς
 ἄνδρες, τοῦτό με δεῖν ἐπιδείξαι, ὡς ἐμοίχευεν Ἐρατοσθέ-
 νης τὴν γυναικα τὴν ἐμὴν καὶ ἐκείνην τε διέφθειρε καὶ
 τοὺς παῖδας τοὺς ἐμοὺς ἤσχυνε καὶ ἐμὲ αὐτὸν ὕβρισε
 εἰς τὴν οἰκίαν τὴν ἐμὴν εἰσιῶν· καὶ οὔτε ἐχθρὰ ἐμοὶ καὶ
 ἐκείνῳ οὐδεμία ἦν πλήν ταύτης, οὔτε χρημάτων ἕνεκα
 ἔπραξα ταῦτα, ἵνα πλούσιος ἐκ πένητος γένωμαι, οὔτε
 ἄλλου κέρδους οὐδενὸς πλην τῆς κατὰ νόμους τιμωρίας.

5 Ἐγὼ τοίνυν ἐξ ἀρχῆς ὑμῖν ἅπαντα ἐπιδείξω τὰ ἐμαυ-
 τοῦ πράγματα, οὐδὲν παραλείπων, ἀλλὰ λέγων τὰληθῆ·
 ταύτην γὰρ ἐμαυτῷ μόνην ἠγοῦμαι σωτηρίαν, ἐὰν ὑμῖν
 6 βέλπειν ἅπαντα δυνηθῶ τὰ πεπραγμένα. Ἐγὼ γὰρ, ὡς ἄν-
 δρες, ἐπειδὴ ἔδοξέ μοι γῆμαι καὶ γυναικα ἠγαγόμεν εἰς
 τὴν οἰκίαν, τὸν μὲν ἄλλον χρόνον οὕτω διεκείμην, ὥστε
 μήτε λυπεῖν μήτε λῖαν ἐπ' ἐκείνη εἶναι ὅ τι ἂν θελή ποιεῖν,
 ἐφύλαττόν τε ὡς οἶόν τε ἦν, καὶ προσεῖχον τὸν νοῦν ὥσπερ
 εἰκὸς ἦν. ἐπειδὴ δέ μοι παιδίον γίγνεται, ἐπίστευον ἤδη
 καὶ πάντα τὰ ἐμαυτοῦ ἐκείνη παρέδωκα, ἠγούμενος ταύ-
 7 την οἰκειότητα μεγίστην εἶναι. ἐν μὲν οὖν τῷ πρώτῳ χρό-
 νῳ, ὡς Ἀθηναῖοι, πασῶν ἦν βελτίστη· καὶ γὰρ οἰκονόμος
 δεινὴ καὶ φειδωλὸς ἀγαθὴ καὶ ἀκριβῶς πάντα διοικοῦσα.
 ἐπειδὴ δέ μοι ἡ μήτηρ ἐτελεύτησε, πάντων τῶν κακῶν
 8 ἀποθανοῦσα αἰτία μοι γεγένηται. ἐπ' ἐκφορὰν γὰρ αὐτῆ
 ἀκολουθήσασα ἡ ἐμὴ γυνὴ ὑπὸ τούτου τοῦ ἀνθρώπου
 ὀφθεῖσα χρόνῳ διαφθείρεται· ἐπιτηρῶν γὰρ τὴν θερά-

5, 4. ἅπαντα δυνηθῶ] δυνηθῶ ἅπαντα Steph. et Bremi.

6, 4. θελή] θέλοι Steph.

8, 1. γὰρ om. Steph., add. Venet.

παιναι τὴν εἰς τὴν ἀγορὰν βαδίζουσαν καὶ λόγους προσ-
 φέρων ἀπώλεσεν αὐτήν. Πρῶτον μὲν οὖν, ὡς ἄνδρες,⁹
 (θεῖ γὰρ καὶ ταῦθ' ὑμῖν διηγήσασθαι,) οἰκίδιον ἐστὶ μοι
 διπλοῦν, ἴσα ἔχον τὰ ἄνω τοῖς κάτω, κατὰ τὴν γυναικω-
 νίαν καὶ κατὰ τὴν ἀνδρῶντιν. ἐπειδὴ δὲ τὸ παιδίον ἐγέ-
 νετο ἡμῖν, ἡ μήτηρ αὐτὸ ἐθήλαξεν· ἵνα δὲ μὴ, ὅποτε
 λούεσθαι δέοι, κινδυνεύῃ κατὰ τῆς κλίμακος καταβαίνου-
 σα, ἐγὼ μὲν ἄνω διητώμην, αἱ δὲ γυναῖκες κάτω. καὶ¹⁰
 οὕτως ἤδη συνειθισμένον ἦν, ὥστε πολλάκις ἡ γυνὴ ἀπῆει
 κάτω καθευδήσουσα ὡς τὸ παιδίον, ἵνα τὸν τιτθὸν αὐτῷ
 διδῶ καὶ μὴ βοᾷ. καὶ ταῦτα πολὺν χρόνον οὕτως ἐγίνετο
 καὶ ἐγὼ οὐδέποτε ὑπώπτευσά· ἀλλ' οὕτως ἡλιθίως διεκέ-
 μην, ὥστε ὄμην τὴν ἐμαυτοῦ γυναῖκα πασῶν σωφρονεστά-
 τιν εἶναι τῶν ἐν τῇ πόλει. Προϊόντος δὲ τοῦ χρόνου, ὡς ἄν-¹¹
 δρες, ἤκου μὲν ἀπροσδοκῆτως ἐξ ἀγροῦ, μετὰ δὲ τὸ δεῖπνον
 τὸ παιδίον ἐβόα καὶ ἐδυσκόλαινεν ὑπὸ τῆς θεραπαίνης ἐπί-
 τηδες λυπούμενον, ἵνα ταῦτα ποιῇ· ὁ γὰρ ἄνθρωπος ἔνδον
 ἦν (ἕστερον γὰρ ἅπαντα ἐπυθόμην·) καὶ ἐγὼ τὴν γυναῖκα¹²
 ἀπιέναι ἐκέλευον καὶ δοῦναι τῷ παιδίῳ τὸν τιτθὸν, ἵνα
 παύσῃται κλαῖον. ἡ δὲ τὸ μὲν πρῶτον οὐκ ἤθελεν, ὡς ἂν
 ἰσχυρῶς με ἐωρακυσία ἤκοντα διὰ χρόνου· ἐπειδὴ δὲ ἐγὼ
 ὠργιζόμην καὶ ἐκέλευον αὐτὴν ἀπιέναι, Ἰνα σύ γε, ἔφη,
 περὶς ἐνταῦθα τὴν παιδίσκην· καὶ πρότερον δὲ μεθύων
 εἶλες αὐτήν. καὶ ἐγὼ μὲν ἐγέλω· ἐκείνη δὲ ἀναστᾶσα καὶ¹³
 ἀπιοῦσα προστίθησι τὴν θύραν, προσποιουμένη παίζειν,
 καὶ τὴν κλεῖν ἐφέλκεται. καὶ τούτων οὐδὲν ἐνθυμούμε-
 νος οὐδ' ὑπονοῶν ἐκάθειδον ἄσμενος, ἤκων ἐξ ἀγροῦ.¹⁴
 ἐπειδὴ δὲ ἦν πρὸς ἡμέραν, ἤκεν ἐκείνη καὶ τὴν θύραν
 ἀνέωξεν. ἔρομένου δ' ἐμοῦ, τί αἱ θύραι νύκτωρ ψοφοῖεν,
 ἔφασκε τὸν λύχνον ἀποσβεσθῆναι τὸν παρὰ τῷ παιδίῳ,

9, 6. κινδυνεύῃ] κινδυνεύοι Steph.

12, 2. παιδίῳ] Sic Bekk. e coniectura. παιδί Steph. et libri MSS.

3. κλαῖον] κλαίων Steph.

4. διὰ] δὴ διὰ Steph.

14, 3. δ' ἐμοῦ] δέ μου Steph.

εἶτα ἐκ τῶν γειτόνων ἐνάψασθαι. ἐσιώπων ἐγὼ καὶ ταῦτα οὕτως ἔχειν ἠγούμην. ἔδοξε δὲ μοι, ὦ ἄνδρες, τὸ πρόσωπον ἐψιμυθιωῖσθαι, τοῦ ἀδελφοῦ τεθνεῶτος οὕτω τριακονθ' ἡμέρας· ὅμως δ' οὐδ' οὕτως οὐδὲν εἰπὼν περὶ τοῦ
 15 πρᾶγματος, ἐξελθὼν ἀχόμην ἔξω σιωπῆ. Μετὰ δὲ ταῦτα, ὦ ἄνδρες, χρόνου μεταξὺ διαγενομένου καὶ ἐμοῦ πολὺ ἀπολελειμμένου τῶν ἐμαντοῦ κακῶν, προσέρχεται μοί τις πρεσβῦτις ἄνθρωπος ὑπὸ γυναικὸς ὑποπεμφθεῖσα, ἣν ἐκεῖνος ἐμοίχευεν, ὡς ἐγὼ ὕστερον ἤκουον· αὐτὴ δὲ ὀργιζομένη καὶ ἀδικεῖσθαι νομίζουσα, ὅτι οὐκέτι ὁμοίως ἐφοίτα παρ' αὐτὴν, ἐφύλαττεν ἕως ἐξεῦρεν ὅ τι εἴη τὸ αἴτιον.
 16 προσελθοῦσα οὖν μοι ἐγγυὺς ἢ ἄνθρωπος τῆς οἰκίας τῆς ἐμῆς ἐπιτηροῦσα, Εὐφίλητε, ἔφη, μηδεμιᾶ πολυπραγμοσύνη προσεληλυθέναι με νόμιζε πρὸς σε· ὁ γὰρ ἀνὴρ ὁ ὑβρίζων εἰς σε καὶ τὴν σὴν γυναῖκα ἐχθρὸς ὢν ἡμῖν τυγχάνει. ἂν οὖν λάβῃς τὴν θεράπαιναν τὴν εἰς ἀγορὰν βαδίζουσαν καὶ διακονοῦσαν ὑμῖν καὶ βασανίσῃς, ἅπαντα πεύσῃ. ἔστι δ', ἔφη, Ἐρατοσθένης Οἴηθεν ὁ ταῦτα πράττων, ὃς οὐ μόνου τὴν σὴν γυναῖκα διέφθαρκεν, ἀλλὰ καὶ
 17 ἄλλας πολλὰς· ταύτην γὰρ τὴν τέχνην ἔχει. ταῦτα εἰποῦσα, ὦ ἄνδρες, ἐκείνη μὲν ἀπηλλάγη, ἐγὼ δὲ εὐθέως ἐταραττόμην, καὶ πάντα μου εἰς τὴν γνώμην εἰσήει, καὶ μεστὸς ἦν ὑποψίας, ἐνθυμούμενος μὲν ὡς ἀπεκλείσθην ἐν τῷ δωματίῳ, ἀναμιμνησκόμενος δὲ ὅτι ἐν ἐκείνῃ τῇ νυκτὶ ἐψόφει ἢ μέταυλος θύρα καὶ ἢ αὐλειος, (ὃ οὐδέποτε ἐγένετο) ἔδοξε τέ μοι ἢ γυνὴ ἐψιμυθιωῖσθαι. ταῦτά μου πάντα εἰς τὴν

14, 5. ἐνάψασθαι] ἀνάψασθαι Steph.

7. ἐψιμυθιωῖσθαι] ἐψιμμυθιωῖσθαι Steph.

15, 4. ὑποπεμφθεῖσα] ἐπιπεμφθεῖσα Steph.

16, 2. Εὐφίλητε] ὦ φίλτατε Venet. (Sluit. lectt. Andd. p. 242.)

3. πρὸς σε Venet. (Sluit. l. l.) etc. πρὸς σοῦ Steph., sed margini adscripsit: II. πρὸς σε.

4. τὴν σὴν γυναῖκα cum aliis libris Venet. (Sluit. l. l.) τὴν γυναῖκα Steph.

7. Οἴηθεν] οἴκοθεν Steph.

17, 1. τὴν τέχνην] τὴν om. Bekk. invitis libris MSS.

7. ἐψιμυθιωῖσθαι] ἐψιμμυθιωῖσθαι Steph.

γνώμην εἰσῆγει, καὶ μεστὸς ἦν ὑποψίας. ἔλθων δὲ οἴκαδε¹⁸
 ἐκέλευον ἀκολουθεῖν μοι τὴν θεράπαιναν εἰς τὴν ἀγοράν.
 ἀγαγὼν δ' αὐτὴν ὡς τῶν ἐπιτηδείων τινὰ ἔλεγον ὅτι ἐγὼ
 πάντα εἶην πεπυσμένος τὰ γινόμενα ἐν τῇ οἰκίᾳ· σοὶ οὖν,
 ἔφη, ἔξεστι δυοῖν ὁπότερον βούλει ἐλέσθαι, ἢ μαστιγω-
 θῆσθαι εἰς μύλωνα ἐμπεσεῖν καὶ μηδέποτε παύσασθαι
 κακοῖς τοιοῦτοις συνεχομένην, ἢ κατειποῦσαν ἅπαντα
 τάληθ' μηδὲν παθεῖν κακόν, ἀλλὰ συγγνώμης παρ'
 ἐμοῦ τυχεῖν τῶν ἡμαρτημένων. ψεύσῃ δὲ μηδὲν, ἀλλὰ
 πάντα τάληθ' λέγε. κακείνη τὸ μὲν πρῶτον ἔξαρκος¹⁹
 ἦν καὶ ποιεῖν ἐκέλευεν ὅ τι βούλομαι· οὐδὲν γὰρ εἰδέ-
 ναι· ἐπειδὴ δὲ ἐγὼ ἐμνήσθην Ἐρατοσθένους πρὸς αὐ-
 τὴν καὶ εἶπον ὅτι οὗτος ὁ φοιτῶν εἶη πρὸς τὴν γυναῖκα,
 ἐξεπλάγη ἠγῆσαμένη με πάντα ἀκριβῶς ἐγνωκέναι. καὶ
 τότε ἤδη πρὸς τὰ γόνατά μου πεσοῦσα καὶ πίστιν παρ'
 ἐμοῦ λαβοῦσα μηδὲν πείσεσθαι κακόν, κατηγόρει πρῶτον²⁰
 μὲν ὡς μετὰ τὴν ἐκφορὰν αὐτῇ προσίοι, ἔπειτα ὡς αὐτὴ
 τελευτῶσα εἰσαγγέλλειε καὶ ὡς ἐκείνη τῷ χρόνῳ πεισθεῖη·
 καὶ τὰς εἰσόδους οἷς τρόποις προσίοι καὶ ὡς Θεσμοφορίοις
 ἐμοῦ ἐν ἀγρῷ ὄντος ὤχετο εἰς τὸ ἱερόν μετὰ τῆς μητρὸς
 τῆς ἐκείνου καὶ τὰλλα τὰ γινόμενα πάντα ἀκριβῶς διηγῆ-
 σατο. ἐπειδὴ δὲ πάντα εἴρητο αὐτῇ, εἶπον ἐγὼ, "Ὅπως²¹
 τοῖσιν ταῦτα μηδεὶς ἀνθρώπων πεύσεται· εἰ δὲ μὴ, οὐδὲν
 σοὶ κύριον ἔσται τῶν πρὸς ἔμ' ὠμολογημένων· ἀξιῶ δὲ σε
 ἐπ' αὐτοφώρῳ ταῦτά μοι ἐπιδείξαι· ἐγὼ γὰρ οὐδὲν δέομαι
 λόγων, ἀλλὰ τὸ ἔργον φανερόν γενέσθαι, εἶπερ οὕτως
 ἔχει. ὠμολόγει ταῦτα ποιήσειν. καὶ μετὰ ταῦτα διεγέ-²²
 νοντο ἡμέραι τέσσαρες ἢ πέντε, ὡς ἐγὼ μεγάλοις ὑμῖν
 τεκμηρίοις ἐπιδείξω. πρῶτον δὲ διηγῆσασθαι βούλομαι τὰ
 παραχθέντα τῇ τελευταίᾳ ἡμέρᾳ. Σώστρατος ἦν μοι ἐπι-

20, 3. πεισθεῖη] Sic dedi e coniectura Reiskii, προσθεῖη Steph.
 cum libris MSS.

21, 2. πεύσεται] πεύσεται Steph.

3. πρὸς ἔμ' ὠμολ.] „M. πρὸς σε ἐμοὶ ὠμολ.“ Steph. in marg.

22, 4. Σώστρατος Venet. Σώσαστρος Steph.

τήδειος καὶ φίλος. τούτῳ ἡλίου δεδυκότος ἰόντι ἐξ ἀγροῦ
 ἀπήντησα· εἰδὼς δ' ἐγὼ ὅτι τηρικαῦτα ἀφιγμένος οὐδένα
 καταλήψοιτο οἴκοι τῶν ἐπιτηθείων, ἐκέλευον συνδειπνεῖν·
 καὶ ἔλθόντες οἴκαδε ὡς ἐμὲ, ἀναβάντες εἰς τὸ ὑπερώϊον
 23 ἐδειπνοῦμεν. ἐπειδὴ δὲ καλῶς αὐτῷ εἶχεν, ἐκεῖνος μὲν
 ἀπιὼν ᾤχετο, ἐγὼ δ' ἐκάθευδον· ὁ δ' Ἐρατοσθένης, ὃ ἄν-94
 δρες, εἰσέρχεται, καὶ ἡ θεράπαινα ἐπεγείρασά με εὐθύς
 φράζει ὅτι ἔνδον ἐστί. καὶ γὰρ εἰπὼν ἐκείνῃ ἐπιμελεῖσθαι τῆς
 θύρας, καταβὰς σιωπῇ ἐξέρχομαι καὶ ἀφικνοῦμαι ὡς τὸν
 καὶ τὸν· καὶ τοὺς μὲν ἔνδον κατέλαβον, τοὺς δὲ οὐκ ἐπι-
 24 δημοῦντας εὗρον. παραλαβὼν δ' ὡς οἶόν τε ἦν πλείστους
 ἐκ τῶν παρόντων ἐβάδιζον. καὶ δᾶδας λαβόντες ἐκ τοῦ
 ἐγγύτατα καπηλείου εἰσερχόμεθα, ἀνεωγμένης τῆς θύρας
 καὶ ὑπὸ τῆς ἀνθρώπου παρεσκευασμένης. ὥσαντες δὲ τὴν
 θύραν τοῦ δωματίου οἱ μὲν πρῶτοι εἰσιόντες ἔτι εἶδομεν
 25 κλίνη γυμνὸν ἐστηκότα. ἐγὼ δ', ὡς ἄνδρες, πατάξας κατα-
 βάλλω αὐτὸν καὶ τῷ χεῖρι περιαγαγὼν εἰς τοῦπισθεν καὶ
 δήσας ἡρώτων, διὰ τί ὑβρίζει εἰς τὴν οἰκίανίτην ἐμὴν εἰς-
 ιῶν. καὶ κεῖνος ἀδικεῖν μὲν ὠμολόγει, ἠντιβόλει δὲ καὶ ἰκέ-
 26 τετε μὴ αὐτὸν κτείνειν, ἀλλ' ἀργύριον πράξασθαι. ἐγὼ δ'
 εἶπον ὅτι οὐκ ἐγὼ σε ἀποκτενῶ, ἀλλ' ὁ τῆς πόλεως νόμος,
 ὃν σὺ παραβαίνων περὶ ἐλάττονος τῶν ἡδονῶν ἐποίησας,
 καὶ μᾶλλον εἴλου τοιοῦτον ἀμάρτημα ἐξαμαρτάνειν εἰς τὴν
 γυναιῖκα τὴν ἐμὴν καὶ εἰς τοὺς παῖδας τοὺς ἐμοὺς ἢ τοῖς
 27 νόμοις πείθεσθαι καὶ κόσμιος εἶναι. οὕτως, ὡς ἄνδρες,
 ἐκεῖνος τούτων ἔτυχεν ὧνπερ οἱ νόμοι κελεύουσι τοὺς τὰ
 τοιαῦτα πράττοντας, οὐκ εἰσαρπασθεῖς ἐκ τῆς ὁδοῦ, οὐδ'

22, 6. οὐδένα] Sic de suo dedit Bekk. pro οὐδὲν ἄν, uti in libris
 MSS. et editione Steph. scriptum legitur.

23, 5. ὡς marg. Ald. Lugd. εἰς Steph.

24, 3. ἐγγύτατα mg. Ald. Lugd. ἐγγυτάτου Steph.

5. πρῶτοι] πρῶτον Steph.

26, 3. ἐποίησας, quod coniectura assecutus est Coraes ad Isocrat.
 P. II. p. 290. dedi cum Bekk. et Bremio. ἐποίησας Steph.
 et MSS.

27, 2. ὧνπερ οἱ νόμοι mg. Ald. Lugd. ὧνπερ καὶ νόμοι Steph.

ἐπὶ τὴν ἐστίαν καταφυγῶν, ὡσπερ οὔτοι λέγουσι· πῶς γὰρ ἂν, ὅστις ἐν τῷ δωματίῳ πληγείς κατέπεσεν εὐθύς, περιέστρεψα δ' αὐτοῦ τὰ χεῖρε, ἔνδον δ' ἦσαν ἄνθρωποι τοσοῦτοι, οὓς διαφυγεῖν οὐκ ἐδύνατο οὔτε σίδηρον οὔτε ξύλον οὔτε ἄλλο οὐδὲν ἔχων, ᾧ τοὺς εἰσελθόντας ἂν ἠμύνατο. ἀλλ', ᾧ ἄνδρες, οἶμαι καὶ ὑμᾶς εἰδέναι ὅτι οἱ μὴ 28 τὰ δίκαια πράττοντες οὐχ ὁμολογοῦσι τοὺς ἐχθροὺς λέγειν ἀληθῆ, ἀλλ' αὐτοὶ ψευδόμενοι καὶ τὰ τοιαῦτα μηχανώμενοι ὄργᾶς τοῖς ἀκούουσι κατὰ τῶν τὰ δίκαια πραττόντων παρασκευάζουσι. Πρῶτον μὲν οὖν ἀνάγνωθι τὸν νόμον.

NOMOS.

Οὐκ ἠμφισβῆται, ᾧ ἄνδρες, ἀλλ' ὁμολόγει ἀδικεῖν, 29 καὶ ὅπως μὲν μὴ ἀποθάνῃ ἠντιβόλει καὶ ἰκέτευσεν, ἀποτίνειν δ' ἔτοιμος ἦν χρήματα. ἐγὼ δὲ τῷ μὲν ἐκείνου τιμήματι οὐ συνεχώρουν, τὸν δὲ τῆς πόλεως νόμον ἤξιον εἶναι κυριώτερον, καὶ ταύτην ἔλαβον τὴν δίκην, ἣν ὑμεῖς δικαιοτάτην εἶναι ἠγησάμενοι τοῖς τὰ τοιαῦτα ἐπιτηδεύουσιν ἐτάξατε. Καὶ μοι ἀνάβητε τούτων μάρτυρες.

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

Ἀνάγνωθι δέ μοι καὶ τοῦτου τὸν νόμον ἐκ τῆς στήλης 30 τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου.

NOMOS.

Ἀκούετε, ᾧ ἄνδρες, ὅτι αὐτῷ τῷ δικαστηρίῳ τῷ ἐξ Ἀρείου πάγου, ᾧ καὶ πάτριόν ἐστι καὶ ἐφ' ὑμῶν ἀποδέδοται τοῦ φόνου τὰς δίκας δικάζειν, διαρρήδην εἴρηται τοῦ-

27, 5. πληγείς est emendatio Touprii ad Suid. T. II. p. 298. et Valckenarii ad Herodot. V, 120., confirmata a Vind., codice Augeri B. et tribus, ut videtur, Bekkeri libris. ποδηγῆς Steph. ποδισθεῖς mg. Ald. Lugd.

7. ἐδύνατο] ἠδύνατο Steph.

28, 2. τὰ δίκαια] τὰ om. Venet.

3. ἀληθῆ] τάληθῆ Steph.

30, 3. ΝΟΜΟΣ om. Steph.

5. ἐφ' ὑμῶν] ἐφ' ὑμῖν Steph.

τον μὴ καταγινώσκειν φόνου, ὃς ἂν ἐπὶ δάμαρτι τῆ ἑαυ-
 31 τοῦ μοιχὸν λαβῶν ταύτην τὴν τιμωρίαν ποιήσῃται. καὶ
 οὕτω σφόδρα ὁ νομοθέτης ἐπὶ ταῖς γαμεταῖς γυναῖξί δι-
 καια ταῦτα ἠγήσατο εἶναι, ὥστε καὶ ἐπὶ ταῖς παλλακαῖς
 ταῖς ἐλάττονος ἀξίαις τὴν αὐτὴν δίκην ἐπέθηκε. καίτοι
 δῆλον ὅτι, εἴ τινα εἶχε ταύτης μείζω τιμωρίαν ἐπὶ ταῖς
 γαμεταῖς, ἐποίησεν ἄν· νῦν δὲ οὐχ οἷός τε ὦν ταύτης
 ἰσχυροτέραν ἐπ' ἐκείναις ἐξευρεῖν, τὴν αὐτὴν καὶ ἐπὶ ταῖς
 παλλακαῖς ἠξίωσε γίνεσθαι. Ἀνάγνωθι δέ μοι καὶ τοῦτον
 τὸν νόμον.

NOMOS.

32 Ἀκούετε, ὦ ἄνδρες, ὅτι κελεύει, ἔάν τις ἄνθρωπον ἐλεύ-
 θερον ἢ παῖδα αἰσχύνῃ βία, διπλὴν τὴν βλάβην ὀφείλειν·
 ἔάν δὲ γυναῖκα, ἐφ' αἷσπερ ἀποκτείνειν ἔξεστιν, ἐν τοῖς
 αὐτοῖς ἐνέχεσθαι. οὕτως, ὦ ἄνδρες, τοὺς βιαζομένους
 ἐλάττονος ζημίας ἀξίους ἠγήσατο εἶναι ἢ τοὺς πείθοντας·
 τῶν μὲν γὰρ θάνατον κατέγνω, τοῖς δὲ διπλὴν ἐποίησε
 33 τὴν βλάβην, ἠγούμενος τοὺς μὲν διαπραττομένους βία
 ὑπὸ τῶν βιασθέντων μισεῖσθαι, τοὺς δὲ πείσαντας οὕτως
 αὐτῶν τὰς ψυχὰς διαφθείρειν, ὥστ' οἰκειότερας αὐτοῖς
 ποιεῖν τὰς ἀλλοτριᾶς γυναῖκας ἢ τοῖς ἀνδράσι, καὶ πᾶσαν
 ἐπ' ἐκείνοις τὴν οἰκίαν γεγονέναι, καὶ τοὺς παῖδας ἀδή-
 λους εἶναι ὁποτέρων τυγχάνουσιν ὄντες, τῶν ἀνδρῶν ἢ
 τῶν μοιχῶν· ἀνθ' ὧν ὁ τὸν νόμον τιθεὶς θάνατον αὐτοῖς
 34 ἐποίησε τὴν ζημίαν. Ἐμοῦ τοίνυν, ὦ ἄνδρες, οἱ μὲν νό-
 μοι οὐ μόνον ἀπεγνωκότες εἰσὶ μὴ ἀδικεῖν, ἀλλὰ καὶ κεκε-
 λευκότες ταύτην τὴν δίκην λαμβάνειν· ἐν ὑμῖν δ' ἐστὶ πό-
 35 τερον χρὴ τούτους ἰσχυροὺς ἢ μηδενὸς ἀξίους εἶναι. ἐγὼ
 μὲν γὰρ οἶμαι πάσας τὰς πόλεις διὰ τοῦτο τοὺς νόμους

32, 1. ὦ om. Steph., add. mg. Ald. Lugd.

2. διπλὴν mg. Ald. Lugd. διπλοῦν Steph.

3. γυναῖκα] γυναῖκας Steph.

33, 7. τιθεὶς] θεὶς mavult Bekk.

35, 2. μὲν om. Steph., add. mg. Ald. Lugd.

τίθεσθαι, ἵνα, περὶ ὧν ἂν πραγμάτων ἀπορῶμεν, παρὰ
τούτους ἐλθόντες σκεψώμεθα ὅτι ἡμῖν ποιητέον ἐστίν. οὐ-
τοι τοίνυν περὶ τῶν τοιούτων τοῖς ἀδικουμένοις τοιαύτην
δικὴν λαμβάνειν παρακελεύονται· οἷς ὑμᾶς ἀξιῶ τὴν αὐ-36
τὴν γνώμην ἔχειν· εἰ δὲ μὴ, τοιαύτην ἄδειαν τοῖς μοιχοῖς
ποιήσετε, ὡς καὶ τοὺς κλέπτας ἐπαρεῖτε φάσκειν μοιχοὺς
εἶναι, εὖ εἰδότας ὅτι, ἐὰν ταύτην τὴν αἰτίαν περὶ ἑαυτῶν
λέγωσι καὶ ἐπὶ τούτῳ φάσκωσιν εἰς τὰς ἀλλοτρίας οἰκίας
εἰσεῖναι, οὐδεὶς αὐτῶν ἄψεται. πάντες γὰρ εἴσονται ὅτι
τοὺς μὲν νόμους τῆς μοιχείας χαίρειν ἔαν δεῖ, τὴν δὲ ψῆ-
φον τὴν ὑμετέραν δεδιέναι· αὕτη γὰρ ἐστὶ πάντων τῶν
ἐν τῇ πόλει κυριωτάτη. Σκέψασθε [δ'], ὧ ἄνδρες· κατη-37
γοροῦσι γὰρ μοι ὡς ἐγὼ τὴν θεράπαιναν ἐν ἐκείνῃ τῇ
ἡμέρᾳ μετελθεῖν ἐκέλευσα τὸν νεανίσκον. ἐγὼ δὲ, ὧ ἄν-
δρες, δίκαιον μὲν ἂν ποιεῖν ἡγούμην ὄφτινιοῦν τρόπον
τὸν τὴν γυναικὰ τὴν ἐμὴν διαφθείραντα λαμβάνων. εἰ μὲν38
γὰρ λόγων εἰρημένων, ἔργου δὲ μηδενὸς γεγεννημένου με-
τελθεῖν ἐκέλευον ἐκεῖνον, ἡδίκουν ἂν· εἰ δὲ ἤδη πάντων
διαπεπραγμένων καὶ πολλάκις εἰσεληλυθότος εἰς τὴν οἰ-
κίαν τὴν ἐμὴν ὄφτινιοῦν τρόπον ἐλάμβανον αὐτὸν, σωφρο-
νεῖν ἐμαυτὸν ἡγούμην. σκέψασθε δὲ ὅτι καὶ ταῦτα ψεύ-39
δονται· ῥαδίως δὲ ἐκ τῶνδε γνώσεσθε. ἐμοὶ γὰρ, ὧ ἄν-
δρες, (ὅπερ καὶ πρότερον εἶπον) φίλος ὢν Σώστρατος καὶ
οἰκείως διακείμενος ἀπαντήσας ἐξ ἀγροῦ περὶ ἡλίου δυ-
σμᾶς συνεδείπνει· καὶ ἐπειδὴ καλῶς εἶχεν αὐτῷ, ἀπιῶν
ᾤχετο. καίτοι πρῶτον μὲν, ὧ ἄνδρες, ἐνθυμήθητε ὅτι,40
εἰ ἐν ἐκείνῃ τῇ νυκτὶ ἐγὼ ἐπεβούλευον Ἐρατοσθένει, πότε-
ρον ἦν μοι κρεῖττον αὐτῷ ἐτέρωθι δειπνεῖν ἢ τὸν συνδει-
πνήδοντά μοι εἰσαγαγεῖν; οὕτω γὰρ ἂν ἤττον ἐτόλμησεν

36, 8. τὴν ὑμετέραν] τὴν om. Steph., add. Venet.

ib. ἐστὶ Venet., ἐπὶ Steph.

37, 1. [δ'] om. Steph., add. mg. Ald. Lugd.

4. μὲν | ἐμὲ Steph.

39, 5. ἐπειδὴ Venet. ἐπεὶ δὲ Steph.

40, 3. ἢ τὸν] ἢ καὶ τὸν mg. Ald. Lugd.

4. μοι om. Steph., add. mg. Ald. Lugd.

ἐκεῖνος εἰσελθεῖν εἰς τὴν οἰκίαν. εἶτα δοκῶ ἂν ὑμῖν τὸν
 συνδειπνοῦντα ἀφείς μόνος καταλειφθῆναι καὶ ἔρημος γε-
 νέσθαι, ἢ κελεύειν ἐκεῖνον μένειν, ἵνα μετ' ἐμοῦ τὸν μοι-
 41χρὸν ἐτιμωρεῖτο; ἔπειτα, ὦ ἄνδρες, οὐκ ἂν δοκῶ ὑμῖν,
 τοῖς ἐπιτηδείοις μεθ' ἡμέραν παραγγεῖλαι καὶ κελεῦσαι αὐ-
 τοὺς συλλεγῆναι εἰς οἰκίαν τῶν φίλων τῶν ἐγγυτάτω, μᾶλ-
 λον ἢ, ἐπειδὴ τάχιστα ἡσθόμην, τῆς νυκτὸς περιτρέχειν,
 οὐκ εἰδῶς ὄντινα οἴκοι καταλήψομαι καὶ ὄντινα ἔξω; καὶ
 ὡς Ἀρμόδιον μὲν καὶ τὸν δεῖνα ἦλθον οὐκ ἐπιδημοῦντας
 (οὐ γὰρ ἦδειν), ἑτέρους δὲ οὐκ ἔνδον ὄντας κατέλαβον,
 42οὺς δ' οἷός τε ἦν λαβὰν ἐβάδιζον. καίτοιγε εἰ προῆδειν,
 οὐκ ἂν δοκῶ ὑμῖν καὶ θεράποντας παρασκευάσασθαι καὶ
 πῶις φίλοις παραγγεῖλαι, ἵν' ὡς ἀσφαλέστατα μὲν αὐτὸς
 εἰσῆειν (τί γὰρ ἦδειν εἴ τι κἀκεῖνος εἶχε σιδήριον;), ὡς
 μετὰ πλείστων δὲ μαρτύρων τὴν τιμωρίαν ἐποιούμην, νῦν
 43δ' οὐδὲν εἰδῶς τῶν ἐσομένων ἐκείνη τῇ νυκτὶ, οὗς οἷός
 τε ἦν παρέλαβον. Καὶ μοι ἀνάβητε τούτων μάρτυρες.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

43 Τῶν μὲν μαρτύρων ἀκηκόατε, ὦ ἄνδρες· σκέψασθε
 δὲ παρ' ὑμῖν αὐτοῖς οὕτω περὶ τούτου τοῦ πράγματος,
 ζητοῦντες εἴ τις ἐμοὶ καὶ Ἐρατοσθένει ἔχθρα γεγένηται
 44πώποτε πλὴν ταύτης. οὐδεμίαν γὰρ εὐρήσατε· οὔτε γὰρ
 συκοφαντῶν γραφάς με ἐγράψατο, οὔτε ἐκβάλλειν ἐκ τῆς
 πόλεως ἐπεχείρησεν, οὔτε ἰδίας δίκας ἐδικάζετο, οὔτε συν-
 ἦδει κακὸν οὐδὲν ὃ ἐγὼ δεδιῶς μὴ τις πύθηται ἐπεθύ-
 μουν αὐτὸν ἀπολέσαι, οὔτε, εἰ ταῦτα διεπραξάμην, ἤλι-
 ζον [μὲν] χρήματα λήψεσθαι· ἔνιοι γὰρ τοιούτων πραγμά-
 45των ἔνεκεν θάνατον ἀλλήλοις ἐπιβουλεύουσι. τοσοῦτου
 τοίνυν δεῖ ἢ λουδορία ἢ παροινία ἢ ἄλλη τις διαφορὰ ἡμῖν⁹⁶

41, 5. καταλήψομαι Venet. καταλείψομαι Steph.

42, 5. ἐποιούμην] ἐποίησάμην mg. Ald. Lugd.

8. ΜΑΡΤΥΡΕΣ mg. Ald. Lugd. ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ Steph.

43, 3. γεγένηται πώποτε] πώποτε γεγένηται Steph. Idem et Brem.
 lin. 2. οὕτως pro οὕτω.

44, 6. [μὲν] Sine uncis Steph.

γεγονέναι, ὥστε οὐδὲ ἑωρακῶς ἦν τὸν ἄνθρωπον πώποτε
 πλὴν ἐν ἐκείνῃ τῇ νυκτί. τί ἂν οὖν βουλόμενος ἐγὼ τοιοῦ-
 του κίνδυνου ἐκινδύνεον, εἰ μὴ τὸ μέγιστον τῶν ἀδικη-
 μάτων ἦν ὑπ' αὐτοῦ ἡδίκημένος; ἔπειτα παρακαλέσας αὐ-46
 τὸς μάρτυρας ἠσέβουν, ἔξόν μοι, εἶπερ ἀδίκως ἐπεθύμουν
 αὐτὸν ἀπολέσαι, μηδένα μοι τούτων συνειδέειαι; Ἐγὼ μὲν47
 οὖν, ὧ ἄνδρες, οὐκ ἰδίαν ὑπὲρ ἑμαυτοῦ νομίζω ταύτην
 γενέσθαι τὴν τιμωρίαν, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς πόλεως ἀπάσης· οἱ
 γὰρ τοιαῦτα πράττοντες, ὁρῶντες οἷα τὰ ἄθλα πρόκειται
 τῶν τοιούτων ἀμαρτημάτων, ἤττον εἰς τοὺς ἄλλους ἔξα-
 μαρτήσονται, ἐὰν καὶ ὑμᾶς ὁρῶσι τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχον-
 τας. εἰ δὲ μὴ, πολὺ κάλλιον τοὺς μὲν κειμένους νόμους48
 ἐξαλείψαι, ἑτέρους δὲ θεῖναι, οἵτινες τοὺς μὲν φυλάττον-
 τας τὰς ἑαυτῶν γυναῖκας ταῖς ζημίαις ζημιώσουσι, τοῖς
 δὲ βουλομένοις εἰς αὐτὰς ἀμαρτάνειν πολλὴν ἄδειαν ποιή-
 σουσι. πολὺ γὰρ οὕτω δικαιότερον ἢ ὑπὸ τῶν νόμων49
 τοὺς πολίτας ἐνεδρεύεσθαι, οἱ κελεύουσι μὲν, ἐὰν τις μοι-
 χὸν λάβῃ, ὅ τι ἂν βούληται χρῆσθαι, οἱ δ' ἀγῶνες δεινό-
 τεροι τοῖς ἀδικουμένοις καθεστήκασιν ἢ τοῖς παρὰ τοὺς
 νόμους τὰς ἀλλοτρίας καταισχύνουσι γυναῖκας. ἐγὼ γὰρ50
 νῦν καὶ περὶ τοῦ σώματος καὶ περὶ τῶν χρημάτων καὶ
 περὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων κινδυνεύω, ὅτι τοῖς τῆς πό-
 λεως νόμοις ἐπειθόμην.

45, 3. οὐδὲ] οὔτε Steph., οὐδὲ Venet.

4. ἂν om. Steph., add. Venet.

46, 3. τούτων] τοσούτων Venet.

47, 5. ἔξαμαρτήσονται mg. Ald, Lugd. ἔξαμαρτήσουσιν Steph.

6. ἐὰν καὶ] ἐὰν δὲ Steph., in marg. „M. ἐὰν γε.“

48, 4. ἄδειαν mg. Ald, Lugd., cum in Aldina scriptum sit ἐνδειαν.

50, 3. τῆς πόλεως] τῆς om. Steph., add. Venet.

Π.
 ΑΥΣΙΟΥ ΕΠΙΣΤΑΦΙΟΥ
 ΤΟΙΣ
 ΚΟΡΙΝΘΙΩΝ ΒΟΗΘΟΙΣ

1 **Ε**ί μὲν ἡγοῦμαι οἷόν τε εἶναι, ὃ παρόντες ἐπὶ ταῦτε
 τῷ τάφῳ, λόγῳ δηλώσαι τὴν τῶν ἐνθάδε παμένων ἀνδρῶν
 ἀρετὴν, ἐμεμφάμην ἂν τοῖς ἐπαγγέλλασιν ἐπ' αὐτοῖς ἐξ ὀλί-
 γων ἡμερῶν λέγειν· ἵκειδῆ δὲ πᾶσιν ἀνθρώποις ὁ πᾶς
 χρόνος οὐχ ἱκανὸς λόγον ἴσον παρασκευάσαι ταῖς τούτων
 ἔργοις, διὰ τοῦτο καὶ ἡ πόλις μοι δοκεῖ προσημαμένη τῶν
 ἐνθάδε λεγόντων ἐξ ὀλίγου τὴν πρόσταξιν ποιῆσθαι, ἡγου-
 μένη οὕτως ἂν μάλιστα συγγνώμης αὐτοὺς παρὰ τῶν ἀκου-
 σάντων τυγχάνειν. ὅμως δὲ ὁ μὲν λόγος μοι περὶ τούτων,
 ὁ δ' ἄγων οὐ πρὸς τὰ τούτων ἔργα, ἀλλὰ πρὸς τοὺς πρό-
 τερον ἐπ' αὐτοῖς εἰρηκότας. τοσαύτην γὰρ ἀφθονίαν πα-
 ρασκεύασεν ἡ τούτων ἀρετὴ καὶ τοῖς ποιεῖν δυναμένοις
 ἢ τοῖς εἰπεῖν βουληθείσιν, ὥστε καλὰ μὲν πολλὰ τοῖς
 κληθέντες περὶ αὐτῶν εἰρησθαι, πολλὰ δὲ καὶ ἐκεῖνοις
 εἰπεῖν. ὅτι γὰρ γῆς ἀπειροὶ οὔτε θαλάττης οὐδεμίας,

1, 4. ἡγοῦμαι] τοῖς πᾶσιν Steph.
 2, 1. ὅμως δὲ] Cl. commentat. crit. p. 89.
 ἢ. περὶ τούτων] περὶ τούτου Leid.
 7. ἐξείναι] Vinnai. Leid. ἐξείν Steph.

πανταχοῦ δὲ καὶ παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις οἱ τὰ αὐτῶν
πειθοῦντες κακὰ τὰς τούτων ἀρετὰς ὑμνοῦσι.

Πρῶτον μὲν οὖν τοὺς παλαιούς κινδύνους τῶνδ
προγόνων δίδειμι, μνήμην παρὰ τῆς φήμης λαβών· ἄξιον
γὰρ πᾶσιν ἀνθρώποις κἀκείνων μεμνήσθαι, ὑμνοῦντας
μὲν ἐν ταῖς ᾠδαῖς, λέγοντας δ' ἐν ταῖς τῶν ἀγαθῶν
μνήμας, τιμῶντας δ' ἐν τοῖς καιροῖς τοῖς τοιούτοις,
παιδεύοντας δ' ἐν τοῖς τῶν τεθνεώτων ἔργοις τοὺς ζῶν-
τας. Ἀμαζόνες γὰρ Ἄρεος μὲν τὸ παλαιὸν ἦσαν θυγα-
τέρες· οἰκοῦσαι δὲ παρὰ τὸν Θερμῶδοντα ποταμὸν, μό-
ναι μὲν ὠπλισμέναι σιδήρῳ τῶν περὶ αὐτὰς, πρῶται δὲ
τῶν πάντων ἐφ' ἵππους ἀναβάσαι, οἷς ἀνελπίστως δι'
ἰπείριαν τῶν ἐναντίων ἤρουν μὲν τοὺς φεύγοντας,
ἀπέλειπον δὲ τοὺς διώκοντας, ἐνομίζοντο δὲ διὰ τὴν εὐ-
φυλίαν μᾶλλον ἄνδρες ἢ διὰ τὴν φύσιν γυναῖκες· πλεον
γὰρ ἔδοκουν τῶν ἀνδρῶν ταῖς ψυχαῖς διαφέρειν ἢ ταῖς ιδέ-
αις ἐλλείπειν. ἄρχουσαι δὲ πολλῶν ἐθνῶν καὶ ἔργῳ μὲν
τοὺς περὶ αὐτὰς καταδεδουλωμένοι, λόγῳ δὲ περὶ τῆσδε
τῆς χώρας ἀκούουσαι κλέος μέγα, πολλῆς δόξης καὶ με-
γάλῃς ἐλπίδος χάριν παραλαβοῦσαι τὰ μαχιμώτατα τῶν
ἐθνῶν ἐστράτευσαν ἐπὶ τήνδε τὴν πόλιν. τυχοῦσαι δ'
ἀγαθῶν ἀνδρῶν ὁμοίως ἐκτήσαντο τὰς ψυχὰς τῇ φύσει
καὶ ἐναντίαν τὴν δόξαν τῆς προτέρας λαβοῦσαι μᾶλλον
ἐκ τῶν κινδύνων ἢ ἐκ τῶν σωματίων ἔδοξαν εἶναι γυ-

2, 9. πανταχοῦ] πανταχῇ Vimar. Leid.

3, 3. πᾶσιν ἀνθρώποις] „Emendator. πάντας ἀνθρώπους.“ mg.
Ald. Lugd.

5. μνήμας Vimar. Leid. mg. Ald. Lugd. Steph. et Bekk. γνώμας
Ald. et Reisk.

ih. τοῖς τῶν τεθν.] τῶν om. Steph. et Vimar., add. Leid. et mg.
Ald. Lugd.

6. ἔργοις] Sic Vimar. pro Ald. λόγοις.

4, 1. γὰρ] μὲν γὰρ Steph., μὲν om. Leid.

2. μόναι μὲν Leid. et Vimar. μόναι δὲ Steph.

6. ἐνομίζοντο δὲ] δὲ omitti vult Bekk. (in Add. et Corr. p. 695.)

8. ιδέαις] Sic Vimar. pro Ald. ιδίαις.

5, 2. τοὺς περὶ] τὸ περὶ Leid.

7. τῆς προτέρας] ἄλλοις τοῖς προτέροις Vimar.

Π.

ΛΥΣΙΟΥ ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ 190

ΤΟΙΣ

ΚΟΡΙΝΘΙΩΝ ΒΟΗΘΟΙΣ.

1 **Ε**ἰ μὲν ἡγούμην οἶόν τε εἶναι, ὧ παρόντες ἐπὶ τῷδε τῷ τάφῳ, λόγῳ δηλώσαι τὴν τῶν ἐνθάδε κειμένων ἀνδρῶν ἀρετὴν, ἐμεμψάμην ἂν τοῖς ἐπαγγείλασιν ἐπ' αὐτοῖς ἐξ ὀλίγων ἡμερῶν λέγειν· ἐπειδὴ δὲ πᾶσιν ἀνθρώποις ὁ πᾶς χρόνος οὐχ ἱκανὸς λόγον ἴσον παρασκευάσαι τοῖς τούτων ἔργοις, διὰ τοῦτο καὶ ἡ πόλις μοι δοκεῖ προνοουμένη τῶν ἐνθάδε λεγόντων ἐξ ὀλίγου τὴν πρόσταξιν ποιεῖσθαι, ἡγουμένη οὕτως ἂν μάλιστα συγγνώμης αὐτοὺς παρὰ τῶν ἀκουσάντων τυγχάνειν. ὅμως δὲ ὁ μὲν λόγος μοι περὶ τούτων, ὁ δ' ἄγων οὐ πρὸς τὰ τούτων ἔργα, ἀλλὰ πρὸς τοὺς πρότερον ἐπ' αὐτοῖς εἰρηκότας. τοσαύτην γὰρ ἀφθονίαν παρασκευάσεν ἢ τούτων ἀρετὴ καὶ τοῖς ποιεῖν δυναμένοις καὶ τοῖς εἰπεῖν βουληθεῖσιν, ὥστε καλὰ μὲν πολλὰ τοῖς προτέροις περὶ αὐτῶν εἰρησθαι, πολλὰ δὲ καὶ ἐκείνοις παραλελειφθαι, ἱκανὰ δὲ καὶ τοῖς ἐπιγιγνομένοις ἐξεῖναι εἰπεῖν. οὔτε γὰρ γῆς ἄπειροι οὔτε θαλάττης οὐδεμιᾶς,

1, 4. πᾶσιν] τοῖς πᾶσιν Steph.

2, 1. ὅμως δὲ] Cf. commentat. crit. p. 39.

ib. περὶ τούτων] περὶ τούτου Leid.

7. ἐξεῖναι Vimar. Leid. ἐξῆν Steph.

πανταχοῦ δὲ καὶ παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις οἱ τὰ αὐτῶν πενθοῦντες κακὰ τὰς τούτων ἀρετὰς ὑμνοῦσι.

Πρῶτον μὲν οὖν τοὺς παλαιούς κινδύνους τῶν προγόνων δίδειμι, μνήμην παρὰ τῆς φήμης λαβών· ἄξιον γὰρ πᾶσιν ἀνθρώποις κἀκείνων μεμνησθαι, ὑμνοῦντας μὲν ἐν ταῖς ᾠδαῖς, λέγοντας δ' ἐν ταῖς τῶν ἀγαθῶν μνήμας, τιμῶντας δ' ἐν τοῖς καιροῖς τοῖς τοιούτοις, παιδεύοντας δ' ἐν τοῖς τῶν τεθνεώτων ἔργοις τοὺς ζῶντας. Ἀμαξόνες γὰρ Ἄρεος μὲν τὸ παλαιὸν ἦσαν θυγατέρες· οἰκοῦσαι δὲ παρὰ τὸν Θερμώδοντα ποταμὸν, μόναι μὲν ὠπλισμέναι σιδήρῳ τῶν περὶ αὐτάς, πρῶται δὲ τῶν πάντων ἐφ' ἵππους ἀναβάσαι, οἷς ἀνεπίστως δι' ἀπειρίαν τῶν ἐναντίων ἤρουν μὲν τοὺς φεύγοντας, ἀπέλειπον δὲ τοὺς διώκοντας, ἐνομίζοντο δὲ διὰ τὴν εὐψυχίαν μᾶλλον ἄνδρες ἢ διὰ τὴν φύσιν γυναῖκες· πλεον γὰρ ἐδόκουν τῶν ἀνδρῶν ταῖς ψυχαῖς διαφέρειν ἢ ταῖς ἰδέαις ἠλλείπειν. ἄρχουσαι δὲ πολλῶν ἔθνων καὶ ἔργῳ μὲν τοὺς περὶ αὐτάς καταδεδουλωμένοι, λόγῳ δὲ περὶ τῆσδε τῆς χώρας ἀκούουσαι κλέος μέγα, πολλῆς δόξης καὶ μεγάλης ἐλπίδος χάριν παραλαβοῦσαι τὰ μαχιμώτατα τῶν ἔθνων ἐστράτευσαν ἐπὶ τήνδε τὴν πόλιν. τυχοῦσαι δ' ἀγαθῶν ἀνδρῶν ὁμοίας ἐκτήσαντο τὰς ψυχὰς τῇ φύσει καὶ ἐναντίαν τὴν δόξαν τῆς προτέρας λαβοῦσαι μᾶλλον ἐκ τῶν κινδύνων ἢ ἐκ τῶν σωματίων ἔδοξαν εἶναι γυ-

2, 9. πανταχοῦ] πανταχῇ Vimar. Leid.

3, 8. πᾶσιν ἀνθρώποις] „Emendator. πάντας ἀνθρώπους.“ mg. Ald. Lugd.

5. μνήμας Vimar. Leid. mg. Ald. Lugd. Steph. et Bekk. γνώμας Ald. et Reisk.

ih. τοῖς τῶν τεθν.] τῶν om. Steph. et Vimar., add. Leid. et mg. Ald. Lugd.

6. ἔργοις] Sic Vimar. pro Ald. λόγοις.

4, 1. γὰρ] μὲν γὰρ Steph., μὲν om. Leid.

2. μόναι μὲν Leid. et Vimar. μόναι δὲ Steph.

6. ἐνομίζοντο δὲ] δὲ omitti vult Bekk. (in Add. et Corr. p. 695.)

8. ἰδέαις] Sic Vimar. pro Ald. ἰδίαις.

5, 2. τοὺς περὶ] τὸ περὶ Leid.

7. τῆς προτέρας] ἄλλοις τοῖς προτέροις Vimar.

Π.

ΛΥΣΙΟΥ ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ 190
 ΤΟΙΣ
 ΚΟΡΙΝΘΙΩΝ ΒΟΗΘΟΙΣ.

1 **Ε**ἰ μὲν ἡγοῦμην οἶόν τε εἶναι, ὧ παρόντες ἐπὶ τῷδε τῷ τάφῳ, λόγῳ δηλώσαι τὴν τῶν ἐνθάδε κειμένων ἀνδρῶν ἀρετὴν, ἐμεμψάμην ἂν τοῖς ἐπαγγείλασιν ἐπ' αὐτοῖς ἐξ ὀλίγων ἡμερῶν λέγειν· ἐπειδὴ δὲ πᾶσιν ἀνθρώποις ὁ πᾶς χρόνος οὐχ ἱκανὸς λόγον ἴσον παρασκευάσαι τοῖς τούτων ἔργοις, διὰ τοῦτο καὶ ἡ πόλις μοι δοκεῖ προνοουμένη τῶν ἐνθάδε λεγόντων ἐξ ὀλίγου τὴν πρόσταξιν ποιεῖσθαι, ἡγομένη οὕτως ἂν μάλιστα συγγνώμης αὐτοὺς παρὰ τῶν ἀκουσάντων τυγχάνειν. ὅμως δὲ ὁ μὲν λόγος μοι περὶ τούτων, ὁ δ' ἄγων οὐ πρὸς τὰ τούτων ἔργα, ἀλλὰ πρὸς τοὺς πρότερον ἐπ' αὐτοῖς εἰρηκότας. τοσαύτην γὰρ ἀφθονίαν παρεσκεύασεν ἡ τούτων ἀρετὴ καὶ τοῖς ποιεῖν δυναμένοις καὶ τοῖς εἰπεῖν βουληθεῖσιν, ὥστε καλὰ μὲν πολλὰ τοῖς προτέροις περὶ αὐτῶν εἰρησθαι, πολλὰ δὲ καὶ ἐκείνοις παραλελειφθαι, ἱκανὰ δὲ καὶ τοῖς ἐπιγιγνομένοις ἐξεῖναι εἰπεῖν. οὔτε γὰρ γῆς ἄπειροι οὔτε θαλάττης οὐδεμιᾶς,

1, 4. πᾶσιν] τοῖς πᾶσιν Steph.

2, 1. ὅμως δὲ] Cf. commentat. crit. p. 39.

ib. περὶ τούτων] περὶ τούτου Leid.

7. ἐξεῖναι Vimar. Leid. ἐξῆν Steph.

πανταχοῦ δὲ καὶ παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις οἱ τὰ αὐτῶν
πενθοῦντες κακὰ τὰς τούτων ἀρετὰς ὑμνοῦσι.

Πρῶτον μὲν οὖν τοὺς παλαιούς κινδύνους τῶν³
προγόνων δίδειμι, μνήμην παρὰ τῆς φήμης λαβών· ἄξιον
γὰρ πᾶσιν ἀνθρώποις κἀκείνων μεμνήσθαι, ὑμνοῦντας
μὲν ἐν ταῖς ᾠδαῖς, λέγοντας δ' ἐν ταῖς τῶν ἀγαθῶν
μνήμαϊς, τιμῶντας δ' ἐν τοῖς καιροῖς τοῖς τοιούτοις,
παιδεύοντας δ' ἐν τοῖς τῶν τεθνεώτων ἔργοις τοὺς ζῶν-⁴
τας. Ἀμαζόνες γὰρ Ἄρεος μὲν τὸ παλαιὸν ἦσαν θυγα-
τέρες· οἰκοῦσαι δὲ παρὰ τὸν Θερμώδοντα ποταμὸν, μό-
ναι μὲν ὠπλισμέναι σιδήρῳ τῶν περὶ αὐτάς, πρῶται δὲ
τῶν πάντων ἐφ' ἵππους ἀναβάσαι, οἷς ἀνελπίστως δι'
ἀπειρίαν τῶν ἐναντίων ἦρουν μὲν τοὺς φεύγοντας,
ἀπέλειπον δὲ τοὺς διώκοντας, ἐνομίζοντο δὲ διὰ τὴν εὐ-
ψυχίαν μᾶλλον ἄνδρες ἢ διὰ τὴν φύσιν γυναῖκες· πλεον
γὰρ ἐδόκουν τῶν ἀνδρῶν ταῖς ψυχαῖς διαφέρειν ἢ ταῖς ιδέ-
αις ἐλλείπειν. ἄρχουσαι δὲ πολλῶν ἔθνῶν καὶ ἔργῳ μὲν⁵
τοὺς περὶ αὐτάς καταδεδουλωμένοι, λόγῳ δὲ περὶ τῆσδε
τῆς χώρας ἀκούουσαι κλέος μέγα, πολλῆς δόξης καὶ με-
γάλης ἐλπίδος χάριν παραλαβοῦσαι τὰ μαχιμώτατα τῶν
ἔθνῶν ἐστράτευσαν ἐπὶ τήνδε τὴν πόλιν. τυχοῦσαι δ'
ἀγαθῶν ἀνδρῶν ὁμοίως ἐκτήσαντο τὰς ψυχὰς τῇ φύσει
καὶ ἐναντίαν τὴν δόξαν τῆς προτέρας λαβοῦσαι μᾶλλον
ἐκ τῶν κινδύνων ἢ ἐκ τῶν σωματίων ἔδοξαν εἶναι γυ-

2, 9. πανταχοῦ] πανταχῇ Vimar. Leid.

3, 8. πᾶσιν ἀνθρώποις] „Emendator. πάντας ἀνθρώπους.“ mg.
Ald. Lugd.

5. μνήμαϊς Vimar. Leid. mg. Ald. Lugd. Steph. et Bekk. γνώμαϊς
Ald. et Reisk.

ib. τοῖς τῶν τεθν.] τῶν om. Steph. et Vimar., add. Leid. et mg.
Ald. Lugd.

6. ἔργοις] Sic Vimar. pro Ald. λόγοις.

4, 1. γὰρ] μὲν γὰρ Steph., μὲν om. Leid.

2. μόναι μὲν Leid. et Vimar. μόναι δὲ Steph.

6. ἐνομίζοντο δὲ] δὲ omitti vult Bekk. (in Add. et Corr. p. 695.)

8. ιδέαις] Sic Vimar. pro Ald. ιδίαις.

5, 2. τοὺς περὶ] τὸ περὶ Leid.

7. τῆς προτέρας] ἄλλοις τοῖς προτέροις Vimar.

βναϊκες· μόναις δ' αὐταῖς οὐκ ἐξεγένετο ἐκ τῶν ἡμαρ-191
τημένων μαθούσαις περὶ τῶν λοιπῶν ἄμεινον βουλευσα-
σθαι οὐδ' οἴκαδε ἀπελθούσαις ἀπαγγεῖλαι τὴν τε σφετέ-
ραν αὐτῶν δυστυχίαν καὶ τὴν τῶν ἡμετέρων προγόνων
ἀρετὴν· αὐτοῦ γὰρ ἀποθανοῦσαι καὶ δοῦσαι δίκην τῆς
ἀνοίας τῆσδε μὲν τῆς πόλεως διὰ τὴν ἀρετὴν ἀθάνατον
μνήμην ἐποιήσαντο, τὴν δὲ ἑαυτῶν πατρίδα διὰ τὴν ἐν-
θάδε συμφορὰν ἀνώνημον κατέστησαν. ἐκεῖναι μὲν
οὖν τῆς ἀλλοτρίας ἀδίκως ἐπιθυμήσασαι τὴν ἑαυτῶν δι-
καίως ἀπώλεσαν.

7 Ἀδράστου δὲ καὶ Πολυνείκους ἐπὶ Θήβας στρατευ-
σάντων καὶ ἠττηθέντων μάχῃ, οὐκ ἐόντων Καδμείων
θάπτειν τοὺς νεκροὺς, Ἀθηναῖοι ἠγησάμενοι ἐκείνους
μὲν εἴ τι ἠδίκουν ἀποθανόντας δίκην ἔχειν τὴν μεγί-
στην, τοὺς δὲ κάτω τὰ αὐτῶν οὐ κομίζεσθαι, ἱερῶν δὲ
μιαינוμένων τοὺς ἄνω θεοὺς ἀσεβεῖσθαι, τὸ μὲν πρῶ-
τον πέμψαντες κήρυκας ἐδέοντο αὐτῶν δοῦναι τῶν νε-
δκρῶν ἀναίρεσιν, νομίζοντες ἀνδρῶν μὲν ἀγαθῶν εἶναι
ζῶντας τοὺς ἐχθροὺς τιμωρήσασθαι, ἀπιστούντων δὲ
σφίσι αὐτοῖς ἐν τοῖς τῶν τεθνεώτων σώμασι τὴν εὐψυ-
χίαν ἐπιδείκνυσθαι· οὐ δυνάμενοι δὲ τούτων τυχεῖν
ἐστράτευσαν ἐπ' αὐτοὺς, οὐδεμιᾶς διαφορᾶς πρότερον
πρὸς Καδμείους ὑπαρχούσης, οὐδὲ τοῖς ζῶσιν Ἀργείων
οἰκιστῶν, ἀλλὰ τοὺς τεθνεώτας ἐν τῷ πολέμῳ ἀξιούν-

6, 2. περὶ τῶν λοιπῶν ἄμεινον βουλευσασθαι] ἄμεινον περὶ τῶν
λοιπῶν βουλευσασθαι Bekk. περὶ τῶν λοιπῶν βουλευσα-
σθαι ἄμεινον Leid.

5. δοῦσαι δίκην τῆς ἀνοίας] δίκην τῆς ἀνοίας δοῦσαι Bekk.

7. ἐποιήσαντο - κατέστησαν] ἐποίησαν - κατεστήσαντο mavult
Bekk.

9. ἑαυτῶν Leid. Vimar. αὐτῶν Steph.

7, 2. Καδμείων] τῶν Καδμείων Steph., articulum om. Leid.

5. αὐτῶν] αὐτῶν Steph.

6. μιαינוμένων] μὴ γενομένων Leid. et (pro δὲ μιαינוμ., quod
Aldina habet) Vimar.

7. τῶν] τὴν τῶν Bekk.

8, 2. δὲ σφίσι] δὲ καὶ σφίσι mg. Ald. Lugd.

6. ὑπαρχούσης] αὐτοῖς ὑπαρχούσης Bekk. Sed cf. §. 14, 2.

τας τῶν νομιζομένων τυγχάνειν πρὸς τοὺς ἑτέρους ὑπὲρ ἀμφοτέρων ἐκινδύνευσαν, ὑπὲρ μὲν τῶν, ἵνα μηκέτι εἰς τοὺς τεθνεώτας ἑξαμαρτάνοντες πλείω περὶ τοὺς θεοὺς ἐξυβρίσωσιν, ὑπὲρ δὲ τῶν ἑτέρων, ἵνα μὴ πρότερον εἰς τὴν αὐτῶν ἀπέλθωσι πατρίου τιμῆς ἀτυχήσαντες καὶ Ἑλληνικοῦ νόμου στερηθέντες καὶ κοινῆς ἐλπίδος ἡμαρτηκότες. ταῦτα διανοηθέντες καὶ τὰς ἐν τῷ¹⁰ πολέμῳ τύχας κοινὰς ἀπάντων ἀνθρώπων νομίζοντες, πολλοὺς μὲν πολεμίους κτώμενοι, τὸ δὲ δίκαιον ἔχοντες σύμμαχον ἐνίκων μαχόμενοι. καὶ οὐχ ὑπὸ τῆς τύχης ἐπαρθέντες μείζονος παρὰ Καδμείων τιμωρίας ἐπεθύμησαν, ἀλλ' ἐκείνοις μὲν ἀντὶ τῆς ἀσεβείας τὴν ἑαυτῶν ἀρετὴν ἐπεδείξαντο, αὐτοὶ δὲ λαβόντες τὰ ἄθλα ὧν περὶ ἕνεκεν ἀφίκοντο, τοὺς Ἀργείων νεκροὺς, ἔθαψαν ἐν τῇ αὐτῶν Ἐλευσίνι. περὶ μὲν οὖν τοὺς ἀποθανόντας τῶν ἐπὶ ἐπὶ Θήβας τοιοῦτοι γέγονασιν.

Ἰστέρω δὲ χρόνῳ, ἐπειδὴ Ἡρακλῆς μὲν ἐξ ἀνθρώ-¹¹πων ἠφανίσθη, οἱ δὲ παῖδες αὐτοῦ ἔφευγον μὲν Εὐρουσθέα, ἐξηλαύνοντο δὲ ὑπὸ πάντων τῶν Ἑλλήνων, ἀσχυνομένων μὲν τοῖς ἔργοις, φοβουμένων δὲ τὴν Εὐρουσθέως δύναμιν, ἀφικόμενοι εἰς τήνδε τὴν πόλιν ἰκέται ἐπὶ τῶν βωμῶν ἐκαθέζοντο. ἑξαιτουμένου δὲ αὐτοῦς¹² Εὐρουσθέως Ἀθηναῖοι οὐκ ἠθέλησαν ἐκδοῦναι, ἀλλὰ τὴν Ἡρακλέους ἀρετὴν μᾶλλον ἠδοῦντο ἢ τὸν κίνδυνον τὸν ἑαυτῶν ἐφοβοῦντο, καὶ ἠξίουν ὑπὲρ τῶν ἀσθενεστέρων μετὰ τοῦ δικαίου διαμάχεσθαι μᾶλλον ἢ τοῖς δυναμέ-

9, 6. αὐτῶν] αὐτῶν Leid. „atque ita fere semper.“ Sluit.

10, 1. ἐν τῷ πολ. Leid. Vimar. (cf. Osann. ad Lycurg. p. 113.) ἐπὶ τῷ πολ. Steph.

6. ἀσεβείας Leid. εὐσεβείας Steph.

8. ἕνεκεν Leid. Vimar. mg. Ald. Lugd. ἕνεκα Steph.

11, 1. Ἡρακλῆς μὲν] μὲν om. Leid.

2. ἔφευγον μὲν] ἔφυγον (sine μὲν) Leid.

5. ἰκέται Vimar. pro Ald. οἰκέται.

6. ἐπὶ τῶν βωμῶν Leid. ἢ τῶν βωμῶν Vimar. ἐπὶ τὸν βωμῶν Steph.

νοῖς χαριζόμενοι τοὺς ὑπ' ἐκείνων ἀδικουμένους ἐκδοῦ-
 13 ναι. ἐπιστρατεύσαντος δ' Εὐρουσθέως μετὰ τῶν ἐκείνω
 τῷ χρόνῳ Πελοπόννησον ἐχόντων, οὐκ ἐγγὺς τῶν δεινῶν
 γενόμενοι μετέγνωσαν, ἀλλὰ τὴν αὐτὴν εἶχον γνώμην
 ἤνπερ πρότερον, ἀγαθὸν μὲν οὐδὲν ἰδίᾳ ὑπὸ τοῦ πατρὸς
 14 αὐτῶν πεπονθότες ἐκείνους τ' οὐκ εἰδότες ὅποιοί τινες
 ἄνδρες ἔσονται γενόμενοι· δίκαιον δὲ νομίζοντες εἶναι, οὐ
 προτέρας ἔχθρας ὑπαρχούσης πρὸς Εὐρουσθέα οὐδὲ κέρ-
 δους προκειμένου πλήν δόξης ἀγαθῆς, τοσοῦτον κίνδυ-
 νον ὑπὲρ αὐτῶν ἤραυτο, τοὺς μὲν ἀδικουμένους ἐλευῶν-
 τες, τοὺς δ' ὑβρίζοντας μισοῦντες, καὶ τοὺς μὲν κωλύειν
 ἐπιχειροῦντες, τοῖς δ' ἐπικουρεῖν ἀξιοῦντες, ἠγούμενοι
 ἐλευθερίας μὲν σημεῖον εἶναι μηδὲν ποιεῖν ἄκοντας, δι-
 καιοσύνης δὲ τοῖς ἀδικουμένοις βοηθεῖν, εὐψυχίας δ'
 ὑπὲρ τούτων ἀμφοτέρων εἰ θεοὶ μαχομένους ἀποθνή-
 15 σκειν. τοσοῦτον δ' ἐφρόνουν ἀμφοτέροι, ὥσθ' οἱ μὲν
 μετ' Εὐρουσθέως οὐδὲν παρ' ἐκόντων ἐζήτουν εὐρίσκε-19
 σθαι, Ἀθηναῖοι δὲ οὐκ ἠξίουσαν Εὐρουσθέα αὐτὸν ἱκε-
 τεύοντα τοὺς ἰκέτας αὐτῶν ἐξελεῖν. παραταξάμενοι δ'
 ἰδίᾳ δυνάμει τὴν ἐξ ἀπάσης Πελοποννήσου στρατιάν ἐλ-
 θούσαν ἐνίκων μαχόμενοι· καὶ τῶν Ἡρακλέους παίδων
 τὰ μὲν σώματα εἰς ἄδειαν κατέστησαν, ἀπαλλάξαντες δὲ
 τοῦ δέους καὶ τὰς ψυχὰς ἠλευθέρωσαν, διὰ δὲ τὴν τοῦ

13, 1. ἐκείνω τῷ χρόνῳ Leid. ἐν ἐκείνω τῷ χρόνῳ Vimar. Steph.
 Bekk. Sed cf. §. 16. τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. De caede Eratosth. §. 42.
 ἐκείνη τῇ νυκτί. Orat. 17. §. 9. τῷ ἔμπροσθεν χρόνῳ etc.

3. εἶχον] ἔσχον Leid.

14, 1. τ' οὐκ] δ' οὐκ Leid. Vimar.

2. νομίζοντες εἶναι οὐ προτέρας] νομίζοντες, οὐ πρότερον Leid.

5. ὑπὲρ αὐτῶν] ὑπὲρ αὐτοῦ Leid.

15, 1. ὥσθ' οἱ μὲν μετ'] ὡς οἱ μὲν παρ' Leid.

2. ἐκόντων] ἀκόντων Leid. Vimar.

4. τοὺς ἰκέτας αὐτῶν ἐξελεῖν] τοὺς ἱκετούοντας παρ' ἑαυτῶν
 ἐξαιτεῖν Vimar.

6. τῶν Ἡρακλέους παίδων Leid. Vimar. τῶν παίδων Steph.

7. δὲ τοῦ δέους] δὲ, quod Ald. omittit, add. Vimar.

8. διὰ δὲ τὴν Leid. Vimar. διὰ τὴν Steph.

πατρός ἀρετὴν ἐκείνους τοῖς αὐτῶν κινδύνοις ἐστεφάνω-
σαν. τοσοῦτον δὲ εὐτυχέστεροι παῖδες ὄντες ἐγένοντο¹⁶
τοῦ πατρός· ὁ μὲν γὰρ καίπερ ὢν ἀγαθῶν πολλῶν αἰ-
τίας ἅπασιν ἀνθρώποις ἐπίπονον καὶ φιλόνεικον καὶ φι-
λότιμον αὐτῷ καταστήσας τὸν βίον, τοὺς μὲν ἄλλους
ἀδικοῦντας ἐκόλασεν, Εὐρουσθέα δὲ καὶ ἐχθρὸν ὄντα καὶ
εἰς αὐτὸν ἐξαμαρτάνοντα οὐχ οἷός τε ἦν τιμωρήσασθαι·
οἱ δὲ παῖδες αὐτοῦ διὰ τήνδε τὴν πόλιν τῇ αὐτῇ εἶδον
ἡμέρᾳ τὴν θ' ἑαυτῶν σωτηρίαν καὶ τὴν τῶν ἐχθρῶν τι-
μωρίαν.

Πολλὰ μὲν οὖν ὑπῆρχε τοῖς ἡμετέροις προγόνοις¹⁷
μᾶλλον γνῶμη χωμένους περὶ τοῦ δικαίου διαμάχεσθαι· ἢ
τε γὰρ ἀρχὴ τοῦ βίου δικαία· οὐ γὰρ, ὥσπερ οἱ πολλοὶ,
πανταχόθεν συνειλεγμένοι καὶ ἐτέρους ἐκβαλόντες τὴν
ἀλλοτριαν ᾤκησαν, ἀλλ' αὐτόχθονες ὄντες τὴν αὐτὴν
ἐκέκτηντο μητέρα καὶ πατρίδα. πρῶτοι δὲ καὶ μόνοι¹⁸
ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ ἐκβαλόντες τὰς παρὰ σφίσι αὐτοῖς
δυναστείας δημοκρατίαν κατεστήσαντο, ἡγούμενοι τὴν
πάντων ἐλευθερίαν ὁμόνοιαν εἶναι μεγίστην· κοινὰς δ'
ἀλλήλοις τὰς ἐκ τῶν κινδύνων ἐλπίδας ποιήσαντες ἐλευ-
θερίας ταῖς ψυχαῖς ἐπολιτεύοντο, νόμῳ τοὺς ἀγαθοὺς¹⁹
τιμῶντες καὶ τοὺς κακοὺς κολάζοντες, ἡγησάμενοι θη-
ρίων μὲν ἔργον εἶναι ὑπ' ἀλλήλων βία κρατεῖσθαι, ἀν-
θρώποις δὲ προσήκειν νόμῳ μὲν ὀρίσασθαι τὸ δίκαιον,
λόγῳ δὲ πείσαι, ἔργῳ δὲ τούτοις ὑπηρετεῖν, ὑπὸ νό-

9. ἐκείνους τοῖς] ἐκείνους δὲ τοῖς Steph. ἐκείνους δὲ τοῖς Leid.
Vimar.

16, 1. τοσοῦτον δὲ εὐτυχέστεροι] τοσοῦτον εὐτυχέστεροι mg. Ald.
Lugd. εὐτυχέστεροι om. Leid.

3. ἅπασιν] πᾶσιν Leid.

5. ἐχθρὸν] αἰσχρὸν Leid.

7. διὰ om. Leid.

17, 4. πανταχόθεν συνειλεγμένοι om. Leid.

ib. ἐτέρους] τοὺς ἐτέρους Leid. Vimar.

6. μητέρα] καὶ μητέρα Bekk.

18, 6. ἐπολιτεύοντο] ἐπολιτεύσαντο Leid.

19, 4. προσήκειν] προσήκει Leid.

ib. ὀρίσασθαι Leid. Vimar. ὀρίσαι Steph.

μον μὲν βασιλευμένους, ὑπὸ λόγου δὲ διδασκομένους
 20 καὶ γὰρ τοὶ καὶ φύντες καλῶς καὶ γνόντες ὅμοια πολλὰ
 μὲν καλὰ καὶ θανμαστὰ οἱ πρόγονοι τῶν ἐνθάδε κειμέ-
 νων εἰργάσαντο, ἀειμνηστὰ δὲ καὶ μεγάλα καὶ παντα-
 χοῦ οἱ ἐξ ἐκείνων γερονότες τρόπαια διὰ τὴν αὐτῶν
 ἀρετὴν κατέλιπον· μόνοι γὰρ ὑπὲρ ἀπάσης τῆς Ἑλλάδος
 πρὸς πολλὰς μυριάδας τῶν βαρβάρων διεκινδύνευσαν
 21 ὁ γὰρ τῆς Ἀσίας βασιλεὺς οὐκ ἀγαπῶν τοῖς ὑπάρχουσι
 ἀγαθοῖς, ἀλλ' ἐλπίζων καὶ τὴν Εὐρώπην δουλώσασθαι
 ἔστειλε πεντήκοντα μυριάδας στρατιάν. ἠγησάμενοι δὲ
 εἰ τήνδε τὴν πόλιν ἢ ἐκούσαν φίλην ποιήσαιτο ἢ ἄκου-
 σαν καταστρέψαιτο, ῥαδίως τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ἄρ-
 ξειν, ἀπέβησαν εἰς Μαραθῶνα· νομίσαντες οὕτως ἀν-
 ἔρημοτάτους εἶναι συμμάχων τοὺς Ἕλληνας, εἰ ἔτι στα-
 σιαζούσης τῆς Ἑλλάδος ᾧ τινὶ χρεὶ τρόπῳ τοὺς ἐπιόν-
 22 τας ἀμύνασθαι τὸν κίνδυνον ποιήσαιτο. ἔτι δ' αὐτοῖς
 ἐκ τῶν προτέρων ἔργων περὶ τῆς πόλεως τοιαύτη δόξα
 παρειστήκει, ὥς, εἰ μὲν πρότερον ἐπ' ἄλλην πόλιν Ἰα-
 σίν, ἐκείνοις καὶ Ἀθηναίοις πολεμήσουσι· προθύμως γὰρ

6. βασιλευμένους - διδασκομένους mg. Ald. Lugd. βασιλευμέ-
 νοις - διδασκομένοις Steph. (et Leid.)

20, 5. μόνοι] μύριοι Leid.

ib. ἀπάσης τῆς Ἑλλάδος Leid. Vimar. ἀπάντων τῶν τῆς Ἑλλάδος
 Steph.

21, 2. δουλώσασθαι Leid. δουλώσασθε mg. Ald. Lugd. δουλώσε-
 σθαι Steph.

3. ἠγησάμενοι δὲ om. Leid. ἠγούμενοι mg. Ald. Lugd.

5. ἄλλων] λοιπῶν et ἄλλων mg. Ald. Lugd. ἄλλων etiam Vimar.
 pro Ald. πολλῶν.

6. νομίσαντες] νομίζοντες Leid.

ib. ἀν-ἔρημοτάτους] Sic Vimar., quum in Aldina legatur ἀν-
 ὄρ θωτέτους.

8. τῆς Ἑλλάδος κ. τ. λ.] τῆς Ἑλλάδος ᾧ τινὶ τρόπῳ τοὺς τοιαύτη
 δόξα παρειστήκει ἐπιόντας Vimar. pro Ald. τῆς Ἑλλάδος
 ᾧ ἐπιόντας.

22, 2. πόλεως κ. τ. λ.] πόλεως ὥς εἰ μὲν πρότερον ἐπ' ἄλλην πόλιν
 Ἰασίν Vimar. pro Ald. πόλεως τοιαύτης δόξης ἐπ'
 ἄλλην πόλιν Ἰασίν.

3. παρειστήκει] παρειστήκει Steph. (et Leid.)

ib. Ἰασίν Leid. Ἰασίν Steph.

4. προθύμως γὰρ add. Vimar., quum in Ald. lacuna sit.

τοῖς ἀδικουμένοις ἤξουσι βοηθήσοντες· εἰ δ' ἐνθάδε
 πρῶτον ἀφίξονται, οὐδένας ἄλλους τῶν Ἑλλήνων τολ-
 μήσειν ἑτέρους σώζοντας φανεράν ἐχθραν πρὸς ἐκείνους
 ὑπὲρ αὐτῶν καταδέσθαι· οἱ μὲν τοίνυν τοιαῦτα διε-²³
 νοοῦντο· οἱ δ' ἡμέτεροι πρόγονοι οὐ λογισμῶ εἰδότες
 τοὺς ἐν τῷ πολέμῳ κινδύνους, ἀλλὰ νομίζοντες τὸν εὐ-
 κλεῖα θάνατον ἀθάνατον περὶ τῶν ἀγαθῶν καταλείπειν
 λόγον οὐκ ἐφοβήθησαν τὸ πλῆθος τῶν ἐναντίων, ἀλλὰ
 τῇ αὐτῶν ἀρετῇ μᾶλλον ἐπίστευσαν· καὶ αἰσχυνόμενοι
 ὅτι ἦσαν οἱ βάρβαροι αὐτῶν ἐν τῇ χώρᾳ οὐκ ἀνέμειναν
 πυθέσθαι οὐδὲ βοηθῆσαι τοὺς συμμάχους, οὐδ' ᾤηθη-
 σαν δεῖν ἑτέροις τῆς σωτηρίας χάριν εἰδέναι, ἀλλὰ σφι-
 σιν αὐτοῖς τοὺς ἄλλους Ἑλλήνας· ταῦτα μᾶ γνώμη²⁴
 πάντες γρόντες ἀπήντων ὀλίγοι πρὸς πολλούς· ἐνόμιζον
 γὰρ ἀποθανεῖν μὲν αὐτοῖς μετὰ πάντων προσήκειν, ἀγα-
 θούς δ' εἶναι μετ' ὀλίγων, καὶ τὰς μὲν ψυχὰς ἄλλο-
²³ τρίας διὰ τὸν θάνατον κεκτῆσθαι, τὴν δ' ἐκ τῶν κιν-
 δύνων μνήμην ἰδίαν καταλείπειν. ἤξιουν δ' οὓς μὴ
 μόνοι νικῶεν οὐδ' ἂν μετὰ συμμάχων δύνασθαι· καὶ
 ἡττηθέντες μὲν ὀλίγοι τῶν ἄλλων προαπολεῖσθαι, νικῆ-

5. εἰ δ' ἐνθάδε] εἰ δ' ἐνταῦθα mg. Ald. Lugd.

²³, 1. τοιαῦτα Leid. ταῦτα Steph.

2. οἱ δ' ἡμέτεροι] ἀλλ' οἱ δ' ἡμέτεροι Vimar. pro Ald. ἀλλ'
οἱ ἡμέτεροι.

ib. εἰδότες] δόντες Bekker. ἰδόντες Vimar. Leid.

4. περὶ τῶν ἀγαθῶν] παρὰ τῶν ἀγαθῶν mg. Ald. Lugd.

7. ἀνέμειναν Vimar. pro Ald. ἐνέμειναν.

9. χάριν εἰδέναι] εἰδέναι χάριν Leid. Vimar.

²⁴, 2. πάντες γρόντες] γρόντες πάντες Leid.

ib. ἐνόμιζον γὰρ] Post haec verba in Aldina est vacuum spa-
 tium aliquot versuum cum nota; λείπει πολὺ. Tum se-
 quuntur vv. τὴν στρατιάν ἐκ τ. Ἀσ. Quae vero hic in Ald.
 desunt et ab H. Steph. primum suppleta sunt, exstant
 etiam in margine Vimar.

6. καταλείπειν] ἀπολείπειν mg. Ald. Lugd. „Hinc vero ne-
 que ad v. 19. (p. 193, ed. Steph.) τὴν στρατ. ἐκ τῆς Ἀσ.,
 quae absunt ab ed. Ald., e MS. supplevit Vir Doct. in
 M.“ Sluit.

7. νικῶεν] κινῶεν mg. Ald. Lugd.

8. ἡττηθέντες μὲν] μὲν om. Vimar.

μενοι, ἀλλὰ τοῦ πλήθους ψευδέντες καὶ οὓς φυλάξεν
 ὄντο καὶ πρὸς οὓς κινδυνεύσειν ἔμελλον, οὐχ ἠττηθέν-
 τες τῶν ἐναντίων, ἀλλ' ἀποθανόντες οὐπερ ἐτάχθησαν
 32μάχεσθαι. τούτω δὲ τῷ τρόπῳ τῶν μὲν δυστυχησάντων,
 τῶν δὲ τῆς παρόδου κρατησάντων, οἱ μὲν ἐπορεύοντο
 ἐπὶ τῆνδε τὴν πόλιν· οἱ δ' ἡμέτεροι πρόγονοι πνθόμε-
 νοι μὲν τὴν γεγενημένην Λακεδαιμονίῳ συμφορᾷ, ἀπο-
 ροῦντες δὲ τοῖς περιεσθηκόσι πράγμασιν, εἰδότες δ' ὅτι,
 εἰ μὲν κατὰ γῆν τοῖς βαρβάροις ἀπαντήσονται, ἐπιπλεύ-
 σαντες χιλίαις ναυσὶν ἐρήμην τὴν πόλιν λήψονται, εἰ δὲ
 εἰς τὰς τριήρεις ἐμβήσονται, ὑπὸ τῆς πεζῆς στρατιᾶς
 ἀλώσονται, ἀμφοτέρω δ' οὐ δύνησονται, ἀμύνεσθαι τε
 33καὶ φυλακὴν ἱκανὴν καταλιπεῖν, δυοῖν δὲ προκειμένωιν,
 πότερον χρὴ τὴν πατρίδα ἐκλιπεῖν ἢ μετὰ τῶν βαρβάρων
 γενομένους καταδουλώσασθαι τοὺς Ἕλληνας, ἡγησάμενοι
 κρεῖττον εἶναι μετ' ἀρετῆς καὶ πενίας καὶ φυγῆς ἐλευθερίαν
 ἢ μετ' ὀνείδους καὶ πλούτου δουλείαν τῆς πατρίδος, ἐξε-
 λιπον ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος τὴν πόλιν, ἵν' ἐν μέρει πρὸς ἑκα-
 19τέραν, ἀλλὰ μὴ πρὸς ἀμφοτέρας ἅμα τὰς δυνάμεις κινδυ-
 34νέωσιν. ὑπεκθέμενοι δὲ παῖδας καὶ γυναῖκας καὶ μητέ-
 ρας εἰς Σαλαμίνα συνήθροισον καὶ τὸ τῶν ἄλλων συμμά-
 χων ναυτικόν. οὐ πολλαῖς δ' ὕστερον ἡμέραις ἦλθε καὶ
 ἡ πεζὴ στρατιὰ καὶ τὸ ναυτικόν τὸ τῶν βαρβάρων, ὃ τίς
 ἰδὼν οὐκ ἂν ἐφοβήθη; οἷος μέγας καὶ δεινὸς τῆνδε τῇ
 πόλει κίνδυνος ὑπὲρ τῆς τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίας ἡγω-
 35νίσθη. ποίαν δὲ γνώμην εἶχον ἢ οἱ θεώμενοι τοὺς ἐν
 ταῖς ναυσὶν ἐκείναις, οὔσης καὶ τῆς αὐτῶν σωτηρίας ἀπί-
 στου καὶ τοῦ προσιόντος κινδύνου, ἢ οἱ μέλλοντες ναυ-

32, 1. τούτω δὲ τῷ τρόπῳ] τοῦτον δὲ τὸν τρόπον mg. Ald. Lugd.

33, 1. δυοῖν δὲ] διοῖν δὲ Leid.

2. ἐκλιπεῖν] ἐκκλίπειν Ald. ἐκλιπεῖν et καταλιπεῖν mg. Ald. Lugd. καταλιπεῖν Vimar. Leid. Steph.

34, 1. δὲ, quod deest in Ald., add. Vimar.

5. ἰδὼν οὐκ ἂν Vimar. Leid. οὐκ ἂν ἰδὼν Steph.

ib. οἷος] ὡς Bekk. εἰς Leid. ἢ εἰς Vimar. et mg. Ald. Lugd.

35, 2. αὐτῶν] αὐτῷ Leid.

3. προσιόντος] προοιόντος mg. Ald. Lugd.

μαχήσειν ὑπὲρ τῆς φιλότητος, ὑπὲρ τῶν ἄθλων τῶν ἐν
 Σαλαμῖνι; οἷς τοσοῦτον πανταχόθεν περιεισθήκει πλη-36
 θος πολεμίων, ὥστε ἐλάχιστον μὲν αὐτοῖς εἶναι τῶν πα-
 ρόντων πακῶν τὸν θάνατον τὸν αὐτῶν, τῷ αὐτὸν προει-
 δέναι, μεγίστην δὲ συμφορὰν, ἃ ὑπὸ τῶν βαρβάρων εὐ-
 τυχησάντων τοὺς ὑπεκτεθέντας ἠλπίζον πείσεσθαι. ἢ που37
 διὰ τὴν ὑπάρχουσαν ἀπορίαν πολλάκις μὲν ἐδεξιώσαντο
 ἀλλήλους, εἰκότως δὲ σφᾶς αὐτοὺς ὠλοφύραντο, εἰδότες
 μὲν τὰς σφετέρας ναῦς ὀλίγας οὖσας, ὄρωντες δὲ πολ-
 λὰς τὰς τῶν πολεμίων, ἐπιστάμενοι δὲ τὴν μὲν πόλιν
 ἠρημωμένην, τὴν δὲ χώραν πορθουμένην καὶ μεστὴν
 τῶν βαρβάρων. [ἱερῶν δὲ καιομένων, ἀπάντων δ' ἐγ-
 γὺς ὄντων τῶν δεινῶν] ἀκούοντες δ' ἐν ταύτῳ συμ-38
 μεμιγμένου Ἑλληνικοῦ καὶ βαρβαρικοῦ παιᾶνος, παρακε-
 λευσμοῦ δ' ἀμφοτέρων καὶ κραυγῆς τῶν διαφθειρομένων
 καὶ τῆς θαλάττης μεστῆς τῶν νεκρῶν καὶ πολλῶν μὲν
 συμπιπτόντων καὶ φιλίων καὶ πολεμίων ναυαγίων, ἀντι-
 πάλου δὲ πολὺν χρόνον οὖσης τῆς ναυμαχίας δοκοῦντες
 τοτὲ μὲν νενικηκέναι καὶ σεσῶσθαι, τοτὲ δ' ἠττησθαι
 καὶ ἀπολωλέναι. ἢ που διὰ τὸν παρόντα φόβον πολλὰ39
 μὲν ᾤθησαν ἰδεῖν ὧν οὐκ εἶδον, πολλὰ δ' ἀκοῦσαι ὧν
 οὐκ ἤκουσαν. ποῖαι δ' οὐχ ἰκετεῖαι θεῶν ἐγένοντο ἢ
 θυσιῶν ἀναμνήσεις, ἔλεός τε παίδων καὶ γυναικῶν πό-
 θος οἰκτός τε πατέρων καὶ μητέρων, λογισμὸς τε εἰ δυσ-
 τυχήσειαν τῶν μελλόντων ἔσεσθαι κακῶν; τίς οὐκ ἂν40
 θεῶν ἠλέησεν αὐτοὺς ὑπὲρ τοῦ μεγέθους τοῦ κινδύνου;
 ἢ τίς ἀνθρώπων οὐκ ἂν ἐδάκρυσεν; ἢ τίς τῆς τόλμης

36, 1. Σαλαμῖνι; οἷς est coniectura Marklandi. Σαλαμινίοις
 Steph. et MSS.

4. ἃ addidi e conj. Taylori.

37, 7. ἱερῶν-δεινῶν] Sine uncis haec verba exhibent Steph. et
 Bekk.

39, 4. πόθος] πένθος mg. Ald. Lugd.

5. λογισμὸς τε, εἰ δυστυχήσειαν] λογισμὸς δ' εἰ δυστυχήσεις Leid.

6. ἔσεσθαι κακῶν] κακῶν ἔσεσθαι Leid.

40, 8. ἢ τίς τῆς] ἢ τῆς Leid.

αὐτοὺς οὐκ ἂν ἠγάσθη; ἢ πολὺ πλεῖστον ἐκεῖνοι κατὰ
 τὴν ἀρετὴν ἀπάντων ἀνθρώπων διήνεγκαν καὶ ἐν τοῖς
 βουλευμασι καὶ ἐν τοῖς τοῦ πολέμου κινδύνοις, ἐκλιπόν-
 τες μὲν τὴν πόλιν, εἰς τὰς ναῦς δ' ἐμβάντες, τὰς δ' αὐ-
 τῶν ψυχὰς ὀλίγας οὖσας ἀντιτάξαντες τῷ πλήθει τῷ τῆς
 41 Ἀσίας. ἐπέδειξαν δὲ πᾶσιν ἀνθρώποις νικήσαντες τῇ
 ναυμαχίᾳ, ὅτι κρεῖττον μετ' ὀλίγων ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας
 κινδυνεύειν ἢ μετὰ πολλῶν βασιλευομένων ὑπὲρ τῆς αὐ-
 42 τῶν δουλείας. πλεῖστα δὲ καὶ κάλλιστα ἐκεῖνοι ὑπὲρ τῆς
 τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίας συνεβάλοντο, στρατηγὸν μὲν
 Θεμιστοκλέα, ἱκανώτατον εἰπεῖν καὶ γνῶναι καὶ πράξει,
 ναῦς δὲ πλείους τῶν ἄλλων ἀπάντων συμμάχων, ἀνδρας
 δ' ἐμπειροτάτους. καίτοι τίνες ἂν τούτοις τῶν ἄλλων
 43 Ἑλλήνων ἦρισαν γνῶμη καὶ πλήθει καὶ ἀρετῇ; ὥστε
 δικαίως μὲν ἀναμφισβήτητα ἀριστεία τῆς ναυμαχίας ἔλα-
 βον παρὰ τῆς Ἑλλάδος, εἰκότως δὲ τὴν εὐτυχίαν ὁμο-
 νοοῦσαν τοῖς κινδύνοις ἐκτήσαντο, γνησίαν δὲ καὶ αὐ-
 τόχθονα τοῖς ἐκ τῆς Ἀσίας βαρβάροις τὴν αὐτῶν ἀρετὴν
 44 ἐπέδειξαντο.

Ἐν μὲν οὖν τῇ ναυμαχίᾳ τοιούτους αἰτούς παρα-
 σχόντες καὶ πολὺ πλεῖστον τῶν κινδύνων μετασχόν-
 τες τῇ ἰδίᾳ ἀρετῇ κοινὴν τὴν ἐλευθερίαν καὶ τοῖς ἄλλοις
 ἐκτήσαντο· ὅστερον δὲ Πελοποννησίων διατειχιζόντων τὸν

40, 4. αὐτοὺς] αὐτῶν Leid.

7. ἐμβάντες Leid. ἐσβάντες Steph.

8. τῷ πλήθει] τῷ om. Leid.

41, 3. αὐτῶν] αὐτῶν Steph. [Leid.]

42, 2. τῶν Ἑλλήνων] τῶν om. Leid.

4. ἀπάντων, quod om. Aldina, add. Vimar.

43, 2. ἀναμφισβήτητα] ἀναμφισβητήτως Steph. et plerique libri
 MSS. ἀναμφισβείτητ Leid.

ib. ἀριστεία] Sic e Reiskii coniectura, quam unus Bekkeri
 codex confirmare videtur, scripsi; ceteri libri MSS. et
 Steph. ἀριστεία.

44, 2. παρασχόντες] παρέχοντες Leid.

3. καὶ τοῖς ἄλλοις] καὶ om. Steph., add. Leid.

5. διατειχιζόντων Vimar. pro Ald. τειχιζόντων.

Ἰσθμὸν καὶ ἀγαπώντων μὲν τῇ σωτηρίᾳ, νομιζόντων δ' ἀπηλλάχθαι τοῦ κατὰ θάλατταν κινδύνου καὶ διανοουμένων τοὺς ἄλλους Ἑλληνας περιδεῖν ὑπὸ τοῖς βαρβάρους γενομένους, ὀργισθέντες Ἀθηναῖοι συνεβούλευον ἀν-45 τοῖς, εἰ ταύτην τὴν γνώμην ἔξουσιν, περὶ ἅπασάν τὴν Πελοπόννησον τεῖχος περιβαλεῖν· εἰ γὰρ αὐτοὶ ὑπὸ Ἑλλήνων προδιδόμενοι μετὰ τῶν βαρβάρων ἔσονται, οὔτ' ἐκείνοις δεήσει χιλίων νεῶν οὔτε τούτους ὠφελήσειν τὸ εἶν Ἰσθμῷ τεῖχος· ἀκινδύνως γὰρ ἔσεσθαι τὴν τῆς θαλάττης ἀρχὴν βασιλέως. διδασκόμενοι δὲ καὶ νομίζοντες 46 αὐτοὶ μὲν ἄδικά τε ποιεῖν καὶ κακῶς βουλευέσθαι, Ἀθηναίους δὲ δίκαιά τε λέγειν καὶ τὰ βέλτιστα αὐτοῖς παραινεῖν, ἐβοήθησαν εἰς Πλαταιάς· ἀποδράντων δὲ ὑπὸ νύκτα τῶν πλείστων συμμάχων ἐκ τῶν τάξεων διὰ τὸ πλῆθος τῶν πολεμίων, Λακεδαιμόνιοι μὲν καὶ Τεγεᾶται τοὺς βαρβάρους ἐτρέψαντο, Ἀθηναῖοι δὲ καὶ Πλαταιεῖς πάντας τοὺς Ἑλληνας ἐνίκων μαχόμενοι τοὺς ἀπογόνους τῆς ἐλευθερίας καὶ ὑπομείναντας τὴν δουλείαν. ἐν 47 κείνῃ δὲ τῇ ἡμέρᾳ καλλίστην τελευτὴν τοῖς προτέροις κινδύνοις ἐπιθέντες βέβαιον μὲν τὴν ἐλευθερίαν τῇ Εὐρώπῃ κατειργάσαντο, ἐν ἅπασιν δὲ τοῖς κινδύνοις δόντες λέγον τῆς ἑαυτῶν ἀρετῆς, καὶ μόνοι καὶ μεθ' ἑτέρων, καὶ πεζομαχοῦντες καὶ ναυμαχοῦντες, καὶ πρὸς τοὺς βαρβάρους καὶ πρὸς τοὺς Ἑλληνας, ὑπὸ πάντων ἠξιώθησαν καὶ μεθ' ὧν ἐκινδύνεον καὶ πρὸς οὓς ἐπολέμου ἠγεμόνες γενέσθαι τῆς Ἑλλάδος.

4, 6. ἀγαπώντων μὲν τῇ σωτηρίᾳ] ἀγαπόντων μὲν τὴν-σωτηρίαν Leid.

9. γενομένους Vimar. pro Ald. γενομένου.

15, 2. ἔξουσιν] ἔξουσι Leid.

5. τούτους] τούτοις Leid.

6. θαλάττης] θαλάσσης [Leid.] Steph.

7. ἀρχὴν βασιλέως] ἀρχὴν βασιλέων Leid. ἀρχὴν τοῦ βασιλέως Steph.

6, 5. συμμάχων] Ἑλλήνων Leid.
βαρβάρων

7, 3. κινδύνοις ἐπιθέντες] ἐπιθέντες κινδύνοις Bekk.

6. καὶ ναυμαχοῦντες om. Leid.

ib. τοὺς βαρβάρους] βαρβάρους [Leid.] Steph.

48 Ὑστέρῳ δὲ χρόνῳ Ἑλληνικοῦ πολέμου καταστάντο
 διὰ ζῆλον τῶν γεγενημένων καὶ φθόνον τῶν πεπραγμέ-
 νων, μέγα μὲν ἅπαντες φρονοῦντες, μικρῶν δ' ἐγκλημά-
 των ἕκαστοι δεόμενοι, ναυμαχίας Ἀθηναίοις πρὸς Αἴγυ-
 νήτας καὶ τοὺς ἐκείνων συμμάχους γενομένης ἑβδομή-
 49κοντα τριήρεις αὐτῶν ἐλάμβανον. πολιορκούτων δὲ
 κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον Αἴγυπτόν τε καὶ Αἴγιναν, καὶ
 τῆς ἡλικίας ἀπούσης ἔν τε ταῖς ναυσὶ καὶ ἐν τῷ πελά-
 στρατεύματι, Κορίνθιοι καὶ οἱ ἐκείνων σύμμαχοι, ἠγού-
 μενοι ἢ εἰς ἔρημον τὴν χώραν ἐμβαλεῖν ἢ ἐξ Αἰγίνης
 ἄξειν τὸ στρατόπεδον, ἐξελθόντες πανδημεὶ Γεράνειαν
 50κατέλαβον, Ἀθηναῖοι δὲ τῶν μὲν ἀπόντων, τῶν δ' ἐγγύς
 ὄντων, οὐδένα ἐτόλμησαν μεταπέμψασθαι· ταῖς δ' αὐ-
 τῶν ψυχαῖς πιστεύσαντες καὶ τῶν ἐπιόντων καταφρονή-
 σαντες οἱ γεραίτεροι καὶ οἱ τῆς ἡλικίας ἐντὸς γεγονότες
 51ἠξίουσαν αὐτοὶ μόνου τὸν κίνδυνον ποιήσασθαι, οἱ μὲν
 ἐμπειρία τὴν ἀρετὴν, οἱ δὲ φύσει κεκτημένοι, καὶ οἱ μὲν
 αὐτοὶ πολλαχοῦ ἀγαθοὶ γεγενημένοι, οἱ δ' ἐκείνους μι-
 μούμενοι, τῶν μὲν πρεσβυτέρων ἄρχειν ἐπισταμένων, τῶν
 52δὲ νεωτέρων τὸ ἐπιτατόμενον ποιεῖν δυναμένων· Μυ-
 ρωνίδου στρατηγοῦντος ἀπαντήσαντες αὐτοὶ εἰς τὴν Με-
 γαρικὴν ἐνίκων μαχόμενοι ἅπασαν τὴν δύναμιν τὴν ἐκεί-
 νων τοῖς ἤδη ἀπειρηκόσι καὶ τοῖς οὐπω δυναμένοις,
 τοὺς εἰς τὴν σφετέραν ἐμβαλεῖν ἀξιώσαντας εἰς τὴν ἀλ-
 53λοτριαν ἀπαντήσαντες, τρόπαιον δὲ στήσαντες καλλίστου
 μὲν αὐτοῖς ἔργου, αἰσχίστου δὲ τοῖς πολεμίοις, οἱ μὲν
 οὐκέτι τοῖς σώμασιν, οἱ δ' οὐπω δυνάμενοι, ταῖς δὲ ψυ-

48, 2. φθόνον Vimar. pro Ald. φθόνων.

49, 2. Αἴγυπτόν τε] „Π. Αἰδηψόν τε.“ Steph. in marg.

3. ἀπούσης] ἀπάσης Leid.

5. ἔρημον Vimar. pro Ald. ἔρημα.

6. Γεράνειαν Vimar. pro Ald. γέραν εἰ.

50, 2. μεταπέμψασθαι] μέμψασθαι Leid.

4. ἐντὸς] οὐκ ἐντὸς Vimar. et mg. Ald. Lugd.

51, 3. πολλαχοῦ ἀγαθοὶ] ἀγαθοὶ πολλαχοῦ Leid. — Pro ἀγαθῶν,
 quod Ald. habet, Vimar. ἀγαθοί.

52, 2. αὐτοὶ] αὐτὴν Leid. ἢ αὐτὴν Vimar.

ταῖς ἀμφοτέρωθεν κρείττους γενόμενοι, μετὰ καλλίστης δόξης εἰς τὴν αὐτῶν ἀπελθόντες οἱ μὲν πάλιν ἐπαιδεύοντο, οἱ δὲ περὶ τῶν λοιπῶν ἐβουλεύοντο.

Καθ' ἕναστος μὲν οὖν οὐ ῥάδιον τὰ ὑπὸ πολλῶν⁵⁴ κινδυνευθέντα ὑφ' ἑνὸς ῥηθῆναι οὐδὲ τὰ ἐν ἅπαντι τῷ χρόνῳ πραχθέντα ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ δηλωθῆναι. τίς γὰρ ἂν ἢ χρόνος ἢ λόγος ἢ ῥήτωρ ἱκανὸς γένοιτο μνηῦσαι τῶν ἐνθάδε κειμένων ἀνδρῶν ἀρετὴν; μετὰ πλείστων⁵⁵ γὰρ πόνων καὶ φανερωτάτων ἀγῶνων καὶ καλλίστων κινδύνων ἐλευθέρων μὲν ἐποίησαν τὴν Ἑλλάδα, μεγίστην δ' ἀπέδειξαν τὴν ἑαυτῶν πατρίδα, ἑβδομήκοντα μὲν ἔτη τῆς θαλάττης ἄρξαντες, ἀστασιάστους δὲ παρασχόντες τοὺς συμμάχους, οὐ τοῖς ὀλίγοις τοὺς πολλοὺς δουλεύειν⁵⁶ ἀξιώσαντες, ἀλλὰ τὸ ἴσον ἔχειν ἅπαντας ἀναγκάσαντες, οὐδὲ τοὺς συμμάχους ἀσθενεῖς ποιοῦντες, ἀλλὰ κἀκείνους ἰσχυροὺς καθιστάντες καὶ τὴν αὐτῶν δύναμιν τῷ αὐτῆν ἐπιδείξαντες, ὥσθ' ὁ μέγας βασιλεὺς οὐκέτι τῶν ἀλλοτρίων ἐπεθύμει, ἀλλ' ἐδίδου τῶν ἑαυτοῦ καὶ περὶ τῶν λοιπῶν ἐφοβεῖτο, καὶ οὔτε τριήρεις ἐν ἐκείνῳ τῷ⁵⁷ χρόνῳ ἐκ τῆς Ἀσίας ἐπλευσαν οὔτε τύραννος ἐν τοῖς Ἑλλήσι κατέστη οὔτε Ἑλληνὶς πόλις ὑπὸ τῶν βαρβάρων ἠνδραποδίσθη. τοσαύτην σωφροσύνην καὶ δέος ἢ τούτων ἀρετὴ πᾶσιν ἀνθρώποις παρεῖχεν. ὧν ἕνεκα δεῖ μόνους καὶ προστάτας τῶν Ἑλλήνων καὶ ἡγεμόνας τῶν πόλεων γίνεσθαι.

Ἐπέδειξαν δὲ καὶ ἐν ταῖς δυστυχίαις τὴν ἑαυτῶν⁵⁸ ἀρετὴν. ἀπολομένων γὰρ τῶν νεῶν ἐν Ἑλλησπόντῳ εἴτε

54, 1. μὲν οὖν οὐ Vimar. pro Ald. μὲν οὐ.

4. ἢ χρόνος ἢ λόγος Vimar. pro Ald. ἢ λόγος ἢ χρόνος.

55, 1. πλείστων γὰρ] γὰρ πλείονων Leid.

56, 1. ὀλίγοις] λόγοις Leid.

5. ἐπιδείξαντες] ἀποδείξαντες Leid.

57, 6. τῶν πόλεων Vimar. pro Ald. πόλεων.

7. γίνεσθαι] γενέσθαι Leid.

58, 1. ἑαυτῶν] αὐτῶν Leid.

2. ἀπολομένων Leid. ἀπολλυμένων Steph.

μου μὲν βασιλευμένους, ὑπὸ λόγου δὲ διδασκομένους.
 20 καὶ γὰρ τοὶ καὶ φύντες καλῶς καὶ γνόντες ὅμοια πολλὰ
 μὲν καλὰ καὶ θαυμαστὰ οἱ πρόγονοι τῶν ἐνθάδε κειμέ-
 νων εἰργάσαντο, ἀείμνηστα δὲ καὶ μεγάλα καὶ παντα-
 χοῦ οἱ ἐξ ἐκείνων γερονότες τρόπαια διὰ τῆν αὐτῶν
 ἀρετὴν κατέλιπον· μόνοι γὰρ ὑπὲρ ἀπάσης τῆς Ἑλλάδος
 πρὸς πολλὰς μυριάδας τῶν βαρβάρων διεκινδύνευσαν.
 21 ὁ γὰρ τῆς Ἀσίας βασιλεὺς οὐκ ἀγαπῶν τοῖς ὑπάρχουσιν
 ἀγαθοῖς, ἀλλ' ἐλπίζων καὶ τὴν Εὐρώπην δουλώσασθαι
 ἔστειλε πεντήκοντα μυριάδας στρατιάν. ἠγησάμενοι δὲ,
 εἰ τήνδε τὴν πόλιν ἢ ἐκοῦσαν φίλην ποιήσαιτο ἢ ἄκου-
 σαν καταστρέψαιτο, ῥαδίως τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ἄρ-
 ξειν, ἀπέβησαν εἰς Μαραθῶνα· νομίσαντες οὕτως ἂν
 ἐρημοτάτους εἶναι συμμάχων τοὺς Ἕλληνας, εἰ ἔτι στα-
 σιαζούσης τῆς Ἑλλάδος ᾧ τινὲς χρεὶ τρόπῳ τοὺς ἐπιόν-
 22 τας ἀμύνασθαι τὸν κίνδυνον ποιήσαιτο. ἔτι δ' αὐτοῖς
 ἐκ τῶν προτέρων ἔργων περὶ τῆς πόλεως τοιαύτη δόξα
 παρειστήκει, ὡς, εἰ μὲν πρότερον ἐπ' ἄλλην πόλιν ἴα-
 σιν, ἐκείνοις καὶ Ἀθηναίοις πολεμήσουσι· προθύμως γὰρ

6. βασιλευμένους - διδασκομένους mg. Ald. Lugd. βασιλευμέ-
 νοις - διδασκομένοις Steph. (et Leid.)

20, 5. μόνοι] μύριοι Leid.

ib. ἀπάσης τῆς Ἑλλάδος Leid. Vimar. ἀπάντων τῶν τῆς Ἑλλάδος
 Steph.

21, 2. δουλώσασθαι Leid. δουλώσασθε mg. Ald. Lugd. δουλώσε-
 σθαι Steph.

3. ἠγησάμενοι δὲ om. Leid. ἠγούμενοι mg. Ald. Lugd.

5. ἄλλων] λοιπῶν et ἄλλων mg. Ald. Lugd. ἄλλων etiam Vimar.
 pro Ald. πολλῶν.

6. νομίσαντες] νομίζοντες Leid.

ib. ἂν ἐρημοτάτους] Sic Vimar., quum in Aldina legatur ἂν
 ὁρ
 θωτέτους.

8. τῆς Ἑλλάδος κ. τ. λ.] τῆς Ἑλλάδος ᾧ τινὲς τρόπῳ τοὺς τοιαύτη
 δόξα παρειστήκει ἐπιόντας Vimar. pro Ald. τῆς Ἑλλάδος
 ᾧ
 ἐπιόντας.

22, 2. πόλεως κ. τ. λ.] πόλεως ὡς εἰ μὲν πρότερον ἐπ' ἄλλην πόλιν
 ἴωσιν Vimar. pro Ald. πόλεως τοιαύτης δόξης ἐπ'
 ἄλλην πόλιν ἴωσιν.

3. παρειστήκει] παρειστήκει Steph. (et Leid.)

ib. ἴωσιν Leid. ἴωσιν Steph.

4. προθύμως γὰρ add. Vimar., quum in Ald. lacuna sit.

τοῖς ἀδικουμένοις ἤξουσι βοηθήσοντες· εἰ δ' ἐνθάδε
 πρῶτον ἀφίξονται, οὐδένας ἄλλους τῶν Ἑλλήνων τολ-
 μήσειν ἑτέρους σώζοντας φανεράν ἔχθραν πρὸς ἐκείνους
 ὑπὲρ αὐτῶν καταθέσθαι· οἱ μὲν τοίνυν τοιαῦτα διε-23
 νοοῦντο· οἱ δ' ἡμέτεροι πρόγονοι οὐ λογισμῶ εἰδότες
 τοὺς ἐν τῷ πολέμῳ κινδύνους, ἀλλὰ νομίζοντες τὸν εὐ-
 κλεῖα θάνατον ἀθάνατον περὶ τῶν ἀγαθῶν καταλείπειν
 λόγον οὐκ ἐφοβήθησαν τὸ πλῆθος τῶν ἐναντίων, ἀλλὰ
 τῇ αὐτῶν ἀρετῇ μᾶλλον ἐπίστευσαν· καὶ αἰσχυρόμενοι
 ὅτι ἦσαν οἱ βάρβαροὶ αὐτῶν ἐν τῇ χώρᾳ οὐκ ἀνέμειναν
 πυθέσθαι οὐδὲ βοηθῆσαι τοὺς συμμάχους, οὐδ' ᾤθη-
 σαν δεῖν ἑτέροις τῆς σωτηρίας χάριν εἰδέναι, ἀλλὰ σφι-
 σιν αὐτοῖς τοὺς ἄλλους Ἑλληνας· ταῦτα μὲν γνῶμη²⁴
 πάντες γρόντες ἀπήντων ὀλίγοι πρὸς πολλούς· ἐνόμιζον
 γὰρ ἀποθανεῖν μὲν αὐτοῖς μετὰ πάντων προσήκειν, ἀγα-
 θούς δ' εἶναι μετ' ὀλίγων, καὶ τὰς μὲν ψυχὰς ἄλλο-
 193 τρίας διὰ τὸν θάνατον κεκτῆσθαι, τὴν δ' ἐκ τῶν κιν-
 δύνων μνήμην ἰδίαν καταλείπειν. ἠξίου δ' οὓς μὴ
 μόνοι νικῶεν οὐδ' ἂν μετὰ συμμάχων δύνασθαι· καὶ
 ἡττηθέντες μὲν ὀλίγων τῶν ἄλλων προαπολεῖσθαι, νικῆ-

5. εἰ δ' ἐνθάδε] εἰ δ' ἐνταῦθα mg. Ald. Lugd.
 23, 1. τοιαῦτα Leid. ταῦτα Steph.
 2. οἱ δ' ἡμέτεροι] ἀλλ' οἱ δ' ἡμέτεροι Vimar. pro Ald. ἀλλ'
 οἱ ἡμέτεροι.
 ib. εἰδότες] δόντες Bekker. ἰδόντες Vimar. Leid.
 4. περὶ τῶν ἀγαθῶν] παρὰ τῶν ἀγαθῶν mg. Ald. Lugd.
 7. ἀνέμειναν Vimar. pro Ald. ἐνέμειναν.
 9. χάριν εἰδέναι] εἰδέναι χάριν Leid. Vimar.
 24, 2. πάντες γρόντες] γρόντες πάντες Leid.
 ib. ἐνόμιζον γὰρ] Post haec verba in Aldina est vacuum spa-
 tium aliquot versuum cum nota; λείπει πολύ. Tum se-
 quuntur vv. τὴν στρατιάν ἐν τ. Ἀσ. Quae vero hic in Ald.
 desunt et ab H. Steph. primum suppleta sunt, exstant
 etiam in margine Vimar.
 6. καταλείπειν] ἀπολείπειν mg. Ald. Lugd. „Hinc vero ne-
 que ad v. 19. (p. 193, ed. Steph.) τὴν στρατ. ἐκ τῆς Ἀσ.,
 quae absunt ab ed. Ald., e MS. supplevit Vir Doct. in
 M.“ Sluit.
 7. νικῶεν] κινῶεν mg. Ald. Lugd.
 8. ἡττηθέντες μὲν] μὲν om. Vimar.

25σαντες δὲ καὶ τοὺς ἄλλους ἐλευθερώσειν. ἄνδρες δὲ ἀγαθοὶ γενόμενοι καὶ τῶν μὲν σωμάτων ἀφειδήσαντες ὑπὲρ δὲ τῆς ἀρετῆς οὐ φιλοψυχήσαντες, καὶ μᾶλλον τοῦ παρ' αὐτοῖς νόμου αἰσχυρόμενοι ἢ τὸν πρὸς τοὺς πολεμίους κίνδυνον φοβούμενοι ἔστησαν μὲν τρόπαια ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος τῶν βαρβάρων ἐν τῇ αὐτῶν, ὑπὲρ χορημάτων εἰς τὴν ἀλλοτριάν ἐμβαλόντων, παρὰ τοὺς ὅρου 26τῆς χώρας· οὕτω δὲ διὰ ταχέων τὸν κίνδυνον ἐποίησαντο, ὥστε οἱ αὐτοὶ τοῖς ἄλλοις ἀπήγγειλαν τὴν τε ἐνθάδε ἀφίξιν τῶν βαρβάρων καὶ τὴν τῶν προγόνων νίκην. καὶ γὰρ τοὶ οὐδεὶς τῶν ἄλλων ἔδεισεν ὑπὲρ τοῦ μέλλοντος κινδύνου, ἀλλ' ἀκούσαντες ὑπὲρ τῆς αὐτῶν ἐλευθερίας ἤσθησαν· ὥστε οὐδὲν θαυμαστόν, πάλαι τῶν ἔργων γεγενημένων, ὥσπερ καινῶν ὄντων ἔτι καὶ νῦν τὴν ἀρετὴν αὐτῶν ὑπὸ πάντων ἀνθρώπων ζηλοῦσθαι.

27 Μετὰ δὲ ταῦτα Ξέρξης ὁ τῆς Ἀσίας βασιλεὺς καταφρονήσας μὲν τῆς Ἑλλάδος, ἐψευσμένος δὲ τῆς ἐλπίδος, ἀτιμαζόμενος δὲ τῷ γεγενημένῳ, ἀχθόμενος δὲ τῇ συμφορᾷ, ὀργιζόμενος δὲ τοῖς αἰτίοις, ἀπαθῆς δ' ὢν κακῶν καὶ ἀπειρος ἀνδρῶν ἀγαθῶν, δεκάτῳ ἔτει παρασκευασάμενος

- 24, 9. ἐλευθερώσειν] ἐλευθερώσειεν mg. Ald. Lugd.
 25, 3. οὐ φιλοψυχ.] οὐ om. Steph., add. Vimar. Leid.
 4. αὐτοῖς] αὐτῆς mg. Ald. Lugd. αὐτοῖς Vimar.
 ib. ἢ τὸν φοβούμενοι om. Steph. (Leid.) et Vimar.
 5. τρόπαια] τρόπαιον mg. Ald. Lugd.
 6. ἐν τῇ αὐτῶν] ἐκ τῆς αὐτῶν mg. Ald. Lugd.
 7. ἐμβαλόντων] ἐμβαλλόντων Vimar.
 26, 1. οὕτω δὲ διὰ ταχέων] οὕτω δὲ δὴ ταχέως mg. Ald. Lugd.
 2. ἀπήγγειλαν] ἐπήγγειλαν mg. Ald. Lugd.
 ib. τὴν τε ἐνθάδε] τὴν ἐνθάδε Steph. (et Leid.) — τε ἐνθάδε om. Vimar.
 3. τῶν προγόνων νίκην] νίκην τῶν προγόνων mg. Ald. Lugd.
 5. ἀκούσαντες] ἀκούσαι τὰς mg. Ald. Lugd.
 6. ἤσθησαν] ἤσθησαν Leid.
 ib. πάλαι τῶν ἔργων] παλαιῶν ἔργων Steph. παλαιῶν τῶν ἔργων Vimar. Leid. τῶν παλαιῶν ἔργων mg. Ald. Lugd.
 27, 3. ἀχθόμενος δὲ] Et post ἀχθόμενος et post ὀργιζόμενος mg. Ald. Lugd. omittit. δέ.

χιλίαις μὲν καὶ διακοσίαις ναυσὶν ἀφίκετο· τῆς δὲ πεζῆς
στρατιᾶς οὕτως ἄπειρον τὸ πλῆθος ἦγευ, ὥστε καὶ τὰ
ἔθνη τὰ μετ' αὐτοῦ ἀκολουθήσαντα πολὺ ἂν ἔργον εἶη
καταλέξαι. τὸ δὲ μέγιστον σημεῖον τοῦ πλῆθους· ἐξόν²⁸
γὰρ αὐτῷ χιλίαις ναυσὶ διαβιβάσαι κατὰ τὸ στενώτατον
τοῦ Ἑλλησπόντου τὴν πεζὴν στρατιάν ἐκ τῆς Ἀσίας εἰς
τὴν Εὐρώπην, οὐκ ἠθέλησεν, ἠγούμενος τὴν διατριβὴν
αὐτῷ πολλὴν ἔσεσθαι· ἀλλ' ὑπεριδὼν καὶ τὰ φύσει πε-²⁹
φυκότα καὶ τὰ θεῖα πράγματα καὶ τὰς ἀνθρωπίνας δια-
νοίας ὁδὸν μὲν διὰ τῆς θαλάσσης ἐποιήσατο, πλοῦν δὲ
διὰ τῆς γῆς ἠνάγκασε γενέσθαι, ζεύξας μὲν τὸν Ἑλλήσ-
ποντον, διορύξας δὲ τὸν Ἄθω, ὑφισταμένου οὐδενός,
ἀλλὰ τῶν μὲν ἀκόντων ὑπακούοντων, τῶν δὲ ἐκόντων
προδιδόντων. οἱ μὲν γὰρ οὐχ ἱκανοὶ ἦσαν ἀμύνασθαι,
οἱ δ' ὑπὸ χρημάτων διεφθαρμένοι· ἀμφοτέρωθεν δ' ἦν
αὐτοῖς τὰ πείθοντα, κέρδος καὶ δέος. Ἀθηναῖοι δ' οὐ³⁰
τω διακειμένης τῆς Ἑλλάδος αὐτοὶ μὲν εἰς τὰς ναῦς εἰς-
βάντες ἐπ' Ἀρτεμίσιον ἐβοήθησαν, Λακεδαιμόνιοι δὲ καὶ
τῶν συμμάχων ἔνιοι εἰς Θερμοπύλας ἀπήντησαν, ἠγού-
μενοι διὰ τὴν στενότητα τῶν χωρίων τὴν πάροδον οἰοί-
τ' ἔσεσθαι διαφυλάξαι. γενομένου δὲ τοῦ κινδύνου³¹
κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον Ἀθηναῖοι μὲν ἐνίκων τῇ ναυ-
μαχίᾳ, Λακεδαιμόνιοι δὲ, οὐ ταῖς ψυχαῖς ἐνδεεῖς γενό-

27, 6. χιλίαις μὲν καὶ διακοσίαις] διακοσίαις δὲ καὶ χιλίαις mg.
Ald. Lugd.

ib. ἀφίκετο] ἀφίλετο Vimar.

7. στρατιᾶς] στρατειᾶς mg. Ald. Lugd.

8. ἔργον εἶη] εἶη ἔργον mg. Ald. Lugd.

28, 1. τὸ δὲ] ὁ δὲ (i. e. ὁ δὲ) mg. Ald. Lugd.

2. γὰρ αὐτῷ om. mg. Ald. Lugd.

ib. κατὰ] πρὸς mg. Ald. Lugd.

5. αὐτῷ] αὐτῷ Bekk.

29, 5. Ἄθω] ἄθων Leid.

ib. ὑφισταμένου] ὑφισταμένου δὲ Leid. Cf. Commentat. crit. p. 42.

6. ἀλλὰ om. Leid.

8. διεφθαρμένοι Vimar. pro Ald. ἐφθαρμένοι.

9. αὐτοῖς] αὐτοῖς Leid.

30, 5. οἰοί τε Vimar. pro Ald. οἰόν τε.

31, 2. Λακεδαιμόνιοι δὲ] Cf. commentat. crit. p. 42. sq.

ib. οὐ ταῖς ψυχαῖς] Sic Leid. οὐδὲ ταῖς ψυχαῖς Steph. οὐδὲ
τὰς ψυχὰς mg. Ald. Lugd.

μενοι, ἀλλὰ τοῦ πλήθους ψευδέντες καὶ οὓς φυλάξιν
 ὦντο καὶ πρὸς οὓς κινδυνεύσειν ἔμελλον, οὐχ ἠττηθέν-
 τες τῶν ἐναντίων, ἀλλ' ἀποθανόντες οὐπερ ἐτάχθησαν
 32μάχεσθαι. τούτω δὲ τῷ τρόπῳ τῶν μὲν δυστυχησάντων,
 τῶν δὲ τῆς παρόδου κρατησάντων, οἱ μὲν ἐπορεύοντο
 ἐπὶ τήνδε τὴν πόλιν· οἱ δ' ἡμέτεροι πρόγονοι πνθόμε-
 νοι μὲν τὴν γεγεννημένην Λακεδαιμονίοις συμφορὰν, ἀπο-
 ροῦντες δὲ τοῖς περιεστηκόσι πράγμασιν, εἰδότες δ' ὅτι,
 εἰ μὲν κατὰ γῆν τοῖς βαρβάροις ἀπαντήσονται, ἐπιπλεύ-
 σαντες χιλίαις ναυσὶν ἐρήμην τὴν πόλιν λήφονται, εἰ δὲ
 εἰς τὰς τριήρεις ἐμβήσονται, ὑπὸ τῆς πεζῆς στρατιᾶς
 ἀλώσονται, ἀμφοτέρω δ' οὐ δυνήσονται, ἀμύνεσθαι τε
 33καὶ φυλακὴν ἱκανὴν καταλιπεῖν, δυοῖν δὲ προκειμένον,
 πότερον χρὴ τὴν πατρίδα ἐκλιπεῖν ἢ μετὰ τῶν βαρβάρων
 γενομένους καταδουλώσασθαι τοὺς Ἕλληνας, ἠγησάμενοι
 κρεῖττον εἶναι μετ' ἀρετῆς καὶ πευλίας καὶ φρυγῆς ἐλευθερίαν
 ἢ μετ' ὀνείδους καὶ πλούτου δουλείαν τῆς πατρίδος, ἐξε-
 λιπον ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος τὴν πόλιν, ἔν' ἐν μέρει πρὸς ἑκα-
 τέραν, ἀλλὰ μὴ πρὸς ἀμφοτέρας ἅμα τὰς δυνάμεις κινδύ-
 34νεύσωσιν. ὑπεκθέμενοι δὲ παῖδας καὶ γυναῖκας καὶ μητέ-
 ρας εἰς Σαλαμίνα συνήθροισον καὶ τὸ τῶν ἄλλων συμμά-
 χων ναυτικόν. οὐ πολλαῖς δ' ὕστερον ἡμέραις ἦλθε καὶ
 ἡ πεζὴ στρατιὰ καὶ τὸ ναυτικόν τὸ τῶν βαρβάρων, ὃ τίς
 ἰδὼν οὐκ ἂν ἐφοβήθη; οἷος μέγας καὶ δεινὸς τῆδε τῆ
 πόλει κίνδυνος ὑπὲρ τῆς τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίας ἠγω-
 35νίσθη. ποίαν δὲ γνώμην εἶχον ἢ οἱ θεώμενοι τοὺς ἐν
 ταῖς ναυσὶν ἐκείναις, οὔσης καὶ τῆς αὐτῶν σωτηρίας ἀπί-
 στου καὶ τοῦ προσιόντος κινδύνου, ἢ οἱ μέλλοντες ναυ-

32, 1. τούτω δὲ τῷ τρόπῳ] τοῦτον δὲ τὸν τρόπον mg. Ald. Lugd.

33, 1. δυοῖν δὲ] διοῖν δὲ Leid.

2. ἐκλιπεῖν] ἐκκλίνειν Ald. ἐκλιπεῖν et καταλιπεῖν mg. Ald.
 Lugd. καταλιπεῖν Vimar. Leid. Steph.

34, 1. δὲ, quod deest in Ald., add. Vimar.

5. ἰδὼν οὐκ ἂν Vimar. Leid. οὐκ ἂν ἰδὼν Steph.

ib. οἷος] ὡς Bekk. εἰς Leid. ἢ εἰς Vimar. et mg. Ald. Lugd.

35, 2. αὐτῶν] αὐτῶ Leid.

3. προσιόντος] προϊόντος mg. Ald. Lugd.

μαχήσειν ὑπὲρ τῆς φιλότητος, ὑπὲρ τῶν ἄθλων τῶν ἐν Σαλαμῖνι; οἷς τοσοῦτον πανταχόθεν περιειστήκει πλη-36
 ρος πολεμίων, ὥστε ἐλάχιστον μὲν αὐτοῖς εἶναι τῶν πα-
 ρόντων πακῶν τὸν θάνατον τὸν αὐτῶν, τῷ αὐτὸν προει-
 δέναι, μεγίστην δὲ συμφορὰν, ἃ ὑπὸ τῶν βαρβάρων εὐ-
 τυχησάντων τοὺς ὑπεκτεθέντας ἠλπίζον πείσεσθαι. ἢ που37
 διὰ τὴν ὑπάρχουσαν ἀπορίαν πολλάκις μὲν ἐδεξιώσαντο
 ἀλλήλους, εἰκότως δὲ σφᾶς αὐτοὺς ὠλοφύραντο, εἰδότες
 μὲν τὰς σφετέρας ναῦς ὀλίγας οὔσας, ὄρωντες δὲ πολ-
 λὰς τὰς τῶν πολεμίων, ἐπιστάμενοι δὲ τὴν μὲν πόλιν
 ἠρημαμένην, τὴν δὲ χώραν πορθουμένην καὶ μεστὴν
 τῶν βαρβάρων. [ἰερῶν δὲ καιομένων, ἀπάντων δ' ἐγ-
 γυς ὄντων τῶν δεινῶν] ἀκούοντες δ' ἐν ταύτῳ συμ-38
 μειγμένου Ἑλληνικοῦ καὶ βαρβαρικοῦ παιᾶνος, παρακε-
 λευσμοῦ δ' ἀμφοτέρων καὶ κραυγῆς τῶν διαφθειρομένων
 καὶ τῆς θαλάττης μεστῆς τῶν νεκρῶν καὶ πολλῶν μὲν
 συμπιπτόντων καὶ φιλῶν καὶ πολεμίων ναυαγίων, ἀντι-
 πάλου δὲ πολὺν χρόνον οὔσης τῆς ναυμαχίας δοκοῦντες
 τοτὲ μὲν νενικηκέναι καὶ σεσῶσθαι, τοτὲ δ' ἠττηῆσθαι
 καὶ ἀπολωλέναι. ἢ που διὰ τὸν παρόντα φόβον πολλὰ39
 μὲν ᾤθησαν ἰδεῖν ὧν οὐκ εἶδον, πολλὰ δ' ἀκοῦσαι ὧν
 οὐκ ἤκουσαν. ποῖαι δ' οὐχ ἰκετεῖαι θεῶν ἐγένοντο ἢ
 θυσιῶν ἀναμνήσεις, ἔλεός τε παίδων καὶ γυναικῶν πό-
 ρος οἰκτός τε πατέρων καὶ μητέρων, λογισμὸς τε εἰ δυσ-
 τυχήσειαν τῶν μελλόντων ἔσεσθαι κακῶν; τίς οὐκ ἂν40
 θεῶν ἠλέησεν αὐτοὺς ὑπὲρ τοῦ μερέθους τοῦ κινδύνου;
 ἢ τίς ἀνθρώπων οὐκ ἂν ἐδάκρυσεν; ἢ τίς τῆς τόλμης

36, 1. Σαλαμῖνι; οἷς est coniectura Marklandi. Σαλαμινίους Steph. et MSS.

4. ἃ addidi e conj. Taylori.

37, 7. ἰερῶν-δεινῶν] Sine uncis haec verba exhibent Steph. et Bekk.

39, 4. πόθος] πένθος mg. Ald. Lugd.

5. λογισμὸς τε, εἰ δυστυχήσειαν] λογισμὸς δ' εἰ δυστυχήσεις Leid.

6. ἔσεσθαι κακῶν] κακῶν ἔσεσθαι Leid.

40, 3. ἢ τίς τῆς] ἢ τῆς Leid.

αὐτοὺς οὐκ ἂν ἠγάσθη; ἢ πολὺ πλεῖστον ἐκεῖνοι κατὰ τὴν ἀρετὴν ἀπάντων ἀνθρώπων διήνεγκαν καὶ ἐν τοῖς βουλευμάσι καὶ ἐν τοῖς τοῦ πολέμου κινδύνοις, ἐκλιπόντες μὲν τὴν πόλιν, εἰς τὰς ναῦς δ' ἐμβάντες, τὰς δ' αὐτῶν ψυχὰς ὀλίγας οὖσας ἀντιτάξαντες τῷ πλήθει τῷ τῆς 41 Ἀσίας. ἐπέδειξαν δὲ πᾶσιν ἀνθρώποις νικήσαντες τῇ ναυμαχίᾳ, ὅτι κρεῖττον μετ' ὀλίγων ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας κινδυνεύειν ἢ μετὰ πολλῶν βασιλευομένων ὑπὲρ τῆς 42 τῶν δουλείας. πλεῖστα δὲ καὶ κάλλιστα ἐκεῖνοι ὑπὲρ τῆς τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίας συνεβάλοντο, στρατηγὸν μὲν Θεμιστοκλέα, ἰκανώτατον εἰπεῖν καὶ γνῶναι καὶ προᾶξαι, ναῦς δὲ πλείους τῶν ἄλλων ἀπάντων συμμάχων, ἀνδρας δ' ἐμπειροτάτους. καίτοι τίνες ἂν τούτοις τῶν ἄλλων 43 Ἑλλήνων ἤρισαν γνῶμη καὶ πλήθει καὶ ἀρετῇ; ὥστε δικαίως μὲν ἀναμφισβήτητα ἀριστεῖα τῆς ναυμαχίας ἔλαβον παρὰ τῆς Ἑλλάδος, εἰκότως δὲ τὴν εὐτυχίαν ὁμονοοῦσαν τοῖς κινδύνοις ἐκτήσαντο, γνησίαν δὲ καὶ αὐτόχθονα τοῖς ἐκ τῆς Ἀσίας βαρβάροις τὴν αὐτῶν ἀρετὴν 44 ἐπέδειξαντο.

Ἐν μὲν οὖν τῇ ναυμαχίᾳ τοιούτους αἰτούς παρασχόντες καὶ πολὺ πλεῖστον τῶν κινδύνων μετασχόντες τῇ ἰδίᾳ ἀρετῇ κοινὴν τὴν ἐλευθερίαν καὶ τοῖς ἄλλοις ἐκτήσαντο· ὕστερον δὲ Πελοποννησίων διατειχιζόντων τὸν

40, 4. αὐτοὺς] αὐτῶν Leid.

7. ἐμβάντες Leid. ἐσβάντες Steph.

8. τῷ πλήθει] τῷ om. Leid.

41, 3. αὐτῶν] αὐτῶν Steph. [Leid.]

42, 2. τῶν Ἑλλήνων] τῶν om. Leid.

4. ἀπάντων, quod om. Aldina, add. Vimar.

43, 2. ἀναμφισβήτητα] ἀναμφισβητήτως Steph. et plerique libri MSS. ἀναμφισβείτητ' Leid.

ib. ἀριστεῖα] Sic e Reiskii coniectura, quam unus Bekkeri codex confirmare videtur, scripsi; ceteri libri MSS. et Steph. ἀριστεῖα.

44, 2. παρασχόντες] παρέχοντες Leid.

3. καὶ τοῖς ἄλλοις] καὶ om. Steph., add. Leid.

5. διατειχιζόντων Vimar. pro Ald. τειχιζόντων.

Ἰσθμὸν καὶ ἀγαπώντων μὲν τῇ σωτηρίᾳ, νομιζόντων δ' ἀπηλλάχθαι τοῦ κατὰ θάλατταν κινδύνου καὶ διανοουμένων τοὺς ἄλλους Ἕλληνας περιδεῖν ὑπὸ τοῖς βαρβάρους γενομένους, ὀργισθέντες Ἀθηναῖοι συνεβούλευον αὐ-45 τοῖς, εἰ ταύτην τὴν γνώμην ἔξουσιν, περὶ ἅπασαν τὴν Πελοπόννησον τεῖχος περιβαλεῖν· εἰ γὰρ αὐτοὶ ὑπὸ Ἑλλήνων προδιδόμενοι μετὰ τῶν βαρβάρων ἔσονται, οὐτ' ἐκεῖνοις δεήσειν χιλίων νεῶν οὔτε τούτους ὠφελήσειν τὸ 46 ἐν Ἰσθμῷ τεῖχος· ἀκινδύνως γὰρ ἔσεσθαι τὴν τῆς θαλάττης ἀρχὴν βασιλείως. διδασκόμενοι δὲ καὶ νομιζόντες αὐτοὶ μὲν ἄδικά τε ποιεῖν καὶ κακῶς βουλευέσθαι, Ἀθηναίους δὲ δίκαιά τε λέγειν καὶ τὰ βέλτιστα αὐτοῖς παραινεῖν, ἐβοήθησαν εἰς Πλαταιάς· ἀποδράντων δὲ ὑπὸ τύκτα τῶν πλείστων συμμάχων ἐκ τῶν τάξεων διὰ τὸ πλῆθος τῶν πολεμίων, Λακεδαιμόνιοι μὲν καὶ Τεγεᾶται τοὺς βαρβάρους ἐτρέψαντο, Ἀθηναῖοι δὲ καὶ Πλαταιεῖς πάντας τοὺς Ἕλληνας ἐνίκων μαχόμενοι τοὺς ἀπογνόντας τῆς ἐλευθερίας καὶ ὑπομείναντας τὴν δουλείαν. ἐν47 ἐκεῖνη δὲ τῇ ἡμέρᾳ καλλίστην τελευτὴν τοῖς προτέροις κινδύνοις ἐπιθέντες βέβαιον μὲν τὴν ἐλευθερίαν τῇ Εὐρώπῃ κατειργάσαντο, ἐν ἅπασι δὲ τοῖς κινδύνοις δόντες ἔλεγον τῆς ἑαυτῶν ἀρετῆς, καὶ μόνοι καὶ μεθ' ἑτέρων, καὶ πεσομαχοῦντες καὶ ναυμαχοῦντες, καὶ πρὸς τοὺς βαρβάρους καὶ πρὸς τοὺς Ἕλληνας, ὑπὸ πάντων ἠξιώθησαν καὶ μεθ' ὧν ἐκινδύνενον καὶ πρὸς οὓς ἐπολέμου ἡγεμόνες γενέσθαι τῆς Ἑλλάδος.

44. 6. ἀγαπώντων μὲν τῇ σωτηρίᾳ] ἀγαπόντων μὲν τὴν-σωτηρίαν Leid.

9. γενομένους Vimar. pro Ald. γενομένου.

45. 2. ἔξουσιν] ἔξουσι Leid.

5. τούτους] τούτοις Leid.

6. θαλάττης] θαλάσσης [Leid.] Steph.

7. ἀρχὴν βασιλείως] ἀρχὴν βασιλείων Leid. ἀρχὴν τοῦ βασιλείως Steph.

46. 5. συμμάχων] Ἑλλήνων Leid.
βαρβάρων

47. 3. κινδύνοις ἐπιθέντες] ἐπιθέντες κινδύνοις Bekk.

6. καὶ ναυμαχοῦντες om. Leid.

ib. τοὺς βαρβάρους] βαρβάρους [Leid.] Steph.

48 Ὅστερόν δὲ χρόνον Ἑλληνικοῦ πολέμου καταστάντος
 διὰ ξῆλον τῶν γεγενημένων καὶ φθόνον τῶν πεπραγμέ-
 νων, μέγα μὲν ἅπαντες φρονοῦντες, μικρῶν δ' ἐγκλημά-
 των ἕκαστοι δεόμενοι, ναυμαχίας Ἀθηναίοις πρὸς Αἴγυ-
 νήτας καὶ τοὺς ἐκείνων συμμάχους γενομένης ἑβδομή-
 49κοντα τριήρεις αὐτῶν ἐλάμβανον. πολιορκούτων δὲ
 κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον Αἴγυπτόν τε καὶ Αἴγιναν, καὶ
 τῆς ἡλικίας ἀπούσης ἔν τε ταῖς ναυσὶ καὶ ἐν τῷ πεζῷ
 στρατεύματι, Κορίνθιοι καὶ οἱ ἐκείνων σύμμαχοι, ἡγού-
 μενοι ἢ εἰς ἔρημον τὴν χώραν ἐμβαλεῖν ἢ ἐξ Αἰγίνης
 ἄξιον τὸ στρατόπεδον, ἐξελθόντες πανδημεὶ Γεράνειαν
 50κατέλαβον, Ἀθηναῖοι δὲ τῶν μὲν ἀπόντων, τῶν δ' ἐγγύς
 ὄντων, οὐδένα ἐτόλμησαν μεταπέμψασθαι· ταῖς δ' αὐ-
 τῶν ψυχαῖς πιστεύσαντες καὶ τῶν ἐπιόντων καταφρονή-
 σαντες οἱ γεραίτεροι καὶ οἱ τῆς ἡλικίας ἐντὸς γεγονότες
 51ἠξίουσαν αὐτοὶ μόνοι τὸν κίνδυνον ποιήσασθαι, οἱ μὲν
 ἐμπειρία τὴν ἀρετὴν, οἱ δὲ φύσει κεκτημένοι, καὶ οἱ μὲν
 αὐτοὶ πολλαχοῦ ἀγαθοὶ γεγενημένοι, οἱ δ' ἐκείνους μι-
 μούμενοι, τῶν μὲν πρεσβυτέρων ἄρχειν ἐπίσταμένων, τῶν
 52δὲ νεωτέρων τὸ ἐπιταττόμενον ποιεῖν δυναμένων· Μυ-
 ρωνίδου στρατηγοῦντος ἀπαντήσαντες αὐτοὶ εἰς τὴν Με-
 γαρικὴν ἐνίκων μαχόμενοι ἅπασαν τὴν δύναμιν τὴν ἐκεί-
 νων τοῖς ἤδη ἀπειρηκόσι καὶ τοῖς οὐπω δυναμένοις,
 τοὺς εἰς τὴν σφετέραν ἐμβαλεῖν ἀξιώσαντας εἰς τὴν ἄλ-
 53λοτριάν ἀπαντήσαντες, τρόπαιον δὲ στήσαντες καλλίστου
 μὲν αὐτοῖς ἔργου, αἰσχρίστου δὲ τοῖς πολεμίοις, οἱ μὲν
 οὐκέτι τοῖς σώμασιν, οἱ δ' οὐπω δυνάμενοι, ταῖς δὲ ψυ-

48, 2. φθόνον Vimar. pro Ald. φθόνων.

49, 2. Αἴγυπτόν τε] „Π. Αἰδηφόν τε.“ Steph. in marg.

3. ἀπούσης] ἀπάσης Leid.

5. ἔρημον Vimar. pro Ald. ἔρημα.

6. Γεράνειαν Vimar. pro Ald. γέραν εἰ.

50, 2. μεταπέμψασθαι] μέμψασθαι Leid.

4. ἐντὸς] οὐκ ἐντὸς Vimar. et mg. Ald. Lugd.

51, 3. πολλαχοῦ ἀγαθοὶ] ἀγαθοὶ πολλαχοῦ Leid. — Pro ἀγαθῶν,
 quod Ald. habet, Vimar. ἀγαθοί.

52, 2. αὐτοὶ] αὐτὴν Leid. ἢ αὐτὴν Vimar.

γαῖς ἀμφοτέροι κρείττους γενόμενοι, μετὰ καλλίστης δόξης εἰς τὴν αὐτῶν ἀπελθόντες οἱ μὲν πάλιν ἐπαιδεύοντο, οἱ δὲ περὶ τῶν λοιπῶν ἐβουλεύοντο.

Καθ' ἕναστον μὲν οὖν οὐ ῥάδιον τὰ ὑπὸ πολλῶν⁵⁴ κινδυνευθέντα ὑφ' ἑνὸς ῥηθῆναι οὐδὲ τὰ ἐν ἅπαντι τῷ χρόνῳ παραχθέντα ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ δηλωθῆναι. τίς γὰρ ἂν ἢ χρόνος ἢ λόγος ἢ ῥήτωρ ἱκανὸς γένοιτο μνηῦσαι τὴν τῶν ἐνθάδε κειμένων ἀνδρῶν ἀρετὴν; μετὰ πλείστων⁵⁵ γὰρ πόνων καὶ φανερωτάτων ἀγῶνων καὶ καλλίστων κινδύνων ἐλευθέραν μὲν ἐποίησαν τὴν Ἑλλάδα, μεγίστην δ' ἀπέδειξαν τὴν ἑαυτῶν πατρίδα, ἑβδομήκοντα μὲν ἔτη τῆς θαλάττης ἄρξαντες, ἀστασιάστους δὲ παρασχόντες τοὺς συμμάχους, οὐ τοῖς ὀλίγοις τοὺς πολλοὺς δουλεύειν⁵⁶ ἀξιώσαντες, ἀλλὰ τὸ ἴσον ἔχειν ἅπαντας ἀναγκάσαντες, οὐδὲ τοὺς συμμάχους ἀσθενεῖς ποιοῦντες, ἀλλὰ κἀκείνους ἰσχυροὺς καθιστάντες καὶ τὴν αὐτῶν δύναμιν τόσαυτην ἐπιδείξαντες, ὥσθ' ὁ μέγας βασιλεὺς οὐκέτι τῶν ἀλλοτριῶν ἐπεθύμει, ἀλλ' ἐδίδου τῶν ἑαυτοῦ καὶ περὶ τῶν λοιπῶν ἐφοβεῖτο, καὶ οὔτε τριήρεις ἐν ἑκείνῳ τῷ⁵⁷ χρόνῳ ἐκ τῆς Ἀσίας ἔπλευσαν οὔτε τύραννος ἐν τοῖς Ἑλλησι κατέστη οὔτε Ἑλληνὶς πόλις ὑπὸ τῶν βαρβάρων⁹⁶ ἠνδραποδίσθη. τοσαύτην σωφροσύνην καὶ δέος ἢ τούτων ἀρετὴ πᾶσιν ἀνθρώποις παρεῖχεν. ὧν ἕνεκα δεῖ μόνους καὶ προστάτας τῶν Ἑλλήνων καὶ ἡγεμόνας τῶν πόλεων γίνεσθαι.

Ἐπέδειξαν δὲ καὶ ἐν ταῖς δυστυχίαις τὴν ἑαυτῶν⁵⁸ ἀρετὴν. ἀπολομένων γὰρ τῶν νεῶν ἐν Ἑλλησπόντῳ εἴτε

54, 1. μὲν οὖν οὐ Vimar. pro Ald. μὲν οὐ.

4. ἢ χρόνος ἢ λόγος Vimar. pro Ald. ἢ λόγος ἢ χρόνος.

55, 1. πλείστων γὰρ] γὰρ πλείονων Leid.

56, 1. ὀλίγοις] λόγοις Leid.

5. ἐπιδείξαντες] ἀποδείξαντες Leid.

57, 6. τῶν πόλεων Vimar. pro Ald. πόλεων.

7. γίνεσθαι] γενέσθαι Leid.

58, 1. ἑαυτῶν] αὐτῶν Leid.

2. ἀπολομένων Leid. ἀπολλυμένων Steph.

ἡγεμόνος κακία εἴτε θεῶν διανοία καὶ συμφορᾶς ἐκείνης
 μεγίστης γενομένης καὶ ἡμῖν τοῖς δυστυχῆσασιν καὶ τοῖς
 ἄλλοις Ἑλλησιν, ἐδήλωσαν οὐ πολλῷ χρόνῳ ὕστερον ὅτι
 ἡ τῆς πόλεως δύναμις τῆς Ἑλλάδος ἦν σωτηρία. ἐτέ-
 59ων γὰρ ἡγεμόνων γενομένων ἐνίκησαν μὲν ναυμαχοῦν-
 τες τοὺς Ἑλληνας οἱ πρότερον εἰς τὴν θάλατταν οὐκ
 ἐμβαλνόντες, ἐπλευσαν δ' εἰς τὴν Εὐρώπην, δουλεύουσι
 δὲ πόλεις τῶν Ἑλλήνων, τύραννοι δ' ἐγκαθιστᾶσιν, οἱ
 μὲν μετὰ τὴν ἡμετέραν συμφορὰν, οἱ δὲ μετὰ τὴν νίκη-
 60τῶν βαρβάρων. ὥστ' ἄξιον ἦν ἐπὶ τῷδε τῷ τάφῳ τότε
 κείρασθαι τῇ Ἑλλάδι καὶ πενθῆσαι τοὺς ἐνθάδε κειμέ-
 νους, ὡς συγκαταθραπτομένης τῆς αὐτῶν ἐλευθερίας τῇ
 τούτων ἀρετῇ· ὡς δυστυχῆς μὲν ἡ Ἑλλὰς τοιούτων ἀν-
 δρῶν ὄρφανὴ γενομένη, εὐτυχῆς δ' ὁ τῆς Ἀσίας βασι-
 λεὺς ἐτέρων ἡγεμόνων λαβόμενος· τῇ μὲν γὰρ τούτων
 στερηθεῖσθαι δουλεία περιέστηκε, τῷ δ' ἄλλων ἀρχάντων
 ζῆλος ἐγγίνεται τῆς τῶν προγόνων διανοίας.

61 Ἄλλὰ ταῦτα μὲν ἐξήχθην ὑπὲρ πάσης ὀλοφύρασθαι
 τῆς Ἑλλάδος· ἐκείνων δὲ τῶν ἀνδρῶν ἄξιον καὶ ἰδίᾳ
 καὶ δημοσίᾳ μεμνηθῆσθαι, οἱ φεύγοντες τὴν δουλείαν καὶ
 περὶ τοῦ δικαίου μαχόμενοι καὶ ὑπὲρ τῆς δημοκρατίας
 στασιάσαντες, πάντας πολεμίους κεκτημένοι εἰς τὸν Πει-

58, 3. ἡγεμόνος Vimar. (ἡγεμόνοις Ald.) τοῦ ἡγεμόνος Leid., Vet.
 Cod. ἡγεμόνων. Marg. Ald. Lugd.

5. ἐδήλωσαν mg. Ald. Lugd. ἐδήλωσεν Steph. [Leid.] et
 Vimar. („Eodem modo Aldina: unde intelligitur, hanc
 lectionem eo consilio ex codice margini adscriptam esse,
 ut Aldina lectio, ab aliis posthac reiecta, firmaretur. Pari
 modo mox §. 59, 4. ad Aldinam lectionem καθιστᾶσιν eu-
 dem in margine repetita est.“ OSANN.)

59, 2. θάλατταν] θάλασσαν Steph.

4. ἐγκαθιστᾶσιν est coniectura H. Stephani. ἐγκαθιστᾶσιν Leid.
 ἐγκαθιστᾶσιν vulgo.

60, 2 κείρασθαι] κείρεσθαι Leid. et Vimar.

3 συγκαταθραπτομένης] συγκαθαπτομένης Steph.

4 τοιούτων Vimar. pro Ald. τοσούτων.

8. τῆς τῶν προγόνων] τῶν προγόνων omisso articulo τῆς, Leid.

61, 2. καὶ ἰδίᾳ] ἦν ἰδίᾳ Leid.

ραιᾶ κατηλθόν, οὐχ ὑπὸ νόμου ἀναγκασθέντες, ἀλλ' ὑπὸ τῆς φύσεως πεισθέντες, καινοῖς κινδύνοις τὴν παλαιὰν ἀρετὴν τῶν προγόνων μιμησάμενοι, ταῖς αὐτῶν⁶² ψυχαῖς κοινὴν τὴν πόλιν καὶ τοῖς ἄλλοις κτησάμενοι, θάνατον μετ' ἐλευθερίας αἰρούμενοι ἢ βίον μετὰ δουλείας, οὐχ ἦττον ταῖς συμφοραῖς αἰσχυρόμενοι ἢ τοῖς ἐχθροῖς ὀργιζόμενοι, μᾶλλον βουληθέντες ἐν τῇ αὐτῶν ἀποθνήσκειν ἢ ζῆν τὴν ἀλλοτριὰν οἰκοῦντες, συμμάχους μὲν ὄρκους καὶ συνθήκας ἔχοντες, πολεμίους δὲ τοὺς πρότερον ὑπάρχοντας καὶ τοὺς πολίτας τοὺς ἑαυτῶν. ἀλλ' ὅμως οὐ τὸ πλῆθος τῶν ἐναντίων φοβηθέν⁶³ τες, ἀλλ' ἐν τοῖς σώμασι τοῖς ἑαυτῶν κινδυνεύσαντες τρόπαιον μὲν τῶν πολεμίων ἔστησαν, μάρτυρας δὲ τῆς αὐτῶν ἀρετῆς ἐγγὺς ὄντας τοῦδε τοῦ μνήματος τοὺς Λακεδαιμονίων τάφους παρέχονται. καὶ γὰρ τοι μεγάλην μὲν ἀντὶ μικρᾶς ἀπέδειξαν τὴν πόλιν, ὁμοιοῦσαν δὲ ἀντὶ στασιαζούσης ἀπέφηναν, τείχη δὲ ἀντὶ τῶν καθηρημένων ἀνέστησαν. οἱ δὲ κατελθόντες αὐτῶν ἀδελφά⁶⁴ τὰ βουλευμάτα τοῖς ἔργοις τῶν ἐνθάδε κειμένων ἐπιδεικνύντες οὐκ ἐπὶ τιμωρίαν τῶν ἐχθρῶν, ἀλλ' ἐπὶ σωτηρίαν τῆς πόλεως ἐτράποντο, καὶ οὐτ' ἐλαττοῦσθαι δυνατόμενοι οὐτ' αὐτοὶ πλεον ἔχειν θεόμενοι τῆς μὲν αὐτῶν ἐλευθερίας καὶ τοῖς βουλομένοις δουλεύειν μετέδωκαν, τῆς δ' ἐκείνων δουλείας αὐτοὶ μετέχειν οὐκ ἠξίωσαν. ἔργοις⁶⁵ δὲ μεγίστοις καὶ καλλίστοις ἀπελογήσαντο, ὅτι οὐ κακία τῇ αὐτῶν οὐδ' ἀρετῇ τῶν πολεμίων πρότερον ἐδυτύχησεν ἢ πόλις· εἰ γὰρ στασιάσαντες πρὸς ἀλλήλους

61, 8. ἀρετὴν τῶν προγόνων] τῶν προγόνων ἀρετὴν Steph. [Leid.]

62, 3. βίον Vimar. pro Ald. βίου.

4. οὐχ ἦττον] ὡς οὐχ ἦττον Bekk.

6. ἀποθνήσκειν] ἀποθανεῖν mg. Ald. Lugd.

63, 2. κινδυνεύσαντες] κινδυνεύοντες Leid.

5. καὶ γὰρ τοι] καὶ γάρτοι καὶ Vimar. mg. Ald. Lugd.

64, 5. θεόμενοι] δυνάμενοι Leid.

6. μετέδωκαν Leid, μετέδωκαν Steph.

65, 2. ἀπελογήσαντο Leid, ἀπελογίσαντο Steph.

βία παρόντων Πελοποννησίων καὶ τῶν ἄλλων ἐχθρῶν εἰς τὴν αὐτῶν οἰοί τ' ἐγένοντο κατελθεῖν, δηλον ὅτι 66
 ῥαδίως ἂν ὁμονοοῦντες πολεμεῖν αὐτοῖς ἐδύναντο. Ἐκεῖ-
 νοὶ μὲν οὖν διὰ τοὺς ἐν Πειραιεῖ κινδύνους ὑπὸ πάν-
 των ἀνθρώπων ζηλοῦνται· ἄξιον δὲ καὶ τοὺς ξένους
 τοὺς ἐνθάδε κειμένους ἐπαινεῖσαι, οἳ τῷ πλήθει βοηθή-
 σαντες καὶ περὶ τῆς ἡμετέρας σωτηρίας μαχόμενοι, πα-
 τριδα τὴν ἀρετὴν ἡγησάμενοι, τοιαύτην τοῦ βίου τελευ-
 τὴν ἐποιήσαντο· ἀνθ' ὧν ἡ πόλις αὐτοὺς καὶ ἐπένησε
 καὶ ἔθαψε δημοσίᾳ καὶ ἔδωκεν ἔχειν αὐτοῖς τὸν ἅπαντα
 χρόνον τὰς αὐτὰς τιμὰς τοῖς ἀστοῖς.

67 Οἱ δὲ νῦν θαπτόμενοι, βοηθήσαντες Κορινθίοις ὑπὸ
 παλαιῶν φίλων ἀδικουμένοις καινοὶ σύμμαχοι γενόμε-197
 νοὶ, οὐ τὴν αὐτὴν γνώμην Λακεδαιμονίοις ἔχοντες (οἱ
 μὲν γὰρ τῶν ἀγαθῶν αὐτοῖς ἐφθόουν, οἱ δὲ ἀδικου-
 μένους αὐτοὺς ἠλέουν, οὐ τῆς προτέρας ἐχθρας μεμνη-
 μένοι, ἀλλὰ τὴν παροῦσαν φιλίαν περὶ πολλοῦ ποιούμε-
 νοι·) πᾶσιν ἀνθρώποις φανερὰν τὴν αὐτῶν ἀρετὴν ἐπε-
 68δείξαντο. ἐτόλμησαν γὰρ μεγάλην ποιοῦντες τὴν Ἑλλάδα
 οὐ μόνον ὑπὲρ τῆς αὐτῶν σωτηρίας κινδυνεύειν, ἀλλὰ
 καὶ ὑπὲρ τῆς τῶν πολεμίων ἐλευθερίας ἀποθνήσκειν·
 τοῖς γὰρ Λακεδαιμονίων συμμάχοις περὶ τῆς ἐκείνων
 ἐλευθερίας ἐμάχοντο. νικήσαντες μὲν γὰρ ἐκείνους τῶν
 αὐτῶν ἠξίουν, δυστυχῆσαντες δὲ βέβαιον τὴν δουλείαν
 69τοῖς ἐν τῇ Πελοποννήσῳ κατέλιπον. Ἐκείνοις μὲν οὖν
 οὕτω διακειμένοις ὁ βίος οἰκτρὸς καὶ ὁ θάνατος εὐκτός·
 οὗτοι δὲ καὶ ζῶντες καὶ ἀποθανόντες ζηλωτοὶ, παιδευ-
 θέντες μὲν ἐν τοῖς τῶν προγόνων ἀγαθοῖς, ἄνδρες δὲ
 γενόμενοι τὴν τ' ἐκείνων δόξαν διασώσαντες καὶ τὴν
 70αὐτῶν ἀρετὴν ἐπιδείξαντες. πολλῶν μὲν γὰρ καὶ καλῶν

65, 6. αὐτῶν] αὐτῶν Steph. [Leid.]

ib. ἐγένοντο Vimar. Leid. et mg. Ald. Lugd. ἐγένοντο Steph.

67, 2. καινοὶ est emendatio Taylori (in Lectt. Lysiac. c. IV. p. 246.
 ed. Reisk. proposita) et Reiskii. καινοὶ Steph. et MSS.

7. ἐπεδείξαντο marg. Ald. Lugd. ἐπιδείξαντες Steph. [Leid.]

68, 3. ὑπὲρ Vimar. περὶ Leid. Ald. Steph.

αἵτιοι γεγένηται τῇ ἑαυτῶν πατρίδι, ἐπηνώρθωσαν δὲ τὰ ὑφ' ἑτέρων δυστυχηθέντα; πόρρω δ' ἀπὸ τῆς αὐτῶν τὸν πόλεμον κατέστησαν. ἐτελεύτησαν δὲ τὸν βίον, ὥσπερ χρῆ τοὺς ἀγαθοὺς ἀποθνήσκειν· τῇ μὲν γὰρ πατρίδι τὰ τροφεῖα ἀποδόντες, τοῖς δὲ θρέψασι λύπας καταλιπόντες. ὥστε ἄξιον τοῖς ζῶσι τούτους ποθεῖν καὶ 71 σφᾶς αὐτοὺς ὀλοφύρεσθαι καὶ τοὺς προσήκοντας αὐτῶν ἐλεεῖν τοῦ ἐπιλοίπου βίου. τίς γὰρ αὐτοῖς ἔτι ἡδονὴ καταλείπεται τοιούτων ἀνδρῶν θαπτομένων, οἱ πάντα περὶ ἐλάττουος τῆς ἀρετῆς ἠγούμενοι αὐτοὺς μὲν ἀπεστέρησαν βίου, χήρας δὲ γυναῖκας ἐποίησαν, ὄρφανούς δὲ τοὺς αὐτῶν παῖδας ἀπέλιπον, ἐρήμους δ' ἀδελφοὺς καὶ πατέρας καὶ μητέρας κατέστησαν; Πολλῶν δὲ καὶ δεινῶν 72 ὑπαρχόντων τοὺς μὲν παῖδας αὐτῶν ζηλῶ, ὅτι νεώτεροί εἰσιν ἢ ὥστε εἰδέναι οἷων πατέρων ἐστέρηνται, ἐξ ὧν δ' οὗτοι γέγονασιν οἰκτεῖρω, ὅτι πρεσβύτεροι ἢ ὥστε ἐπιλαθῆσθαι τῆς δυστυχίας τῆς ἑαυτῶν. τί γὰρ ἂν τούτων 73 ἀνιαιρότερον γένοιτο, ἢ τεκεῖν μὲν καὶ θρέψαι καὶ θάψαι τοὺς αὐτῶν, ἐν δὲ τῷ γήρᾳ ἀδυνάτους μὲν εἶναι τῷ σώματι, πασῶν δ' ἀπεστερημένους τῶν ἐλπίδων ἀφίλους καὶ ἀπόρους γερονένας, ὑπὸ δὲ τῶν αὐτῶν πρότερον ζηλουῦσθαι καὶ νῦν ἐλεεῖσθαι, ποθεινότερον δ' αὐτοῖς εἶναι τὸν θάνατον τοῦ βίου; ὅσῳ γὰρ ἄνδρες ἀμείνους

70, 5. μὲν γὰρ] Sic plerique libri MSS. et Steph., qui tamen in margine indicavit, se γὰρ deleri velle. Omiserunt deinde hanc particulam Reisk. Auger. Bekk., codicibus nonnullis assentientibus. Sed conf. Herodot. I, 82. Λακεδαιμόνιοι δὲ τὰ ἐναντία τούτων ἔθεντο νόμον· οὐ γὰρ κομῶντες πρὸ τούτου, ἀπὸ τούτου κομᾶν: quem locum mihi suppeditavit Matth. Gramm. Gr. §. 556, not. 1.

6. τροφεῖα] τρόφι' Leid.

71, 2. αὐτῶν] αὐτοῖς Vimar. Leid.

5. ἀπεστέρησαν βίου] ἀπεστερημένους βίου Leid.

72, 4. πρεσβύτεροι ἢ] „πρεσβύτατοι: al. πρεσβύτεροι“ mg. Ald. Lugd. Pro πρεσβύτατοι, quod est in Aldina, Vimar. πατέρων πρεσβύτεροι.

73, 2. ἀνιαιρότερον] ἀνιαιρότερον Steph. (Cf. Osann. ad Lycurg. p. 113.)

3. αὐτῶν] ἑαυτῶν Vimar.

ἦσαν, τοσοῦτω τοῖς καταλειπομένοις τὸ πένθος μείζον.
 74 πῶς δ' αὐτοὺς ἤρη λήξαι τῆς λύπης; πότερον ἐν ταῖς
 τῆς πόλεως συμφοραῖς; ἀλλὰ τότε αὐτῶν εἰκὸς καὶ τοὺς
 ἄλλους μεμνηῆσθαι. ἀλλ' ἐν ταῖς εὐτυχίαις ταῖς κοιναῖς;
 ἀλλ' ἱκανὸν λυπηῆσαι τῶν μὲν σφετέρων τέκνων τετελευ-
 τηκότων, τῶν δὲ ζώντων ἀπολαυόντων τῆς τούτων ἀρε-
 τῆς. ἀλλ' ἐν τοῖς ἰδίῳις κινδύνοις, ὅταν ὁρῶσι τοὺς μὲν
 πρότερον ὄντας φίλους φεύγοντας τὴν αὐτῶν ἀπορίαν,
 τοὺς δ' ἐχθροὺς μέγα φρονοῦντας ἐπὶ ταῖς δυστυχίαις
 75 ταῖς τούτων; μόνην δ' ἂν μοι δοκοῦμεν ταύτην τοῖς ἐν-
 θάδε κειμένοις ἀποδοῦναι χάριν, εἰ τοὺς μὲν τοκέας αὐ-
 τῶν ὁμοίως ὥσπερ ἐκεῖνοι περὶ πολλοῦ ποιοίμεθα, τοὺς
 δὲ παῖδας οὕτως ἀσπαζοίμεθα ὥσπερ αὐτοὶ πατέρες ὄν-
 τες, ταῖς δὲ γυναιξίν εἰ τοιοῦτους βοηθοὺς ἡμᾶς αὐτοὺς
 76 παρέχοιμεν, οἷοίπερ ἐκεῖνοι ζῶντες ἦσαν. τίνας γὰρ ἂν
 εἰκότως μᾶλλον τιμῶμεν τῶν ἐνθάδε κειμένων; τίνας δ'
 ἂν τῶν ζώντων δικαιότερον περὶ πολλοῦ ποιοίμεθα ἢ
 τοὺς τούτοις προσήκοντας, οἳ τῆς μὲν τούτων ἀρετῆς
 τὸ ἴσον τοῖς ἄλλοις ἀπέλαυσαν, ἀποθανόντων δὲ μόνοι
 γνησίως τῆς δυστυχίας μετέχουσιν;
 77 Ἀλλὰ γὰρ οὐκ οἶδ' ὅ τι δεῖ τοιαῦτα ὀλοφύρεσθαι·
 οὐ γὰρ ἐλανθάνομεν ἡμᾶς αὐτοὺς ἅπαξ ὄντες θνητοί.
 ὥστε τί δεῖ ἅ πάλοι προσεδοκῶμεν πείσεσθαι ὑπὲρ τού-
 των νῦν ἄχθεσθαι, ἢ λίαν οὕτω βαρέως φέρειν ἐπὶ ταῖς
 τῆς φύσεως συμφοραῖς, ἐπισταμένους ὅτι ὁ θάνατος κοι-

73, 9. πῶς δ' αὐτοὺς] περὶ δ' αὐτοὺς Aldin. πῶς δ' (et πότε δ')
 αὐτοὺς mg. Ald. Lugd. πῶς δ' αὐ Vimar.

74, 6. ὅταν ὁρῶσι om. Leid.

8. δυστυχίαις ταῖς τούτων] δυστυχίαις τούτων Leid.

75, 1. μόνην mg. Ald. Lugd. μόνοι [Leid.] Steph.

3. ποιοίμεθα - ἀσπαζοίμεθα] ποιούμεθα - ἀσπαζόμεθα Leid.

76, 6. γνησίως] γνησίων mg. Ald. Lugd. et Vimar.

77, 1. ὅ τι] ὅτι Steph.

ib. τοιαῦτα - ὥστε τί δεῖ om. Leid.

2. ἅπαξ om. Steph., post ἐλανθάνομεν ponit Vimar. et mg.
 Ald. Lugd.

ib. ὄντες θνητοί] ὄντας θνητοί Steph., in marg. haec adno-
 tans: Π. ὄντες θνητοί. Ἡ, ὄντας θνητούς.

198 νός καὶ τοῖς χειρίστοις καὶ τοῖς βελτίστοις; οὔτε γὰρ
 τοὺς πονηροὺς ὑπερορᾷ οὔτε τοὺς ἀγαθοὺς θαυμάζει,
 ἀλλ' ἴσον ἑαυτὸν παρέχει πᾶσιν. εἰ μὲν γὰρ οἶόν τε ἦν 78
 τοῖς τοὺς ἐν τῷ πολέμῳ κινδύνους διαφυγοῦσιν ἀθανά-
 τους εἶναι τὸν λοιπὸν χρόνον, ἄξιον ἦν τοῖς ζῶσι τὸν
 ἅπαντα-χρόνον πενθεῖν τοὺς τεθνεώτας· νῦν δὲ ἢ τε φύ-
 σις καὶ νόσων ἤττων καὶ γήρως, ὃ τε δαίμων ὁ τὴν ἡμε-
 τέραν μοῖραν εἰληχῶς ἀπαραιτήτος. ὥστε προσήκει τού- 79
 τους εὐδαιμονεστάτους ἡγεῖσθαι, οἵτινες ὑπὲρ μεγίστων
 καὶ καλλίστων κινδυνεύσαντες οὕτω τὸν βίον ἐτελεύτη-
 σαν, οὐκ ἐπιτρέψαντες περὶ αὐτῶν τῇ τύχῃ οὐδ' ἀνα-
 μείναντες τὸν αὐτόματον θάνατον, ἀλλ' ἐκλεξάμενοι τὸν
 κάλλιστον. καὶ γὰρ τοὶ ἀγήρατοι μὲν αὐτῶν αἱ μνημαί,
 ζηλωταὶ δὲ ὑπὸ πάντων ἀνθρώπων αἱ τιμαί· οἱ πεν- 80
 θοῦνται μὲν διὰ τὴν φύσιν ὡς θνητοὶ, ὑμνοῦνται δὲ
 ὡς ἀθάνατοι διὰ τὴν ἀρετὴν. καὶ γὰρ τοὶ θάπτονται
 δημοσίᾳ, καὶ ἀγῶνες τίθενται ἐπ' αὐτοῖς βώμης καὶ σο-
 φίας καὶ πλούτου, ὡς ἀξιόλους ὄντας τοὺς ἐν τῷ πολέμῳ
 τετελευτηκότας ταῖς αὐταῖς τιμαῖς καὶ τοὺς ἀθανάτους
 τιμᾶσθαι. ἐγὼ μὲν οὖν αὐτοὺς καὶ μακαρίζω τοῦ θανά- 81
 του καὶ ζηλωτῶ καὶ μόνοις τούτοις ἀνθρώπων οἶμαι κρεῖτ-
 τον εἶναι γενέσθαι, οἵτινες, ἐπειδὴ θνητῶν σωμάτων ἔτυ-
 χον, ἀθάνατον μνήμην διὰ τὴν ἀρετὴν αὐτῶν κατέλιπον·
 ὅμως δ' ἀνάγκη τοῖς ἀρχαίοις ἔθεσι χοῦσθαι καὶ θεραπεύ-
 οντας τὸν πάτριον νόμον ὀλοφύρεσθαι τοὺς θαπτομένους.

77, 7. χειρίστοις] κακίστοις Leid. „ut videtur ex emendatione: an-
 tea scriptum erat χειρίστοις.“ Sluit.

78, 1. μὲν γὰρ Vimar., μὲν Ald.

3. ἦν τοῖς Vimar. τοῖς Ald.

79, 3. κινδυνεύσαντες] κινδυνεύοντες Leid.

ib. οὕτω] οὕτως Steph.

6. καὶ γὰρ τοῖ] καὶ τοὶ γὰρ Steph. et [Leid.]

7. δὲ] δὲ αὐτῶν Steph. [Leid.]

80, 3. ἀθάνατοι] θάνατοι Leid.

81, 2. μόνοις τούτοις ἀνθρώπων] μόνοις ἀνθρώπων Leid.

ib. κρεῖττον εἶναι γεν.] κρεῖττον γενέσθαι Leid.

5. ὅμως δ' ἀνάγκη τοῖς ἀρχαίοις] ὅμως ἀνάγκη τοῖς ἀρχαίοις Leid.

ib. θεραπεύοντας] θεραπεύοντα Leid.

III.

Λ Υ Σ Ι Ο Υ

96

ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΠΡΟΣ ΣΙΜΩΝΑ.

1 **Π**ολλὰ καὶ δεινὰ συνειδῶς Σίμωνι, ᾧ βουλή, οὐκ ἂν ποτ' αὐτὸν εἰς τοσοῦτο τόλμης ἠγγεσάμην ἀφικέσθαι, ὥστε ὑπὲρ ᾧν αὐτὸν ἔδει δοῖναι δίκην, ὑπὲρ τούτων ὡς ἀδικούμενον ἔγκλημα ποιήσασθαι καὶ οὕτω μέγαν καὶ σεμνὸν βόρρον διομοσάμενον εἰς ὑμᾶς ἐλθεῖν. εἰ μὲν οὖν ἄλλοι τινὲς ἔμελλον περὶ ἔμοῦ διαγνώσεσθαι, σφόδρα ἂν ἐφοβούμην τὸν κίνδυνον, ὁρῶν ὅτι καὶ παρασκευαὶ καὶ τύχαι ἐνίοτε τοιαῦται γίνονται, ὥστε πολλὰ καὶ παρὰ γνώμην ἀποβαίνειν τοῖς κινδυνεύουσιν· εἰς ὑμᾶς δ' εἰσελθὼν ἐλπίζω τῶν δικαίων τεύξεσθαι. μάλιστα δ' ἀγανακτῶ, ᾧ βουλή, ὅτι περὶ τῶν τραυμάτων εἰπεῖν ἀναγκασθήσομαι πρὸς ὑμᾶς, ὑπὲρ ᾧν ἐγὼ αἰσχυρόμενος, εἰ μέλλοιεν πολλοὶ μοι συνείσεσθαι, ἠνεσχόμην ἀδικούμενος. ἐπειδὴ δὲ Σίμων με εἰς τοιαύτην ἀνάγκην κατέστησεν, οὐδὲν ἀποκρυψάμενος ἅπαντα διηγῆσομαι πρὸς ὑμᾶς τὰ πεπραγμένα. ἀξιῶ δὲ, ᾧ βουλή, εἰ μὲν ἀδικῶ, μηδεμιᾶς συγγνώμης τυγχάνειν· ἐὰν δὲ περὶ τούτων ἀποδείξω ὡς οὐκ ἔνοχός εἰμι οἷς Σίμων διωμόσατο, ἄλλως δὲ ὑμῖν φαίνωμαι παρὰ τὴν ἡλικίαν τὴν ἔμαντοῦ ἀνοητότερον πρὸς τὸ μει-

1, 2. τοσοῦτο] τοσοῦτον Steph.

5. εἰς] ὡς mg. Ald. Lugd. item §. 2, lin. 5.

ράκιον διατεθείς, αἰτοῦμαι ὑμᾶς μηδέν με χεῖρω νομίξαι,
 εἰδόμενος ὅτι ἐπιθυμῆσαι μὲν ἅπασιν ἀνθρώποις ἔνεστιν,
 οὗτος δὲ βέλτιστος ἂν εἴη καὶ σωφρονέστατος, ὅστις κο-
 σμιώτατα τὰς συμφορὰς φέρειν δύναται. οἷς ἅπασιν ἐμ-
 ποδῶν ἔμοι γεγένηται Σίμων οὗτος, ὡς ἐγὼ ὑμῖν ἐπιδείξω.
 ἡμεῖς γὰρ ἐπεθυμήσαμεν, ὡς βουλή, Θεοδότου, Πλαταῖ-5
 κοῦ μειρακίου, καὶ ἐγὼ μὲν εὖ ποιῶν αὐτὸν ἠξίουν εἶναι
 μοι φίλον, οὗτος δὲ ὑβρίζων καὶ παρανομαῶν ὤρετο ἀναγ-
 κάσειν αὐτὸν ποιεῖν ὅ τι βούλοιο. ὅσα μὲν οὖν ἐκεῖνος
 κακὰ ὑπὲρ αὐτοῦ πέπονθε πολὺ ἂν ἔργον εἴη λέγειν· ὅσα
 δ' εἰς ἐμὲ αὐτὸν ἐξημάρτηκεν, ἠγοῦμαι ταῦθ' ὑμῖν προσή-
 κειν ἀκοῦσαι. πυνθόμενος γὰρ ὅτι τὸ μειράκιον ἦν παρ' 6
 97 ἔμοι, ἐλθὼν ἐπὶ τὴν οἰκίαν τὴν ἐμὴν νύκτωρ μεθύων, ἐκ-
 κόψας τὰς θύρας εἰσῆλθεν εἰς τὴν γυναικωνῆτιν, ἔνδον
 οὐσῶν τῆς τε ἀδελφῆς τῆς ἐμῆς καὶ τῶν ἀδελφιδῶν, αἰ-
 οῦτω κοσμίως βεβιώκασι, ὥστε καὶ ὑπὸ τῶν οἰκείων ὀρώ-
 μεναι αἰσχύνεσθαι. οὗτος τοίνυν εἰς τοῦτο ἦλθεν ὑβρεως, 7
 ὥστ' οὐ πρότερον ἠθέλησεν ἀπελθεῖν, πρὶν αὐτὸν ἠγού-
 μενοι δεινὰ ποιεῖν οἱ παραγενόμενοι καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ ἐλ-
 θόντες ἐπὶ παιδᾶς κόρας καὶ ὀρφανὰς εἰσιόντα ἐξήλα-
 σαν βία. καὶ τοσοῦτου ἐδέησεν αὐτῷ μεταμελῆσαι τῶν
 ὑβρισμένων, ὥστε ἐξευρῶν οὐ ἐδειπνοῦμεν ἀτοπώτατον
 πρᾶγμα καὶ ἀπιστότατον ἐποίησεν, εἰ μὴ τις εἰδείη τὴν
 τούτου μανίαν. ἐκκαλέσας γὰρ με ἔνδοθεν, ἐπειδὴ τάχι-8
 στα ἐξῆλθον, εὐθύς με τύπτειν ἐπεχείρησεν· ἐπειδὴ δὲ
 αὐτὸν ἠμυνάμην ἐνστάς, ἔβαλλέ με λίθοις. καὶ ἐμοῦ μὲν
 ἀμαρτάνει, Ἀριστοκρίτου δὲ, ὅς παρ' ἐμὲ ἦλθε μετ' αὐ-
 τοῦ, βαλὼν λίθῳ συντρίβει τὸ μέτωπον. ἐγὼ τοίνυν, ὡς 9
 βουλή, ἠγούμενος μὲν δεινὰ πάσχειν, αἰσχυνόμενος δὲ
 (ὅπερ ἤδη καὶ πρότερον εἶπον) τῇ συμφορᾷ, ἠνειχόμεν
 καὶ μᾶλλον ἠρούμην μὴ λαβεῖν τούτων τῶν ἀμαρτημάτων
 δίκην ἢ δόξαι τοῖς πολίταις ἀνόητος εἶναι, εἰδὼς ὅτι τῇ
 μὲν τούτου πονηρίᾳ πρόποντα ἔσται τὰ πεπραγμένα, ἐμοῦ

δὲ πολλοὶ καταγελάσσονται τοιαῦτα πάσχοντος τῶν φθο-
 νεῖν εἰδισμένων, ἔάν τις ἐν τῇ πόλει προθυμῆται χρηστὸς
 10 εἶναι. οὕτω δὲ σφόδρα ἠπορούμην ὅ τι χρησαίμην, ὡ
 βουλῆ, τῇ τούτου παρανομίᾳ, ὥστε ἔδοξέ μοι κράτιστον
 εἶναι ἀποδημῆσαι ἐκ τῆς πόλεως. λαβὼν δὲ τὸ μειράκιον
 (ἅπαντα γὰρ δεῖ τάληθῆ λέγειν) ὠχόμην ἐκ τῆς πόλεως.
 ἐπειδὴ δὲ ὦμην ἱκανὸν εἶναι τὸν χρόνον Σίμωνι ἐπιλα-
 11 θῆσθαι μὲν τοῦ νεανίσκου, μεταμελῆσαι δὲ τῶν πρότερον
 ἠμαρτημένων, ἀφικνουῦμαι πάλιν. κἀγὼ μὲν ὠχόμην ἐς
 Πειραιᾶ, οὗτος δ' αἰσθόμενος εὐθέως ἤκοντα τὸν Θεόδο-
 τον καὶ διατρέβοντα παρὰ Λυσιμάχῳ, ὃς ὦκει πλησίον τῆς
 οἰκίας ἧς οὗτος ἐμεμίσθωτο, παρεκάλεσέ τινας τῶν τού-
 του ἐπιτηδείων. καὶ οὗτοι μὲν ἠρίστων καὶ ἔπινον· φύ-
 12 λακας δὲ κατέστησαν ἐπὶ τοῦ τέγους, ἵν', ὁπότε ἐξέλθοι τὸ
 μειράκιον, εἰσαρπάσαιεν αὐτόν. ἐν δὲ τούτῳ τῷ καιρῷ
 ἀφικνουῦμαι ἐγὼ ἐκ Πειραιῶς καὶ τρέπομαι παριῶν ὡς
 τὸν Λυσιμάχον. ὀλίγον δὲ χρόνον διατρέψαντες ἐξερχό-
 13 μεθα. ἤδη μεθύοντες οὗτοι [δ'] ἐκπηδῶσιν ἐφ' ἡμᾶς· καὶ
 οἱ μὲν τινες αὐτῷ τῶν παραγενομένων οὐκ ἠθέλησαν συν-
 εξαμαρτεῖν, Σίμων δὲ οὕτως καὶ Θεόφιλος καὶ Πρώ-
 14 λην ἐμαυτῷ συμφορὰν ἐνόμιζον. καὶ ταῦτα μὲν δι' ἃ φησι

11, 1. ἐς] εἰς Steph.

6. τέγους] στέγους Steph.

12, 2. Πειραιῶς] Πειραιέως Steph.

3. ἐξερχόμεθα. ἤδη μεθύοντες οὗτοι [δ'] ἐκπ. Distinxi haec
 verba, uti Schottus suasit, et δ' uncis inclusi auctore Bre-
 mio. ἐξερχόμεθα ἤδη μεθύοντες. οὗτοι δ' ἐκπ. Steph.
 et Bekk.

14, 1. ταῦτα] „Π. ταύτη.“ Steph. in marg.
 ib. δι' ἃ] ἵνα Steph.

Σίμων τὴν μάχην γενέσθαι, ἔνθα οὔτε τούτων οὔτε ἡμῶν οὐδεις οὔτε κατεάγη τὴν κεφαλὴν οὔτε ἄλλο κακὸν οὐδὲν ἔλαβεν, ὡς ἐγὼ τοὺς παραγενομένους ὑμῖν παρέξομαι μάρτυρας.

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

Ὅτι μὲν τοίνυν οὗτος ἦν ὁ ἀδικήσας, ᾧ βουλή, καὶ 15 ἐπιβουλεύσας ἡμῖν καὶ οὐκ ἐγὼ τούτω, ὑπὸ τῶν παραγενομένων μεμαρτύρηται ὑμῖν. μετὰ δὲ ταῦτα τὸ μὲν μειράκιον εἰς γναφεῖον κατέφυγεν, οὔτοι δὲ συνεισπεσόντες ἦγον αὐτὸν βία βοῶντα καὶ κεκραγότα καὶ μαρτυρούμενον. συνδραμόντων δὲ ἀνθρώπων πολλῶν καὶ ἀγανακτούντων 16 τῷ πράγματι καὶ δεινὰ φασκόντων εἶναι τὰ γινόμενα, τῶν μὲν λεγομένων οὐδὲν ἐφρόντιζον, Μόλωνα δὲ τὸν γναφεῖα καὶ ἄλλους τινὰς ἐπαμύνειν ἐπιχειροῦντας συνέκοψαν. ἤδη δὲ αὐτοῖς οὔσι παρὰ τὴν Λάμπωνος οἰκίαν ἐγὼ μό- 17 νος βαδίζων ἐντυγχάνω· δεινὸν δὲ ἠγησάμενος εἶναι καὶ 98 αἰσχρὸν περιδεῖν οὕτως ἀνόμως καὶ βιαίως ὑβρισθέντα τὸν νεανίσκον, ἐπιλαμβάνομαι αὐτοῦ. οὔτοι δὲ, διότι μὲν τοιαῦτα παρηγνόμουν εἰς ἐκεῖνον, οὐκ ἠθέλησαν εἰπεῖν ἐρωτηθέντες· ἀφήμενοι δὲ τοῦ νεανίσκου ἔτυπτον ἐμέ. μάχης δὲ γενομένης, ᾧ βουλή, καὶ τοῦ μειρακίου βάλλον- 18 τος αὐτοὺς καὶ περὶ τοῦ σώματος ἀμυνομένου καὶ τούτων ἡμᾶς βαλλόντων, ἔτι δὲ τυπτόντων αὐτὸν ὑπὸ τῆς μέθης, καὶ ἐμοῦ ἀμυνομένου καὶ τῶν παραγενομένων ὡς ἀδικουμένοις ἡμῖν ἀπάντων ἐπικουρούντων, ἐν τούτω τῷ θορούβῳ συντριβόμεθα τὰς κεφαλὰς ἅπαντες. καὶ οἱ 19 μὲν ἄλλοι οἱ μετὰ τούτου παροινήσαντες, ἐπειδὴ τάχιστά με εἶδον μετὰ ταῦτα, ἐδέοντό μου συγγνώμην ἔχειν, οὐχ ὡς ἀδικούμενοι, ἀλλ' ὡς δεινὰ πεποιηκότες· καὶ ἐξ ἐκεί-

14, 2. ἔνθα om. Steph.

4. ἔλαβεν] ἔπαθεν Steph.

ib. παρέξομαι μάρτυρας] μάρτυρας παρέξομαι Steph.

15, 5. μαρτυρούμενον] μαρτυρούμενον Steph.

16, 4. ἐπαμύνειν Steph., sed Ald. et Reisk. μεταμύνειν.

17, 1. Λάμπωνος] Sic Steph. Bekk. et Brem. Λάμπους Ald. Λαμπούς Reisk.

νου τοῦ χρόνου τετάρων ἐτῶν παρεληλυθότων οὐδέν μοι
 20 πώποτε ἐνεκάλεσεν οὐδείς. Σίμων δ' οὕτως, ὁ πάντων
 τῶν κακῶν αἴτιος γενόμενος, τὸν μὲν ἄλλον χρόνον ἡσυ-
 χίαν ἤγε δεδιῶς περὶ αὐτοῦ· ἐπειδὴ δὲ δίκας ἰδίας ἤσθε-
 το κακῶς ἀγωνισάμενον ἐξ ἀντιδόσεως, καταφρονήσας
 μου οὕτως τολμηρῶς εἰς τοιοῦτον ἀγῶνά με κατέστη-
 σεν. ὡς οὖν καὶ ταῦτ' ἀληθῆ λέγω, τούτων ὑμῖν τοὺς
 παραγενομένους μάρτυρας παρέξομαι.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

- 21 Τὰ μὲν οὖν γεγενημένα καὶ ἐμοῦ καὶ τῶν μαρτύρων
 ἀκηκόατε· ἐβουλόμην δ' ἂν, ὡς βουλή, Σίμωνα τὴν αὐ-
 τὴν γνώμην ἐμοὶ ἔχειν, ἵν' ἀμφοτέρων ἡμῶν ἀκούσαντες
 τ' ἀληθῆ ῥαδίως ἔγνωτε τὰ δίκαια. ἐπειδὴ δὲ αὐτῷ οὐδέν
 μέλει τῶν ὄρκων ὧν διωμόσατο, πειράσομαι καὶ περὶ ὧν
 22 οὗτος ἐψευσται διδάσκειν ὑμᾶς. ἐτόλμησε γὰρ εἰπεῖν ὡς
 αὐτὸς μὲν τριακοσίας δραχμὰς ἔδωκε Θεοδότῳ, συνθή-
 κας πρὸς αὐτὸν ποιησάμενος, ἐγὼ δ' ἐπιβουλεύσας ἀπέ-
 στησα αὐτοῦ τὸ μειράκιον. καίτοι ἐχρῆν αὐτὸν, εἴπερ
 ἦν ταῦτ' ἀληθῆ, παρακαλέσαντα μάρτυρας ὡς πλείστους
 23 κατὰ τοὺς νόμους διαπράττεσθαι περὶ αὐτῶν. οὗτος δὲ
 τοιοῦτον οὐδέν πώποτε φαίνεται ποιήσας, ὑβρίζων δὲ
 καὶ τύπτων ἀμφοτέρους ἡμᾶς καὶ κωμάζων καὶ τὰς θύ-
 ρας ἐκβάλλων καὶ νύκτωρ εἰσιῶν ἐπὶ γυναῖκας ἐλευθέ-
 ρας· ἃ χρὴ μάλιστα, ὡς βουλή, τεκμήρια νομίζειν, ὅτι
 ψεύδεται πρὸς ὑμᾶς. σκέψασθε δὲ ὡς ἄπιστα εἴρηκε.
 24 τὴν γὰρ οὐσίαν τὴν ἑαυτοῦ ἅπασαν πεντήκοντα καὶ δια-
 κοσίων δραχμῶν ἐτιμήσατο. καίτοι θανμαστὸν εἰ τὸν
 25 κεκτημένος. εἰς τοῦτο δ' ἤκει τόλμης, ὥστε οὐκ ἐξαρκεῖ
 περὶ τούτου μόνον αὐτῷ ψεύσασθαι, περὶ τοῦ δεδωκέ-
 ναι τὸ ἀργύριον, ἀλλὰ καὶ κεκομίσθαι φησὶ· καίτοι πῶς
 εἰκός ἐστι τότε μὲν ἡμᾶς τοιαῦτα ἐξαμαρτάνειν οἷα κα-

20, 1. πάντων τῶν κακῶν] πάντων κακῶν Steph.

23, 3. ἀμφοτέρους] ἅμ' ἀμφοτέρους Steph. et MSS., expunxi ἅμ'
 auctore Tayloro.

τηγόρηκεν οὗτος, ἀποστερηῆσαι βουλομένους τὰς τριακο-
σίας δραχμὰς, ἐπειδὴ δὲ ἀπεμαχεσάμεθα, τηνικαῦτα ἀπο-
δοῦναι τὸ ἀργύριον αὐτῷ, μήτε ἀφειμένους τῶν ἐγκλη-
μάτων μήτε ἀνάγκης ἡμῖν μηδεμιᾶς γενομένης; ἀλλὰ²⁶
γὰρ, ὡς βουλή, πάντα αὐτῷ ταῦτα σύγκειται καὶ μεμη-
χάνηται· καὶ δοῦναι μὲν φησιν, ἵνα μὴ δοκῆ δεινὰ ποι-
εῖν, εἰ μηδενὸς αὐτῷ συμβολαίου γεγενημένου τοιαῦτα
ἐτόλμα ὑβρίξειν τὸ μειράκιον, ἀπειληφέναι δὲ προσποιεῖ-
ται, διότι φανερός ἐστὶν ἐγκαλέσας οὐδέποτε ἀργύριον
οὐδὲ μνεῖαν περὶ τούτου οὐδεμίαν ποιησάμενος.

Φησὶ δ' ἐπὶ ταῖς αὐτοῦ θύραις ὑπ' ἐμοῦ δεινωῶς δια²⁷
τεθῆναι τυπτόμενος. φαίνεται δὲ πλεῖον ἢ τέτταρα στά-
δια ἀπὸ τῆς οἰκίας διώξας τὸ μειράκιον, οὐδὲν κακὸν
ἔχων, καὶ ταῦτα πλεον ἢ διακοσίων ἰδόντων ἀνθρώπων
ἕξαρνός ἐστι. Λέγει δ' ὡς ἡμεῖς ἤλθομεν ἐπὶ τὴν οἰκίαν²⁸
τὴν τούτου ὄστρακον ἔχοντες καὶ ὡς ἠπέλουν αὐτῷ ἐγὼ
ἀποκτενεῖν καὶ ὡς τοῦτό ἐστιν ἡ πρόνοια. ἐγὼ δ' ἡγοῦ-
μαι, ὡς βουλή, ῥάδιον εἶναι γινῶναι ὅτι ψεύδεται, οὐ μόν-
ον ὑμῖν τοῖς εἰσθόσι σκοπεῖσθαι περὶ τῶν τοιούτων,
ἀλλὰ καὶ τοῖς ἄλλοις ἅπασι. τῷ γὰρ ἂν δόξειε πιστὸν²⁹
⁹⁹ὡς ἐγὼ προνοηθεὶς καὶ ἐπιβουλεύων ἤλθον ἐπὶ τὴν Σί-
μωνος οἰκίαν μεθ' ἡμέραν, μετὰ τοῦ μειρακίου, τοσοῦ-
των ἀνθρώπων παρ' αὐτῷ συνειλεγμένων, εἰ μὴ εἰς τοῦτο
μανίας ἀφικόμην, ὥστε ἐπιθυμεῖν εἰς ὧν πολλοῖς μάχε-
σθαι, ἄλλως τε καὶ εἰδὼς ὅτι ἀσμένως ἂν με εἶδεν ἐπὶ
ταῖς θύραις ταῖς αὐτοῦ· ὅς καὶ ἐπὶ τὴν ἐμὴν οἰκίαν
φοιτῶν εἰσῆει βία, καὶ οὔτε τῆς ἀδελφῆς οὔτε τῶν ἀδελ-
φιδῶν φροντίδας ζητεῖν με ἐτόλμα, καὶ ἐξευρῶν οὐ δει-
πνῶν ἐτύγχανον, ἐγκαλέσας ἔτυπτέ με. καὶ τότε μὲν³⁰
ἄρα, ἵνα μὴ περιβόητος εἴην, ἡσυχίαν ἤγον, συμφορὰν
ἑμαυτοῦ νομίζων τὴν τούτου πονηρίαν· ἐπειδὴ δὲ χρό-

26, 2. αὐτῷ] αὐτοῦ Steph., sed hic ipse V. D. coniecit, quod deinde
libri MSS. confirmarunt, αὐτῷ.

28, 3. ἐγὼ δ'] ἐγὼ Steph., sed margini adscripsit: Π. ἐγὼ δέ.

νος διεγένετο, πάλιν (ὡς οὗτος φησιν) ἐπεθύμησα περι-
 31 βόητος γενέσθαι; καὶ εἰ μὲν ἦν παρὰ τούτῳ τὸ μειρά-
 κιον, εἶχεν ἄν τινα λόγον τὸ ψεῦδος αὐτῷ, ὡς ἄρ' ἐγὼ
 διὰ τὴν ἐπιθυμίαν ἠναγκαζόμεν ἄνοητότερόν τι ποιεῖν
 32 τῶν εἰκότων· νῦν δὲ τούτῳ μὲν οὐδὲ διελέγετο, ἀλλ'
 ἐμίσει πάντων ἀνθρώπων μάλιστα, παρ' ἐμοὶ δ' ἐτίγ-
 χανε διαιτώμενον. ὥστε τῷ ὑμῶν πιστὸν ὡς ἐγὼ πρό-
 τερον μὲν ἐξέπλευσα ἐκ τῆς πόλεως ἔχων τὸ μειράκιον,
 ἵνα μὴ τούτῳ μαχοίμην, ἐπειδὴ δὲ ἀφικόμεν πάλιν, ἦγον
 αὐτὸν ἐπὶ τὴν οἰκίαν τὴν Σίμωνος, οὗ πλείστα ἔμελλον
 33 πράγματα ἔξειν; καὶ ἐπεβούλευον μὲν αὐτῷ, οὕτω δὲ
 ἦλθον ἀπαράσκευος, ὥστε μήτε φίλους μήτε οἰκέτας μήτε
 ἄλλον ἄνθρωπον παρακαλέσαι μηδένα, εἰ μὴ τοῦτό γε
 τὸ παιδίον, ὃ ἐπικουρῆσαι μὲν μοι οὐκ ἂν ἠδύνατο, μη-
 νῦσαι δὲ ἱκανὸν ἦν βασανιζόμενον, εἴ τι ἐγὼ ἐξημάρα-
 34 νον. ἀλλ' εἰς τοσοῦτον ἀμαθίας ἀφικόμεν, ὥστε ἐπιβου-
 λεύων Σίμωνι οὐκ ἐτήρησα αὐτὸν οὗ μόνον οἶόν τ' ἦν
 λαβεῖν ἢ νύκτωρ ἢ μεθ' ἡμέραν, ἀλλ' ἐνταῦθα ἦλθον
 οὗ αὐτὸς ἔμελλον ὑπὸ πλείστων ὀφθῆσεσθαι τε καὶ συγ-
 κοπήσεσθαι, ὥσπερ κατ' ἐμαυτοῦ τὴν πρόνοιαν ἐξευρί-
 35 σκων, ἵν' ὡς μάλιστα ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν ὑβρισθείην. Ἔτι
 τοίνυν, ὦ βουλή, καὶ ἐκ τῆς μάχης τῆς γενομένης ῥά-
 διον γινῶναι ὅτι ψεύδεται. τὸ γὰρ μειράκιον ὡς ἔγνω,
 ῥῆψαν θοιμάτιον, φεύγον ὄχετο, οὗτοι δὲ αὐτὸν ἐπεδίω-
 36 κον, ἐγὼ δὲ ἐτέρων ἀπελθῶν ὁδὸν ὠχόμεν. καίτοι πο-
 τέρους χρῆν αἰτίλους τῶν γεγενημένων εἶναι νομίζειν,
 τοὺς φεύγοντας ἢ τοὺς ζητοῦντας καταλαβεῖν; ἐγὼ μὲν
 γὰρ ἠγοῦμαι πᾶσιν εἶναι δῆλον ὅτι φεύγουσι μὲν οἱ περὶ
 αὐτῶν δεδιότες, διώκουσι δὲ οἱ βουλόμενοί τι ποιῆσαι
 37 κακόν. οὗ τοίνυν ταῦτα εἰκότα, ἄλλως δὲ παρ' αὐτῶν

32, 3. διαιτώμενον] διαιτώμενος mg. Ald. Lugd.

34, 1. ἀμαθίας] ἀμαθείας Steph.

35, 4. αὐτόν] αὐτό Steph.

36, 2. χρῆν] χρῆ mavult Bekk.

37, 1. ταῦτα εἰκότα Steph. et Bekk. ταῦτα μὲν εἰκότα Reisk. Au-
ger. et Bremi.

πέπρακται, ἀλλὰ καταλαβόντες τὸ μαιράκιον ἐκ τῆς ὁδοῦ ἦγον βία, ἐντυχῶν δ' ἐγὼ τούτων μὲν οὐχ ἠπτόμην, τοῦ μαιρακίου δ' ἐπελαμβανόμεν· οὗτοι δὲ ἐκεῖνόν τε ἦγον βία καὶ ἐμὲ ἔτυπτον. καὶ ταῦθ' ὑμῖν ὑπὸ τῶν παραγενομένων μεμαρτύρηται· ὥστε δεινὸν εἰ περὶ τούτων ἐγὼ δόξω προουηθῆναι, περὶ ὧν οὗτοι τυγχάνουσιν οὕτω δεινὰ καὶ παράνομα πεποιηκότες. τί δ' ἂν ποτε ἔπα-38 θον, εἰ τάναντία τῶν νῦν γεγενημένων ἦν, εἰ πολλοὺς ἔχων τῶν ἐπιτηδεῶν ἐγὼ, ἀπαντήσας Σίμωνι, ἐμαχόμεν αὐτῷ καὶ ἔτυπτον αὐτὸν καὶ ἐδίωκον καὶ καταλαβὼν ἄρειν βία ἐξήτουν, ὅπου νῦν τούτου ταῦτα πεποιηκότες ἐγὼ εἰς τοιοῦτον ἀγῶνα καθέστηκα, ἐν ᾧ καὶ περὶ τῆς πατρίδος καὶ τῆς οὐσίας τῆς ἑμαυτοῦ ἀπάσης κινδυνεύω; Τὸ δὲ μέγιστον καὶ περιφανέστατον πάντων· ὁ γὰρ ἀδι-39 κηθεὶς καὶ ἐπιβουλευθεὶς ὑπ' ἐμοῦ, ὡς φησιν, οὐκ ἐτόλμησε τεττάρων ἐτῶν ἐπισκήψασθαι εἰς ὑμᾶς. καὶ οἱ μὲν ἄλλοι, ὅταν ἐρῶσι καὶ ἀποστερῶνται ὧν ἐπιθυμοῦσι καὶ συγκοπῶσιν, ὀργιζόμενοι παραχορῆμα τιμωρεῖσθαι ζητοῦσιν, οὗτος δὲ χρόνοις ὕστερον. Ὅτι μὲν οὖν, ᾧ βουλή,40 οὐδενὸς αἰτίας εἰμι τῶν γεγενημένων ἱκανῶς ἀποδεδείχθαι νομίζω. οὕτω δὲ διάκειμαι πρὸς τὰς ἐκ τῶν τοιούτων πραγμάτων διαφορὰς, ὥστε καὶ ἄλλα πολλὰ ὑβρισμένος ὑπὸ Σίμωνος καὶ καταγείς τὴν κεφαλὴν ὑπ' αὐτοῦ οὐκ ἐτόλμησα αὐτῷ ἐπισκήψασθαι, ἠγούμενος δει-100 νὸν εἶναι, εἰ ἄρα περὶ παιδικῶν ἐφιλονεικήσαμεν ἡμεῖς πρὸς ἀλλήλους, τούτου ἕνεκα ἐξελάσαι τινὰς ζητῆσαι ἐκ τῆς πατρίδος. ἔπειτα δὲ καὶ οὐδεμίαν ἠγούμεν πρό-41 νοιαν εἶναι τραύματος, ὅστις μὴ ἀποκτεῖναι βουλόμενος ἔτρωσε. τίς γὰρ οὕτως ἐστὶν εὐήθης, ὅστις ἐκ πολλοῦ

37, 2. πέπρακται] „M. πέπλασται.“ marg. Steph.

38, 2. νῦν] νυνὶ mg. Ald. Lugd.

39, 3. ὑμᾶς] ἡμᾶς Steph.

40, 4. διαφορὰς] συμφορὰς mg. Ald. Lugd.

7. παιδικῶν est Taylori emendatio, quam codex M. confirmare videtur. παίδων Steph.

8. ἕνεκα] ἕνεκεν Steph.

νος διεγένετο, πάλιν (ὡς οὗτος φησιν) ἐπεθύμησα περι-
 31βόητος γενέσθαι; καὶ εἰ μὲν ἦν παρὰ τούτῳ τὸ μειρά-
 κιον, εἶχεν ἄν τινα λόγον τὸ ψεῦδος αὐτῷ, ὡς ἄρ' ἐγὼ
 διὰ τὴν ἐπιθυμίαν ἠναγκαζόμεν ἄνοητότερόν τι ποιεῖν
 32τῶν εἰκότων· νῦν δὲ τούτῳ μὲν οὐδὲ διελέγετο, ἀλλ'
 ἐμίσει πάντων ἀνθρώπων μάλιστα, παρ' ἐμοὶ δ' ἐτύγ-
 χανε δαιτιώμενον. ὥστε τῷ ὑμῶν πιστὸν ὡς ἐγὼ πρό-
 τερον μὲν ἐξέπλευσα ἐκ τῆς πόλεως ἔχων τὸ μειράκιον,
 ἵνα μὴ τούτῳ μαχοίμην, ἐπειδὴ δὲ ἀφικόμεν πάλιν, ἦγον
 αὐτὸν ἐπὶ τὴν οἰκίαν τὴν Σίμωνος, οὗ πλεῖστα ἔμελλον
 33πράγματα ἔξειν; καὶ ἐπεβούλευον μὲν αὐτῷ, οὕτω δὲ
 ἦλθον ἀπαράσκευος, ὥστε μήτε φίλους μήτε οἰκέτας μήτε
 ἄλλον ἀνθρώπον παρακαλέσαι μηδένα, εἰ μὴ τοῦτό γε
 τὸ παιδίον, ὃ ἐπικουρῆσαι μὲν μοι οὐκ ἄν ἠδύνατο, μη-
 νῦσαι δὲ ἱκανὸν ἦν βασανιζόμενον, εἴ τι ἐγὼ ἐξημάρτα-
 34νον. ἀλλ' εἰς τοσοῦτον ἀμαθίας ἀφικόμεν, ὥστε ἐπιβου-
 λεύων Σίμωνι οὐκ ἐτήρησα αὐτὸν οὐ μόνον οἷόν τ' ἦν
 λαβεῖν ἢ νύκτωρ ἢ μεθ' ἡμέραν, ἀλλ' ἐνταῦθα ἦλθον
 οὐ αὐτὸς ἔμελλον ὑπὸ πλείστων ὀφθήσεσθαι τε καὶ συγ-
 κοπήσεσθαι, ὥσπερ κατ' ἐμαντοῦ τὴν πρόνοιαν ἐξευρί-
 35σκων, ἵν' ὡς μάλιστα ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν ὑβρισθείην. Ἔτι
 τοίνυν, ὃ βουλή, καὶ ἐκ τῆς μάχης τῆς γενομένης ῥά-
 διον γινῶναι ὅτι ψεύδεται. τὸ γὰρ μειράκιον ὡς ἔγνω,
 ῥῖψαν θοιμάτιον, φεῦγον ᾗχετο, οὗτοι δὲ αὐτὸν ἐπεδίω-
 36κον, ἐγὼ δὲ ἐτέραν ἀπελθὼν ὁδὸν ᾗχόμεν. καίτοι πο-
 τέρους χρῆν αἰτίους τῶν γεγενημένων εἶναι νομίζειν,
 τοὺς φεύγοντας ἢ τοὺς ζητοῦντας καταλαβεῖν; ἐγὼ μὲν
 γὰρ ἠγοῦμαι πᾶσιν εἶναι δῆλον ὅτι φεύγουσι μὲν οἱ περὶ
 αὐτῶν δεδιότες, διώκουσι δὲ οἱ βουλόμενοί τι ποιῆσαι
 37κακόν. οὐ τοίνυν ταῦτα εἰκότα, ἄλλως δὲ παρ' αὐτῶν

32, 3. δαιτιώμενον] δαιτιώμενος mg. Ald. Lugd.

34, 1. ἀμαθίας] ἀμαθείας Steph.

35, 4. αὐτὸν] αὐτὸ Steph.

36, 2. χρῆν] χρῆ mavult Bekk.

37, 1. ταῦτα εἰκότα Steph. et Bekk. ταῦτα μὲν εἰκότα Reisk. Au-
ger. et Bremi.

πέπρακται, ἀλλὰ καταλαβόντες τὸ μαιράκιον ἐκ τῆς ὁδοῦ
 ἦγον βία, ἐντυχῶν δ' ἐγὼ τούτων μὲν οὐχ ἠπτόμην, τοῦ
 μαιρακίου δ' ἐπελαμβανόμην· οὗτοι δὲ ἐκεῖνόν τε ἦγον
 βία καὶ ἐμὲ ἔτυπτον. καὶ ταῦθ' ὑμῖν ὑπὸ τῶν παραγε-
 νομένων μεμαρτύρηται· ὥστε δεινὸν εἰ περὶ τούτων
 ἐγὼ δόξω προνοηθῆναι, περὶ ὧν οὗτοι τυγχάνουσιν οὐ-
 τῶ δεινὰ καὶ παράνομα πεποιηκότες. τί δ' ἂν ποτε ἔπα-38
 θον, εἰ τὰναντία τῶν νῦν γεγενημένων ἦν, εἰ πολλοὺς
 ἔχων τῶν ἐπιτηδείων ἐγὼ, ἀπαντήσας Σίμωνι, ἐμαχόμεν
 αὐτῷ καὶ ἔτυπτον αὐτὸν καὶ ἐδίωκον καὶ καταλαβὼν
 ἄγειν βία ἐξήτουν, ὅπου νῦν τούτου ταῦτα πεποιηκότες
 ἐγὼ εἰς τοιοῦτον ἀγῶνα καθέστηκα, ἐν ᾧ καὶ περὶ τῆς πα-
 τρίδος καὶ τῆς οὐσίας τῆς ἐμαντοῦ ἀπάσης κινδυνεύω;
 Τὸ δὲ μέγιστον καὶ περιφανέστατον πάντων· ὁ γὰρ ἀδι-39
 κηθεῖς καὶ ἐπιβουλευθεῖς ὑπ' ἐμοῦ, ὡς φησιν, οὐκ ἐτόλ-
 μησε τεττάρων ἐτῶν ἐπισκήψασθαι εἰς ὑμᾶς. καὶ οἱ μὲν
 ἄλλοι, ὅταν ἐρωσὶ καὶ ἀποστερωῶνται ὧν ἐπιθυμοῦσι καὶ
 συγκοπῶσιν, ὀργιζόμενοι παραχρῆμα τιμωρεῖσθαι ζητοῦ-
 σιν, οὗτος δὲ χρόνοις ὕστερον. "Ὅτι μὲν οὖν, ᾧ βουλή,40
 οὐδενὸς αἰτίας εἰμι τῶν γεγενημένων ἰκανῶς ἀποδεδεί-
 χθαι νομίζω. οὕτω δὲ διάκειμαι πρὸς τὰς ἐκ τῶν τοι-
 ούτων πραγμάτων διαφορὰς, ὥστε καὶ ἄλλα πολλὰ ὑβρι-
 σμένος ὑπὸ Σίμωνος καὶ καταγείς τὴν κεφαλὴν ὑπ' αὐ-
 τοῦ οὐκ ἐτόλμησα αὐτῷ ἐπισκήψασθαι, ἠγούμενος δει-
 100 νὸν εἶναι, εἰ ἄρα περὶ παιδικῶν ἐφιλονεικήσαμεν ἡμεῖς
 πρὸς ἀλλήλους, τούτου ἕνεκα ἐξελάσαι τινὰς ζητῆσαι ἐκ
 τῆς πατρίδος. ἔπειτα δὲ καὶ οὐδεμίαν ἠγούμην πρό-41
 νοίαν εἶναι τραύματος, ὅστις μὴ ἀποκτεῖναι βουλόμενος
 ἔτρωσε. τίς γὰρ οὕτως ἐστὶν εὐήθης, ὅστις ἐκ πολλοῦ

37, 2. πέπρακται] „M. πέπλασται.“ marg. Steph.

38, 2. νῦν] νυνὶ mg. Ald. Lugd.

39, 3. ὑμᾶς] ἡμᾶς Steph.

40, 4. διαφορὰς] συμφορὰς mg. Ald. Lugd.

7. παιδικῶν est Taylori emendatio, quam codex M. confir-
 mare videtur. παίδων Steph.

8. ἕνεκα] ἕνεκεν Steph.

προνοεῖται ὅπως ἔλκος τις αὐτοῦ τῶν ἐχθρῶν λήφεται;
 42 ἀλλὰ δῆλον ὅτι καὶ οἱ τοὺς νόμους ἐνθάδε θέντες, οὐκ εἴ
 τινες μαχεσάμενοι ἔτυχον ἀλλήλων κατεάξαντες τὰς κεφα-
 λὰς, ἐπὶ τούτοις ἠξίωσαν τῆς πατρίδος φυγὴν ποιήσα-
 σθαι, (ἢ πολλοὺς γ' ἂν ἐξήλασαν,) ἀλλ' ὅσοι ἐπιβουλεύσαν-
 τες ἀποκτεῖναι τινὰς ἔτρωσαν, ἀποκτεῖναι δὲ οὐκ ἠδυνή-
 θησαν, περὶ τῶν τοιούτων τὰς τιμωρίας οὕτω μεγάλας
 κατεστήσαντο, ἡγούμενοι, ὑπὲρ ὧν ἐβούλευσαν καὶ προ-
 νοήθησαν, ὑπὲρ τούτων προσήκειν αὐτοῖς δίκην δοῦναι·
 εἰ δὲ μὴ κατέσχον, οὐδὲν ἤττον τό γ' ἐκείνων πεποιῆσθαι.
 43 καὶ ταῦτα ἤδη καὶ πρότερον πολλάκις ὑμεῖς οὕτω διέγνωτε
 περὶ τῆς προνοίας. καὶ γὰρ δεινὸν ἂν εἴη, εἰ ὅσοι ἐκ μέ-
 θης καὶ φιλονεικίας ἢ ἐκ παιδικῶν ἢ ἐκ λοιδορίας ἢ περὶ
 ἐταίρας μαχόμενοι ἔλκος ἔλαβον, εἰ ὑπὲρ τούτων ὧν ἐπει-
 δᾶν βέλτιον φρονήσωσιν ἅπασι μεταμέλει, οὕτως ὑμεῖς
 μεγάλας καὶ δεινὰς τὰς τιμωρίας ποιήσεσθε, ὥστε ἐξελαύ-
 νειν τινὰς τῶν πολιτῶν ἐκ τῆς πατρίδος.

44 Θαυμάζω δὲ μάλιστα τούτου τῆς διανοίας· οὐ γὰρ
 τοῦ αὐτοῦ μοι δοκεῖ εἶναι ἐρᾶν τε καὶ συκοφαντεῖν, ἀλλὰ
 τὸ μὲν τῶν εὐηθεστέρων, τὸ δὲ τῶν πανουργοτάτων.
 ἐβουλόμην δ' ἂν ἐξεῖναι μοι παρ' ὑμῖν καὶ ἐκ τῶν ἄλλων
 ἐπιδειῖξαι τὴν τούτου πονηρίαν, ἵνα ἐπίστησθε ὅτι πολὺ
 ἂν δικαιότερον αὐτὸς περὶ θανάτου ἠγωνίζετο ἢ ἑτέρους
 45 ὑπὲρ τῆς πατρίδος εἰς κίνδυνον καθίστη. τὰ μὲν οὖν ἄλλα
 ἐάσω· ὃ δ' ἠγοῦμαι ὑμῖν προσήκειν ἀκοῦσαι καὶ τεκμή-
 ριον ἔσεσθαι τῆς τούτου θρασύτητος καὶ τόλμης, περὶ
 τούτου μνησθήσομαι. ἐν Κορίνθῳ γὰρ, ἐπειδὴ ὕστερον
 ἦλθε τῆς πρὸς τοὺς πολεμίους μάχης καὶ τῆς εἰς Κορῶ-

42, 7. ὑπὲρ ὧν] Pro ὑπὲρ mg. Ald. Lugd. περί.

9. τό γ' ἐκείνων] τό γε ἐπ' ἐκείνων Steph.

43, 2. ἂν om. Steph.

4. εἰ ὑπὲρ τούτων] ἢ ὑπὲρ τούτων Steph. et Bremi. Cf. com-
 mentat. crit. p. 4.

5. οὕτως ὑμεῖς] οὕτω καὶ ὑμεῖς Steph.

44, 6. ἂν] καὶ Steph.

νειαν στρατείας, ἐμάχετο τῷ ταξίαρχῳ Λάχητι καὶ ἔτυπεν αὐτὸν, καὶ πανστρατιᾶ τῶν πολιτῶν ἐξεληθόντων, δόξας ἀκοσμιώτατος εἶναι καὶ πονηρότατος, μόνος Ἀθηναίων ὑπὸ τῶν στρατηγῶν ἐξεκηρύχθη. Ἔχοιμι δ' ἂν καὶ 46 ἄλλα πολλὰ εἰπεῖν περὶ τούτου, ἀλλ' ἐπειδὴ παρ' ὑμῶν οὐ νόμιμόν ἐστιν ἔξω τοῦ πράγματος λέγειν, ἐκεῖνο ἐνθυμεῖσθε· οὗτοι εἰσιν οἱ βία εἰς τὴν ἡμετέραν οἰκίαν εἰσιόντες, οὗτοι οἱ διώκοντες, οὗτοι οἱ βία ἐκ τῆς ὁδοῦ συναρπάζοντες ἡμᾶς. ὧν ὑμεῖς μεμνημένοι τὰ δίκαια ψηφίζεσθε 47 καὶ μὴ περιίδητε ἐκ τῆς πατρίδος ἀδίκως ἐκπεσόντα, ὑπὲρ ἧς ἐγὼ πολλοὺς κινδύνους κενιδύνευκα καὶ πολλὰς λειτουργίας λελειτούργηκα, καὶ κακοῦ μὲν αὐτῇ οὐδενὸς αἴτιος γεγένημαι οὐδὲ τῶν ἐμῶν προγόνων οὐδεὶς, ἀγαθῶν δὲ πολλῶν· ὥστε δικαίως ἂν ὑφ' ὑμῶν καὶ ὑπὸ τῶν ἄλλων ἐλεηθείην, οὐ μόνον εἴ τι πάθοιμι ὧν Σίμων βούλεται, ἀλλὰ καὶ ὅτι ἠναγκάσθην ἐκ τοιούτων πραγμάτων εἰς τοιοῦτους ἀγῶνας καταστῆναι.

45, 5. στρατείας] Sic dedi e coniectura Marklandi: στρατιᾶς Steph. et MSS.

7. ἀκοσμιώτατος] Sic emendavit Taylor. librorum MSS. et Stephani lectionem κοσμιώτατος, quam retinuit Bekkerus.

7. καὶ πονηρότατος] καὶ om. Steph.

47, 2. μὴ] Pronomen με, quod contra libros MSS. Ald. et Steph., auctoribus Contio et Reiskio, Bekkerus et Brem. addiderunt, omisi, quamvis primo adspectu mihi valde placeret haec emendatio. Sed cf. §. 20. VII, 25. 29. et 39. etc.

IV.

Α Υ Σ Ι Ο Υ

ΠΕΡΙ ΤΡΑΤΜΑΤΟΣ ΕΚ ΠΡΟΝΟΙΑΣ,
ΠΕΡΙ ΟΥ ΚΑΙ ΠΡΟΣ ΟΝ.

1¹ Θανμαστόν γε, ᾧ βουλῇ, τὸ διαμάχεσθαι περὶ τούτου, ὡς οὐκ ἐγένοντο ἡμῖν διαλλαγαί, καὶ τὸ μὲν ζευγὸς καὶ τὰ ἀνδράποδα καὶ ὅσα ἐξ ἀγροῦ κατὰ τὴν ἀντίδοσιν ἔλαβε μὴ ἂν δύνασθαι ἀρνηθῆναι ὡς οὐκ ἀπέδωκε, φανερώς δὲ περὶ πάντων διαλελυμένον ἀρνεῖσθαι τὰ περὶ τῆς ἀνθρώπου, μὴ κοινῇ ἡμᾶς χρῆσθαι συγχωρῆσαι. καὶ τὴν μὲν ἀντίδοσιν δι' ἐκείνην φανερός ἐστὶ ποιησάμενος, τὴν δ' 101 αἰτίαν δι' ἣν ἀπέδωκεν ἃ ἔλαβεν οὐκ ἂν ἄλλην ἔχοι εἰπεῖν (βουλόμενος τάληθῆ λέγειν) ἢ ὅτι οἱ φίλοι περὶ πάντων θῆμας τούτων συνήλλαξαν. ἐβουλόμην δ' ἂν μὴ ἀπολαχεῖν αὐτὸν κριτὴν Διονυσίοις, ἵν' ὑμῖν φανερός ἐγένετο ἐμοὶ διηλλαγμένος, κρίνας τὴν ἐμὴν φυλὴν νικᾶν· νῦν δὲ 4 ἔγραψε μὲν ταῦτα εἰς τὸ γραμματεῖον, ἀπέλαχε δέ. καὶ ὅτι ἀληθῆ ταῦτα λέγω Φιλῖνος καὶ Διοκλῆς ἴσασι· ἀλλ' οὐκ ἔστ' αὐτοῖς μαρτυρῆσαι μὴ διομοσαμένοις περὶ τῆς αἰτίας

1, 3. ἔλαβε — ἀπέδωκε] Sic dedi ex optimo codice Laurentiano C. ἔλαβον — ἀπέδωκε Steph. ἔλαβε — ἀπέδωκα Bekker.

5. πάντων mg. Ald. Lugd. τούτων Steph.

6. ἡμᾶς] ὑμᾶς Steph.

2, 2. φανερός] φανερώς Steph.

3. ἃ ἔλαβεν est coniectura Taylori, quam codex Bekkeri M. confirmare videtur: ἢ ἔλαβεν ceteri libri MSS. et Steph.

ἢ ἐγὼ φεύγω, ἐπεὶ σαφῶς ἔγνωτ' ἂν ὅτι ἡμεῖς ἡμεν αὐ-
 τὸν οἱ κριτὴν ἐμβαλόντες καὶ ἡμῶν εἵνεκα ἐκαθέζετο.
 Ἀλλ' ἦν, εἰ βούλεται, ἐχθρός· (δίδωμι γὰρ αὐτῷ τοῦτο ὅ-
 οὐδὲν γὰρ διαφέρει.) οὐκοῦν ἦλθον αὐτὸς αὐτὸν ἀποκτε-
 νῶν, ὡς οὗτός φησι, καὶ βία εἰς τὴν οἰκίαν εἰσῆλθον. διὰ
 τί οὖν οὐκ ἀπέκτεινα ὑποχείριον λαβὼν τὸ σῶμα καὶ το-
 σοῦτον κρατήσας, ὥστε καὶ τὴν ἀνθρωπον λαβεῖν; φρα-
 σάτω πρὸς ὑμᾶς. ἀλλ' οὐκ ἔχει εἰπεῖν. Καὶ μὴν οὐδεὶς ὅ-
 γε ὑμῶν ἀγνοεῖ ὅτι θάπτον ἂν ἐγχειριδίῳ πληγείς ἀπέθα-
 νεν ἢ πύξ παιόμενος. φαίνεται τοίνυν οὐδ' αὐτὸς αἰτιώ-
 μενος τοιοῦτόν τι ἔχοντας ἡμᾶς ἐλθεῖν, ἀλλ' ὀστράκῳ φησὶ
 πληγῆναι. καίτοι φανερόν ἤδη ἐξ ὧν εἴρηκεν ὅτι οὐ πρό-
 νοια γεγένηται. οὐ γὰρ ἂν οὕτως ἦλθομεν, ἀδήλου ὄν-
 τος εἰ παρὰ τούτῳ εὐρήσομεν ὄστρακον ἢ οὕτως αὐτὸν
 ἀποκτενοῦμεν, ἀλλ' οἴκοθεν ἔχοντες ἂν ἐβαδίζομεν. νῦν
 δ' ὁμολογοῦμεθα πρὸς παῖδας καὶ ἀνλητρίδας καὶ μετ' οἴ-
 νου ἐλθόντες· ὥστε πῶς ταῦτ' ἐστὶ πρόνοια; ἐγὼ μὲν γὰρ
 οἶμαι οὐδαμῶς. ἀλλ' οὗτος ἐναντίως τοῖς ἄλλοις δύσε-
 ρῶς ἐστὶ καὶ ἀμφοτέρω βούλεται, τό τε ἀργύριον μὴ ἀπο-
 δοῦναι καὶ τὴν ἀνθρωπον ἔχειν. εἶτα ὑπὸ τῆς ἀνθρώ-
 που παρωξυμμένος ὀξύχειρ λίαν καὶ πάροινός ἐστιν, ἀνάγ-
 κη δ' ἀμύνασθαι. ἢ δὲ τοτὲ μὲν ἐμὲ περὶ πολλοῦ τοτὲ δὲ
 τοῦτόν φησι ποιεῖσθαι, βουλομένη ὑπ' ἀμφοτέρων ἐρᾶ-
 σθαι. καὶ ἐγὼ μὲν καὶ ἐξ ἀρχῆς εὐκόλως εἶχον καὶ νῦν ἔτι
 ἔχω· ὁ δ' εἰς τοῦτο βαρυδαιμονίας ἦκει, ὥστε οὐκ αἰσχύ-
 νεται τραύματ' ὀνομάζων τὰ ὑπώπια καὶ ἐν κλίνῃ περι-

4, 4. ἡμεῖς om. Steph., add. mg. Ald. Lugd.

5, 2. αὐτὸς] Hoc pronomen ut e proximo αὐτὸν natum uncis circumdederunt Reisk. et Bekk. Cf. commentat. crit. p. 43.

ib. ἀποκτενῶν] ἀποκτενῶν Steph.

6, 5. πρόνοια] Sic hic et §. 7, 6. e Taylori et Marklandi coniectura scripsi: προνοία MSS. et Steph.

7, 1. γὰρ ἂν] ἂν om. Steph.

8, 4. παρωξυμμένος] παρωξυμένος Steph.

9, 3. τραύματ'] Sic coniecit Coraes ad Isocrat. p. 398, 15. τραύματα mg. Ald. Lugd. τραυμά γε MSS. et Steph. τραυμά τ' Bekk. e coniectura Reiskii.

φερόμενος καὶ δεινῶς προσποιούμενος διακειῖσθαι ἔνεκα
 πόρνης ἀνθρώπου, ἣν ἔξεστιν αὐτῷ ἀναμφισβητήτως ἔχειν
 10 ἔμοι ἀποδόντι τὰργύριον. καὶ φησὶ μὲν δεινῶς ἐπιβου-
 λευθῆναι καὶ πρὸς ἅπανθ' ἡμῖν ἀμφισβητεῖ, ἐξὸν δ' ἐκ
 τῆς ἀνθρώπου βασανισθείσης τὸν ἔλεγχον ποιήσασθαι οὐκ
 ἠθέλησεν· ἢ πρῶτον μὲν τοῦτ' ἂν κατεῖπε, πότερα κοινῇ
 ἡμῖν ἢ ἰδίᾳ τούτου, καὶ πότερα τὸ ἡμισυ τοῦ ἀργυ-
 11 ρίου ἐγὼ, συνεβαλόμην ἢ οὗτος ἅπαν ἔδωκε, καὶ εἰ διηλ-
 λαγμένοι ἢ ἔτι ἐχθροὶ ἡμεν, ἔτι δὲ εἰ μεταπεμφθέντες
 ἦλθομεν ἢ οὐδενὸς καλέσαντος, καὶ εἰ οὗτος ἦρχε χει-
 ρῶν ἀδίκων ἢ ἐγὼ πρότερος τοῦτον ἐπάταξα. τούτων
 καθ' ἕνα ἕκαστον καὶ τῶν ἄλλων οὐδὲν ἦν ὅ τι οὐ ῥάδιον
 τοῖς τε ἄλλοις ἐμφανὲς καὶ τούτοις ποιῆσαι.

12 "Ὅτι μὲν οὖν οὔτε πρόνοια ἐγένετο οὔτε ἀδικῶ τοῦ-
 τον, ὧ βουλῇ, ἐκ τοσοῦτων τεκμηρίων καὶ μαρτυριῶν
 ὑμῖν ἐπιδέδεικται· ἀξιῶ δ', ὅσον ἂν ἐγένετο σημεῖον τού-
 τῳ πρὸς τὸ δοκεῖν ἀληθῆ λέγειν φυγόντος ἐμοῦ τὴν βά-
 σανον, τοσοῦτον ἐμοὶ τεκμήριον γενέσθαι ὅτι οὐ ψεύδο-
 μαι, διότι οὗτος οὐκ ἠθέλησεν ἐκ τῆς ἀνθρώπου ποιή-
 σασθαι τὸν ἔλεγχον, καὶ μὴ τοσοῦτον ἰσχυῖσαι τοὺς τού-
 του λόγους, ὅτι φησὶν αὐτὴν ἐλευθέραν εἶναι· ὁμοίως
 γὰρ προσήκει κάμοι τῆς ἐλευθερίας, τὸ ἴσον καταθέντι
 13 ἀργύριον. ἀλλὰ ψεύδεται καὶ οὐκ ἀληθῆ λέγει. ἢ δει-
 νόν γε· εἰ εἰς μὲν λύσειν τοῦ σώματος ἔδωκα τὸ ἀργύ-
 ριον ἐκ τῶν πολεμίων, ἐξῆν ἂν μοι χρῆσθαι αὐτῇ ὅ τι
 ἐβουλόμην, κινδυνεύοντι δὲ μοι περὶ τῆς πατρίδος οὐδὲ
 πυθέσθαι παρ' αὐτῆς τὰληθῆ ἐκγενήσεται περὶ ὧν εἰς τὴν
 κρίσιν καθέστηκα. καὶ μὲν δὴ πολὺ ἂν δικαιότερον ἐπὶ
 ταύτῃ τῇ αἰτίᾳ βασανισθεῖν ἢ ἐπὶ τῇ ἐκ τῶν πολεμίων
 λύσει πραθείη, ὅσα παρὰ μὲν ἐκείνων βουλομένων ἀπο-
 λῦσαι ἔστι καὶ ἄλλοθεν εὐπορήσαντι κομισθῆναι, ἐπὶ δὲ 102
 τοῖς ἐχθροῖς γενόμενον οὐ δυνατόν· οὐ γὰρ ἀργύριον

10, 4. ἢ est emendatio Contii, Schotti et Marklandi, quam confir-
 mant complures libri MSS. ἢ Steph.

λαβεῖν προθυμοῦνται, ἀλλ' ἐκ τῆς πατρίδος ἐκβαλεῖν αὐ-
τὸν ποιοῦνται. ὥσθ' ὑμῖν προσήκει μὴ ἀποδέχεσθαι¹⁴
αὐτοῦ διὰ τοῦτο οὐκ ἀξιοῦντος βασανισθῆναι τὴν ἄν-
θρωπον, ὅτι αὐτὴν ἐλευθέραν ἐσκήπτετο εἶναι, ἀλλὰ πο-
λὺ μᾶλλον συκοφαντίαν καταγινώσκειν, ὅτι παραλιπὼν
ἐλεγχον οὕτως ἀκριβῆ ἔξαπατήσειν ὑμᾶς ῥαδίως ᾤηθη.
οὐ γὰρ δὴ πού τὴν γε τούτου πρόκλησιν πιστοτέραν¹⁵
ὑμᾶς νομίζειν δεῖ τῆς ἡμετέρας, ἐφ' οἷς τοὺς αὐτοῦ οἰ-
κίας ἡξίου βασανίζεσθαι. ἃ μὲν γὰρ ἐκεῖνοι ἤδεσαν,
ἐλθόντας ἡμᾶς ὡς τοῦτον, καὶ ἡμεῖς ὁμολογοῦμεν· εἰ
δὲ μεταπεμφθέντες ἢ μὴ, καὶ πρότερον πρότερον ἐπλήγην.
ἢ ἐπάταξα, ἐκείνη μᾶλλον ἂν ἦδει. ἔτι δὲ τοὺς μὲν τού-¹⁶
του οἰκίας, ἰδίους ὄντας τούτου, εἰ ἐβασανίζομεν, ἀνοή-
τως ἂν τι τούτῳ χαριζόμενοι καὶ παρὰ τὴν ἀλήθειαν
ἐμοῦ κατεψεύσαντο· αὕτη δὲ ὑπῆρχε κοινή, ὁμοίως ἀμ-
φοτέρων ἀργύριον κατατεθεικότων, καὶ μάλιστα ἦδει. διὰ
ταύτην ἅπαντα τὰ πραχθέντα ἡμῖν γεγένηται καὶ οὐ λή-
σει οὐδὲν αὐτήν. καίτοι ἔγωγ' οὐκ ἴσον εἶχον βασανι-¹⁷
σθείσης, ἀλλ' ἀπεκινδύνεον τοῦτο· πολὺ γὰρ περὶ πλείο-
νος τοῦτον ἢ ἐμὲ φαίνεται ποιησαμένη, καὶ μετὰ μὲν
τούτου ἐμὲ ἡδικηκυῖα, μετ' ἐμοῦ δ' οὐδεπώποτε εἰς τοῦ-
τον ἐξαμαρτοῦσα. ἀλλ' ὅμως ἐγὼ μὲν εἰς ταύτην κατέ-
φυγον, οὗτος δὲ οὐκ ἐπίστευσεν αὐτῇ. Οὐκ οὖν δεῖ ὑμᾶς,¹⁸
ᾧ βουλή, τηλικούτου ὄντος τοῦ κινδύνου, ῥαδίως ἀπο-
δέχεσθαι τοὺς τούτου λόγους, ἀλλ' ἐνθυμουμένους ὅτι
περὶ τῆς πατρίδος μοι καὶ τοῦ βίου ὁ ἀγὼν ἐστίν, ἐν
ὑπολόγῳ ταύτας τὰς προκλήσεις ποιεῖσθαι. καὶ μὴ ζη-

13, 12. ποιοῦνται] πειρῶνται coniecit. Steph., alii aliter.

15, 1. τούτου mg. Ald. Lugd. τούτων Steph.

16, 4. αὕτη] Sic dedi auctore Tayloro, αὐτῇ MSS. et Steph.

κατατεθεικότων, καὶ μάλιστα ἦδει. διὰ ταύτην] κατατεθει-
κότων· καὶ μάλιστα ἦδη διὰ ταύτην Steph.

7. αὕτην. καίτοι ἔγωγ' οὐκ ἴσον] ἐν ταύτῃ. ἔγω γ' ἂν ἴσον Steph.

18, 4. ἐστίν, ἐν ὑπολόγῳ, uti coniecit Markl.. dedi cum Reisk. Aug.
et Bekkero. Libri MSS. aut ἐστίν ὑπολόγῳ aut ἐστι μὲν
ὑπὸ λόγῳ, quod exhibet Steph. in marg. adnotans: „II.
ἀγὼν, ἐν τινι μὲν ὑπολόγῳ τ. τ. πρ. π. καὶ μὴ ζητεῖν τ.“

τείτε τούτων ἔτι μείζους πίστεις (οὐ γὰρ ἂν ἔχοιμι εἰ-
 πείν, ἀλλ' ἢ ταύτας), ὥς οὐδὲν εἰς τοῦτον προνοηθῆναι.
 19 ἀγανακτῶ δ', ὧ βουλῇ, εἰ διὰ πόρνην καὶ δούλην ἄν-
 θρωπον περὶ τῶν μεγίστων εἰς κίνδυνον καθέστηκεν, τί
 κακὸν πώποτε τὴν πόλιν ἢ αὐτὸν τοῦτον εἰργασμένος,
 ἢ εἰς τίνα τῶν πολιτῶν ὀτιοῦν ἑξαμαρτῶν; οὐδὲν γὰρ
 ἔμοιγέ ἐστι τοιοῦτον πεπραγμένον, ἀλλὰ λόγῳ τὸ τῶν
 πάντων κινδυνεύω πολὺ μείζω συμφορὰν ἑμαυτῷ διὰ
 20 τούτους ἐπαγαγέσθαι. πρὸς οὖν παίδων καὶ γυναικῶν
 καὶ θεῶν τῶν τότε τὸ χωρίον ἔχόντων ἱκετεύω ὑμᾶς
 καὶ ἀντιβολῶ, ἐλεήσατέ με καὶ μὴ περιίδητε ἐπὶ τούτῳ
 γενόμενον μηδὲ ἀνηκέστῳ συμφορᾷ περιβάλητε· οὐ γὰρ
 ἄξιός οὗτ' ἐγὼ φεύγειν τὴν ἑμαυτοῦ οὔτε οὔτος τοσαύ-
 την δίκην παρ' ἐμοῦ λαβεῖν ὑπὲρ ὧν φησὶν ἡδικῆσθαι,
 οὐκ ἡδικημένος.

18, 7. προνοηθῆναι] Satius duxi hanc librorum MSS. et Stephani
 lectionem retinere, quam cum Bekkero Augeri coniectu-
 ram προύνοήθην recipere.

V.

Α Τ Σ Ι Ο Υ

ΥΠΕΡ ΚΑΛΛΙΟΥ ΙΕΡΟΣΥΛΙΑΣ ΑΠΟΛΟΓΙΑ.

Εἰ μὲν περὶ ἄλλου τινὸς ἢ τοῦ σώματος, ὧ ἄνδρες δι-1
 κασταί, Καλλίας ἠγωνίζετο, ἐξήρκει ἄν μοι καὶ τὰ παρὰ
 τῶν ἄλλων εἰρημένα· νῦν δὲ μοι δοκεῖ αἰσχρὸν εἶναι,
 κελύοντος καὶ δεομένου, καὶ φίλου ὄντος καὶ ἐμοὶ καὶ
 (ἕως ἔξῃ) τῷ πατρὶ, καὶ πολλῶν συμβολαίων ἡμῖν πρὸς
 ἀλλήλους γεγεννημένων, μὴ βοηθῆσαι Καλλίᾳ τὰ δίκαια,
 ὅπως ἂν δύναμαι. ἐνόμιζον μὲν οὖν οὕτω μετοικεῖν ἀν-2
 τὸν ἐν ταύτῃ τῇ πόλει, ὥστε πολὺ πρότερον ἀγαθοῦ τι-
 νὸς τεύξεσθαι παρ' ἡμῶν ἢ ἐπὶ τοιαύταις αἰτίαις εἰς το-
 σοῦτον κίνδυνον καταστήσεσθαι· νῦν δὲ οἱ ἐπιβουλεύον-
 τες οὐχ ἥττον ἐπικίνδυνον ποιοῦσι τὸν βίον τοῖς μηδὲν
 ἀδικοῦσιν ἢ τοῖς πολλῶν κακῶν αἰτίαις οὖσιν. ὑμᾶς δὲ 3
 ἄξιον μὴ τοὺς μὲν τῶν θεραπόντων λόγους πιστοὺς νο-
 03 μίξιν, τοὺς δὲ τούτων ἀπίστους, ἐνθυμουμένους ὅτι
 Καλλίᾳ μὲν οὐδεὶς πώποτε οὐτ' ἰδιώτης ἐνεκάλεσεν οὔτε
 ἄρχων, οἰκῶν δ' ἐν ταύτῃ τῇ πόλει πολλὰ μὲν ἀγαθὰ
 ὑμᾶς ἐποίησεν, οὐδεμίαν δὲ σχῶν αἰτίαν εἰς τοῦτο τῆς
 ἡλικίας ἀφίκται, οὗτοι δὲ ἐν ἅπαντι τῷ βίῳ μεγάλα ἡμαρ-
 τηκότες καὶ πολλῶν κακῶν πεπειραμένοι, ὥσπερ ἀγαθοῦ

2, 3. παρ' ἡμῶν] παρ' ὑμῶν Steph.

τινὸς αἴτιοι γεγενημένοι περὶ ἐλευθερίας νυνὶ ποιοῦνται
 4 τοὺς λόγους. καὶ οὐ θαυμάζω· ἴσασι γὰρ ὅτι, ἂν ψευ-
 δόμενοι ἐλεγχθῶσιν, οὐδὲν μεῖζον τῶν ὑπαρχόντων πεί-
 σονται, ἂν δὲ ὑμᾶς ἐξαπατήσωσι, τῶν παρόντων κακῶν
 ἔσονται ἀπηλλαγμένοι. καίτοι τοὺς τοιούτους οὔτε κα-
 τηγόρους οὔτε μάρτυρας πιστοὺς χρηὴ νομίζειν εἶναι, οἵ-
 τινες αὐτοὶ μεγάλα κερδαίνοντες περὶ ἐτέρων ποιοῦνται
 τοὺς λόγους, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον ὅσοι τῶ δημοσίᾳ βοη-
 5 θοῦντες εἰς κινδύνους σφᾶς αὐτοὺς καθιστᾶσιν. ἄξιον
 δέ μοι δοκεῖ εἶναι οὐ τούτων ἴδιον ἠγγεῖσθαι τὸν ἀγῶνα,
 ἀλλὰ κοινὸν ἀπάντων τῶν ἐν τῇ πόλει· οὐ γὰρ τούτοις
 μόνοις εἰσὶ θεράποντες, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἄλλοις ἅπασι, οἱ
 πρὸς τὴν τούτων τύχην ἀποβλέποντες οὐκέτι σκέψονται,
 ὅ τι ἀγαθὸν εἰργασμένοι τοὺς δεσπότας ἐλεύθεροι γέ-
 νοιντο, ἀλλ' ὅ τι ψεῦδος περὶ αὐτῶν μὴνύσαντες.

5, 7. Post μὴνύσαντες in editionibus Aldi et Stephani est vacuum spatium aliquot versuum et insequentia non orationi κατ' Ἀνδοκίδου, sed τῇ ὑπὲρ Καλλίου ἱεροσυλίας ἀπολογία attribuantur.

VI.

ΑΥΣΙΟΥ

ΚΑΤ' ΑΝΔΟΚΙΔΟΥ ΑΣΕΒΕΙΑΣ.

.....

 [ἔδησε τὸν ἵππον] ἐκ τοῦ ῥόπτρου τοῦ¹
 ἱεροῦ ὡς ἀποδιδούς, τῇ δὲ ἐπιούσῃ νυκτὶ ὑφείλετο. οὐ-
 τος οὖν ὁ ταῦτα ποιήσας θανάτῳ τῷ ἀλγίστῳ ἀπώλετο,
 λιμῶ· πολλῶν γὰρ καὶ ἀγαθῶν αὐτῷ ἐπὶ τὴν τράπεζαν
 παρατιθεμένων ὄξειν ἐδόκει τοῦ ἄρτου καὶ τῆς μάξης
 κάκιστον, καὶ οὐκ ἠδύνατο ἐσθίειν. καὶ ταῦτα πολλοὶ
 ἡμῶν ἤκουον τοῦ ἱεροφάντου λέγοντος. [ὅτι Ἀνδοκίδης²
 μνηύων τοὺς αὐτοῦ συγγενεῖς, καὶ φίλους ἀπώλλυε, φά-
 σκων αὐτούς συνεργοὺς εἶναι.] δίκαιον οὖν μοι δοκεῖ³
 εἶναι νῦν ἐπὶ τούτῳ τὰ τότε λεχθέντα ἀναμνησθαι καὶ μὴ
 μόνον τοὺς τούτου φίλους ὑπὸ τούτου καὶ τῶν τούτου
 λόγων ἀπόλλυσθαι, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν τοῦτον ὑφ' ἑτέρου.
 ἀδύνατον δὲ καὶ ὑμῖν ἐστὶ περὶ τοιούτου πράγματος φέ-
 ρουσι τὴν ψῆφον ἢ κατελεῆσθαι ἢ καταχαρίσασθαι Ἀνδο-
 κίδῃ, ἐπισταμένοις ὅτι ἐναργῶς τῷ θεῷ τούτῳ τιμω-

1, 2. [ἔδησε τὸν ἵππον] Haec non habet Steph.; suppleta sunt a Tayloro ex Harpocr. v. ῥόπτρον.

2, 1. ὅτι — εἶναι] Auctore Reiskio haec verba inclusi uncis.

2. ἀπώλλυε] Est emendatio Marklandi, quam nonnulli, ut videtur, Bekkeri libri confirmant. ἀπολλύων Steph., qui ante ὅτι comma posuit.

3, 7. τῷ θεῷ τούτῳ τιμωρεῖται] τῷ θεῷ τούτῳ τιμωρεῖτε Steph.

ρεΐται τοὺς ἀδικοῦντας. ἔλπισαι οὖν χρὴ πάντα ἀνδρω-
 4 πον ὄντα καὶ ἑαυτῶ καὶ ἑτέρῳ ἔσεσθαι. Φέρε γάρ, ἀν-
 νυνὶ Ἀνδοκίδης ἀθῶος ἀπαλλαγῆ ἡμῶν ἐκ τοῦδε τοῦ
 ἀγῶνος καὶ ἔλθῃ κληρωσόμενος τῶν ἐννεα ἀρχόντων καὶ
 λάχῃ βασιλεὺς, ἄλλο τι ἢ ὑπὲρ ἡμῶν καὶ θυσιάζει καὶ
 εὐχὰς εὐξεται κατὰ τὰ πάτρια, τὰ μὲν ἐν τῷ ἐνθάδε
 Ἐλευσινίῳ, τὰ δὲ ἐν τῷ Ἐλευσίνι ἱερῷ, καὶ τῆς ἑορτῆς
 ἐπιμελήσεται ἐν τοῖς μυστηρίοις, ὅπως ἀν μηδεὶς ἀδικῆ
 5 μηδὲ ἀσεβῆ περὶ τὰ ἱερά; καὶ τίνα γνώμην οἴεσθε ἔξειν
 τοὺς μύστας τοὺς ἀφικνουμένους, ἐπειδὴν ἴδωσι τὸν βα-
 σιλέα ὅστις ἐστὶ καὶ ἀναμνησθῶσι πάντα τὰ ἠσεβημένα
 αὐτῷ, ἢ τοὺς ἄλλους Ἑλληνας, οἳ ἔνεκα ταύτης τῆς ἑορ-
 τῆς ἢ θύειν εἰς ταύτην τὴν πανήγυριν βουλόμενοι ἢ θεω-
 6 ρεῖν; οὐδὲ γὰρ ἀγνῶς ὁ Ἀνδοκίδης οὔτε τοῖς ἔξω οὔτε
 τοῖς ἐνθάδε διὰ τὰ ἠσεβημένα. ἀναγκαίως γὰρ ἔχει ἀπὸ
 τῶν πολὺ διαφερόντων ἢ κακῶν ἢ ἀγαθῶν ἔργων τοὺς
 ποιήσαντας γιννώσκεσθαι. ἔπειτα δὲ καὶ διώχληκε πό-
 λεις πολλὰς ἐν τῇ ἀποδημίᾳ, Σικελίαν, Ἰταλίαν, Πελο-
 πόννησον, Θετταλίαν, Ἑλλάσποντον, Ἰωνίαν, Κύπρον
 βασιλέας πολλοὺς κεκολάκευκεν, ᾧ ἂν ξυγγένηται, πλήν
 7 τοῦ Συρακουσίου Διονυσίου. οὗτος δὲ ἢ πάντων εὐτυ-
 χέστατός ἐστιν ἢ πλεῖστον γνώμη διαφέρει τῶν ἄλλων,
 ὅς μόνος τῶν συγγενομένων Ἀνδοκίδῃ οὐκ ἐξηπατήθη
 ὑπ' ἀνδρὸς τοιούτου, ὅς τέχνην ταύτην ἔχει, τοὺς μὲν
 ἐχθροὺς μηδὲν ποιεῖν κακόν, τοὺς δὲ φίλους ὅ τι ἂν
 δύνηται κακόν. ὥστε μὰ τὸν Δία οὐ ῥάδιόν ἐστιν ὑμῖν
 οὐδὲν χαρισαμένοις αὐτῷ παρὰ τὸ δίκαιον λαθεῖν τοὺς
 8 Ἑλληνας. νῦν οὖν ὑμῖν ἐν ἀνάγκῃ ἐστὶ βουλευσασθαι
 περὶ αὐτοῦ. εὖ γὰρ ἐπίστασθε, ᾧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὅτι

4, 6. Ἐλευσινίῳ — Ἐλευσίνι] Sic scripsi Palmerium secutus: Ἐλευ-
 σίνι — Ἐλευσινίῳ libri MSS. et Steph.

7. ἐν τοῖς om. Steph.

5, 2. ἀφικνουμένους] ἀφικομένους Steph.

6, 7. ξυγγένηται] συγγένηται Steph.

7, 2. πλεῖστον] πλείστων Steph., sed margini adscripsit: Π. πλείστον.

7. οὐδὲν χαρισαμένοις αὐτῷ] αὐτῷ οὐδὲν χαριζομένοις Steph.

οὐχ οἷόν τε ὑμῖν ἐστὶν ἅμα τοῖς τε νόμοις τοῖς πατρίοις
καὶ Ἀνδοκίδῃ χρῆσθαι, ἀλλὰ δυοῖν θάτερον, ἢ τοὺς νό-
μους ἐξαλειπτέον ἐστὶν ἢ ἀπαλλακτέον τοῦ ἀνδρός.

Εἰς τοσοῦτο δὲ τόλμης ἀφίκται, ὥστε καὶ λέγει περὶ⁹
τοῦ νόμου, ὡς καθήρηται ὁ περὶ αὐτοῦ κείμενος καὶ
ἔξεστιν αὐτῷ ἤδη εἰσεῖναι εἰς τὴν ἀγορὰν καὶ εἰς τὰ
ιερά ἂν ἔτι καὶ νῦν Ἀθηναίων ἐν τῷ βου-
λευτηρίῳ. καίτοι Περικλέα ποτέ φασὶ παραινέσαι ὑμῖν¹⁰
περὶ τῶν ἀσεβούντων, μὴ μόνον χρῆσθαι τοῖς γεγραμ-
μένοις νόμοις περὶ αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἀγράφοις,
καθ' οὓς Εὐμολπίδαι ἐξηγοῦνται, οὓς οὐδεὶς πω κύ-
ριος ἐγένετο καθελεῖν οὐδὲ ἐτόλμησεν ἀντειπεῖν, οὐδὲ
αὐτὸν τὸν θέντα ἴσασιν· ἠγεῖσθαι γὰρ ἂν αὐτοὺς οὐ-
τως οὐ μόνον τοῖς ἀνθρώποις, ἀλλὰ καὶ τοῖς θεοῖς δι-
δόναι δίκην. Ἀνδοκίδης δὲ τοσοῦτον καταπεφρόνηκε τῶν¹¹
θεῶν καὶ ὧν ἐκείνοις δεῖ τιμωρεῖν, ὥστε πρὶν μᾶλλον ἢ
ἦττον ἢ ἐπιδηδημηκέναι δέκα ἡμέρας ἐν τῇ πόλει προσ-
εκαλέσατο δίκην ἀσεβείας πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ ἔλα-
χεν Ἀνδοκίδης, καὶ πεποιηκῶς ἂ οὗτος πεποίηκε περὶ
τοὺς θεοὺς, καὶ, ἵνα μᾶλλον πρόσχητε τὸν νοῦν, φά-
σκων τὸν Ἀρίστιππον ἀσεβεῖν περὶ τὸν Ἑρμῆν τὸν αὐ-
τοῦ πατρῶον. ὁ δὲ Ἀρχιππος ἠντιδίκει ἢ μὴν τὸν Ἑρ-¹²
μῆν ὑγιᾶ τε καὶ ὄλον εἶναι καὶ μηδὲν παθεῖν ὧνπερ οἱ
ἄλλοι Ἑρμαῖ· ὁμως μέντοι ἵνα μὴ ὑπὸ τούτου τοιούτου
ἔντος πράγματ' ἔχοι, δοὺς ἀργύριον ἀπηλλάγη. καίτοι
ὅποτε οὗτος παρ' ἐτέρου ἠξίωσε δίκην ἀσεβείας λαβεῖν,
ἢ που ἐτέρους γε παρὰ τούτου λαβεῖν δίκαιον καὶ εὐσε-
βές ἐστίν.

Ἀλλὰ λέξει δεινὸν εἶναι, εἰ ὁ μὲν μηνυτὴς τὰ ἔσχατα¹³
παίσεται, οἱ δὲ μηνυθέντες τῶν αὐτῶν ὑμῖν ἐπίτιμοι ὄν-
τες μεθέξουσι. καίτοι οὐχ ὑπὲρ αὐτοῦ ἀπολογήσεται,

9, 4. ἱερά] In Stephani editione nullum lacunae signum est. Ad
ἱερά ἂν ἔτι adscripsit idem V. D.: „Π. ἱερά ἔτι“.

12, 4. πράγματ' ἔχοι] πράγμα ἔχη Steph.

ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων κατηγορήσει. τοὺς μὲν οὖν ἄλλους οἱ ἐπιτάξαντες καταδέξασθαι ἀδικοῦσι καὶ τοῦ αὐτοῦ ἀσεβήματος αἴτιοί εἰσιν· εἰ δ' ὑμεῖς αὐτοκράτορες ἦτε καὶ ἔστ' οἱ ἀφελόντες τὰς τιμωρίας τῶν θεῶν, ἀλλ' οὗτοι αἴτιοι ἔσονται. ὑμεῖς οὖν μὴ βούλεσθε εἰς ὑμᾶς τὴν αἰτίαν ταύτην περιτρέψαι, ἔξόν τὸν ἀδικοῦντα κολασα-
 14σιν ἀπηλλάχθαι. ἔπειτα δ' ἐκεῖνοι μὲν ἀρνούνται τὰ μεμνημένα, οὗτος δὲ ὁμολογεῖ ποιῆσαι. καίτοι καὶ ἐν Ἄρειῳ πάγῳ, ἐν τῷ σεμνοτάτῳ καὶ δικαιοτάτῳ δικαστηρίῳ, ὁμολογῶν μὲν ἀδικεῖν ἀποθνήσκει, ἐὰν δὲ ἀμφισβητῇ, ἐλέγχεται, καὶ πολλοὶ οὐδ' ἔδοξαν ἀδικεῖν. οὐκ οὖν ὁμοίαν χρὴ γνώμην ἔχειν περὶ τε τῶν ἀρνούμενων
 15καὶ περὶ τῶν ὁμολογουμένων. δεινὸν δὲ μοι δοκεῖ εἶναι· ἂν μὲν τις ἀνδρὸς σῶμα τρώσῃ, κεφαλὴν ἢ πρόσωπον ἢ χεῖρας ἢ πόδας, αὐτὸς μὲν κατὰ τοὺς νόμους ἐξ Ἄρειου πάγου φεύζεται τὴν τοῦ ἀδικηθέντος πόλιν [ἢ τραύματος ἐκ προνοίας], καὶ ἐὰν [μὲν] κατῆ, ἐνδειχθεὶς θανάτῳ ζημιωθήσεται· ἐὰν δὲ τις τὰ αὐτὰ ταῦτα ἀδικήσῃ τὰ ἀγάλματα τῶν θεῶν, οὐδ' αὐτῶν κωλύσετε τῶν ἱερῶν ἐπιβαίνειν ἢ εἰσιόντα οὐ τιμωρήσεσθε. καὶ μὲν δὴ τούτων καὶ δίκαιον καὶ ἀγαθόν ἐστὶν ἐπιμελεῖσθαι, ὑφ' ὧν
 16καὶ εὖ καὶ κακῶς δυνήσεσθε πάσχειν. φασὶ δὲ καὶ τῶν Ἑλλήνων πολλοὺς διὰ τὰ ἐνθάδε ἀσεβήματα ἐκ τῶν παρ' αὐτοῖς ἱερῶν ἐξείργειν. ὑμεῖς δὲ αὐτοὶ οἱ ἀδικηθέντες περὶ ἐλάττονος ποιεῖσθε τὰ παρ' ὑμῖν νόμιμα ἢ ἕτεροι
 17τὰ ὑμέτερα. τοσοῦτο δ' οὗτος Διαγόρου τοῦ Μηλίου ἀσεβέστερος γεγένηται· ἐκεῖνος μὲν γὰρ λόγῳ περὶ τὰ ἀλλότρια ἱερὰ καὶ ἑορτὰς ἤσέβει, οὗτος δὲ ἔργῳ περὶ τὰ

14, 5. πολλοὶ οὐδ' ἔδοξαν] Sic cum Bekkero e codice C. dedi pro πολλοὺς οὐδὲ δόξαν, quod legitur in Stephani editione. Non diffiteor tamen me cum Marklando πολλοὶ οὐδὲ ἔδοξαν legi malle. Cf. orat. pro Polystr. §. 15.

15, 4. [ἢ τραύματος ἐκ προνοίας] Absunt unci in ed. Steph.

5. ἐὰν [μὲν] Sine uncis Steph., μὲν plane expunxit Bekk.

17, 1. τοσοῦτο ex optimis codd. rescripsi: Cf. orat. fun. §. 16. etc. τοσοῦτῳ Steph. et Bekk.

ἐν τῇ αὐτοῦ πόλει. ὀργίζεσθαι οὖν χρὴ, ὡς ἄνδρες Ἀθη-
 ναῖοι, τοῖς ἀστοῖς ἀδικοῦσι μᾶλλον ἢ τοῖς ξένοις περὶ
 ταῦτα τὰ ἱερά· τὸ μὲν γὰρ ὡσπερ ἀλλότριόν ἐστιν ἀμάρ-
 τημα, τὸ δ' οἰκειόν. καὶ μὴ οὖς μὲν ἔχετε ἀδικοῦντας¹⁸
 ἀφίετε, τοὺς δὲ φεύγοντας ζητεῖτε συλλαμβάνειν, ἐπιση-
 105 ρύττοντες τάλαντον ἀργυρίου δώσειν τῷ ἀπάγοντι ἢ
 ἀποκτείναντι. εἰ δὲ μὴ, δόξετε τοῖς Ἑλλησι κομπάζειν
 μᾶλλον ἢ τιμωρεῖσθαι βούλεσθαι. ἐπεδείξατο δὲ καὶ τοῖς¹⁹
 Ἑλλησιν ὅτι θεοὺς οὐ νομίζει· οὐ γὰρ ὡς δεδιώς τὰ πε-
 ποιημένα, ἀλλ' ὡς θαρρόων ναυκληρία ἐπιθέμενος τὴν
 θάλατταν ἔπλει. ὁ δὲ θεὸς ὑπῆγεν αὐτόν, ἵνα ἀφικό-
 μενος εἰς τὰ ἀμαρτήματα ἐπὶ τῇ ἐμῇ προφάσει δῶν δι-
 κην. ἐλπίζω μὲν οὖν αὐτόν καὶ δώσειν δίκην. θαυμά-²⁰
 σιον δὲ οὐδὲν ἂν μοι γένοιτο· οὔτε γὰρ ὁ θεὸς παρα-
 χρῆμα κολάζει, ἀλλ' αὕτη μὲν ἐστὶν ἀνθρωπίνη δίκη. πολ-
 λαχόθεν δὲ ἔχω τεκμαιρόμενος εἰκάζειν, ὁρῶν καὶ ἑτέ-
 ρους ἡσεβηκότας χρόνῳ δεδωκότας δίκην καὶ τοὺς ἐξ ἐκεί-
 νων διὰ τὰ τῶν προγόνων ἀμαρτήματα. ἐν δὲ τούτῳ τῷ
 χρόνῳ δέη πολλά καὶ κινδύνους ὁ θεὸς ἐπιπέμπει τοῖς
 ἀδικοῦσιν, ὥστε πολλοὺς ἤδη ἐπιθυμῆσαι τελευτήσαντας
 τῶν κακῶν ἀπηλλάχθαι. ὁ δὲ θεὸς τέλος τούτων λυμη-
 νάμενος τῷ βίῳ θάνατον ἐπέθηκε. Σκέψασθε δὲ καὶ αὐ-²¹
 τοῦ Ἀνδοκίδου τὸν βίον, ἀφ' οὗ ἡσέβηκε, καὶ εἴ τις τοι-
 οὔτος ἕτερός ἐστιν. Ἀνδοκίδης γὰρ ἐπειδὴ ἤμαρτεν, ἐξ
 ἐπιβολῆς εἰσαχθεὶς εἰς τὸ δικαστήριον, ἔδησεν ἑαυτὸν τι-
 μησάμενος δεσμοῦ, εἰ μὴ παραδοίη τὸν ἀκόλουθον· εὖ²²
 δ' ἤδει οὐ δυνησόμενος παραδοῦναι, ὅς διὰ τοῦτον καὶ
 τὰ τούτου ἀμαρτήματα ἀπέθανεν, ἵνα μὴ μνηστῆς γέ-
 νοιτο. καίτοι πῶς οὐ θεῶν τις τὴν τούτου γνώμην διέ-

17, 5. ἀστοῖς] αὐτοῖς Steph., in marg. „M. ἀστοῖς.“

20, 3. τελευτήσαντας] τριετήσαντας Steph.

9. τούτων] Hoc proposuit Scaliger pro τούτῳ, quod libri
 MSS. praebent et Steph.

21, 4. ἐπιβολῆς] ἐπιβουλής Steph.

22, 3. ἵνα μὴ] μὴ, quod MSS. omittunt, additum est e coniectura
 Stephani.

φθειρεν, ὃς ῥᾶον ἠγήσατο δεσμοῦ τιμήσασθαι ἢ ἀργυρίου
 23 ἐπ' ἐλπίδι τῇ αὐτῇ; ἐκ δ' οὖν τούτου τοῦ τιμήματος
 ἐδέδετο ἐγγὺς ἐνιαυτὸν καὶ ἐμήνυσε δεδεμένος κατὰ τῶν
 αὐτοῦ συγγενῶν καὶ φίλων, ἀδείας δοθείσης αὐτῷ, εἰ
 δόξειε τάληθῆ μνηῦσαι. καὶ τίνα αὐτὸν δοκεῖτε ψυχὴν
 ἔχειν, ὁπότε τὰ μὲν ἔσχατα καὶ τὰ ἀσχιστα ἐποίει μη-
 νύων κατὰ τῶν ἑαυτοῦ φίλων, ἢ δὲ σωτηρία ἀφανῆς
 24 αὐτῷ; μετὰ δὲ ταῦτα, ἐπειδὴ ἀπεκτονῶς ἦν, οὓς αὐτὸς
 ἔφη περὶ πλείστου ποιεῖσθαι, ἔδοξε τάληθῆ μνηῦσαι καὶ
 ἐλύθη· καὶ προσεψηφίσασθε ὑμεῖς αὐτὸν εἶργεσθαι τῆς
 ἀγορᾶς καὶ τῶν ἱερῶν, ὥστε μὴ ἀδικουμένῳ ὑπὸ τῶν
 25 ἐχθρῶν δύνασθαι δίκην λαβεῖν. οὐδεὶς γάρ που, ἐξ ὅσου
 Ἀθηναῖοι ἀεὶ μνηστοὶ εἰσιν, ἐπὶ τοιαύτῃ αἰτία ἠτιμώθη.
 δικαίως· οὐδὲ γὰρ ἔργα τοιαῦτα οὐδεὶς πώ εἰργάσατο.
 καὶ τούτων πότερα τοὺς θεοὺς χρεὴ ἢ τὸ αὐτόματον αἰ-
 26 τιᾶσθαι; μετὰ δὲ ταῦτα ἐπλευσεν ὡς τὸν Κιτιέων βα-
 σιλέα, καὶ προδιδοὺς ληφθεὶς ὑπ' αὐτοῦ ἐδέθη· καὶ οὐ
 μόνον τὸν θάνατον ἐφοβεῖτο, ἀλλὰ καὶ τὰ καθ' ἡμέραν
 αἰκίσματα, οἴομενος τὰ ἀκρωτήρια ζῶντος ἀποτυμηθήσε-
 27 σθαι. ἀποδράς δὲ ἐκ τούτου τοῦ κινδύνου κατέπλευσεν
 εἰς τὴν ἑαυτοῦ πόλιν ἐπὶ τῶν τετρακοσίων· θεὸς λήθην
 ἔδωκεν, ὥστε εἰς τοὺς ἠδικημένους αὐτοὺς ἐπεθύμησεν
 ἀφικέσθαι. ἀφικόμενος δὲ ἐδέθη καὶ ἠκίσθη, ἀπώλετο
 28 δὲ οὐχί, ἀλλ' ἐλύθη. ἔνθεν δὲ ἐπλευσεν ὡς Εὐαγόραν
 τὸν Κύπρου βασιλεύοντα καὶ ἀδικήσας εἶρχθη. ἀποδράς
 τοῦτον ἔφευγε μὲν τοὺς ἐνθάδε θεοὺς, ἔφευγε δὲ τὴν

22, 5. ἢ ἀργυρίου] Hoc coniectura assecutus est Taylorus pro vulg. μαρτυρίου.

25, 2. Ἀθηναῖοι] Sic vulgo. Ἀθηναίαι de suo dedit Bekk., cuius codd. Ἀθηναίων praebent.

ib. ἠτιμώθη. δικαίως.] ἠτιμώθη δικαίως. Steph.

26, 1. Κιτιέων] Κιτιέων Steph.

27, 2. ἐπὶ τῶν τετρακοσίων· θεός] Sic emendavit hunc locum Taylor. ἐπὶ τῶν τετρακοσίων θεός — Steph. cum plerisque MSS.: in ceteris aut ἐπειδὴ aut ἐπ' εἰ legitur pro ἐπί.

28, 2. ἀποδράς] Sic Bekk. e Reiskii coniectura ἀποδράσας libri MSS. et Steph.: cf. Bekk. ad Andocid. de myster. §1 25. et Buttm. Gramm. Max. I. p. 110.

ἑαυτοῦ πόλιν, ἔφευγε δὲ εἰς οὓς τὸ πρῶτον ἀφίκοιτο τό-
 πους. καίτοι τίς χάρις τῷ βίῳ, κακοπαθεῖν μὲν πολλά-
 κισ, ἀναπαύσασθαι δὲ μηδέποτε; καταπλεύσας δὲ ἐκεῖθεν²⁹
 δεῦρο εἰς δημοκρατίαν εἰς τὴν ἑαυτοῦ πόλιν τοῖς μὲν
 πρυτανεῦσιν ἔδωκε χρήματα, ἵνα αὐτὸν προσαγάγοιεν
 ἐνθάδε. ὑμεῖς δ' αὐτὸν ἐξηλάσατε ἐκ τῆς πόλεως, τοῖς
 θεοῖς βεβαιοῦντες τοὺς νόμους οὓς ἐψηφίσασθε. καὶ τὸν³⁰
 ἄνδρα οὐ δῆμος, οὐκ ὀλιγαρχία, οὐ τύραννος, οὐ πόλις
 ἐθέλει δέξασθαι διὰ τέλους, ἀλλὰ πάντα τὸν χρόνον, ἐξ
 ὅσου ἠσέβησεν, ἀλώμενος διάγει, πιστεύων ἀεὶ μᾶλλον
 τοῖς ἀγνώσι τῶν γνωρίμων διὰ τὸ ἠδικηκέναι οὓς γινώ-
 σκει. τὸ δὲ τελευταῖον νῦν ἀφικόμενος εἰς τὴν πόλιν δις
 ἐν τῷ αὐτῷ ἐνδέδεικται. καὶ τὸ μὲν σῶμα ἀεὶ ἐν δεσμοῖς³¹
 ἔχει, ἡ δὲ οὐσία αὐτοῦ ἐλάττων ἐκ τῶν κινδύνων γίνε-
 ται, καὶ ὅταν τις τὸν αὐτοῦ βίον τοῖς ἐχθροῖς καὶ τοῖς
 συνοφάνταις διανέμη, τοῦτ' ἔστι τὸ τὸν βίον ἀβίω-
 106τον. ἂ τούτῳ ὁ θεὸς οὐκ ἐπὶ σωτηρίᾳ ἐπινοεῖν δίδω-
 σιν, ἀλλὰ τιμωρούμενος τῶν γεγενημένων ἀσεβημάτων.
 τὸ δὲ τελευταῖον νυνὶ παραδέδωκεν, αὐτὸν ὑμῖν χρῆ³²
 σθαι ὅ τι ἂν βούλεσθε, οὐ τῷ μὴ ἀδικεῖν πιστεύων, ἀλλ'
 ὑπὸ δαιμονίου τινὸς ἀγόμενος ἀνάγκης. οὐκ οὐν χρῆ μὰ
 τὸν Δία οὔτε πρεσβύτερον ὄντα οὔτε νεώτερον, ὀρῶντας
 Ἀνδοκίδην ἐκ τῶν κινδύνων σωζόμενον, συνειδότας αὐ-
 τῷ ἔργα ἀνόσια εἰργασμένῳ, ἀθεωτέρους γίνεσθαι· ἐν-
 θυμουμένους ὅτι ἡμῖς ὁ βίος βιωῖται κρείττων ἀλύπως
 ἐστὶν ἢ διπλάσιος λυπουμένῳ, ὥσπερ οὗτος. Εἰς τοσοῦτο³³

29, 2. ἑαυτοῦ] αὐτοῦ Steph.

4. ἐνθάδε] ἐνθένδε Steph.

31, 3. αὐτοῦ] αὐτοῦ Steph.

4. διανέμη] διανέμει Steph.

ib. τὸ τὸν βίον ἀβ.] τὸ βιοῦν τὸν βίον ἀβ. Steph.

32, 2. οὐ τῷ] οὕτω Steph., in marg. „Π. οὐ τὸ [τῷ] μὴ ἀδ.“

7. κρείττων] Sic vulgo et in C. legitur. κρεῖττον Bekk.

ib. ἀλύπως] „Π. ἀλύπω“ Steph. in marg.

8. ἐστὶν ἢ διπλάσιος] ἐστὶ διπλάσιον Steph.

33, 1. τοσοῦτο] τοσοῦτον Steph.

δὲ ἀναισχυντίας ἀφίεται, ὥστε καὶ παρασκευάζεται τῇ πόλει καὶ πράττει καὶ ἤδη δημηγορεῖ καὶ ἐπιτιμᾷ καὶ ἀποδοκιμάζει τῶν ἀρχόντων τισὶ, καὶ συμβουλεύει εἰς τὴν βουλὴν εἰσιῶν περὶ θυσιαῶν καὶ προσόδων καὶ εὐχῶν καὶ μαντεῶν. καίτοι τούτῳ πειθόμενοι ποίοις θεοῖς ἠγήσεσθε κεχαρισμένα ποιεῖν; μὴ γὰρ οἴεσθε, ὡς ἄνδρες δικασταί, εἰ ὑμεῖς βούλεσθε τὰ τούτῳ πεποιημένα ἐπι-
 34λαθέσθαι καὶ τοὺς θεοὺς ἐπιλήσεσθαι. ἀξιοὶ δὲ οὐχ ὡς ἠδικηκῶς ἠσυχίαν ἔχων πολιτεύεσθαι, ἀλλ' ὥσπερ αὐτοῖς ἔξευρῶν τοὺς τὴν πόλιν ἀδικήσαντας, οὕτω διανοεῖται, καὶ παρασκευάζεται ὅπως ἐτέρων μείζον δυνήσεται, ὥσπερ οὐ διὰ πρᾶότητα καὶ ἀσχολίαν τὴν ὑμετέραν οὐ δεδωκῶς ὑμῖν δίκην, εἰς οὓς νῦν ἀμαρτάνων οὐ λανθάνει, ἀλλ' ἅμα ἐξελεγχθήσεται τε καὶ δώσει δίκην.

35 Ἰσχυριεῖται δὲ καὶ τούτῳ τῷ λόγῳ· ἀναγκαίως γὰρ ἔχω ὑμᾶς διδάσκειν ἃ οὗτος ἀπολογήσεται, ἵν' ἀκούσαντες παρ' ἀμφοτέρων ἀμεινον διαγνῶτε· φησὶ γὰρ ἀγαθὰ μεγάλα ποιῆσαι τὴν πόλιν, μὴνύσας καὶ ἀπαλλάξας δέους καὶ ταραχῆς τῆς τότε. τίς δὲ τῶν μεγάλων κα-
 36κῶν αἴτιος ἐγένετο; οὐκ αὐτὸς οὗτος, ποιήσας ἃ ἐποίησεν; εἶτα τῶν μὲν ἀγαθῶν δεῖ τούτῳ χάριν εἰδέναι, ὅτι ἐμήνυσε, μισθὸν ὑμῶν αὐτῷ διδόντων τὴν ἄθειαν, τῆς δὲ ταραχῆς καὶ τῶν κακῶν ὑμεῖς αἴτιοί ἐστε, ὅτι ἐζητεῖτε τοὺς ἠσεβηκότας; οὐ δήπουθεν, ἀλλ' αὐτὸ τοῦτο τούναντίον· ἐτάραξε μὲν οὗτος τὴν πόλιν, κατεστήσατε δ'
 37ὑμεῖς. Πυνθάνομαι δ' αὐτὸν μέλλειν ἀπολογήσεσθαι ὡς αἰ συνθῆκαι καὶ αὐτῷ εἰσὶ, καθάπερ καὶ τοῖς ἄλλοις Ἀθηναίοις. καὶ τοῦτο πρόσχημα ποιούμενος οἴεται πολ-

33, 2. παρασκευάζεται τῇ πόλει] Cf. commentat. crit. p. 1.

34, 4. ἐτέρων] ἕτερον Steph.

36, 2. τούτῳ χάριν εἰδέναι] χάριν εἰδέναι τούτῳ Bekk.

3. αὐτῷ] αὐτοῦ Steph.

4. ταραχῆς] Ita scribendum esse censuit Palmer. ἀρχῆς libri MSS. et Steph.

5. τοῦτο suadente Reiskio uncis inclusit Bekk.

37, 1. ἀπολογήσεσθαι] ἀπολογήσασθαι Steph.

λοὺς ὑμῶν, δεδιότας μὴ λύσητε τὰς συνθήκας, αὐτοῦ ἀποψηφιεῖσθαι. ὡς οὖν οὐδὲν προσήκει Ἀνδοκίδῃ τῶν³⁸ συνθηκῶν, περὶ τούτου λέξω, οὔτε μὰ τὸν Δία τῶν πρὸς Λακεδαιμονίους, ἃς ὑμεῖς συνέθεσθε, οὔτε τῶν πρὸς τοὺς ἐν τῷ ἄστει οἱ ἐκ Πειραιῶς· οὐδενὶ γὰρ ὑμῶν τοσούτων ὄντων τὰ αὐτὰ ἀμαρτήματα οὐδ' ὅμοια ἦν τοῖς Ἀνδοκίδου· ὥστε καὶ τοῦτον ἡμῶν ἀπολαῦσαι. ἀλλ' οὐ³⁹ μὲν δὴ ἔνεκά γε τούτου διαφερόμενοι, ἐπειδὴ καὶ τούτῳ μετέδομεν τῶν συνθηκῶν, τότε διηλλάγημεν. οὐ γὰρ ἔνεκα ἐνὸς ἀνδρός, ἀλλ' ἔνεκα ἡμῶν τῶν ἐξ ἄστεος καὶ ἐκ Πειραιῶς αἱ συνθήκαι ἐγένοντο καὶ οἱ ὅρκοι, ἐπεὶ τοι δεινὸν ἂν εἴη, εἰ περὶ Ἀνδοκίδου ἀποδημοῦντος αὐτοὶ ἐνδεεῖς ὄντες ἐπεμελήθημεν, ὅπως ἐξαλειφθῆιεν αὐτῷ τὰ ἀμαρτήματα. ἀλλὰ Λακεδαιμόνιοι γὰρ ἐν ταῖς πρὸς αὐ⁴⁰ τοὺς συνθήκαις ἐπεμελήθησαν Ἀνδοκίδου, ὅτι ἔπαθον ἀγαθόν τι ὑπ' αὐτοῦ; ἀλλ' ὑμεῖς ἐπεμελήθητέ γε αὐτοῦ; ἀντὶ ποίας εὐεργεσίας; ὅτι πολλάκις δι' ὑμᾶς ὑπὲρ τῆς πόλεως ἐκινδύνευσεν; οὐκ ἔστιν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι,⁴¹ τούτῳ ἀληθῆς αὐτῇ ἢ ἀπολογία, μηδ' ὑμεῖς ἐξαπαταᾶσθε· οὐ γὰρ τοῦτο λύειν ἔστι τὰ συγκείμενα, εἰ Ἀνδοκίδης ἔνεκα τῶν ἰδίων ἀμαρτημάτων δίδωσι δίκην, ἀλλ' ἐάν τις ἔνεκα τῶν δημοσίων συμφορῶν ἰδίᾳ τινὰ τιμωρῆται.

Ἴσως οὖν καὶ Κηφισίου ἀντικατηγορήσει, καὶ ἔξει⁴² ὅτι λέγῃ· τὰ γὰρ ἀληθῆ χρη λέγειν. ἀλλ' ὑμεῖς οὐκ ἂν δύνασθε τῇ αὐτῇ ψήφῳ τὸν τε ἀπολογούμενον καὶ τὸν κατηγοροῦντα κολάσαι. ἀλλὰ νῦν μὲν περὶ τούτου καιρός ἐστι γινῶναι τὰ δίκαια· ἕτερος δὲ ἦξει Κηφισίῳ καὶ

39, 3. μετέδομεν] μετέδωκε Steph.

4. ἔνεκα — ἔνεκα] ἔνεκεν — ἔνεκεν Steph.

5. Πειραιῶς] Πειραιέως Steph.

6. ἀποδημοῦντος] ἀποδημοῦντες Steph.

40, 1. — ἀμαρτήματα. ἀλλὰ Λακεδ.] — — ἀμαρτήματα ἄλλα. Λακεδαιμόνιοι Steph.

42, 1. Κηφισίου]. Κηφισίου Steph.

2. λέγῃ est emendatio Bekkeri. λέγοι Steph. λέγει libri MSS.

ib. οὐκ] οὐδ' Steph.

5. ἦξει] ἔξει Steph. — Idem Κηφισίῳ pro Κηφισίῳ.

ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων κατηγορήσει. τοὺς μὲν οὖν ἄλλους οἱ ἐπιτάξαντες καταδέξασθαι ἀδικοῦσι καὶ τοῦ αὐτοῦ ἀσεβήματος αἴτιοί εἰσιν· εἰ δ' ὑμεῖς αὐτοκράτορες ἦτε καὶ ἐστὲ οἱ ἀφελόντες τὰς τιμωρίας τῶν θεῶν, ἀλλ' οὗτοι αἴτιοι ἔσονται. ὑμεῖς οὖν μὴ βούλεσθε εἰς ὑμᾶς τὴν αἰτίαν ταύτην περιτρέψαι, ἐξὸν τὸν ἀδικοῦντα κολασα-
 14σιν ἀπηλλάχθαι. ἔπειτα δ' ἐκεῖνοι μὲν ἀρνοῦνται τὰ μεμνημένα, οὗτος δὲ ὁμολογεῖ ποιῆσαι. καίτοι καὶ ἐν Ἀρείῳ πάργῳ, ἐν τῷ σεμνοτάτῳ καὶ δικαιοτάτῳ δικαστηρίῳ, ὁμολογῶν μὲν ἀδικεῖν ἀποθνήσκει, ἐὰν δὲ ἀμφισβητῇ, ἐλέγχεται, καὶ πολλοὶ οὐδ' ἔδοξαν ἀδικεῖν. οὐκ οὖν ὁμοίαν χρὴ γνώμην ἔχειν περὶ τε τῶν ἀρνούμενων
 15καὶ περὶ τῶν ὁμολογουμένων. δεινὸν δέ μοι δοκεῖ εἶναι· ἂν μὲν τις ἀνδρὸς σῶμα τρώσῃ, κεφαλὴν ἢ πρόσωπον ἢ χεῖρας ἢ πόδας, αὐτὸς μὲν κατὰ τοὺς νόμους ἐξ' Αρείου πάργου φεύζεται τὴν τοῦ ἀδικηθέντος πόλιν [ἢ τραύματος ἐκ προνοίας], καὶ ἐὰν [μὲν] κατῆ, ἐνδειχθεὶς θανάτῳ ζημιωθήσεται· ἐὰν δὲ τις τὰ αὐτὰ ταῦτα ἀδικήσῃ τὰ ἀγάλματα τῶν θεῶν, οὐδ' αὐτῶν κωλύσετε τῶν ἱερῶν ἐπιβαίνειν ἢ εἰσιόντα οὐ τιμωρήσεσθε. καὶ μὲν δὴ τούτων καὶ δίκαιον καὶ ἀγαθὸν ἐστὶν ἐπιμελεῖσθαι, ὑφ' ὧν
 16καὶ εὖ καὶ κακῶς δυνήσεσθε πάσχειν. φασὶ δὲ καὶ τῶν Ἑλλήνων πολλοὺς διὰ τὰ ἐνθάδε ἀσεβήματα ἐκ τῶν παρ' αὐτοῖς ἱερῶν ἐξείργειν. ὑμεῖς δὲ αὐτοὶ οἱ ἀδικηθέντες περὶ ἐλάττονος ποιεῖσθε τὰ παρ' ὑμῖν νόμιμα ἢ ἕτεροι
 17τὰ ὑμέτερα. τοσοῦτο δ' οὗτος Διαγόρου τοῦ Μηλίου ἀσεβέστερος γεγένηται· ἐκεῖνος μὲν γὰρ λόγῳ περὶ τὰ ἀλλότρια ἱερά καὶ ἑορτὰς ἠσέβει, οὗτος δὲ ἔργῳ περὶ τὰ

14, 5. πολλοὶ οὐδ' ἔδοξαν] Sic cum Bekkero e codice C. dedi pro πολλοὺς οὐδὲ δόξαν, quod legitur in Stephani editione. Non diffiteor tamen me cum Marklando πολλοὶ οὐδὲν ἔδοξαν legi malle. Cf. orat. pro Polystr. §. 15.

15, 4. [ἢ τραύματος ἐκ προνοίας] Absunt unci in ed. Steph.

5. ἐὰν [μὲν] Sine uncis Steph., μὲν plane expunxit Bekk.

17, 1. τοσοῦτο ex optimis codd. rescripsi: Cf. orat. fun. §. 16. etc. τοσοῦτῳ Steph. et Bekk.

ἐν τῇ αὐτοῦ πόλει. ὀργίζεσθαι οὖν χρὴ, ὡς ἄνδρες Ἀθη-
 ναῖοι, τοῖς ἀστοῖς ἀδικοῦσι μᾶλλον ἢ τοῖς ξένοις περὶ
 ταῦτα τὰ ἱερά· τὸ μὲν γὰρ ὡς περὶ ἀλλότριόν ἐστιν ἀμαρ-
 τημα, τὸ δ' οἰκείον. καὶ μὴ οὐς μὲν ἔχετε ἀδικοῦντας¹⁸
 ἀφίετε, τοὺς δὲ φεύγοντας ζητεῖτε συλλαμβάνειν, ἐπικη-
 105 ρύττοντες τάλαντον ἀργυρίου δώσειν τῷ ἀπάγοντι ἢ
 ἀποκτείναντι. εἰ δὲ μὴ, δόξετε τοῖς Ἑλλησι κομπάζειν
 μᾶλλον ἢ τιμωρεῖσθαι βούλεσθαι. ἐπεδείξατο δὲ καὶ τοῖς¹⁹
 Ἑλλησιν ὅτι θεοὺς οὐ νομίζει· οὐ γὰρ ὡς δεδιώς τὰ πε-
 ποιημένα, ἀλλ' ὡς θαρρόων ναυκληρία ἐπιθέμενος τὴν
 θάλατταν ἐπλεῖ. ὁ δὲ θεὸς ὑπήγεν αὐτὸν, ἵνα ἀφικό-
 μενος εἰς τὰ ἀμαρτήματα ἐπὶ τῇ ἐμῇ προφάσει δῶν δί-
 κην. ἐλπίζω μὲν οὖν αὐτὸν καὶ δώσειν δίκην· θαναμά²⁰
 σιον δὲ οὐδὲν ἂν μοι γένοιτο· οὔτε γὰρ ὁ θεὸς παρα-
 χρημα κολάζει, ἀλλ' αὕτη μὲν ἐστὶν ἀνθρωπίνη δίκη. πολ-
 λαχόθεν δὲ ἔχω τεκμαιρόμενος εἰκάζειν, ὁρῶν καὶ ἑτέ-
 ρους ἡσεβηκότας χρόνῳ δεδωκότας δίκην καὶ τοὺς ἐξ ἐκεί-
 νων διὰ τὰ τῶν προγόνων ἀμαρτήματα. ἐν δὲ τούτῳ τῷ
 χρόνῳ δέη πολλὰ καὶ κινδύνους ὁ θεὸς ἐπιπέμπει τοῖς
 ἀδικοῦσιν, ὥστε πολλοὺς ἤδη ἐπιθυμῆσαι τελευτήσαντας
 τῶν κακῶν ἀπηλλάχθαι. ὁ δὲ θεὸς τέλος τούτων λυμη-
 νάμενος τῷ βίῳ θάνατον ἐπέθηκε. Σκέψασθε δὲ καὶ αὐ²¹
 τοῦ Ἀνδοκίδου τὸν βίον, ἀφ' οὗ ἡσέβηκε, καὶ εἴ τις τοι-
 οὔτος ἕτερός ἐστιν. Ἀνδοκίδης γὰρ ἐπειδὴ ἤμαρτεν, ἐξ
 ἐπιβολῆς εἰσαχθεὶς εἰς τὸ δικαστήριον, ἔδησεν ἑαυτὸν τι-
 μησάμενος δεσμοῦ, εἰ μὴ παραδοίη τὸν ἀκόλουθον· εὖ²²
 δ' ἤδει οὐ δυνησόμενος παραδοῦναι, ὅς διὰ τοῦτον καὶ
 τὰ τούτου ἀμαρτήματα ἀπέθανεν, ἵνα μὴ μνηστὴς γέ-
 νοιτο. καίτοι πῶς οὐ θεῶν τις τὴν τούτου γνώμην διέ-

17, 5. ἀστοῖς] αὐτοῖς Steph., in marg. „M. ἀστοῖς.“

20, 8. τελευτήσαντας] τριετήσαντας Steph.

9. τούτων] Hoc proposuit Scaliger pro τούτῳ, quod libri
 MSS. praebent et Steph.

21, 4. ἐπιβολῆς] ἐπιβουλής Steph.

22, 3. ἵνα μὴ] μὴ, quod MSS. omittunt, additum est e coniectura
 Stephani.

φθειρεν, ὃς ῥᾶον ἠγγήσατο δεσμοῦ τιμήσασθαι ἢ ἀργυρίου
 23 ἐπ' ἐλπίδι τῇ αὐτῇ; ἐκ δ' οὖν τούτου τοῦ τιμήματος
 ἐδέδετο ἐγγύς ἐνιαυτὸν καὶ ἐμήνυσε δεδεμένος κατὰ τῶν
 αὐτοῦ συγγενῶν καὶ φίλων, ἀδείας δοθείσης αὐτῷ, εἰ
 δόξειε τάληθῆ μνηῦσαι. καὶ τίνα αὐτὸν δοκεῖτε ψυχὴν
 ἔχειν, ὅποτε τὰ μὲν ἔσχατα καὶ τὰ ἀσχιστα ἐποίει μνη-
 νύων κατὰ τῶν ἑαυτοῦ φίλων, ἢ δὲ σωτηρία ἀφανῆς
 24 αὐτῷ; μετὰ δὲ ταῦτα, ἐπειδὴ ἀπεκτονῶς ἦν, οὓς αὐτὸς
 ἔφη περὶ πλείστου ποιεῖσθαι, ἔδοξε τάληθῆ μνηῦσαι καὶ
 ἐλύθη· καὶ προσεψηφίσασθε ὑμεῖς αὐτὸν εἶργεσθαι τῆς
 ἀγορᾶς καὶ τῶν ἱερῶν, ὥστε μὴ ἀδικουμένῳ ὑπὸ τῶν
 25 ἐχθρῶν δύνασθαι δίκην λαβεῖν. οὐδεὶς γάρ που, ἐξ ὅσου
 Ἀθηναῖοι ἀέμνηστοί εἰσιν, ἐπὶ τοιαύτῃ αἰτία ἠτιμώθη.
 δικαίως· οὐδὲ γὰρ ἔργα τοιαῦτα οὐδεὶς πώ εἰργάσατο.
 καὶ τούτων πότερα τοὺς θεοὺς χρὴ ἢ τὸ αὐτόματον ἀ-
 26 τιᾶσθαι; μετὰ δὲ ταῦτα ἔπλευσεν ὡς τὸν Κιτιέων βα-
 σιλέα, καὶ προδιδοὺς ληφθεὶς ὑπ' αὐτοῦ ἐδέθη· καὶ οὐ
 μόνον τὸν θάνατον ἐφοβεῖτο, ἀλλὰ καὶ τὰ καθ' ἡμέραν
 αἰκίσματα, οἴομενος τὰ ἀκρωτήρια ζῶντος ἀποτμηθήσε-
 27 σθαι. ἀποδράς δὲ ἐκ τούτου τοῦ κινδύνου κατέπλευσεν
 εἰς τὴν ἑαυτοῦ πόλιν ἐπὶ τῶν τετρακοσίων· θεὸς λήθην
 ἔδωκεν, ὥστε εἰς τοὺς ἠδικημένους αὐτοὺς ἐπεθύμησεν
 ἀφικέσθαι. ἀφικόμενος δὲ ἐδέθη καὶ ἠκίσθη, ἀπώλετο
 28 δὲ οὐχί, ἀλλ' ἐλύθη. ἔνθεν δὲ ἔπλευσεν ὡς Εὐαγόραν
 τὸν Κύπρου βασιλεύοντα καὶ ἀδικήσας εἶρχθη. ἀποδράς
 τοῦτον ἔφευγε μὲν τοὺς ἐνθάδε θεοὺς, ἔφευγε δὲ τὴν

22, 5. ἢ ἀργυρίου] Hoc coniectura assecutus est Taylorus pro
 vulg. μαρτυρίου.

25, 2. Ἀθηναῖοι] Sic vulgo. Ἀθηναίαι de suo dedit Bekk., cuius
 codd. Ἀθηναίων praebent.

ib. ἠτιμώθη. δικαίως.] ἠτιμώθη δικαίως. Steph.

26, 1. Κιτιέων] Κιτιέων Steph.

27, 2. ἐπὶ τῶν τετρακοσίων· θεός] Sic emendavit hunc locum Tay-
 lor. ἐπεὶ τῶν τετρακοσίων θεός — Steph. cum plerisque
 MSS.: in ceteris aut ἐπειδὴ aut ἐπ' εἰ legitur pro ἐπὶ.

28, 2. ἀποδράς] Sic Bekk. e Reiskii coniectura· ἀποδράσας libri
 MSS. et Steph.: cf. Bekk. ad Andocid. de myster. §1 25.
 et Buttm. Gramm. Max. I. p. 110.

ἑαυτοῦ πόλιν, ἔφενγε δὲ εἰς οὓς τὸ πρῶτον ἀφίκοιτο τό-
 πους, καίτοι τίς χάρις τῷ βίῳ, κακοπαθεῖν μὲν πολλά-
 κως, ἀναπαύσασθαι δὲ μηδέποτε; καταπλεύσας δὲ ἐκεῖθεν²⁹
 δεῦρο εἰς δημοκρατίαν εἰς τὴν ἑαυτοῦ πόλιν τοῖς μὲν
 πρυτανεῦσιν ἔδωκε χρήματα, ἵνα αὐτὸν προσαγάγοιεν
 ἐνθάδε. ὑμεῖς δ' αὐτὸν ἐξηλάσατε ἐκ τῆς πόλεως, τοῖς
 θεοῖς βεβαιοῦντες τοὺς νόμους οὓς ἐψηφίσασθε. καὶ τὸν³⁰
 ἄνδρα οὐ δῆμος, οὐκ ὀλιγαρχία, οὐ τύραννος, οὐ πόλις
 ἐθέλει δέξασθαι διὰ τέλους, ἀλλὰ πάντα τὸν χρόνον, ἐξ
 ὅσου ἠσέβησεν, ἀλώμενος διάγει, πιστεύων αἰεὶ μᾶλλον
 τοῖς ἀγνώσῃ τῶν γνωρίμων διὰ τὸ ἠδικηκέναι οὓς γινώ-
 σκει. τὸ δὲ τελευταῖον νῦν ἀφικόμενος εἰς τὴν πόλιν δις
 ἐν τῷ αὐτῷ ἐνδέδεικται. καὶ τὸ μὲν σῶμα αἰεὶ ἐν δεσμοῖς³¹
 ἔχει, ἢ δὲ οὐσία αὐτοῦ ἐλάττων ἐκ τῶν κινδύνων γίνε-
 ται, καὶ ὅταν τις τὸν αὐτοῦ βίον τοῖς ἐχθροῖς καὶ τοῖς
 συκοφάνταις διανέμη, τοῦτ' ἔστι τὸ τὸν βίον ἀβίω-
¹⁰⁶τον. ἂ τούτῳ ὁ θεὸς οὐκ ἐπὶ σωτηρίᾳ ἐπινοεῖν δίδω-
 σιν, ἀλλὰ τιμωρούμενος τῶν γεγενημένων ἀσεβημάτων.
 τὸ δὲ τελευταῖον νυνὶ παραδέδωκεν, αὐτὸν ὑμῖν χρηῖ-³²
 σθαι ὅ τι ἂν βούλεσθε, οὐ τῷ μὴ ἀδικεῖν πιστεύων, ἀλλ'
 ὑπὸ δαιμονίου τινὸς ἀγόμενος ἀνάγκης. οὐκ οὐν χρηὴ μὰ
 τὸν Δία οὔτε πρεσβύτερον ὄντα οὔτε νεώτερον, ὄρῶντας
 Ἀνδοκίδην ἐκ τῶν κινδύνων σωζόμενον, συνειδότας αὐ-
 τῷ ἔργα ἀνόσια εἰργασμένῳ, ἀθρεωτέρους γίνεσθαι· ἐν-
 θυμουμένους ὅτι ἡμῖς ὁ βίος βιῶναι κρείττων ἀλύπως
 ἐστὶν ἢ διπλάσιος λυπουμένῳ, ὥσπερ οὗτος. Εἰς τοσοῦτο³³

29, 2. ἑαυτοῦ] αὐτοῦ Steph.

4. ἐνθάδε] ἐνθένδε Steph.

31, 3. αὐτοῦ] αὐτοῦ Steph.

4. διανέμη] διανέμει Steph.

ib. τὸ τὸν βίον ἀβ.] τὸ βιοῦν τὸν βίον ἀβ. Steph.

32, 2. οὐ τῷ] οὕτω Steph., in marg. „II. οὐ τὸ [τῷ] μὴ ἀδ.“

7. κρείττων] Sic vulgo et in C. legitur. κρείττον Bekk.

ib. ἀλύπως] „II. ἀλύπω“ Steph, in marg.

8. ἐστὶν ἢ διπλάσιος] ἐστὶ διπλασίον Steph.

33, 1. τοσοῦτο] τοσοῦτον Steph.

δὲ ἀναισχυντίας ἀφίικται, ὥστε καὶ παρασκευάζεται τῇ πόλει καὶ πράττει καὶ ἤδη δημηγορεῖ καὶ ἐπιτιμᾷ καὶ ἀποδοκιμάζει τῶν ἀρχόντων τισὶ, καὶ συμβουλεύει εἰς τὴν βουλήν εἰσιῶν περὶ θυσιαῶν καὶ προσόδων καὶ εὐχῶν καὶ μαντειῶν. καίτοι τούτῳ πειθόμενοι ποίοις θεοῖς ἠγήσεσθε κεχαρισμένα ποιεῖν; μὴ γὰρ οἴεσθε, ὡς ἄνδρες δικασταί, εἰ ὑμεῖς βούλεσθε τὰ τούτῳ πεποιημένα ἐπι-
 34λαθέσθαι καὶ τοὺς θεοὺς ἐπιλήσεσθαι. ἀξιοῖ δὲ οὐχ ὡς ἠδίκηκῶς ἡσυχίαν ἔχων πολιτεύεσθαι, ἀλλ' ὥσπερ αὐτὸς ἔξευρῶν τοὺς τὴν πόλιν ἀδίκησαντας, οὕτω διανοεῖται, καὶ παρασκευάζεται ὅπως ἐτέρων μείζον δυνήσεται, ὥσπερ οὐ διὰ πραότητα καὶ ἀσχολίαν τὴν ὑμετέραν οὐ δεδωκῶς ὑμῖν δίκην, εἰς οὓς νῦν ἀμαρτάνων οὐ λανθάνει, ἀλλ' ἅμα ἐξελεγχθήσεται τε καὶ δώσει δίκην.

35 Ἰσχυριεῖται δὲ καὶ τούτῳ τῷ λόγῳ· ἀναγκαίως γὰρ ἔχω ὑμᾶς διδάσκειν ἃ οὗτος ἀπολογήσεται, ἵν' ἀκούσαντες παρ' ἀμφοτέρων ἄμεινον διαγνῶτε· φησὶ γὰρ ἀγαθὰ μεγάλα ποιῆσαι τὴν πόλιν, μνηύσας καὶ ἀπαλλάξας δέους καὶ ταραχῆς τῆς τότε. τίς δὲ τῶν μεγάλων κα-
 36κῶν αἴτιος ἐγένετο; οὐκ αὐτὸς οὗτος, ποιήσας ἃ ἐποίησεν; εἶτα τῶν μὲν ἀγαθῶν δεῖ τούτῳ χάριν εἰδέναι, ὅτι ξμήνυσε, μισθὸν ὑμῶν αὐτῷ διδόντων τὴν ἄδειαν, τῆς δὲ ταραχῆς καὶ τῶν κακῶν ὑμεῖς αἴτιοί ἐστε, ὅτι ἐζητεῖτε τοὺς ἠσεβηκότας; οὐ δήπουθεν, ἀλλ' αὐτὸ τοῦτο τούναντιον· ἐτάραξε μὲν οὗτος τὴν πόλιν, κατεστήσατε δ'
 37ὑμεῖς. Πυνθάνομαι δ' αὐτὸν μέλλειν ἀπολογήσεσθαι ὡς αἰ συνθήκαι καὶ αὐτῷ εἰσὶ, καθάπερ καὶ τοῖς ἄλλοις Ἀθηναίοις. καὶ τοῦτο πρόσχημα ποιούμενος οἶεται πολ-

33, 2. παρασκευάζεται τῇ πόλει] Cf. commentat. crit. p. 1.

34, 4. ἐτέρων] ἕτερον Steph.

36, 2. τούτῳ χάριν εἰδέναι] χάριν εἰδέναι τούτῳ Bekk.

3. αὐτῷ] αὐτοῦ Steph.

4. ταραχῆς] Ita scribendum esse censuit Palmer. ἀρχῆς libri MSS. et Steph.

5. τοῦτο suadente Reiskio uncis inclusit Bekk.

37, 1. ἀπολογήσεσθαι] ἀπολογήσασθαι Steph.

λοὺς ὑμῶν, δεδιότας μὴ λύσητε τὰς συνθήκας, αὐτοῦ ἀποψηφιεῖσθαι. ὡς οὖν οὐδὲν προσήκει Ἀνδοκίδῃ τῶν³⁸ συνθηκῶν, περὶ τούτου λέξω, οὔτε μὰ τὸν Δία τῶν πρὸς Λακεδαιμονίους, ἃς ὑμεῖς συνέθεσθε, οὔτε τῶν πρὸς τοὺς ἐν τῷ ἄστει οἱ ἐκ Πειραιῶς· οὐδενὶ γὰρ ὑμῶν τοσούτων ὄντων τὰ αὐτὰ ἁμαρτήματα οὐδ' ὅμοια ἦν τοῖς Ἀνδοκίδου· ὥστε καὶ τοῦτον ἡμῶν ἀπολαῦσαι. ἀλλ' οὐ³⁹ μὲν δὴ ἔνεκά γε τούτου διαφερόμενοι, ἐπειδὴ καὶ τούτω μετέδομεν τῶν συνθηκῶν, τότε διηλλάγημεν. οὐ γὰρ ἔνεκα ἑνὸς ἀνδρὸς, ἀλλ' ἔνεκα ἡμῶν τῶν ἐξ ἄστεος καὶ ἐκ Πειραιῶς αἱ συνθήκαι ἐγένοντο καὶ οἱ ὅρκοι, ἐπεὶ τοι δεινὸν ἂν εἶη, εἰ περὶ Ἀνδοκίδου ἀποδημοῦντος αὐτοὶ ἐνδεεῖς ὄντες ἐπεμελήθημεν, ὅπως ἐξαλειφθῆιεν αὐτῷ τὰ ἁμαρτήματα. ἀλλὰ Λακεδαιμόνιοι γὰρ ἐν ταῖς πρὸς αὐ⁴⁰ τοὺς συνθήκαις ἐπεμελήθησαν Ἀνδοκίδου, ὅτι ἔπαθον ἀγαθὸν τι ὑπ' αὐτοῦ; ἀλλ' ὑμεῖς ἐπεμελήθητέ γε αὐτοῦ; ἀντὶ ποίας εὐεργεσίας; ὅτι πολλάκις δι' ὑμᾶς ὑπὲρ τῆς πόλεως ἐκινδύνευσεν; οὐκ ἔστιν, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι,⁴¹ τούτω ἀληθῆς αὐτῇ ἢ ἀπολογία, μηδ' ὑμεῖς ἐξαπατᾶσθε· οὐ γὰρ τοῦτο λύειν ἔστι τὰ συγκείμενα, εἰ Ἀνδοκίδης ἔνεκα τῶν ἰδίων ἁμαρτημάτων δίδωσι δίκην, ἀλλ' ἐάν τις ἔνεκα τῶν δημοσίων συμφορῶν ἰδίᾳ τινὰ τιμωρῆται.

Ἴσως οὖν καὶ Κηφισίου ἀντικατηγορήσει, καὶ ἔξει⁴² ὅ τι λέγῃ· τὰ γὰρ ἀληθῆ χρῆ λέγειν. ἀλλ' ὑμεῖς οὐκ ἂν δύναισθε τῇ αὐτῇ ψήφῳ τὸν τε ἀπολογούμενον καὶ τὸν κατηγοροῦντα κολάσαι. ἀλλὰ νῦν μὲν περὶ τούτου καιρὸς ἔστι γινῶναι τὰ δίκαια· ἕτερος δὲ ἦξει Κηφισίῳ καὶ

39, 3. μετέδομεν] μετέδωκε Steph.

4. ἔνεκα—ἔνεκα] ἔνεκεν—ἔνεκεν Steph.

5. Πειραιῶς] Πειραιέως Steph.

6. ἀποδημοῦντος] ἀποδημοῦντες Steph.

40, 1. — ἁμαρτήματα. ἀλλὰ Λακεδ.] — — ἁμαρτήματα ἄλλα. Λακεδαιμόνιοι Steph.

42, 1. Κηφισίου]. Κηφισίου Steph.

2. λέγῃ est emendatio Bekkeri. λέγοι Steph. λέγει libri MSS.

ib. οὐκ] οὐδ' Steph.

5. ἦξει] ἔξει Steph. — Idem Κηφισίῳ pro Κηφισίῳ.

ἡμῶν ἐκάστῳ, ὧν οὗτος νῦν μεμνήσεται. μὴ οὖν καὶ 107
 δι' ἑτέραν ὀργὴν τούτου ἀδικούντος νῦν ἀποψηφίσθηθε.
 43 ἀλλὰ λέξει ὅτι μηνυτῆς ἐγένετο καὶ ἕτερος οὐδείς ὑμῖν
 ἐθειλήσει μηνύειν, ἔὰν κολάζητε. Ἀνδοκίδης δὲ ἔχει τὰ
 μῆνυτρα παρ' ὑμῶν, σώσας τὴν αὐτοῦ ψυχὴν, ἑτέρων
 διὰ ταῦτα ἀποθανόντων. τῆς μὲν οὖν σωτηρίας ὑμεῖς
 τούτῳ αἰτιοὶ ἐστέ, τῶν δὲ κακῶν τῶνδε καὶ τῶν κινδύ-
 νων αὐτὸς ἑαυτῷ, παραβάς τὰ δόγματα καὶ τὴν ἄδειαν,
 44 ἐφ' ἣ μηνυτῆς ἐγένετο. οὐκ οὖν ἐξουσίαν χρὴ ποιεῖν τοῖς
 μηνυταῖς ἀδικεῖν (ἀρκεῖ γὰρ τὰ πεποιημένα), ἀλλὰ πα-
 ραβαλνοντας κολάζειν· καὶ οἱ μὲν ἄλλοι μηνυταί, ὅποσοι
 ἐπ' αἰσχροῖς αἰτίαις ἐξηλεγμένοι σφᾶς αὐτοὺς ἐμήνυσαν,
 ἐν γοῦν ἐπίστανται, μὴ ἐνοχλεῖν τοῖς ἠδικημένοις, ἠγού-
 μενοι, ἀποδημοῦντες μὲν ἀθῶοι καὶ ἐπίτιμοι δόξειν εἶ-
 ναι, ἐπιδημοῦντες δὲ παρὰ τοῖς πολίταις τοῖς ἠδικημέ-
 45 νοις πονηροὶ δόξειν καὶ ἀσεβεῖς εἶναι. ὁ γοῦν πάντων
 πονηρότατος Βάτραχος πλὴν τούτου, γενόμενος ἐπὶ τῶν
 τριάκοντα μηνυτῆς καὶ οὐσῶν αὐτῷ συνθηκῶν καὶ ὄρ-
 κων καθάπερ τοῖς Ἐλευσινίοθεν, δείσας ὑμῶν οὐς ἠδι-
 κησεν, ἐν ἑτέρῳ πόλει ᾧκει. Ἀνδοκίδης δὲ καὶ αὐ-
 τοὺς τοὺς θεοὺς ἀδικήσας περὶ ἐλάττονος αὐτοὺς ἔθε-
 το εἰσιῶν εἰς τὰ ἱερά, ἢ Βάτραχος τοὺς ἀνθρώπους.
 ὅστις οὖν καὶ πονηρότερος καὶ ἀμαθέστερος Βατράχου
 ἐστὶ, πάνυ δεῖ ἀγαπητῶς ὑφ' ὑμῶν αὐτὸν σωθῆναι.

42, 6. ἡμῶν] ὑμῶν Steph.

7. ἑτέραν] Sic Steph. et Bekk, sed Reisk. e coniectura Mark-
 landi et Taylori ἑτέρων.

43, 2. κολάζητε] Hoc, quod coniecit Steph., obtulit cod. C. κομί-
 ζητε vulgo.

44, 4. ἐπ' αἰσχροῖς αἰτίαις] μετ' αἰσχροῦς αἰτίας Steph., sed mar-
 gini veram lectionem e codice aliquo adscripsit.

45, 2. πλὴν] Est emendatio Reiskii, quam unus Bekkerianorum
 librorum confirmare videtur: in ceteris scriptum est, quod
 exhibet Steph., πρὶν.

4. Ἐλευσινίοθεν] Ita scripsi cum Reiskio et Bekkero: libri M38.
 et Steph. Ἐλευσινιόθεν.

9. πάνυ δεῖ ἀγαπητῶς ὑφ' ὑμ. αὐτ. σωθῆναι] πάνυ δὲ ἀγαπητῶς
 ὑφ' ὑμ. αὐτ. σωθέντα Steph.

Φέρε δὴ, τί σκεψαμένους χρὴ ὑμᾶς Ἀνδοκίδου ἀποψη-46
φίσασθαι; πότερον ὡς στρατιώτης ἀγαθός; ἀλλ' οὐδεπώ-
ποτ' ἐκ τῆς πόλεως ἐστρατεύσατο, οὔτε ἰππεὺς οὔτε ὀπλί-
της οὔτε τριήραρχος οὔτ' ἐπιβάτης, οὔτε πρὸ τῆς συμ-
φορᾶς οὔτε μετὰ τὴν συμφορὰν, πλεόν ἢ τετραράκοντα
ἔτη γεγυῶς. καὶ ἕτεροι φεύγοντες ἐν Ἑλλησπόντῳ συν-47
ετριηράρχουν ὑμῖν. ἀναμνήσθητε δὲ καὶ αὐτοὶ, ἐξ ὅσων
κακῶν καὶ πολέμου ὑμᾶς αὐτοὺς περιεποιήσατε καὶ τὴν
πόλιν, πολλὰ μὲν τοῖς σώμασι πονήσαντες, πολλὰ δὲ
ἀναλώσαντες χρήματα καὶ ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ, πολλοὺς δὲ
καὶ ἀγαθοὺς τῶν πολιτῶν καταθάψαντες διὰ τὸν γενό-
μενον πόλεμον. Ἀνδοκίδης δὲ, ἀπαθῆς τούτων τῶν κα-48
κῶν γενόμενος εἰς τὴν σωτηρίαν τῆ πατρίδι, ἀξιοῖ νυνὶ
μετέχειν τῆς πόλεως, ἀσεβῶν ἐν αὐτῇ. ἀλλὰ πλουτῶν
γὰρ καὶ δυνάμενος τοῖς χρήμασι καὶ βασιλεῦσιν ἐξενω-
μένος καὶ τυράννοις; ἂ νυνὶ κομπᾶσει, ἐπιστάμενος τοὺς
ὑμετέρους τρόπους, ποῖαν εἰσφορὰν τούτῳ ἀγα-
θὸν γένοιτο, καὶ ἐπιστάμενος ἐν πολλῷ σάλῳ καὶ κινδύ-49
νῳ τὴν πόλιν γενομένην, ναυκληρῶν οὐκ ἐτόλμησεν
ἐπαρθεῖς σῆτον εἰσαγαγῶν ἀφελῆσαι τὴν πατρίδα, ἀλλὰ
μέτοικοι μὲν καὶ ξένοι ἔνεκα τῆς μετοικίας ἀφέλουν τὴν
πόλιν εἰσάγοντες· σὺ δὲ τί καὶ ἀγαθὸν ποιήσας, ὦ Ἀν-
δοκίδη, ποῖα ἀμαρτήματα ἀνακαλεσάμενος, ποῖα τροφεῖα
ἀνταποδοῦς

Ἀθηναῖοι, μνήσθητε τὰ πεποιημένα Ἀνδοκίδη, ἐν-50
θυμήθητε δὲ καὶ τῆς ἑορτῆς, δι' ἣν ὑπὸ τῶν πολλῶν
προϋτιμήθητε. ἀλλ' ἔστὲ γὰρ ὑπὸ τῶν τούτου ἀμαρτη-

46, 1. τί conī. Taylor. εἴ τι MSS. et Steph.

47, 1. καὶ] Bekk. cum Augero mavult καίτοι.

4. σώμασι] σώμασιν Steph.

ib. πολλὰ δὲ] πολλὰ δὲ καὶ Steph.

6. γενόμενον] γινόμενον Steph.

48, 5. νυνὶ] νῦν εἰ Steph.

6. εἰσφορὰν . . .] Nullum lacunae indicium in edit. Stephani.

49, 2. γενομένην] γινομένην Steph.

3. εἰσαγαγῶν] εἰσάγων Steph. (Cf. Andoc. de redivo §. 11.)

7. ἀνταποδοῦς . . .] Post h. v. Steph. interrogationis signum posuit, nulla lacunae nota apposita.

μάτων ἤδη καταπλήγες διὰ τὸ πολλάκις ἰδεῖν καὶ ἀκοῦσαι, ὥστε οὐδὲ τὰ δεινὰ ἔτι δεινὰ δοκεῖ ὑμῖν εἶναι. ἀλλὰ προσέχετε τὸν νοῦν, δοκεῖτω δ' ὑμῖν ἡ γνώμη ὄραν ἢ 51 οὗτος ποιεῖ, καὶ διαγνώσεσθε ἄμεινον. οὗτος γὰρ ἐνδύς στολὴν, μιμούμενος τὰ ἱερὰ ἐπεδείκνυε τοῖς ἀμυήτοις καὶ εἶπε τῇ φωνῇ τὰ ἀπόρρητα, τῶν δὲ θεῶν, οὓς ἡμεῖς θεοὺς νομίζομεν καὶ θεραπεύοντες καὶ ἀγνεύοντες θύομεν καὶ προσευχόμεθα, τούτους περιέκοψε. καὶ ἐπὶ τούτοις ἱέρειαι καὶ ἱερεῖς στάντες κατηράσαντο πρὸς ἐσπέραν καὶ φοινικίδας ἀνέσεισαν κατὰ τὸ νόμιμον τὸ πα- 52 λαιὸν καὶ ἀρχαῖον. ὠμολόγησε δὲ οὗτος ποιῆσαι. ἔτι δὲ παρελθὼν τὸν νόμον ὃν ὑμεῖς ἔθεσθε, εἴργεσθαι τῶν ἱερῶν αὐτὸν ὡς ἀλιτήριον ὄντα, ταῦτα πάντα βιασάμενος εἰσελήλυθεν ἡμῶν εἰς τὴν πόλιν, καὶ ἔθυσεν ἐπὶ τῶν βωμῶν ὧν οὐκ ἐξῆν αὐτῷ, καὶ ἀπήντα τοῖς ἱεροῖς περὶ ἃ ἠσέβησεν, εἰσήλυθεν εἰς τὸ Ἐλευσίνιον, ἐχερνή- 53 ψατο ἐκ τῆς ἱερᾶς χερνίβος. τίνα χρῆ ταῦτα ἀνασχέ- 108 σθαι; ποῖον φίλον, ποῖον συγγενῆ, ποῖον δικαστὴν χρῆ τούτῳ χαρισάμενον κρύβδην φανερωῶς τοῖς θεοῖς ἀπέχθεσθαι; νῦν οὖν χρῆ νομίζειν τιμωρομένους καὶ ἀπαλλαττομένους Ἀνδοκίδου τὴν πόλιν καθαίρειν, [ἀράν ἀπάγεσθαι] καὶ ἀποδιοπομπεῖσθαι καὶ φαρμακὸν ἀποπέμπειν καὶ ἀλιτήριον ἀπαλλάττεσθαι, ὡς ἐν τούτων οὗτός 54 ἔστι. Βούλομαι τοίνυν εἰπεῖν ἃ Διοκλῆς ὁ Ζακόρου τοῦ ἱεροφάντου, πάππος δὲ ἡμέτερος, συνεβούλευσε βουλευομένοις ὑμῖν ὅ τι δεῖ χρῆσθαι Μεγαρεῖ ἀνδρὶ ἠσέβηκότι. κελεύοντων γὰρ ἐτέρων ἀκριτον παραχρῆμα ἀποκτεῖναι, παρήνεσε κρῖναι τῶν ἀνθρώπων ἕνεκα, ἵνα ἀκούσαντες καὶ ἰδόντες σωφρονέστεροι οἱ ἄλλοι ᾧσι, τῶν δὲ θεῶν ἕνεκα οἴκοθεν ἕκαστον, ἃ δεῖ τὸν ἀσεβοῦντα

51, 6. ἱέρειαι] ἱερεῖα Steph.

52, 3. αὐτὸν] αὐτῶν Steph.

4. ἐπὶ τῶν βωμῶν ὧν] ἐπὶ τὸν βωμὸν ὃν Steph.

53, 5. ἀράν ἀπάγεσθαι] Haec verba, quae ex interpretamento nata esse Taylorus statuit, omisit Bekkerus.

παθεῖν, αὐτὸν παρ' ἑαυτῷ κεραιότα εἰς τὸ δικαστήριον
 εἰσιέναι. καὶ ὑμεῖς, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, (ἐπίστασθε⁵⁵
 γὰρ ἃ δεῖ ποιῆσαι) μὴ ἀναπεισθῆτε ὑπὸ τούτου· φανε-
 ρῶς ἔχετε αὐτὸν ἀσεβοῦντα· εἶδετε, ἤκούσατε τὰ τού-
 του ἀμαρτήματα. ἀντιβολήσει καὶ ἰκετεύσει ὑμᾶς· μὴ
 ἐλεεῖτε. οὐ γὰρ οἱ δικαίως ἀποθνήσκοντες, ἀλλ' οἱ ἀδί-
 κως ἄξιοί εἰσιν ἐλεεῖσθαι.

54, 8. εἰς] „II. δεῖ εἰς Steph. in marg.“

VII.

ΑΡΕΟΠΑΓΙΤΙΚΟΣ.

ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΣΗΚΟΥ ΑΠΟΛΟΓΙΑ.

1 Πρώτερον μὲν, ὡς βουλή, ἐνόμιζον ἐξεῖναι τῷ βουλο-
 μένω, ἡσυχίαν ἄγοντι, μήτε δίκας ἔχειν μήτε πράγματα·
 νυνὶ δὲ οὕτως ἀπροσδοκῆτοις αἰτίαις καὶ πονηροῖς συ-
 κοφάνταις περιπέπτωκα, ὥστ', εἴ πως οἶόν τε, δοκεῖ μοι
 δεῖν καὶ τοὺς μὴ γεγονότας ἤδη δεδιέναι περὶ τῶν μελ-
 λόντων ἔσεσθαι· διὰ γὰρ τοὺς τοιούτους οἱ κίνδυνοι κοι-
 νοὶ γίνονται καὶ τοῖς μηδὲν ἀδικοῦσι καὶ τοῖς πολλὰ
 2 ἡμαρτηκόσιν. οὕτω δ' ἄπορος ὁ ἀγὼν μοι καθέστηκεν,
 ὥστε ἀπεγράφην τὸ μὲν πρῶτον ἐλαίαν ἐκ τῆς γῆς ἀφα-
 νίξιν, καὶ πρὸς τοὺς ἐωνημένους τοὺς καρποὺς τῶν μο-
 ριῶν πυνθανόμενοι προσήεσαν· ἐπειδὴ δ' ἐκ τούτου τοῦ
 τρόπου ἀδικοῦντά με οὐδὲν εὐρεῖν ἐδυνήθησαν, νυνὶ με
 σηκὸν ἀφανίξιν ἡγούμενοι ἐμοὶ μὲν ταύτην τὴν αἰτίαν
 ἀπορωτάτην εἶναι ἀποδείξαι, αὐτοῖς δὲ ἐξεῖναι μᾶλλον ὅ

1, 3. ἀπροσδοκῆτοις] Sic coni. Tayl. et Markl. ἀπροσδοκῆτως libri
 MSS. et Steph.

6. κοινοὶ] Sic dedi auctore Stephano. In editione vero hujus
 viri legitur, quod libri MSS. praebent, οἱ κοινοί.

2, 3. τῶν μορ.] Steph., qui post haec verba punctum et post
 προσήεσαν colon posuit, margini haec adscripsit: *M.* καὶ
 πυνθ. "Ἡ, οἱ δὲ πυνθαν.

6. ἀφαν.] „*M.* ἀφανίξιν αἰτιῶνται, ἡγούμενοι ἐμοὶ μὲν τ. "Ἡ
 ἀντὶ τοῦ αἰτιῶνται ἄλλό τι ῥῆμα.“ Steph. in marg.

τι ἂν βούλωνται λέγειν. καὶ δεῖ με, περὶ ὧν οὗτος ἐπι-3
 βεβουλευκῶς ἦκει, ἐν ὑμῖν τοῖς διαγνωσομένοις περὶ τοῦ
 πράγματος ἀκούσασι καὶ περὶ τῆς πατρίδος καὶ περὶ
 τῆς οὐσίας ἀγωνίσασθαι. ὅμως δὲ πειράσομαι ἐξ ἀρχῆς
 ὑμᾶς διδάξαι. ἦν μὲν γὰρ τοῦτο Πεισάνδρου τὸ χω-4
 ρίον· δημευθέντων δὲ τῶν ὄντων ἐκείνου Ἀπολλόδωρος
 ὁ Μεγαρεὺς δωρεὰν παρὰ τοῦ δήμου λαβὼν τὸν μὲν ἄλ-
 λον χρόνον ἐγεώργει, ὀλίγω δὲ πρὸ τῶν τριάκοντα Ἀν-
 τικλῆς παρ' αὐτοῦ πριάμενος ἐξεμίσθωσεν· ἐγὼ δὲ παρ'
 Ἀντικλέους εἰρήνης οὔσης ἀνούμην. ἠγοῦμαι τοίνυν, ὡς
 βουλή, ἔμὸν ἔργον ἀποδείξαι ὡς, ἐπειδὴ τὸ χωρίον ἐκτη-
 σάμην, οὗτ' ἐλάια οὔτε σηκὸς ἐνῆν ἐν αὐτῷ. νομίζω
 γὰρ τοῦ μὲν προτέρου χρόνου, οὐδ' εἰ πάλαι ἐνῆσαν μυ-
 ρίαι, οὐκ ἂν δικαίως ζημιουῖσθαι· εἰ γὰρ μὴ δι' ἡμᾶς
 εἶσιν ἠφανισμένοι, οὐδὲν προσήκει περὶ τῶν ἀλλοτριῶν
 ἀμαρτημάτων ὡς ἀδικοῦντας κινδυνεύειν. πάντες γὰρ
 ἐπίστασθε ὅτι πόλεμος καὶ ἄλλων πολλῶν αἴτιος κακῶν
 γεγένηται, καὶ τὰ μὲν πόρρω ὑπὸ Λακεδαιμονίων ἐτέ-
 μνετο, τὰ δ' ἐγγὺς ὑπὸ τῶν φίλων διηρπάζετο· ὥστε πῶς
 ἂν δικαίως ὑπὲρ τῶν τῇ πόλει γεγενημένων συμφορῶν
 ἐγὼ νυνὶ δίκην διδοίην; ἄλλως τε καὶ τοῦτο τὸ χωρίον
 ἐν τῷ πολέμῳ δημευθὲν ἄπρατον ἦν πλείω ἢ τρία ἔτη.
 109 οὐ θαναμαστὸν δ' εἰ τότε τὰς μορίας ἐξέκοπτον, ἐν ᾧ7
 οὐδὲ τὰ ἡμέτερ' αὐτῶν φυλάττειν ἠδυνάμεθα. ἐπίστασθε
 δὲ, ὡς βουλή, ὅσοι μάλιστα τῶν τοιούτων ἐπιμελεῖσθε,

3, 2. ἐν] ἀλλ' Steph., in marg., M. λείπει τι μετὰ τὸ ἦκει, καὶ
 μετὰ τὸ πρᾶγματος.

3. ἀκούσασι] ἀκούσαντες Steph.

4. τῆς οὐσίας] Articulum om. Steph.

ib. ἀγωνίσασθαι] ἀγωνίζεσθαι Steph.

4, 2. δημευθέντων δὲ] δὲ om. Steph, plerique codd. ponunt post
 ὄντων.

5, 3. ἐνῆν] ἦν Steph., in margine commemorans letionem ἐνῆν.

4. μυρία] μορία Steph. μύρια mg. Ald. Lugd., quod veris-
 simum iudicat Sluiter.

6, 6. ἄλλως τε καὶ] Vide commentat. crit. p. 30 et sq.

7. ἄπρατον] ἄπρακτον mg. Ald. Lugd.

ib. πλείω] πλείονα Steph.

7, 1. δ' om. Steph.

πολλὰ ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ δασέα ὄντα ἰδίαις καὶ μορίαις ἐλαίαις, ὧν νῦν τὰ πολλὰ ἐκκέκοπται καὶ ἡ γῆ ψιλλὴ γεγένηται· καὶ τῶν αὐτῶν καὶ ἐν τῇ εἰρήνῃ καὶ ἐν τῷ πολέμῳ κεκτημένων οὐκ ἀξιοῦτε παρ' αὐτῶν, ἑτέρων ἐκκοψάντων, δίκην λαμβάνειν. καίτοι εἰ τοὺς διὰ παντὸς τοῦ χρόνου γεωργοῦντας τῆς αἰτίας ἀφίετε, ἢ που χρῆ τοὺς γ' ἐν τῇ εἰρήνῃ περιμένους ἀφ' ὑμῶν ἀζημίους γενέσθαι.

9 Ἀλλὰ γάρ, ὦ βουλή, περὶ μὲν τῶν πρότερον γεγενημένων πολλὰ ἔχων εἰπεῖν ἱκανὰ νομίζω τὰ εἰρημένα· ἐπειδὴ δ' ἐγὼ παρέλαβον τὸ χωρίον, πρὶν ἡμέρας πέντε γενέσθαι, ἀπεμίσθωσα Καλλιστράτῳ, ἐπὶ Πυθοδώρου ἄρχοντος. δύο δ' ἔτη ἐγεώργησεν οὔτε ἰδίαν ἐλαίαν οὔτε μορίαν οὔτε σηκὸν παραλαβών. τρίτῳ δ' ἔτει Δημήτριος οὗτος εἰργάσατο ἐνιαυτόν· τῷ δὲ τετάρτῳ Ἀλκίᾳ Ἀντισθένους ἀπελευθέρῳ ἐμίσθωσα, ὃς τέθνηκε ταῦτα τρία ἔτη. ὁμοίως καὶ Πρωτέας ἐμίσθωσατο. καὶ μοι δεῦρ' ἴτε μάρτυρες.

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

11 Ἐπειδὴ τοίνυν ὁ χρόνος οὗτος ἐξήκει, αὐτὸς γεωργῶ. φησὶ δὲ ὁ κατήγορος ἐπὶ Σουνιάδου ἄρχοντος σηκὸν ὑπ' ἐμοῦ ἐκκεκόφθαι. ὑμῖν δὲ μεμαρτυρήκασιν οἱ πρότερον ἐργαζόμενοι καὶ πολλὰ ἔτη παρ' ἐμοῦ μεμισθωμένοι μὴ εἶναι σηκὸν ἐν τῷ χωρίῳ. καίτοι πῶς ἂν τις φανερώς ἐξελέγξειε ψευδόμενον τὸν κατήγορον; οὐ γὰρ οἶόν τε, ἂ πρότερον μὴ ἦν, ταῦτα τὸν ὕστερον ἐργαζόμενον ἀφανίσκειν. Ἐγὼ τοίνυν, ὦ βουλή, ἐν μὲν τῷ τέως χρόνῳ, ὅσοι με φάσκειεν δεινὸν εἶναι καὶ ἀκριβῆ καὶ οὐδὲν ἂν εἰκῆ καὶ ἀλογίστως ποιῆσαι, ἠγανάκτου ἂν, ἠγούμενος μάλ-

7, 4. ἰδίαις καὶ μορίαις ἐλαίαις] ἰδίαις ἐλαίαις καὶ μορίαις Steph.

7. ἀξιοῦτε] ἀξιοῦται Steph., in margine indicans se ἀξιοῦτε malle.

10, 5. Πρωτέας] Sic Bekk. πρότερον Steph. (πρότερον e con. Steph. Reisk.) Πρωτέως mg. Ald. Lugd. e V. C. et libri Bekkeri.

7. ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ om. Steph.

11, 5. πῶς ἂν τις] „M. πῶς οὐκ ἂν τις.“ Steph. in marg.

λον λέγεσθαι ὡς μοι προσῆκε· νῦν δὲ πάντας ἂν ὑμᾶς
 βουλοίμην περὶ ἐμοῦ ταύτην τὴν γνώμην ἔχειν, ἵνα ἡγῆ-
 σθέ με σκοπεῖν, εἶπερ τοιούτοις ἔργοις ἐπεχείρουν, καὶ ὅ-
 τι κέρδος ἐγένετο τῷ ἀφανίσαντι καὶ ἦτις ζημία τῷ ποιή-
 σαντι, καὶ τί ἂν λαθῶν διεπραξάμην καὶ τί ἂν φανερός
 γενόμενος ὑφ' ὑμῶν ἐπασχον· πάντες γὰρ ἄνθρωποι τὰ¹³
 τοιαῦτα οὐχ ὑβρεως, ἀλλὰ κέρδους ἕνεκα ποιούσι· καὶ
 ὑμᾶς εἰκὸς οὕτω σκοπεῖν καὶ τοὺς ἀντιδίκους ἐκ τούτων
 τὰς κατηγορίας ποιεῖσθαι, ἀποφαίνοντας ἦτις ἀφέλεια
 τοῖς ἀδικήσασιν ἐγένετο. οὗτος μέντοι οὐκ ἂν ἔχοι ἀπο-¹⁴
 δεῖξαι οὐδ' ὡς ὑπὸ πενίας ἠναγκάσθη τοιούτοις ἔργοις
 ἐπιχειρεῖν, οὐδ' ὡς τὸ χωρίον μοι διαφθείρεται τοῦ ση-
 κῶ ὄντος, οὐδ' ὡς ἀμπέλους ἐμποδῶν ἦν, οὐδ' ὡς οἰκίας
 ἐγγύς, οὐδ' ὡς ἐγὼ ἄπειρος τῶν παρ' ὑμῖν κινδύνων, εἴ-
 τι τούτων ἔπραττον. πολλὰς ἂν καὶ μεγάλας ἐμαυτῷ ζη-
 μίας γενομένας ἀποφῆναιμι· ὅς πρῶτον μὲν μεθ' ἡμέραν¹⁵
 ἐξέκοπτον τὸν σηκὸν, ὥσπερ οὐ πάντας λαθεῖν δεόν, ἀλλὰ
 πάντας Ἀθηναίους εἰδέναι. καὶ εἰ μὲν αἰσχρὸν ἦν μόνον
 τὸ πρᾶγμα, ἴσως ἂν τις τῶν παριόντων ἠμέλησε· νῦν δ'
 οὐ περὶ αἰσχύνης, ἀλλὰ τῆς μεγίστης ζημίας ἐκινδύνευον.
 πῶς δ' οὐκ ἂν ἦν ἀθλιώτατος ἀνθρώπων ἀπάντων, εἰ¹⁶
 τοὺς ἐμαυτοῦ θεράποντας μηκέτι δούλους ἐμελλον ἔξειν,
 ἀλλὰ δεσπότας τὸν λοιπὸν βίον, τοιοῦτον ἔργον συνει-
 δότας; ὥστε εἰ καὶ τὰ μέγιστα εἰς ἐμὲ ἐξημάρτανον, οὐκ
 ἂν οἶόν τε ἦν δίκην με παρ' αὐτῶν λαμβάνειν· εὖ γὰρ
 ἂν εἰδείην ὅτι ἐπ' ἐκείνοις ἦν καὶ ἐμὲ τιμωρήσασθαι καὶ
 αὐτοῖς μηνύσασιν ἐλευθέρους γενέσθαι. ἔτι τοίνυν εἰ τῶν¹⁷
 οἰκετῶν παρέστη μοι μηδὲν φροντίζειν, πῶς ἂν ἐτόλμησα
 τοσοῦτων μεμισθωμένων καὶ ἀπάντων συνειδότην ἀφανί-
 σαι τὸν σηκὸν βραχέος μὲν κέρδους ἕνεκα, προθεσμίας δὲ
 οὐδεμιᾶς οὐσίας τῷ κινδύνῳ, τοῖς εἰργασμένοις ἅπασι τὸ χω-

12, 7. ἀφανίσαντι] ἀφανίζοντι Steph., sed margini adscripsit e
 libro quodam participium aor.

16, 1. πῶς δ'] πῶς οὖν Steph. πῶς δ' οὖν Bremi.

17, 2. οἰκετῶν est coniectura Palmèrii. εἰκότων libri MSS. et Steph.

ρίον ὁμοίως προσῆκον εἶναι σῶον τὸν σηκὸν, ἴν', εἴ τις αὐτοὺς ἠτιάτο, εἶχον ἀνενεγκεῖν ὅτω παρέδοσαν. νῦν δὲ καὶ ἐμὲ ἀπολύσαντες φαίνονται καὶ σφᾶς αὐτοὺς, εἴπερ 18 ψεύδονται, μετόχους τῆς αἰτίας καθιστάντες. εἰ τοίνυν 11 καὶ ταῦτα παρεσκευασάμην, πῶς ἂν οἷός τ' ἦν πάντας πείσαι τοὺς παριόντας ἢ τοὺς γείτονας, οἳ οὐ μόνον ἀλλήλων ταῦτ' ἴσασιν, ἀ πᾶσιν ὄρα ἔξεστιν, ἀλλὰ καὶ περὶ ἂν ἀποκρυπτόμεθα μηδὲνα εἰδέναι, καὶ περὶ ἐκείνων πυνθάνονται; ἐμοὶ τοίνυν τούτων οἱ μὲν φίλοι, οἱ δὲ 19 διάφοροι περὶ τῶν ἐμῶν τυγχάνουσιν ὄντες. οὗς ἐχρῆν 20 τοῦτον παρασχέσθαι μάρτυρας, καὶ μὴ μόνον οὕτω τολμηρὰς κατηγορίας ποιεῖσθαι· ὅς φησιν ὡς ἐγὼ μὲν παρειστήκειν, οἱ δ' οἰκείται ἐξέτεμνον τὰ πρέμνα, ἀναθέμενος δὲ ὁ βοηλάτης ἄχετο ἀπάγων τὰ ξύλα. καίτοι, ὦ Νικόμαχε, χρῆν σε τότε καὶ παρακαλεῖν τοὺς παριόντας μάρτυρας καὶ φανερὸν ποιεῖν τὸ πρᾶγμα· καὶ ἐμοὶ μὲν οὐδεμίαν ἂν ἀπολογία ἀπέλιπες, αὐτὸς δὲ, εἰ μὲν σοὶ ἐχθρὸς ἦν, ἐν τούτῳ τῷ τρόπῳ ἦσθα ἂν με τετιμωρημένος, εἰ δὲ τῆς πόλεως ἔνεκα ἔπραττες, οὕτως ἐξελέγξας 21 οὐκ ἂν ἐδόκεις εἶναι συκοφάντης, εἰ δὲ κερδαίνειν ἐβούλου, τότε ἂν πλεῖστον ἔλαβες· φανεροῦ γὰρ ὄντος τοῦ πράγματος οὐδεμίαν ἄλλην ἠγούμην ἂν εἶναι μοι σωτηρίαν ἢ σε πείσαι. τούτων τοίνυν οὐδὲν ποιήσας διὰ τοὺς σοὺς λόγους ἀξιοῖς με ἀπολέσθαι καὶ κατηγορεῖς ὡς ὑπὸ τῆς ἐμῆς δυνάμεως καὶ τῶν ἐμῶν χρημάτων οὐ- 22 δεῖς ἐθέλει σοὶ μαρτυρεῖν. καίτοι εἰ φήσας μ' ἰδεῖν τὴν μορίαν ἀφανίζοντα τοὺς ἐννέα ἄρχοντας ἐπήγαγες ἢ ἄλλους τινὰς τῶν ἐξ Ἀρείου πάγου, οὐκ ἂν ἐτέρων ἔδει

17, 7. ἀνενεγκεῖν] ἂν ἐνεγκεῖν Steph.

19, 2. τοῦτον] τούτων Steph.

5. βοηλάτης est emendatio Taylori, firmata codd. nonnullis et mg. Ald. Lugd. βουλευτῆς Steph.

22, 1. φήσας μ' ἰδεῖν] Sic emendavit Reisk. librorum MSS. lectio- nem φῆς μὴ δεῖν, quae etiam a Stephano servata est. φῆς μ' ἰδεῖν mg. Ald. Lugd.

2. ἐπήγαγες] ἀπήγαγες Steph.

σοι μαρτύρων· οὕτω γὰρ ἂν σοι συνήδεσαν ἀληθῆ λέγοντι, οἵπερ καὶ διαγινώσκειν ἔμελλον περὶ τοῦ πράγματος. δεινότατα οὖν πάσχω, ὅς, εἰ μὲν παρέσχετο μάρτυ-23 ρας, τούτους ἂν ἠξίου πιστεύειν, ἐπειδὴ δὲ οὐκ εἰσὶν αὐτῶ, ἔμοι καὶ ταύτην [τὴν] ζημίαν οἴεται χρῆναι γενέσθαι. καὶ τούτου μὲν οὐ θαυμάζω· οὐ γὰρ δήπου συκοφαντῶν ἀλλὰ τοιούτων γε λόγων ἀπορήσει καὶ μαρτύρων· ὑμᾶς δ' οὐκ ἀξιώ τὴν αὐτὴν τούτῳ γνώμην ἔχειν. ἐπίστασθε γὰρ ἐν τῷ πεδίῳ πολλὰς μορίας οὔσας καὶ 24 πυρκαϊὰς ἐν τοῖς ἄλλοις τοῖς ἔμοις χωρίοις, ἄς, εἴπερ ἐπεθύμουν, πολὺ ἦν ἀσφαλέστερον καὶ ἀφανίσαι καὶ ἐκκόψαι καὶ ἐπεργάσασθαι, ὅσῳπερ ἦττον τὸ ἀδίκημα πολλῶν οὔσῶν ἔμελλε δῆλον ἔσεσθαι. νῦν δ' οὕτως αὐ-25 τὰς περὶ πολλοῦ ποιοῦμαι, ὥσπερ καὶ τὴν ἄλλην οὐσίαν, ἠγούμενος περὶ ἀμφοτέρων τούτων εἶναι μοι τὸν κίνδυνον. αὐτοὺς τοίνυν ὑμᾶς τούτων μάρτυρας παρῆξομαι, ἐπιμελουμένους μὲν ἐκάστου μηνός, γνώμονας δὲ πέμποντας καθ' ἕναστος ἐνιαυτόν· ὧν οὐδεὶς πώποτ' ἐζημίωσεν ὡς ἐργαζόμενον τὰ περὶ τὰς μορίας χωρία. καὶ 26 τοι οὐ δήπου τὰς μὲν μικρὰς ζημίας οὕτω περὶ πολλοῦ

22, 4. οὕτω] οὔτοι mg. Ald. Lugd.

23, 3. [τὴν] Uncos addidi praeuntibus Bekkero et Bremio.

4. τούτου] τοῦτο Steph.

5. ἀλλὰ τοιούτων γε] Sic omnes libri MSS. eo tantum discrepantes, quod in aliis ἀλλὰ (ut in C. et M.) in aliis ἄλλα scriptum est (ut in Vindob. O. et X.) Bekkerus, quem secutus est Bremius, e con. scripsit ἅμα τοιούτων τε: non recte, opinor. Librorum lectio bene se habet, modo duae ultimae verbi ἀπορήσει litterae bis scribantur: οὐ γὰρ δήπου συκοφαντῶν ἀλλὰ τοιούτων γε λόγων ἀπορήσει, εἰ καὶ μαρτύρων i. e. neque enim, opinor, calumniaris talibus quidem dictis carebit, etiamsi careat testibus. De ἀλλὰ — γε cf. or. in Theomn. I. §. 15. Andoc. de reditu §. 26. etc. — οὐ γὰρ δήπου συκοφαντῶν ἄλλα, τοιούτων γε λόγων ἀπορήσει καὶ μαρτύρων Steph. — — λόγων καὶ μαρτύρων ἀπορήσει mg. Ald. Lugd.

25, 5. ἐπιμελουμένους] Sic C. O. X. Vind. (referente Reiskio) et Contius: (Cf. §. 28. ἐπιμελουμένων et 29. ἐπιμελεῖσθαι.) — ἐπιμελομένους Steph. Bekk. Brem.

7. ἐργαζόμενον] ἐργαζόμενος Steph.

ποιούμαι, τοὺς δὲ περὶ τοῦ σώματος κινδύνους οὕτω
περὶ οὐδενὸς ἡγοῦμαι· καὶ τὰς μὲν πολλὰς ἐλαίας, εἰς
ἃς ἐξῆν μᾶλλον ἐξαμαρτάνειν, οὕτω θεραπεύων φαίνο-
μαι, τὴν δὲ μορίαν, ἣν οὐχ οἶόν τ' ἦν λαθεῖν ἐξορούξαν-
27τα, ὡς ἀφανίζων νυκτὶ κρίνομαι. Πότερον δὲ μοι κρείτ-
τον ἦν, ᾧ βουλή, δημοκρατίας οὔσης παρανομεῖν ἢ ἐπὶ
τῶν τριάκοντα; καὶ οὐ λέγω ὡς τότε δυνάμενος ἢ ὡς νῦν
διαβεβλημένος, ἀλλ' ὡς τῷ βουλομένῳ τότε μᾶλλον ἐξῆν
ἀδικεῖν ἢ νυκτὶ. ἐγὼ τοίνυν οὐδ' ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ
οὔτε τοιοῦτον οὔτε ἄλλο οὐδὲν κακὸν ποιήσας φανήσο-
28μαι. Πῶς δ' ἂν, εἰ μὴ πάντων ἀνθρώπων ἐμαυτῷ κα-
κονοῦστάτος ἦν, ὑμῶν οὕτως ἐπιμελουμένων, ἐκ τούτου
τὴν μορίαν ἀφανίζειν ἐπεχείρησα τοῦ χωρίου, ἐν ᾧ δέν-
δρον μὲν οὐδὲ ἐν ἔστι, μιᾶς δὲ ἐλαίας σῆκος, ὡς οὗτός
φησιν εἶναι, κυκλόθεν δὲ ὁδὸς περιέχει, ἀμφοτέρωθεν δὲ
γείτονες περιουκοῦσιν, ἄερκτον δὲ καὶ πανταχόθεν κά-
τοπτόν ἐστιν; ὥστε τίς ἂν ἀπετόλμησε τούτων οὕτως
29ἐχόντων ἐπιχειρῆσαι τοιούτῳ πράγματι; δεινὸν δὲ μοι
δοκεῖ εἶναι, ὑμᾶς μὲν, οἷς ὑπὸ τῆς πόλεως τὸν ἅπαντα
χρόνον προστέτακται τῶν μοριῶν ἐλαιῶν ἐπιμελεῖσθαι,
μὴδ' ὡς ἐπεργαζόμενον πώποτε ζημιῶσαι μὴδ' ὡς ἀφα-
νίσαντα εἰς κίνδυνον καταστῆσαι, τοῦτον δ', ὃς οὔτε
γεωργῶν ἐγγὺς τυγχάνει οὔτ' ἐπιμελητῆς ἠρημένος οὔτ'
ἡλικίαν ἔχων εἰδέναι περὶ τῶν τοιούτων, ἀπογράψαι με
30ἐγγὺς μορίαν ἀφανίζειν. Ἐγὼ τοίνυν δέομαι ὑμῶν μὴ
τοὺς τοιούτους λόγους πιστοτέρους ἠγγήσασθαι τῶν ἐρ-
γῶν, μηδὲ περὶ ὧν αὐτοὶ σύνιστε, ταῦτ' ἀνασχέσθαι τῶν

27, 6. τοιοῦτον] τοιοῦτο Steph.

28, 6. ἄερκτον] εἴερκτον mg. Ald. Lugd.

29, 4. ἐπεργαζόμενον] Haec est emendatio Stephani, Augeri co-
dice B. et quattuor, ut videtur, Bekkeri libris confirmata
ac recepta ab Augero et Bekk. ἀπεργαζόμενον vulgatam
retinuit Brem. Cf. §. 24.

4. ἀφανίσαντα] ἀφανίζοντα Steph.

30, 2. ἠγγήσασθαι e Stephani coniectura, quam firmavit cod. X.,
cum Reisk. Auger. Bekk. et Bremio dedi. ἠγγήσεσθαι vulgo.

ἐμῶν ἐχθρῶν λεγόντων, ἐνθυμουμένους καὶ ἐκ τῶν εἰρη-
 μένων καὶ ἐκ τῆς ἄλλης πολιτείας. ἐγὼ γὰρ τὰ ἐμοὶ³¹
 προστεταγμένα ἅπαντα προθυμότερον πεποίηκα ὡς ὑπὸ
 τῆς πόλεως ἠναγκαζόμενην, καὶ τριηραρχῶν καὶ εἰσφορᾶς
 εἰσφέρων καὶ χορηγῶν καὶ τᾶλλα λειτουργῶν οὐδενὸς ἦτ-
 τον πολυτελῶς τῶν πολιτῶν. καίτοι ταῦτα μὲν μετρίως³²
 ποιῶν, ἀλλὰ μὴ προθύμως, οὐτ' ἂν περὶ φυγῆς οὐτ' ἂν
 περὶ τῆς ἄλλης οὐσίας ἠγωνιζόμενην, πλείω δ' ἂν ἐκεκτῆ-
 μην, οὐδὲν ἀδικῶν οὐδ' ἐπικίνδυνον ἔμαντα καταστήσας
 τὸν βίον· ταῦτα δὲ πράξας, ἃ οὐτός μου κατηγορεῖ,
 ἐκέρδαινον μὲν οὐδὲν, ἔμαντὸν δ' εἰς κίνδυνον καθίστην.
 καίτοι πάντες ἂν ὁμολογήσαιτε δικαιότερον εἶναι τοῖς³³
 μεγάλοις χρῆσθαι τεκμηρίοις περὶ τῶν μεγάλων, καὶ πι-
 στώτερα ἠγεῖσθαι περὶ ὧν ἅπαντα ἡ πόλις μαρτυρεῖ, μᾶλ-
 λον ἢ περὶ ὧν μόνος οὗτος κατηγορεῖ.

Ἔτι τοίνυν, ὦ βουλή, ἐκ τῶν ἄλλων σκέψασθε. μάρ-³⁴
 τυρας γὰρ ἔχων αὐτῷ προσῆλθον, λέγων ὅτι μοι πάν-
 τες εἰσὶν οἱ θεράποντες, οὓς ἐκεκτῆμην, ἐπειδὴ παρέλα-
 βον τὸ χωρίον, καὶ ἔτοιμος ἦμην, εἴ τινα βούλοιο, πα-
 ραδοῦναι βασανίζειν, ἠγούμενος οὕτως ἂν τὸν ἔλεγχον
 ἰσχυρότερον γενέσθαι τῶν τούτου λόγων καὶ τῶν ἔργων
 τῶν ἐμῶν. οὗτος δ' οὐκ ἠθέλεν, οὐδὲν φάσκων πιστὸν³⁵
 εἶναι τοῖς θεράπουσιν· ἐμοὶ δὲ δοκεῖ εἶναι, εἰ περὶ αὐ-
 τῶν μὲν οἱ βασανιζόμενοι κατηγοροῦσιν, εὖ εἰδότες ὅτι
 ἀποθανοῦνται· περὶ δὲ τῶν δεσποτῶν, οἷς πεφύκασι κα-
 κωνοῦσται, μᾶλλον ἂν εἴλοντο ἀνέχεσθαι βασανιζόμε-
 νοι ἢ κατειπόντες ἀπηλλάχθαι τῶν παρόντων κακῶν;
 καὶ μὲν δὴ, ὦ βουλή, φανερόν οἶμαι εἶναι ὅτι, εἰ Νι-³⁶

31, 5. πολυτελῶς] Sic cum libris MSS. mg. Ald. Lugd. παντελῶς
 Steph.

34, 2. γὰρ ἔχων] Sic conl. Reisk. παρέχων libri MSS. et Steph.
 ib. λέγων] λόγων Steph., sed margini adscripsit λέγων.

6. ἰσχυρότερον] Bekk. conl. ἰσχυρότατον.

35, 1. ἠθέλεν] ἠθέλησεν mg. Ald. Lugd.

2. δοκεῖ εἶναι] δοκεῖ δεινὸν εἶναι mg. Ald. Lugd. „M. δοκεῖ
 θαναμαστόν εἶναι“ Steph. in marg.

36, 1. οἶμαι εἶναι] οἶμαι εἰπεῖν Steph.

κομάχου ἐξαιτουῦντος τοὺς ἀνθρώπους μὴ παρεδίδουν, ἐδόκουν ἂν ἑμαυτῷ ξυνειδέναι· ἐπειδὴ τοίνυν ἐμοῦ παραδιδόντος οὗτος παραλαβεῖν οὐκ ἤθελε, δίκαιον καὶ περὶ τούτου τὴν αὐτὴν γνώμην σχεῖν, ἄλλως τε καὶ τοῦ 37κινδύνου οὐκ ἴσου ἀμφοτέροις ὄντος. περὶ ἐμοῦ μὲν γὰρ εἰ ἔλεγον, οὐδ' ἂν ἀπολογήσασθαι μοι ἐξεγένετο· τούτῳ δ' εἰ μὴ ὠμολόγουν ἂ οὗτος ἐβούλετο, οὐδεμιᾷ ζημία ἔνοχος ἦν. ὥστε πολὺ μᾶλλον τοῦτον παραλαμβάνειν ἐχρῆν ἢ ἐμὲ παραδοῦναι προσήκει. ἐγὼ τοίνυν εἰς τοῦτο προθυμίας ἀφικόμεν, ἡγούμενος πρὸς ἐμοῦ εἶναι καὶ ἐκ βασάνων καὶ ἐκ μαρτύρων καὶ ἐκ τεκμη- 38ρίων ὑμᾶς περὶ τοῦ πράγματος ἀληθῆ πυνθέσθαι. ἐνθυμείσθαι δὲ χρῆ, ὡς βουλή, ποτέροις χρῆ πιστεύειν μᾶλλον, οἷς πολλοὶ μεμαρτυρήκασιν ἢ ὧς μηδεὶς τετόλμηκε, καὶ πότερον εἰκὸς μᾶλλον τοῦτον ἀκινδύνως ψεύδεσθαι ἢ μετὰ τοσοῦτου κινδύνου τοιοῦτον ἐμὲ ἔργον ἐργάσασθαι, καὶ πότερον οἴεσθε αὐτὸν ὑπὲρ τῆς πόλεως βοη- 39θεῖν ἢ συκοφαντοῦντα αἰτιάσασθαι; ἐγὼ μὲν ὑμᾶς ἡγούμαι νομίζειν ὅτι Νικόμαχος ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν πεισθεὶς τῶν ἐμῶν τοῦτον τὸν ἀγῶνα ἀγωνίζεται, οὐχ ὡς ἀδικοῦντα ἐλπίζων ἀποδείξειν, ἀλλ' ὡς ἀργύριον παρ' ἐμοῦ λήψεσθαι προσδοκῶν. ὅσῳ γὰρ [οἱ] τοιοῦτοὶ εἰσιν ἐπαιτιώτατοι καὶ ἀπορώτατοι τῶν κινδύνων, τοσοῦτῳ πάν- 40οις αὐτοὺς φεύγουσι μάλιστα. ἐγὼ δὲ, ὡς βουλή, οὐκ ἠξίουν, ἀλλ', ἐπειδήπερ με ἠτιάσατο, παρέσχον ἑμαυτὸν

37, 2. οὐδ' ἂν] οὐδὲν Steph.

3. ἂ οὗτος ἐβούλετο] Haec verba Bekkero post ἔλεγον transponenda esse videntur.

6. πρὸς] μήτ' Steph., in marg. „Π. μετ'“

8. ὑμᾶς mg. Ald. Lugd. ὑμῶν Steph., in margine dicens Accusativum se in vetere codice invenisse.

38, 4. τοῦτον est emendatio Contii, Tylori et Markl., quam mg. Ald. Lugd., schedae Brulart. et cod. Venetus (teste Tyloro) confirmant. τούτῳ Steph. cum MSS.

39, 2. νομίζειν om. Steph. et codd. praeter C.

5. [οἱ] τοιοῦτοι] Articulum, quem libri MSS. et Steph. non habent, addidi auctore Reiskio.

40, 2. ἠτιάσατο] ἠτιάσαντο Bekk., ne verbulo quidem addito.

ὅ τι βούλεσθε χρῆσθαι, καὶ τούτου ἕνεκα τοῦ κινδύνου οὐδενὶ ἐγὼ τῶν ἐχθρῶν διηλλάγην, οἱ ἐμὲ ἥδιον κακῶς λέγουσιν ἢ σφᾶς αὐτούς ἐπαινοῦσι, καὶ φανερῶς μὲν οὐδεὶς πώποτε ἐμὲ αὐτὸς ἐπεχείρησε ποιῆσαι κακὸν οὐδὲν, τοιούτους δὲ ἐπιπέμπουσί μοι, οἷς ὑμεῖς οὐκ ἂν δικαίως πιστεύοιτε. πάντων γὰρ ἀθλιώτατος ἂν γενοίμην,⁴¹ εἰ φυγὰς ἀδίκως καταστήσομαι, ἅπαις μὲν ὦν καὶ μόνος, ¹¹²ἐρήμου δὲ τοῦ οἴκου γενομένου, μητρὸς δὲ πάντων ἐνδεοῦς, πατρίδος δὲ τοιαύτης ἐπ' αἰσχίσταις στερηθεὶς αἰτίαις, πολλὰς μὲν ναυμαχίας ὑπὲρ αὐτῆς νεναυμαχηκῶς, πολλὰς δὲ μάχας μεμαχημένος, κόσμιον δ' ἑμαυτὸν καὶ ἐν δημοκρατίᾳ καὶ ἐν ὀλιγαρχίᾳ παρασχών. Ἄλλα γὰρ,⁴² ὦ βουλῆ, ταῦτα μὲν ἐνθάδε οὐκ οἶδ' ὅ τι δεῖ λέγειν. ἀπέδειξα δ' ὑμῖν ὡς οὐκ ἐνῆν σηκὸς ἐν τῷ χωρίῳ καὶ μάρτυρας παρεσχόμην καὶ τεκμήρια. ἂν γὰρ μεμνημένους διαγιγνώσκων περὶ τοῦ πράγματος καὶ ἀξιούν παρὰ τούτου πυθέσθαι ὅτου ἕνεκα, ἐξὸν ἐπ' αὐτοφώρῳ ἐλέγξαι, τοσοῦτῳ χρόνῳ ὑστερον εἰς τοσοῦτόν με κατέστησεν ἀγῶνα, καὶ μάρτυρα οὐδένα παρασχόμενος ἐκ τῶν⁴³ λόγων ζητεῖ πιστὸς γενέσθαι, ἐξὸν αὐτοῖς τοῖς ἔργοις ἀδικοῦντα ἀποδείξαι, καὶ ἐμοῦ ἅπαντας διδόντος τοὺς θεράποντας, οὓς φησι παραγενέσθαι, παραλαβεῖν οὐκ ἠθέλεν.

40, 3. ἕνεκα mg. Ald. Lugd. οὔνεκα Steph.

4. ἥδιον] Hoc pro vulg. ἥδη, quod exhibet Steph., Tayl. et Markl. coniecerunt.

6. αὐτὸς] Sic coní. Reiskius. αὐτὸν MSS. et Steph.

41, 1. ἀθλιώτατος ἂν] ἂν ἀθλιώτατος Bekk.

42, 2. ὅ τι] ὅτι Steph.

5. παρὰ] ἢ ἄρα Steph., colo post ἀξιούν posito.

VIII.

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΣΥΝΟΥΣΙΑΣΤΑΣ ΚΑΚΟΛΟΓΙΩΝ.

Ἐπιτήδειόν μοι δοκῶ καιρὸν εἰληφέναι περὶ ὧν εἰπεῖν ἐβουλόμην πάσαι· πάρεισι μὲν γὰρ οἷς ἐπεγκαλῶ, πάρεισι δὲ ὧν ἐναντίον ἐπιθυμῶ μέμψασθαι τοῖς ἀδικούσιν ἐμέ. καίτοι πολλῶ πλείων ἔστι σπουδὴ πρὸς τοὺς παρόντας· τοὺς μὲν γὰρ οὐδὲν οἶμαι τιμήσειν, εἰ τοῖς ἀνεπιτηδέοις ἀνεπιτήδειοι δόξουσιν εἶναι (τὴν γὰρ ἀρ-
2χὴν οὐδ' ἂν ἐπεχείρουν ἐξαμαρτάνειν εἰς ἐμέ), τοῖς δὲ βουλοίμην ἂν δόξαι μηδὲν ἀδικῶν τούτους ὑπὸ τούτων ἀδικεῖσθαι πρότερον. ἀνιαρὸν μὲν οὖν ἀναγκάζεσθαι λέγειν περὶ τούτων, ἀδύνατον δὲ μὴ λέγειν, ὅταν ἐναντίον τῆς ἐλπίδος κακῶς πάσχω καὶ τοὺς δοκοῦντας εἶναι
3φίλους ἀδικοῦντας εὐρίσκω. Πρῶτον μὲν οὖν, ἵνα μή τις ὑμῶν τάχα δὴ βοηθῶν οἷς ἐξημάρτηκε πρόφασιν πορίσῃται τῆς ἁμαρτίας, εἰπάτω οὖν, τίς ὑμῶν ὑπ' ἐμοῦ κακῶς ἀκήκοεν ἢ πέπονθεν, ἢ τίς ἐμοῦ δεηθεὶς οὐκ ἔτυ-
χεν ὧν ἐγὼ τε δυνατὸς ἦν κάκεῖνος ἐπήγγειλε. τί δῆτά με κακῶς τὰ μὲν λέγειν, τὰ δὲ ποιεῖν ἐπιχειρεῖτε, καὶ

1, 5. τοὺς mg. Ald. Lugd. οὗς Steph.

8, 3. οὖν om. Bekk. Cf. commentat. crit. p. 2.

5. ἦν] ἂν Steph., in marg. Π. ἦν.

ib. ἐπήγγειλε] ἐπήγγελεν mg. Ald. Lugd. ἀπήγγελεν Steph., e codice afferens lectionem ἐπήγγειλε.

ταῦτα πρὸς τούτους ἡμᾶς διαβάλλειν, οὓς πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς διεβάλλετε; καίτοι οὕτως ἐνοχλεῖ, ὥστε περὶ πλείο-4 νος ἐποιήσατο δοκεῖν ἐμοῦ κήδεσθαι καὶ μᾶλλον ἐμοῦ κατειπεῖν. ἃ δ' ἔλεγε, πάντα μὲν οὐκ ἂν εἴποιμι· καὶ γὰρ ἀκούων ἠχθόμην. οὐδ' ἂν ὑμῖν ἐπικαλῶν, ὅτι ἐλέγετε κατ' ἐμοῦ ταῦτα, δόξαιμι· καὶ γὰρ ἂν ἀπολύοιμι τῆς αἰτίας ὑμᾶς, εἴπερ ὑμῖν ταῦτὰ λέγοιμι περὶ ἐμαυτοῦ. ἃ δὲ ὑβρίζειν οἰόμενοι ἐμὲ καταγελάστους ὑμᾶς αὐτοὺς5 ἐποιεῖτε, ταῦτα λέξω. βία γὰρ ὑμῖν ἐφάσκετέ με ξυνεῖναι καὶ διαλέγεσθαι, καὶ πάντα ποιῶντες οὐκ ἔχειν ὅπως ἀπαλλαγῆτέ μου, καὶ τὸ τελευταῖον ἀκόντων ὑμῶν Ἐλευσινάδε ξυνθεωρεῖν. καὶ ταῦτα λέγοντες οἴεσθε μὲν ἐμὲ κακολογεῖν, ἀποφαίνετε δὲ σκαιοτάτους ἑαυτοὺς, οἵτινες [μὲν] ὑπὸ τὸν αὐτὸν χρόνον τὸν αὐτὸν ἄνδρα λάθρα μὲν ἐλοιδορεῖτε, φανερώς δὲ φίλον ἐνομίζετε. χρῆν6 γὰρ ὑμᾶς ἢ μὴ κακῶς λέγειν ἢ μὴ ξυνεῖναι, καὶ ταῦτα φανερώς ἀπειπόντας ὁμιλίαν. εἰ δὲ αἰσχρὸν ἠγείσθε τοῦτο, πῶς αἰσχρὸν ἦν ὑμῖν ξυνεῖναι, πρὸς ὃν οὐδὲ7 ἀπειπεῖν καλὸν ἠγείσθε; καὶ μὴν οὐδὲν αὐτὸς ἐξεῦρον ὁπόθεν ἂν εἰκότως ὑπερείδετε τὴν ἐμὴν ὁμιλίαν. οὔτε γὰρ ὑμᾶς σοφωτάτους ἐώρων ὄντας, ἐμαυτὸν δ' ἀμαθέστατον, οὐ μὴν οὐδὲ πολυφίλους ὑμᾶς, ἐμαυτὸν δ' ἔρημον φίλων, οὐδ' αὖ πλουτοῦντας, ἐμὲ δὲ πενόμενον,

3, 8. διεβάλλετε] διαβάλλετε Steph., διεβάλλ. eius codex.

4, 1. καίτοι κ. τ. λ.] Cf. commentat. crit. p. 5. et seq.

2. καὶ μᾶλλον mg. Ald. Lugd. et praeter Coisl. quinque Bekkeri codd. ἢ μᾶλλον Steph.

6. ταῦτὰ] ταῦτα Steph.

5, 3. οὐκ ἔχειν ὅπως] οὐκ ἐκείνο πῶς Steph.

5. ξυνθεωρεῖν] συνθεωρεῖν Steph.

7. [μὲν] Sine uncis Steph.

ib. ἄνδρα λάθρα] λάθρα ἄνδρα Steph.

6, 3. ἀπειπόντας] ἀπειπόντα Steph.

7, 2. αὐτὸς ἐξεῦρον est coniectura Schotti, etiam ab Augero recepta. τοιοῦτον ἐξεῦρον cum Reiskio Bekk. οὗτος ἐξεῦρεν Steph. et MSS.

3. ὑπερείδετε] ὑπερείδε Steph.

4. ἐώρων] θεωρῶν Steph. cum plerisque codd.

οὐδ' αὖ ὑμᾶς μὲν ὑπερευδοκιμοῦντας, ἑμαυτὸν δὲ δια-
 βεβλημένον, οὐδὲ τὰ μὲν ἐμὰ πράγματα κινδυνεύοντα,
 τὰ δ' ὑμέτερα ἀσφαλῶς ἔχοντα. πόθεν ἂν οὖν εἰκότως
 8 ὑπώπτευσον ἄχθεσθαί μοι συνόντι; καὶ ταῦτα δ', ὅτι πρὸς
 τοὺς τελευταίους ἔλεγεν οὕς ᾤεσθε ἀπαγγελεῖν ἡμῖν·
 κἀνταῦθα σόφισμα καλὸν εἶναι, εἰ περιήλθετε πάντες
 ὑμῶν αὐτῶν κατηγοροῦντες ὅτι πονηροῖς ἐκόντες ὀμιλεῖτε.
 περὶ μὲν οὖν τοῦ λέγοντος οὐδὲν ἂν περαίνοιτε πυνθα-
 νόμενοι. πρῶτον μὲν γὰρ εἰπόντες ἐρήσεσθε τὸν εἰπόντα
 9 μοι· πῶς γὰρ οὐκ ἴστε πρὸς ὃν ἐλέγετε τὸν λόγον; ἔπειτα
 κακὸς ἂν εἶην, εἰ ταῦτα ποιήσαιμι αὐτὸν ἄπερ ἐκεῖνος
 ὑμᾶς. οὐ γὰρ ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς ἐκεῖνος ἡμῖν ἀπήγγελλεν,
 ἐφ' οἷσπερ ὑμεῖς ἐλέγετε πρὸς ἐκεῖνον. ἐκεῖνος μὲν γὰρ
 ἐμοὶ χαριζόμενος ἀπήγγειλε τοῖς ἐμοῖς ἀναγκαίοις, ὑμεῖς
 δὲ βλάπτειν ἐμὲ βουλόμενοι πρὸς ἐκεῖνον ἐλέγετε. καὶ
 ταῦτα εἰ μὲν ἠπίστουν, ἐξελέγγειν ἂν ἐζήτουν. νῦν δὲ
 10 ταῦτα μὲν ἐκείνων ἐστίν, ἐκεῖνα δὲ τούτων ἰκανά. πρῶ-
 τον μὲν ἅπαντα δι' ὑμῶν πράξαντά με περὶ τῆς θέσεως
 τοῦ ἵππου. προσῆγε μαχόμενον κάμνοντα τὸν ἵππου.
 ἀνάγειν με βουλόμενον Διόδωρος οὗτος ἀποτρέπειν ἐπει-
 ρᾶτο, φάσκων οὐδὲν ἀντιλέξειν περὶ τῶν δώδεκα μνῶν
 Πολυκλέα, ἀλλ' ἀποδώσειν. τότε λέγων ταῦτα, μετὰ τὸν
 θάνατον τοῦ ἵππου κατέστη τελευταῖον ἀντίδικος μετὰ τού-
 των, λέγων ὡς οὐ δίκαιόν με εἶη κομίσασθαι τὸ ἀργύ-
 11 ριον. καίτοιγε ἐφ' ὧν γε αὐτῶν κατηγοροῦν. εἰ γὰρ ἂ
 μετὰ τούτων ἀδικουμένῳ μοι μηδὲν ἦν δίκαιον εἰπεῖν,

8, 2. ἀπαγγελεῖν] ἀπαγγέλλειν Steph.

6. εἰπόντες] εἰδότες proponit Bekk. in Addend. Eadem emen-
 datio etiam Reiskio in mentem venerat, cf. Var. lect.
 p. 679.

9, 2. ταῦτα] Sic suadentibus Scaligero et Markl. cum Reisk. Aug.
 et Bekkero scripsi. ταῦτα Steph. τὰ libri MSS.

5. ἀπήγγειλε] ἀπήγγελλε Steph.

ib. ἐμοῖς Steph. Bekk. ἐμοὶ libri MSS.

7. ἐξελέγγειν] ἐλέγγειν Steph., in marg. γρ. ἐξελέγγειν.

11, 1. αὐτῶν] αὐτὸν Steph.

ἢ που καλῶς συνέπραττον. καὶ ἐγὼ μὲν ᾧμην φιλοσο-
 φούντας αὐτοὺς περὶ τοῦ πράγματος ἀντιλέγειν τὸν ἐναν-
 τιον λόγον· οἱ δ' ἄρα οὐκ ἀντέλεγον, ἀλλ' ἀντέπραττον.
 καὶ διὰ τοῦτο ἀντέπραττον, ἵνα τὸν ἐμὸν λόγον εἰδείη¹²
 Πολυκλῆς· ἐδηλώθη γὰρ ταῦτα. παρόντων τῶν διατη-
 τῶν ὀριζόμενος ὁ Πολυκλῆς εἶπεν ὅτι καὶ τοῖς ἐμοῖς ἐπι-
 τηδείοις ἀδικεῖν δοκοίην, ὡς πρὸς ἐκεῖνον λέγοιεν. ἄρα
 γε ταῦτα ξυμβαίνει τοῖς ἀπαγγελλομένοις; ὁ γὰρ αὐτὸς
 ἀπήγγειλεν ὡς τοὺς ὑπὲρ ἐμοῦ μέλλοντας λέγειν ἀποτρέ-
 πειν φάσκοιτε, τοὺς δὲ τινὰς ἤδη κωλύσαίτε. καὶ ταῦτα
 τί με δεῖ φανερώτερον ἐξελέγχειν; ὅτι φέρε γὰρ ἤδη ποτὲ¹³
 ἐκεῖνος, ὅτι Κλειτοδίκου δεηθεὶς ἐκλέγειν οὐκ ἔτυχον. οὐ
 γὰρ δὴ παρῆν τούτοις, ἐπεὶ κέρδος ἦν αὐτῷ διαβάλλειν
 ἐμὲ πρὸς ὑμᾶς οὕτω προθύμως, ὥστε σπουδάσαι πρὸς
 τοὺς ἐμοὺς ἀναγκαίους πλάσασθαι ταῦτα. Γινώσκω δὲ¹⁴
 νῦν ἤδη καὶ πάλαι ζητοῦντας πρόφασιν, ἠνίκα Θρασύ-
 μαχον ὑμᾶς ἐφάσκετε κακῶς λέγειν δι' ἐμέ. καὶ ἐγὼ μὲν
 ἠρώτων αὐτὸν, εἰ δι' ἐμὲ κακῶς λέγοι Διόδωρον. ὁ δὲ
 τοσοῦτον ὑπερεῖδε τὸ δι' ἐμέ· πολλοῦ γὰρ δεῖν ἔφη δι'
 ὄντινον εἰρηκέναι Διόδωρον κακῶς. καὶ ταῦτα προσά-
 γοντος ἐμοῦ πρόθυμος ὁ Θρασύμαχος ἦν ἐξελέγχεσθαι,
 περὶ ᾧ οὗτος ἔλεγεν· οὗτος δὲ πάντα μᾶλλον διεπράτ-
 τεο. μετὰ τοῦτον Ἀντοκράτης ἐμοῦ παρόντος Θρασύ-¹⁵

12, 3. ὀριζόμενος] ὀριζόμενοι Steph.

4. δοκοίην est emendatio Augeri, codice C. confirmata. δοκοίη Steph.

7. κωλύσαίτε] Sic e Reiskii coniectura pro κωλύσετε, quod codd. et Steph. praebent.

13, 1. ὅτι φέρε γὰρ ἤδη ποτὲ ἐκεῖνος . . .] Hunc locum corruptum sic, ut in plerisque libris manu scriptis et in ed. Steph. legitur, exhibui: etenim nec Bekkeri ratio, qui, codicem C. secutus ὅτι omisit et φέρε γὰρ ἤδει ποτ' ἐκεῖνος . . . dedit, nec coniecturae VV. DD. omnino eum in integrum restituunt.

2. ὅτι Κλειτοδ.] Pro ὅτι mg. Ald. Lugd. ὅτε.

5. ταῦτα] ταῦτόν Steph.

14, 3. κακῶς λέγειν] λέγειν κακῶς Steph.

4. λέγοι] λέγει Steph.

8. πάντα] Sic Bekk. e codice C., qui πάντων^α praebet. πάντων ceteri codd. et Steph.

οὐδ' αὖ ὑμᾶς μὲν ὑπερευδοκιμοῦντας, ἑμαυτὸν δὲ δια-
 βεβλημένον, οὐδὲ τὰ μὲν ἐμὰ πράγματα κινδυνεύοντα,
 τὰ δ' ὑμέτερα ἀσφαλῶς ἔχοντα. πόθεν ἂν οὖν εἰκότως 118
 8 ὑπώπτευσον ἄχθεσθαί μοι συνόντι; καὶ ταῦτα δ', ὅτι πρὸς
 τοὺς τελευταίους ἔλεγεν οὕς ᾤεσθε ἀπαγγελεῖν ἡμῖν·
 κἀνταῦθα σοφισμα καλὸν εἶναι, εἰ περιήλθετε πάντες
 ὑμῶν αὐτῶν κατηγοροῦντες ὅτι πονηροῖς ἐκόντες ὀμιλεῖτε.
 περὶ μὲν οὖν τοῦ λέγοντος οὐδὲν ἂν περαίνοιτε πυνθα-
 νόμενοι. πρῶτον μὲν γὰρ εἰπόντες ἐρήσεσθε τὸν εἰπόντα
 9 μοι· πῶς γὰρ οὐκ ἴστε πρὸς ὃν ἐλέγετε τὸν λόγον; ἔπειτα
 κακὸς ἂν εἴην, εἰ ταῦτά ποιήσαιμι αὐτὸν ἄπερ ἐκεῖνος
 ὑμᾶς. οὐ γὰρ ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς ἐκεῖνος ἡμῖν ἀπήγγελλεν,
 ἐφ' οἷσπερ ὑμεῖς ἐλέγετε πρὸς ἐκεῖνον· ἐκεῖνος μὲν γὰρ
 ἐμοὶ χαριζόμενος ἀπήγγειλε τοῖς ἐμοῖς ἀναγκαίοις, ὑμεῖς
 δὲ βλάπτειν ἐμὲ βουλόμενοι πρὸς ἐκεῖνον ἐλέγετε. καὶ
 ταῦτα εἰ μὲν ἠπίσταν, ἐξελέγχειν ἂν ἐξήτουν. νῦν δὲ
 10 ξυμβαίνει γὰρ καὶ ταῦτα τοῖς πρὸ τοῦ, καὶ ἐμοὶ σημεῖα
 ταῦτα μὲν ἐκείνων ἐστίν, ἐκεῖνα δὲ τούτων ἱκανά. πρῶ-
 τον μὲν ἅπαντα δι' ὑμῶν πράξαντά με περὶ τῆς θέσεως
 τοῦ ἵππου. προσῆγε μαχόμενον κάμνοντα τὸν ἵππον.
 ἀνάγειν με βουλόμενον Διόδωρος οὗτος ἀποτρέπειν ἐπει-
 ρᾶτο, φάσκων οὐδὲν ἀντιλέξειν περὶ τῶν δώδεκα μνῶν
 Πολυκλέα, ἀλλ' ἀποδώσειν. τότε λέγων ταῦτα, μετὰ τὸν
 θάνατον τοῦ ἵππου κατέστη τελευταῖον ἀντίδικος μετὰ τού-
 των, λέγων ὡς οὐ δίκαιόν με εἶη κομίσασθαι τὸ ἀργύ-
 11 ριον. καίτοιγε ἐφ' ὧν γε αὐτῶν κατηγοροῦν. εἰ γὰρ ἂ
 μετὰ τούτων ἀδικουμένῳ μοι μηδὲν ἦν δίκαιον εἰπεῖν,

8, 2. ἀπαγγελεῖν] ἀπαγγέλλειν Steph.

6. εἰπόντες] εἰδότες proponit Bekk. in Addend. Eadem emen-
 datio etiam Reiskio in mentem venerat, cf. Var. lect.
 p. 679.

9, 2. ταῦτά] Sic suadentibus Scaligero et Markl. cum Reisk. Aug.
 et Bekkero scripsi. ταῦτα Steph. τὰ libri MSS.

5. ἀπήγγειλε] ἀπήγγελλε Steph.

ib. ἐμοῖς Steph. Bekk. ἐμοὶ libri MSS.

7. ἐξελέγχειν] ἐλέγχειν Steph., in marg. γρ. ἐξελέγγειν.

11, 1. αὐτῶν] αὐτὸν Steph.

ἢ που καλῶς συνέπραττον. καὶ ἐγὼ μὲν ὦμην φιλοσο-
 φούντας αὐτοὺς περὶ τοῦ πράγματος ἀντιλέγειν τὸν ἐναν-
 τιον λόγον· οἱ δ' ἄρα οὐκ ἀντέλεγον, ἀλλ' ἀντέπραττον.
 καὶ διὰ τοῦτο ἀντέπραττον, ἵνα τὸν ἐμὸν λόγον εἰδείη¹²
 Πολυκλῆς· ἐδηλώθη γὰρ ταῦτα. παρόντων τῶν διατη-
 τῶν ὀριζόμενος ὁ Πολυκλῆς εἶπεν ὅτι καὶ τοῖς ἐμοῖς ἐπι-
 τηδεῖοις ἀδικεῖν δοκοίην, ὡς πρὸς ἐκεῖνον λέγοιεν. ἄρα
 γε ταῦτα ξυμβαίνει τοῖς ἀπαγγελλομένοις; ὁ γὰρ αὐτὸς
 ἀπήγγειλεν ὡς τοὺς ὑπὲρ ἐμοῦ μέλλοντας λέγειν ἀποτρέ-
 πειν φάσκοιτε, τοὺς δὲ τινὰς ἤδη κωλύσαίτε. καὶ ταῦτα
 τί με δεῖ φανερώτερον ἐξελέγχειν; ὅτι φέρε γὰρ ἤδη ποτὲ¹³
 ἐκεῖνος, ὅτι Κλειτοδίκου δεηθεῖς ἐκλέγειν οὐκ ἔτυχον. οὐ
 γὰρ δὴ παρῆν τούτοις, ἐπεὶ κέρδος ἦν αὐτῷ διαβάλλειν
 ἐμὲ πρὸς ὑμᾶς οὕτω προθύμως, ὥστε σπουδάσαι πρὸς
 τοὺς ἐμοὺς ἀναγκαίους πλάσασθαι ταῦτα. Γινώσκω δὲ¹⁴
 νῦν ἤδη καὶ πάλαι ζητοῦντας πρόφασιν, ἠνίκα Θρασύ-
 μαχον ὑμᾶς ἐφάσκετε κακῶς λέγειν δι' ἐμέ. καὶ ἐγὼ μὲν
 ἠρώτων αὐτὸν, εἰ δι' ἐμὲ κακῶς λέγοι Διόδωρον. ὁ δὲ
 τοσοῦτον ὑπερεῖδε τὸ δι' ἐμέ· πολλοῦ γὰρ δεῖν ἔφη δι'
 ὄντινοῦν εἰρηκέναι Διόδωρον κακῶς. καὶ ταῦτα προσά-
 γοντος ἐμοῦ πρόθυμος ὁ Θρασύμαχος ἦν ἐξελέγχεσθαι,
 περὶ ὧν οὗτος ἔλεγεν· οὗτος δὲ πάντα μᾶλλον διεπράτ-
 τεο. μετὰ τοῦτον Ἀυτοκράτης ἐμοῦ παρόντος Θρασυ-¹⁵

12, 3. ὀριζόμενος] ὀριζόμενοι Steph.

4. δοκοίην est emendatio Augeri, codice C. confirmata. δοκοίη Steph.

7. κωλύσαίτε] Sic e Reiskii coniectura pro κωλύσατε, quod codd. et Steph. praebent.

13, 1. ὅτι φέρε γὰρ ἤδη ποτὲ ἐκεῖνος . . .] Hunc locum corruptum sic, ut in plerisque libris manu scriptis et in ed. Steph. legitur, exhibui: etenim nec Bekkeri ratio, qui, codicem C. seculus ὅτι omisit et φέρε γὰρ ἤδει ποτ' ἐκεῖνος . . . dedit, nec coniecturae VV. DD. omnino eum in integrum restituunt.

2. ὅτι Κλειτοδ.] Pro ὅτι mg. Ald. Lugd. ὅτε.

5. ταῦτα] ταῦτόν Steph.

14, 3. κακῶς λέγειν] λέγειν κακῶς Steph.

4. λέγοι] λέγει Steph.

8. πάντα] Sic Bekk. e codice C., qui πάντων^α praebet. πάντων ceteri codd. et Steph.

μάχῳ ἔλεγεν Εὐρυπτόλεμον αὐτῷ μέμφεσθαι, φάσκοντα
κακῶς ἀκούειν ὑπ' αὐτοῦ, τὸν ἀπαγγέλλοντα δὲ εἶναι
Μηρόφιλον. εὐθύς δ' ἐκεῖνος ἐπὶ τὸν Μηρόφιλον ἐβά-
διξε μετ' ἐμοῦ· κἀκεῖνος οὔτε ἀκούσαι πώποτε ἔφασκεν
οὔτε ἀπαγγεῖλαι πρὸς Εὐρυπτόλεμον, καὶ οὐ ταῦτα μό-
16νον, ἀλλ' οὐδὲ διειλέχθαι πολλοῦ χρόνου. τοιαύτας προ-
φάσεις προφασίζόμενοι τότε μὲν ἐκ τῆς ἐμῆς καὶ Θρασυ-
μάχου συνουσίας ἐστὲ φανεροὶ, νῦν δὲ, ἐπειδὴ ἐκλελοί-
πασιν ὑμᾶς αἱ προφάσεις, ἐλευθεριώτερόν με κακῶσαι
λείπετε οὐδέν. χρῆν μὲν οὖν τότε με γινώσκειν ὀφειλό-
μενόν μοι ταῦτα παθεῖν, ὅτε καὶ πρὸς ἐμὲ περὶ ὑμῶν
αὐτῶν ἐλέγετε κακῶς· ἔπειτα καὶ περὶ Πολυκλέους, ᾧ
17ννυὶ βοηθεῖτε πάντες, εἴρηκα πρὸς ὑμᾶς. κατὰ τί δὴ
ταῦτα [οὐκ] ἐφυλαττόμην; εὐηθῆές τι ἔπαθον. ᾧμην γὰρ
ἀπόθετος ὑμῖν εἶναι φίλος τοῦ μηδὲν ἀκούσαι κακὸν δι'
αὐτὸ τοῦτο, διότι πρὸς ἐμὲ τοὺς ἄλλους ἐλέγετε, καὶ πα-
ρακαταθήμην ἔχων ὑμῶν παρ' ἐκάστου λόγους πονη-114
18ροὺς περὶ ἀλλήλων. Ἐγὼ τοίνυν ἐκὼν ὑμῖν ἐξίσταμαι
τῆς φιλίας, ἐπεὶ τοι μὰ τοὺς θεοὺς οὐκ οἶδ' ὅ τι ζημιω-
θήσομαι μὴ ξυνῶν ὑμῖν· οὐδὲ γὰρ ὀφελούμην ξυνῶν.
πότερον γὰρ, ὅταν ἦ τί μοι πρᾶγμα, τότε ποθέσομαι
τὸν ἐροῦντα καὶ τοὺς μαρτυρήσοντας; καὶ νῦν ἀντὶ μὲν
τοῦ λέγειν ὑπὲρ ἐμοῦ τὸν λέγοντα πειραῶσθε κωλύειν,
ἀντὶ δὲ τοῦ βοηθεῖν ἐμοὶ καὶ μαρτυρεῖν τὰ δίκαια ξύνε-
19στε τοῖς ἐμοῖς ἀντιδίκοις καὶ μαρτυρεῖτε. ἀλλ' ὡς εὐνοὶ
ὄντες ἐμοὶ τὰ βέλτιστα ἐρεῖτε περὶ ἐμοῦ; ἀλλὰ καὶ νῦν

16, 4. κακῶσαι λείπετε οὐδέν.] κακῶσας κλέπτῃ δ' οὐδέν. Steph.

6. μοι] με Steph.

ib. ὅτε] ὅταν Steph.

7. ἐλέγετε] Ita dedi ex editione Hanoviana et e conii. Contii, Markl. et Taylori. ἔλεγε libri MSS. et Steph.

17, 1. δὴ] Sic Coisl. Vind. et, ut videtur, D. O. Bekk. δὴ τι Steph.

2. [οὐκ] Hanc voculam, quam Reisk. e conii. addidit, cum Bekkero uncis inclusi.

4. καὶ παρακαταθ.] καὶ om. Bekk. — Fortasse in καὶ latet κακῶς.

18, 8. ἀντιδίκους καὶ μαρτυρεῖτε. ἀλλ' ὡς εὐνοὶ — —] εὐνοὶ conii. Reisk. — ἀντιδίκους. Ἐμαρτυρεῖτε ὡς εὐνοὺς — — Steph.

ὕμεις με μόνον κακῶς λέγετε. τὸ μὲν οὖν ἐμὸν οὐκ ἐμ-
ποδῶν ὑμῖν ἔσται. τοιοῦτον γὰρ πρὸς ὑμᾶς αὐτοὺς πεί-
σεσθε, ἐπειδήπερ ὑμῖν ἔθος ἔστιν ἓνα τῶν ξυνόντων ἀεὶ
κακῶς λέγειν καὶ ποιεῖν· ἐπειδὴν ὑμῖν ἐγὼ μηνίσω, πρὸς
ὑμᾶς αὐτοὺς τρέψεσθε κᾶπειτα καθ' ἓνα ἕκαστον ὑμῖν
αὐτοῖς ἀπεχθήσεσθε. τὸ δὲ τελευταῖον, ὁ εἷς ὁ λειπό-
μενος αὐτὸς αὐτὸν κακῶς ἔρεϊ. κερδανῶ δὲ τοσοῦτον, 20
ὅτι πρῶτον μὲν ὑμῶν ἀπαλλαγεῖς ἐλάχιστα κακῶς ὑφ'
ὑμῶν πείσομαι· τοὺς μὲν γὰρ χρωμένους ὑμῖν κακῶς
καὶ λέγετε καὶ ποιεῖτε, τῶν δὲ μὴ χρωμένων οὐδένα
πώποτε.

19, 3. μόνον] μόνοι Bekk. mavult.

ib. λέγετε] ἐλέγετε Steph.

6. μηνίσω] μηνύσω Steph.

7. τρέψεσθε est coniectura Marklandi. τρέπεσθε libri MSS.
et Steph.

8. ἀπεχθήσεσθε] ἀπαχθήσεσθε Steph., sed in margine pro-
posuit ἀπεχθ.

ib. ὁ εἷς] ὁ, quod vulgo deest, e C. add. Bekk. εἷς pro vulg.
εἷς e Stephani con. primus dedit Tayl. — Mox αὐτόν
scribendum esse idem vidit Steph. In eius vero editione,
ut in Ald., scriptum est αὐτόν.

IX.

ΑΥΣΙΟΥ

ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΙΩΤΟΥ.

1 **Τ**ί ποτε διανοηθέντες οἱ ἀντίδικοι τοῦ μὲν πράγματος παρημελήκασι, τὸν δὲ τρόπον μου ἐπεχειρήσαν διαβάλλειν; πότερον ἀγνοοῦντες ὅτι περὶ τοῦ πράγματος προσήκει λέγειν; ἢ τόδε μὲν ἐπίστανται, ἠγούμενοι δὲ λήσειν περὶ τοῦ παντὸς πλείω λόγον ἢ τοῦ προσήκοντος 2 ποιοῦνται; ὅτι μὲν οὖν οὐκ ἔμοῦ καταφρονήσαντες, ἀλλὰ τοῦ πράγματος τοὺς λόγους ποιοῦνται, σαφῶς ἐπίσταμαι· εἰ μέντοι ὑμᾶς οἴονται δι' εὐνοίαν ὑπὸ τῶν διαβολῶν πεισθέντας καταψηφιεῖσθαι μου, οὐκ ἂν θαυμάζομαι; ὧμην μὲν οὖν, ὡς ἄνδρες δικασταί, περὶ τοῦ ἐγκλήματος, οὐ περὶ τοῦ τρόπου τὸν ἀγῶνά μοι προκείμεναι· διαβαλλόντων δὲ με τῶν ἀντιδίκων ἀναγκαῖόν ἐστι περὶ πάντων ἀπολογίαν ποιήσασθαι. πρῶτον μὲν 4 οὖν περὶ τῆς ἀπογραφῆς ὑμᾶς διδάξω. Ἀφικόμενος προπέρουσιν εἰς τὴν πόλιν, οὕπω δύο μῆνας ἐπιδημηκῶς

1, 3. ὅτι] ὅ τι Steph.

2, 3. οἴονται] οἴόν τε Steph.

4. οὐκ ἂν θαυμάζομαι;] Pro puncto, quod vulgo post haec verba positum est, interrogationis signum substitui. — (Pro εὐνοίαν Reisk. εὐνοίαν coni., quam emendationem Bekk. memoratu dignam habuit, vid. Add. et Corr.)

4, 1. προπέρουσιν, quod auctore Reiskio Auger. dedit, est in ed. Bekkeriana sine varietate. πρότερον Steph.

κατελέγην στρατιώτης. αἰσθόμενος δὲ τὸ πραχθὲν ὑπε-
 τοπούμην εὐθέως ἐπὶ μηδενὶ ὑγιεῖ κατειλέχθαι. προσελ-
 θὼν οὖν τῷ στρατηγῷ ἐδήλωσα ὅτι ἐστρατευμένος εἶην·
 ἔτυχον δὲ οὐδενὸς τῶν μετρίων. προπηλακίζόμενος δὲ
 ἠγανάκτου μὲν, ἡσυχίαν δ' εἶχον. ἀπορούμενος δὲ καὶ
 συμβουλευόμενός τιμι τῶν πολιτῶν, τί χρήσωμαι τῷ
 πράγματι, ἐπυθόμην ὡς καὶ δήσειν με ἀπειλοῖεν, λέγον-
 τες ὅτι οὐδὲν ἐλάττω χρόνον Καλλικράτους Πολύαινος
 ἐνδημοίη. κάμοι μὲν τὰ προειρημένα διείλεκτο ἐπὶ τῇ
 Φιλίου τραπέζῃ· οἱ δὲ μετὰ Κτησικλέους τοῦ ἄρχοντος,⁶
 ἀπαγγέλλαντός τινος ὡς ἐγὼ λοιδοροῖμι, τοῦ νόμου ἀπα-
 γορεύοντος ἔάν τις ἀρχὴν ἐν συνεδρίῳ λοιδορῇ,
 παρὰ τὸν νόμον ζημιῶσαι ἠξίωσαν. ἐπιβαλόντες δὲ τὸ
 ἀργύριον πράξασθαι μὲν οὐκ ἐπεχείρησαν, ἐξιούσης δὲ
 τῆς ἀρχῆς γράψαντες εἰς λεύκωμα τοῖς ταμίαις παρέδο-
 σαν. οἷδε μὲν τάδε διεπράξαντο· οἱ δὲ ταμίαι οὐδὲν⁷
 ὅμοιον τοῖσδε διανοηθέντες, ἀνακαλεσάμενοι δὲ τοὺς πα-
 ρόντας καὶ τὴν γραφὴν, ἐσκοποῦντο τῆς αἰτίας τὴν πρό-
 φασιν. ἀκούσαντες δὲ τὸ γεγενημένον, ἐννοούμενοι οἷα
 πεπονθῶς ἦν, τὸ μὲν πρῶτον ἐπειθον αὐτοὺς ἀφεῖναι,
¹⁵ διδάσκοντες ὡς οὐκ ἐπιεικὲς εἶη τῶν πολιτῶν τινὰς
 διὰ τὰς ἐχθρας ἀναγράφεσθαι, ἀποροῦντες δὲ μεταπει-
 σαι αὐτοὺς, τὸν παρ' ὑμῶν κίνδυνον ὑποστάντες ἄκυ-
 ρον τὴν ζημίαν ἔκριναν. "Ὅτι μὲν οὖν ἀφείσθην ὑπὸ⁸
 τῶν ταμιῶν, ἐπίστασθε· προσήκειν δὲ ἠγνούμενος καὶ
 διὰ ταύτην τὴν ἀπόδειξιν ἀπηλλάχθαι τοῦ ἐγκλήματος,
 ἔτι πλείονας καὶ νόμους καὶ ἄλλας δικαιώσεις παρασχί-
 σομαι. καὶ μοι λάβε τὸν νόμον.

4, 3. ὑπετοπούμην] Sic cum Scaligero Bekkerus, cuius cod. X.
 eandem lectionem praeberere videtur. — C. et O. ὑπετυ-
 πούμην: et sic Steph. quoque.

5, 2. χρήσωμαι] χρήσομαι Steph.

6. Φιλίου] τοῦ Φιλίου mg. Ald. Lugd. — Φιλέου mavult
 Bekker.

7, 4. ἐννοούμενοι] ἐννοοῦντες Steph.

ΝΟΜΟΣ.

- 9 Τοῦ μὲν νόμου διαφόρηδην ἀγορεύοντος τοὺς ἐν τῷ
 συνεδρίῳ λοιδοροῦντας ζημιοῦν ἀκηκόατε· ἐγὼ δ' ὅτι
 μὲν οὐκ εἰσῆλθον εἰς τὸ ἀρχεῖον, μάρτυρας παρεσχόμεν,
 ἀδίκως δὲ ζημιωθεῖς οὐτ' ὀφείλω οὐτ' ἐκτίσαι δίκαιός
 10 εἰμι. εἰ γὰρ φανερός εἰμι μὴ ἔλθῶν εἰς τὸ συνέδριον, ὁ
 δὲ νόμος τοὺς ἐντὸς πλημμελοῦντας ἀγορεύει τὴν ζημίαν
 ὀφείλειν, ἡδίκηκώς μὲν οὐδὲν φαίνομαι, ἔχθρα δὲ ἄνευ
 11 τούτου παραλόγως ζημιωθεῖς. συνέγνωσαν δὲ καὶ αὐτοὶ
 σφίσιν ὡς ἡδίκηκότες· οὔτε γὰρ εὐθύνας ὑπέσχον οὔτε
 εἰς δικαστήριον εἰσελθόντες τὰ πραχθέντα ψήφῳ κύρια
 κατέστησαν. εἰ δ' οὖν ἐξημίωσαν μὲν οἶδε προσηκόντως,
 ἐκύρωσαν δ' ἐν ὑμῖν τὴν ἐπιβολὴν τῶν ταμιῶν ἀφέντων,
 12 εἰκότως ἂν τοῦ ἐγκλήματος ἀπηλλαγμένοι εἶεν. εἰ μὲν
 γὰρ κύριοι ἦσαν πράξασθαι ἢ ἀφεῖναι, ἐννόμως ζημιω-
 θεῖς εὐλόγως ἂν ὤφειλον· εἰ δ' ἔξεστι μὲν αὐτοῖς ἀφεί-
 ναι, διδόασι δὲ αὐτοῖς ὑπὲρ ὧν ἂν διαχειρίζωσιν, εἰ τι
 ἡδικήκασι, τῆς προσηκούσης ῥαδίως δίκης τεύξονται.
- 13 Ὡς μὲν τρόπῳ παρεδόθη καὶ ἐξημιώθη, ἐπίστασθε·
 δεῖ δ' ὑμᾶς μὴ μόνον τοῦ ἐγκλήματος τὴν αἰτίαν, ἀλλὰ
 καὶ τῆς ἔχθρας τὴν πρόφασιν εἰδέναι. Σωστράτῳ γὰρ
 φίλος ἐγενόμην πρότερον μὲν τῆς τούτων ἔχθρας, εἰδὼς
 14 δὲ περὶ τὴν πόλιν ἄξιον λόγου γεγενημένον. γνώριμος
 δὲ γενόμενος διὰ τῆς ἐκείνου δυναστείας οὐτ' ἔχθρὸν
 ἐτιμωρησάμην οὔτε φίλον εὐηργέτησα. ζῶντος μὲν γὰρ
 διὰ τὴν ἀνάγκην καὶ διὰ τὴν ἡλικίαν ἐσχόλαζον, ἐκλι-
 πόντος δὲ τὸν βίον οὔτε λόγῳ οὔτε ἔργῳ ἔβλαψα οὐδένα
 τῶν κατηγορούντων· ἔχω δὲ καὶ τοιαῦτα εἰπεῖν, ἐξ ὧν
 ὠφελοίμην ἂν πολὺ δικαιότερον ὑπὸ τῶν ἀντιδίκων ἢ

10, 3. ἔχθρα pro ἔχθρα, quod vulgo legebatur, scribendum esse pri-
 mus indicavit Steph. in marg.

4. παραλόγως] παραγώγως Steph.

13, 3. εἰδέναι] εἰδῆσαι Steph. cum plerisque libris MSS.

14, 4. διὰ τὴν ἀνάγκην καὶ διὰ τὴν ἡλικίαν] διὰ τὴν ἡλικίαν καὶ
 διὰ τὴν ἀνάγκην Bekk., consocians vulgatam cum lectione
 codicis C. διὰ τὴν ἡλικίαν καὶ τὴν ἀνάγκην.

κακῶς πάσχοιμι. τὴν μὲν οὖν ὄργην διὰ τὰ προειρη-15
 μένα συνεστήσαντο, προφάσεως οὐδεμιᾶς πρὸς ἔχθραν
 ὑπαρχούσης. ὁμόσαντες μὲν οὖν τοὺς ἀστρατεύτους κα-
 ταλέξειν παρέβησαν τοὺς ὄρκους, προὔθεσαν δὲ τῷ πλή-
 θει βουλευῆσαι περὶ τοῦ σώματος, ζημιώσαντες μὲν ὡς16
 τὴν ἀρχὴν λοιδοροῦντα, κατολιγωρήσαντες δὲ τοῦ δι-
 καίου, βιαζόμενοι βλάπτειν ἔξ ἅπαντος τοῦ λόγου· πᾶν
 ἂν ἔπραξαν μέλλοντες μεγάλα μὲν ἐμὲ βλάψειν, πολλὰ δ'
 ἕαντοὺς ὠφελήσειν· οὔτινες οὐδετέρου τούτων ὑπάρχον-
 τος πάντα περὶ ἐλάττονος ποιοῦνται τοῦ δικαίου. ἀλλὰ17
 γὰρ εἰ κατεφρόνησαν τοῦ ὑμετέρου πλήθους, οὐδὲ φο-
 βηθῆναι τοὺς θεοὺς ἠξίωσαν, ἀλλ' οὕτως ὀλιγώρως καὶ
 παρανόμως προσήνεχθησαν, ὥστε ἀπολογήσασθαι μὲν
 περὶ τῶν πεπραγμένων οὐδ' ἐπεχείρησαν, τὸ δὲ τελευ-
 ταῖον, νομίζοντες οὐχ ἱκανῶς με τετιμωρῆσθαι, τὸ πέρασ
 ἐκ τῆς πόλεως ἐξήλασαν. διατεθέντες δὲ οὕτω παρανό-18
 μως καὶ βιαίως, ἐπικρούσασθαι τὴν ἀδικίαν περὶ οὐδενὸς
 ἐποιήσαντο, παραγαρόντες δὲ πάλιν περὶ τῶν αὐτῶν
 ἠδίκηκότα με οὐδὲν ἐπιδεικνύουσι καὶ λοιδοροῦσι, τοῖς
 μὲν ἐμοῖς ἐπιτηδεύμασιν οὐ προσηκούσας διαβολὰς ἐπι-
 φέροντες, τοῖς δ' αὐτῶν τρόποις τὰς οἰκείας καὶ συνή-
 θεις. Οἶδε μὲν οὖν ἐκ παντὸς τοῦ τρόπου προθυμοῦν-19
 ταί με τῇ δίκῃ ἀλῶναι· ὑμεῖς δὲ μήτε ταῖς τούτων δια-
 βολαῖς ἐπαρθέντες ἐμοῦ καταψηφίσθησθε μήτε τοὺς βέλ-
 τιον καὶ δικαίως βουλευσαμένους ἀκύρους καταστήσητε.
 οἶδε μὲν γὰρ ἅπαντα καὶ κατὰ τοὺς νόμους καὶ κατὰ
 τὸ εἶκος ἔπραξαν, καὶ ἠδίκηότες μὲν οὐδὲν φαίνονται,
 λόγον δὲ πλεῖστον τοῦ δικαίου ποιησάμενοι. τούτων μὲν20
 οὖν ἀδικούντων μετρίως ἂν ἠγανάκτουν, ἠγούμενος τε-
 16 τάχθαι τοὺς μὲν ἐχθροὺς κακῶς ποιεῖν, τοὺς δὲ φί-
 λους εὖ· παρ' ὑμῶν δὲ τοῦ δικαίου στέρηθεῖς πολὺ ἂν

15, 4. τῷ πλήθει] τὸ πλῆθος Steph., in marg. γρ. τῷ πλήθει.

16, 3. πᾶν ἂν ἔπραξαν] πᾶν ἔπραξαν Steph.

19, 6. καὶ ἠδίκηότες] καὶ om. Steph.

ib. μὲν οὐδὲν] μὲν γὰρ οὐδὲν Steph.

~~κακῶς~~ λυπηθείην. δι' ἔχθραν μὲν γὰρ οὐ δόξω κακῶς
 ἀποδοθῆναι. διὰ καλίαν δὲ τῆς πόλεως. λόγῳ μὲν οὖν
 τῆς ἀπογραφῆς ἀγωνίζομαι, ἔργῳ δὲ περὶ πολιτείας.
 τῶν μὲν γὰρ τῶν δικαίων (πιστεύω δὲ τῇ ὑμετέρῃ
 κωμῳγ.) μείναιμι ἂν ἐν τῇ πόλει· πραχθεῖς δὲ ὑπὸ τῶν
 αἰδίου ἀδίκως ἀλοίην, ἀποδραίην ἂν. τίτι γὰρ ἐπαρθέντα
 ἐκπιδεῖ με συμπολιτεύεσθαι, ἢ τί με χρῆ διανοηθέντα,
 κιδότα μὲν τῶν ἀντιδίκων τὴν προθυμίαν, ἀποροῦντα δ'
 κιδόθεν χρῆ τῶν δικαίων τινὸς τυχεῖν; περὶ πλείστου οὖν
 ποιησάμενοι τὸ δίκαιον καὶ ἐνθυμηθέντες ὅτι καὶ ὑπὲρ
 τῶν περιφανῶν ἀδικημάτων συγγνώμην ποιῆσθε, τοὺς
 μηδὲν ἀδικήσαντας διὰ τὰς ἔχθρας μὴ περιίδητε ἀδίκως
 τοῖς μεγίστοις ἀτυχήμασι περιπεσόντας.

21, 2. ἀπογραφῆς] ἀντιγραφῆς Steph., in marg. γρ. ἀπογο.

3. πιστεύω] πιστεύων Steph.

4. ἂν ἐν] ἐν, quod vulgo deest, e Stephani et Contii coniectura cum Reisk. Aug. et Bekkero addidi.

22, 5. ἀτυχήμασι est emendatio Reiskii. ἀδικήμασι Steph. et libri MSS.

X.

ΛΥΣΙΟΥ

ΚΑΤΑ ΘΕΟΜΝΗΣΤΟΥ Α.

Μαρτύρων μὲν οὐκ ἀπορίαν μοι ἔσεσθαι δοκῶ, ὡς ἂν¹ ὄρες δικασταί· πολλοὺς γὰρ ὑμῶν ὄρω δικάζοντας τῶν τότε παρόντων, ὅτε Λυσίθεος Θεόμνηστον εἰσήγγελλε τὰ ὄπλα ἀποβεκληκότα, οὐκ ἐξόν αὐτῷ, δημηγορεῖν· ἐν ἐκείνῳ γὰρ τῷ ἀγῶνι τὸν πατέρα μ' ἔφασκεν ἀπεκτονέ-
 ναι τὸν ἑαυτοῦ. ἐγὼ δ', εἰ μὲν τὸν ἑαυτοῦ με ἀπεκτο-² νέναι ἤτιᾶτο, συγγνώμην ἂν εἶχον αὐτῷ τῶν εἰρημένων (φραῦλον γὰρ αὐτὸν καὶ οὐδενὸς ἄξιον ἡγούμην)· οὐδ' εἴ τι ἄλλο τῶν ἀπορρήτων ἤκουσα, οὐκ ἂν ἐπεξῆλθον αὐτῷ (ἀνελεύθερον γὰρ καὶ λίαν φιλόδικον εἶναι νομίζω κα-
 κηγορίας δικάζεσθαι)· νυνὶ δὲ αἰσχρὸν μοι εἶναι δοκεῖ³ περὶ τοῦ πατρὸς, οὕτω πολλοῦ ἀξίου γεγενεμένου καὶ ὑμῖν καὶ τῇ πόλει, μὴ τιμωρήσασθαι τὸν ταῦτ' εἰρηκότα. καὶ παρ' ὑμῶν εἰδέναι βούλομαι, πότερον δώσει δίκην ἢ τούτῳ μόνῳ Ἀθηναίων ἐξαίρετόν ἐστι καὶ ποιεῖν καὶ λέγειν παρὰ τοὺς νόμους ὅ τι ἂν βούληται. Ἐμοὶ γὰρ,⁴ ὡς ἄνδρες δικασταί, ἔτη εἰσὶ τριάκοντα τρία, ἐξ ὅτου [δ']

4, 2. τριάκοντα τρία] τρία, quo carent libri MSS. et editio Ste-
 phaniana, de Scaligeri coniectura addidi.

ib. ἐξ ὅτου [δ'] ὑμεῖς] δ' ex altera in Theomnestum oratione,
 auctore Marklando, add. Reisk. Auger Bekk. et Brem. Ego
 uncas apposui.

ὕμεῖς κατεληλύθατε, εἰκοστὸν τουτί· φαίνομαι οὖν τρις-
καιδεκέτης ὄν, ὅτε ὁ πατήρ ὑπὸ τῶν τριάκοντα ἀπέ-
θνησκε. ταύτην δὲ ἔχων τὴν ἡλικίαν οὐτ' εἰ ἔστιν ὀλι-
γαρχία ἠπιστάμην οὔτε ἂν ἐκείνῳ ἀδικουμένῳ ἠδυνάμην
βροηθῆσαι. καὶ μὲν δὴ οὐκ ὀρθῶς τῶν χρημάτων ἕνεκα
ἐπεβούλευσα αὐτῷ· ὁ γὰρ πρεσβύτερος ἀδελφὸς Παντα-
λέων ἅπαντα παρέλαβε· καὶ ἐπιτροπεύσας ἡμᾶς τῶν πα-
τρῶων ἀπεστέρησεν, ὥστε πολλῶν ἕνεκα, ὧς ἄνδρες δικα-
σταί, προσῆκέ μοι αὐτὸν βούλεσθαι ζῆν. ἀνάγκη μὲν
οὖν περὶ αὐτῶν μνησθῆναι, οὐδὲν δὲ δεῖ πολλῶν λόγων.
σχεδὸν ἐπίστασθε ἅπαντες ὅτι ἀληθῆ λέγω· ὅμως δὲ μάρ-
τυρας αὐτῶν παρέξομαι.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

6 Ἴσως τοίνυν, ὧς ἄνδρες δικασταί, περὶ τούτων μὲν
οὐδὲν ἀπολογήσεται, ἐρεῖ δὲ πρὸς ὑμᾶς ἅπερ ἐτόλμα
λέγειν καὶ πρὸς τὸν δαιτητήν, ὡς οὐκ ἔστι τῶν ἀπορ-
ρήτων, ἔάν τις εἴπῃ τὸν πατέρα ἀπεκτονέναι· τὸν γὰρ
νόμον οὐ ταῦτ' ἀπαγορεύειν, ἀλλ' ἀνδροφόνον οὐκ εἶν
7 λέγειν. ἐγὼ δὲ οἶμαι ὑμᾶς, ὧς ἄνδρες δικασταί, οὐ περὶ
τῶν ὀνομάτων διαφέρεσθαι, ἀλλὰ τῆς τούτων διανοίας,
καὶ πάντας εἰδέναι ὅτι ὅσοι ἀνδροφόνοι εἰσὶ, καὶ ἀπεκτό-
νασι τινάς. πολὺ γὰρ ἔργον ἦν τῷ νομοθέτῃ ἅπαντα
τὰ ὀνόματα γράφειν, ὅσα τὴν αὐτὴν δύναμιν ἔχει· ἀλλὰ
8 περὶ ἑνὸς εἰπὼν περὶ πάντων ἐδήλωσεν. οὐ γὰρ δήπου,
ὧς Θεόμνηστε, εἰ μὲν τίς σ' εἴποι πατραλοῖαν ἢ μητρα-
λοῖαν, ἠξίους ἂν αὐτὸν ὄφλειν σοὶ δίκην, εἰ δὲ τις εἴποι
ὡς τὴν τεκοῦσαν ἢ τὸν φύσαντα ἔτυπτες, ὧς ἂν αὐτὸν
ἀξήμιον δεῖν εἶναι ὡς οὐδὲν τῶν ἀπορρήτων εἰρηκότα.

4, 5. οὐτ' εἰ] ὅτ' εἰ Steph., non male coniectans legendum esse
οὔτε ὅ τι, uti dedit Augerus.

5, 3. ἡμᾶς] ὑμᾶς Steph.

7, 3. ἀπεκτόνασι] ἀπεκτεῖνασι Steph.

6. ἐδήλωσεν] ἐδήλου Steph., e codice afferens lectionem a me
receptam.

8, 2. τίς σ' εἴποι] σ' om. Steph. et codd. praeter Vindob. et, ut
videtur, C. X. — Pro εἴποι Vind. C. Ald. Reisk. Anger.
εἴπη. Cf. Jacobs. Addit. Animadv. in Athenaeum p. 146.

117 ἠδέως γὰρ ἂν σου πυθολίμην (περὶ τοῦτο γὰρ δεῖ-9
 νος εἶ και μεμελέτηκας και ποιεῖν και λέγειν)· εἴ τις σε
 εἴποι ῥῖψαι τὴν ἀσπίδα, ἐν δὲ τῷ νόμῳ εἴρητο, ἐάν τις
 φάσκη ἀποβεβληκέναι, ὑπόδικον εἶναι, οὐκ ἂν ἐδικάζου
 αὐτῷ, ἀλλ' ἐξήρκει ἂν σοι ἐρῥιφέναι τὴν ἀσπίδα, λέγου-
 τι οὐδὲν σοι μέλει; οὐδὲ γὰρ τὸ αὐτὸ ἐστὶ ῥῖψαι και
 ἀποβεβληκέναι. ἀλλ' οὐδ' ἂν τῶν ἔνδεκα γενόμενος¹⁰
 ἀποδέξαιο, εἴ τις ἀπάγοι τινὰ φάσκων θοιμάτιον ἀποδε-
 δύσθαι ἢ τὸν χιτωνίσκον ἐκδεδύσθαι, ἀλλ' ἀφείης ἂν
 τὸν αὐτὸν τρόπον, ὅτι οὐ λωποδύτης ὀνομάζεται. οὐδ'
 εἴ τις παῖδα ἐξαγαγὼν ληφθείη, οὐκ ἂν φάσκοις αὐτὸν
 ἀνδραποδιστὴν εἶναι, εἴπερ μαχῆ τοῖς ὀνόμασιν, ἀλλὰ
 μὴ τοῖς ἔργοις τὸν νοῦν προσέξεις, ὧν ἔνεκα τὰ ὀνόμα-
 τα πάντες τίθενται. Ἔτι τοίνυν σκέψασθε, ὧ ἄνδρες¹¹
 δικασταί· οὐτοσὶ γὰρ μοι δοκεῖ ὑπὸ ῥαθυμίας και μα-
 λακίας οὐδ' εἰς Ἄρειον πάγον ἀναβεβηκέναι. πάντες γὰρ
 ἐπίστασθε ὅτι ἐν ἐκείνῳ τῷ χωρίῳ, ὅταν τὰς τοῦ φόνου
 δίκας δικάζωνται, οὐ διὰ τούτου τοῦ ὀνόματος τὰς
 διωμοσίας ποιοῦνται, ἀλλὰ δι' οὗπερ ἐγὼ κακῶς ἀκή-
 κοα· ὁ μὲν γὰρ διώκων ὡς ἔκτεινε διόμνυται, ὁ δὲ φεύ-

9, 6. μέλει, quam Scaligeri emendationem confirmavit Laurentia-
 nus C., dederunt praeter Reiskium Bekkerus et Bremi.
 μέλλει Steph., proponens in margine coniecturam μέλειν. —
 Disservi de hoc loco in Commentat. crit. p. 54. not. Quam-
 vis vero etiamnum Bekkeri ratio non omnino probanda
 mihi videatur, tamen non ausus sum ab hoc viro doctis-
 simo recedere, quum de veritate explicationis a me pro-
 positae dubius haeream.

10, 3. ἀφείης] Sic Bekk. nulla varietate memorata et Brem. Idem
 proposuerat Jacobs. Addit. animadv. in Athen. p. 266.
 ἀφίεισ vulgo.

5. εἴ τις] Sic Reisk. de suo dedit, sequentibus Bekkero et
 Bremio. εἴ τὴν Steph. et MSS.

6. μαχῆ] Sic Bekk. et Brem. pro vulg. μάχη.

7. προσέξεις] προσέχεις Steph.

11, 6. κακῶς] Haec est emendatio Contii, Markl. et Taylori, quam
 confirmant schedae Brulart. et Vindob., si Alteri testimo-
 nio fides haberi potest.

12γων ὡς οὐκ ἔκτεινε. οὐκοῦν ἄτοπον ἂν εἴη τὸν δόξαντα κτεῖναι φάσκοντα ἀνδροφόνου εἶναι, ὅτι ὁ διώκων, ὡς ἔκτεινε, τὸν φεύγοντα διαμόσατο. τί γὰρ ταῦτα ὧν οὗτος ἐρεῖ διαφέρει; καὶ αὐτὸς μὲν Θεῶνι κατηγορίας ἐδικάσω εἰπὸντι σε ἐρῶμεναι τὴν ἀσπίδα. καίτοι περὶ μὲν τοῦ ῥῖψαι οὐδὲν τῷ νόμῳ εἴρηται, ἐὰν δέ τις εἴπῃ ἀποβεβληκέναι τὴν ἀσπίδα, πεντακοσίας δραχμᾶς ὀφείλειν κελεύει. οὐκοῦν δεινὸν, εἰ, ὅταν μὲν δεήσῃ κακῶς ἀκούσαντα τοὺς ἐχθροὺς τιμωρεῖσθαι, οὕτω τοὺς νόμους, ὥσπερ ἐγὼ νῦν, λαμβάνεις, ὅταν δ' ἕτερον παρὰ τοὺς νόμους εἴπῃς κακῶς, οὐκ ἀξιοῖς δοῦναι δίκην. πότερον οὕτω σὺ δεινὸς εἶ, ὥστε ὅπως ἂν βούλῃ οἷός τ' εἶ χρῆσθαι τοῖς νόμοις, ἢ τοσοῦτον δύνασαι, ὥστ' οὐδέποτε οἶε τοὺς ἀδικουμένους ὑπὸ σοῦ τιμωρίας τεύξεσθαι; εἴτ' οὐκ αἰσχύνῃ οὕτως ἀνοήτως διακείμενος, ὥστ' οὐκ ἐξ ὧν εὖ πεποίηκας τὴν πόλιν, ἀλλ' ἐξ ὧν ἀδικῶν οὐ δέδωκας δίκην, οἶε δεῖν πλεονεκτεῖν; καίτοι ἀνάγνωθι τὸν νόμον.

NOMOS.

15 Ἐγὼ τοίνυν, ὧ ἄνδρες δικασταί, ὑμᾶς μὲν πάντας εἰδέναι ἠγοῦμαι ὅτι ἐγὼ μὲν ὀρθῶς λέγω, τοῦτον δὲ οὕτω σκαιὸν εἶναι, ὥστε οὐ δύνασθαι μαθεῖν τὰ λεγόμενα.

12, 1. τὸν δόξαντα] Sic conl. Reisk. τὸν δείξαντα libri MSS. et Steph.

2. κτεῖναι] Post hoc verbum auctore Reiskio Bekk. et Bremius addiderunt verbum ἀποφεύγειν. Ego tamen eos non secutus sum ratus locum facilius emendari posse. Statuo autem aut verbum ἀφεῖναι, a simili κτεῖναι absorptum, post hoc inserendum aut (quod cacophoniam sic evitatae causa malim) κτεῖναι in ἀφεῖναι immutandum esse. Tum ex antecedentibus verbis ad δόξαντα cogitatione addendum est κτεῖναι.

4. καὶ αὐτὸς μὲν Θεῶνι] καὶ αὐτὸ μὲν Θεῶν Steph.

ib. κατηγορίας] κατηγορίας Steph.

5. εἰπὸντι σε] Hanc lectionem, quam coniectura assecuti sunt Markl. et Tayl., firmavit cod. X. εἰπέ τις σε Steph. et ceteri codd. praeter C. in quo scriptum legitur ὅτι σε εἶπεν.

13, 2. δεήσῃ] δεήσῃ σε Steph.

3. λαμβάνεις] Sic conl. Taylor. λαμβάνειν MSS. et Steph.

μενα. βούλομαι οὖν αὐτὸν καὶ ἐξ ἑτέρων νόμων περὶ τούτων διδάξαι, ἂν πως ἀλλὰ νῦν [γ'] ἐπὶ τοῦ βήματος παιδευθῆ καὶ τὸ λοιπὸν ἡμῖν μὴ παρέχη πράγματα. καὶ μοι ἀνάγνωθι τούτους τοὺς νόμους τοὺς Σόλωνος τοὺς παλαιούς.

NOMOS.

Δεδέσθαι δ' ἐν τῇ ποδοκάκῃ ἡμέρας πέντε 16
τε τὸν πόδα, εἰ μὴ προστιμῆσῃ ἢ ἡλιαία.

Ἡ ποδοκάκῃ αὕτη ἐστίν, ᾧ Θεόμνηστε, ὃ νῦν καλεῖται ἐν τῷ ξύλῳ δεδέσθαι. εἰ οὖν ὁ δεθεὶς ἐξελθὼν ἐν ταῖς εὐθύναις τῶν ἑνδεκα κατηγοροῖ ὅτι οὐκ ἐν τῇ ποδοκάκῃ ἐδέδετο, ἀλλ' ἐν τῷ ξύλῳ, οὐκ ἂν ἡλίδιον αὐτὸν νομίζοιεν; λέγε ἕτερον νόμον.

NOMOS.

Ἐπεγγυᾶν δ' ἐπιορκήσαντα τὸν Ἀπόλλω 17
δεδιότα δὲ δίκης ἕνεκα δρασκάζειν.

Τούτων τὸ μὲν ἐπιορκήσαντα ὁμόσαι ἐστὶ· τὸ δὲ δρασκάζειν, ὃ νῦν ἀποδιδράσκειν ὀνομάζομεν.

Ὅστις δὲ ἀπίλλει τῇ θυρᾷ, ἔνδον τοῦ κλέπτου ὄντος.

Τὸ ἀπίλλειν τὸ ἀποκλείειν νομίζεται, καὶ μηδὲν διὰ τοῦτο διαφέρειν.

15, 5. γ'] Hanc particulam, qua carent libri MSS. et Steph., auctore Reiskio cum Bekk. et Bremio addidi, uncis tamen appositis.

7. τοὺς Σόλωνος] τοῦ Σόλωνος Steph.

16, 1. ποδοκάκῃ] ποδοκάκη Steph. item vers. 3. et 6.

ib. πέντε] Sic Demosthen. in Timocrat. p. 733. et cod. X., ut videtur. δέκα Steph. et ceteri codd., ut C. Sic etiam in Alteriana legitur, Reisk. vero in Vindobon. πέντε legi affirmat.

2. μὴ ut insiticium Bremius uncis inclusit, secutus Boeckhium in Staatshaushalt. T. I. p. 399.

ib. προστιμῆσῃ] Sic primus Taylor. scripsit ex Demosth. l. l. pro vulg. προτιμῆσῃ eumque secuti sunt Reisk. Bekk. (nullam memorans varietatem) et Brem.

4. καλεῖται] καλεῖ Steph.

17, 5. ἀπίλλει] Sic codd. et Ald. ἀπίλλη Steph. (ἀπέλλη et paullo post ἀπέλλειν Reisk.)

8. διαφέρειν] διαφέρων Steph. et codd. praeter C.

18 Τὸ ἀργύριον στάσιμον εἶναι, ἐφ' ὅποσφ
ἂν βούληται ὁ δανείζων.

Τὸ στάσιμον τοῦτό ἐστιν, ὃ βέλτιστε, οὐ ζυγῶ
ιστάναι, ἀλλὰ πόκον πράττεσθαι ὅποσον ἂν βούληται.
ἐπανάγνωθι τουτὶ τοῦ νόμου τὸ τελευταῖον.

19 Ὅσαι δὲ πεφασμένως πολοῦνται, καὶ
Οἰκῆος καὶ βλάβης τὴν δούλην εἶναι ὀφεί-
λειν.

Προσέχετε τὸν νοῦν. τὸ μὲν πεφασμένως ἐστὶ
φανερῶς· πολεῖσθαι δὲ, βαδίζειν. τὸ δὲ οἰκῆος,
20 θεράπωντος. πολλὰ δὲ τοιαῦτα καὶ ἄλλα ἐστὶν, ὃ ἄν-
δρες δικασταί. ἀλλ' εἰ μὴ σιδηροῦς ἐστὶν, οἶομαι αὐ-
τὸν ἔννουν γεγόνεναί, ὅτι τὰ μὲν πράγματα ταῦτά
ἐστὶ νῦν τε καὶ πάλαι, τῶν δὲ ὀνομάτων ἐνίοις οὐ¹¹⁸
τοῖς αὐτοῖς χρώμεθα νῦν τε καὶ πρότερον. δηλώσει δὲ·
21 οἰχθήσεται γὰρ ἀπιὼν ἀπὸ τοῦ βήματος σιωπῆ. εἰ δὲ
μὴ, δέομαι ὑμῶν, ὃ ἄνδρες δικασταί, τὰ δίκαια ψηφί-
σασθαι, ἐνθυμουμένους ὅτι πολὺ μείζον κακὸν ἐστὶν
ἀκούσαντα τὸν πατέρα ἀπεκτονέναί ἢ τὴν ἀσπίδα ἀπο-
βελληκέναι. ἐγὼ γοῦν δεξαίμην ἂν πάσας τὰς ἀσπί-

18, 1. ὅποσφ] ὅποσον Steph.

19, 1. Ὅσαι κ. τ. λ.] Ὅσαι Steph. „*Lege ὅσαι ex Plutarch. in So-
lone. Monuit Petit. LL. Attic. lib. 6. tit. 5.*“ TAYL.
Ac sic cum reliquis editoribus scripsit Bekk. de libris suis
tacens. Ceterum haec verba, quae in omnibus editioni-
bus ut una lex vel unum legis caput scripta sunt, ita di-
stinxi, uti suasit Desid. Heraldus *Animadv. in Salmas.*
V, 8. Idem vir doctus posteriora verba sic emendanda
statuit: *Οἰκῆος καὶ δούλης τὴν βλάβην ὀφείλειν.*

ib. πολοῦνται] Sic e C. Bekk. et Brem. *πολοῦνται* Steph.

5. πολεῖσθαι] Sic, ut con. Scalig. pro vulg. *πάλ.*, scripsit
Bekk., nullam commemorans varietatem.

20, 2. σιδηροῦς] Sic cum multis codicibus mg. Ald. Lugd. *σιδήρου*
Steph., in marg. „*II. ἐκ σιδήρου.*“

4. νῦν τε καὶ πρότ.] τε om. Steph.

21, 4. ἀπεκτονέναί ἢ τὴν ἀσπίδα] Haec verba in libris vulg. desunt.
Addenda ea esse primus vidit Contius: postmodo in schedis
Brul. et cod. Laurentiano reperta sunt. Uncos, quibus in-
clusit Bekk., removi. — *Ἀκούσαντα* numquid mutandum
in *ἀκούσαι* τινα, si quis dicatur?

δας ἐρριφέναι ἢ τοιαύτην γνώμην ἔχειν περὶ τὸν πατέ-
 ρα. οὗτος οὖν ἔνοχος μὲν οἷν τῇ αἰτίᾳ, ἐλάττονος δὲ 22
 οὔσης αὐτῷ τῆς συμφορᾶς, οὐ μόνον ὑφ' ὑμῶν ἠλεή-
 θη, ἀλλὰ καὶ τὸν μαρτυρήσαντα ἠτίμωσεν. ἐγὼ δὲ ἐω-
 ρακῶς μὲν ἐκεῖνο τοῦτον ποιήσαντα, ὃ καὶ ὑμεῖς ἴστε,
 αὐτὸς δὲ σώσας τὴν ἀσπίδα, ἀκηκοῶς δὲ οὕτως ἄνομον
 καὶ δεινὸν προᾶγμα, μεγίστης δὲ οὔσης μοι τῆς συμφο-
 ρᾶς, εἰ ἀποφεύξεται, τούτῳ δ' οὐδενὸς ἀξίας, εἰ κακη-
 γορίας ἀλώσεται, οὐκ ἄρα δίκην παρ' αὐτοῦ λήψομαι;
 τίος ὄντος ἔμοι πρὸς ὑμᾶς ἐγκλήματος; πότερον ὅτι 23
 δικαίως ἀκήκοα; ἀλλ' οὐδ' ἂν αὐτοὶ φήσαιτε. ἀλλ' ὅτι
 βελτίων καὶ ἐκ βελτιόνων ὁ φεύγων ἐμοῦ; ἀλλ' οὐδ' ἂν
 αὐτὸς ἀξιόσειεν. ἀλλ' ὅτι ἀποβεβληκῶς τὰ ὄπλα δικά-
 ζομαι κακηγορίας τῷ σώσαντι; ἀλλ' οὐχ οὗτος ὁ λόγος
 ἐν τῇ πόλει κατεσκέδασται. ἀναμνήσθητε δὲ ὅτι με- 24
 γάλην καὶ καλὴν ἐκείνην δωρεὰν αὐτῷ δεδώκατε· ἐν ἣ
 τίς οὐκ ἂν ἐλεήσειεν Διονύσιον, τοιαύτη μὲν συμφορᾶ
 περιπεπωκότα, ἄνδρα δὲ ἄριστον ἐν τοῖς κινδύνοις γε-
 γεννημένον· ἀπίοντα δὲ ἀπὸ τοῦ δικαστηρίου καὶ λέγον- 25
 τα ὅτι δυστυχεστάτην ἐκείνην εἶημεν στρατείαν ἔστρα-
 τευμένοι, ἐν ἣ πολλοὶ μὲν ἡμῶν ἀπέθανον, οἱ δὲ σώ-
 σαντες τὰ ὄπλα ὑπὸ τῶν ἀποβαλόντων ψευδομαρτυριῶν
 ἐαλώκασι, κρεῖττον δὲ ἦν αὐτῷ τότε ἀποθανεῖν ἢ οἴ-
 καδ' ἐλθόντι τοιαύτη τύχη χρῆσθαι. μὴ τοίνυν ἀκού- 26
 σαντα Θεόμνηστον κακῶς τὰ προσήκοντα ἐλεεῖτε, καὶ

22, 7. ἀξίας, εἰ] Sic conii. Cont. et Markl. ἄξιος εἰ Ald. ἀξιόσει Steph.

23, 3. βελτίων] βέλτιον Steph.

6. κατεσκέδασται] Sic Brulart. Eandem emendationem proposuerunt Koen. (ad Gregor. Corinth. p. 338. ed. Schaef.) et Reisk. κατεσκέδασται libri MSS. et Steph.

24, 2. δωρεάν] Est emendatio Contii et Schotti, etiam in schedis Brulart. proposita. δῶρον Steph. cum codd.

25, 4. ὑπὸ τῶν ἀποβαλόντων ψευδομ.] ψευδομ. ὑπὸ τῶν ἀποβαλόντων Bekk. et Brem.

26, 1. ἀκούσαντα] ἀκούσαντά τε mavult Bekk., assentiente Bremio.

ὑβρίζοντι καὶ λέγοντι παρὰ τοὺς νόμους συγγνώμην ἔχετε. τίς γὰρ ἂν ἐμδί μείζων ταύτης γένοιτο συμφορὰ, περὶ τοιούτου πατρὸς οὕτως αἰσχροῦς αἰτίας ἀκηκοῦσι; 27 ὅς πολλάκις μὲν ἐστρατήγησε, πολλοὺς δὲ καὶ ἄλλους κινδύνους μεθ' ὑμῶν ἐκινδύνευσε· καὶ οὔτε τοῖς πολεμίοις τὸ ἐκείνου σῶμα ὑποχείριον ἐγένετο οὔτε τοῖς πολίταις οὐδεμίαν πώποτε ὤφλεν εὐθύνην, ἔτη δὲ γεγυῶς ἐπτά καὶ ἐξήκοντα ἐν ὀλιγαρχίᾳ δι' εὐνοίαν τοῦ 28 ὑμετέρου πλήθους ἀπέθανεν. ἄρ' ἄξιον ὀργισθῆναι τῷ εἰρηκότι καὶ βοηθῆσαι τῷ πατρὶ, ὡς καὶ ἐκείνου κακῶς ἀκηκοῦτος; τί γὰρ ἂν τούτου ἀναιρότερον γένοιτο αὐτῷ, ἢ τεθνάναι μὲν ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν, αἰτίαν δ' ἔχειν ὑπὸ τῶν παίδων; οὐ ἔτι καὶ νῦν, ὧ ἄνδρες δικασταί, τῆς ἀρετῆς τὰ μνημεῖα πρὸς τοῖς ὑμετέροις ἀνάκειται, τὰ δὲ τούτου καὶ τοῦ τούτου πατρὸς τῆς ἡκίας πρὸς τοῖς τῶν πολεμίων· οὕτω σύμφυτος αὐτοῖς ἢ δειλία. 29 καὶ μὲν δὴ, ὧ ἄνδρες δικασταί, ὅσῳ μείζους εἰσι καὶ νεανίαι τὰς ὄψεις, τοσούτῳ μᾶλλον ὀργῆς ἄξιοί εἰσι· 30 δῆλον γὰρ ὅτι τοῖς μὲν σώμασι δύνανται, τὰς δὲ ψυχὰς οὐκ ἔχουσιν. Ἀκούω δ' αὐτὸν, ὧ ἄνδρες δικασταί, ἐπὶ τούτου τὸν λόγον τρέπεσθαι, ὡς ὀργισθεῖς εἴρηκε ταῦτα, ἐμοῦ μαρτυρήσαντος τὴν αὐτὴν μαρτυρίαν Διονυσίῳ. ὑμεῖς δ' ἐνθυμεῖσθε, ὧ ἄνδρες δικασταί, ὅτι ὁ νομοθέτης οὐδεμιᾶ ὀργῇ συγγνώμην δίδωσιν, ἀλλὰ ζημιοῖ τὸν λέγοντα, ἐὰν μὴ ἀποφαίνη ὡς ἐστὶν ἀληθῆ τὰ εἰρημένα. ἐγὼ δὲ δις ἤδη περὶ τούτου μαρτύρηκα· οὐ γὰρ πω ἤδειν ὅτι ὑμεῖς τοὺς μὲν ἰδόντας τιμωρεῖσθε, τοῖς δὲ ἀποβάλλουσι συγγνώμην ἔχετε.

26, 5. αἰσχροῦς αἰτίας] αἰσχρῶν αἰτίαν cum Reiskio scripsit Bekk. ib. ἀκηκοῦσι; ὅς] Sic coni. Reisk. pro vulg. ἀκηκοῦτος; (sine ὅς).

28, 3. ἀναιρότερον] ἀναιρότερον Steph.

6. ὑμετέροις] Auger. et Bekk. post h. v. auctoribus Contio, Wassio et Marklando adiecerunt ἱεροῖς.

7. καὶ τοῦ τούτου] καὶ τὰ τούτου Steph.

Περὶ μὲν οὖν τούτων οὐκ οἶδ' ὅ τι δεῖ πλείω λέ-31
 γειν. ἐγὼ δὲ ὑμῶν δέομαι καταψηφίσασθαι Θεομνή-
 στου, ἐνθυμουμένους ὅτι οὐκ ἂν γένοιτο τούτου μείζων
 ἀγὼν μοι. νῦν γὰρ διώκω κακῆγορίας, τῇ δ' αὐτῇ ψή-
 φῳ φόνου φεύγω τοῦ πατρός· ὅς μόνος, ἐπειδὴ τάχι-
 στα ἐδοκιμάσθην, ἐπεξῆλθον τοῖς τριάκοντα ἐν Ἀρείῳ
 πάγῳ. ὧν μεμνημένοι καὶ ἐμοὶ καὶ τῷ πατρὶ βοηθή-32
 σατε καὶ τοῖς νόμοις τοῖς κειμένοις καὶ τοῖς ὅρκοις οἷς
 ὁμωμόκατε.

31, 1. ὅ τι] ὅτι Steph.

XI.

Λ Υ Σ Ι Ο Υ

Κ Α Τ Α Θ Ε Ο Μ Ν Η Σ Τ Ο Υ Β.

Ἰ¹ Ὅτι μὲν τὸν πατέρα μ' ἔφασκεν ἀπεκτονέναι, πολλοὶ¹¹⁹
 συνοίδασιν ὑμῶν, καὶ μαρτυροῦσι δέ μοι· ὅτι δὲ οὐ
 βεποιήκα, ἔτη γὰρ ἔστι μοι δύο καὶ τριάκοντα, ἐξ οὗ
 δ' ὑμεῖς κατήλθετε, εἰκοστὸν τουτί. φαίνομαι οὖν δω-
 δεκαέτης ὢν, ὅτε ὁ πατήρ ὑπὸ τῶν τριάκοντα ἀπέθνη-
 σκεν, ὥστ' οὐδ' ὅ τι ὀλιγαρχία ἦν ἤδειν, οὐδὲ τῷ πα-
 τρὶ βοηθεῖν οἷός τ' ἦν. ἀλλὰ μὴν οὐδὲ τῶν χρημάτων
 ἕνεκα ἐπεβούλευσα αὐτῷ· ὁ γὰρ πρεσβύτερος ἀδελφός
 πάντα λαβὼν ἀπεστέρησεν ἡμᾶς. Ἴσως δ' ἔρεϊ ὡς οὐκ
 ἔστι τῶν ἀπορρήτων, ἐάν τις φῆ τὸν πατέρα ἀπεκτονέ-
 ναι· τὸν γὰρ νόμον οὐ ταῦτ' ἀπαγορεύειν, ἀλλ' ἀνδρο-
 φόνον οὐκ ἔαν λέγειν. ἐγὼ δ' οἴμαι δεῖν οὐ περὶ τῶν
 ὀνομάτων διαφέρεισθαι, ἀλλὰ περὶ τῆς τῶν ἔργων δια-
 νοίας, καὶ πάντα εἰδέναι ὅτι ὅποσοι ἀπεκτόνασι τι-
 νας, καὶ ἀνδροφόνοι τῶν αὐτῶν εἰσὶ, καὶ ὅσοι ἀνδρο-

1, 1. ἔφασκεν] ἔφασκον Steph., correxerunt Markl. et Taylor.

2. δέ μοι· ὅτι δὲ οὐ] „Π. δέ μοι ὅτι οὐ πεποιήκα.“ Steph. in
 marg.

3, 2. φῆ] εἶπη Steph.

6. ὅποσοι] Sic conl. Steph., retinens tamen librorum MSS. le-
 ctionem ὁποῖοι.

φόνου τινός, καὶ ἀπεκτόνασι τοῦτον. πολὺ γὰρ ἂν ἔρ-4
 γον εἶη τῷ νομοθέτῃ πάντα γράφειν τὰ ὀνόματα, ὅσα
 τὴν αὐτὴν δύναιμι ἔχει· ἀλλὰ περὶ ἐνός εἰπὼν περὶ πάν-
 των ἐδήλωσεν. οὐ γὰρ δὴ που, ἐὰν μὲν τις πατραλοῖαν
 ἢ μητραλοῖαν καλέσῃ, ὑπόδικός ἐστιν· ἐὰν δέ τις τὴν
 τεκοῦσαν ἢ τὸν φυτεύσαντα τύπῃ, ἀζήμιος ἔσται. καὶ 5
 εἰ τις εἶπῃ ῥίψασπιν, ἀθῶος ἔσται· τὸν γὰρ νόμον, ἐὰν
 τις εἶπῃ ἀποβεβληκῆναι τὴν ἀσπίδα, ζημίαν τάττειν,
 ἀλλ' οὐκ ἂν τις ῥίψαι φῆ αὐτήν. ὁμοίως δ' ἂν καὶ
 τῶν ἑνδεκα γενόμενος οὐκ ἂν ἀπεδέχου τὸν ἀπαγόμε-
 νον, ὅτι θολιάτιον ἔξω θέμενος ἢ τὸν χιτωνίσκον, εἰ μὴ
 λωποδύτην ἠνόμαξεν. οὐδ' εἰ τις παῖδ' ἐξῆγεν, ὡς ἂν-6
 δραποδιστήν. καὶ αὐτὸς μὲν ἐδικάσω κακηγορίας τῷ
 εἰπόντι σε ῥίψαι τὴν ἀσπίδα. καίτοι ἐν τῷ νόμῳ οὐ
 γέγραπται, ἀλλ' ἐὰν τις φῆ ἀποβεβληκῆναι. πῶς οὖν
 οὐ δεινὸν, ἐὰν μὲν τις σε εἶπῃ τοὺς νόμους ἐκλαμβά-
 νειν οὕτως, ὡσπερ ἐγὼ νῦν, καὶ τιμωρεῖν τοὺς ἐχθρούς·
 ἐὰν δ' αὐτὸς εἶπῃς, οὐκ ἀξιοῦν δοῦναι δίκην; βοηθή-7
 σατε οὖν μοι, ἐνθυμούμενοι ὅτι μείζον ἐστὶ κακὸν τὸν
 πατέρα ἀπεκτονέσθαι ἢ τὴν ἀσπίδα ῥίψαι. ἐγὼ οὖν δε-
 ξάμην πάσας ἀποβεβληκῆναι ἢ τοιαύτην γνώμην περὶ
 τὸν πατέρα ἔχειν. καὶ γε τοῦτον μὲν ἐώρακα ποιῶντα,
 ὡς καὶ ὑμεῖς ἴστε· αὐτὸς δ' ἔσωσα τὴν ἀσπίδα. ὥστε 8
 διὰ τί οὐκ ἂν λάβοιμι δίκην παρ' αὐτοῦ; τίνος ἐγκλή-
 ματός μοι ὄντος; πότερον ὡς δικαίως ἤκουσα; ἀλλ'
 οὐδ' ἂν αὐτοὶ φήσατε. ἀλλ' ὡς βελτίονος ὄντος; ἀλλ'
 οὐδ' ἂν αὐτὸς ἀξιώσειεν. ἀλλ' ὅτι ἀποβεβληκῶς τὰ ὄ-
 πλα σώσαντι δικάζομαι; ἀλλ' οὐχ οὗτος ὁ λόγος διέ-

3, 8. τοῦτον coni. Bekk. in Add. τουτονι MSS. et Steph.

4, 6. τύπῃ] τύπτοι Steph., in marg. „II. τύπτειν εἶπῃ. “H, τύ-
 ψαι λέγει.”

5, 3. ἀποβεβληκῆναι τὴν ἀσπίδα] τὴν ἀσπίδα ἀποβεβληκῆναι Steph.

6, 1. οὐδ' εἰ] εἰ μὴ Steph.

5. ἐὰν μὲν τις σε] Sic correxerunt vulgatam ἐὰν μὴ τις γε
 Markl. et Taylor. Μὲν etiam C. praebeuit.

7. ἀξιοῦν] Recepti hanc Markl. et Taylori emendationem pro
 vulgata ἀξιον, quam retinuit Bekk.

9σπαρται κατὰ τὴν πόλιν. μὴ δὴ κακῶς ἀκούοντα τὰ
 προσήκοντα ἐλεεῖτε, μηδ' ὑβρίζοντί τε καὶ λέγοντι πα-
 ρὰ τοὺς νόμους συγγνώμην ἔχετε, καὶ ταῦτα εἰς ἄνδρα,
 ὃς πολλὰς μὲν στρατηγίας ἐστρατήγηκε, πολλὰ δὲ μεθ'
 ὑμῶν κεινδύνευκε, καὶ οὔτε τοῖς πολεμίοις ὑποχείριος
 γέγονεν οὔθ' ὑμῖν εὐθυναν ᾤφλεν, ἐβδομήκοντα δ' ἐτῶν
 ἂν ὑπ' ὀλιγαρχίας ἐτελεύτησε διὰ τὴν ὑμετέραν εὐνοίαν.
 10ἄξιον δὲ ὀργισθῆναι ὑπὲρ αὐτοῦ· τί γὰρ ἂν τούτου
 ἀνιαιρότερον ἀκούσειεν, εἰ τεθνηκῶς ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν αλ-
 τίαν ἔχοι ὑπὸ τῶν τέκνων ἀνηρησθῆαι; οὐ τῆς ἀρετῆς
 τὰ μνημεῖα πρὸς τοῖς ὑμετέροις ἀνάκειται, τῆς δὲ του-
 11των κακίας πρὸς τοῖς τῶν πολεμίων; Ἐρεῖ δὲ ὡς ὀργι-
 σθεῖς εἴρηκεν. ὑμεῖς δ' ἐνθυμεῖσθε ὅτι ὁ νομοθέτης οὐ-
 δεμίαν συγγνώμην ὀργῇ δίδωσιν, ἀλλὰ ζημιοῖ τὸν λέ-
 γοντα, ἐὰν μὴ ἀποδεικνύῃ ἀληθῆ. ἐγὼ δὲ δις περὶ τού-
 του μεμαρτύρηκα· οὐ γὰρ ἤδειν ὅτι ὑμεῖς τοὺς μὲν
 ἰδόντας τιμαρεῖσθε, τοῖς δὲ ἀποβάλλουσι συγγνώμην
 12ἔχετε. δέομαι οὖν καταψηφίσασθαι αὐτοῦ. νυνὶ γὰρ¹²
 διώκω μὲν κακῆγορίας, τῇ δ' αὐτῇ ψήφῳ φόνον φεύ-
 γω τοῦ πατρός· οὐ μείζων ἀγὼν οὐκ ἂν γένοιτό μοι,
 ὃς μόνος δοκιμασθεῖς τοῖς τριάκοντ' ἐπεξῆλθον ἐν Ἀρείῳ
 πάγῳ. βοηθήσατ' οὖν κἀκείνῳ κἀμοί.

9, 4. πολλὰ] Sic correxi librorum MSS. omnium (ut videtur) et
 Stephani lectionem πολλάς. Cf. Aeschin. in Ctesiph. §. 139.
 ed. Bekk. — καὶ δυνατός εἰπεῖν καὶ πολλὰ κεινδυνευκῶς
 ἐν τῇ πολιτείᾳ διὰ Θεβαίους. Bekkerus Taylori coniectu-
 ram πολλοὺς recepit et post ὑμῶν addidit κινδύνους.
 Idem ante eum Augerus fecerat.

10, 2. ἀνιαιρότερον] ἀνιαιρώτερον Steph.

4. ὑμετέροις] ἱεροῖς, quam vocem post ὑμετ. addunt Steph.
 Bekk. et reliqui editores, cum optimo Laurentiano omisi.
 Cf. Or. I. in Theomn. §. 23. v. 6.

11, 6. ἰδόντας] Sic Schott. et Brulart. ἰδιώτας Steph. cum codici-
 bus.

12, 2. κακῆγορίας] κατηγορίας Steph.

XII.

Λ Υ Σ Ι Ο Υ

ΚΑΤΑ ΕΡΑΤΟΣΘΕΝΟΥΣ
 ΤΟΥ ΓΕΝΟΜΕΝΟΥ ΤΩΝ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ,
 ΟΝ ΑΥΤΟΣ ΕΙΠΕ ΛΥΣΙΑΣ.

Οὐκ ἄρξασθαι μοι δοκεῖ ἄπορον εἶναι, ὧς ἄνδρες δι-1
 κασταί, τῆς κατηγορίας, ἀλλὰ παύσασθαι λέγοντι. τοι-
 αῦτα αὐτοῖς τὸ μέγεθος καὶ τοσαῦτα τὸ πλῆθος εἰργα-
 σται, ὥστε μήτ' ἂν ψευδόμενον δεινότερα τῶν ὑπαρ-
 χόντων κατηγορεῖσθαι, μήτε τἀληθῆ βουλόμενον εἰπεῖν
 ἅπαντα δύνασθαι, ἀλλ' ἀνάγκη ἢ τὸν κατήγορον ἀπει-
 πεῖν ἢ τὸν χρόνον ἐπιλιπεῖν. τούναντίον δέ μοι δοκοῦ-2
 μεν πείσεσθαι ἢ ἐν τῷ πρὸ τοῦ χρόνου. πρότερον μὲν
 γὰρ ἔδει τὴν ἔχθραν τοὺς κατηγοροῦντας ἐπιδείξαι, ἥτις
 εἶη πρὸς τοὺς φεύγοντας· νῦν δὲ παρὰ τῶν φευγόν-
 των χρὴ πυνθάνεσθαι, ἥτις ἦν αὐτοῖς πρὸς τὴν πόλιν
 ἔχθρα, ἀνθ' ὅτου τοιαῦτα ἐτόλμησαν εἰς αὐτὴν ἑξαμαρ-
 τάνειν. οὐ μέντοι ὡς οὐκ ἔχων οἰκείας ἔχθρας καὶ συμ-
 φορὰς τοὺς λόγους ποιοῦμαι, ἀλλ' ὡς ἅπασι πολλῆς
 ἀφθονίας οὔσης ὑπὲρ τῶν ἰδίων, ἢ ὑπὲρ τῶν δημο-

1, 6. ἀνάγκη ἢ] „Π. ἀνάγκην εἶναι ἢ —.“ Steph. in marg.
 2, 5. ἦν αὐτοῖς] ἢ αὐτοῖς cum Aldina Steph., sed in marg. „Π. ἢ
 αὐτοῖς. Μᾶλλον δὲ, ἦν αὐτοῖς.“ Ἦν deinde omnes libri
 MSS. confirmant.

3βίων ὀργίξεσθαι. ἐγὼ μὲν οὖν, ὧ ἄνδρες δικασταί, οὐτ' ἔμαυτοῦ πώποτε οὔτε ἀλλότρια πράγματα πράξας νῦν ἠνάγκασμαι ὑπὸ τῶν γεγενημένων τούτου κατηγορεῖν, ὥστε πολλάκις εἰς πολλὴν ἀθυμίαν κατέστην, μὴ διὰ τὴν ἀπειρίαν ἀναξίως καὶ ἀδυνάτως ὑπὲρ τοῦ ἀδελφοῦ καὶ ἔμαυτοῦ τὴν κατηγορίαν ποιήσωμαι· ὅμως δὲ περράσομαι ὑμᾶς ἐξ ἀρχῆς ὡς ἂν δύνωμαι δι' ἐλαχίστων διδάξαι.

4 Οὐμὸς πατὴρ Κέφαλος ἐπέισθη μὲν ὑπὸ Περικλέους εἰς ταύτην τὴν γῆν ἀφικέσθαι, ἔτη δὲ τριάκοντα ἄκησε· καὶ οὐδενὶ πώποτε οὔτε ἡμεῖς οὔτε ἐκεῖνος δίκην οὔτε ἐδικασάμεθα οὔτε ἐφύγομεν, ἀλλ' οὕτως ᾤκοῦμεν δημοκρατούμενοι, ὥστε μήτε εἰς τοὺς ἄλλους ἐξαμαρτάνειν μήτε ὑπὸ τῶν ἄλλων ἀδικεῖσθαι. ἐπειδὴ δ' οἱ τριάκοντα πονηροὶ μὲν καὶ συκοφάνται ὄντες εἰς τὴν ἀρχὴν κατέστησαν, φάσκοντες χρῆναι τῶν ἀδίκων καθαρὰν ποιῆσαι τὴν πόλιν καὶ τοὺς λοιποὺς πολίτας ἐπ' ἀρετὴν καὶ δικαιοσύνην τραπέσθαι· καὶ τοιαῦτα λέγοντες οὐ τοιαῦτα ποιεῖν ἐτόλμων, ὡς ἐγὼ περὶ τῶν ἔμαυτοῦ πρῶτον εἰπὼν καὶ περὶ τῶν ὑμετέρων ἀναμνήσαι βπειράσομαι. Θέοργις γὰρ καὶ Πείσων ἔλεγον ἐν τοῖς τριάκοντα περὶ τῶν μετοίκων, ὡς εἶέν τινες τῇ πολιτείᾳ ἀχθόμενοι· καλλίστην οὖν εἶναι πρόφασιν τιμωρεῖσθαι μὲν δοκεῖν, τῷ δ' ἔργῳ χρηματίζεσθαι· πάντως δὲ τὴν μὲν πόλιν γενέσθαι τὴν ἀρχὴν δεῖσθαι χρημάτων. καὶ τοὺς ἀκούοντας οὐ χαλεπῶς ἐπειθον· ἀποκτιννύναι μὲν γὰρ ἀνθρώπους περὶ οὐδενὸς ἠγοῦντο, λαμβάνειν δὲ χρήματα περὶ πολλοῦ ἐποιοῦντο. ἔδοξεν οὖν αὐτοῖς δέκα συλλαβεῖν, τούτων δὲ δύο πένητας, ἵνα αὐτοῖς ἢ πρὸς τοὺς ἄλλους ἀπολογία, ὡς οὐ χρημάτων ἕνεκα ταῦτα πέπρακται, ἀλλὰ συμφέροντα τῇ πολιτείᾳ γεγένηται, ὥσπερ τι τῶν ἄλλων εὐλόγως πεσποιηκότες. διαλαβόντες δὲ τὰς οἰκίας ἐβάδιζον. καὶ ἐμὲ

5, 7. ὑμετέρων] ἡμετέρων Bekk.

7, 6. ἕνεκα] οὐνεκα Steph.

μὲν ξένους ἐστιῶντα κατέλαβον, οὓς ἐξελάσαντες Πείσω-
νί με παραδιδόασιν· οἱ δὲ ἄλλοι εἰς τὸ ἐργαστήριον ἐλ-
θόντες τὰ ἀνδράποδα ἀπεγράφοντο. ἐγὼ δὲ Πείσωνα
μὲν ἡρώτων, εἰ βούλοιτό με σῶσαι χρήματα λαβῶν· ὁ
121δ' ἔφασκεν, εἰ πολλὰ εἶη. εἶπον οὖν ὅτι τάλαντον ἀρ-9
γυρίου ἔτοιμος εἶην δοῦναι· ὁ δ' ὠμολόγησε ταῦτα ποι-
ήσεν. ἠπιστάμην μὲν οὖν ὅτι οὔτε θεοὺς οὔτ' ἀνθρώ-
πους νομίζει, ὅμως δ' ἐκ τῶν παρόντων ἐδόκει μοι ἀ-
ναγκαιότατον εἶναι πίστιν παρ' αὐτοῦ λαβεῖν. ἐπειδὴ10
δὲ ὠμοσεν ἐξώλειαν ἑαυτῷ καὶ τοῖς παισὶν ἐπαρώμενος,
λαβῶν τὸ τάλαντόν με σῶσειν, εἰσελθὼν εἰς τὸ δωμά-
τιον τὴν κιβωτὸν ἀνοίγνυμι. Πείσων δ' αἰσθόμενος εἰς-
έρχεται καὶ ἰδὼν τὰ ἐνόντα καλεῖ τῶν ὑπηρετῶν δύο
καὶ τὰ ἐν τῇ κιβωτῷ λαβεῖν ἐκέλευσεν. ἐπεὶ δὲ οὐχ ὅ-11
σον ὠμολόγησα εἶχεν, ὃ ἄνδρες δικασταί, ἀλλὰ τρία
τάλαντα ἀργυρίου καὶ τετρακοσίους Κυζικηνοὺς καὶ
ἑκατὸν Δαρεικοὺς καὶ φιάλας ἀργυρᾶς τέσσαρας, ἐδεό-
μην αὐτοῦ ἐφόδιά μοι δοῦναι· ὁ δ' ἀγαπήσειν με ἔφα-
σκεν, εἰ τὸ σῶμα σῶσω. ἐξιοῦσι δ' ἐμοὶ καὶ Πείσωνι12
ἐπιτηγχάνει Μηλόβιος τε καὶ Μνησιθείδης ἐκ τοῦ ἐργα-
στηρίου ἀπιόντες, καὶ καταλαμβάνουσι πρὸς αὐταῖς ταῖς
θύραις καὶ ἐρωτῶσιν, ὅπη βαδίζοιμεν· ὁ δ' ἔφασκεν,
εἰς τὰ τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ ἐμοῦ, ἵνα καὶ τὰ ἐν ἐκείνῃ τῇ
οικίᾳ σκέψηται. ἐκείνους μὲν οὖν ἐκέλευον βαδίζειν, ἐμὲ
δὲ μεθ' αὐτῶν ἀκολουθεῖν εἰς Δαμνίππου. Πείσων δὲ13
προσελθὼν σιγᾶν μοι παρακελεύεται καὶ θαρσύνει, ὡς
ἦξων ἐκεῖσε. καταλαμβάνομεν δὲ αὐτόθι Θεογνιν ἐτέ-
ρους φυλάττοντα· ὃ παραδόντες ἐμὲ πάλιν ὄχοντο. ἐν

11, 2. ὠμολόγησα] ὁμολογεῖν cum Aldina Steph., sed in marg.
„Π. ὠμολογήκειν.“

4. Δαρεικοὺς] Sic Schott. Palmer. et Maussacus correxerunt
codicum lectionem καρικοὺς, quam Ald. et Steph. serva-
runt.

ib. ἀργυρᾶς] ἀργυρίου Steph. et MSS. praeter Laurentianum.

12, 1. δ' ἐμοὶ] δέ μοι Steph.

13, 2. μοι παρακελεύεται] με παρακελεύετο Steph.

τοιούτῳ δ' ὄντι μοι κινδυνεύειν ἔδοκει, ὡς τοῦ γε ἀπο-
 14θανεῖν ὑπάρχοντος ἤδη. καλέσας δὲ Δάμνιππον λέγω
 πρὸς αὐτὸν τάδε· Ἐπιτήδειος μὲν μοι τυγχάνεις ὦν,
 ἤκω δ' εἰς τὴν σὴν οἰκίαν· ἀδικῶ δ' οὐδέν· χρημάτων
 δ' ἔνεκα ἀπόλλυμαι. σὺ οὖν ταῦτα πάσχοντί μοι πρό-
 θυμου παράσχου τὴν σεαυτοῦ δύναμιν εἰς τὴν ἐμὴν σω-
 τηρίαν. ὁ δ' ὑπέσχετο ταῦτα ποιήσειν. ἔδοκει δ' αὐ-
 τῷ βέλτιον εἶναι πρὸς Θεόγνιν μνησθῆναι· ἤγειτο γὰρ
 15ἅπαν ποιήσειν αὐτὸν, εἴ τις ἀργύριον διδοίη. ἐκείνου
 δὲ διαλεγομένου Θεόγνιδι, (ἔμπειρος γὰρ ὦν ἐτύγχανον
 τῆς οἰκίας καὶ ἤδειν ὅτι ἀμφίθυρος εἶη) ἔδοκει μοι ταύ-
 τη πειραῖσθαι σωθῆναι, ἐνθυμουμένῳ ὅτι, ἐὰν μὲν λά-
 θω, σωθήσομαι· ἐὰν δὲ ληφθῶ, ἠγούμην μὲν, εἰ Θεό-
 γνις εἶη πεπεισμένος ὑπὸ τοῦ Δαμνίππου χρήματα λα-
 βεῖν, οὐδὲν ἦττον ἀφεθήσεσθαι· εἰ δὲ μὴ, ὁμοίως ἀπο-
 16θανεῖσθαι. ταῦτα διανοηθεὶς ἔφρευγον, ἐκείνων ἐπὶ τῇ
 αὐλείῳ θύρᾳ τὴν φυλακὴν ποιουμένων· τριῶν δὲ θυ-
 ρῶν οὐσῶν, ἃς ἔδει με διελθεῖν, ἅπασαι ἀνεωγμέναι
 ἔτυχον. ἀφικόμενος δὲ εἰς Ἀρχένεω τοῦ ναυκλήρου
 ἐκείνον πέμπω εἰς ἄστν, πευσόμενον περὶ τοῦ ἀδελφοῦ·
 ἤκων δὲ ἔλεγεν ὅτι Ἐρατοσθένης αὐτὸν ἐν τῇ ὁδῷ λα-
 17βῶν εἰς τὸ δεσμοτήριον ἀπαγάγοι. καὶ ἐγὼ τοιαῦτα πε-
 πυσμένος τῆς ἐπιούσης νυκτὸς διέπλευσα Μέγαροῦδε. Πο-
 λεμάρχῳ δὲ παρήγγειλαν οἱ τριάκοντα τὸ ἐπ' ἐκείνων
 εἰδισμένον παράγγελμα, πίνειν κώνειον, πρὶν τὴν αἰ-
 τίαν εἰπεῖν, δι' ἣντινα ἔμελλεν ἀποθανεῖσθαι· οὕτω
 18πολλοῦ ἐδέησε κριθῆναι καὶ ἀπολογήσασθαι. καὶ ἐπει-
 δὴ ἀπεφέρετο ἐκ τοῦ δεσμοτηρίου τεθνεῶς, τριῶν ἡμῖν
 οἰκιῶν οὐσῶν οὐδεμιᾶς εἴασαν ἐξευχεθῆναι, ἀλλὰ κλί-
 σιον μισθωσάμενοι προὔθεντο αὐτόν. καὶ πολλῶν ὄν-
 των ἱματίων αἰτοῦσιν οὐδὲν ἔδοσαν εἰς τὴν ταφὴν, ἀλ-

17, 3. ἐπ' ἐκείνων] Sic Aldina. ὑπ' ἐκείνων Steph. cum MSS. quae
 lectio bene habet, modo cogitatione addas ex antegressis
 verbis παραγγέλλεσθαι. Tum plene sic dixisset orator: τὸ
 ὑπ' ἐκείνων παραγγέλλεσθαι εἰδισμένον.

18, 5. εἰς τὴν ταφὴν] εἰς ταφὴν Steph.

λά τῶν φίλων ὁ μὲν ἱμάτιον, ὁ δὲ προσκεφάλαιον,
 ὁ δὲ ὅ τι ἕκαστος ἔτυχεν ἔδωκεν εἰς τὴν ἐκείνου ταφὴν.
 καὶ ἔχοντες μὲν ἑπτακοσίας ἀσπίδας τῶν ἡμετέρων,¹⁹
 ἔχοντες δὲ ἀργύριον καὶ χρυσίον τοσοῦτον, χαλκὸν δὲ
 καὶ κόσμον καὶ ἐπιπλα καὶ ἱμάτια γυναικεῖα, ὅσα οὐδε-
 πώποτε ᾤοντο κτήσασθαι, καὶ ἀνδράποδα εἴκοσι καὶ
 ἑκατὸν (ὧν τὰ μὲν βέλτιστα ἔλαβον, τὰ δὲ λοιπὰ εἰς
 τὸ δημόσιον ἀπέδοσαν) εἰς τοσαύτην ἀπληστίαν καὶ αἰ-
 σχροκέρδειαν ἀφίκοντο καὶ τοῦ τρόπου τοῦ αὐτῶν ἀπό-
 δεῖξιν ἐποιήσαντο· τῆς γὰρ Πολεμάρχου γυναικὸς χρυ-
 σοῦς ἑλικτῆρας, οὓς ἔχουσα ἐτύγχανεν, ὅτε τὸ πρῶτον
 ἦλθεν εἰς τὴν οἰκίαν Μηλόβιος, ἐκ τῶν ὧτων ἐξείλετο.
¹²²καὶ οὐδὲ κατὰ τὸ ἐλάχιστον μέρος τῆς οὐσίας ἔλεου²⁰
 παρ' αὐτῶν ἐτυγγάνομεν· ἀλλ' οὕτως εἰς ἡμᾶς διὰ τὰ
 χρήματα ἐξημάρτανον, ὥσπερ ἂν ἕτεροι μεγάλων ἀδικη-
 μάτων ὄργην ἔχοντες, οὐ τούτων ἀξίους γε ὄντας τῆ
 πόλει, ἀλλὰ πάσας τὰς χορηγίας χορηγήσαντας, πολλὰς
 δ' εἰσφορὰς εἰσενεγκόντας, κοσμίους δ' ἡμᾶς αὐτοὺς
 παρέχοντας καὶ πᾶν τὸ προσταττόμενον ποιούντας,
 ἐχθρὸν δ' οὐδένα κεκτημένους, πολλοὺς δ' Ἀθηναίων ἐκ
 τῶν πολεμίων λυσαμένους τοιούτων ἠξίωσαν, οὐχ ὁ-
 μοίως μετοικοῦντας ὥσπερ αὐτοὶ ἐπολιτεύοντο. οὕτοι²¹
 γὰρ πολλοὺς μὲν τῶν πολιτῶν εἰς τοὺς πολεμίους ἐξή-
 λασαν, πολλοὺς δ' ἀδίκως ἀποκτείναντες ἀτάφους ἐποί-
 ησαν, πολλοὺς δ' ἐπιτίμους ὄντας ἀτίμους τῆς πόλεως
 κατέστησαν, πολλῶν δὲ θυγατέρας μελλούσας ἐκδίδοσθαι
 ἐκώλυσαν. καὶ εἰς τοσοῦτόν εἰσι τόλμης ἀφιγμένοι, ὥσθ'²²
 ἦκουσιν ἀπολογησόμενοι καὶ λέγουσιν ὡς οὐδὲν κακὸν
 οὐδ' αἰσχρὸν εἰργασμένοι εἰσίν· ἐγὼ δ' ἐβουλόμην ἂν
 αὐτοὺς ἀληθῆ λέγειν· μετῆν γὰρ ἂν καὶ ἐμοὶ τούτου
 τάγαθοῦ οὐκ ἐλάχιστον μέρος. νῦν δὲ οὔτε πρὸς τὴν²³
 πόλιν αὐτοῖς τοιαῦτα ὑπάρχει οὔτε πρὸς ἐμέ· τὸν ἀδελ-

19, 9. ἑλικτῆρας] ἑλυκτῆρας Steph., in marg. „Π. ἑλυκτῆρας.“

20, 6. εἰσενεγκόντας] Est Marklandi emendatio, quam C. videtur confirmasse. ἐνεγκόντας vulgo.

φὸν γὰρ μου (ὡσπερ καὶ πρότερον εἶπον) Ἐρατοσθένους ἀπέκτεινεν, οὔτε αὐτὸς ἰδίᾳ ἀδικούμενος οὔτε εἰς τὴν πόλιν ὄρων ἐξαμαρτάνοντα, ἀλλὰ τῇ ἑαυτοῦ παρανομίᾳ προσδύμῳς ἐξυπηρετῶν. ἀναβιβασάμενος δ' αὐτὸν βούλομαι ἐρέσθαι, ὡς ἄνδρες δικασταί. τοιαύτην γὰρ γνώμην ἔχω· ἐπὶ μὲν τῇ τούτου ὠφελείᾳ καὶ πρὸς ἕτερον περὶ τούτου διαλέγεσθαι ἀσεβὲς εἶναι νομίζω, ἐπὶ δὲ τῇ τούτου βλάβῃ καὶ πρὸς αὐτὸν τοῦτον ὅσιον καὶ εὐσεβὲς. ἀνάβηθι οὖν μοι καὶ ἀποκρίναι, ὅ τι ἂν σε ἐρωτῶ.

25 Ἀπήγαγες Πολέμαρχον ἢ οὐ; Τὰ ὑπὸ τῶν ἀρχόντων προσταχθέντα δεδιῶς ἐποιοῦν. Ἦσθα δ' ἐν τῷ βουλευτηρίῳ, ὅτε οἱ λόγοι ἐγίνοντο περὶ ἡμῶν; Ἦν. Πρότερον συνηγόρευες τοῖς κελεύουσιν ἀποκτεῖναι ἢ ἀντέλεγες; Ἀντέλεγον. Ἴνα μὴ ἀποθάνωμεν; Ἴνα μὴ ἀποθάνητε. Ἦγούμενος ἡμᾶς ἀδίκᾳ πάσχειν [ἢ δίκαια];
26 Ἀδίκᾳ. Εἶτ', ὡς σχετλιάτατε πάντων, ἀντέλεγες μὲν, ἵνα σώσειας, συνελάμβανες δὲ, ἵνα ἀποκτείνεις; καὶ ὅτε μὲν τὸ πλῆθος ἦν ὑμῶν κύριον τῆς σωτηρίας τῆς ἡμετέρας, ἀντιλέγειν φῆς τοῖς βουλομένοις ἡμᾶς ἀπολέσαι· ἐπειδὴ δὲ ἐπὶ σοὶ μόνῳ ἐγένετο καὶ σώσαι Πολέμαρχον καὶ μὴ, εἰς τὸ δεσμωτήριον ἀπήγαγες; εἶθ' ὅτι μὲν, ὡς φῆς, ἀντειπῶν, οὐδὲν ὠφέλησας, ἀξιοῖς χρηστὸς νομίζεσθαι· ὅτι δὲ συλλαβῶν ἀπέκτεινας, οὐκ οἶει ἐμοὶ καὶ
27 τουτοισὶ δοῦναι δίκην; Καὶ μὴν οὐδὲ τοῦτο εἰκὸς αὐτῷ πιστεύειν, εἴπερ ἀληθῆ λέγει φάσκων ἀντειπεῖν, ὡς

24, 5. ὅσιον] Sic correxerunt Steph. et Scalig. Aldinae et omnium fere codicum lectionem ὅσον. Idem viri docti etiam εὐσεβὲς pro ἀσεβὲς, quod in Aldina est, primi proposuerunt.

6. ὅ τι coni. Bekk. εἴ τι libri MSS. et Steph.

25, 3. ἐγίνοντο] ἐγένοντο Steph.

5. μὴ ἀποθάνωμεν] μὴ om. Steph. et codd. praeter Laurentianum.

6. ἢ δίκαια] Haec verba cum Bekk. et Bremio uncis inclusi, quum absint a codice C.

26, 2. ἀποκτείνεις] „Praestat ἀποκτείνεις.“ Bekk. in Add.

αὐτῷ ἐτάχθη. οὐ γὰρ δὴ που ἐν τοῖς μετοίκοις πίστιν παρ' αὐτοῦ ἐλάμβανον. ἔπειτα τῷ ἦσσον εἰκὸς ἦν προσταχθῆναι ἢ ὅστις ἀντειπὼν γε ἐτύγγανεν καὶ γνώμην ἀποδεδειγμένος; τίνα γὰρ εἰκὸς ἦν ἤττον ταῦτα ὑπηρετῆσαι ἢ τὸν ἀντειπόντα οἷς ἐκεῖνοι ἐβούλοντο προαχθῆναι; ἔτι δὲ τοῖς μὲν ἄλλοις Ἀθηναίοις ἰκανὴ μοι δο-28 καὶ πρόφασις εἶναι τῶν γεγενημένων εἰς τοὺς τριάκοντα ἀναφέρειν τὴν αἰτίαν· αὐτοὺς δὲ τοὺς τριάκοντα, ἀν εἰς σφᾶς αὐτοὺς ἀναφέρωσι, πῶς ὑμᾶς εἰκὸς ἀποδέχεσθαι; εἰ μὲν γὰρ τις ἦν ἐν τῇ πόλει ἀρχὴ ἰσχυροτέρα29 αὐτῆς, ὑφ' ἧς αὐτῷ προσετάττετο παρὰ τὸ δίκαιον ἀνθρώπου ἀπολλύναι, ἴσως ἀν εἰκότως αὐτῷ συγγνώμην εἴχετε· νῦν δὲ παρὰ τοῦ ποτὲ καὶ λήψεσθε δίκην, εἴπερ ἐξέσται τοῖς τριάκοντα λέγειν ὅτι τὰ ὑπὸ τῶν τριάκοντα προσταχθέντα ἐποίουν; καὶ μὲν δὴ οὐκ ἐν τῇ οἰκίᾳ,30 ἀλλ' ἐν τῇ ὁδοῦ, σώζων αὐτὸν καὶ τὰ τούτοις ἐψηφισμένα, συλλαβῶν ἀπήγαγεν. ὑμεῖς δὲ πάντες ὀργίξεσθε, ὅσοι εἰς τὰς οἰκίας ἦλθον τὰς ὑμετέρας ζήτησιν ποιούμενοι ἢ ὑμῶν ἢ τῶν ὑμετέρων τινός. καίτοι εἰ31 ἢ31 χρὴ τούτοις διὰ τὴν ἑαυτῶν σωτηρίαν ἑτέρους ἀπολέσαι συγγνώμην ἔχειν, ἐκείνοις ἀν δικαιότερον ἔχοιτε· κίνδυνος γὰρ ἦν πεμφθεῖσι μὴ ἐλθεῖν καὶ καταλαβοῦσιν ἐξάρνοις γενέσθαι. τῷ δὲ Ἐρατοσθένει ἐξῆν εἰπεῖν

27, 3. ἐτάχθη] Sic libri MSS. et Steph., Bekk. et Brem. cum Reiskio προσετάχθη dederunt.

4. ἦσσον] Sic conl. Canterus pro πίστιν, quod tantum non omnes codices et Steph. exhibent.

7. ἐβούλοντο] ἐβουλεύοντο Steph. cum Aldina.

28, 4. ὑμᾶς εἰκὸς] εἰκὸς ὑμᾶς Bekk. e C.

29, 1. ἦν om. Steph.

4. παρὰ τοῦ ποτὲ] Sic conl. Canter. nec aliter scriptum esse dicitur in schedis Brulart. et (Tayloro referente) in codice Veneto. παρ' αὐτοῦ πόττε Steph. cum ceteris MSS.

30, 1. καὶ μὲν, ut pro vulg. καὶ μηδὲν coniecerat Marklandus, in C. scriptum reperit Bekk.

2. σώζων αὐτὸν καὶ τ. τ. ἐψηφισμένα, συλλαβῶν] Sic Laurent. Ceteri libri MSS. et Steph. σώζοντα αὐτὸν καὶ τὰ τούτοις ἐψηφισμένα, ὃν συλλαβῶν.

ὅτι οὐκ ἀπήντησεν, ἔπειτα ὅτι οὐκ εἶδεν· ταῦτα γὰρ οὐτ' ἔλεγχον οὔτε βάσανον εἶχεν, ὥστε μηδ' ὑπὸ τῶν 32 ἐχθρῶν βουλομένων οἷόν τ' εἶναι ἐξελεγχθῆναι. χρῆν δέ σε, ὦ Ἐρατόσθενες, εἶπερ ἦσθα χρηστός, πολὺ μᾶλλον τοῖς μέλλουσιν ἀδίκως ἀποθανεῖσθαι μηνυτὴν γενέσθαι ἢ τοὺς ἀδίκως ἀπολουμένους συλλαμβάνειν. νῦν δέ σου τὰ ἔργα φανερὰ γεγένηται οὐχ ὡς ἀνιωμένου, 33 ἀλλ' ὡς ἠδομένου τοῖς γιγνομένοις, ὥστε τούσδε ἐκ τῶν ἔργων χρὴ μᾶλλον ἢ ἐκ τῶν λόγων τὴν ψῆφον φέρειν, ἃ Ἰσασι γεγενημένα τῶν τότε λεγομένων τεκμήρια λαμβάνοντας, ἐπειδὴ μάρτυρας περὶ αὐτῶν οὐχ οἷόν τε παρασχέσθαι. οὐ γὰρ μόνον ἡμῖν παρεῖναι οὐκ ἐξῆν, ἀλλ' οὐδὲ παρ' αὐτοῖς εἶναι, ὥστ' ἐπὶ τούτοις ἐστὶ πάντα τὰ κακὰ ἐργασμένοις τὴν πόλιν πάντα τὰγαθὰ περὶ αὐ- 34 τῶν λέγειν. τοῦτο μέντοι οὐ φεύγω, ἀλλ' ὁμολογῶ σοι, εἰ βούλει, ἀντειπεῖν· θαυμάζω δὲ τί ἂν ποτε ποιήσαις συνειπῶν, ὅποτε ἀντειπεῖν φάσκων ἀπέκτεινας Πολέμαρχον. φέρε δὴ, τί ἂν εἰ καὶ ἀδελφοὶ ὄντες ἐτύχετε αὐτοῦ ἢ καὶ υἱεῖς; ἀπεψηφίσασθε; δεῖ γὰρ, ὦ ἄνδρες δικασταί, Ἐρατοσθένην δυοῖν θάτερον ἀποδείξαι, ἢ ὡς οὐκ ἀπήγαγεν αὐτὸν, ἢ ὡς δικαίως τοῦτ' ἔπραξεν. οὗτος δὲ ὡμολόγηκεν ἀδίκως συλλαβεῖν, ὥστε ῥα- 35 δίαν ὑμῖν τὴν διαψήφισιν περὶ αὐτοῦ πεποίηκε. καὶ μὲν δὴ πολλοὶ καὶ τῶν ἀστῶν καὶ τῶν ξένων ἤκουσιν εἰδόμενοι τίνα γνώμην περὶ τούτων ἔξετε. ὧν οἱ μὲν ὑμέτεροι ὄντες πολῖται μαθόντες ἀπίασιν ὅτι ἢ δίκην δώσουσιν ὧν ἂν ἐξαμάρτωσιν, ἢ πράξαντες μὲν ὧν ἐφίενται τύραννοι τῆς πόλεως ἔσονται, δυστυχήσαντες δὲ τὸ ἴσον ὑμῖν ἔξουσιν· ὅσοι δὲ ξένοι ἐπιδημοῦσιν, εἴσονται πότερον ἀδίκως τοὺς τριάκοντα ἐκκηρύττουσιν ἐκ τῶν πόλεων ἢ δικαίως. εἰ γὰρ δὴ αὐτοὶ οἱ κακῶς πεπον-

31, 6. εἶδεν] οἶδεν Steph.

33, 6. αὐτοῖς] αὐτοῖς Steph.

34, 8. ὡμολόγηκεν] ὡμολόγησεν Steph.

35, 4. ὑμέτεροι] ἡμέτεροι Steph.

θότες λαβόντες ἀφήσουσιν, ἢ που σφᾶς αὐτοὺς ἠγήσονται περιέργους ὑπὲρ ὑμῶν τειρομένους. οὐκουν δεινόν, 36 εἰ τοὺς μὲν στρατηγούς, οἳ ἐνίκων ναυμαχοῦντες, ὅτι διὰ χειμῶνα οὐχ οἷοί τ' ἔφασαν εἶναι τοὺς ἐκ τῆς θαλάττης ἀνελέσθαι, θανάτῳ ἐξημιώσατε, ἠγούμενοι χοῆναι τῇ τῶν τεθνεώτων ἀρετῇ παρ' ἐκείνων δίκην λαβεῖν· τούτους δὲ δὴ, οἳ ἰδιῶται μὲν ὄντες καθ' ὅσον ἐδύναντο ἐποίησαν ἠττηθῆναι ναυμαχοῦντας, ἐπειδὴ δὲ εἰς τὴν ἀρχὴν κατέστησαν, ὁμολογοῦσιν ἐκόντες πολλοῦς τῶν πολιτῶν ἀκρίτους ἀποκτινύναι, οὐκ ἄρα χοῆ αὐτοὺς καὶ τοὺς παῖδας ὑφ' ὑμῶν ταῖς ἐσχάταις ζημίαις κολάζεσθαι;

Ἐγὼ τοίνυν, ὧ ἄνδρες δικασταί, ἠξίουν ἱκανὰ εἶναι 37 τὰ κατηγορημένα· μέχρι γὰρ τούτου νομίζω χοῆναι κατηγορεῖν, ἕως ἂν θανάτου δόξῃ τῷ φεύγοντι ἄξια εἰργάσθαι· ταύτην γὰρ ἐσχάτην δίκην δυνάμεθα παρ' αὐτῶν λαβεῖν. ὥστ' οὐκ οἶδ' ὅτι δεῖ πολλὰ κατηγορεῖν τοιούτων ἀνδρῶν, οἳ οὐδ' ὑπὲρ ἐνὸς ἐκάστου τῶν πεπραγμένων δις ἀποθανόντες δίκην δοῦναι δύναιντ' ἂν. οὐ γὰρ 38 δὴ οὐδὲ τοῦτο αὐτῷ προσήκει ποιῆσαι, ὅπερ ἐν τῇδε τῇ πόλει εἰθισμένον ἐστὶ, πρὸς μὲν τὰ κατηγορημένα μηδὲν ἀπολογεῖσθαι, περὶ δὲ σφῶν αὐτῶν ἕτερα λέγοντες ἐνίοτε ἐξαπατῶσιν, ὑμῖν ἀποδεικνύντες ὡς στρατιῶται ἀγαθοὶ εἰσιν, ἢ ὡς πολλὰς τῶν πολεμίων ναῦς ἔλαβον τριηρα-

35, 11. τειρομένους est Canteri emendatio. τηρουμένους Steph. cum codicibus.

36, 1. οὐκουν] οὐκοῦν Steph.

2. ὅτι] Ita Reisk. lectionem vulgatam ὅτι auctore Marklando correxit. Idem Bekk. et Brem. auctoritate codicis X. fecerunt.

5. τεθνεώτων] Sic Bekk. et Brem. τεθνειώτων (ut Steph. dedit) vel τεθνεότων MSS.

6. δὴ om. Steph. et codd. praeter Vindobonensem.

10. ὑφ'] Est correctio Contii et Reiskii, firmata Laurentiano. ἀφ' ceteri codd. et Steph.

37, 4. ταύτην] ταῦτα Steph.

5. ὅτι] ὅτι Steph.

38, 2. αὐτῷ] αὐτοῖς Steph.

3. κατηγορημένα] κατηγορούμενα Steph.

39 *χρήσαντες, ἢ πόλεις πολεμίας, οὐσας φίλας ἐποίησαν· ἐπεὶ κελεύετε αὐτὸν ἀποδείξαι ὅπου τοσούτους τῶν πολεμίων ἀπέκτειναν, ὅσους τῶν πολιτῶν, ἢ ναῦς ὅπου τοσαύτας ἔλαβον, ὅσας αὐτοὶ παρέδωκαν, ἢ πόλιν ἦντινα τοιαύτην*
 40 *προσεκτήσαντο, οἷαν τὴν ἡμετέραν κατεδουλώσαντο. ἀλλὰ γὰρ ὅπλα τῶν πολεμίων ἐσκύλευσαν ὅσαπερ ὑμῶν ἀφείλοντο; ἀλλὰ τείχη τοιαῦτα εἶλον, οἷα τῆς ἑαυτῶν πατρίδος κατέσκαψαν; οἵτινες καὶ τὰ περὶ τὴν Ἀττικὴν φρού-*
 124 *ρια καθείλον καὶ ὑμῖν ἐδήλωσαν ὅτι οὐδὲ τὸν Πειραιᾶ Λακεδαιμονίων προστατόντων περιεἶλον, ἀλλ' οἷς αὐτοῖς*
 41 *τὴν ἀρχὴν οὕτω βεβαιοτέραν ἐνόμιζον εἶναι. Πολλάκις οὖν ἐθαύμασα τῆς τόλμης τῶν λεγόντων ὑπὲρ αὐτῶν, πλὴν ὅταν ἐνθυμηθῶ ὅτι τῶν αὐτῶν ἐστὶν αὐτοῦς τε πάν-*
 42 *τα τὰ κακὰ ἐργάζεσθαι καὶ τοὺς τοιούτους ἐπαινεῖν. οὐ γὰρ νῦν πρῶτον τῷ ὑμετέρῳ πλήθει τὰ ἐναντία ἐπραξεν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν τετρακοσίων ἐν τῷ στρατοπέδῳ ὀλιγαρχίαν καθιστὰς ἔφευγεν ἐξ Ἑλλησπόντου τριήραρχος καταλιπὼν τὴν ναῦν, μετὰ Ἰατροκλέους καὶ ἐτέρων, ὧν τὰ ὀνόματα οὐδὲν δεῖμαι λέγειν. ἀφικόμενος δὲ δεῦρο τάναντία τοῖς βουλομένοις δημοκρατίαν εἶναι ἐπραττεν. καὶ τούτων μάρτυρας ὑμῖν παρέξομαι.*

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

43 *Τὸν μὲν τοίνυν μεταξὺ βίον αὐτοῦ παρήσω· ἐπειδὴ δὲ ἡ ναυμαχία καὶ ἡ συμφορὰ τῇ πόλει ἐγένετο, δημοκρατίας ἔτι οὐσης, ὅθεν τῆς στάσεως ἤρξαν, πέντε ἄνδρες ἔφοροι κατέστησαν ὑπὸ τῶν καλουμένων ἐταίρων, συναγωγεῖς μὲν τῶν πολιτῶν, ἄρχοντες δὲ τῶν συνωμοτῶν, ἐναντία δὲ τῷ ὑμετέρῳ πλήθει πράττοντες· ὧν Ἐρατο-*
 44 *σθένης καὶ Κριτίας ἦσαν. οὗτοι δὲ φυλάρχους τε ἐπὶ τὰς φυλακὰς κατέστησαν, καὶ ὅτι δεῖο χειροτονεῖσθαι καὶ οὐσ-
 τινας χρεῖη ἄρχειν παρήγγελλον, καὶ εἴ τι ἄλλο πράττειν*

38, 7. ἢ πόλεις] ἢ adiectum est de coni. Marklandi.

39, 2. αὐτὸν] „Π. αὐτοῦς“ Steph. in marg.

4. παρέδωκαν] παρέδωκαν Steph.

40, 5. ἐδήλωσαν] ἐδούλωσαν Steph.

44, 3. χρεῖη] Sic Bekk. χρῆ Steph. et Brem.

βούλοιντο, κύριοι ἦσαν· οὕτως οὐχ ὑπὸ τῶν πολεμίων μόνον, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τούτων πολιτῶν ὄντων ἐπεβουλεύεσθε, ὅπως μήτ' ἀγαθὸν μηδὲν ψηφίσαισθε πολλῶν τε ἐνδεεῖς ἔσεσθε. τοῦτο γὰρ καὶ ἠπίσταντο, ὅτι ἄλλως μὲν⁴⁵ οὐχ οἰοί τε ἔσονται περιγενέσθαι, κακῶς δὲ πραττόντων δυνήσονται· καὶ ὑμᾶς ἠγοῦντο τῶν παρόντων κακῶν ἐπιθυμοῦντας ἀπαλλαγῆναι περὶ τῶν μελλόντων οὐκ ἐνθυμήσεσθαι. ὡς τοίνυν τῶν ἐφόρων ἐγένετο, μάρτυρας⁴⁶ ὑμῖν παρέξομαι, οὐ τοὺς τότε συμπράττοντας (οὐ γὰρ ἂν δυναίμην), ἀλλὰ τοὺς αὐτοῦ Ἐρατοσθένους ἀκούσαντας. καίτοι εἰ ἔσωφρόνουν, κατεμαρτύρουν ἂν αὐτῶν⁴⁷ καὶ τοὺς διδασκάλους τῶν σφετέρων ἀμαρτημάτων σφόδρ' ἂν ἐκόλαζον· καὶ τοὺς ὄρκους, εἰ ἔσωφρόνουν, οὐκ ἂν ἐπὶ μὲν τοῖς τῶν πολιτῶν κακοῖς πιστοὺς ἐνόμιζον, ἐπὶ δὲ τοῖς τῆς πόλεως ἀγαθοῖς ῥαδίως παρέβαινον. πρὸς μὲν οὖν τούτους τοσαῦτα λέγω, τοὺς δὲ μάρτυράς μοι κάλει. καὶ ὑμεῖς ἀνάβητε.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

Τῶν μὲν μαρτύρων ἀκηκόατε. τὸ δὲ τελευταῖον εἰς⁴⁸ τὴν ἀρχὴν καταστάς ἀγαθοῦ μὲν οὐδενὸς μετέσχευ, ἄλλων δὲ πολλῶν. καίτοι εἶπερ ἦν ἀνὴρ ἀγαθὸς, ἐχορῆν ἂν πρῶτον μὲν μὴ παρανόμως ἄρχειν, ἔπειτα τῇ βουλῇ μηνυτὴν γίνεσθαι περὶ τῶν εἰσαγγελιῶν ἀπασῶν, ὅτι ψευδεῖς εἶεν καὶ Βάτραχος καὶ Αἰσχυλίδης οὐ τᾶληθῆ μηνύουσιν, ἀλλὰ τὰ ὑπὸ τῶν τριάκοντα πλασθέντα εἰσαγγέλλουσι, συγκαίμενα ἐπὶ τῇ τῶν πολιτῶν βλάβῃ. καὶ⁴⁹ μὲν δὴ, ὧς ἄνδρες δικασταί, ὅσοι κακόνοι ἦσαν τῷ ὑμετέρῳ πλήθει, οὐδὲν ἔλαττον εἶχον σιωπῶντες· ἕτεροι γὰρ ἦσαν οἱ λέγοντες καὶ πράττοντες ὧν οὐχ οἶόν τ' ἦν μείζω κακὰ γενέσθαι τῇ πόλει. ὀπόσοι δ' εὐνοί φασι εἶναι,

44, 6. ψηφίσαισθε] ψηφίσεσθε Steph.

45, 3. ὑμᾶς] ἡμᾶς Steph. Primus Reisk. suasore Marklando ὑμᾶς reposuit.

43, 3. ἂν] „F. αὐτόν.“ Bekk. in Add.

7. ἀλλὰ τὰ] Hanc Reiskii emendationem confirmavit Laurentianus. Ceteri codd. et Steph. ἀλλὰ τᾶληθῆ.

πῶς οὐκ ἔνταῦθα ἔδειξαν, αὐτοὶ τε τὰ βέλτιστα λέγοντες καὶ τοὺς ἑξαμαρτάνοντας ἀποτρέποντες;

- 50 "Ἴσως δ' ἂν ἔχοι εἰπεῖν ὅτι ἐδεδοίκει, καὶ ὑμῶν τοῦτο ἐνίοις ἱκανὸν ἔσται. ὅπως τοίνυν μὴ φανήσεται ἐν τῷ λόγῳ τοῖς τριάκοντα ἐναντιούμενος· εἰ δὲ μὴ, ἔνταῦθα δῆλος ἔσται ὅτι ἐκεῖνά τε αὐτῷ ἤρθεσκε καὶ τοσοῦτον ἐδύνατο, ὥστε ἐναντιούμενος μηδὲν κακὸν παθεῖν ὑπ' αὐτῶν. χρῆν δ' αὐτὸν ὑπὲρ τῆς ὑμετέρας σωτηρίας ταύτην τὴν προθυμίαν ἔχειν, ἀλλὰ μὴ ὑπὲρ Θεραμέων, ὃς 51 εἰς ὑμᾶς πολλὰ ἐξήμαρτεν. ἀλλ' οὗτος τὴν μὲν πόλιν ἐχθρὰν ἐνόμιζεν εἶναι, τοὺς δ' ὑμετέρους ἐχθροὺς φίλους, ὡς ἀμφοτέρωτα ταῦτα ἐγὼ πολλοῖς τεκμηρίοις παραστήσω, καὶ τὰς πρὸς ἀλλήλους διαφορὰς οὐχ ὑπὲρ ὑμῶν,¹²⁵ ἀλλ' ὑπὲρ ἑαυτῶν γινομένης, ὁπότεροι ταῦτα πράξουσιν 52 καὶ τῆς πόλεως ἄρξουσιν. καὶ γὰρ [εἰ] ὑπὲρ τῶν ἀδικουμένων ἐστασίαζον, ποῦ κάλλιον ἦν ἀνδρὶ ἄρχοντι, ἢ Θερασυβούλου Φυλῆν κατειληφότος, τότε ἐπιδείξασθαι τὴν αὐτοῦ συνουσίαν; ὁ δ' ἀντὶ τοῦ ἐπαγγείλασθαι τι ἢ προᾶξι ἀγαθὸν πρὸς τοὺς ἐπὶ Φυλῆ, ἐλθῶν μετὰ τῶν συναρχόντων εἰς Σαλαμίνα καὶ Ἐλευσίνάδε τριακοσίους τῶν πολιτῶν ἀπήγαγεν εἰς τὸ δεσμωτήριον, καὶ μιᾷ ψήφῳ αὐτῶν 53 πάντων θάνατον κατεψηφίσατο. ἐπειδὴ δὲ εἰς τὸν Πειραιᾶ ἦλθομεν καὶ αἱ ταραχαὶ γεγενημέναι ἦσαν καὶ περὶ τῶν διαλλαγῶν οἱ λόγοι ἐγίνοντο, πολλὰς ἐκάτεροι ἐπίδας εἴχομεν πρὸς ἀλλήλους ἔσεσθαι ὡς ἀμφοτέρωτεροι ἔδοξαν. οἱ μὲν γὰρ ἐκ Πειραιέως κρείττους ὄντες εἴασαν αὐ-

50, 2. τοίνυν] τι Steph.

3. ἔνταῦθα] Sic Ald. Steph. et C. ἐνταυθοῦ cum tribus codicibus (Coisl. Vind. X.) Reisk. et Auger.

4. αὐτῷ est emendatio Contii, Palm. et Canteri, quam schædæ Brul. et Laurent. firmarunt. αὐτὰ ᾧ reliqui libri et Steph.

51, 5. ὁπότεροι] ὁπότεροί μοι Steph.

52, 1. εἰ] Hanc particulam, qua carent MSS. et Steph., ex coniectura Canteri addiderunt Reisk. Auger. Bekk. Brem.: ego uncis inclusi. — In versu sq. post ποῦ add. C. δέ.

2. ἦν] ἂν ἦν Steph. et MSS. excepto codice C.

53, 5. Πειραιέως] Πειραιῶς Bremi.

τοὺς ἀπελθεῖν· οἱ δὲ εἰς τὸ ἄστυ ἐλθόντες τοὺς μὲν τριά-54
 κοντα ἐξέβαλον πλὴν Φείδωνος καὶ Ἐρατοσθένους, ἄρ-
 χοντας δὲ τοὺς ἐκείνοις ἐχθίστους εἶλοντο, ἡγούμενοι δι-
 καίως ἂν ὑπὸ τῶν αὐτῶν τοὺς τε τριάκοντα μισεῖσθαι καὶ
 τοὺς ἐν Πειραιεῖ φιλεῖσθαι. τούτων τοίνυν Φείδων ὁ τῶν55
 τριάκοντα γενόμενος καὶ Ἰπποκλῆς καὶ Ἐπιχάρης ὁ Λαμ-
 πρεὺς καὶ ἕτεροι οἱ δοκοῦντες εἶναι ἐναντιώτατοι Χαρι-
 κλεῖ καὶ Κριτία καὶ τῇ ἐκείνων ἐταιρεία, ἐπειδὴ αὐτοὺς
 εἰς τὴν ἀρχὴν κατέστησαν, πολὺ μείζω στάσις καὶ πόλεμον
 ἐπὶ τοὺς ἐν Πειραιεῖ ἢ τοῖς ἐξ ἄστεος ἐποίησαν. οὗ καὶ φα-56
 νερῶς ἐπεδείξαντο ὅτι οὐχ ὑπὲρ τῶν ἐν Πειραιεῖ οὐδ' ὑπὲρ
 τῶν ἀδίκως ἀπολλυμένων ἐστασίαζον, οὐδ' οἱ τεθνεῶτες
 αὐτοὺς ἐλύπουν οὐδ' οἱ μέλλοντες ἀποθανεῖσθαι, ἀλλ' οἱ
 μείζον δυνάμενοι καὶ θάσσον πλουτοῦντες. λαβόντες γὰρ57
 τὰς ἀρχὰς καὶ τὴν πόλιν ἀμφοτέροις ἐπολέμουν, τοῖς τε
 τριάκοντα πάντα κακὰ εἰργασμένοις καὶ ὑμῖν πάντα κακὰ
 πεπονθόσι. καίτοι τοῦτο πᾶσι δῆλον ἦν ὅτι, εἰ μὲν ἐκεῖνοι
 δικαίως ἔφευγον, ὑμεῖς ἀδίκως, εἰ δ' ὑμεῖς ἀδίκως, οἱ
 τριάκοντα δικαίως· οὐ γὰρ δὴ ἐτέρων ἔργων αἰτίαν λαβόν-
 τες ἐκ τῆς πόλεως ἐξέπεσον, ἀλλὰ τούτων· ὥστε σφόδρα58
 χρῆ ὀργίζεσθαι, ὅτι Φείδων αἰρεθεὶς ὑμᾶς διαλλάξαι καὶ κα-
 ταγαγεῖν τῶν αὐτῶν ἔργων Ἐρατοσθένει μετεῖχε καὶ τῇ αὐ-
 τῇ γνώμῃ τοὺς μὲν κρείττους αὐτῶν δι' ὑμᾶς κακῶς ποιεῖν
 ἔτοιμος ἦν, ὑμῖν δὲ ἀδίκως φεύγουσιν οὐκ ἠθέλησεν ἀπο-
 δοῦναι τὴν πόλιν, ἀλλ' ἐλθὼν εἰς Λακεδαιμόνα ἔπειθεν
 αὐτοὺς στρατεύεσθαι, διαβάλλων ὅτι Βοιωτῶν ἡ πόλις
 ἔσται, καὶ ἄλλα λέγων οἷς ᾤετο πείσειν μάλιστα. οὐ δυ-59
 νάμενος δὲ τούτων τυχεῖν, εἴτε καὶ τῶν ἱερῶν ἐμποδῶν

56, 1. οὗ καὶ] Sic C. X. et cod. Stephani. οἱ δὲ Ald. Steph. ἢ καὶ
 Vind. et Augeri cod. B. ἢ καὶ de Reiskii conii. Bekk. et
 Brem. Cf. comment. crit. p. 7.

3. τεθνεῶτες] τεθνεϊότες Steph.

57, 6. δὴ, ut Steph. conii. pro vulg. δι', Bekk. in C. et X. videtur
 reperisse.

58, 4. αὐτῶν] αὐτῶν Steph.

5. ὑμῖν] ἡμῖν Steph.

7. στρατεύεσθαι] στρατεύεσθαι Steph.

ὄντων εἴτε καὶ αὐτῶν οὐ βουλομένων, ἑκατὸν τάλαντα ἔδανείσατο, ἵνα ἔχοι ἐπικούρους μισθοῦσθαι. καὶ Ἀνσανδρον ἄρχοντα ἠτήσαντο εὐνούστατον μὲν ὄντα τῇ ὀλιγαρχίᾳ, κακονούστατον δὲ τῇ πόλει, μισοῦντα δὲ μάλι-
 60στα τοὺς ἐν Πειραιεῖ. μισθωσάμενοι δὲ πάντας ἀνθρώ-
 πους ἐπ' ὀλέθρῳ τῆς πόλεως καὶ πόλεις ἐπάγοντες καὶ τε-
 λευτῶντες Λακεδαιμονίους καὶ τῶν συμμάχων ὀπόσους ἔδύνατο πεῖσαι, οὐ διαλλάξαι, ἀλλ' ἀπολέσαι παρεσκευά-
 ζοντο τὴν πόλιν, εἰ μὴ δι' ἄνδρας ἀγαθοὺς, οἷς ὑμεῖς δη-
 λώσατε παρὰ τῶν ἐχθρῶν δίκην λαβόντες, ὅτι καὶ ἐκεί-
 61νοις χάριν ἀποδώσετε. ταῦτα δὲ ἐπίστασθε μὲν καὶ αὐ-
 τοὶ καὶ οἶδ' ὅτι οὐ δεῖ μάρτυρας παρασχέσθαι· ὅμως δ'·
 ἐγὼ τε γὰρ δέομαι ἀναπαύσασθαι ὑμῶν τ' ἐνίοις ἡδιον
 ὧς πλείστον τοὺς αὐτοὺς λόγους ἀκούειν.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

62 Φέρε δὴ καὶ περὶ Θηραμένους ὧς ἂν δύνωμαι διὰ
 βραχυτάτων διδάξω. δέομαι δ' ὑμῶν ἀκούσαι ὑπὲρ τ'
 ἔμμαντοῦ καὶ τῆς πόλεως. καὶ μηδενὶ τοῦτο παραστῆ, ὡς
 Ἐρατοσθένους κινδυνεύοντος Θηραμένους κατηγορῶ·
 πυνθάνομαι γὰρ ταῦτα ἀπολογήσασθαι αὐτὸν, ὅτι ἐκεί-
 63νοις φίλος ἦν καὶ τῶν αὐτῶν ἔργων μετεῖχε. καίτοι 126
 σφόδρ' ἂν αὐτὸν οἶμαι μετὰ Θεμιστοκλέους πολιτευόμενον
 προσποιεῖσθαι πράττειν ὅπως οἰκοδομηθήσεται τὰ τεῖχη,
 ὁπότε καὶ μετὰ Θηραμένους ὅπως καθαιρεθήσεται. οὐ
 γὰρ μοι δοκοῦσιν ἴσου ἄξιοι γεγενῆσθαι· ὁ μὲν γὰρ Λα-
 κεδαιμονίων ἀκόντων ἠκοδόμησεν αὐτὰ, οὗτος δὲ τοὺς

59, 4. ἔχοι] Sic Coisl. C. et X. Bekk. ἔχει Vind. ἔχη Ald. Steph. et Bremi.

5. ἠτήσαντο] ἠτήσατο Steph.

60, 5. οἷς est emendatio Taylori et Marklandi. οὗς libri MSS. et Steph.

61, 2. ὅμως δ'· ἐγὼ τε γὰρ] ὅμως δ' ἐγὼ τε γὰρ Steph.

62, 1. φέρε δὴ] φέρε δὲ Steph. et Bekk.

ib. ἂν om. Steph. et codd. praeter C.

63, 4. καὶ] δὲ Steph.

5. ἴσον] ἴσον Steph., in marg. proponens ἴσον, quod exinde libris MSS. confirmatum est.

πολίτας ἑξαπατήσας καθείλε. περιέστηκεν οὖν τῇ πόλει⁶⁴
 τούναντίον ἢ ὡς εἰκὸς ἦν. ἄξιον μὲν γὰρ καὶ τοὺς φίλους
 τοῦ Θηραμένου προσαπολωλέναι, πλὴν εἴ τις ἐτύγχανεν
 ἐκείνῳ τάναντία πράττων· νῦν δὲ ὁρῶ τὰς τε ἀπολογίας
 εἰς ἐκεῖνον ἀναφερομένας τοὺς τ' ἐκείνῳ συνόντας τιμᾶ-
 σθαι πειρωμένους, ὥσπερ πολλῶν ἀγαθῶν αἰτίου, ἀλλ'
 οὐ μεγάλων κακῶν γεγενημένου. ὃς πρῶτον μὲν τῆς προ-⁶⁵
 τέρας ὀλιγαρχίας αἰτιώτατος ἐγένετο, πείσας ὑμᾶς τὴν ἐπὶ
 τῶν τετρακοσίων πολιτείαν ἐλέσθαι. καὶ ὁ μὲν πατήρ αὐ-
 τοῦ τῶν προβούλων ὦν ταῦτ' ἔπραττεν, αὐτὸς δὲ δοκῶν
 εὐνούστατος εἶναι τοῖς πράγμασι στρατηγὸς ὑπ' αὐτοῦ
 ἤρθε. καὶ ἕως μὲν ἐτιμᾶτο, πιστὸν ἑαυτὸν τῇ πόλει πα-⁶⁶
 ρεῖχεν· ἐπειδὴ δὲ Πείσανδρον μὲν καὶ Κάλλαισχρον καὶ
 ἑτέρους ἑώρα προατέρους αὐτοῦ γινομένους, τὸ δὲ ὑμέ-
 τερον πλῆθος οὐκέτι βουλόμενον τούτων ἀκροᾶσθαι, τότε
 ἤδη διὰ τε τὸν πρὸς ἐκείνους φθόνον καὶ τὸ παρ' ὑμῶν
 δέος μετέσχε τῶν Ἀριστοκράτους ἔργων. βουλόμενος δὲ⁶⁷
 τῷ ὑμετέρῳ πλήθει δοκεῖν πιστὸς εἶναι Ἀντιφῶντα καὶ
 Ἀρχεπτόλεμον, φιλτάτους ὄντας αὐτῷ, κατηγορῶν ἀπέ-
 κτεινεν· εἰς τοσοῦτον δὲ κακίας ἤλθεν, ὥστε ἅμα μὲν διὰ
 τὴν πρὸς ἐκείνους πίστιν ὑμᾶς κατεδουλώσατο, διὰ δὲ
 τὴν πρὸς ὑμᾶς τοὺς φίλους ἀπώλεσεν. τιμώμενος δὲ καὶ⁶⁸
 τῶν μεγίστων ἀξιούμενος, αὐτὸς ἐπαγγειλάμενος σώσειν
 τὴν πόλιν αὐτὸς ἀπώλεσε, φάσκων πράγμα εὐρηκέναι μέγα
 καὶ πολλοῦ ἄξιον. ὑπέσχετο δὲ εἰρήνην ποιήσειν μήτε
 ὄμηρα δοῦς μήτε τὰ τείχη καθελῶν μήτε τὰς ναῦς παρα-
 δούς. ταῦτα δὲ εἰπεῖν μὲν οὐδενὶ ἠθέλησεν, ἐκέλευσε δὲ
 αὐτῷ πιστεύειν. ὑμεῖς δὲ, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, πρατ-⁶⁹
 τούσης μὲν τῆς ἐν Ἀρείῳ πάγῳ βουλῆς σωτηρίαν, ἀντιλε-
 γόντων δὲ πολλῶν Θηραμένει, εἰδότες δὲ ὅτι οἱ μὲν ἄλλοι
 ἄνθρωποι τῶν πολεμίων εἴνεκεν τὰ πόρρωτα ποιοῦνται,

64, 6. αἰτίου — γεγενημένου] Emendatio Bekkeri. αἰτίους — γε-
 γενημένους libri MSS. et Steph.

67, 3. αὐτῷ] αὐτῷ Steph.

69, 4. εἴνεκεν] οὔνεκεν Steph.

ἐκεῖνος δ' ἐν τοῖς αὐτοῦ πολίταις οὐκ ἠθέλησεν εἰπεῖν
 ταῦθ' ἅ πρὸς τοὺς πολεμίους ἔμελλεν ἐρεῖν, ὅμως ἐπε-
 τρέψατε αὐτῷ πατρίδα καὶ παῖδας καὶ γυναικας καὶ ὑμᾶς
 70αὐτούς. ὁ δὲ ὧν μὲν ὑπέσχετο οὐδὲν ἔπραξεν, οὕτω δὲ
 ἐνετεθύμητο ὡς χρῆ μικρὰν καὶ ἀσθενῆ γενέσθαι τὴν πό-
 λιν, ὥστε περὶ ὧν οὐδεὶς πώποτε οὔτε τῶν πολεμίων
 ἐμνήσθη οὔτε τῶν πολιτῶν ἤλπισε, ταῦθ' ὑμᾶς ἔπεισε πρᾶ-
 ξαι, οὐχ ὑπὸ Λακεδαιμονίων ἀναγκαζόμενος, ἀλλ' αὐτὸς
 ἐκείνοις ἐπαγγελλόμενος τοῦ τε Πειραιῶς τὰ τεῖχη περι-
 λεῖν καὶ τὴν ὑπάρχουσαν πολιτείαν καταλῦσαι· εὖ εἰδὼς
 71παρ' αὐτοῦ τὴν τιμωρίαν κομιεῖσθε. καὶ τὸ τελευταῖον,
 ὧ ἄνδρες δικασταί, οὐ πρότερον εἶασε τὴν ἐκκλησίαν γε-
 νέσθαι, ἕως ὁ λεγόμενος ὑπ' ἐκείνου καιρὸς ἐπιμελῶς ὑπ'
 αὐτοῦ ἐτηρήθη καὶ μετεπέμψατο μὲν τὰς μετὰ Λυσάνδρου
 ναῦς ἐκ Σάμου, ἐπεδήμησε δὲ τὸ τῶν πολεμίων στρατό-
 72πεδον. τότε δὲ τούτων ὑπαρχόντων, καὶ παρόντων Λυ-
 σάνδρου καὶ Φιλοχάρους καὶ Μελτιάδου, περὶ τῆς πο-
 λιτείας τὴν ἐκκλησίαν ἐποίουν, ἵνα μήτε ῥήτωρ αὐτοῖς
 μηδεὶς ἐναντιοῖτο μήτε ἀπειλοῖτο ὑμεῖς τε μὴ τὰ τῆ πό-
 λει συμφέροντα ἔλοισθε, ἀλλὰ τὰ κείνοις δοκοῦντα ψη-
 73φίσαισθε. ἀναστὰς δὲ Θηραμένης ἐκέλευσεν ὑμᾶς τριά-
 κοντα ἀνδράσιν ἐπιτρέψαι τὴν πόλιν, καὶ τῆ πολιτεία
 χρῆσθαι ἣν Δρακοντίδης ἀπέφαινε· ὑμεῖς δ' ὅμως
 καὶ οὕτω διακείμενοι ἐθορυβεῖτε, ὡς οὐ ποιήσοντες ταῦ-
 τα. ἐγνώσκετε γὰρ ὅτι περὶ δουλείας καὶ ἐλευθερίας ἐν
 74ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐκκλησιάζετε. Θηραμένης δὲ, ὧ ἄν-
 δρες δικασταί, (καὶ τούτων ὑμᾶς αὐτοὺς μάρτυρας¹²⁷
 παρῆξομαι) εἶπεν ὅτι οὐδὲν αὐτῷ μέλοι τοῦ ὑμετέρου

69, 6. ἐπετρέψατε, ut coni. Steph. Cont. et Canter., in C. scriptum
 reperit Bekk. ἐπέμψατε Steph. cum reliquis codicibus.

70, 5. αὐτοῖς] Sic schedae Brul. Canter. Tayl. et Markl. αὐτοῖς li-
 bri MSS. et Steph.

6. Πειραιῶς] Πειραιέως Steph.

72, 3. αὐτοῖς μηδεὶς] μηδεὶς αὐτοῖς C. Bekk.

73, 1. ὑμᾶς] ἡμᾶς Steph.

θορύβου, ἔπειδὴ πολλοὺς μὲν Ἀθηναίων εἰδὲλη τοὺς τὰ ὅμοια πράττοντας αὐτῷ, δοκοῦντα δὲ Λυσάνδρῳ καὶ Λακεδαιμονίοις λέγει. μετ' ἐκείνου δὲ Λύσανδρος ἀναστὰς ἄλλα τε πολλὰ εἶπε καὶ ὅτι παρασπόνδους ὑμᾶς ἔχοι, καὶ ὅτι οὐ περὶ πολιτείας ὑμῖν ἔσται, ἀλλὰ περὶ σωτηρίας [ὁ λόγος], εἰ μὴ ποιήσαιθ' ἢ Θηραμένης κελεύει. τῶν δ' ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ὅσοι ἄνδρες ἀγαθοὶ ἦσαν, 75 γνόντες τὴν παρασκευὴν καὶ τὴν ἀνάγκην, οἱ μὲν αὐτοῦ μένοντες ἤσυχίαν εἶχον, οἱ δ' ᾤχοντο ἀπιόντες, τοῦτο γοῦν σφίσιν αὐτοῖς συνειδότες, ὅτι οὐδὲν κακὸν τῇ πόλει ἐψηφίσαντο· ὀλίγοι δὲ τινες καὶ πονηροὶ καὶ κακῶς βουλευόμενοι τὰ προσταχθέντα ἐχειροτόνησαν. πα. 76 ρηγγέλλετο γὰρ αὐτοῖς δέκα μὲν οὓς Θηραμένης ἀπέδειξε χειροτονῆσαι, δέκα δὲ οὓς οἱ καθεστηκότες ἐφοροὶ κελεύειεν, δέκα δ' ἐκ τῶν παρόντων· οὕτω γὰρ τὴν ὑμετέραν ἀσθένειαν ἐώρων καὶ τὴν αὐτῶν δύναμιν ἠπίσταντο, ὥστε πρότερον ἤδεσαν τὰ μέλλοντα ἐν τῇ ἐκκλησίᾳπραχθήσεσθαι. ταῦτα δὲ οὐκ ἔμοι δεῖ πιστεῦ- 77σαι, ἀλλὰ ἐκείνῳ· πάντα γὰρ τὰ ὑπ' ἐμοῦ εἰρημένα ἐν τῇ βουλῇ ἀπολογούμενος ἔλεγεν, ὄνειδίζων μὲν τοῖς φεύγουσιν, ὅτι δι' αὐτὸν κατέλθοιεν (φροντίζων δὲ τῶν Λακεδαιμονίων), ὄνειδίζων δὲ τοῖς τῆς πολιτείας μετέχουσιν, ὅτι πάντων τῶν πεπραγμένων τοῖς εἰρημένοις τρόποις ὑπ' ἐμοῦ αὐτὸς αἴτιος γεγεννημένος τοιούτων

74, 7. πολλὰ] πολλὰ τολμηρῶς Steph., sed optimi codd. omittunt adverbium.

9. ὁ λόγος om. Vind. Coisl. C. X. quare cum Bekk. et Bremio uncis inclusi.

ib. ποιήσαιθ'] Sic Reiskius de suo dedit: Bekk. e C. et X., ut videtur. ποιήσαισθ' Steph.

75, 3. εἶχον] ἦγον Steph.

76, 5. ὑμετέραν] Sic Reisk. correxit vulgatam ἡμετέραν et cum eo Brem. et Bekk., cuius codd. eandem praeberent lectionem videntur.

77, 1. δεῖ] Hanc Reiskii emendationem C. videtur confirmare: δοκεῖ cum ceteris libris Steph.

4. φροντίζων] οὐδὲν φροντίζων codd. et Steph. Solus Laurentianus C. om. οὐδέν, cuius auctoritate expunctum est a Bekk. et Bremio.

τυγχάνοι, πολλὰς πίστεις αὐτοῖς ἔργῳ δεδωκώς καὶ παρ' 78 ἐκείνων ὄρκους εἰληφώς. τοσούτων οὖν καὶ ἐτέρων κακῶν καὶ αἰσχυρῶν καὶ πάλαι καὶ νεωστὶ καὶ μικρῶν καὶ μεγάλων αἰτίου γεγενημένου τολμήσουσιν αὐτοὺς φίλους ὄντας ἀποφαίνειν, οὐχ ὑπὲρ ὑμῶν ἀποθανόντος Θηραμένους, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς αὐτοῦ πονηρίας, καὶ δικαίως μὲν ἐν ὀλιγαρχίᾳ δίκην δόντος. (ἤδη γὰρ αὐτὴν κατέλυσε), δικαίως δ' ἂν ἐν δημοκρατίᾳ· δις γὰρ ὑμᾶς κατεδουλώσατο, τῶν μὲν παρόντων καταφρονῶν, τῶν δὲ ἀπόντων ἐπιθυμῶν, καὶ τῷ καλλίστῳ ὀνόματι χρώμενος δεινοτάτων ἔργων διδάσκαλος καταστάς.

79 Περὶ μὲν τοίνυν Θηραμένους ἱκανὰ μοί ἐστι τὰ κατηγορημένα· ἦκει δ' ὑμῖν ἐκεῖνος ὁ καιρὸς, ἐν ᾧ δεῖ συγγνώμην καὶ ἔλεον μὴ εἶναι ἐν ταῖς ὑμετέραις γνώμαις, ἀλλὰ παρὰ Ἐρατοσθένους καὶ τῶν τουτουῖ συναρχόντων δίκην λαμβάνειν, μηδὲ μαχομένους μὲν κρείττους εἶναι τῶν πολεμίων, ψηφισομένους δὲ ἥττους τῶν 80 ἐχθρῶν. μηδ' ὧν φασὶ μέλλειν πράξειν πλείω χάριν αὐτοῖς ἴσθε, ἢ ὧν ἐποίησαν ὀργίζεσθε· μηδ' ἀποῦσι μὲν τοῖς τριάκοντα ἐπιβουλεύετε, παρόντας δ' ἀφῆτε· μηδὲ τῆς τύχης, ἢ τούτους παρέδωκε τῇ πόλει, κάκιον ὑμῖν 81 αὐτοῖς βοηθήσητε. κατηγορεῖτε δὲ Ἐρατοσθένους καὶ τῶν τούτου φίλων, οἷς τὰς ἀπολογίας ἀνοίσει καὶ μεθ' ὧν αὐτῷ ταῦτα πέπρακται. ὁ μέντοι ἄγων οὐκ ἐξ ἴσου τῇ πόλει καὶ Ἐρατοσθένει· οὗτος μὲν γὰρ κατήγορος καὶ δικαστὴς αὐτὸς ἦν τῶν γινομένων, ἡμεῖς δὲ νυνὶ εἰς

77, 8. τυγχάνοι] τυγχάνει Steph.

ib. αὐτοῖς, ut Markl. et Sluit. coniecierant, e C. dederunt Bekk. et Brem. αὐτῷ Steph. cum reliquis MSS.

78, 1. τοσούτων οὖν] καὶ τοσούτων Steph.

3. αἰτίου γεγενημένου] Ita conii. Reisk. nec aliter scriptum esse videtur in utroque Bekkeri codice. Ceteri libri et Steph. αἰτιοὶ γεγενημένοι.

5. αὐτοῦ] αὐτῶν Steph.

79, 5. λαμβάνειν] λαβεῖν Steph.

ib. μὲν] Hac particula carent MSS. et Steph.: addita est e sched. Brul., suadentibus etiam Contio et Reiskio.

κατηγορίαν καὶ ἀπολογίαν καθέσταμεν. καίτοι οὗτοι μὲν⁸²
 τοὺς οὐδὲν ἀδικοῦντας ἀπέκτειναν ἀκρίτως, ὑμεῖς δὲ
 τοὺς ἀπολέσαντας τὴν πόλιν κατὰ τὸν νόμον ἀξιοῦτε
 κρίνειν, παρ' ὧν οὐδ' ἂν παρανόμως βουλόμενοι δίκην
 λαμβάνειν ἀξίαν τῶν ἀδικημάτων ὧν τὴν πόλιν ἡδική-
 κασι λάβοιτε. τί γὰρ ἂν παθόντες δίκην τὴν ἀξίαν εἴη-
 σαν τῶν ἔργων δεδωκότες; πότερον εἰ αὐτοὺς ἀποκτεί-⁸³
 νοιτε καὶ τοὺς παῖδας αὐτῶν, ἱκανὴν ἂν τοῦ φόνον δι-
 κην λάβοιμεν, ὧν οὗτοι πατέρας καὶ υἱεῖς καὶ ἀδελφοὺς
 ἀκρίτους ἀπέκτειναν; ἀλλὰ γὰρ εἰ τὰ χρήματα τὰ φα-
 νερὰ δημεύσετε, καλῶς ἂν ἔχοι ἢ τῇ πόλει, ἧς οὗτοι
 πολλὰ εἰλήφασιν, ἢ τοῖς ἰδιώταις, ὧν οἰκίας ἐξεπόρθη-
 σαν; ἐπειδὴ τοίνυν πάντα ποιοῦντες δίκην παρ' αὐτῶν⁸⁴
 οὐκ ἂν δύνασθε λαβεῖν, πῶς οὐκ αἰσχροὺς ὑμῖν καὶ
 128 ἡντινοῦν ἀπολιπεῖν, ἡντινά τις βούλοιο παρὰ τούτων
 λαμβάνειν; πᾶν δ' ἂν μοι δοκεῖ τολμῆσαι, ὅστις νυνὶ,
 οὐχ ἑτέρων ὄντων τῶν δικαστῶν, ἀλλ' αὐτῶν τῶν κα-
 κῶς πεπονθότων, ἡκεῖ ἀπολογησόμενος πρὸς αὐτοὺς τοὺς
 μάρτυρας τῆς τούτου πονηρίας. τοσοῦτον δ' ὑμῶν κα-
 ταπεφρόνηκεν ἢ ἑτέροις πεπίστευκεν. ὧν ἀμφοτέρων⁸⁵
 ἄξιον ἐπιμεληθῆναι, ἐνθυμουμένοις ὅτι οὐτ' ἂν ἐκεῖνα
 δύναιντο ποιεῖν μὴ ἑτέρων συμπραττόντων οὐτ' ἂν νῦν
 ἐπεχείρησαν ἔλθειν, μὴ ὑπὸ τῶν αὐτῶν οἰόμενοι σωθή-
 σεσθαι, οἳ οὐ τούτοις ἤκουσι βοηθήσοντες, ἀλλὰ ἡγου-
 μενοι πολλὴν ἄδειαν σφίσι ἐσεσθαι τῶν πεπραγμένων
 καὶ τοῦ λοιποῦ ποιεῖν ὅ τι ἂν βούλωνται, εἰ τοὺς με-
 γίστων κακῶν αἰτίους λαβόντες ἀφήσετε. Ἀλλὰ καὶ τῶν⁸⁶

82, 2. ἀπέκτειναν ἀκρίτως Bekk. et Brem. cum codice C. ἀκρίτως
 ἀπέκτειναν vulgo.

83, 1. ἀποκτείνετε] „Malim ἀποκτείναιτε.“ Bekk. in Add.

4. ἀκρίτους] Sic C., ceteri libri et Steph. ἀκρίτως.

5. δημεύσετε] δημεύσαιτε coniecturam Reiskii recepit Bekk.

84, 2. δύνασθε] Sic Bekk. et Bremi. δύνησθε MSS. et Steph.

7. τοσοῦτον δ' ὑμῶν] „Π. τοσοῦτον δὲ ὑμῶν.“ H, τοσοῦτόν γε
 ὑμῶν.“ Steph. in marg.

85, 4. ἔλθειν] Sic C. Idem coniectura erat assecutus Reiskius.
 ἔλειν cum reliquis codicibus Steph.

ξυνερούτων αὐτοῖς ἄξιον θαυμάζειν, πότερον ὡς καλοὶ
 κάγαθοι αἰτήσονται, τὴν αὐτῶν ἀρετὴν πλείονος ἀξίαν
 ἀποφαίνοντες τῆς πονηρίας· ἐβουλόμην μεντᾶν αὐτούς
 οὕτω προθύμους εἶναι σώζειν τὴν πόλιν, ὥσπερ οὔτοι
 ἀπολλύναι· ἢ ὡς δεινοὶ λέγειν ἀπολογήσονται καὶ τὰ
 τούτων ἔργα πολλοῦ ἄξια ἀποφατοῦσιν; ἀλλ' οὐχ ὑπὲρ
 ὑμῶν οὐδείς αὐτῶν οὐδὲ τὰ δίκαια πώποτε ἐπεχείρησεν
 87εῖπεῖν. Ἀλλὰ τοὺς μάρτυρας ἄξιον ἰδεῖν, οἳ τούτοις
 μαρτυροῦντες αὐτῶν κατηγοροῦσι, σφόδρα ἐπιλήσμονας
 καὶ εὐήθεις νομίζοντες ὑμᾶς εἶναι, εἰ διὰ μὲν τοῦ ὑμε-
 τέρου πλήθους ἀδεῶς ἡγοῦνται τοὺς τριάκοντα σώσειν,
 διὰ δὲ Ἑρατοσθένην καὶ τοὺς συνάρχοντας αὐτοῦ δει-
 88νὸν ἦν καὶ τῶν τεθνεώτων ἐπ' ἐκφορὰν ἐλθεῖν. καίτοι
 οὔτοι μὲν σωθέντες πάλιν ἂν δύναιτο τὴν πόλιν ἀπο-
 λέσαι· ἐκεῖνοι δὲ, οὓς οὔτοι ἀπώλεσαν, τελευτήσαντες
 τὸν βίον πέρας ἔχουσι τῆς παρὰ τῶν ἐχθρῶν τιμωρίας.
 οὐκοῦν δεινὸν, εἰ τῶν μὲν ἀδίκως τεθνεώτων οἱ φίλοι
 συναπώλλυντο, αὐτοῖς δὲ τοῖς τὴν πόλιν ἀπολέσασιν
 ἐπ' ἐκφορὰν πολλοὶ ἤξουσιν, ὅποτε βοηθεῖν τοσοῦτοι

86, 2. ξυνερούτων] Sic cum Bekkero Reiskii coniecturam *συνε-
 ρούτων* mutavi, quum codd. C. et X. *ξυνεροούτων* prae-
 beant. *συνεροούτων* Brem. *συνεροούτων* Steph.

ib. καλοὶ κάγαθοι] Canteri emendatio optimo codice firmata.
κακοὶ ἢ ἀγαθοὶ Steph.

4. τῆς πονηρίας] Bekkerus Marklando auctore τούτων inter-
 posuit, uncis tamen circumdatum.

6. ἀπολλύναι] Emendatio Marklandi. *ἀποδοῦναι* libri MSS. et
 Steph. *προδοῦναι* coni. Contius.

8. οὐδὲ] Ita de suo dedit Reisk., quem cum Augero, Bekk.
 et Bremio secutus sum. οὔτε plerique codd. et Steph.

87, 2. αὐτῶν] Sic pro vulgata αὐτῶν, quae in ed. Bekkeri Be-
 rolinensi errore typographico, opinor, relicta est, scri-
 bendum esse primus vidit Markl.

6. τεθνεώτων] *τεθνεϊότων* Steph.

88, 1. καίτοι οὔτοι] Sic, ut suaserat Markl., tacite rescripsit Bekk.
 καὶ τοιοῦτοι Steph.

7. ἐπ' ἐκφορὰν] Sic Laurentianus, ceteri ἤπου ἐκφορὰν, uti
 in Stephaniana legitur.

ib. βοηθεῖν] Est emendatio Taylori, codice X., ut videtur,
 confirmata et a Reisk. Auger. Bekk. et Bremio recepta.
βοηθεῖεν vulgo. *βοηθῆσαι* cod. C.

παρασκευάζονται. καὶ μὲν δὴ πολὺ ῥᾶον ἡγοῦμαι εἶναι⁸⁹
 ὑπὲρ ὧν ὑμεῖς ἐπάσχετε ἀντειπεῖν, ἢ ὑπὲρ ὧν οὗτοι πε-
 ποιήκασιν ἀπολογήσασθαι. καίτοι λέγουσιν ὡς Ἐρατο-
 σθένεια ἐλάχιστα τῶν τριάκοντα κακὰ εἶργασται, καὶ διὰ
 τοῦτο αὐτὸν ἀξιούσι σωθῆναι. ὅτι δὲ τῶν ἄλλων Ἑλ-
 λήνων πλεῖστα εἰς ὑμᾶς ἐξημάρτηκεν, οὐκ οἴονται χρῆ-
 ναι αὐτὸν ἀπολέσθαι· ὑμεῖς δὲ δείξατε ἦντινα γνώμην⁹⁰
 ἔχετε περὶ τῶν πραγμάτων. εἰ μὲν γὰρ τούτου καταψη-
 φεισθε, δῆλοι ἔσεσθε ὡς ὀργιζόμενοι τοῖς πεπραγμέ-
 νοις· εἰ δὲ ἀποψηφεισθε, ὀφθήσεσθε τῶν αὐτῶν ἔργων
 ἐπιθυμηταὶ τούτοις ὄντες, καὶ οὐχ ἔξετε λέγειν ὅτι τὰ
 ὑπὸ τῶν τριάκοντα προσταχθέντα ἐποιεῖτε. νυνὶ μὲν⁹¹
 γὰρ οὐδεὶς ὑμᾶς ἀναγκάζει παρὰ τὴν ὑμετέραν γνώμην
 ἀποψηφίζεσθαι. ὥστε συμβουλεύω μὴ τούτων ἀποψη-
 φισαμένους ὑμῶν αὐτῶν καταψηφίσασθαι. μηδ' οἴεσθε
 κρύβδην τὴν ψῆφον εἶναι· φανερὰν γὰρ τῇ πόλει τὴν
 ὑμετέραν γνώμην ποιήσετε.

Βούλομαι δὲ ὀλίγα ἐκατέρους ἀναμνήσας καταβαί-⁹²
 νειν, τοὺς τε ἐξ ἄστεος καὶ τοὺς ἐκ Πειραιῶς, ἵνα τὰς
 ὑμῖν διὰ τοῦτον γεγενημένας συμφορὰς παραδείγματα
 ἔχοντες τὴν ψῆφον φέρητε. καὶ πρῶτον μὲν ὅσοι ἐξ ἄ-
 στεός ἐστε, σκέψασθε ὅτι ὑπὸ τούτων οὕτω σφόδρα ἤρ-
 χεσθε, ὥστε ἀδελφοῖς καὶ υἱέσι καὶ πολίταις ἠναγκάζε-
 σθε πολεμεῖν τοιοῦτον πόλεμον, ἐν ᾧ ἠττηθέντες μὲν
 τοῖς νικήσασιν τὸ ἴσον ἔχετε, νικήσαντες δ' ἂν τούτοις
 ἐδουλεύετε. καὶ τοὺς ἰδίους οἴκους οὗτοι μὲν ἂν ἐκ τῶν⁹³
 πραγμάτων μεγάλους ἐκτήσαντο, ὑμεῖς δὲ διὰ τὸν πρὸς
 ἀλλήλους πόλεμον ἐλάττους ἔχετε· συνωφελεῖσθαι μὲν

89, 1. ῥᾶον] Sic, ut in sched. Brul. legitur, conii. Steph. et Cont.
 ῥᾶδιον codicum lectionem retinuit Steph.

2. ὑπὲρ] περὶ Steph.

91, 3. ἀποψηφίζεσθαι] „*Artius videtur* ψηφίζεσθαι.“ Bekk. in
 Add.

5. εἶναι om. Steph. et libri MSS. praeter Laurentianum.

92, 2. Πειραιῶς] Πειραιέως Steph.

3. τοῦτον] τούτων Steph. et optimus cod. C.

8. et 93, 3. ἔχετε] εἴχετε Steph.

γὰρ ὑμᾶς οὐκ ἤξιουν, συνδιαβάλλεσθαι δ' ἠνάγκαζον·
 εἰς τοσοῦτον ὑπεροψίας ἐλθόντες, ὥστε οὐ τῶν ἀγαθῶν
 κοινοῦμενοι πιστοὺς ὑμᾶς ἐκτῶντο, ἀλλὰ τῶν ὄνειδῶν
 94 μεταδιδόντες εὐνοὺς ᾤοντο εἶναι. ἀνθ' ὧν ὑμεῖς νῦν
 ἐν τῷ θαρρόαλέῳ ὄντες, καθ' ὅσον δύνασθε, καὶ ὑπὲρ
 ὑμῶν αὐτῶν καὶ ὑπὲρ τῶν ἐκ Πειραιῶς τιμωρήσασθε,
 ἐνθυμηθέντες μὲν ὅτι ὑπὸ τούτων πονηροτάτων ὄντων¹²⁹
 ἤρχεσθε, ἐνθυμηθέντες δὲ ὅτι μετ' ἀνδρῶν νῦν ἀρίστων
 πολιτεύεσθε καὶ τοῖς πολεμίοις μάχεσθε καὶ περὶ τῆς πό-
 λεως βουλευέσθε, ἀναμνησθέντες δὲ τῶν ἐπικούρων, οὓς
 οὔτοι φύλακας τῆς σφετέρως ἀρχῆς καὶ τῆς ὑμετέρας
 95 δουλείας εἰς τὴν ἀκρόπολιν κατέστησαν· καὶ πρὸς ὑμᾶς
 μὲν ἔτι πολλῶν ὄντων εἰπεῖν τοσαῦτα λέγω. ὅσοι δ' ἐκ
 Πειραιῶς ἐστὲ, πρῶτον μὲν τῶν ὀπλων ἀναμνήσθητε,
 ὅτι πολλὰς μάχας ἐν τῇ ἀλλοτρίᾳ μαχεσάμενοι οὐχ ὑπὸ
 τῶν πολεμίων, ἀλλ' ὑπὸ τούτων εἰρήνης οὔσης ἀφῆρε-
 θητε τὰ ὄπλα, ἔπειθ' ὅτι ἐξεκηρύχθητε μὲν ἐκ τῆς πό-
 λεως, ἣν ὑμῖν οἱ πατέρες παρέδοσαν, φεύγοντας δὲ
 96 ὑμᾶς ἐκ τῶν πόλεων ἐξητοῦντο. ἀνθ' ὧν ὀργίσθητε μὲν
 ὥσπερ ὅτ' ἐφεύγετε, ἀναμνήσθητε δὲ καὶ τῶν ἄλλων κα-
 κῶν, ἃ πεπόνθατε ὑπ' αὐτῶν· οἱ τοὺς μὲν ἐκ τῆς ἀγο-
 ρᾶς, τοὺς δ' ἐκ τῶν ἱερῶν συναρπάζοντες βιαίως ἀπέ-
 κτειναν, τοὺς δὲ ἀπὸ τέκνων καὶ γονέων καὶ γυναικῶν
 ἀφέλκοντες φονέας αὐτῶν ἠνάγκασαν γενέσθαι καὶ οὐ-
 δὲ ταφῆς τῆς νομιζομένης εἶασαν τυχεῖν, ἡγούμενοι τὴν
 αὐτῶν ἀρχὴν βεβαιότεραν εἶναι τῆς παρὰ τῶν θεῶν τι-

94, 3. et 95, 3. Πειραιῶς] Πειραιέως Steph.

4. πονηροτάτων] Sic conl. Reisk. pro πονηροτέρων, quod libri MSS. et Steph. exhibent.

8. σφετέρως est emendatio Marklandi, ὑμετέρας codd. omnes et Steph.

95, 8. ἐξητοῦντο] Ita dedi de conl. Stephani, qui in sua editione tamen reliquit, quod MSS. praebent, ἐξητοῦντο. Eandem emendationem etiam Contius proposuit.

96, 4. ἀπέκτειναν] Sic Reisk. Bekk. Brém. ἀπέκτανον Ald. Steph. Auger. ἀπέκτεινον vel ἀπέκτεινον libri MSS.

6. ἀφέλκοντες dedi auctore Reiskio: ἀφελόντες Steph. codices secutus.

μαρίας. ὅσοι δὲ τὸν θάνατον διέφυγον, πολλαχοῦ κιν-97
 δυνεύσαντες καὶ εἰς πολλὰς πόλεις πλανηθέντες καὶ παν-
 ταχόθεν ἐκκηρυττόμενοι, ἐνδειεῖς ὄντες τῶν ἐπιτηδείων,
 οἱ μὲν ἐν πολεμῇ τῇ πατρίδι τοὺς παῖδας καταλιπόν-
 τες, οἱ δ' ἐν ξένη γῆ, πολλῶν ἐναντιουμένων ἤλθετε εἰς
 τὸν Πειραιᾶ. πολλῶν δὲ καὶ μεγάλων κινδύνων ὑπαρ-
 ξάντων ἄνδρες ἀγαθοὶ γενόμενοι τοὺς μὲν ἠλευθερώσα-
 τε, τοὺς δ' εἰς τὴν πατρίδα κατηγάγετε. εἰ δὲ ἐδυστύ-98
 χήσατε καὶ τούτων ἡμάρτετε, αὐτοὶ μὲν ἂν δεισαντες
 ἐφεύγετε, μὴ πάθητε τοιαῦτα οἷα καὶ πρότερον, καὶ οὐτ'
 ἂν ἱερὰ οὔτε βωμοὶ ὑμᾶς ἀδικουμένους διὰ τοὺς τού-
 των τρόπους ὠφέλησαν, ἃ καὶ τοῖς ἀδικοῦσι σωτήρια
 γίνονται· οἱ δὲ παῖδες ὑμῶν, ὅσοι μὲν ἐνθάδε ἦσαν, ὑπὸ
 τούτων ἂν ὑβρίζοντο, οἱ δ' ἐπὶ ξένης μικρῶν ἂν ἔνεκα
 συμβολαίων ἐδούλευον ἐρημίᾳ τῶν ἐπικουρησόντων. Ἄλ-99
 λά γὰρ οὐ τὰ μέλλοντα ἔσεσθαι βούλομαι λέγειν, τὰ
 πραχθέντα ὑπὸ τούτων οὐ δυνάμενος εἰπεῖν· οὐδὲ γὰρ
 ἑνὸς κατηγόρου οὐδὲ δυοῖν ἔργον ἐστίν, ἀλλὰ πολλῶν.
 ὅμως δὲ τῆς ἐμῆς προθυμίας οὐδὲν ἐλλέλειπται ὑπὲρ
 τῶν ἱερῶν, ἃ οὗτοι τὰ μὲν ἀπέδοντο, τὰ δ' εἰσιόντες
 ἐμίαινον, ὑπὲρ τε τῆς πόλεως, ἣν μικρὰν ἐποίουν,
 ὑπὲρ τε τῶν νεωρίων, ἃ καθείλον, καὶ ὑπὲρ τῶν τεθνε-
 ώτων, οἷς ὑμεῖς, ἐπειδὴ ζῶσιν ἐπαμῦναι οὐκ ἠδύνα-
 σθε, ἀποθανοῦσι βοηθήσατε. οἶμαι δ' αὐτοὺς ἡμῶν τε100
 ἀκροᾶσθαι καὶ ὑμᾶς εἰσεσθαι τὴν ψῆφον φέροντας,
 ἡγουμένους, ὅσοι μὲν ἂν τούτων ἀποψηφίσθησθε, αὐτῶν
 θάνατον καταψηφιεῖσθαι, ὅσοι δ' ἂν παρὰ τούτων δί-
 κην λάβωσιν, ὑπὲρ αὐτῶν τιμωρίας πεποιημένους.

Παύσομαι κατηγορῶν. ἀκηκόατε, ἑωράκατε, πε-
 πόνθατε, ἔχετε. δικάζετε.

98, 5. σωτήρια] Ante Reiskium σωτηρία scribebatur.

99, 5. οὐδὲν om. codd. et Steph., addidi Cantero suasore.

100, 1. ἡμῶν] Sic de suo scripsit Auger., quem Bekk. et Brem.
 secuti sunt, ὑμῶν vulgo.

2. τὴν ψῆφον] τοὺς τὴν ψῆφον Steph.

XIII.

Λ Υ Σ Ι Ο Υ

ΚΑΤΑ ΑΓΟΡΑΤΟΥ ΕΝΔΕΙΞΕΩΣ.

1 **Π**ροσῆκει μὲν, ὧ ἄνδρες δικασταί, πᾶσιν ὑμῖν τιμωρεῖν ὑπὲρ τῶν ἀνδρῶν, οἳ ἀπέθανον εὖνοι ὄντες τῷ πλήθει τῷ ὑμετέρῳ, προσῆκει δὲ κάμοι οὐχ ἥμιστα· κηδεστῆς γάρ μοι ἦν Διονυσόδωρος καὶ ἀνεψιός. τυγχάνει οὖν ἐμοὶ ἢ αὐτῇ ἔχθρα πρὸς Ἀγόρατον τουτονὶ καὶ τῷ πλήθει τῷ ὑμετέρῳ ὑπάρχουσα· ἔπραξε γὰρ οὗτος τοιαῦτα, δι' ἃ ὑπ' ἐμοῦ νυνὶ εἰκότως μισεῖται ὑπό τε ὑμῶν, 2 ἂν θεὸς θέλῃ, δικαίως τιμωρηθήσεται. Διονυσόδωρον¹³⁰ γὰρ τὸν κηδεστὴν τὸν ἐμὸν καὶ ἑτέρους πολλοὺς, ἃν δη τὰ ὀνόματα ἀκούσεσθε, ἄνδρας ὄντας ἀγαθοὺς περὶ τὸ πλῆθος τὸ ὑμέτερον, ἐπὶ τῶν τριάκοντα ἀπέκτεινε, μηνυτῆς κατ' ἐκείνων γενόμενος. ποιήσας δὲ ταῦτα ἐμὲ μὲν ἰδίᾳ καὶ ἕκαστον τῶν προσηκόντων μεγάλα ἐζημίωσε, τὴν δὲ πόλιν κοινῇ πᾶσαν τοιούτων ἀνδρῶν ἀποστέρησας οὐ μικρὰ, ὡς ἐγὼ νομίζω, ἔβλαψεν. ἐγὼ οὖν, ἄνδρες δικασταί, δίκαιον καὶ ὄσιον ἡγοῦμαι εἶναι καὶ ἐμοὶ καὶ ὑμῖν ἅπασιν τιμωρεῖσθαι καθ' ὅσον ἕκαστος δύναται· καὶ ποιοῦσι ταῦτα νομίζω ἡμῖν καὶ παρὰ θεῶν καὶ παρ' ἀνθρώπων ἄμεινον ἂν γίνεσθαι. δεῖ δ' ὑμᾶς, ὧ ἄνδρες

1, 5. ἐμοὶ Bekk. μοι vulgo.

2, 4. ἀπέκτεινε] ἀπέκτανε Ald. et Steph.

Ἀθηναῖοι, ἐξ ἀρχῆς τῶν πραγμάτων ἀπάντων ἀκούσαι, ἴν' 4
 εἰδῆτε πρῶτον μὲν, ὃ τρόπον ὑμῖν ἡ δημοκρατία κατελύθη
 καὶ ὑφ' ὅτου, ἔπειτα, ὃ τρόπον οἱ ἄνδρες ὑπ' Ἀγοράτου
 ἀπέθανον, καὶ δὴ ὅ τι ἀποθνήσκουσιν μέλλοντες ἐπέσκη-
 ψαν· ἅπαντα γὰρ ταῦτα ἀκριβῶς ἂν μαθόντες ἡδίων καὶ
 ὀσιώτερον Ἀγοράτου τουτουῖ καταψηφίζοισθε. ὅθεν οὖν
 ἡμεῖς τε ῥᾶστα διδάξομεν καὶ ὑμεῖς μαθήσεσθε, ἐντεῦ-
 θεν ὑμῖν ἄρξομαι διηγείσθαι. Ἐπειδὴ γὰρ αἱ νῆες αἰ5
 ὑμέτεραι διεφθάρησαν καὶ τὰ πράγματα ἐν τῇ πόλει
 ἀσθενέστερα ἐγεγένητο, οὐ πολλῷ χρόνῳ ὕστερον αἱ τε
 νῆες αἱ Λακεδαιμονίων ἐπὶ τὸν Πειραιᾶ ἀφικνοῦνται καὶ
 ἅμα λόγοι πρὸς Λακεδαιμονίους περὶ τῆς εἰρήνης ἐγί-
 γνοντο. ἐν δὲ τῷ χρόνῳ τούτῳ οἱ βουλόμενοι νεώτερα6
 πράγματα ἐν τῇ πόλει γίνεσθαι ἐπεβούλευον, νομίζον-
 τες κάλλιστον καιρὸν εἰληφέναι καὶ μάλιστα ἐν τῷ τότε
 χρόνῳ τὰ πράγματα ὡς αὐτοὶ ἠβούλοντο καταστήσα-
 σθαι. ἠγοῦντο δὲ οὐδὲν ἄλλο σφίσι ἐμποδῶν εἶναι ἢ7
 τοὺς τοῦ δήμου προεστηκότας καὶ τοὺς στρατηγοῦντας
 καὶ ταξιαρχοῦντας. τούτους οὖν ἐβούλοντο ἀμωσγέπως
 ἐκποδῶν ποιήσασθαι, ἵνα ῥαδίως ἂ βούλοιντο διαπρατ-
 τοῦντο. πρῶτον μὲν οὖν Κλεοφῶντι ἐπέθεντο ἐκ τρό-
 που τοιοῦτου. ὅτε γὰρ ἡ πρώτη ἐκκλησία περὶ τῆς εἰ-8
 ρήνης ἐγίγνετο, καὶ οἱ παρὰ Λακεδαιμονίων ἦκοντες ἔλε-
 γον ἐφ' οἷς ἔτοιμοι εἶεν τὴν εἰρήνην ποιῆσθαι Λακε-
 δαιμόνιοι, εἰ κατασκαφείη τῶν τειχῶν τῶν μακρῶν ἐπὶ
 δέκα στάδια ἑκατέρου, τότε ὑμεῖς τε, ὃ ἄνδρες Ἀθη-
 ναῖοι, οὐκ ἠνέσχεσθε ἀκούσαντες περὶ τῶν τειχῶν τῆς
 κατασκαφῆς, Κλεοφῶν τε ὑπὲρ ὑμῶν πάντων ἀναστὰς
 ἀντεῖπεν ὡς οὐδενὶ τρόπον οἶόν τε εἶη ποιεῖν ταῦτα. με-9
 τὰ δὲ ταῦτα Θηραμένης, ἐπιβουλεύων τῷ πλήθει τῷ

4, 4. δὴ ὅ τι] Sic conii. Markl. pro vulg. διότι.

5, 3. ἐγεγένητο] ἐγεγένητο Steph.

5. ἐγίγνοντο] ἐγίνοντο Steph.

7, 3. ἀμωσγέπως, uti coniecitant Markl. et Tayl., praebuerunt
 Vind. [C. X.] Brulart. et Augeri cod. B. ἄλλως γέ πως
 Steph.

ὑμετέρῳ, ἀναστὰς λέγει ὅτι, ἐὰν αὐτὸν ἔλησθε περὶ τῆς
 εἰρήνης πρεσβευτὴν αὐτοκράτορα, ποιήσειν, ὥστε μήτε
 τῶν τειχῶν διελεῖν μήτε ἄλλο τὴν πόλιν ἐλαττώσαι μη-
 δέν· οἷοιτο δὲ καὶ ἄλλο τι ἀγαθὸν παρὰ Λακεδαιμο-
 10νίων τῇ πόλει εὐρήσεσθαι. πεισθέντες δὲ ὑμεῖς εἴλεσθε
 ἐκεῖνον πρεσβευτὴν αὐτοκράτορα, ὃν τῷ προτέρῳ ἔτει
 στρατηγὸν χειροτονηθέντα ἀπεδοκιμάσατε, οὐ νομίζοντες
 11εὐνουν εἶναι τῷ πλήθει τῷ ὑμετέρῳ. ἐκεῖνος μὲν οὖν
 ἔλθων εἰς Λακεδαίμονα ἔμεινεν ἐκεῖ πολὺν χρόνον, κα-
 ταλιπῶν ὑμᾶς πολιορκουμένους· εἰδὼς τὸ ὑμέτερον πλη-
 θὸς ἐν ἀπορίᾳ ἐχόμενον καὶ διὰ τὸν πόλεμον καὶ τὰ
 κακὰ τοὺς πολλοὺς τῶν ἐπιτηδείων ἐνδεεῖς ὄντας· νομί-
 ζων, εἰ διαθείη ὑμᾶς ἀπόρως, ὥσπερ διέθηκεν, ἀσμέ-
 12νωσ ὅποιαντινοῦν ἐθελήσαι ἂν εἰρήνην ποιήσασθαι. οἱ
 δ' ἐνθάδε ὑπομένοντες καὶ ἐπιβουλεύοντες καταλύσαι τὴν
 δημοκρατίαν εἰς ἀγῶνα Κλεοφῶντα καθιστάσι, πρόφα-
 σιν μὲν ὅτι οὐκ ἦλθεν εἰς τὰ ὄπλα ἀναπαυσόμενος, τὸ
 δ' ἀληθὲς ὅτι ἀντεῖπεν ὑπὲρ ὑμῶν μὴ καθαιρεῖν τὰ τεί-
 χη. ἐκείνῳ μὲν οὖν δικαστήριον παρασκευάσαντες καὶ
 εἰσελθόντες οἱ βουλόμενοι ὀλιγαρχίαν καταστήσασθαι ἀπέ-
 13κτειναν ἐν τῇ προφάσει ταύτῃ. Θηραμένης δὲ ὕστερον
 ἀφικνεῖται ἐκ Λακεδαίμονος· προσιόντες δ' αὐτῷ τῶν
 τε στρατηγῶν τινὲς καὶ τῶν ταξιαρχῶν, ὧν ἦν Στρομ-
 βικίδης καὶ Διονυσόδωρος, καὶ ἄλλοι τινὲς τῶν πολι-131
 τῶν εὐνοοῦντες ὑμῖν (ὡς γ' ἐδήλωσαν ὕστερον), ἡγα-
 νάκτουν σφόδρα. ἦλθε γὰρ φέρων εἰρήνην τοιαύτην, ἣν

9, 4. ποιήσειν] Non ausus sum hanc Coisl. Vind. C. X. Aldinae
 et Stephanianae lectionem mutare. Cf. Orat. IV, § 18.
 ὡς οὐδὲν εἰς τοῦτον προνοηθῆναι. Xenoph. Cyrop. II, 4,
 15. ἀκούω γὰρ ὅτι καὶ συνθηρευτάς τινας τῶν παίδων σοι
 γενέσθαι αὐτοῦ. Reising. Enarr. Oed. Col. p. LXXIV. Herm.
 ad Vig. p. 900. — Steph. in marg. „Π. ποιήσει. Ἡ παρέλ-
 κει τὸ ὅτι μετὰ τὸ λέγει.“ eumque secuti ποιήσει scripse-
 runt Reisk. Auger. Bekk. et Brem.

11, 2. ἔμεινεν] ἔμενεν Steph.

13, 3. στρατηγῶν] Sic conii. Markl. pro στρατιωτῶν, ut scriptum
 legitur in codd. et Stephaniana.

ib. ταξιαρχῶν] ταξιαρχῶν Steph. et Brem.

ἡμεῖς ἔργῳ μαθόντες ἔγνωμεν· πολλοὺς γὰρ τῶν πολι-
 τῶν καὶ ἀγαθοὺς ἀπώλεσαμεν καὶ αὐτοὶ ὑπὸ τῶν τριά-
 κοντα ἐξηλάθημεν. ἦν γὰρ ἀντὶ μὲν τοῦ ἐπὶ δέκα στά-14
 δια τῶν μακρῶν τειχῶν διελεῖν ὅλα τὰ μακρὰ τείχη δια-
 σκάψαι, ἀντὶ δὲ τοῦ ἄλλο τι ἀγαθὸν τῇ πόλει εὐρέσθαι
 τὰς τε ναῦς παραδοῦναι τοῖς Λακεδαιμονίοις καὶ τὸ πε-
 ρὶ τὸν Πειραιᾶ τεῖχος περιελεῖν. ὁρῶντες δὲ οὗτοι οἱ15
 ἄνδρες ὀνόματι μὲν εἰρήνην λεγομένην, τῷ δ' ἔργῳ τὴν
 δημοκρατίαν καταλυομένην, οὐκ ἔφασαν ἐπιτρέψαι ταῦ-
 τα γενέσθαι· οὐκ ἔλεοντες, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὰ
 τείχη, εἰ πεσεῖται, οὐδὲ κηδόμενοι τῶν νηῶν, εἰ Λακε-
 δαιμονίοις παραδοθήσονται, (οὐδὲν γὰρ αὐτοῖς τούτων
 πλεῖον ἢ ὑμῶν ἐκάστῳ προσῆκεν), ἀλλ' αἰσθόμενοι ἐκ16
 τοῦ τρόπου τούτου τὸ ὑμέτερον πλῆθος καταλυθησόμε-
 νον, οὐδ' (ὡς φασί τινες) οὐκ ἐπιθυμοῦντες εἰρήνην
 γίγνεσθαι, ἀλλὰ βουλόμενοι βελτίῳ ταύτης εἰρήνην τῷ
 δήμῳ τῶν Ἀθηναίων ποιήσασθαι. ἐνόμιζον δὲ δυνήσε-
 σθαι· καὶ ἔπραξαν ἂν ταῦτα, εἰ μὴ ὑπ' Ἀγοράτου του-
 τουῖ ἀπώλουτο. γνοὺς δὲ ταῦτα Θηραμένης καὶ οἱ ἄλλ-17
 λοι οἱ ἐπιβουλεύοντες ὑμῖν, ὅτι εἰσὶ τινες οἱ κωλύουσι
 τὸν δῆμον καταλυθῆναι καὶ ἐναντιώσονται περὶ τῆς ἐλευ-
 θερίας, εἴλουτο, πρὶν τὴν ἐκκλησίαν τὴν περὶ τῆς εἰρή-
 νης γενέσθαι, τούτους πρῶτον εἰς διαβολὰς καὶ κινδύ-
 νους καταστῆσαι, ἵνα μηδεὶς ἐκεῖ ὑπὲρ τοῦ ὑμετέρου
 πλῆθους ἀντιλέγῃ. ἐπιβουλήν οὖν τοιαύτην ἐπιβουλεύ-18
 οῦσι. πείδουσι γὰρ Ἀγόρατον τουτουὶ μηνυτὴν κατὰ
 τῶν στρατηγῶν καὶ τῶν ταξίαρχων γενέσθαι, οὐ ξυνει-

14, 2. διασκάψαι] „Ἰμμο κατὰ σκάψαι.“ Bekk.

15, 3. ἐπιτρέψαι] „Π. ἐπιτρέψειν.“ Steph. in marg.

16, 4. εἰρήνην] εἰρήνης Ald. et Steph. Primus Contius hoc vi-
 tium correxit.

17, 5. τούτους] Est emendatio Marklandi et Taylori: τοῦτον libri
 MSS. et Steph.

6. ἐκεῖ] ἐκείνων Steph.

7. ἀντιλέγῃ] Retinui cum Bremio hanc lectionem vulgatam,
 quam tuetur optimus cod. G. — ἀντιλέγοι Bekk. ex Coisl.
 Vind. Bessar. et X.

δοῦτα ἐκείνοις, ὧς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, οὐδέν· (οὐ γὰρ δήπου ἐκεῖνοι οὕτως ἀνόητοι ἦσαν καὶ ἄφιλοι, ὥστε περὶ τηλικούτων ἂν πραγμάτων πράττοντες Ἀγόρατον ὡς πιστὸν καὶ εὖνον, δοῦλον καὶ ἐκ δούλων ὄντα, παρεκάλεσαν·) ἀλλ' ἐδόκει αὐτοῖς οὗτος ἐπιτήδειος εἶναι μνην-
 19 τῆς. ἐβούλοντο οὖν ἄκουσα δοκεῖν αὐτὸν καὶ μὴ ἐκόντα μνηνεῖν, ὅπως πιστότερα ὑμῖν ὑποφαίνοιτο. ὡς δὲ ἐκὼν ἐμήνυσε, καὶ ὑμᾶς οἶμαι ἐκ τῶν πεπραγμένων αἰσθήσεσθαι. ἐκπέμπουσι γὰρ εἰς τὴν βουλὴν τὴν πρὸ τῶν τριάκοντα βουλευούσαν Θεόκριτον τὸν τοῦ Ἐλαφοστίκτου καλούμενον· ὁ δὲ Θεόκριτος οὗτος ἑταῖρος ἦν τῷ
 20 Ἀγοράτῳ καὶ ἐπιτήδειος. ἡ δὲ βουλὴ ἢ πρὸ τῶν τριάκοντα βουλευούσα διέφθαρτο καὶ ὀλιγαρχίας ἐπεθύμει, ὡς ἴστε, μάλιστα. τεκμηρίον δέ· οἱ γὰρ πολλοὶ ἐξ ἐκείνης τῆς βουλῆς τὴν ὑστέραν βουλὴν τὴν ἐπὶ τῶν τριάκοντα ἐβούλευον. τοῦ δ' ἔνεκα ταῦτα λέγω ὑμῖν; ἴν' εἰδῆτε ὅτι τὰ ψηφίσματα τὰ ἐξ ἐκείνης τῆς βουλῆς οὐκ ἐπ' εὐνοίᾳ τῇ ὑμετέρᾳ, ἀλλ' ἐπὶ καταλύσει τοῦ δήμου τοῦ ὑμετέρου ἅπαντα ἐλέγετο, καὶ ὡς τοιούτοις οὖσιν
 21 αὐτοῖς τὸν νοῦν προσέχητε. εἰσελθὼν δὲ εἰς ταύτην τὴν βουλὴν ἐν ἀπορῶντῳ Θεόκριτος μνηνεῖ ὅτι συλλέγονται τινες ἐναντιωσόμενοι τοῖς τότε καθισταμένοις πράγμασι. τὰ μὲν οὖν ὀνόματα οὐκ ἔφη αὐτῶν ἕρεῖν καθ' ἕνατον·

19, 2. ὑποφαίνοιτο] ἀποφαίνοιτο mavult Bekk.

4. πρὸ] πρὸς Ald. et Steph.

20, 1. ἡ πρὸ] πρὸς, omisso articulo, Ald. et Steph. Articulum de suo addidit Reisk., in C. reperisse videtur Bekk.

4. ὑστέραν] Sic Taylorus vulgatam librorum lectionem ὑμετέραν emendavit.

ib. τὴν ἐπὶ] Articulum de suo addidit Reisk.

6. ψηφίσματα τὰ ἐξ] Articulum, quem om. MSS. et Steph., auctoritate Bekkeri cum Bremio inserui.

ib. οὐκ ἐπ'] Recepi hanc coniecturam, propositam a me Commentat. crit. p. 9., pro vulg. οὐκέτι.

8. οὖσιν] οὐκ οὖσιν Vind. [Coisl.] X. Ald. Steph. Auger. Οὐκ delendum esse primus vidit Markl. et quum reapse a C. absit, non dubitavi cum Bekk. et Bremio expungere.

9. προσέχητε] προσείχετε Steph. ἦσσαν ante h. v. cum Reiskio addidit Bekk. μὴ προσέχητε Laurentianus.

ὄρκους τε γὰρ ὁμωμοκέναι τοὺς αὐτοὺς ἐκείνοις, καὶ εἶναι ἑτέρους οἱ ἐροῦσι τὰ ὀνόματα, αὐτοὺς δὲ οὐκ ἂν ποτε ποιῆσαι ταῦτα. καίτοι εἰ μὴ ἐκ παρασκευῆς ἐμη-22
νύετο, πῶς οὐκ ἂν ἠνάγκασεν ἡ βουλή εἰπεῖν τὰ ὀνό-
ματα Θεόκριτον καὶ μὴ ἀνώνυμον τὴν μὴνυσιν ποιήσα-
σθαι; νυνὶ δὲ τοῦτο τὸ ψήφισμα ἐψηφίσατο.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

Ἐπειδὴ τοίνυν τοῦτο τὸ ψήφισμα ἐψηφίσθη, κατέρ-23
γονται ἐπὶ τὸν Ἀγόρατον εἰς τὸν Πειραιᾶ οἱ αἰρεθέν-
τες τῶν βουλευτῶν, καὶ περιτυχόντες αὐτῶ ἐν ἀγορᾷ
ἐζήτουν ἄγειν. παραγενόμενος δὲ Νικίας καὶ Νικομέ-
νης καὶ ἄλλοι τινὲς, ὀρῶντες τὰ πράγματα οὐχ οἷα βέλ-
132τιστα ἐν τῇ πόλει ὄντα, ἄγειν μὲν τὸν Ἀγόρατον οὐκ
ἐφασαν προήσεσθαι, ἀφηροῦντο δὲ καὶ ἠγγυῶντο καὶ
ἀμολόγουν παρέξειν εἰς τὴν βουλήν. γραψάμενοι δὲ οἱ24
βουλευταὶ τὰ ὀνόματα τῶν ἐγγυωμένων καὶ κωλύοντων,
ἀπιόντες ὄχοντο εἰς τὸ ἄστυ. ὁ δὲ Ἀγόρατος καὶ οἱ
ἐγγυηταὶ καθίζουσιν ἐπὶ τὸν βωμὸν Μουνυχίαςιν· ἐπει-
δὴ δὲ ἐκάθισαν, ἐβουλευόντο τί χρὴ ποιεῖν. ἐδόκει οὖν

22, 3. ποιήσασθαι;] Post h. v. in Aldina legitur: λείπει πολύ. item in editione Steph. notae longioris lacunae appositae sunt. In Coisl. et Bessar. (et vero etiam in Vind. C. X., ut videtur) nullum lacunae signum est. Reisk. in *Variet. lect.* legendum esse statuit: ποιήσασθαι; νυνὶ δὲ τοῦτο τὸ ψήφισμα ἐψηφίσατο. ΨΗΦΙΣΜΑ. ἐπ. et sic dederunt Auger. Bekk. et Brem. In Laurentiano revera additus reperitur titulus ΨΗΦ., qui vulgo omittebatur.

4. νυνὶ δὲ] δὲ om. Steph.

ib. ἐψηφίσατο] Sic con. Reisk. ψηφίσατο C. ψηφίσατε Vind. et Augeri cod. B. ψηφίσατε Coisl. X. Bessar. mg. Steph. ψηφίσεσθαι Steph.

5. ΨΗΦ. vid. ad vers. 3.

23, 2. αἰρεθέντες] Sic con. Reisk. διαίρεθέντες libri MSS. et Steph.

4. παραγενόμενος] παραγινόμενος Steph.

7. προήσεσθαι] Haec Contii et Reiskii est emendatio, confirmata, ut videtur, codice C. προσήσεσθαι cum ceteris libris Steph.

24, 3. εἰς τὸ ἄστυ] Articulum interposui, quia eum C. et Vindob. habent, om. ceteri codd. Steph. Bekk. et Brem.

5. ἐκάθισαν] C. Bekk. Brem.: idem Schottus coniectura erat assecutus pro vulg. ἐκίνησαν.

τοῖς ἐγγυηταῖς καὶ τοῖς ἄλλοις ἅπασιν ἐκποδῶν ποιῆσαι
 25 τὸν Ἀγόρατον ὡς τάχιστα. καὶ παρορμίσαντες δύο πλοῖα
 Μουνυχίασιν ἐδέοντο αὐτοῦ παντὶ τρόπῳ ἀπελθεῖν Ἀθή-
 νηθεν, καὶ αὐτοὶ ἔφασαν συνεκπλευσεῖσθαι, ἕως τὰ
 πράγματα κατασταίῃ, λέγοντες ὅτι, εἰ κομισθεῖη εἰς τὴν
 βουλὴν, βασανιζόμενος ἴσως ἀναγκασθήσεται ὀνόματα
 εἰπεῖν Ἀθηναίων ὧν ἂν ὑποβάλωσιν οἱ βουλόμενοι κα-
 26 κόν τι ἐν τῇ πόλει ἐργάζεσθαι. ταῦτα ἐκείνων δεομέ-
 νων καὶ παρασκευασάντων πλοῖα καὶ αὐτῶν ἐτοίμων ὄν-
 των συνεκπλεῖν, οὐκ ἠθέλησε πείθεσθαι αὐτοῖς Ἀγόρα-
 τος οὕτως. καίτοι, ὧ Ἀγόρατε, εἰ μὴ τί σοι ἦν παρε-
 σκευασμένον καὶ ἐπίστευες μηδὲν κακὸν πείσεσθαι, πῶς
 οὐκ ἂν ὄχου καὶ πλοίων παρασκευασμένων καὶ τῶν ἐγ-
 γυητῶν ἐτοίμων ὄντων σοι συνεκπλεῖν; ἔτι γὰρ οἷόν τέ
 27 σοι ἦν καὶ ρῦπα ἢ βουλή σου ἐκράτει. ἀλλὰ μὲν δὴ
 οὐχ ὅμοιά γε σοὶ καὶ ἐκείνοις ὑπῆρχε. πρῶτον μὲν γε
 Ἀθηναῖοι ἦσαν, ὥστε οὐκ ἐδεδίσαν βασανισθῆναι. ἔπει-
 τα πατρίδα σφετέραν αὐτῶν καταλιπόντες ἔτοιμοι ἦσαν
 συνεκπλεῖν μετὰ σοῦ, ἠγησάμενοι ταῦτα μᾶλλον λυσιτε-
 λεῖν ἢ τῶν πολιτῶν πολλοὺς καὶ ἀγαθοὺς ὑπὸ σοῦ ἀδί-
 κως ἀπολέσθαι. σοὶ δὲ πρῶτον μὲν κίνδυνος ἦν βασα-
 νισθῆναι ὑπομείναντι, ἔπειτα οὐ πατρίδα ἂν σαντοῦ
 28 ἀπέλιπες· ὥστ' ἐκ παντὸς τρόπου σοὶ μᾶλλον ἢ ἐκείνοις
 ἐκπλεῦσαι συνέφερον, εἰ μὴ τι ἦν ὧ ἐπίστευες. νῦν δὲ
 ἄκων μὲν προσποιῆ, ἐκὼν δὲ πολλοὺς καὶ ἀγαθοὺς Ἀθη-
 ναίων ἀπέκτεινας. ὡς δὲ παρασκευάσθη ἅπαντα ἃ ἐγὼ

24, 6. ποιῆσαι] Malim ποιήσασθαι. Cf. § 7. et 43.

25, 1. παρορμίσαντες] παρορμήσαντες Steph., sed in marg. „Π. παρορμίσαντες.“

6. ὑποβάλωσιν] ὑποβάλλωσιν Steph.

26, 8. ἦν om. Steph.

27, 5. μετὰ σοῦ] μετὰ σου Steph. item vers. 6. ὑπό σου.

28, 1. ἢ ἐκείνοις ἐκπλεῦσαι] ἐκπλεῦσαι ἢ ἐκείνοις Bekk. cum Lau-
 rentiano.

4. ὡς δὲ] Ita conii. Markl. et Taylor. ὥστε Steph. cum codici-
 bus.

λέγω, καὶ μάρτυρές εἰσι καὶ αὐτὸ τὸ ψήφισμα σοῦ τὸ τῆς βουλῆς καταμαρτυρήσει.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

Ἐπειδὴ τοίνυν τοῦτο τὸ ψήφισμα ἐψηφίσθη καὶ ἡλ-29
θον οἱ ἐκ τῆς βουλῆς Μουνυχίαζε, ἐκὼν ἀνέστη Ἀγόρα-
τος ἀπὸ τοῦ βωμοῦ· καίτοι νῦν γε βία φησὶν ἀφαιρε-
θῆναι. ἐπειδὴ δὲ εἰς τὴν βουλήν ἐκομίσθησαν, ἀπογρά-30
φει Ἀγόρατος πρῶτον μὲν τῶν αὐτοῦ ἐγγνητῶν τὰ ὀνό-
ματα, ἔπειτα τῶν στρατηγῶν καὶ τῶν ταξιάρχων, ἔπειτα
δὲ καὶ ἄλλων τινῶν πολιτῶν. ἡ δὲ ἀρχὴ αὕτη τοῦ παν-
τὸς κακοῦ ἐγένετο. ὥς δὲ ἀπέγραψε τὰ ὀνόματα, οἶμαι
μὲν καὶ αὐτὸν ὁμολογήσειν· εἰ δὲ μὴ, ἐπ' αὐτοφώρῳ
ἐγὼ αὐτὸν ἐξελέγξω. ἀπόκριναι δὴ μοι.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ.

Ἐβούλοντο τοίνυν, ὧς ἄνδρες δικασταί, ἔτι πλειό-31
νων αὐτὸν τὰ ὀνόματα ἀπογράψαι· οὕτω σφόδρα ἐξόρω-
το ἡ βουλὴ κακόν τι ἐργάζεσθαι αὐτὸν, ὥστ' οὐκ ἐδόκει
αὐτοῖς ἅπαντα τάληθῆ πω κατηγορηκέναι. τούτους μὲν
οὖν ἅπαντας ἐκὼν ἀπογράφει, οὐδεμιᾶς αὐτῷ ἀνάγκης
οὔσης. μετὰ τοῦτο προσαπογράφει ἑτέρους τῶν πολι-
τῶν. ἐπειδὴ δὲ ἡ ἐκκλησία Μουνυχίασιν ἐν τῷ θεάτρῳ32
ἐγίνετο, οὕτω σφόδρα τινὲς ἐπεμελοῦντο ὅπως καὶ ἐν
τῷ δήμῳ περὶ τῶν στρατηγῶν καὶ τῶν ταξιάρχων μήνυ-
σις γένοιτο, (περὶ δὲ τῶν ἄλλων ἀπέχρη ἐν τῇ βουλῇ
μήνυσις ἢ γεγενημένη), ὥστε καὶ ἐκεῖ παράγουσιν εἰς

28, 5. σοῦ τὸ] Sic de suo dedit Reisk., sequentibus Augero, Bekk. et Bremio. οὕτω vulgo. τοῦτο, quod coniecitant Taylor. et Markl., in C. repertum est.

30, 1. ἐκομίσθησαν] Sic Steph. et omnes, ut videtur, codices: nisi forte quod coniecicit Markl. ἐκομίσθη in C. et X. legitur; tacite enim sic scripsit Bekk.

8. ΕΡΩΤΗΣΙΣ om. Steph. et codd. praeter C.

31, 2. αὐτὸν] Sic Tayl. correxit librorum MSS. et Steph. lectionem αὐτοί.

3. αὐτὸν, ὥστ'] Sic e Laurentiano cum Bekk. et Bremio pro vulg. αὐτὸς δ' dedi.

τὸν δῆμον. καὶ μοι ἀποκρίναι, ὡς Ἀγόρατε· οὐ γὰρ οἶμαι σε ἔξαρον γενέσθαι ἂν ἐναντίον Ἀθηναίων ἀπάντων ἐποίησας.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ.

33 Ὅμολογεῖ μὲν καὶ αὐτὸς, ὅμως δὲ καὶ τὰ ψηφίσματα ὑμῖν τοῦ δήμου ἀναγνώσεται.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

Ὅτι μὲν ἀπέγραψεν Ἀγόρατος οὕτως τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων τὰ ὀνόματα καὶ τὰ ἐν τῇ βουλῇ καὶ τὰ ἐν τῷ δήμῳ, καὶ ἔστι φονεὺς ἐκείνων, σχεδὸν τι οἶμαι ὑμᾶς ἐπίστασθαι· ὡς τοίνυν ἀπάντων τῶν κακῶν αἴτιος τῇ πόλει ἐγένετο καὶ οὐδ' ὑφ' ἐνὸς αὐτὸν πρόσῃκει ἐλεῖσθαι, ἐγὼ οἶμαι ὑμῖν ἐν κεφαλαίοις ἀποδείξειν. ἐπειδὴ γὰρ ἐκεῖνοι συλληφθέντες ἐδέθησαν, τότε καὶ ὁ Λύσανδρος εἰς τοὺς λιμένας τοὺς ὑμετέρους εἰσέπλευσε καὶ αἱ νῆες αἱ ὑμέτεραι Λακεδαιμονίοις παρεδόθησαν καὶ τὰ τείχη κατεσκάφη καὶ οἱ τριάκοντα κατέστησαν καὶ τοιοῦτον δεινὸν τῇ πόλει ἐγένετο. ἐπειδὴ τοίνυν οἱ τριάκοντα κατεστάθησαν, εὐθέως κρίσιν τοῖς ἀνδράσι τούτοις ἐποιοῦν ἐν τῇ βουλῇ· ὁ δὲ δῆμος ἐν τῷ δικαστηρίῳ ἐν δισχιλίοις ἐψηφίσατο. καὶ μοι ἀνάγνωθι τὸ ψήφισμα.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

36 Εἰ μὲν οὖν ἐν τῷ δικαστηρίῳ ἐκρίνοντο, ῥαδίως ἂν ἐσώζοντο· ἅπαντες γὰρ ἤδη ἐγνωκότες ἦτε, οὐ ἦν κακοῦ ἢ πόλις, ἐν ᾗ οὐδὲν ἔτι ὠφελεῖν ἐδύνασθε· νῦν δ' εἰς τὴν βουλὴν αὐτοὺς τὴν ἐπὶ τῶν τριάκοντα εἰσάγουσιν. ἢ, δὲ κρίσις τοιαύτη ἐγένετο, οἷαν καὶ ὑμεῖς αὐτοὶ ἐπίστασθε. οἱ μὲν γὰρ τριάκοντα ἐκάθηντο ἐπὶ τῶν βάθρων, οὐ νῦν οἱ πρυτάνεις καθέζονται· δύο δὲ τράπεζαι ἐν τῷ πρόσθεν

32, 6. οὐ γὰρ] ἀλλ' Steph. et libri MSS. excepto Laurentiano, quem secutus sum.

8. ΕΡΩΤΗΣΙΣ] Hunc titulum solus C. exhibet.

34, 5. κατεσκάφη] Sic primus Reisk. correxit vitiosam codicum et Steph. scripturam κατεσκάφησαν. Cum eodem viro docto καὶ ante οἱ τριάκοντα addidi.

36, 5. ἐγένετο] ἐγίγνετο Steph.

τῶν τριάκοντα ἐκείσθην· τὴν δὲ ψῆφον οὐκ εἰς καθί-
σκους, ἀλλὰ φανεράν ἐπὶ τὰς τραπέζας ταύτας ἔδει τίθε-
σθαι, τὴν μὲν ἐπὶ τὴν πρώτην, τὴν δὲ καθαιροῦσαν ἐπὶ
τὴν ὑστέραν· ὥστ' ἐκ τίνος τρόπου ἔμελλέ τις αὐτῶν σω-
θῆσεσθαι; ἐνὶ δὲ λόγῳ, ὅσοι εἰς τὸ βουλευτήριον ἐπὶ τῶν³⁸
τριάκοντα εἰσῆλθον κριθησόμενοι, ἀπάντων θάνατος κα-
τεγνώσκετο· καὶ οὐδενὸς ἀπεψηφίσαντο πλὴν Ἀγοράτου
τουτοῦ· τοῦτον δὲ ἀφείσαν ὡς εὐεργέτην ὄντα· ἵνα δὲ
εἰδῆτε ὡς πολλοὶ ὑπὸ τούτου τεθνᾶσι, βούλομαι ὑμῖν τὰ
ὀνόματα αὐτῶν ἀναγνῶναι.

ONOMATA.

Ἐπειδὴ τοίνυν, ᾧ ἄνδρες δικασταί, θάνατος αὐτῶν³⁹
κατεγνώσθη καὶ ἔδει αὐτοὺς ἀποθνήσκειν, μεταπέμπονται
εἰς τὸ δεσμοτήριον ὁ μὲν ἀδελφὴν, ὁ δὲ μητέρα, ὁ δὲ γυ-
ναῖκα, ὁ δ' ἢ τις ἦν ἐκάστῳ αὐτῶν προσήκουσα, ἵνα τὰ
ὑστάτα ἀσπασάμενοι τοὺς αὐτῶν οὕτω τὸν βίον τελευτή-
σειαν. καὶ δὴ καὶ Διονυσόδωρος μεταπέμπεται τὴν ἀδελ-⁴⁰
φὴν τὴν ἑμὴν εἰς τὸ δεσμοτήριον γυναικα ἑαυτοῦ οὕσαν.
πυθομένη δ' ἐκείνη ἀφικνεῖται μέλαν τε ἱμάτιον ἡμφιεσμέ-
νη, ὡς εἰκὸς ἦν ἐπὶ τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς τοιαύτη συμφορᾷ κε-
χρημένῳ. ἐναντίον δὲ τῆς ἀδελφῆς τῆς ἑμῆς Διονυσόδα⁴¹
ρος τὰ τε οἰκεία τὰ αὐτοῦ διέθετο ὅπως αὐτῷ ἔδόκει, καὶ
περὶ Ἀγοράτου τούτου ἔλεγεν ὅτι αἴτιος ἦν τοῦ θανάτου,

37, 5. τὴν μὲν ἐπὶ τὴν πρώτην, τὴν δὲ καθαιροῦσαν ἐπὶ τὴν ὑστέ-
ραν] Sic C. Bekk. Brem. τὴν μὲν καθαιροῦσαν, ἐπὶ τὴν
ὑστέραν· τὴν δὲ σώζουσαν, ἐπὶ τὴν προτέραν vulgo; verba
tamen τὴν δὲ σώζ. ἐπὶ τὴν προτ. non solum C. et X. sed
etiam Vind. et Coisl. omittunt.

38, 7. ONOMATA] Hunc titulum, qui vulgo deest, Augerus ex
Markl. et Reiskii coniectura, Bekk. et Brem. auctoritate
codicis Laurentiani addiderunt. Contius adscripsit: ὀνό-
ματα τῶν ὑπὸ τῶν τριάκοντα καταγνώσθέντων.

39, 1. αὐτῶν κατεγνώσθη] κατεγνώσθη αὐτῶν Bekk. cum C.

3. ἀδελφὴν] Sic pro vulg. ἀδελφὸν de suo dedit Reisk., quem
secuti sunt Auger. Bekk. et Brem., Laurentiano, ut vide-
tur, confirmante hanc correctionem.

4. ἢ τις] εἴ τις Steph.

40, 3. μέλαν τε] „II. μέλαν γε.“ Steph. in marg.

41, 2. αὐτοῦ] ἑαυτοῦ Bekk. e C.

καὶ ἐπέσκηπτεν ἔμοι καὶ Διονυσίῳ τούτῳ, τῷ ἀδελφῷ τῷ αὐτοῦ, καὶ τοῖς φίλοις πᾶσι τιμωρεῖν ὑπὲρ αὐτοῦ Ἀγόρα-
42τον· καὶ τῇ γυναικὶ τῇ αὐτοῦ ἐπέσκηπτε, νομίζων αὐτὴν
κνεῖν ἐξ αὐτοῦ, ἂν γένηται αὐτῇ παιδίον, φράζειν τῷ γε-
νομένῳ ὅτι τὸν πατέρα αὐτοῦ Ἀγόρατος ἀπέκτεινε, καὶ
κελεύειν τιμωρεῖν ὑπὲρ αὐτοῦ ὡς φονέα ὄντα. ὡς οὖν
ἀληθῆ λέγω, μάρτυρας τούτων παρέξομαι.

MARTYRES.

43 Οὗτοι μὲν τοίνυν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὑπ' Ἀγο-
ράτου ἀπογραφέντες ἀπέθανον· ἐπεὶ δὲ τούτους ἐκπο-
δῶν ἐποίησαντο οἱ τριάκοντα, σχεδὸν οἶμαι ὑμᾶς ἐπι-
στασθαι ὡς πολλὰ καὶ δεινὰ μετὰ ταῦτα τῇ πόλει ἐγένε-
το· ὧν οὗτος ἀπάντων αἰτιός ἐστιν, ἀποκτείνσας ἐκεί-
νους. ἀνιῶμαι μὲν οὖν ὑπομιμνήσκων τὰς γεγενημένας
44συμφορὰς τῇ πόλει, ἀνάγκη δ' ἐστίν, ὧ ἄνδρες δικασταί,
ἐν τῷ παρόντι καιρῷ, ἵν' εἰδῆτε ὡς σφόδρα ὑμῖν ἔλειν
προσῆκει Ἀγόρατου. ἴστε μὲν γὰρ τοὺς ἐκ Σαλαμῖνος
τῶν πολιτῶν κομισθέντας, οἳ ἦσαν καὶ ὄσοι, καὶ οἳ ὄψω
ὀλέθρῳ ὑπὸ τῶν τριάκοντα ἀπώλοντο. ἴστε δὲ τοὺς ἐξ
Ἐλευσίνος, ὡς πολλοὶ ταύτῃ τῇ συμφορᾷ ἐχρήσαντο·
μémνησθε δὲ καὶ τοὺς ἐνθάδε διὰ τὰς ἰδίας ἐχθρας ἀπα-
45γομένους εἰς τὸ δεσμοτήριον· οἳ οὐδὲν κακὸν τὴν πόλιν
ποίησαντες ἠναγκάζοντο αἰσχρίστῳ καὶ ἀκλεεστάτῳ ὀλέ-
θρῳ ἀπόλλυσθαι, οἳ μὲν γονέας σφετέρους αὐτῶν προ-
σβύτας καταλιπόντες, οἳ ἤλπιζον ὑπὸ τῶν σφετέρων αὐ-
τῶν παίδων γηροτροφηθέντες, ἐπειδὴ τελευτήσαιεν τὸν
βίον, ταφήσεσθαι, οἳ δὲ ἀδελφὰς ἀνεκδότους, οἳ δὲ
46παῖδας μικροὺς πολλῆς ἔτι θεραπείας δεομένους· οὗς,
ὧ ἄνδρες δικασταί, ποῖαν τινὰ ὄλεσθε γνώμην περὶ τού-
του ἔχειν, ἢ ποῖαν τινὰ ἂν ψῆφον θέσθαι, εἰ ἐπ' ἐκέ-

42, 2. κνεῖν] Sic C. κνεῖν Steph. Bekk. et Brem. cum ceteris codd.

44, 2. ἐλειν] „γρ. μὴ ἐλειν.“ Steph. in marg. et corr. X.; οὐκ ἐλειν de suo dedit Reisk. Ironicam autem h. l. Lysiae orationem esse recte iam Augerus vidit: nec aliter statuit Brem.

νοῖς γένοιτο, ἀποστερηθέντας διὰ τοῦτον τῶν ἡδίστων; ἔτι δὲ τὰ τείχη ὡς κατεσκάφη καὶ αἱ νῆες τοῖς πολεμίοις παρεδόθησαν καὶ τὰ νεώρια καθηρέθη καὶ Λακεδαιμόνιοι τὴν ἀκρόπολιν ὑμῶν εἶχον καὶ ἡ δύναμις ἅπασα τῆς πόλεως παρελύθη, ὥστε μηδὲν διαφέρειν τῆς ἐλαχίστης πόλεως τὴν πόλιν. πρὸς δὲ τούτοις τὰς ἰδίας οὐ-47
σίας ἀπωλέσατε· καὶ τὸ τελευταῖον συλλήβδην ἅπαντες ὑπὸ τῶν τριάκοντα ἐκ τῆς πατρίδος ἐξηλάθητε. ταῦτα ἐκείνοι οἱ ἀγαθοὶ ἄνδρες αἰσθόμενοι οὐκ ἔφασαν ἐπιτρέψαι τὴν εἰρήνην, ὡς ἄνδρες δικασταὶ, ποιήσασθαι· οὕς48
σὺ, Ἄγορατε, βουλομένους ἀγαθόν τι πρᾶξαι τῇ πόλει ἀπέκτεινας, μηνύσας αὐτούς τῇ βουλῇ ἐπιβουλεύειν τῷ πλήθει τῷ ὑμετέρῳ, καὶ αἴτιος εἶ ἀπάντων τῇ πόλει τῶν κακῶν τῶν γεγενημένων. νῦν οὖν μνησθέντες καὶ τῶν ἰδίων ἕκαστος δυστυχημάτων καὶ τῶν κοινῶν τῆς πόλεως τιμωρεῖσθε τὸν αἴτιον τούτων.

Θαυμάζω δ' ἔγωγε, ὡς ἄνδρες δικασταὶ, ὃ τί ποτε49
τολήσει πρὸς ὑμᾶς ἀπολογεῖσθαι· δεῖ γὰρ αὐτὸν ἀποδείξαι ὡς οὐ κατεμήνυσε τῶν ἀνδρῶν τούτων οὐδ' αἴτιος αὐτοῖς ἐστὶ τοῦ θανάτου, ὅπερ οὐκ ἂν ἰδύναιτο οὐδέποτε ἀποδείξαι. πρῶτον μὲν γὰρ τὰ ψηφίσματα50
αὐτοῦ τὰ ἐκ τῆς βουλῆς καὶ τοῦ δήμου καταμαρτυρεῖ, διαρρήδην ἀγορεύοντα περὶ ὧν Ἄγορατος κατείρηκεν· ἔπειτα ἡ κρίσις, ἣν ἐκρίθη ἐπὶ τῶν τριάκοντα καὶ ἀφεί-

46, 4. γένοιτο] Sic Markl. et Tayl. correxerunt vulgatam γένοιτο. ib. τοῦτον] τούτων Steph.

6. τὰ νεώρια] Articulum, quem de suo addiderat Reisk., auctoritate codicis C. cum Bekk. et Bremio inserui.

7. ὑμῶν] ἡμῶν Steph.

47, 1. τὰς ἰδίας οὐσίας] Quum vox οὐσίας a Vind. (teste Altero), C. et X. absit, suspicor Lysiam scripsisse τὰ ἴδια.

48, 2. βουλομένους] βουλόμενος Steph. et MSS. praeter X. et Vindob. (si Alterum sequimur).

8. τῇ βουλῇ] Ita conii. Reisk. τῇ πόλει MSS. et Steph.

49, 4. ὅπερ οὐκ ἂν] Sic C. Bekk. Brem. ὃ οὐκ ἂν Vind. Augeri cod. B. Reisk. Auger. nec aliter conii. Taylor. ὃ τι ἂν Brulart. καὶ X. Ald. et Steph.

θη, διαδρόμηδην λέγει, Διότι, φησίν, ἔδοξε τάληθῃ εἰσαγγεῖλαι. καὶ μοι ἀνάγνωθι.

ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ. ΓΝΩΣΙΣ. ΓΡΑΦΑΙ.

- 51 Ὡς μὲν οὖν οὐκ ἀπέγραψεν, οὐδενὶ τρόπῳ δύνατ' ἂν ἀποδείξει· δεῖ τοίνυν αὐτὸν ὡς δικαίως ἐμήνυσε ταῦτα ἀποφαίνειν, ὁρῶν αὐτοὺς πονηρὰ καὶ οὐκ ἐπιτήδεια τῷ δήμῳ τῷ ὑμετέρῳ πράττοντας. οἶομαι δ' οὐδ' ἂν τοῦτον αὐτὸν ἐπιχειρῆσαι ἀποδεικνύναι. οὐ γὰρ δήπου, εἴ τι κακὸν τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων εἰργάσαντο, οἱ τριάκοντα, δεδιότες μὴ καταλυθείη ὁ δῆμος, τιμωροῦντες ὑπὲρ τοῦ δήμου ἂν αὐτοὺς ἀπέκτειναν· ἀλλ' ἔδοξα πολὺ τούναντίον τούτου. Ἄλλ' ἴσως φήσει ἄκων τοσαῦτα κακὰ ἐργάσασθαι. ἐγὼ δ' οὐκ οἶμαι, ὧ ἄνδρες δικασταί, οὐδ' ἔάν τις ὑμᾶς ὡς μάλιστα ἄκων μεγάλα κακὰ ἐργάσῃται, ἂν μὴ οἶόν τε γενέσθαι ἐστὶν ὑπερβολὴν, οὐ τούτου ἔνεκα οὐ δεῖν ὑμᾶς ἀμύνεσθαι. εἶτα δὲ καὶ ἐκείνων μεμνησθαι, ὅτι ἐξῆν Ἀγοράτῳ τούτῳ, πρὶν εἰς τὴν βουλήν κομισθῆναι, ὅτ' ἐπὶ τοῦ βωμοῦ ἐκάθητο Μουνυχίασι, σωθῆναι· καὶ γὰρ πλοῖα παρεσκεύαστο καὶ 53οὶ ἐγγυηταὶ ἔτοιμοι ἦσαν συναπιέναι. καίτοι εἰ ἐκείνοις ἐπίθου καὶ ἠθέλησας ἐκπλεῦσαι μετ' ἐκείνων, οὐτ' ἂν

50, 6. καὶ μοι ἀνάγνωθι] Absunt haec verba a Stephaniana et Aldina.

7. ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ] Sic, ut Marklando auctore Reisk. et Auger. dederunt, e C., ut videtur, Bekk. et Brem. scripserunt. Plerique codd. titulos plane omittunt. ΨΗΦΙΣΜΑ Ald. et Steph.

ib. ΓΝΩΣΙΣ, quod vulgo deest, e C. receperunt Bekk. et Brem. sed hic post ΓΡΑΦΑΙ posuit.

51, 4. οἶομαι δ' οὐδ' ἂν τοῦτον] δ' om. Steph., in marg., Π. οἶομαι δ' οὐδ' ἂν τοῦτο.

7. καταλυθείη] Sic cum Bekkero et Bremio correxi librorum MSS. et Steph. lectionem καταλυθείησαν.

9. τοῦτου] Bekk. de coni. dedit τοῦτον.

52, 4. ὑπερβολὴν] ὑπερβολή Steph., in marg., Π. ὑπερβολήν. quam correctionem C., ut videtur, firmavit.

6. ἐκείνων] ἐκείνο Steph.

9. οἱ ἐγγυηταὶ] Articulum, qui in libris MSS. et Steph. edit. deest, Marklandi auctoritate addidi.

ἐκὼν οὔτα ἄκων τοσούτους Ἀθηναίους ἀπέκτεινας· νῦν δὲ πεισθεῖς ὑφ' ὧν τότε ἐπέσθης, εἰ τῶν στρατηγῶν καὶ τῶν ταξιάρχων τὰ ὀνόματα μόνον εἴποις, μέγα τι ᾧ σου παρ' αὐτῶν διαπράξασθαι. οὐκ οὐκ οὐκ οὐκ ἐνεκα δεῖ σε παρ' ἡμῶν συγγνώμης τινὸς τυχεῖν, ἐπεὶ οὐδὲ ἐκεῖνοι παρὰ σοῦ οὐδεμιᾶς ἔτυχον, οὐς σὺ ἀπέκτεινας· καὶ Ἰππίας μὲν ὁ Θάσιος καὶ Ξενοφῶν ὁ Ἰκαριεύς, οἵ54 ἐπὶ τῇ αὐτῇ αἰτίᾳ τούτῳ ὑπὸ τῆς βουλῆς μετεπέμφθησαν, οὗτοι μὲν ἀπέθανον, ὁ μὲν στρεβλωθεὶς, Ξενοφῶν, ὁ δὲ Ἰππίας, διότι οὐκ ἄξιοι ἐδόκουν τοῖς τριάκοντα σωτηρίας εἶναι, (οὐδένα γὰρ Ἀθηναίων ἀπώλλυσαν). Ἀγοράτος δὲ ἀφείδη, διότι ἐδόκει ἐκείνοις τὰ ἥδιστα πεποιηκέναι.

Ἀκούω δ' αὐτὸν καὶ εἰς Μενέστρατον ἀναφέρειν τι55 περὶ τῶν γραφῶν τούτων. τὸ δὲ τοῦ Μενεστράτου πρᾶγμα τοιοῦτον ἐγένετο. ὁ Μενέστρατος οὗτος ἀπεγράφη 35 ὑπὸ τοῦ Ἀγοράτου καὶ συλληφθεὶς ἐδέδετο. Ἀγνόωρος δ' ἦν Ἀμφιτροπαιεύς, δημότης τοῦ Μενεστράτου, Κριτίου κηδεστῆς τοῦ τῶν τριάκοντα· οὗτος οὖν, ὅτε ἡ ἐκκλησία Μουνυχίασιν ἐν τῷ θεάτρῳ ἐγένετο, ἅμα μὲν βουλόμενος τὸν Μενέστρατον σωθῆναι, ἅμα δὲ ὡς πλείστους ἀπογραφέντας ἀπολέσθαι, παράγει αὐτὸν εἰς τὸν δῆμον, καὶ εὐρίσκονται αὐτῷ κατὰ τὸ ψήφισμα τουτὶ ἄδειαν.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

Ἐπειδὴ δὲ τοῦτο τὸ ψήφισμα ἐγένετο, μηνύει ὁ Με-56 νέστρατος καὶ προσαπογράφει ἑτέρους τῶν πολιτῶν. τοῦ-

53, 5. ταξιάρχων] ταξιαρχῶν Steph.

54, 1. Ἰκαριεύς] Sic conl. Palmer. Καριεύς MSS. et Steph.

4. Ἰππίας, διότι] Sic C. Ἰππίας οὗτω, διότι ceteri codd. et Steph.

ib. οὐκ ἄξιοι] οὐκ ἂν ἄξιοι Ald. et Steph.

55, 7. Μουνυχίασιν] ἐν Μδουνυχίασιν Steph. cum nonnullis codicibus.

ib. ἐγένετο] ἐγένετο Steph.

10. εὐρίσκονται est coniectura Reiskii, quam cum Auger. Bekk. et Bremio recepi pro vulgata εὐρίσκων τε.

11. ΨΗΦΙΣΜΑ om. Steph.

τον μέντοι οἱ μὲν τριάκοντα ἀφείσαν ὥσπερ Ἀγόρατον
 τουτουῖ, δόξαντα ἀληθῆ εἰσαγγεῖλαι· ὑμεῖς δὲ πολλῶ χρό-
 νῳ ὕστερον λαβόντες ἐν δικαστηρίῳ ὡς ἀνδροφόνον ὄντα,
 θάνατον· δικαίως καταψηφισάμενοι, τῷ δημίῳ παρέδοτε,
 57καὶ ἀπετυμπανίσθη. καίτοι εἰ ἐκεῖνος ἀπέθανεν, ἣ που
 Ἀγόρατός γε δικαίως ἀποθάνειται· ὅς γε τὸν τε Μενέ-
 στρατον ἀπογράψας αἴτιος ἐκείνῳ ἐστὶ τοῦ θανάτου, καὶ
 τοῖς ὑπὸ Μενεστράτου ἀπογραφεῖσι τίς αἰτιώτερος ἢ ὁ εἰς
 58τοιαύτην ἀνάγκην ἐκείνον καταστήσας; Ἄνόμοιος δέ μοι
 δοκεῖ Ἀριστοφάνει γενέσθαι τῷ Χολλίδῃ, ὅς ἐγγυητῆς
 τότε τούτου ἐγένετο καὶ τὰ πλοῖα παρασκευάσας Μουνυχλα-
 σιν ἔτοιμος ἦν συνεκπεῖν μετὰ τούτου. καὶ τό γε ἐπ' ἐκεί-
 νον εἶναι ἐσώθης καὶ οὔτ' ἂν Ἀθηναίων οὐδένα ἀπώλε-
 σας οὔτ' ἂν αὐτὸς σὺ εἰς τοιούτους κινδύνους κατέστης·
 59νῦν δὲ καὶ τὸν σωτήρα τὸν σαντοῦ ἐτόλμησας ἀπογράψαι,
 καὶ ἀπέγραψας καὶ ἐκείνον καὶ τοὺς ἄλλους ἐγγυητάς. τοῦ-
 τον μέντοι ὡς οὐ καλῶς Ἀθηναῖον ὄντα ἐβούλοντό τινες
 βασανισθῆναι καὶ τουτὶ τὸ ψήφισμα τὸν δῆμον ἀναπέ-
 θουσι ψηφίσασθαι.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

60 Μετὰ τοῦτο τοίνυν προσιόντες τῷ Ἀριστοφάνει οἱ
 πρῶττοντες τότε τὰ πράγματα ἐδέοντο αὐτοῦ κατειπεῖν καὶ
 σώζεσθαι καὶ μὴ κινδυνεύειν ἀγωνισάμενον τῆς ξενίας τὰ
 ἔσχατα παθεῖν· ὁ δὲ οὐκ ἔφη οὐδέποτε. οὕτω χρηστὸς ἦν
 καὶ περὶ τοὺς δεδεμένους καὶ περὶ τὸν δῆμον τῶν Ἀθη-
 ναίων, ὥστε εἴλετο μᾶλλον ἀποθανεῖν ἢ κατειπεῖν καὶ ἀδι-
 61κῶς τινὰς ἀπολέσαι. ἐκεῖνος μὲν τοίνυν καὶ ὑπὸ σοῦ

56, 6. δημίῳ] Sic Schottus conī. δήμῳ MSS. et Steph.

57, 2. ὅς γε est coniectura Toupīi (ad Longin. 34. p. 211.). ὥστα Steph. cum codicibus.

58, 6. αὐτὸς σὺ] σὺ om. Steph. et Brem.

59, 1. νῦν δὲ] νῦν δὲ Bekk. et Brem. e cod. Laurentiano.

2. ἀπέγραψας] Bekk. et Brem. receperunt Reiskii coniecturam ἐπέγραψας: ego satius duxi vulgatam servare.

5. ψηφίσασθαι] ψηφίζεσθαι Steph. et Brem.

6. ΨΗΦΙΣΜΑ om. Steph.

ἀπολλύμενος τοιουτοσί ἐγένετο, καὶ Ξενοφῶν ὁ στρεβλω-
 θείς καὶ Ἰππίας ὁ Θάσιος· σὺ δ' οὐδὲν τοῖς ἀνδράσι
 ἐκείνοις συνειδώς, πεισθεὶς δὲ ὡς σὺ γε, ἂν ἐκεῖνοι ἀπό-
 λωνται, μεθέξεις τῆς τότε πολιτείας καθισταμένης, ἀπέ-
 γραφες καὶ ἀπέκτεινας Ἀθηναίων πολλοὺς καὶ ἀγαθοὺς.
 Βούλομαι δ' ὑμῖν, ὧ ἄνδρες δικασταί, ἐπιδείξαι οἶων⁶²
 ἀνδρῶν ὑπὸ Ἀγοράτου ἀπεστέρησθε. εἰ μὲν οὖν οὐ πολ-
 λοὶ ἦσαν, καθ' ἕκαστον ἂν περὶ αὐτῶν ἠκούετε· νῦν δὲ
 συλλήβδην περὶ πάντων. οἱ μὲν γὰρ στρατηγήσαντες
 ὑμῖν πολλάκις μελίζω τὴν πόλιν τοῖς διαδεχομένοις στρα-
 τηγοῖς παρεδίδοσαν, οἱ δ' ἑτέρας μεγάλας ἀρχὰς ἄρξαν-
 τες καὶ τριηραρχίας πολλὰς τριηραρχήσαντες οὐδεπώποτε
 ὑφ' ὑμῶν οὐδεμίαν αἰτίαν αἰσχρὰν ἔσχον. οἱ δ' αὐτῶν⁶³
 περιγενομένοι καὶ σωθέντες, οὓς οὗτος μὲν ἀπέκτεινεν
 ὡμῶς καὶ θάνατος αὐτῶν κατεγνώσθη, ἡ δὲ τύχη καὶ
 ὁ δαίμων περιεποίησε· φυγόντες γὰρ ἐνθένδε καὶ οὐ
 συλληφθέντες οὐδὲ ὑπομείναντες τὴν κρίσιν, κατελθόν-
 τες ἀπὸ Φυλῆς τιμῶνται ὑφ' ὑμῶν ὡς ἄνδρες ἀγαθοὶ
 ὄντες. τούτους μέντοι τοιούτους ὄντας Ἀγόρατος τοῦς⁶⁴
 μὲν ἀπέκτεινε, τοῦς δὲ φυγάδας ἐντεῦθεν ἐποίησε, τίς
 ἂν αὐτός; δεῖ γὰρ ὑμᾶς εἰδέναι ὅτι δοῦλος καὶ ἐκ δού-
 λων ἐστίν, ἵν' εἰδῆτε οἷος ὢν ὑμᾶς ἐλυμαίνετο. τούτω
 μὲν γὰρ πατήρ ἦν Εὐμάρης· ἐγένετο δὲ ὁ Εὐμάρης οὐ-

61, 2. Ξενοφῶν] ὁ Ξενοφῶν Steph.

5. τῆς τότε] Sic conii. Markl. τῆς τε MSS. et Steph.

ib. ἀπέγραφες] Sic auctoribus Marklando et Tayloro correxi
 lectionem codicum et Stephani ἀπεγράφης.

62, 2. οὖν] Hanc particulam, quae vulgo deest quamque adden-
 dam esse Contius et Sluiter. lectt. Andocc. p. 254. vide-
 rant, e C. cum Bekkero recepi. Bremius non idem fecit.

8. ὑφ'] οὐδ' ὑφ' Steph.

ib. αἰτίαν] τὴν αἰτίαν Steph.

63, 4. γὰρ] Cf. commentat. crit. p. 58.

64, 1. μέντοι] μὲν Steph. et Brem.

5. Εὐμάρης] Sic pro Εὐμαρῆς, uti hoc nomen in codd. scri-
 ptum exstat, scribendum esse primus vidit Steph., quem
 Reisk. ceterique editores secuti sunt. Mirum, Stephanum
 in sua editione falsam illam scripturam servasse.

τον μέντοι οἱ μὲν τριάκοντα ἀφείσαν ὥσπερ Ἀγόρατον
τουτουὶ, δόξαντα ἀληθῆ εἰσαγγεῖλαι· ὑμεῖς δὲ πολλῶ χρό-
νω ὕστερον λαβόντες ἐν δικαστηρίῳ ὡς ἀνδροφόνον ὄντα,
θάνατον δικαίως καταψηφισάμενοι, τῷ δημίῳ παρέδοτε,
57 καὶ ἀπετυμπαλίσθη. καίτοι εἰ ἐκεῖνος ἀπέθανεν, ἣ που
Ἀγόρατός γε δικαίως ἀποθανεῖται· ὅς γε τόν τε Μενέ-
στρατον ἀπογράψας αἴτιος ἐκείνῳ ἐστὶ τοῦ θανάτου, καὶ
τοῖς ὑπὸ Μενεστράτου ἀπογραφεῖσι τίς αἰτιώτερος ἢ ὁ εἰς
58 τοιαύτην ἀνάγκην ἐκείνον καταστήσας; Ἀνόμοιος δὲ μοι
δοκεῖ Ἀριστοφάνει γενέσθαι τῷ Χολλίδῃ, ὅς ἐγγυητῆς
τοτε τούτου ἐγένετο καὶ τὰ πλοῖα παρασκευάσας Μουνυχί-
σιν ἔτοιμος ἦν συνεκπλεῖν μετὰ τούτου. καὶ τό γε ἐπ' ἐκεί-
νον εἶναι ἐσώθης καὶ οὔτ' ἂν Ἀθηναίων οὐδένα ἀπώλε-
σας οὔτ' ἂν αὐτὸς σὺ εἰς τοιούτους κινδύνους κατέστης·
59 νῦν δὲ καὶ τὸν σωτήρα τὸν σαντοῦ ἐτόλμησας ἀπογράψαι,
καὶ ἀπέγραψας καὶ ἐκείνον καὶ τοὺς ἄλλους ἐγγυητάς. τοῦ-
τον μέντοι ὡς οὐ καλῶς Ἀθηναῖον ὄντα ἐβούλοντό τινες
βασανισθῆναι καὶ τουτὶ τὸ ψήφισμα τὸν δῆμον ἀναπέ-
θουσι ψηφίσασθαι.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

60 Μετὰ τοῦτο τοίνυν προσιόντες τῷ Ἀριστοφάνει οἱ
πράττοντες τότε τὰ πράγματα ἐδέοντο αὐτοῦ κατεπιεῖν καὶ
σώζεσθαι καὶ μὴ κινδυνεύειν ἀγωνισάμενον τῆς ξενίας τὰ
ἔσχατα παθεῖν· ὁ δὲ οὐκ ἔφη οὐδέποτε. οὕτω χρηστὸς ἦν
καὶ περὶ τοὺς δεδεμένους καὶ περὶ τὸν δῆμον τῶν Ἀθη-
ναίων, ὥστε εἴλετο μᾶλλον ἀποθανεῖν ἢ κατεπιεῖν καὶ ἀδι-
61 κως τινὰς ἀπολέσθαι. ἐκεῖνος μὲν τοίνυν καὶ ὑπὸ σοῦ

56, 6. δημίῳ] Sic Schottus coní. δῆμῳ MSS. et Steph.

57, 2. ὅς γε est coniectura Toupíi (ad Longin. 34. p. 211.). ὥστε Steph. cum codicibus.

58, 6. αὐτὸς σὺ] σὺ om. Steph. et Brem.

59, 1. νῦν δὲ] νῦν δὲ Bekk. et Brem. e cod. Laurentiano.

2. ἀπέγραψας] Bekk. et Brem. receperunt Reiskii coniecturam ἐπέτριψας: ego satius duxi vulgatam servare.

5. ψηφίσασθαι] ψηφίζεσθαι Steph. et Brem.

6. ΨΗΦΙΣΜΑ om. Steph.

ἀπολλύμενος τοιοῦτος ἐγένετο, καὶ Ξενοφῶν ὁ στρεβλωθεὶς καὶ Ἰππίας ὁ Θάσιος· σὺ δ' οὐδὲν τοῖς ἀνδράσιν ἐκείνοις συνειδῶς, πεισθεὶς δὲ ὡς σύ γε, ἂν ἐκεῖνοι ἀπόλωνται, μεθέξεις τῆς τότε πολιτείας καθισταμένης, ἀπέγραφες καὶ ἀπέκτεινας Ἀθηναίων πολλοὺς καὶ ἀγαθοὺς. Βούλομαι δ' ὑμῖν, ὦ ἄνδρες δικασταί, ἐπιδειξάμενοι οἷων⁶² ἀνδρῶν ὑπὸ Ἀγοράτου ἀπεστέρησθε. εἰ μὲν οὖν οὐ πολλοὶ ἦσαν, καθ' ἕκαστον ἂν περὶ αὐτῶν ἤκούετε· νῦν δὲ συλλήβδην περὶ πάντων. οἱ μὲν γὰρ στρατηγήσαντες ὑμῖν πολλάκις μείζω τὴν πόλιν τοῖς διαδεχομένοις στρατηγοῖς παρεδίδοσαν, οἱ δ' ἑτέρας μεγάλας ἀρχὰς ἄρξαντες καὶ τριηραρχίας πολλὰς τριηραρχήσαντες οὐδεπώποτε ὑφ' ὑμῶν οὐδεμίαν αἰτίαν αἰσχρὰν ἔσχον. οἱ δ' αὐτῶν⁶³ περιγενόμενοι καὶ σωθέντες, οὓς οὗτος μὲν ἀπέκτεινεν ὡμῶς καὶ θάνατος αὐτῶν κατεγνώσθη, ἣ δὲ τύχη καὶ ὁ δαίμων περιεποίησε· φυγόντες γὰρ ἐνθένδε καὶ οὐ συλληφθέντες οὐδὲ ὑπομείναντες τὴν κρίσιν, κατελθόντες ἀπὸ Φυλῆς τιμῶνται ὑφ' ὑμῶν ὡς ἄνδρες ἀγαθοὶ ὄντες. τούτους μέντοι τοιοῦτους ὄντας Ἀγόρατος τοὺς⁶⁴ μὲν ἀπέκτεινε, τοὺς δὲ φυγάδας ἐντεῦθεν ἐποίησε, τίς ἂν αὐτός; δεῖ γὰρ ὑμᾶς εἰδέναι ὅτι δοῦλος καὶ ἐκ δούλων ἐστίν, ἵν' εἰδῆτε οἷος ἂν ὑμᾶς ἐλυμαίνετο. τούτῳ μὲν γὰρ πατὴρ ἦν Εὐμάρης· ἐγένετο δὲ ὁ Εὐμάρης οὐ-

61, 2. Ξενοφῶν] ὁ Ξενοφῶν Steph.

5. τῆς τότε] Sic coni. Markl. τῆς τε MSS. et Steph.

ib. ἀπέγραφες] Sic auctoribus Markl. et Tayloro correxi lectionem codicum et Stephani ἀπεγράφης.

62, 2. οὖν] Hanc particulam, quae vulgo deest quamque addendam esse Contius et Sluiter. lectt. Andocc. p. 254. viderant, e C. cum Bekkero recepi. Bremius non idem fecit.

8. ὑφ'] οὐδ' ὑφ' Steph.

ib. αἰτίαν] τὴν αἰτίαν Steph.

63, 4. γὰρ] Cf. commentat. crit. p. 58.

64, 1. μέντοι] μὲν Steph. et Brem.

5. Εὐμάρης] Sic pro Εὐμαρῆς, uti hoc nomen in codd. scriptum exstat, scribendum esse primus vidit Steph., quem Reisk. ceterique editores secuti sunt. Mirum, Stephanum in sua editione falsam illam scripturam servasse.

τος Νικοκλέους καὶ Ἀντικλέους. καὶ μοι ἀνάβητε μάρτυρες.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

65 Πολλὰ τοίνυν, ὧ ἄνδρες δικασταί, ὅσα κακὰ καὶ αἰσχρὰ καὶ τούτῳ καὶ τοῖς τούτου ἀδελφοῖς ἐπιτετήδευται, πολὺ ἂν εἴη ἔργον λέγειν. περὶ δὲ συκοφαντίας, ὅσας οὗτος ἢ δίκας ἰδίας συκοφαντῶν ἐδικάζετο ἢ γραφὰς [ὅσας] ἐγράφετο ἢ ἀπογραφὰς ἀπέγραφεν, οὐδὲν με δεῖ καθ' ἕκαστον λέγειν· συλλήβδην γὰρ ὑμεῖς ἅπαντες καὶ ἐν τῷ δήμῳ καὶ ἐν τῷ δικαστηρίῳ συκοφαντίας αὐτοῦ κατέγνωτε, καὶ ὠφλησεν ὑμῖν μυριάς δρα-¹³⁶χμᾶς, ὥστε τοῦτο μὲν ἱκανῶς ὑπὸ ὑμῶν ἀπάντων με-
66μαρτύρηται. γυναῖκας τοίνυν τῶν πολιτῶν τοιοῦτος ὢν μοιχευεῖν καὶ διαφθείρειν ἐλευθέρως ἐπεχείρησε, καὶ ἐλήφθη μοιχός· καὶ τούτου θάνατος ἢ ζημία ἐστίν. ὡς δὲ ἀληθῆ λέγω, μάρτυρας κάλει.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

67 Ἦσαν τοίνυν οὗτοι, ὧ ἄνδρες δικασταί, τέτταρες ἀδελφοί. τούτων εἰς μὲν ὁ πρεσβύτερος ἐν Σικελίᾳ παραφρονκτωρευόμενος τοῖς πολεμίοις ληφθεὶς ὑπὸ Λαμάχου ἀπετυμπανίσθη· ὁ δὲ ἕτερος εἰς Κόρινθον μὲν ἐντευθενὶ ἀνδράποδον ἐξήγαγεν, ἐκεῖθεν δὲ παιδίσκην ἀστῆς ἐξαγαγὼν ἀλίσκεται, καὶ ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ δεδε-
68μένος ἀπέθανε. τὸν δὲ τρίτον Φαινιππίδης ἐνθάδε λαποδύτην ἀπήγαγε· καὶ ὑμεῖς κρίναντες αὐτὸν ἐν τῷ δικαστηρίῳ καὶ καταγνόντες αὐτοῦ θάνατον ἀποτυμπανί-

65, 1. Πολλὰ] πάντα coni. Jacobs. et Bekk. Cf. quae dixi de hoc loco in Commentat. crit. p. 5.

5. [ὅσας] Auctore Reiskio uncis inclusi; sine uncis exhibent cum Stephano Bekkerus et Bremi.

7. συκοφαντίας] συκοφαντίαν mavult Bekk.

9. τοῦτο] τούτῳ Steph. et codd. praeter X.

ib. ἱκανῶς est emendatio Bekkeri. κακῶς MSS. et Steph.

67, 6. ἀστῆς] αὐτὸς Steph. et codd. excepto Laurentiano.

68, 1. Φαινιππίδης] Φαινιππίδην Steph.

ib. ἐνθάδε] ἐνθένδε libri MSS. et Steph.; correxi cum Marklando et Reiskio.

σαι παρέδοτε. ὡς δὲ ἀληθῆ λέγω, καὶ αὐτὸν οἶμαι ὁμολογήσειν τοῦτον καὶ μάρτυρας παρεξόμεθα.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

Πῶς οὖν οὐχ ἅπασι προσήκει ὑμῖν τούτου κατα-69
ψηφίζεσθαι; εἰ γὰρ τούτων ἕκαστος δι' ἐν ἀμαρτημα
θανάτου ἠξιώθη, ἢ που τούτου γε πολλὰ ἐξημαρτηκό-
τος καὶ δημοσία εἰς τὴν πόλιν καὶ ἰδίᾳ εἰς ἕκαστον
ὑμῶν, ὧν ἕκαστου ἀμαρτήματος ἐν τοῖς νόμοις θάνα-
τος ἢ ζημία ἐστὶ, δεῖ ὑμᾶς σφόδρα θάνατον αὐτοῦ κα-
ταψηφίσασθαι. Λέξει δὲ, ὧ ἄνδρες δικασταί, καὶ ἕξα-70
πατῆσαι ὑμᾶς πειράσεται, ὡς ἐπὶ τῶν τετρακοσίων Φρύ-
νιχον ἀπέκτεινε· καὶ ἀντὶ τούτου φησὶν αὐτὸν Ἀθη-
ναῖον τὸν δῆμον ποιήσασθαι, ψευδόμενος, ὧ ἄνδρες δι-
κασταί· οὔτε γὰρ Φρύνιχον ἀπέκτεινεν οὔτε Ἀθηναῖον
αὐτὸν ὁ δῆμος ἐποιήσατο. Φρυνίχῳ γὰρ, ὧ ἄνδρες δι-71
κασταί, κοινῇ Θρασύβουλος τε ὁ Καλυδώνιος καὶ Ἀπολ-
λόδωρος ὁ Μεγαρεὺς ἐπεβούλευσαν· ἐπειδὴ δὲ ἐπετυχέ-
την αὐτῷ βαδίζοντι, ὁ μὲν Θρασύβουλος τύπτει τὸν
Φρύνιχον καὶ καταβάλλει πατάξας, ὁ δὲ Ἀπολλόδωρος
οὐχ ἤψατο, ἀλλ' ἐν τούτῳ κραυγὴ γίνεται καὶ ὄχοντο
φεύγοντες. Ἀγόρατος δὲ οὕτωσὶ οὔτε παρεκλήθη οὔτε
παρεγένετο οὔτε οἶδε τοῦ πράγματος οὐδέν. ὡς δὲ ἀλη-
θῆ λέγω, αὐτὸ ὑμῖν τὸ ψήφισμα δηλώσει.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

Ὅτι μὲν οὐκ ἀπέκτεινε Φρύνιχον, ἐξ αὐτοῦ τοῦ72
ψηφίσματος δῆλον· οὐδαμοῦ γὰρ ἔστιν Ἀγόρατον Ἀθη-
ναῖον εἶναι, ὥσπερ Θρασύβουλον καὶ Ἀπολλόδωρον·
καίτοι εἴπερ ἀπέκτεινε Φρύνιχον, ἔδει αὐτὸν ἐν τῇ αὐ-
τῇ στήλῃ, ἵνα περ Θρασύβουλον καὶ Ἀπολλόδωρον,

69, 3. ἢ που τούτου γε] Debetur haec emendatio Reiskio. ὑπὸ τοῦ
γε Steph. et codd. praeter Laurentianum, in quo est ἡπου
τοῦ γε.

70, 1. λέξει] λέξαι Steph.

71, 6. ἀλλ' ἐν] Sic Cont. et cod. C. ἀλλὰ ceteri codd. et Steph.

7. Ἀγόρατος δὲ] Cum Marklando ita dedi pro vulg. Ἀγόρατός τε.

Ἀθηναῖον πεπονημένον . . . τὰ μέντοι ὀνόματα δια-
πράττονται σφῶν αὐτῶν, δόντες ἀργύριον τῷ ῥήτορι,
προσγραφῆναι εἰς τὴν στήλην ὡς εὐεργέτας ὄντας. καὶ
ὡς ἀληθῆ λέγω, τοῦτο τὸ ψήφισμα ἐλέγξει.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

73 Οὕτω μέντοι οὗτος πολὺ ὑμῶν καταφρονεῖ, ὥστε
οὐκ ἂν Ἀθηναῖος καὶ ἐδίκαζε καὶ ἐξεκλησίαζε καὶ γρα-
φὰς τὰς ἐξ ἀνθρώπων ἐγράφετο, ἐπιγραφόμενος Ἀνα-
γυράσιος εἶναι. ἔπειτα δὲ καὶ ἕτερον μέγα τεκμήριον,
ὡς οὐκ [ἂν] ἀπέκτεινε Φρύνιχον, δι' ὃν Ἀθηναῖός φησι
γενενηθῆναι. ὁ Φρύνιχος γὰρ οὗτος τοὺς τετρακοσίους
κατέστησεν· ἐπειδὴ δ' ἐκεῖνος ἀπέθανεν, οἱ πολλοὶ τῶν
74 τετρακοσίων ἔφυγον. πότερον οὖν δοκοῦσιν ὑμῖν οἱ
τριάκοντα καὶ ἡ βουλὴ ἢ ἐπὶ τῶν τριάκοντα βουλεύου-
σα, οἱ πάντες ἦσαν τῶν τετρακοσίων τῶν φειγόντων,
ἀφείναι ἂν λαβόντες τὸν Φρύνιχον ἀποκτείναντα, ἢ τι-
μωρήσασθαι ὑπὲρ Φρυνίχου καὶ τῆς φυγῆς ἧς αὐτοὶ
75 ἔφυγον; ἐγὼ μὲν οἶμαι τιμωρεῖσθαι ἂν. εἰ μὲν οὖν μὴ
ἀποκτείνας προσποιεῖται, ἀδικεῖ, ὡς ἐγὼ φημι· εἰ δὲ
ἀμφισβητεῖς καὶ φῆς Φρύνιχον ἀποκτείνειν, δῆλον ὅτι
μείζω τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων κακὰ ποιήσας τὴν ὑπὲρ
Φρυνίχου αἰτίαν πρὸς τοὺς τριάκοντα ἀπελύσω· οὐδέ-
ποτε γὰρ πείσεις οὐδένα ἀνθρώπων ὡς Φρύνιχον ἀπο-

72, 6. πεπονημένον] Posui post h. v. cum Bekk. et Bremio signum
lacunae, quae non indicata est a Stephano.

73, 2. ἐξεκλησίαζε] Sic C.; ceteri codd. aut ἐκκλησίαζε aut, ut in
edit. Steph. legitur, ἐξεκκλησίαζε.

3. Ἀναγυράσιος] Ἀναγυράσιος Steph.

5. ἂν] Uncis inclusi hanc particulam hic minime aptam. Con-
tius et Auger. eam plane deleverunt, Bekk. et Brem. vero
ne uncis quidem circumdederunt.

7. ἐκεῖνος ἀπέθανεν] Hanc Schotti, Markl. et Contii emenda-
tionem, quam C. videtur confirmare, cum Reisk. Auger.
ceteris recepi. ἐκεῖνοι ἀπέθανον Steph. et codd. omnes
praeter illum, quem modo memoravi.

74, 3. οἱ πάντες ἦσαν] οἱ αὐτοὶ ἦσαν ἅπαντες Steph.

4. ἂν λαβόντες] Sic ex Stephani coniectura, codice Lauren-
tiano firmata. ἀναλαβόντες ceteri libri, quos Steph. hic
est secutus.

137 κτείνας ἀφείδης ἂν ὑπὸ τῶν τριάκοντα, εἰ μὴ μεγάλα τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων καὶ ἀνήκεστα κακὰ εἰργάσω. ἐὰν 76 μὲν οὖν φάσκη Φρύνιχον ἀποκτεῖναι, τούτων μέμνησθε, καὶ τοῦτου τιμωρεῖσθε ἀνθ' ὧν ἐποίησεν· ἐὰν δ' οὐ φάσκη, ἔρεσθε αὐτὸν, διότι φησὶν Ἀθηναῖος ποιηθῆναι. ἐὰν δὲ μὴ ἔγη ἀποδείξει, τιμωρεῖσθε αὐτὸν, ὅτι καὶ ἐδικάζετο καὶ ἐξεκλησίαζε καὶ ἐβυκοφάντει πολλοὺς, ὡς Ἀθηναῖος τοῦνομα ἐπιγραφόμενος.

Ἀκούω δ' αὐτὸν παρασκευάζεσθαι ἀπολογεῖσθαι ὡς 77 ἐπὶ Φυλῆν τε ὄχγετο καὶ συγκατῆλθε τοῖς ἀπὸ Φυλῆς· καὶ τοῦτο μέγιστον ἀγώνισμα εἶναι. ἐγένετο δὲ τοιοῦτον. ἦλθεν οὗτος ἐπὶ Φυλῆν· καίτοι πῶς ἂν γένοιτο ἄνθρωπος μιαιώτερος, ὅστις εἰδὼς ὅτι εἰσὶ τινες ἐπὶ Φυλῆν τῶν ὑπὸ τούτου ἐκπεπτωκότων ἐτόλμησεν ἐλθεῖν ὡς τούτους; ἐπειδὴ δὲ εἶδον αὐτὸν τάχιστα, συλλαβόν- 78 τες ἄγρουσι ἀντικρυς ὡς ἀποκτενοῦντες, οὐπερ καὶ τοὺς ἄλλους ἀπέσφαττον, εἴ τινα ληστὴν ἢ κακοῦργον λάβοιεν. στρατηγῶν δὲ Ἄνυτος ἐπὶ Φυλῆν οὐκ ἔφη χρῆναι ποιεῖν αὐτοὺς ταῦτα, λέγων ὅτι οὐχ οὕτω διακείντο, ὥστε τιμωρεῖσθαι τινὰς τῶν ἐχθρῶν, ἀλλὰ νῦν μὲν δεῖν αὐτοὺς ἡσυχίαν ἔχειν, εἰ δὲ ποτε οἴκαδε κατέλθοιεν, τότε καὶ τιμωρήσοιντο τοὺς ἀδικοῦντας. ταῦ- 79 τα λέγων αἴτιος ἐγένετο τοῦ ἀποφυγεῖν τοῦτον ἐπὶ Φυλῆν· ἀνάγκη δὲ ἦν τοῦ στρατηγοῦ ἀνδρὸς ἀκροᾶσθαι, εἴπερ ἔμελλον σωθῆσεσθαι. ἀλλ' ἕτερον· οὔτε γὰρ συσαιτήσας τούτῳ οὐδεὶς φανήσεται οὔτε σύσκηνος γενόμενος οὔτε ταξίαρχος εἰς τὴν φυλὴν κατατάξας· ἀλλ' ὥσπερ ἀλιτηριῶ οὐδεὶς ἀνθρώπων αὐτῷ διελέγετο. καὶ μοι κάλει τὸν ταξίαρχον.

76, 6. ἐξεκλησίαζε] Vide ad 73, 2.

77, 1. ὡς] ὡς καὶ Steph.

2. τοῖς ἀπὸ] Articulum cum Bekkero ex cod. C. recepi; am. ceteri codd., Steph. et Brem.

78, 4. λάβοιεν] συλλάβοιεν Steph.

5. οὐχ] οὐπω Steph. et plerique codd. οὐχ C.

79, 6. φυλῆν] Φυλῆν Steph.

ΜΑΡΤΥΣ.

80 Ἐπειδὴ δὲ διαλλαγὰὶ πρὸς ἀλλήλους ἐγένοντο καὶ ἔπεμψαν οἱ πολῖται ἐκ Πειραιῶς τὴν πομπὴν εἰς πόλιν, ἤγειτο μὲν Ἀσίμος τῶν πολιτῶν, οὗτος δὲ οὕτω τολμηρὸς καὶ τότε ἐγένετο· συνηκολούθει γὰρ λαβὼν τὰ ὄπλα καὶ συνέπεμπε τὴν πομπὴν μετὰ τῶν πολιτῶν πρὸς τὸ
81 ἄστυ. ἐπειδὴ δὲ πρὸς ταῖς πύλαις ἦσαν καὶ ἔθεντο τὰ ὄπλα, πρὶν εἰσιέναι εἰς τὸ ἄστυ, ὁ μὲν Ἀσίμος αἰσθάνεται καὶ προσελθὼν τὴν τε ἀσπίδα αὐτοῦ λαβὼν ἔρριψε καὶ ἀπιέναι ἐκέλευσεν ἐς κόρακας ἐκ τῶν πολιτῶν· οὐ γὰρ ἔφη δεῖν ἀνδροφόνον αὐτὸν ὄντα συμπέμπειν τὴν πομπὴν τῇ Ἀθηνᾶ. τούτῳ τῷ τρόπῳ ὑπὸ Ἀσίμου ἀπηλάθη. ὡς δ' ἀληθῆ λέγω, κάλει μοι τοὺς μάρτυρας.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

82 Τούτῳ τῷ τρόπῳ, ᾧ ἄνδρες δικασταί, καὶ ἐπὶ Φυλὴν καὶ ἐν Πειραιεῖ πρὸς τοὺς πολίτας διέκειτο· οὐδεὶς γὰρ αὐτῷ διελέγετο ὡς ἀνδροφόνῳ ὄντι· τοῦ τε μὴ ἀποθανεῖν Ἄνυτος ἐγένετο αὐτῷ αἴτιος. εἰς οὖν τῇ ἐπὶ Φυλὴν ὁδῷ ἀπολογία χρῆται, ὑπολαμβάνειν χρῆ, εἰ Ἄνυτος αὐτῷ ἐγένετο αἴτιος μὴ ἀποθανεῖν ἐτοιμῶν ὄντων τιμωρεῖσθαι, καὶ εἰ ἔρριψεν αὐτοῦ Ἀσίμος τὴν ἀσπίδα καὶ οὐκ εἶα μετὰ τῶν πολιτῶν πέμπειν τὴν πομπὴν, καὶ εἰ τις
83 αὐτὸν ταξίαρχος εἰς τάξιν τινὰ κατέταξεν. Μῆτε οὖν ταῦτα αὐτοῦ ἀποδέχεσθε, μῆτε ἂν λέγη ὅτι πολλῷ χρόνῳ ὕστερον τιμωρούμεθα· οὐ γὰρ οἶμαι οὐδεμίαν τῶν τοιούτων ἀδικημάτων προθεσμίαν εἶναι. ἀλλ' ἐγὼ μὲν οἶμαι, εἴτ' εὐθύς εἴτε χρόνῳ τις τιμωρεῖται, τοῦτον δεῖν ἀποδει-

80, 4. τότε] Sic ex Laurentiano Bekk. et Brem. ἐκεῖνος ceteri libri, Ald. et Steph. ἐκεῖ e Brulart. et Schotti conii. Reisk. et Auger.

81, 1. πύλαις] Haec est Palmerii et Schotti emendatio. φυλαῖς Steph. cum codicibus.

82, 1. ἐπὶ Φυλὴν] Cf. § 77. v. 6. et 79. ἐπὶ Φυλῆ e C. dederunt Bekk. et Brem.

2. πολίτας] Sic conii. Markl. et Tayl. ὀπλίτας MSS. et Steph.
7. εἰ] Vulgo deest; e C. addiderunt Bekk. et Brem.

κινῆσαι ὡς οὐ πεποιήκει περὶ ὧν ἐστὶν ἡ αἰτία. οὗτος τοί-84
 νον τοῦτο ἀποφαινέτω, ἢ ὡς οὐκ ἀπέκτεινεν ἐκείνους ἢ
 ὡς δικαίως κακόν τι ποιῶντας τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων.
 εἰ δὲ πάλαι δέον τιμωρεῖσθαι ὕστερον ἡμεῖς τιμωρούμε-
 θα, τὸν χρόνον κερδαίνει, ὃν ἕξῃ οὐ προσῆκον αὐτῷ, οἱ
 δὲ ἄνδρες ὑπὸ τούτου οὐδὲν ἤττον τεθνήκασιν. Ἀκούω85
 δ' αὐτὸν καὶ τῶδὲ ἰσχυρίζεσθαι, ὅτι ἐπ' αὐτοφώρῳ τῇ
 ἀπαγωγῇ ἐπιγέγραπται· ὃ πάντων ἐγὼ οἶμαι εὐηθέστατον·
 ὡς, εἰ μὲν τὸ ἐπ' αὐτοφώρῳ μὴ προσεγέγραπτο, ἔνοχος ὧν
 138τῇ ἀπαγωγῇ· διότι δὲ τοῦτο προσεγέγραπται, ἔνοχος ὧν
 ῥαστώνην τινὰ οἶεται αὐτῷ εἶναι. τοῦτο δὲ οὐδενὶ ἄλλῳ
 ἔοικεν ἢ ὁμολογεῖν ἀποκτείνειν, μὴ ἐπ' αὐτοφώρῳ δὲ, καὶ
 περὶ τούτου δυσχυρίζεσθαι, ὥσπερ, εἰ μὴ ἐπ' αὐτοφώρῳ
 μὲν, ἀπέκτεινε δὲ, τούτου ἕνεκα δέον αὐτὸν σώζεσθαι.
 δοκροῦσι δ' ἔμοιγε οἱ ἕνδεκα οἱ παραδεξάμενοι τὴν ἀπαγω-86
 γὴν ταύτην, οἰόμενοι Ἀγοράτῳ συμπράττειν τότε καὶ δι-
 σχυριζόμενοι σφόδρα ὀρθῶς ποιῆσαι Διονύσιον, τὴν ἀπα-
 γωγὴν ἀπάγειν ἀναγκάζοντες, προσγράψασθαι τότε ἐπ'
 αὐτοφώρῳ, ἢ ὅπου ἂν ἦ· πρῶτον μὲν ἐναντίον πεντακο-
 σίων ἐν τῇ βουλῇ, εἶτα πάλιν ἐναντίον Ἀθηναίων ἀπάν-
 των ἐν τῷ δήμῳ ἀπογράψας τινὰς ἀποκτείνεις καὶ αἴτιος
 γένοιτο τοῦ θανάτου. οὐ γὰρ δήπου τοῦτο μόνον οἶεται87
 ἐπ' αὐτοφώρῳ, ἔάν τις ξύλῳ ἢ μαχαίρᾳ πατάξας καταβά-
 λῃ· ἐπεὶ ἔκ γε τοῦ σοῦ λόγου οὐδεὶς φανήσεται ἀποκτεί-
 νας τοὺς ἄνδρας, οὓς σὺ ἀπέγραψας· οὔτε γὰρ ἐπάταξεν
 αὐτοὺς οὐδεὶς οὔτ' ἀπέσφαξεν, ἀλλ' ἀναγκασθέντες ὑπὸ
 τῆς σῆς ἀπογραφῆς ἀπέθανον. οὐκοῦν αἴτιος τοῦ θανά-
 του οὗτος ἐπ' αὐτοφώρῳ ἐστί. τίς οὖν ἄλλος αἴτιος ἢ σὺ
 ἀπογράψας; ὥστε πῶς οὐκ ἐπ' αὐτοφώρῳ σὺ εἶ ὁ ἀπο-
 κτείνας; Πινθάνομαι δ' αὐτὸν καὶ περὶ τῶν ὄρκων καὶ88

84, 6. ὑπὸ] ἀπὸ Steph.

ib. οὐδὲν] οὐδὲ Steph.

85, 2. καὶ τῶδὲ ἰσχυρίζεσθαι] Ita de suo dedit Reisk. pro vulgata
καὶ δυσχυρίζεσθαι.

3. ὃ, quod vulgo omittebatur, e C. accessit.

86, 7. τινὰς] τίνας Steph.

περὶ τῶν συνθηκῶν μέλλειν λέγειν, ὡς παρὰ τοὺς ὄρκους καὶ τὰς συνθήκας ἀγωνίζεται, ἃς συνεθέμεθα πρὸς τοὺς ἐν ἄστει οἱ ἐν τῷ Πειραιεῖ. σχεδὸν μὲν οὖν τούτοις ἰσχυριζόμενος ὁμολογεῖ ἀνδροφόνος εἶναι· ἐμποδῶν γοῦν ἢ ὄρκους ἢ συνθήκας ἢ χρόνον ἢ ἐπ' αὐτοφώρῳ τι ποιεῖται, αὐτῷ δὲ τῷ πράγματι οὐ πιστεύει καλῶς ἀγωνιεῖσθαι. 89 ἡμῖν δὲ, ὧ ἄνδρες δικασταί, οὐ προσήκει περὶ τούτων ἀποδέχεσθαι· ἀλλ' ὡς οὐκ ἀπέγραψεν οὐδὲ οἱ ἄνδρες τεθνᾶσι, περὶ τούτων κελεύετε αὐτὸν ἀπολογεῖσθαι. ἔπειτα τοὺς ὄρκους καὶ τὰς συνθήκας οὐδὲν ἡγοῦμαι προσήκειν ἡμῖν πρὸς τοῦτον. οἱ γὰρ ὄρκοι τοῖς ἐν ἄστει πρὸς 90 τοὺς ἐν Πειραιεῖ γεγέννηται. εἰ μὲν οὖν οὗτος μὲν ἐν ἄστει, ἡμεῖς δ' ἐν Πειραιεῖ ἤμεν, εἶχόν τινα λόγον αὐτῷ αἱ συνθήκαι· νῦν δὲ καὶ οὗτος ἐν Πειραιεῖ ἦν καὶ ἐγὼ καὶ Διονύσιος καὶ οὗτοι ἅπαντες οἱ τοῦτον τιμωρούμενοι, ὥστε οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἐμποδῶν· οὐδένα γὰρ ὄρκον οἱ ἐν Πειραιεῖ τοῖς ἐν Πειραιεῖ ὤμοσαν.

91 Ἐκ παντὸς δὲ τρόπου ἔμοιγε δοκεῖ οὐχ ἐνὸς θανάτου ἄξιος εἶναι, ὅστις φησὶ μὲν ὑπὸ τοῦ δήμου, τὸν δὲ δῆμον, ὃν αὐτὸς φησὶ πατέρα αὐτοῦ εἶναι, φαίνεται κακώσας καὶ ἀφεις καὶ προδοὺς ἐξ ὧν ἐκεῖνος μελίσων καὶ ἰσχυρότερος ἐγίνετο. ὅστις οὖν τὸν τε γόνῳ πατέρα τὸν αὐτοῦ ἔτυπτε καὶ οὐδὲν παρεῖχε τῶν ἐπιτηδείων, τὸν τε ποιητὸν πατέρα ἀφείλετο ἢ ἦν ὑπάρχοντα ἐκείνῳ ἀγαθὰ,

88, 7. πράγματι] Sic conl. Reisk. γράμματι cum libris MSS. dedit Steph.

ib. οὐ] Sic Bekk. e C. οὔτοι vulgatam cum Stephano retinuit Brem.

89, 5. ἡμῖν] ὑμῖν Steph.

90, 5. ἐμποδῶν.] Post h. v. Bekk. et Brem. de Reiskii conl. addiderunt οὐδέν. Cf. commentat. crit. p. 10. et sq.

6. τοῖς ἐν Πειραιεῖ] Sic Faber, Schott. et Palmer. coniecuerunt pro vulg. τοῖς ἐν ἄστει.

91, 2. τοῦ δήμου] Post h. v. Bekk. et Brem. codicem Laurentianum secuti laounae signum posuerunt, Steph. eam non indicavit.

4. προδοὺς] προδόσας Steph.

5. ἐγίνετο] ἐγένετο Steph.

πῶς οὐ καὶ διὰ τοῦτο καὶ διὰ τὸν τῆς κακώσεως νόμον
 ἄξιός ἐστι θανάτῳ ζημιωθῆναι; προσήκει δ' ὑμῖν, ὡς ἄν-92
 δρες δικασταί, ἅπασιν, τιμωρεῖν ὑπὲρ ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν
 ὁμοίως, ὥσπερ ἡμῶν ἐνὶ ἐκάστῳ. ἀποθνήσκοντες γὰρ
 ἡμῖν ἐπέσκηψαν καὶ ὑμῖν καὶ τοῖς ἄλλοις ἅπασιν τιμωρεῖν
 ὑπὲρ σφῶν αὐτῶν Ἀγοράτου τουτουῖ ὡς φονέα ὄντα καὶ
 κακῶς ποιεῖν καθ' ὅσον ἂν βραχὺ ἕκαστος δύνηται. εἰ
 τοίνυν τι ἐκείνοι ἀγαθὸν τὴν πόλιν ἢ τὸ πλῆθος τὸ ὑμέτε-
 ρον φανεροί εἰσι πεποιηκότες, ἃ καὶ αὐτοὶ ὑμεῖς ὁμολογεῖ-
 τε, ἀνάγκη ὑμᾶς ἐστὶ πάντας ἐκείνοις φίλους καὶ ἐπιτη-
 δείους εἶναι· ὥστε οὐδὲν μᾶλλον ἡμῖν ἢ καὶ ὑμῶν ἐνὶ ἐκά-
 στῳ ἐπέσκηψαν. οὐκ οὐτε ὅσιον οὐτε νόμιμον ὑμῖν93
 ἐστὶν ἀνεῖναι Ἀγοράτου τουτουῖ. ὑμεῖς τοίνυν, ὡς ἄνδρες
 Ἀθηναῖοι, νυνὶ δὴ, ἐπεὶ ἐν τῷ τότε χρόνῳ, ἐν ᾧ ἐκείνοι
 ἀπέθνησκον, οὐχ οἷοί τε ἐκείνοις ἐπαρκέσαι γεγόνατε διὰ
 τὰ πρᾶγματα τὰ περιεστηκότα, νυνὶ, ἐν ᾧ δύνασθε, τι-
 μωρήσατε τὸν ἐκείνων φονέα. ἐνθυμεῖσθε δ', ὡς ἄνδρες
 Ἀθηναῖοι, ὅπως μὴ πάντων ἔργον σχετικώτατον ἐργάση-
 1896θε. εἰ γὰρ ἀποψηφιεῖσθε Ἀγοράτου τουτουῖ, οὐ μόνον
 τοῦτο διαπραττεσθε, ἀλλὰ καὶ ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν, οὓς
 ὁμολογεῖτε ὑμῖν εὖνους εἶναι, τῇ αὐτῇ ψήφῳ ταύτῃ θά-
 νατον καταψηφίσεσθε. ἀπολύοντες γὰρ τὸν αἴτιον ὄντα94
 ἐκείνοις τοῦ θανάτου οὐδὲν ἄλλο γιγνώσκετε ἢ ἐκείνους
 δικαίως ὑπὸ τούτου τεθνηκέναί. καὶ οὕτως ἂν δεινότατα
 πάντων πάθοιεν, εἰ οἷς ἐπέσκηπτον ἐκείνοι ὡς φίλοις οὐ-
 σὶ τιμωρεῖν ὑπὲρ αὐτῶν, οὗτοι ὁμόψηφοι καθ' ἐκείνων
 τῶν ἀνδρῶν τοῖς τριάκοντα γενήσονται. μηθαμῶς, ὡς ἄν-95
 δρες δικασταί, πρὸς θεῶν Ὀλυμπίων, μήτε τέχνη μήτε
 μηχανῇ μηδεμίᾳ θάνατον ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν καταψηφί-

92, 3. ἡμῶν] Sic Tayl. correxit vulgatam ὑμῶν.

4. ἡμῖν — καὶ ὑμῖν] ὑμῖν — καὶ ἡμῖν Steph.

5. αὐτῶν] „Melius abesse:“ Bekk. in Add.

93, 3. ἐπεὶ] ἐπειδὴ Bekk. cum C.

5. περιεστηκότα] Est Marklandi coniectura. παραεστηκότα MSS, et Steph.

9. τοῦτο] τούτῳ Steph.

σησθε, οἱ, πολλὰ κάγαθὰ ὑμᾶς ποιήσαντες, διὰ ταῦτα ὑπὸ τῶν τριάκοντα καὶ Ἀγοράτου τουτουῖ ἀπέθανον. ἀναμνησθέντες οὖν ἀπάντων τῶν δεινῶν καὶ τῶν κοινῶν τῇ πόλει καὶ τῶν ἰδίων, ὅσα ἐκάστω ἐγένοντο, ἐπειδὴ ἐκεῖνοι οἱ ἄνδρες ἐτελεύτησαν, τιμωρήσατε τὸν αἴτιον τούτων. ἀποδέδεικται δ' ὑμῖν ἅπαντα καὶ ἐκ τῶν ψηφισμάτων καὶ ἐκ τῶν ἀπογραφῶν καὶ ἐκ τῶν ἄλλων ἀπάντων 96 Ἀγόρατος ὢν αὐτοῖς αἴτιος τοῦ θανάτου. ἔτι δὲ καὶ προσήκει ὑμῖν ἐναντία τοῖς τριάκοντα ψηφίζεσθαι. ὢν μὲν τοίνυν ἐκεῖνοι θάνατον κατέγνωσαν, ὑμεῖς ἀποψηφίσασθε· ὢν δ' ἐκεῖνοι θάνατον οὐ κατέγνωσαν, ὑμεῖς καταγινώσκετε. οἱ τριάκοντα τοίνυν τῶν μὲν ἀνδρῶν τούτων, οἱ ἦσαν ἡμέτεροι φίλοι, θάνατον κατέγνωσαν, ὢν δεῖ ὑμᾶς ἀποψηφίζεσθαι· Ἀγοράτου δὲ ἀπεψηφίσαντο, διότι ἐδόκει προθύμως τούτους ἀπολλύναι· οὐ προσήκει καταψηφίζεσθαι. ἐὰν οὖν τὰ ἐναντία τοῖς τριάκοντα ψηφίσησθε, πρῶτον μὲν οὐχ ὁμόψηφοι γίγνεσθε, ἔπειτα τοῖς ὑμέτεροις αὐτῶν φίλοις τετιμωρηκότες ἔσεσθε, ἔπειτα τοῖς πᾶσιν ἀνθρώποις δόξετε δίκαια καὶ ὅσια ψηφίσασθαι.

96, 8. ἐδόκει de Marklandi coniectura dedi pro praesenti δοκεῖ, quod in libris MSS. et in Stephani editione reperitur.

XIV.

Λ Υ Σ Ι Ο Υ

ΚΑΤΑ ΑΛΚΙΒΙΑΔΟΥ ΛΕΙΠΟΤΑΞΙΟΥ.

Ἡγοῦμαι μὲν, ὧ ἄνδρες δικασταί, οὐδεμίαν ὑμᾶς πο-1
 θεῖν ἀκούσαι πρόφασιν παρὰ τῶν βουλομένων Ἀλκιβιά-
 δου κατηγορεῖν· τοιοῦτον γὰρ πολίτην ἑαυτὸν ἐξ ἀρχῆς
 παρέσχεν, ὥστε καὶ εἰ μή τις ἰδίᾳ ἀδικούμενος ὑπ' αὐ-
 τοῦ τυγχάνει, οὐδὲν ἦττον προσήκει ἐκ τῶν ἄλλων ἐπι-
 τηδευμάτων ἐχθρὸν αὐτὸν ἡγεῖσθαι. οὐ γὰρ μικρὰ τὰ2
 ἀμαρτήματα οὐδὲ συγγνώμης ἄξια οὐδ' ἐλπίδα παρέχον-
 τα ὡς ἔσται τοῦ λοιποῦ βελτίων, ἀλλ' οὕτω πεπραγμέ-
 να καὶ εἰς τοσοῦτον κακίας ἀφιγμένα, ὥστ' ἐπινικίοις
 ὧν οὗτος φιλοτιμεῖται τοὺς ἐχθροὺς αἰσχύνεσθαι. ἐγὼ
 μέντοι, ὧ ἄνδρες δικασταί, καὶ πρότερον πρὸς τοὺς
 πατέρας ἡμῖν διαφορᾶς ὑπαρχούσης καὶ πάλαι τοῦτον
 ἐχθρὸν ἡγούμενος καὶ νῦν ὑπ' αὐτοῦ πεπονθὼς κακῶς
 πειράσομαι περὶ πάντων τῶν πεπραγμένων μεθ' ὑμῶν
 αὐτὸν τιμωρήσασθαι. περὶ μὲν οὖν τῶν ἄλλων Ἀρχε-3

2, 4. τοσοῦτον] τοσοῦτο Steph.

ib. ἐπινικίοις ὧν] Sic omnes libri MSS. et Steph. ἐπ' ἐνίοις ὧν
 Bekk. et Brem. e Reiskii coniectura: quae cum non omni-
 no mihi satisfaciatur, satius duxi librorum lectionem inta-
 ctam relinquere.

3, 1. οὖν, quod addendum esse Cont. et Reisk. viderant, e C.
 accessit: om. ceteri codd. et Steph.

στρατίδης ἰκανῶς κατηγόρησε· καὶ γὰρ τοὺς νόμους ἐπέδειξε καὶ μάρτυρας πάντων παρέσχετο· ὅσα δ' οὗτος παραλέλοιπεν, ἐγὼ καθ' ἕκαστον ὑμᾶς διδάξω. ἀνάγνωθι δέ μοι τὸν νόμον.

NOMOS.

4 Εἰκὸς τοίνυν ἐστίν, ὃ ἄνδρες δικασταί, ἐξ οὗ τὴν εἰρήνην ἐποιησάμεθα, πρῶτον περὶ τούτων νυνὶ δικάζοντας μὴ μόνον δικαστὰς, ἀλλὰ καὶ νομοθέτας αὐτοὺς γενέσθαι, εὖ εἰδότες ὅτι, ὅπως ἂν ὑμεῖς νυνὶ περὶ αὐτῶν γνῶτε, οὕτω καὶ τὸν ἄλλον χρόνον ἢ πόλις αὐτοῖς χρῆσεται. δοκεῖ δέ μοι καὶ πολίτου χρηστοῦ καὶ δικαστοῦ δικαίου ἔργον εἶναι ταύτῃ τοὺς νόμους διαλαμβάνειν, ὅπη καὶ εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον μέλλει συνοίσειν τῇ πόλει. 140
5 τοιμῶσι γὰρ τινες λέγειν ὡς οὐδεὶς ἔνοχός ἐστι λειποταξίου οὐδὲ δειλίας· μάχην γὰρ οὐδεμίαν γεγονέναι, τὸν δὲ νόμον κελεύειν, ἔάν τις λίπη τὴν τάξιν εἰς τοῦπίσω δειλίας ἕνεκα, μαχομένων τῶν ἄλλων, περὶ τούτου τοὺς στρατιώτας δικάζειν. ὁ δὲ νόμος οὐ περὶ τούτων κελεύει μόνον, ἀλλὰ καὶ ὅποσοι ἂν μὴ παρῶσιν ἐν τῇ πεξῆ στρατιᾷ. ἀνάγνωθί μοι τὸν νόμον.

NOMOS.

6 Ἀκούετε, ὃ ἄνδρες δικασταί, ὅτι περὶ ἀμφοτέρων αἰτῆται, καὶ ὅσοι ἂν μάχης οὐσης εἰς τοῦπίσω ἀναχωρήσωσι, καὶ ὅσοι ἂν ἐν τῇ πεξῆ στρατιᾷ μὴ παρῶσι. σκέψασθε δὲ τίνες εἰδὶν οὐς δεῖ παρῆναι. οὐχ οἵτινες ἂν τὴν ἡλικίαν ταύτην ἔχωσιν; οὐχ οὐς ἂν οἱ στρατηγοὶ καταλέξωσιν; ἡγοῦμαι δ', ὃ ἄνδρες δικασταί, ὅλη τῷ νόμῳ μόνον αὐτὸν τῶν πολιτῶν ἔνοχον εἶναι. ἀστρατείας μὲν γὰρ δικαίως ἂν αὐτὸν ἀλῶναι, ὅτι οὐ κατελέ-

4, 8. ὅπη καὶ Bekk. e C. ὅπη vulg.

5, 3. λίπη] λείπη Steph.

6, 2. ἂν] ἔάν Steph.

7, 2. αὐτὸν] αὐτῶν Steph.

3. οὐ κατελέγη, λειποταξίου δὲ ὅτι] Sic Bekk. et Bremi e cod. C. (ο καταλεγεις ὁ πηρὸν Coisl. ὁ καταλέγεις ὁ πατήρ X.) καταλεγεις ὁ πατήρ Steph., pro ὁ πατήρ legendum esse coniciens ὀπλίτης.

γη, λειποταξίου δὲ, ὅτι οὐκ ἐπεξῆλθε μεθ' ὑμῶν στρατοπέδῳ μόνος, οὐδὲ παρέσχε μετὰ τῶν ἄλλων ἑαυτὸν τάξαι, δειλίας δὲ, ὅτι, δεῖν ἕκαστον μετὰ τῶν ὀπλιτῶν κινδυνεύειν, ἱππεύειν εἴλετο. καίτοι φασὶν αὐτὸν ταύ-8 τὴν τὴν ἀπολογία πειθήσασθαι, ὡς, ἐπειδήπερ ἱππευεν, οὐδὲν ἠδίκηει τὴν πόλιν. ἐγὼ δ' ἠγοῦμαι διὰ τοῦθ' ὑμᾶς δικαίως ἂν αὐτῷ ὀργίζεσθαι, ὅτι τοῦ νόμου κελεύοντος, ἂν τις ἀδοκίμαστος ἱππέυῃ, ἄτιμον εἶναι, ἐτόλμησεν ἀδοκίμαστος ἱππεύειν. καὶ μοι ἀνάγνωθι τὸν νόμον.

NOMOS.

Οὗτος τοίνυν εἰς τοῦτ' ἦλθε πονηρίας καὶ οὕτως⁹ ὑμῶν κατεφρόνησε καὶ τοὺς πολεμίους ἔδεισε καὶ ἱππεύειν ἐπεθύμησε καὶ τῶν νόμων οὐκ ἐφρόντισεν, ὥστε οὐδὲν αὐτῷ τούτων τῶν κινδύνων ἐμέλησεν, ἀλλ' ἐβουλήθη καὶ ἄτιμος εἶναι καὶ τὰ χρήματ' αὐτοῦ δημευθῆναι καὶ πάσαις ταῖς κειμέναις ζημίαις ἔνοχος γενέσθαι μᾶλλον ἢ μετὰ τῶν ὀπλιτῶν εἶναι καὶ ὀπλίτης γενέσθαι. καὶ ἕτεροι μὲν οὐδεπώποτε ὀπλιτεύσαντες, ἔφιπ-10 ποι δὲ ὄντες τὸν ἄλλον χρόνον καὶ πολλὰ κακὰ τοὺς πολεμίους πεποιηκότες, οὐκ ἐτόλμησαν ἐπὶ τοὺς ἵππους ἀναβῆναι, δεδιότες ὑμᾶς καὶ τὸν νόμον· οὕτω γὰρ ἦσαν παρεσκευασμένοι, οὐχ ὡς ἀπολουμένης τῆς πόλεως, ἀλλ'

7, 4. στρατοπέδῳ μόνος] στρατοπεδενομένων Steph. et Brem.

5. παρέσχε — τάξαι] παρῆν — τάξας Steph.

6. ὀπλιτῶν coni. Steph. πολιτῶν libri MSS.

7. ἱππεύειν] Ante hoc verb. in C. ὅδ' legitur, unde Bekk. ὁ δ' effecit.

8, 1. ταύτην τὴν ἀπολ.] Articulum om. Steph.

2. ποιήσασθαι] ποιήσεσθαι, ut coni. Reisk., e cod. X. recepit Bekk.

4. ὑμᾶς] ἡμᾶς Steph.

9, 1. Οὗτος, quod Schott. et Taylor. coniecierant, obtulit deinde C. ὅτι ceteri codd. et Steph.

5. χρήματ' αὐτοῦ] „II. χρήμαθ' αὐτοῦ.“ Steph. in marg.

7. ὀπλιτῶν coni. Reisk. πολιτῶν Steph. cum libris MSS.

10, 1. ἔφιπποι δὲ ὄντες] Sic C. ἵππου ὄντες δὲ καὶ Vind. (Alter.) et X. (hic tamen liber om. καὶ). ἱππεύσαντες δὲ καὶ Steph.

ὡς σωθησομένης καὶ μεγάλης ἔσομένης καὶ τιμωρησομένης τοὺς ἀδικοῦντας. Ἀλκιβιάδης δ' ἐτόλμησεν ἀναβῆναι, οὔτε εὔνους ὦν τῷ πλήθει οὔτε πρότερον ἰππεύσας οὔτε νῦν ἐπιστάμενος οὔτε ὑφ' ὑμῶν δοκιμασθεῖς, ὡς οὐκ ἐξεσόμενον τῇ πόλει δίκην παρὰ τῶν ἀδικούντων
 11 λαμβάνειν. ἐνθυμηθῆναι δὲ χρὴ ὅτι, εἰ ἐξέσται ὅ τι ἄν τις βούληται ποιεῖν, οὐδὲν ὄφελος νόμους κεῖσθαι ἢ ὑμᾶς συλλέγεσθαι ἢ στρατηγούς αἰρεῖσθαι. θαυμάζω δὲ, ὧ ἄνδρες δικασταί, εἴ τις ἀξιοῖ, ἐὰν μὲν τις προσιώντων τῶν πολεμίων τῆς πρώτης τάξεως τεταγμένος τῆς δευτέρας γένηται, τούτου μὲν δειλίαν καταψηφίζεσθαι, ἐὰν δὲ τις ἐν τοῖς ὀπίσταις τεταγμένος ἐν τοῖς ἰππεύσιν
 12 ἀναφανῆ, τούτῳ συγγνώμην ἔχειν. καὶ μὲν δὴ, ὧ ἄνδρες δικασταί, ἡγοῦμαι δικάζειν ὑμᾶς, οὐ μόνον τῶν ἐξαμαρτανόντων ἕνεκα, ἀλλ' ἵνα καὶ τοὺς ἄλλους τῶν ἀκοσμοῦντων σωφρονεστέρους ποιῆτε. ἐὰν μὲν τοίνυν τοὺς ἀγνώστας κολάζητε, οὐδεὶς ἔσται τῶν ἄλλων βελτίων· οὐδεὶς γὰρ εἴσεται τὸν ὑφ' ὑμῶν καταψηφισθέντα· ἐὰν δὲ τοὺς ἐπιφανεστάτους τῶν ἐξαμαρτανόντων τιμωρῆσθε, πάντες πεύσονται, ὥστε τούτῳ παραδείγμα-
 13 τι χρώμενοι βελτίους ἔσονται οἱ πολῖται. ἐὰν τοίνυν τούτου καταψηφιεῖσθε, οὐ μόνον οἱ ἐν τῇ πόλει εἴδονται, ἀλλὰ καὶ οἱ σύμμαχοι αἰσθήσονται καὶ οἱ πολέμιοι πεύσονται, καὶ ἡγήσονται πολὺ πλείονος ἀξίαν εἶναι τὴν πόλιν, ἐὰν ὀρῶσιν ἐπὶ τοῖς τοιούτοις τῶν ἀμαρτημάτων μάλισθ' ὑμᾶς ὀργιζομένους καὶ μηδεμιᾶς συγγνώμης τοὺς ἀκοσμοῦντας ἐν τῷ πολέμῳ τυγχάνοντας.
 14 ἐνθυμεῖσθε δ', ὧ ἄνδρες δικασταί, ὅτι τῶν στρατιωτῶν οἱ μὲν κάμνοντες ἐτύγχανον, οἱ δὲ ἐνδεεῖς ὄντες τῶν ἐπιτηδείων, καὶ ἠδέως ἂν οἱ μὲν ἐν ταῖς πόλεσι καταμείναντες ἐθεραπεύοντο, οἱ δὲ οἴκαδ' ἀπελθόντες τῶν

11, 1. ὅτι, εἰ] Sic pro ὅτ' εἰ, quod habet Steph., scribendum esse primus vidit Contius.

12, 6. τὸν coni. Reisk. τὰ codd. et Steph.

14, 1. ἐνθυμεῖσθε δ'] ἐνθυμεῖσθε οὖν Steph.

141 οἰκείων ἐπεμέλοντο, οἱ δὲ φιλοὶ ἐστρατεύοντο, οἱ δ' ἐν τοῖς ἰππεύσειν ἐκινδύνεον· ἀλλ' ὅμως οὐκ ἔτολμάτε15 ἀπολιπεῖν τὰς τάξεις οὐδὲ τὰ ἀρεστὰ ὑμῖν αὐτοῖς αἰρεῖσθαι, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον ἐφοβεῖσθε τοὺς τῆς πόλεως νόμους ἢ τὸν πρὸς τοὺς πολεμίους κίνδυνον. ὧν χρὴ μεμνημένους ὑμᾶς νυκτὴν τὴν ψῆφον φέρειν καὶ πᾶσι φανερόν ποιεῖν ὅτι Ἀθηναίων οἱ μὴ βουλόμενοι τοῖς πολεμίοις μάχεσθαι ὑφ' ὑμῶν κακῶς πείσονται.

Ἦγοῦμαι δ', ὧς ἄνδρες δικασταί, περὶ μὲν τοῦ νό-16 μου καὶ αὐτοῦ τοῦ πράγματος οὐχ ἔξειν αὐτοὺς ὅτι λέξουσιν· ἀναβαίνοντες δ' ὑμᾶς ἐξαιτήσονται καὶ ἀντιβολήσουσιν, οὐκ ἀξιοῦντες τοῦ Ἀλκιβιάδου υἱέος τοσαύτην δειλίαν καταγνῶναι, ὡς ἐκείνον πολλῶν ἀγαθῶν ἀλλ' οὐχὶ πολλῶν κακῶν αἴτιον γεγεννημένον, ὃν εἰ τηλικούτων ὄντα ἀπεκτείνετε, ὅτε πρῶτον εἰς ὑμᾶς ἐλάβετε ἐξαμαρτάνοντα, οὐκ ἂν ἐγένοντο συμφοραὶ τοσαῦται τῇ πόλει. δεινὸν δέ μοι δοκεῖ, ὧς ἄνδρες δικασταί, εἶναι,17 εἰ αὐτοῦ μὲν ἐκείνου θάνατον κατέγνωτε, τοῦ δὲ υἱοῦ ἀδικοῦντος δι' ἐκείνον ἀποψηφιεῖσθε, ὅς αὐτὸς μὲν οὐκ ἔτόλμα μεθ' ὑμῶν μάχεσθαι, ὁ δὲ πατήρ αὐτοῦ μετὰ τῶν πολεμίων ἠέλου στρατεύεσθαι. καὶ ὅτε μὲν παῖς ἦν καὶ οὐπω δῆλος ἦν ὁποῖός τις ἔσται, διὰ τὰ πατρὸς ἀμαρτήματα ὀλίγου τοῖς ἔνδεκα παρεδόθη· ἐπειδὴ δὲ πρὸς τοῖς ἐκείνῳ πεπραγμένοις ἐπίστασθε καὶ τὴν τού-

14, 5. φιλοὶ est emendatio Contii et Marklandi. φίλοι libri MSS. et Steph.

15, 4. πολεμίους] πολέμους Steph.

5. τὴν ψῆφον φέρειν] φέρειν, quod vulgo olim omittebatur, C. praeiuit. Addendum esse primi Steph. Cont. et Scalig. viderant.

16, 2. οὐχ ἔξειν] οὐκ ἔχειν Bekk. tacite edidit.

6. ὃν om. Steph. et codd. praeter C. Primus Reisk. addidit auctoribus Contio et Marklando.

17, 4. ὑμῶν] ἡμῶν Steph. et Brem.

5. ὅτε] ὅταν Steph.

ib. παῖς ἦν καὶ οὐπω δῆλος ἦν] Sic, ut Cont. coniecerat, in C. scriptum reperit Bekk. παῖς ἦν (οὐτω δῆλος ἦν — —) Steph.

6. τὰ πατρὸς] τὰ τοῦ πατρὸς Bekk. e conii. Reiskii.

σησθε, οἱ, πολλὰ κᾱγαθὰ ὑμᾶς ποιήσαντες, διὰ ταῦτα ὑπὸ τῶν τριάκοντα καὶ Ἀγοράτου τουτουῖ ἀπέθανον. ἀναμνησθέντες οὖν ἀπάντων τῶν δεινῶν καὶ τῶν κοινῶν τῇ πόλει καὶ τῶν ἰδίων, ὅσα ἐκάστω ἐγένοντο, ἐπειδὴ ἐκεῖνοι οἱ ἄνδρες ἐτελεύτησαν, τιμωρήσατε τὸν αἴτιον τούτων. ἀποδέδεικται δ' ὑμῖν ἅπαντα καὶ ἐκ τῶν ψηφισμάτων καὶ ἐκ τῶν ἀπογραφῶν καὶ ἐκ τῶν ἄλλων ἀπάντων

96 Ἀγόρατος ὦν αὐτοῖς αἴτιος τοῦ θανάτου. ἔτι δὲ καὶ προσήκει ὑμῖν ἐναντία τοῖς τριάκοντα ψηφίζεσθαι. ὦν μὲν τοίνυν ἐκεῖνοι θάνατον κατέγνωσαν, ὑμεῖς ἀποψηφίσασθε· ὦν δ' ἐκεῖνοι θάνατον οὐ κατέγνωσαν, ὑμεῖς καταγινώσκετε. οἱ τριάκοντα τοίνυν τῶν μὲν ἀνδρῶν τούτων, οἱ ἦσαν ἡμέτεροι φίλοι, θάνατον κατέγνωσαν, ὦν δὲ ὑμᾶς ἀποψηφίζεσθαι· Ἀγοράτου δὲ ἀπεψηφίσαντο, διότι ἐδόκει προθύμως τούτους ἀπολλύναι· οὐ προσήκει κατα-

97 ψηφίζεσθαι. ἐὰν οὖν τὰ ἐναντία τοῖς τριάκοντα ψηφίσησθε, πρῶτον μὲν οὐχ ὁμόψηφοι γίγνεσθε, ἔπειτα τοῖς ὑμέτεροις αὐτῶν φίλοις τετιμωρηκότες ἔσεσθε, ἔπειτα τοῖς πᾶσιν ἀνθρώποις δόξετε δίκαια καὶ ὅσια ψηφίσασθαι.

96, 8. ἐδόκει de Marklandi coniectura dedi pro praesenti δοκεῖ, quod in libris MSS. et in Stephani editione reperitur.

XIV.

Λ Υ Σ Ι Ο Υ

ΚΑΤΑ ΑΛΚΙΒΙΑΔΟΥ ΛΕΙΠΟΤΑΞΙΟΥ.

Ἡγοῦμαι μὲν, ὧ ἄνδρες δικασταί, οὐδεμίαν ὑμᾶς πο-1
 θεῖν ἀκοῦσαι πρόφασιν παρὰ τῶν βουλομένων Ἀλκιβιά-
 δου κατηγορεῖν· τοιοῦτον γὰρ πολίτην ἑαυτὸν ἐξ ἀρχῆς
 παρέσχευ, ὥστε καὶ εἰ μή τις ἰδίᾳ ἀδικούμενος ὑπ' αὐ-
 τοῦ τυγχάνει, οὐδὲν ἦττον προσήκει ἐκ τῶν ἄλλων ἐπι-
 τηδευμάτων ἐχθρὸν αὐτὸν ἡγεῖσθαι. οὐ γὰρ μικρὰ τὰ2
 ἁμαρτήματα οὐδὲ συγγνώμης ἄξια οὐδ' ἐλπίδα παρέχον-
 τα ὡς ἔσται τοῦ λοιποῦ βελτίων, ἀλλ' οὕτω πεπραγμέ-
 να καὶ εἰς τοσοῦτον κακίας ἀφιγμένα, ὥστ' ἐπινικίοις
 ὧν οὗτος φιλοτιμεῖται τοὺς ἐχθροὺς αἰσχύνεσθαι. ἐγὼ
 μέντοι, ὧ ἄνδρες δικασταί, καὶ πρότερον πρὸς τοὺς
 πατέρας ἡμῶν διαφορᾶς ὑπαρχούσης καὶ πάλαι τοῦτον
 ἐχθρὸν ἡγούμενος καὶ νῦν ὑπ' αὐτοῦ πεπονθὼς κακῶς
 πειράσομαι περὶ πάντων τῶν πεπραγμένων μεθ' ὑμῶν
 αὐτὸν τιμωρήσασθαι. περὶ μὲν οὖν τῶν ἄλλων Ἀρχε-3

2, 4. τοσοῦτον] τοσοῦτο Steph.

ib. ἐπινικίοις ὧν] Sic omnes libri MSS. et Steph. ἐπ' ἐνίοις ὧν
 Bekk. et Brem. e Reiskii coniectura: quae cum non omni-
 no mihi satisfaciat, satius duxi librorum lectionem inta-
 ctam relinquere.

3, 1. οὖν, quod addendum esse Cont. et Reisk. viderant, e C.
 accessit: om. ceteri codd. et Steph.

στρατίδης ἰκανῶς κατηγόρησε· καὶ γὰρ τοὺς νόμους ἐπέδειξε καὶ μάρτυρας πάντων παρέσχετο· ὅσα δ' οὕτως παραλέλοιπεν, ἐγὼ καθ' ἕκαστον ὑμᾶς διδάξω. ἀνάγνωθι δέ μοι τὸν νόμον.

NOMOS.

4 Εἰκὸς τοίνυν ἔστιν, ὧ ἄνδρες δικασταί, ἐξ οὗ τὴν εἰρήνην ἐποιησάμεθα, πρῶτον περὶ τούτων νυνὶ δικάζοντας μὴ μόνον δικαστὰς, ἀλλὰ καὶ νομοθέτας αὐτοῦς γενέσθαι, εὖ εἰδότας ὅτι, ὅπως ἂν ὑμεῖς νυνὶ περὶ αὐτῶν γνῶτε, οὕτω καὶ τὸν ἄλλον χρόνον ἢ πόλις αὐτοῖς χρήσεται. δοκεῖ δέ μοι καὶ πολίτου χρηστοῦ καὶ δικαστοῦ δικαίου ἔργον εἶναι ταύτη τοὺς νόμους διαλαμβάνειν, ὅπη καὶ εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον μέλλει συνοίσειν τῇ πόλει. 5τολμῶσι γὰρ τινες λέγειν ὡς οὐδεὶς ἔνοχός ἐστι λειπο-140 ταξίου οὐδὲ δειλίας· μάχην γὰρ οὐδεμίαν γεγονέναι, τὸν δὲ νόμον κελεύειν, ἔάν τις λίπη τὴν τάξιν εἰς τοῦπίσω δειλίας ἕνεκα, μαχομένων τῶν ἄλλων, περὶ τούτου τοὺς στρατιώτας δικάζειν. ὁ δὲ νόμος οὐ περὶ τούτων κελεύει μόνον, ἀλλὰ καὶ ὁπόσοι ἂν μὴ παρῶσιν ἐν τῇ πεξῆ στρατιᾷ. ἀνάγνωθί μοι τὸν νόμον.

NOMOS.

6 Ἀκούετε, ὧ ἄνδρες δικασταί, ὅτι περὶ ἀμφοτέρων κεῖται, καὶ ὅσοι ἂν μάχης οὔσης εἰς τοῦπίσω ἀναχωρήσωσι, καὶ ὅσοι ἂν ἐν τῇ πεξῆ στρατιᾷ μὴ παρῶσι. σκέψασθε δὲ τίνες εἰσὶν οὓς δεῖ παρῆναι. οὐχ οἵτινες ἂν τὴν ἡλικίαν ταύτην ἔχωσιν; οὐχ οὓς ἂν οἱ στρατηγοὶ καταλέξωσιν; ἡγοῦμαι δ', ὧ ἄνδρες δικασταί, ὅλη τῷ νόμῳ μόνον αὐτὸν τῶν πολιτῶν ἔνοχον εἶναι. ἀστρατείας μὲν γὰρ δικαίως ἂν αὐτὸν ἀλῶναι, ὅτι οὐ κατελέ-

4, 8. ὅπη καὶ Bekk. e C. ὅπη vulg.

5, 3. λίπη] λείπη Steph.

6, 2. ἂν] ἔάν Steph.

7, 2. αὐτὸν] αὐτῶν Steph.

3. οὐ κατελέγη, λειποταξίου δὲ ὅτι] Sic Bekk. et Bremi e cod. C. (ο καταλεγείς ὁ πηρὸν Coisl. ὁ καταλέγεις ὁ πατήρ X.) καταλεγείς ὁ πατήρ Steph., pro ὁ πατήρ legendum esse coniciens ὀπλίτης.

γη, λειποταξίου δὲ, ὅτι οὐκ ἐπεξῆλθε μεθ' ὑμῶν στρατοπέδῳ μόνος, οὐδὲ παρέσχε μετὰ τῶν ἄλλων ἑαυτὸν τάξει, δειλίας δὲ, ὅτι, δεῖν ἕκαστον μετὰ τῶν ὀπλιτῶν κινδυνεύειν, ἰππεύειν εἴλετο. καίτοι φασὶν αὐτὸν ταύ-8
την τὴν ἀπολογία ποιήσασθαι, ὡς, ἐπειδήπερ ἴππευεν, οὐδὲν ἠδίκει τὴν πόλιν. ἐγὼ δ' ἠγοῦμαι διὰ τοῦθ' ὑμᾶς δικαίως ἂν αὐτῷ ὀργίζεσθαι, ὅτι τοῦ νόμου κελεύοντος, ἔάν τις ἀδοκίμαστος ἰππεύῃ, ἄτιμον εἶναι, ἐτόλμησεν ἀδοκίμαστος ἰππεύειν. καὶ μοι ἀνάγνωθι τὸν νόμον.

NOMOS.

Οὗτος τοίνυν εἰς τοῦτ' ἦλθε πονηρίας καὶ οὕτως⁹ ὑμῶν κατεφρόνησε καὶ τοὺς πολεμίους ἔδεισε καὶ ἰππεύειν ἐπεθύμησε καὶ τῶν νόμων οὐκ ἐφρόντισεν, ὥστε οὐδὲν αὐτῷ τούτων τῶν κινδύνων ἐμέλησεν, ἀλλ' ἐβουλήθη καὶ ἄτιμος εἶναι καὶ τὰ χρήματ' αὐτοῦ δημευθῆναι καὶ πάσαις ταῖς κειμέναις ζημίαις ἔνοχος γενέσθαι μᾶλλον ἢ μετὰ τῶν ὀπλιτῶν εἶναι καὶ ὀπλίτης γενέσθαι. καὶ ἕτεροι μὲν οὐδεπώποτε ὀπλιτεύσαντες, ἔφιπ-10
ποι δὲ ὄντες τὸν ἄλλον χρόνον καὶ πολλὰ κακὰ τοὺς πολεμίους πεποιηκότες, οὐκ ἐτόλμησαν ἐπὶ τοὺς ἵππους ἀναβῆναι, δεδιότες ὑμᾶς καὶ τὸν νόμον· οὕτω γὰρ ἦσαν παρεσκευασμένοι, οὐχ ὡς ἀπολουμένης τῆς πόλεως, ἀλλ'

7, 4. στρατοπέδῳ μόνος] στρατοπεδουμένων Steph. et Brem.

5. παρέσχε — τάξει] παρήν — τάξας Steph.

6. ὀπλιτῶν coni. Steph. πολιτῶν libri MSS.

7. ἰππεύειν] Ante hoc verb. in C. ὅδ' legitur, unde Bekk. ὁ δ' effecit.

8, 1. ταύτην τὴν ἀπολ.] Articulum om. Steph.

2. ποιήσασθαι] ποιήσεσθαι, ut coni. Reisk., e cod. X. recepit Bekk.

4. ὑμᾶς] ἡμᾶς Steph.

9, 1. Οὗτος, quod Schott. et Taylor. coniecerant, obtulit deinde C. ὅτι ceteri codd. et Steph.

5. χρήματ' αὐτοῦ] „II. χρήμαθ' αὐτοῦ.“ Steph. in marg.

7. ὀπλιτῶν coni. Reisk. πολιτῶν Steph. cum libris MSS.

10, 1. ἐφιπποι δὲ ὄντες] Sic C. ἵππων ὄντες δὲ καὶ Vind. (Alter.) et X. (hic tamen liber om. καὶ). ἰππεύσαντες δὲ καὶ Steph.

ὡς σωθησομένης καὶ μεγάλης ἔσομένης καὶ τιμωρησομένης τοὺς ἀδικούντας. Ἀλκιβιάδης δ' ἐτόλμησεν ἀναβῆναι, οὔτε εὖνους ὢν τῷ πλήθει οὔτε πρότερον ἰππεύσας οὔτε νῦν ἐπιστάμενος οὔτε ὑφ' ὑμῶν δοκιμασθεῖς, ὡς οὐκ ἐξεσόμενον τῇ πόλει δίκην παρὰ τῶν ἀδικούντων
11 λαμβάνειν. ἐνθυμηθῆναι δὲ χρὴ ὅτι, εἰ ἐξέσται ὃ τι ἂν τις βούληται ποιεῖν, οὐδὲν ὄφελος νόμους κεῖσθαι ἢ ὑμᾶς συλλέγεσθαι ἢ στρατηγούς αἰρεῖσθαι. θαυμάζω δὲ, ὧ ἄνδρες δικασταί, εἴ τις ἀξιοῖ, ἐὰν μὲν τις προσιόντων τῶν πολεμίων τῆς πρώτης τάξεως τεταγμένος τῆς δευτέρας γένηται, τούτου μὲν δειλίαν καταψηφίζεσθαι, ἐὰν δὲ τις ἐν τοῖς ὀπλίταις τεταγμένος ἐν τοῖς ἰππεῦσιν
12 ἀναφανῆ, τούτῳ συγγνώμην ἔχειν. καὶ μὲν δὴ, ὧ ἄνδρες δικασταί, ἡγοῦμαι δικάζειν ὑμᾶς, οὐ μόνον τῶν ἐξαμαρτανόντων ἕνεκα, ἀλλ' ἵνα καὶ τοὺς ἄλλους τῶν ἀκοσμοῦντων σωφρονεστέρους ποιῆτε. ἐὰν μὲν τοίνυν τοὺς ἀγνώστας κολάζητε, οὐδεὶς ἔσται τῶν ἄλλων βελτίων· οὐδεὶς γὰρ εἴσεται τὸν ὑφ' ὑμῶν καταψηφισθέντα· ἐὰν δὲ τοὺς ἐπιφανεστάτους τῶν ἐξαμαρτανόντων τιμωρῆσθε, πάντες πεύσονται, ὥστε τούτῳ παραδείγμα-
13τι χρώμενοι βελτίους ἔσονται οἱ πολῖται. ἐὰν τοίνυν τούτου καταψηφιῖσθε, οὐ μόνον οἱ ἐν τῇ πόλει εἴδονται, ἀλλὰ καὶ οἱ σύμμαχοι αἰσθήσονται καὶ οἱ πολέμιοι πεύσονται, καὶ ἡγήσονται πολὺ πλείονος ἀξίαν εἶναι τὴν πόλιν, ἐὰν ὀρωσιν ἐπὶ τοῖς τοιούτοις τῶν ἀμαρτημάτων μάλισθ' ὑμᾶς ὀργιζομένους καὶ μηδεμιᾶς συγγνώμης τοὺς ἀκοσμοῦντας ἐν τῷ πολέμῳ τυγχάνοντας.
14ἐνθυμεῖσθε δ', ὧ ἄνδρες δικασταί, ὅτι τῶν στρατιωτῶν οἱ μὲν κάμνοντες ἐτύγγανον, οἱ δὲ ἐνδεεῖς ὄντες τῶν ἐπιτηδείων, καὶ ἠδέως ἂν οἱ μὲν ἐν ταῖς πόλεσι καταμείναντες ἐθεραπεύοντο, οἱ δὲ οἴκαδ' ἀπελθόντες τῶν

11, 1. ὅτι, εἰ] Sic pro ὅτ' εἰ, quod habet Steph., scribendum esse primum vidit Contius.

12, 6. τὸν coni. Reisk. τὰ codd. et Steph.

14, 1. ἐνθυμεῖσθε δ'] ἐνθυμεῖσθε οὖν Steph.

141 οἰκείων ἐπεμέλοντο, οἱ δὲ φιλοὶ ἐστρατεύοντο, οἱ δ' ἐν τοῖς ἰππεύσειν ἐκινδύνεον· ἀλλ' ὅμως οὐκ ἐτολμᾶτε¹⁵ ἀπολιπεῖν τὰς τάξεις οὐδὲ τὰ ἀρεστὰ ὑμῖν αὐτοῖς αἰρεῖσθαι, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον ἐφοβεῖσθε τοὺς τῆς πόλεως νόμους ἢ τὸν πρὸς τοὺς πολεμίους κίνδυνον. ὦν χρὴ μεμνημένους ὑμᾶς νυνὶ τὴν ψῆφον φέρειν καὶ πᾶσι φανερόν ποιεῖν ὅτι Ἀθηναίων οἱ μὴ βουλόμενοι τοῖς πολεμίοις μάχεσθαι ὑφ' ὑμῶν κακῶς πείθονται.

Ἦγοῦμαι δ', ὧ ἄνδρες δικασταί, περὶ μὲν τοῦ νό¹⁶ μου καὶ αὐτοῦ τοῦ πράγματος οὐχ ἔξειν αὐτοὺς ὅ τι λέξουσιν· ἀναβαίνοντες δ' ὑμᾶς ἐξαιτήσονται καὶ ἀντιβολήσουσιν, οὐκ ἀξιοῦντες τοῦ Ἀλκιβιάδου νίκης τοσαύτην δειλίαν καταγνῶναι, ὡς ἐκείνον πολλῶν ἀγαθῶν ἀλλ' οὐχὶ πολλῶν κακῶν αἴτιον γεγεννημένον, ὃν εἰ τηλικούτον ὄντα ἀπεκτείνετε, ὅτε πρῶτον εἰς ὑμᾶς ἐλάβετε ἐξαμαρτάνοντα, οὐκ ἂν ἐγένοντο συμφοραὶ τοσαῦται τῇ πόλει. δεινὸν δέ μοι δοκεῖ, ὧ ἄνδρες δικασταί, εἶναι,¹⁷ εἰ αὐτοῦ μὲν ἐκείνου θάνατον κατέγνωτε, τοῦ δὲ υἱοῦ ἀδικοῦντος δι' ἐκείνον ἀποψηφιείσθε, ὃς αὐτὸς μὲν οὐκ ἐτόλμα μεθ' ὑμῶν μάχεσθαι, ὃ δὲ πατήρ αὐτοῦ μετὰ τῶν πολεμίων ἠξίον στρατεύεσθαι. καὶ ὅτε μὲν παῖς ἦν καὶ οὐπω δῆλος ἦν ὁποῖός τις ἔσται, διὰ τὰ πατρὸς ἀμαρτήματα ὀλίγου τοῖς ἔνδεκα παρεδόθη· ἐπειδὴ δὲ πρὸς τοῖς ἐκείνῳ πεπραγμένοις ἐπίστασθε καὶ τὴν τού-

14, 5. φιλοὶ est emendatio Contii et Marklandi. φιλοὶ libri MSS. et Steph.

15, 4. πολεμίους] πολέμους Steph.

5. τὴν ψῆφον φέρειν] φέρειν, quod vulgo olim omittebatur, C. praebuit. Addendum esse primi Steph. Cont. et Scalig. viderant.

16, 2. οὐχ ἔξειν] οὐκ ἔχειν Bekk. tacite edidit.

6. ὃν om. Steph. et codd. praeter C. Primus Reisk. addidit auctoribus Contio et Marklando.

17, 4. ὑμῶν] ἡμῶν Steph. et Brem.

5. ὅτε] ὅταν Steph.

ib. παῖς ἦν καὶ οὐπω δῆλος ἦν] Sic, ut Cont. coniecerat, in C. scriptum reperit Bekk. παῖς ἦν (οὐτω δῆλος ἦν — — —) Steph.

6. τὰ πατρὸς] τὰ τοῦ πατρὸς Bekk. e conii. Reiskii.

του πονηρίαν, διὰ τὸν πατέρα ἐλεεῖν αὐτὸν ἀξιώσετε; 18 οὐκοῦν δεινὸν, ὃ ἄνδρες δικασταί, τούτους μὲν οὕτως εὐτυχεῖς εἶναι, ὥστ' , ἐπειδὴν ἐξαμαρτάνοντες ληφθῶσι, διὰ τὸ αὐτῶν γένος σώζεσθαι, ἡμᾶς δὲ, εἰ ἐδυστυχήσαμεν διὰ τοὺς οὕτως ἀτακτοῦντας, μηδένα ἂν δύνασθαι παρὰ τῶν πολεμίων ἐξαιτήσασθαι μηδὲ διὰ τὰς τῶν προ- 19 γόντων ἀρετᾶς. καίτοι πολλαὶ καὶ μεγάλαι καὶ ὑπὲρ ἀπάντων τῶν Ἑλλήνων γεγόνασι καὶ οὐδὲν ὅμοιαι τοῖς ὑπὸ τούτων περὶ τὴν πόλιν πεπραγμένοις, ὃ ἄνδρες δικασταί. εἰ δ' ἐκεῖνοι δοκοῦσι βελτίους εἶναι σώζοντες τοὺς φίλους, δῆλον ὅτι καὶ ὑμεῖς ἀμείνους δόξετε εἶναι 20 τιμωρούμενοι τοὺς ἐχθρούς. ἀξιῶ δ' , ὃ ἄνδρες δικασταί, ἔάν μὲν τινες τῶν συγγενῶν αὐτὸν ἐξαιτῶνται, ὀργίζεσθαι ὅτι τούτου μὲν οὐκ ἐπεχείρησαν δεηθῆναι, ἢ δεηθέντες οὐκ ἐδύναντο εὐρέσθαι, ποιεῖν τὰ ὑπὸ τῆς πόλεως προσταττόμενα, ὑμᾶς δὲ πείθειν πειρωῶνται ὡς 21 οὐ χρὴ παρὰ τῶν ἀδικοῦντων δίκην λαμβάνειν· ἔάν δὲ τινες τῶν ἀρχόντων βοηθῶσιν αὐτῷ ἐπίδειξιν μὲν τῆς ἑαυτῶν δυνάμεως ποιούμενοι, φιλοτιμούμενοι δὲ ὅτι καὶ τοὺς φανερώς ἡμαρτηκότας σώζειν δύνανται, ὑμᾶς δὲ χρὴ ὑπολαμβάνειν, πρῶτον μὲν ὅτι, εἰ πάντες Ἀλκιβιάδη ὅμοιοι ἐγένοντο, οὐδὲν ἂν ἔδει τῶν στρατηγῶν (οὐδὲ γὰρ εἶχον ὅτου ἡγοῦντο), ἔπειθ' ὅτι πολὺ μᾶλλον

18, 3. αὐτῶν] αὐτῷ Steph., in marg. „Π. αὐτῶν.“

5. μηδὲ διὰ, ut coniecerat Scalig., C. exhibet: μηδ' ἂν ceteri libri MSS. et Steph., qui ad ἀρετ. haecce adscripsit: Π. ἀρετὰς προβάλλονται. Ἡ, ἀρετ. παρέχονται. Ἡ, προβαλλόμεθα. Ὁμοίως δὲ, παρεχώμεθα. Εἰ δὲ μὴ, δεῖ ἐπαναγεῖν πρὸς τὸ, Δύνασθαι ἐξαιτήσασθαι.

20, 5. προσταττόμενα] Sic pro vulg. πραττόμενα conii. Steph. Scalig. et Cont. — Bekk. de suis libris tacet.

21, 4. ὑμᾶς δὲ] „Π. ὑμᾶς δὴ.“ Steph. in marg.

6. οὐδὲν ἂν] Ita dedi e conii. Marklandi et cod. C. οὐδὲν ἄλλ' ceteri libri et Steph., cuius adnotatio margini adscripta haec est: Π. οὐδὲν ἄρα ἔδει.

ib. τῶν στρατηγῶν] Haec est Marklandi emendatio. τοῦ στρατηγεῖν MSS. et Steph.

ib. οὐδὲ γὰρ] οὐδὲν γὰρ Steph.

αὐτοῖς προσήκει τῶν λιπόντων τὴν τάξιν κατηγορεῖν ἢ ὑπὲρ τῶν τοιούτων ἀπολογεῖσθαι. τίς γὰρ ἐστὶν ἐλπίς τοὺς ἄλλους ἐθελήσειν ποιεῖν τὰ ὑπὸ τῶν στρατηγῶν προσταττόμενα, ὅταν αὐτοὶ οὗτοι τοὺς ἀκοσμοῦντας σώξουν πειρῶνται; ἐγὼ τοίνυν ἀξιῶ, ἂν μὲν ἀποδείξωσιν²² οἱ λέγοντες καὶ αἰτούμενοι ὑπὲρ Ἀλκιβιάδου ὡς ἐστρατεύσατο ἐν τοῖς ὀπλίταις ἢ ὡς ἱππεύειν δεδοκιμασμένος ἐστὶν, ἀποψηφίσασθαι· ἐὰν δὲ μηδὲν ἔχοντες δίκαιον κελύσωσιν αὐτῷ χαρίζεσθαι, μεμνηῖσθαι χρὴ ὅτι διδάσκουσιν ὑμᾶς ἐπιορκεῖν καὶ τοῖς νόμοις μὴ πείθεσθαι, καὶ ὅτι λίαν προθύμως τοῖς ἀδικοῦσι βοηθοῦντες πολλοὺς τῶν αὐτῶν ἔργων ἐπιθυμεῖν ποιήσουσιν.

Θαυμάζω δὲ μάλιστα, ὃ ἄνδρες δικασταί, εἴ τις²³ ὑμῶν τὸν Ἀλκιβιάδην ἀξιῶσει διὰ μὲν τοὺς βοηθοῦντας σώξεσθαι, διὰ δὲ τὴν αὐτοῦ πονηρίαν μὴ ἀπολέσθαι. ἥς ἄξιον ὑμᾶς ἀκούσαι, ἵν' ἐπίστησθε ὅτι οὐκ ἂν εὐκρίτως αὐτοῦ ἀποψηφίξοισθε ὡς ταῦτα μὲν ἡμαρτηκός, τὰ δ' ἄλλα πόλιτος χρηστοῦ γεγενημένου· ἐκ γὰρ τῶν ἄλλων τῶν τούτῳ πεπραγμένων δικαίως ἂν αὐτοῦ θάνατον καταψηφίξοισθε. προσήκει δ' ὑμῖν περὶ αὐ-²⁴ τῶν εἰδέναί· ἐπειδὴ γὰρ καὶ τῶν ἀπολογουμένων ἀποδέχεσθε λεγόντων τὰς σφετέρας αὐτῶν ἀρετὰς καὶ τὰς τῶν προγόνων εὐεργεσίας, εἰκὸς ὑμᾶς καὶ τῶν κατηγορῶν ἀκροᾶσθαι, ἐὰν ἀποφαίνωσι τοὺς φεύγοντας πολλὰ εἰς ὑμᾶς ἡμαρτηκότητας καὶ τοὺς προγόνους αὐτῶν πολλῶν κακῶν αἰτίους γεγενημένους. οὗτος γὰρ παῖς²⁵

21, 8. αὐτοῖς] αὐτοῦς Steph. omnesque codd. praeter C.

9. τῶν τοιούτων] τούτων Bekk. et Bremi e cod. C.

11. προσταττόμενα] Sic C. videtur habere; πραττόμενα ceteri codd. et Steph. Cf. ad §. 20, v. 5.

22, 4. ἐστὶν om. Steph. et libri MSS. praeter C.

5. αὐτῷ χαρίζεσθαι] Hanc emendationem proposui Commentat. crit. p. 11. Nunc vero video, iam ante me Augero, cuius editionem antea nec ubique nec satis accurate inspexeram, idem quod mihi in mentem venisse. αὐτοὶ ὀργίξασθαι Steph. et MSS. praeter C., in quo αὐτοὶ ὀργίξασθε scriptum est. αὐτῷ ὀργίξασθαι Bekk. et Brem.

23, 2. ἀξιῶσει] ἀξίωσι Steph., sed in marg. „Π. ἀξιῶσει.“

μὲν ὦν παρ' Ἀρχεδήμῳ τῷ γλάμωνι, οὐκ ὀλίγα τῶν ὑμετέρων ὑψηρομένων, πολλῶν ὀρώντων ἔπινεν ὑπὸ τῷ αὐτῷ ἱματίῳ κατακειμένος, ἐκώμαξε δὲ μεθ' ἡμέραν, ἄνηβος ἑταίραν ἔχων, μιμούμενος τοὺς ἑαυτοῦ προγόνους καὶ ἡγούμενος οὐκ ἂν δύνασθαι πρεσβύτερος ὦν λαμπρὸς γενέσθαι, εἰ μὴ νέος ὦν, πονηρότατος δόξειεν 26 εἶναι. μετεπέμφθη δ' ὑπὸ Ἀρχεβιάδου, ἐπειδὴ φανερώς ἐξημάρτανε. καίτοι ποῖόν τινα χρῆ αὐτὸν ὑφ' ὑμῶν νομίζεσθαι εἶναι, ὅστις κἀκείνῳ τοιαῦτ' ἐπιτηδεύων διεβέβλητο, ὃς τοὺς ἄλλους ταῦτ' ἐδίδασκε; μετὰ Θεοτίμου δὲ ἐπιβουλεύσας τῷ πατρὶ Ὀρεοῦς προὔδωκεν. ὁ δὲ παραλαβὼν τὸ χωρίον πρότερον μὲν ὑβρίζεν αὐτὸν ὠραῖον 27 ὄντα, τελευτῶν δὲ δῆσας ἀργύριον εἰσεπράττετο. ὁ δὲ πατήρ αὐτὸν οὕτως ἐμίσει σφόδρα, ὥστ' οὐδ' ἂν ἀπο-

25, 3. ὑψηρομένῳ] ἀψηρομένῳ Steph.

ib. ἔπινεν est Contii et Reiskii emendatio. ἔτι μὲν Steph. et MSS. praeter Laurentianum C., in quo legitur *νυκτός τε*.

4. αὐτῷ ἱματίῳ] Sic conii. Taylor. (Lectt. Lysiac. c. 12.) et Lobeck. ad Phryn. p. 401. αὐτόματι Steph. et codd. excepto C., qui praebet αὐτῷ οἰκήματι. Bekkerus et Brem. αὐτῷ στρώματι dederunt, quod ab Augero et ante hunc a Contio propositum erat. Quum autem στρώμα fere id significet, quod somnum vel quietem capturo sub sternitur, non recte egerunt duumviri illi doctissimi, quod praepositionem ὑπὸ, quam cum Contio in ἐπὶ immutarent necesse erat, intactam reliquerunt.

ib. δὲ] Addidi hanc particulam auctore Reiskio: in edit. Stephani et MSS. deest. Unus Laurentianus eius loco καὶ praebet.

7. λαμπρὸς] λαμπρῶς Steph., in marg. „II. λαμπρός.“

ib. δόξειεν est coniectura Reiskii, firmata a C. δόξει ceteri libri. δείξει Steph.

26, 1. Ἀρχεβιάδου] Sic conii. Reisk. Ἀλκιβιάδου C. X. Vind. (Alter.) Ald. Steph. Auger. Ἀρχεβιάδου (Groulart. et) Taylor.

3. τοιαῦτ'] ταῦτά Steph.

4. ὃς, uti coniecerat Reisk., C. praebuit. ὡς ceteri libri et Steph.

7. τελευτῶν] Emendatio Markl. et Taylori, codd. C. et X., ut videtur, confirmata. τελευτῶντα reliqui codd. et Steph.

27, 2. οὐδ' ἂν] Sic conii. Reisk. pro οὐδὲ, quod est in codd. et edit. Steph.

θανόντος ἔφασκε τὰ ὅστ' αὖ κομισασθαι. τελευτήσαντος δ' ἐκείνου ἐραστής γενόμενος Ἀρχεβιάδης αὐτὸν ἐλύσατο. οὐ πολλῶ δὲ χρόνῳ ὕστερον κατεκυβεύσας τὰ ὄντα, ἐκ Λευκῆς ἀκτῆς ὀρμώμενος τοὺς φίλους κατεπόντιζεν. ὅσα²⁸ μὲν οὖν, ὧ ἄνδρες δικασταί, ἢ εἰς τοὺς πολίτας ἢ εἰς τοὺς οἰκείους ἢ περὶ τοὺς αὐτοῦ ξένους ἢ περὶ τοὺς ἄλλους ἠμάρτηκε, μακρὸν ἂν εἴη λέγειν. Ἰππόνικος δὲ πολλοὺς παρακαλέσας ἐξέπεμψε τὴν αὐτοῦ γυναῖκα, φάσκων τοῦτον ὡς οὐκ ἀδελφὸν αὐτῆς ἀλλ' ὡς ἄνδρα ἐκείνης εἰς τὴν οἰκίαν εἰσιέναι τὴν ἑαυτοῦ. καὶ τοιαῦθ'²⁹ ἠμάρτηκότι καὶ οὕτω δεινὰ καὶ πολλὰ καὶ μεγάλα πεποιηκότι οὔτε τῶν πεπραγμένων αὐτῷ μεταμέλει οὔτε τῶν μελλόντων ἔσεσθαι. ὃν μᾶλλον ἔδει κοσμιώτατον εἶναι τῶν πολιτῶν, ἀπολογίαν ποιούμενον τὸν ἑαυτοῦ βίον τῶν τοῦ πατρὸς ἠμαρτημάτων, οὗτος ἐτέρους ὑβρίζειν πειράται, ὥσπερ δυνάμενος ἂν πολλοστὸν μέρος τῶν ὄνειδῶν τῶν ἑαυτῷ προσηκόντων τοῖς ἄλλοις μεταδοῦναι, καὶ ταῦθ' υἱὸς ὢν Ἀλκιβιάδου, ὃς ἔπεισε μὲν³⁰ Δεκέλειαν Λακεδαιμονίους ἐπιτείχισαι, ἐπὶ δὲ τὰς νήσους ἀποστήσων ἐπλευσε, διδάσκαλος δὲ τῶν τῆς πόλεως κακῶν ἐγένετο, πλεονάκεις δὲ μετὰ τῶν ἐχθρῶν ἐπὶ τὴν πατρίδα ἐστρατεύσατο ἢ μετὰ τῶν πολιτῶν ἐπ' ἐκείνους. ἀνθ' ὧν καὶ ὑμῖν καὶ τοῖς μέλλουσιν ἔσεσθαι τιμωρεῖ-

4. Ἀρχεβιάδης primus dedit Reisk. Ἀρχεβιάδης MSS. Ἀλκιβιάδης Steph.

ib. αὐτὸν] ὡς υἱὸν Steph.

28, 5. τὴν αὐτοῦ] αὐτοῦ Steph. τὴν Bremi.

7. ἑαυτοῦ] αὐτοῦ Steph. et Brem.

29, 2. καὶ πολλὰ] καὶ om. Steph.

3. αὐτῷ] αὐτῶν Steph.

6. οὗτος] ὅδ' C., unde Bekk. effecit ὁ δ'.

8. τῶν ὄνειδῶν ἑαυτῷ προσηκόντων] Sic Bekk. et Brem. partim ex C., in quo legitur (sine τῶν ὄνειδῶν) τῶν ἑαυτῷ προσηκόντων, partim ex conii. Markl., qui ita legendum esse statuit: τῶν ὄνειδῶν τῶν ἑαυτοῦ προσηκόντων. — τῶν εἰδῶν τῶν ἑαυτοῦ προσηκόντων Steph.

30, 1. ὃς om. Steph. Addendum esse primi viderunt Contius et Palmerius.

31 ὄθαι προσήκει ὄντινα λαμβάνετε τούτων. καίτοι σφόδρα
 εἰδίσται λέγειν ὡς οὐκ εἰκός ἐστι τὸν μὲν πατέρα αὐ-
 τοῦ κατελθόντα δωρεὰς παρὰ τοῦ δήμου λαβεῖν, τοῦτον
 δ' ἀδίκως διὰ τὴν φυγὴν τὴν ἐκείνου διαβεβλήσθαι·
 ἐμοὶ δὲ δοκεῖ δεινὸν εἶναι, εἰ τὰς μὲν δωρεὰς αὐτοῦ
 ἀφείλεσθε ὡς οὐ δικαίως δεδωκότες, τούτου δὲ ἀδι-
 κοῦντος ἀποψηφιεῖσθε ὡς τοῦ πατρὸς χρηστοῦ περὶ τὴν
 32 πόλιν γεγενημένου. Καὶ μὲν δὴ, ὧ ἄνδρες δικασταί,
 ἄλλων τε πολλῶν ἄξιον ἔνεκεν αὐτοῦ καταψηφίσασθαι
 καὶ ὅτι ταῖς ὑμετέραις ἀρεταῖς χρῆται παραδείγματι περὶ
 τῆς ἑαυτοῦ πονηρίας. τολμᾷ γὰρ λέγειν ὡς Ἀλκιβιάδης
 33 οὐδὲν δεινὸν εἰργασται ἐπὶ τὴν πατρίδα στρατεύσας· καὶ
 γὰρ ὑμᾶς φεύγοντας Φυλὴν καταλαβεῖν καὶ δένδρα τε-
 μεῖν καὶ πρὸς τὰ τεῖχη προσβαλεῖν, καὶ ταῦτα ποιήσαν-
 τας οὐκ ὄνειδος τοῖς παισὶ καταλιπεῖν, ἀλλὰ τιμὴν παρὰ
 πᾶσιν ἀνθρώποις κτήσασθαι, ὡς τῶν αὐτῶν ὄντας
 ἀξίους, ὅσοι φυγόντες μετὰ τῶν πολεμίων ἐπὶ τὴν χώ-
 ραν ἐστράτευσαν, καὶ ὅσοι κατήεσαν Λακεδαιμονίων
 34 ἐχόντων τὴν πόλιν. καὶ μὲν δὴ πᾶσιν ἠγοῦμαι δῆλον εἶ-
 ναι ὅτι οὗτοι μὲν ἐξήτουν κατιέναι ὡς τὴν μὲν τῆς θα-
 λάττης ἀρχὴν Λακεδαιμονίοις παραδώσοντες, αὐτοὶ δ'
 ὑμῶν ἄρξοντες, τὸ δ' ὑμέτερον πλῆθος κατελθὼν τοὺς
 μὲν πολεμίους ἐξήλασε, τῶν δὲ πολιτῶν καὶ τοὺς βου-
 λομένους δουλεύειν ἠλευθέρωσεν· ὥστ' οὐχ ὁμοίων τῶν¹⁴³
 ἔργων ἀμφοτέροις γεγενημένων τοὺς λόγους ποιεῖται.
 35 ἀλλ' ὅμως τοσοῦτων συμφορῶν καὶ οὕτως αὐτῶ μεγά-
 λων ὑπαρχουσῶν ἐπὶ τῇ τοῦ πατρὸς πονηρίᾳ φιλοτιμεῖ-
 ται καὶ λέγει ὡς οὕτως ἐκεῖνος μέγα ἐδύνατο, ὥστε τῇ
 πόλει πάντων κακῶν αἴτιος γεγένηται. καίτοι τίς οὕτως
 ἄπειρος τῆς ἑαυτοῦ πατρίδος, ὅς οὐκ ἂν βουλόμενος

30, 7. λαμβάνετε] λαμβάνεται Steph., in marg., Π. λαμβάνητε.

32, 5. στρατεύσας est coniectura Marklandi. στρατεύσασθαι MSS. et Steph.

34, 3. παραδώσοντες] δάσοντες Steph.

35, 3. μέγα ἐδύνατο] ἐδύνατο μέγα Bekk.

εἶναι πονηρὸς εἰσηγήσασθαι μὲν τοῖς πολεμοῖσι ἂν χρὴ καταλαβεῖν τῶν χωρίων, δηλώσειε δ' ἂν ἂ κακῶς φυλάττεται τῶν φρουρίων, διδάξειε δ' ἂν ἂ πονηρῶς ἔχει τῶν πραγμάτων, μηνύσειε δ' ἂν τοὺς βουλομένους ἀφίστασθαι τῶν συμμάχων; οὐ γὰρ δήπου, ὅτε μὲν ἔφευγε, διὰ 36 τὴν δύναμιν κακῶς οἶός τ' ἦν ποιεῖν τὴν πόλιν, ἐπειδὴ δὲ ὑμᾶς ἐξαπατήσας κατῆλθε καὶ πολλῶν ἤρξε τριήρων, οὔτε τοὺς πολεμίους ἐδύνατο ἐκ τῆς χώρας ἐκβαλεῖν οὔτε Χίους, οὓς ἀπέστησε, πάλιν φίλους ποιῆσαι οὔτε ἄλλο οὐδὲν ἀγαθὸν ὑμᾶς ἐργάσασθαι. ὥστ' οὐ χαλεπὸν 37 γινῶναι ὅτι Ἀλκιβιάδης δυνάμει μὲν οὐδὲν τῶν ἄλλων διέφερε, πονηρία δὲ τῶν πολιτῶν πρῶτος ἦν. ἂ μὲν γὰρ ἤδει τῶν ὑμετέρων κακῶς ἔχοντα, μηνυτῆς αὐτοῖσι Λακεδαιμονίοις ἐγένετο· ἐπειδὴ δ' ἔδει αὐτὸν στρατηγεῖν, οὐδὲν κακὸν ποιεῖν ἐκείνους ἐδύνατο, ἀλλ' ὑποσχόμενος δι' ἑαυτὸν παρέξιεν βασιλέα χρήματα, πλεον ἢ διακόσια τάλαντα τῆς πόλεως ὑφείλετο. καὶ οὕτω πολλὰ ἐνόμιζεν 38 εἰς ὑμᾶς ἡμαρτηκέναι, ὥστε λέγειν δυνάμενος καὶ φίλων ὄντων καὶ χρήματα κεκτημένος οὐδέποτ' ἐλθὼν εὐθύνας ἐτόλμησε δοῦναι, ἀλλὰ φυγὴν αὐτοῦ καταγνοῦς καὶ Θράκης καὶ πάσης πόλεως ἐβούλετο πολίτης γενέσθαι μᾶλλον ἢ τῆς πατρίδος εἶναι τῆς ἑαυτοῦ. καὶ τὸ τελευταῖον, ὃ ἄνδρες δικασταί, ὑπερβολὴν ποιησάμενος τῆς προτέρας πονηρίας ἐτόλμησε τὰς ναῦς Λυσάνδρω μετὰ Ἀδεϊμάντου προδοῦναι. ὥστε εἴ τις ὑμῶν ἢ τοὺς τεθνεῶτας 39 ἐν [τῇ] ναυμαχίᾳ ἔλεεῖ, ἢ ὑπὲρ τῶν δουλευσάντων τοῖς πολεμοῖσι αἰσχύνεται, ἢ τῶν τειχῶν καθηρημένων ἀγανακτεῖ, ἢ Λακεδαιμονίους μισεῖ, ἢ τοῖς τριάκοντα ὀργίζεται, τούτων ἀπάντων χρὴ τὸν τούτου πατέρα αἴτιον

36, 1. ὅτε] ὅταν Steph.

37, 4. αὐτοῖσι] Retinui hanc librorum MSS. lectionem: αὐτός, quod in schedis Brulart., a Contio et Markl. propositum est, cum Reiskio reposuit Augerus.

39, 2. τῇ] Articulus, quem MSS. et Steph. om., accessit e coniectura Reiskii.

ἡγεῖσθαι καὶ ἐνθυμηθῆναι ὅτι Ἀλκιβιάδην μὲν τὸν πρό-
παππον αὐτοῦ καὶ τὸν πρὸς μητρὸς Μεγακλέα οἱ ὑμέ-
τεροι πρόγονοι δις ἀμφοτέρους ἐξωστράκισαν, τοῦ δὲ
πατρὸς αὐτοῦ οἱ πρεσβύτεροι ὑμῶν θάνατον κατέγνω-
40σαν, ὥστε νῦν χρὴ ἡγησάμενους πατρικὸν ἐχθρὸν τοῦ-
τον εἶναι τῇ πόλει καταψηφίσασθαι καὶ μήτε ἔλεον
μήτε συγγνώμην μήτε χάριν μηδεμίαν περὶ πλείονος
ποιήσασθαι τῶν νόμων τῶν κειμένων καὶ τῶν ὄρκων
41οὺς ὠμόσατε. Σκέψασθαι δὲ χρὴ, ὧς ἄνδρες δικασταί,
διὰ τί ἂν τις τοιούτων ἀνδρῶν φείσαιο· πότερον ὡς
πρὸς μὲν τὴν πόλιν δεδυστυχήκασιν, ἄλλως δὲ κόσμιοι
εἰσι καὶ σωφρόνως βεβιώκασιν; οὐχ οἱ μὲν πολλοὶ αὐ-
τῶν ἠταιρήκασιν, οἱ δ' ἀδελφαῖς συγγεγόνασιν, τοῖς δ'
42ἐκ θυγατέρων παῖδες γεγόνασιν, οἱ δὲ μυστήρια πεποιή-
κασιν καὶ τοὺς Ἑρμᾶς περικεκόφασιν καὶ περὶ πάντας τοὺς
θεοὺς ἠσεβήκασιν καὶ εἰς ἅπασαν τὴν πόλιν ἠμαρτήκα-
σιν, ἀδίκως καὶ παρανόμως καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους δια-
κεείμενοι καὶ πρὸς σφᾶς αὐτοὺς, πολιτευόμενοι οὐδεμιᾶς
τόλμης ἀπεχόμενοι οὐδὲ ἔργου δεινοῦ ἄπειροι γεγεννημέ-
νοι; ἀλλὰ καὶ πεπόνθασιν καὶ πεποιήκασιν ἅπαντα. οὕτω
γὰρ διάκεινται, ὥστ' ἐπὶ μὲν τοῖς καλοῖς αἰσχύνεσθαι,
43ἐπὶ δὲ τοῖς κακοῖς φιλοτιμεῖσθαι. Καὶ μὲν δὴ, ὧς ἄν-
δρες δικασταί, ἤδη τινῶν ἀπεψηφίσασθε ἀδικεῖν μὲν
νομίσαντες, οἴομενοι δ' εἰς τὸ λοιπὸν χρησίμους ὑμῖν
ἔσεσθαι. τίς οὖν ἐλπίς ὑπὸ τούτου τι ἀγαθὸν πείσεσθαι

39, 7. καὶ τὸν πρὸς μητρὸς] Sic vulgo. καὶ τὸν μητρὸς in Bekkeri edit. Berolinensi errore typhothetarum.

42, 5. διακείμενοι — πολιτευόμενοι] „Fortasse πολιτευόμενοι — διακείμενοι.“ BEKK. in Add. et Corrig. Ego locum eo sanavi, quod comma, a Bekkero et Bremio post πολιτευόμενοι positum, ante hoc verbum collocavi. In edit. Steph. interrogationis signum post πολιτευόμενοι reperitur.

6. οὐδὲ ἔργου] οὐδενὸς ἔργου con. Steph.

7. ἀλλὰ καὶ πεπόνθασιν καὶ πεποιήκασιν ἅπαντα] Sic C. Bekk. Bremi. ἀλλ' ἄτε πεπόνθασιν ἅπαντα, ἃ πεποιήκασιν καὶ πεπόνθασιν Steph. cum ceteris libris MSS.

τὴν πόλιν, ὃν ὑμεῖς, ὅτι μὲν οὐδενὸς ἄξιός ἐστιν, ἐπειδὴν ἀπολογῆται, εἴσεσθε, ὅτι δὲ πονηρός ἐστιν, ἐκ τῶν ἄλλων ἐπιτηδευμάτων εἴσεσθε; Ἄλλὰ μὲν δὴ οὐδ' ἀν⁴⁴ ἐξελεθὼν ἐκ τῆς πόλεως οὐδὲν δύναίτο κακὸν ὑμᾶς ἐργά-
 144σασθαι, δειλὸς ὢν καὶ πένης καὶ πρᾶττειν ἀδύνατος καὶ τοῖς οἰκειοῖς διάφορος καὶ ὑπὸ τῶν ἄλλων μισούμενος· ὥστ' οὐδὲ τούτων ἕνεκα αὐτὸν ἄξιον φυλάττεσθαι, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον παράδειγμα ποιῆσαι καὶ τοῖς⁴⁵ ἄλλοις καὶ τοῖς τούτου φίλοις, οἳ τὰ μὲν προσταττόμενα ποιεῖν οὐκ ἐθέλουσι, τοιούτων δ' ἔργων ἐπιθυμοῦσι καὶ περὶ τῶν σφετέρων αὐτῶν κακῶς βουλευσάμενοι περὶ τῶν ὑμετέρων δημηγοροῦσιν.

Ἐγὼ μὲν οὖν ὡς ἐδυνάμην ἄριστα κατηγορήκα. ἐπὶ⁴⁶ σταμαί δ' ὅτι οἱ μὲν ἄλλοι τῶν ἀκροωμένων θαυμάζουσιν ὅπως ποθ' οὕτως ἀκριβῶς ἐδυνήθην ἐξευρεῖν τὰ τούτων ἁμαρτήματα, οὗτος δέ μου καταγελάσκει ὅτι οὐδὲ πολλοστὸν μέρος εἴρηκα τῶν τούτοις ὑπαρχόντων κακῶν. ὑμεῖς οὖν καὶ τὰ εἰρημένα καὶ τὰ παραλελειμμένα ἀνα⁴⁷ λογισάμενοι πολὺ μᾶλλον αὐτοῦ καταψηφίσασθε, ἐνθυμηθέντες ὅτι ἔνοχος μὲν ἐστὶ τῇ γραφῇ, μεγάλη δ' εὐτυχία τὸ τοιούτων πολιτῶν ἀπαλλαγῆναι πόλει. Ἀνάγνωθι δ' αὐτοῖς τοὺς νόμους καὶ τοὺς ὄρκους καὶ τὴν γραφήν· καὶ τούτων μεμνημένοι ψηφιοῦνται τὰ δίκαια.

43, 7. εἴσεσθε] Cf. commentat. crit. p. 28.

46, 5. πολλοστὸν] τὸ πολλοστὸν Steph. et Brem. Rectius autem Bekk. cum C. omisit articulum.

47, 6. ψηφιοῦνται] ψηφίσονται Steph.

XV.

Λ Υ Σ Ι Ο Υ

ΚΑΤΑ ΑΛΚΙΒΙΑΔΟΥ ΑΣΤΡΑΤΕΙΑΣ.

1 Ἐγὼ μὲν, ὧ ἄνδρες δικασταί, καὶ ὑμᾶς αἰτοῦμαι τὰ δίκαια ψηφίσασθαι, καὶ τῶν στρατηγῶν δέομαι, ἐπεὶ καὶ ἐν τῇ ἄλλῃ ἀρχῇ πολλοῦ ἄξιοι τῇ πόλει γεγόνασι, καὶ περὶ τῶν τῆς ἀστρατείας γραφῶν κοινούς εἶναι τῶ τε διώκοντι καὶ τῶ φεύγοντι· καὶ μὴ βοηθοῦντας ὡς ἂν βούλωνται πᾶσαν προθυμίαν ἔχειν παρὰ τὸ δίκαιον ὑμᾶς 2ψηφίσασθαι, ἐνθυμουμένους ὅτι σφόδρ' ἂν ἠγανακτεῖτε, εἰ ἐν τῇ ὑμετέρᾳ δοκιμασίᾳ οἱ θεσμοθέται ἀναβάντες ὑμῶν ἐδέοντο μὴ καταψηφίσασθαι, ἡγούμενοι δεινὸν εἶναι, εἰ οἱ τιθέντες τὸν ἀγῶνα καὶ τὴν ψῆφον διδόν- 3τες παρακελεύονται μὴ καταψηφίζεσθαι. τί δ' ἂν αἰσχρὸν ἔθος ἢ δεινότερον πρᾶγμα τούτου τῇ πόλει γένοι-

1, 4. κοινούς] κοινωνούς Steph.

2, 2. εἰ ἐν] ἐν om. MSS. et Steph.; additum est de coniectura Reiskii.

3. μὴ καταψηφίσασθαι] μὴ om. Steph. et codd., excepto Laurentiano.

4. διδόντες coni. Tayl. pro librorum MSS. et Stephani lectione διαδιδόντες.

5: μὴ καταψηφίζεσθαι] τῶν μὲν μὴ καταψ. Steph. cum plerisque codd.

το, εἰ τολμήσει ὁ μὲν ἄρχων ἐν ταῖς τῶν ἐπικλήρων δίκαις ἀντιβολεῖν καὶ ἰκετεύειν τοὺς δικαστὰς ὅ τι ἂν βούληται προαχθῆναι, ὁ δὲ πολέμαρχος καὶ οἱ ἔνδεκα δεήσονται ἐν ταῖς δίκαις ταῖς ὑφ' ἑαυτῶν εἰσαγομέναις, ὥσπερ καὶ νῦν; χρὴ τοίνυν καὶ ὑπὲρ ὑμῶν αὐτῶν τήν4 αὐτὴν γνώμην ἔχειν, ἐνθυμουμένους ὅτι οὐδὲν διοίσει ὑμᾶς ἰδίᾳ περὶ τῆς ἀστρατείας βοηθεῖν ἢ τούτων τινὰς δεῖσθαι αὐτοὺς τὴν ψῆφον δίδοντας. Σκέψασθε δὲ, ὥ5 ἄνδρες δικασταί, ἐὰν ἱκανὸν γένηται τεκμήριον ὅτι οὐδείς πω τῶν ἀρχόντων ἐν τῷ στρατοπέδῳ Ἀλκιβιάδῃ ἦν παρεσκευασμένος· ἐχρῆν γὰρ αὐτοὺς, εἴπερ ἀληθῆ λέγουσιν, ἀνακαλεῖν μὲν Πάμφιλον, ὅτι ἀφαιρῶν τὸν ἵππον ἰππέως ἀπεστέρει τὴν πόλιν, ἐπιβάλλειν δὲ τῷ φυλάρχῳ, ὅτι ἐξελαύνων Ἀλκιβιάδην ἐκ τῆς φυλῆς ἄκυρον ἐποίει τὴν τούτων τάξιν, κελεύειν δὲ τὸν ταξίαρχον ἐξαλείφειν αὐτὸν ἐκ τοῦ τῶν ὀπλιτῶν καταλόγου. νῦν6 δὲ τούτων οὐδὲν ἐποίησαν, ἀλλ' ἐν μὲν τῷ στρατοπέδῳ περιεώρων αὐτὸν ὑπὸ πάντων προπηλακίζομενον κἂν τοῖς ἵπποτοξόταις ἰππεύοντα· ἐπειδὴ δὲ ὑμᾶς δεῖ παρὰ τῶν ἀδικούντων δίκην λαμβάνειν, χαριζόμενοι μαρτυροῦσιν ὑφ' ἑαυτῶν αὐτὸν τετάχθαι. καίτοι δεινὸν, ὥ ἄνδρες δικασταί, αὐτοὺς μὲν τοὺς στρατηγούς ὑπὸ τοῦ δήμου χειροτονηθέντας μὴ ἂν τολμῆσαι πρότερον ὑμῶν

3, 3. τολμήσει ὁ μὲν] Hoc proposuit Markl. pro vulg. τολμήσει μὲν.

ib. ἐν ταῖς] conl. Reisk. pro vulg. ἐμβάς.

5. οἱ ἔνδεκα δεήσονται] οἱ τὰ δεήσονται Steph. Ex οἱ τὰ primus Reiskius effecit οἱ ἰά' i. e. οἱ ἔνδεκα, quae emendatio postmodo librorum MSS. testimonio confirmata est.

4, 2. διοίσει] Sic cum Bekkero scripsi pro δεήσει, quod MSS. et Steph. exhibent.

3. τούτων] τούτους ἄν Steph.

5, 5. ἀφαιρῶν] Sic Auger. dedit de conl. Markl. et Taylori, item Bekk., in cuius optimo codice ita scriptum legitur. In ceteris codd. est aut φένων aut φέρων aut (quod Steph. recepit) φαίνων.

6, 7. τοὺς στρατηγούς] Articulum non habet Steph.

ἡγήσασθαι, ἕως ἂν ἐδοκιμάσθησαν κατὰ τοὺς νόμους, Ἀλκιβιάδην δὲ τολμᾶν παρὰ τοὺς τῆς πόλεως νόμους ὑπὲρ αὐτῶν ταχθῆναι. δεινὸν δὲ μοι δοκεῖ εἶναι, ὃ ἄνδρες δικασταί, εἰ τῶν μὲν δεδοκιμασμένων ἱππέων οὐκ ἐπὶ τούτοις ἐστὶν ὄντινα βούλονται αὐτοὶ εἰς τοὺς ὀπίστας καταλέξει, τῶν δὲ ὀπλιτῶν ἀδοκιμάστων ὄντων ἐπὶ στούτοις ἔσται ὄντιν' ἂν βούλονται ἱππεύειν. εἰ μὲν τοίνυν, ὃ ἄνδρες δικασταί, ὄντες κύριοι, πολλῶν βουλομένων μηδένα τῶν ἄλλων ἱππεύειν εἴασαν, οὐκ ἂν δικαίως χαρίζοισθε αὐτοῖς· εἰ δ' ἄκυροι ὄντες ὁμολογήσουσι τάξει, ἐνθυμεῖσθαι χρὴ ὅτι ὁμωμόκατε τὰ δίκαια γνώσεσθαι, ἀλλ' οὐχ ὅτι ἂν οὗτοι κελεύωσι ψηφιεῖσθαι, ὥστε οὐδένα χρὴ τῶν δεομένων περὶ πλείονος ὑμῶν αὐτῶν καὶ τῶν ὄρκων ποιεῖσθαι. καὶ μὲν δὴ, ὃ ἄνδρες δικασταί, εἴ τῳ δοκεῖ μεγάλη ἢ ζημία εἶναι καὶ λίαν ἰσχυρὸς ὁ νόμος, μεμνησθαι χρὴ ὅτι οὐ νομοθετήσοντες περὶ αὐτῶν ἦμετε, ἀλλὰ κατὰ τοὺς κειμένους νόμους ψηφιούμενοι, οὐδὲ τοὺς ἀδικοῦντας ἐλεήσοντες, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον αὐτοῖς ὀργιούμενοι καὶ ὅλη τῇ πόλει βοηθήσοντες, εὖ εἰδότες ὅτι ὑπὲρ τῶν παρεληλυθόντων ὀλίγους τιμωρησάμενοι πολλοὺς ποιήσετε κοσμιωτέρους ἐν τοῖς μέλλουσι κινδυνεύειν. χρὴ δὲ, ὃ ἄνδρες δικασταί, ὥσπερ οὗτος ἀμελήσας τῆς πόλεως τὴν αὐτοῦ σωτηρίαν ἐσκέψατο, οὕτως ὑμᾶς ἀμελήσαντας τούτου τῇ πόλει τὰ βέλτιστα ψηφίσασθαι, ἄλλως τε καὶ ὄρκους ὁμωμοκότας καὶ περὶ Ἀλκιβιάδου μέλλοντας ψηφίσασθαι

7, 8. ἐπὶ τούτοις ἐστὶν] ἐπὶ τούτων ἐστὶν Steph., sed in marg. „II. ἐπὶ τούτοις ἐστὶν. Οὕτω φησὶν, ἐπὶ τούτοις ἔσται.“

8, 4. χαρίζοισθε] ὀργίζοισθε hic legendum mihi videri, dixi in Commentat. crit. p. 12.

6. κελεύωσι] κελεύουσι Steph., in marg. „II. κελεύωσι.“

9, 2. μεγάλη ἢ ζημία, ut ex conji. Reiskii dedit Auger., est in Bekkeri editione sine varietate: μεγάλης ζημίας Steph. et libri ante Bekkerum collati.

ὅς, ἂν ὑμᾶς ἑξαπατήσῃ, καταγελῶν τῆς πόλεως ἄπεισιν· οὐ γὰρ δὴ χάριν γε ὑμῖν ἀποδώσει τῇ ψήφῳ κρύβδην εὖ παθῶν, ὅς τῶν φίλων τοὺς φανερωῶς αὐτὸν εὖ ποιήσαντας κακῶς ποιεῖ. ὑμεῖς οὖν, ᾧ ἄνδρες δικασταί, τὰς¹¹ τούτων δεήσεις περὶ ἐλάττονος ποιησάμενοι τὰ δίκαια ψηφίσασθε. ἀποδέδεικται δὲ καταλεγείς εἰς τοὺς ὀπλίτας καὶ λιπῶν τὴν τάξιν καὶ τῶν νόμων κωλυόντων ἀδοκίμαστος ἱππεύσας, καὶ περὶ ᾧ οἱ νόμοι διαρρήδην οὔτε στρατηγὸν οὔτε ἵππαρχον οὔτε ἄλλον οὐδένα κυριώτερον ἐκείνων ἀποδεικνύουσι, περὶ τούτων ἰδιώτης ᾧ τὴν ἐξουσίαν αὐτῷ δεδωκώς. ἐγὼ μὲν οὖν καὶ φίλῳ ὄντι¹² Ἀρχεστρατίδῃ βοηθῶν καὶ Ἀλκιβιάδῃ ἐχθρὸν ὄντα ἐμαυτοῦ τιμωροῦμενος δέομαι τὰ δίκαια ψηφίσασθαι· ὑμᾶς δὲ χρὴ τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχοντας τὴν ψῆφον φέρειν, ἥνπερ ὅτε φέσθε πρὸς τοὺς πολεμίους διακινδυνεύειν.

10, 6. ὅς, ἂν ὑμ.] οἷς ἂν ὑμ. Steph., in marg. „II. ὅς, ἂν ὑμ.“

11, 2. περὶ ἐλάττονος] Sic conl. Markl. περὶ ἐλαττόνων Steph. cum libris MSS.

6. ἵππαρχον] ὑπαρχον Steph.

XVI.

Α Υ Σ Ι Ο Υ

ΕΝ ΒΟΤΑΗ

ΜΑΝΤΙΘΕΩΙ ΔΟΚΙΜΑΖΟΜΕΝΩΙ ΑΠΟΛΟΓΙΑ.

1 **Ε**ἰ μὴ συνήδειν, ᾧ βουλή, τοῖς κατηγοροῖς βουλομένοις ἐκ παντὸς τρόπου κακῶς ἐμὲ ποιεῖν, πολλὴν ἂν αὐτοῖς χάριν εἶχον ταύτης τῆς κατηγορίας· ἠγοῦμαι γὰρ τοῖς ἀδίκως διαβεβλημένοις τούτους εἶναι μεγίστων ἀγαθῶν αἰτίους, οὔτινες ἂν αὐτοὺς ἀναγκάσωσιν εἰς ἔλεγχον βλαπτικῶν αὐτοῖς βεβιωμένων καταστῆναι. ἐγὼ γὰρ οὕτω σφόδρα ἐμαυτῷ πιστεύω, ὥστ' ἐλπίζω καὶ εἴ τις πρὸς με τυγχάνει ἀηδῶς ἢ κακῶς διακειμένος, ἐπειδὴν ἐμοῦ λέγοντος ἀκούσῃ περὶ τῶν πεπραγμένων, μεταμελήσει αὐτῷ καὶ πολὺ βελτίω με εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον ἠγήσασθαι. ἀξιῶ δὲ, ᾧ βουλή, ἐὰν μὲν τοῦτο μόνον ὑμῖν ἐπιδείξω, ὡς εὖνους εἶμι τοῖς καθεστηκόσι πράγμασι καὶ ὡς ἠνάγκασμαι τῶν αὐτῶν κινδύνων μετέχειν ὑμῖν, μηδὲν πῶ μοι πλέον εἶναι· ἐὰν δὲ φαίνωμαι περὶ τὰ ἄλλα μετρίως βεβιωκῶς καὶ πολὺ παρὰ τὴν δόξαν καὶ παρὰ τοὺς λόγους τοὺς τῶν ἐχθρῶν, δέομαι ὑμῶν ἐμὲ μὲν δοκιμάζειν, τούτους δὲ ἠγεῖσθαι χείρους εἶναι. πρῶτον

2, 3. τυγχάνει] τυγχάνοι Steph.

3, 6. τοὺς τῶν] τοὺς om. Steph.

δὲ ἀποδείξω ὡς οὐχ ἵππευον οὐτ' ἐπεδήμουν ἐπὶ τῶν
 τριάκοντα οὐδὲ μετέσχον τῆς τότε πολιτείας. Ἡμᾶς⁴
 γὰρ ὁ πατήρ προὐ τῆς ἐν Ἑλλησπόντῳ συμφορᾶς ὡς Σά-
 τυρον τὸν ἐν τῷ Πόντῳ διαιτησομένους ἐξέπεμψε, καὶ
 146 οὔτε τῶν τειχῶν καθαιρουμένων οὔτε μεθισταμένης τῆς
 πολιτείας, ἀλλ' ἤλθομεν πρὶν τοὺς ἀπὸ Φυλῆς εἰς τὸν
 Πειραιᾶ κατελθεῖν πρότερον πένθ' ἡμέραις. καίτοι οὔτε⁵
 ἡμᾶς εἰκὸς ἦν εἰς τοιοῦτον καιρὸν ἀφιγμένους ἐπιθυ-
 μεῖν μετέχειν τῶν ἀλλοτρίων κινδύνων, οὔτ' ἐκεῖνοι φαί-
 νονται τοιαύτην γνώμην ἔχοντες, ὥστε καὶ τοῖς ἀποδη-
 μοῦσι καὶ τοῖς μηδὲν ἐξαμαρτάνουσι μεταδιδόναι τῆς
 πολιτείας, ἀλλὰ μᾶλλον ἠτίμαζον καὶ τοὺς συγκαταλύ-
 σαντας τὸν δῆμον. ἔπειτα δὲ ἐκ μὲν τοῦ σανιδίου τοὺς⁶
 ἱππεύσαντας σκοπεῖν εὐηθὲς ἐστίν· ἐν τούτῳ γὰρ πολλοὶ
 μὲν τῶν ὁμολογούντων ἱππεύειν οὐκ ἔνεισιν, ἔνιοι δὲ
 τῶν ἀποδημούντων ἐπιγεγραμμένοι εἰσίν. ἐκεῖνος δ' ἐστὶν
 ἔλεγχος μέγιστος· ἐπειδὴ γὰρ κατήλθετε, ἐψηφίσασθε
 τοὺς φυλάρχους ἀπενεγκεῖν τοὺς ἱππεύσαντας, ἵνα τὰς
 καταστάσεις ἀναπράττητε παρ' αὐτῶν. ἐμὲ τοίνυν οὐδεὶς⁷
 ἂν ἀποδείξειεν οὐτ' ἀπενεχθέντα ὑπὸ τῶν φυλάρχων
 οὔτε παραδοθέντα τοῖς συνδίκοις οὔτε κατάστασιν παρα-
 λαβόντα. καίτοι πᾶσι ῥᾶδιον τοῦτο γνῶναι, διότι ἀνα-
 γκαῖον ἦν τοῖς φυλάρχοις, εἰ μὴ ἀποδείξαιεν τοὺς ἔχον-
 τας τὰς καταστάσεις, αὐτοῖς ζημιουῖσθαι. ὥστε πολὺ ἂν
 δικαιότερον ἐκείνοις τοῖς γράμμασιν ἢ τούτοις πιστεύοιτε·
 ἐκ μὲν γὰρ τούτων ῥᾶδιον ἦν ἐξαλειφθῆναι τῷ βουλο-
 μένῳ, ἐν ἐκείνοις δὲ τοὺς ἱππεύσαντας ἀναγκαῖον ἦν
 ὑπὸ τῶν φυλάρχων ἀπενεχθῆναι. Ἔτι δὲ, ὡς βουλή,⁸
 εἶπερ ἵππευσα, οὐκ ἂν ἦν ἕξαρονος ὡς δεινόν τι πεποιη-

5, 6. ἠτίμαζον καὶ τοὺς συγκαταλύσαντας] ἠτίμαζον ἢ τοὺς συγκ.
 Steph. Cf. commentat. crit. p. 13 et sq.

6, 4. ἀποδημούντων ἐπιγεγραμμένοι εἰσίν] Numquid legendum
 ἀποδημούντων ἐπιγεγραμμένοι εἰσίν?

7, 5. ἀποδείξαιεν] ἀποδείξειεν Steph.

6. αὐτοῖς] „Π. αὐτούς.“ Steph. in marg.

κῶς, ἀλλ' ἤξιουν, ἀποδείξας ὡς οὐδεὶς ὑπ' ἐμου τῶν πολιτῶν κακῶς πέπονθε, δοκιμάζεσθαι. ὁρῶ δὲ καὶ ὑμᾶς ταύτῃ τῇ γνώμῃ χρωμένους, καὶ πολλοὺς μὲν τῶν τότε ἱππευσάντων βουλευόντας, πολλοὺς δ' αὐτῶν στρατηγούς καὶ ἱπάρχους κεχειροτονημένους· ὥστε μηδὲν δι' ἄλλο με ἠγείσθε ταύτην ποιεῖσθαι τὴν ἀπολογία, ἢ ὅτι περιφανῶς ἐτόλμησάν μου καταψεύσασθαι. ἀνάβηθι δέ μοι καὶ μαρτύρησον.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

- 9 Περὶ μὲν τοίνυν ταύτης τῆς αἰτίας οὐκ οἶδ' ὅ τι δεῖ πλείω λέγειν· δοκεῖ δέ μοι, ὦ βουλή, ἐν μὲν τοῖς ἄλλοις ἀγῶσι περὶ αὐτῶν μόνων τῶν κατηγορημένων προσήκειν ἀπολογεῖσθαι, ἐν δὲ ταῖς δοκιμασίαις δίκαιον εἶναι παντὸς τοῦ βίου λόγον διδόναι. δέομαι οὖν ὑμῶν μετ' εὐνοίας ἀκροάσασθαι μου. ποιήσομαι δὲ τὴν ἀπολογία ὡς ἂν δύνωμαι διὰ βραχυτάτων.
- 10 Ἐγὼ γάρ πρῶτον μὲν οὐσίας μοι οὐ πολλῆς καταλειφθείσης διὰ τὰς συμφορὰς καὶ τὰς τοῦ πατρὸς καὶ τὰς τῆς πόλεως, δύο μὲν ἀδελφὰς ἐξέδωκα, ἐπιδοὺς τριάκοντα μνᾶς ἑκατέρᾳ, πρὸς τὸν ἀδελφὸν δ' οὕτως ἐνεμάμην, ὥστ' ἐκεῖνον πλεονόμοιοι ἐξομολογεῖν ἔχειν ἐμοῦ τῶν πατρῶων· καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους ἅπαντας οὕτω βεβίωκα, ὥστε μηδεπώποτε μοι μηδὲ πρὸς ἕνα μηδὲν ἔγκλημα
- 11 γενέσθαι. καὶ τὰ μὲν ἴδια οὕτω διώκησα· περὶ δὲ τῶν κοινῶν μοι μέγιστον ἠγοῦμαι τεκμήριον εἶναι τῆς ἐμῆς ἐπιεικειᾶς, ὅτι τῶν νεωτέρων ὅσοι περὶ κύβους ἢ πότους ἢ περὶ τὰς τοιαύτας ἀκολασίας τυγχάνουσι τὰς διατριβὰς ποιούμενοι, πάντας αὐτοὺς ὄψεσθέ μοι διαφόρους ὄντας, καὶ πλείστα τούτους περὶ ἐμοῦ λογοποιούντας καὶ ψευδομένους. καίτοι δῆλον ὅτι, εἰ τῶν αὐτῶν ἐπεθυμοῦμεν, οὐκ ἂν τοιαύτην γνώμην εἶχον περὶ

8, 7. ὥστε μηδὲν δι' ἄλλο με] Hoc, quod Tayl. et Markl. conjectura assecuti erant, Bekk., quem secutus est Bremius, habet sine varietate. ὥστ' εἰ μηδὲν διαβάλλομαι Steph.

ἐμοῦ. ἔτι δ', ὡ βουλή, οὐδεὶς ἂν ἀποδείξαι περὶ ἐμοῦ¹²
 δύναιτο οὔτε δίκην αἰσχρὰν οὔτε γραφὴν οὔτε εἰσαγγε-
 λίαν γεγεννημένην. καίτοι ἑτέρους ὁρᾶτε πολλάκις εἰς
 τοιοῦτους ἀγῶνας καθεστηκότας. πρὸς τοίνυν τὰς στρα-
 τείας καὶ τοὺς κινδύνους τοὺς πρὸς τοὺς πολεμίους
 σκέψασθε οἷον ἑμαυτὸν παρέχω τῇ πόλει. πρῶτον μὲν¹³
 γὰρ, ὅτε τὴν συμμαχίαν ἐποιήσασθε πρὸς τοὺς Βοιω-
 τοὺς καὶ εἰς Ἀλίαρτον ἔδει βοηθεῖν, ὑπὸ Ὀρθοβούλου
 κατειλεγμένος ἰππεύειν, ἐπειδὴ πάντας ἑώρων τοῖς μὲν
 ἰππεύουσιν ἀσφάλειαν εἶναι δεῖν νομίζοντας, τοῖς δ'
 ὀπλίταις κίνδυνον ἡγουμένους, ἑτέρων ἀναβάντων ἐπὶ
¹⁴τοὺς ἵππους ἀδοκιμάστων παρὰ τὸν νόμον ἐγὼ προσ-
 ελθὼν ἔφην τῷ Ὀρθοβούλῳ ἐξαλεῖψαί με ἐκ τοῦ κατα-
 λόγου, ἡγούμενος αἰσχρὸν εἶναι τοῦ πλήθους μέλλοντος
 κινδυνεύειν ἄδειαν ἑμαυτῷ παρασκευάσαντι στρατεύε-
 σθαι. καὶ μοι ἀνάβηδι, Ὀρθόβουλε.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

Συλλεγόντων τοίνυν τῶν δημοτῶν πρὸ τῆς ἐξόδου,¹⁴
 εἰδὼς αὐτῶν ἐνίους πολίτας μὲν χρηστοὺς ὄντας καὶ
 προθύμους, ἐφοδίων δὲ ἀποροῦντας, εἶπον ὅτι χρὴ
 τοὺς ἔχοντας παρέχειν τὰ ἐπιτήδεια τοῖς ἀπόρως διακει-
 μένοις. καὶ οὐ μόνον τοῦτο συνεβούλευον τοῖς ἄλλοις,
 ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἔδωκε δυοῖν ἀνδροῖν τριάκοντα δραχμας
 ἑκατέρῳ, οὐχ ὡς πολλὰ κεκτημένος, ἀλλ' ἵνα παράδειγμα
 τοῦτο τοῖς ἄλλοις γένηται. καὶ μοι ἀνάβητε.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

Μετὰ ταῦτα τοίνυν, ὡ βουλή, εἰς Κόρινθον ἐξόδου¹⁵
 γενομένης καὶ πάντων ποειδόντων ὅτι δεήσει κινδυνεύειν,

13, 4. πάντας] πάντες Steph., in marg. „Π. πάντας.“

5. δεῖν] δὴ Steph.

8. ἐξαλεῖψαί με] Ἐξάλειψαί με Steph.

14, 1. Συλλεγόντων] Συλλεγόντων Steph.: „Π. συλλεγόντων“ in
 marg.

8. ἀνάβητε] „Π. ἀνάβητε μάρτυρες. Ἡ, τούτων μάρτυρες.
 Οὕτω γὰρ ὀλίγῳ ἕστερον.“ Steph. in marg.

ἑτέρων ἀναδυομένων ἐγὼ διεπραξάμην, ὥστε τῆς πρώτης τεταγμένος μάχεσθαι τοῖς πολεμίοις· καὶ μάλιστα τῆς ἡμετέρας φυλῆς δυστυχησάσης καὶ πλείστων ἐνθανόντων ὕστερον ἀνεχώρησα τοῦ σεμνοῦ Στειριέως τοῦ πᾶσιν 16 ἀνθρώποις δειλίαν ἀνειδικότος. καὶ οὐ πολλαῖς ἡμέραις ὕστερον μετὰ ταῦτα ἐν Κορίνθῳ χωρίων ἰσχυρῶν κατελημμένων, ὥστε τοὺς πολεμίους μὴ δύνασθαι προσεῖναι, Ἀγησιλάου δ' εἰς τὴν Βοιωτίαν ἐμβαλόντος, ψηφισαμένων τῶν ἀρχόντων ἀποχωρῆσαι τάξεις, αἵτινες βοηθήσουσι, φοβουμένων ἀπάντων (εἰκότως, ὧ βουλή· δεινὸν γὰρ ἦν ἀγαπητῶς ὀλίγῳ πρότερον σεσωσμένους ἐφ' ἕτερον κίνδυνον ἔναι) προσελθῶν ἐγὼ τὸν ταξίαρχον 17 ἐκέλευον ἀκκληρωτὶ τὴν ἡμετέραν τάξιν πέμπειν. ὥστ' εἴ τινες ὑμῶν ὀργίζονται τοῖς τὰ μὲν τῆς πόλεως ἀξιούσι πράττειν, ἐκ δὲ τῶν κινδύνων ἀποδιδράσκουσιν, οὐκ ἂν δικαίως περὶ ἐμοῦ τὴν γνώμην ταύτην ἔχοιεν· οὐ γὰρ μόνον τὰ προσταττόμενα ἐποιοῦν προθύμως, ἀλλὰ καὶ κινδυνεύειν ἐτόλμων. καὶ ταῦτ' ἐποιοῦν οὐχ ὡς οὐ δεινὸν ἠγούμενος εἶναι Λακεδαιμονίοις μάχεσθαι, ἀλλ' ἵνα, εἴ ποτε ἀδίκως εἰς κίνδυνον καθίσταμην, διὰ ταῦτα βελτίων ὑφ' ὑμῶν νομιζόμενος ἀπάντων τῶν δικαίων τυγχάνοιμι. καὶ μοι ἀνάβητε τούτων μάρτυρες.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

18 Τῶν τοίνυν ἄλλων στρατειῶν καὶ φρουρῶν οὐδεμιᾶς ἀπελείφθην πώποτε, ἀλλὰ πάντα τὸν χρόνον διατετέλεκα μετὰ τῶν πρώτων μὲν τὰς ἐξόδους ποιούμενος, μετὰ τῶν τελευταίων δὲ ἀναχωρῶν. καίτοι χρὴ τοὺς φιλοτίμως καὶ κοσμίως πολιτευομένους ἐκ τῶν τοιούτων σκοπεῖν, ἀλλ' οὐκ, εἴ τις τολμᾷ, διὰ τοῦτο μισεῖν· τὰ μὲν γὰρ τοιαῦτα ἐπιτηδεύματα οὔτε τοὺς ἰδιώτας οὔτε τὸ κοινὸν τῆς πόλεως βλάπτει, ἐκ δὲ τῶν κινδυνεύων 19 ἐθελόντων πρὸς τοὺς πολεμίους ἅπαντες ὑμεῖς ὠφελείσθε. ὥστε οὐκ ἄξιον ἀπ' ὄψεως, ὧ βουλή, οὔτε φιλεῖν

15, 6. τοῦ πᾶσιν] Sic Bekk. (nulla notata varietate) et Bremtoῖς πᾶσιν ceteri editores.

οὔτε μισεῖν οὐδένα, ἀλλ' ἐκ τῶν ἔργων σκοπεῖν· πολλοὶ μὲν γὰρ μικρὸν διαλεγόμενοι καὶ κοσμίως ἀπερχόμενοι μεγάλων κακῶν αἷτιοι γεγόνασιν, ἕτεροι δὲ τῶν τοιούτων ἀμελοῦντες πολλὰ κἀγαθὰ ὑμᾶς εἰσὶν εἰργασμένοι. Ἦδη δὲ τινων ἡσθόμην, ᾧ βουλή, καὶ διὰ ταῦτα²⁰ ἀχθομένων μοι, ὅτι νεώτερος ὢν ἐπεχείρησα λέγειν ἐν τῷ δήμῳ. ἐγὼ δὲ τὸ μὲν πρῶτον ἠναγκάσθην ὑπὲρ τῶν ἐμαυτοῦ πραγμάτων δημηγορῆσαι. ἔπειτα μέντοι καὶ ἐμαυτῷ δοκῶ φιλοτιμότερον διατεθῆναι τοῦ δέοντος, ἅμα μὲν τῶν προγόνων ἐνθυμούμενος, ὅτι οὐδὲν πέπαινται τῶν τῆς πόλεως πράττοντες, ἅμα δὲ ὑμᾶς ὄρων²¹ (τὰ γὰρ ἀληθῆ ἤχη λέγειν) τούτους μόνους ἀξιους νομίζοντας εἶναι· ὥστε ὄρων ὑμᾶς ταύτην τὴν γνώμην ἔχοντας τίς οὐκ ἂν ἐπαρθεῖη πράττειν καὶ λέγειν ὑπὲρ τῆς πόλεως; ἔτι δὲ τί ἂν τοῖς τοιούτοις ἄχθοισθε; οὐ γὰρ ἕτεροι περὶ αὐτῶν κριταὶ εἰσιν, ἀλλ' ὑμεῖς.

XVII.

Λ Υ Σ Ι Ο Υ

ΠΕΡΙ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΑΔΙΚΗΜΑΤΩΝ. 148

1 Ἴσως τινὲς ὑμῶν, ὡς ἄνδρες δικασταί, διὰ τὸ βούλεσθαι με ἄξιον εἶναι τινος ἡγοῦνται καὶ εἰπεῖν ἂν μᾶλλον ἐτέρου δύνασθαι· ἐγὼ δὲ τοσούτου δέω περὶ τῶν μὴ προσηκόντων ἱκανὸς εἶναι λέγειν, ὥστε δέδοικα μὴ καὶ περὶ ὧν ἀναγκαῖόν μοι ἔστι λέγειν, ἀδύνατος ὦ τὰ δέοντα εἰπεῖν. οἶομαι μὲν οὖν ἂν πάντα διηγῆσωμαι τὰ πεπραγμένα ἡμῖν πρὸς Ἑράτωνα καὶ τοὺς ἐκείνου παῖδας, ῥαδίως ἔξ αὐτῶν ὑμᾶς εὐρήσειν ἃ προσήκει σκέψασθαι περὶ ταύτης τῆς διαδικασίας. ἔξ ἀρχῆς οὖν ἀκούσατε. 2 Ἑράτων ὁ Ἑρασιφῶντος πατήρ ἐδανείσατο παρὰ τοῦ ἐμοῦ πάππου τάλαντα δύο. ὅτι μὲν οὖν ἔλαβε τὰργύριον καὶ ὡς τοσοῦτόν γε ἐδεήθη δανεῖσαι, ὧν ἐναντίον ἐδόθη, μάρτυρας ὑμῖν παρέξομαι· ἃ δ' ἐχρήσατο αὐτῷ καὶ ὅσα ἀφελήθη, οἱ μᾶλλον τε ἐμοῦ εἰδότες καὶ παραγεγενημένοι οἷς ἐκεῖνος ἔπραττε διηγῆσονται ὑμῖν καὶ μαρτυρήσουσι. καὶ μοι κάλει μάρτυρας.

Tit. Pro ἀδικημάτων Bekk. e Schotti coniectura dedit χρημάτων: ego non ausus sum quidquam mutare. — Cf. commentat. crit. p. 26.

2, 2. οὖν] οὐ in Stephaniana errore typothetarum.

3. τοσοῦτόν γε] Sic conii. Steph. pro τοσοῦτόν τε, ut ipse cum MSS. dedit.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

Ἔως τοίνυν ὁ Ἐράτων ἔζη, τοὺς τε τόκους ἀπελάμβανον ἐγὼ καὶ τᾶλλα τὰ συγκείμενα· ἐπειδὴ δὲ ἐτελεύτησε καταλιπὼν υἱοὺς τρεῖς, Ἐρασιφῶντα καὶ Ἐράτωνα καὶ Ἐρασίστρατον, οὗτοι οὐδὲν ἔτι ἡμῖν τῶν δικαίων ἐποίουν. ἐν μὲν οὖν τῷ πολέμῳ, διότι οὐκ ἦσαν δίκαι, οὐ δυνατοὶ ἦμεν παρ' αὐτῶν ἃ ὄφειλον πράξασθαι· ἐπειδὴ δὲ εἰρήνη ἐγένετο, ὅτε περ πρῶτον αἱ ἀστικά δίκαι ἐδικάζοντο, λαχὼν ὁ πατήρ παντὸς τοῦ συμβολαίου Ἐρασιστράτῳ, ὅσπερ μόνος τῶν ἀδελφῶν ἐπεδήμει, κατεδικάσατο ἐπὶ Ξεναινέτου ἄρχοντος. μάρτυρας δὲ καὶ τούτων παρέξομαι ὑμῖν. καὶ μοι κάλει μάρτυρας.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

Ὅτι μὲν τὰ Ἐράτωνος δικαίως ἂν ἡμέτερα εἴη, ἐκ τούτων ῥᾷδιον εἰδέναι· ὅτι δὲ πάντα δημεύεται, ἐξ αὐτῶν τῶν ἀπογραφῶν· τρεῖς γὰρ καὶ τέσσαρες ἕκαστα ἀπογεγράφασι. καίτοι τοῦτό γε παντὶ εὐγνωστον, ὡς οὐκ ἂν παρέλιπον, εἴ τι ἄλλο τῶν Ἐράτωνος οἷόν τε ἦν δημεύειν, οἱ πάντα τὰ Ἐράτωνος ἀπογράφοντες· ἐγὼ δὲ πολὺν ἤδη χρόνον κέκτημαι. ὡς μὲν οὖν ἡμῖν οὐδετέρωθεν εἰσπράξασθαι οἷόν τε, ἂν ὑμεῖς ταῦτα δημεύσητε, εὐγνωστόν μοι δοκεῖ εἶναι· ὡς δὲ τὴν ἀμφισβήτησιν ἐποιησάμην πρὸς τε ὑμᾶς καὶ τοὺς ἰδιώτας, ἔτι ἀκού-

3, 7. ἀστικά] ἀστυκὰ Steph.

4, 2. ἐξ αὐτῶν τῶν ἀπογραφῶν est Reiskii emendatio, quam receperunt Auger. Bekk. (qui articulum uncis circumdedit) et Brem. ἐξ αὐτῶν ἀπογράφῳ libri MSS. ἐξ αὐτῶν ἀπογράφῳ Steph.

8. τέσσαρες] τέτταρες Steph.

4. ὡς] ὅτι Steph.

5. παρέλιπον] Coniectura Marklandi, codice C. firmata. παραλιπόντες ceteri codd. et Steph.

6. οἱ πάντα τὰ Ἐράτωνος ἀπογράφοντες] πάντα τὰ Ἐράτωνος ἀπέγραφον Steph.

ib. ἐγὼ δὲ] καὶ λόγῳ Steph. et MSS. praeter C., in quo est quod dedi.

7. κέκτημαι] κέκτηνται Steph.

ib. ἡμῖν] ὑμῖν Steph. Ita etiam §. 5, 8.

σατε. ἕως μὲν γὰρ ἡμῖν οἱ Ἐρασιφῶντος οἰκεῖοι τούτων τῶν χρημάτων ἠμφισβήτουν, ἅπαντα ἠξίου ἐμὰ εἶναι, διότι ὑπὲρ ἅπαντος τοῦ χρέους ἀντιδικῶν πρὸς τὸν πατέρα ὁ Ἐρασίστρατος ἠττήθη· καὶ τὰ μὲν Σφηττοὶ ἤδη τρία ἔτη μεμίσθωκα, τῶν δὲ Κικυννοῖ καὶ τῆς οἰκίας ἐδικαζόμεν τούτοις ἔχουσι. πέρυσι μὲν οὖν διέγραψάν μου τὰς δίκας ἔμποροι φάσκοντες εἶναι· νυνὶ δὲ λαχόντος ἐν 6 τῷ Γαμηλιῶνι μηνὶ οἱ ναυτοδίκαι οὐκ ἐξεδίκασαν. ἔπειθ' ἡμῖν τὰ Ἐρασιφῶντος δημεύειν ἔδοξε, ἀφ' ἧς τῆ πόλει τὰ δύο μέρη τὰ Ἐρασιστράτου ἀξιῶ μοι ψηφισθῆναι, διότι ταῦτά γε ἤδη καὶ πρότερον ἐγνώκατε ἡμέτερα εἶναι. ὠρισάμεν οὖν ἑμαυτῷ τὸ τρίτον μέρος τῆς ἐκείνων οὐσίας, οὐ τὴν ἀκρίβειαν ἐπισκεψάμενος, ἀλλὰ 7 πολλῷ πλέον ἢ τὰ δύο μέρη τῷ δημοσίῳ ὑπολιπῶν. ὅτι διὸν δὲ γινῶναι ἐκ τοῦ τιμήματος τοῦ ἐπιγεγραμμένου τοῖς χρήμασιν. ἅπαντα μὲν γὰρ πλείονος ἢ ταλάντου τετιμῆνται, ὧν δ' ἐγὼ ἀμφισβητῶ τῷ μὲν πέντε μνᾶς, τῷ δὲ χιλίας δραχμὰς ἐπεγραψάμεν· καὶ εἰ πλείονος ἀξιῶ ἔστιν ἢ τοσοῦτου, ἀποκηρυχθέντων τὸ περιττὸν ἢ πόλις 8 λήφεται. ἵνα οὖν εἰδῆτε ὅτι ταῦτα ἀληθῆ ἔστι, μάρτυρας ὑμῖν παρέξομαι, πρῶτον μὲν τοὺς μεμίσθωμένους παρ' ἐμοῦ τὸ Σφηττοῦ χωρίον, ἔπειτα τοῦ Κικυννοῦ τοὺς γεί-¹⁴ τοντας, οἱ ἴσασιν ἡμᾶς ἤδη τρία ἔτη ἀμφισβητοῦντας,

5, 7. Κικυννοῖ] Sic Stephani codex: ceteri libri habent aut Κικυννοῖ, quod Steph. edidit, aut κίνδυνοι.

9. ἔμποροι] ἔμπορικᾶς coni. Brem.

ib. λαχόντος] Hoc coniectura assecutus est Bekk. pro λαχόντες, quod est in MSS. et Stephaniana.

6, 2. Ἐρασιφῶντος] Ἐράτωνος, quod coni. Meier. de bon. damn. p. 192., probat Bremius.

3. et 7. τὰ δύο] τὰ δύο Steph.

7, 6. ἀποκηρυχθέντων] ἐπικηρυχθέντων Steph.

8, 3. τὸ Σφηττοῦ χωρίον] χωρίον, quod Steph. non habet, tres praebent codices.

ib. τοῦ Κικ.] τοῦ cum Bremio de Bekkeri coniectura dedi: τὸ MSS. et Steph. — Κικυννοῖ Steph.

4. τρία ἔτη] Haec verba om. Steph. et libri MSS. praeter Vindobonensem.

ἔτι δὲ τοὺς τε πέρουσι ἀρξάντας, πρὸς οὓς αἱ δίκαι ἐλήχθησαν, καὶ τοὺς νῦν ναυτοδίκας. ἀναγνωσθήσονται⁹ δὲ ὑμῖν καὶ αὐταὶ αἱ ἀπογραφαί· ἐκ τούτων γὰρ μάλιστα γνώσεσθε ὅτι οὔτε νεωστὶ ταῦτα τὰ χρήματα ἀξιούμεν ἡμέτερα εἶναι οὔτε νυνὶ τῷ δημοσίῳ πλειόνων ἀμφισβητοῦμεν ἢ τῷ ἔμπροσθεν χρόνῳ τοῖς ἰδιώταις. καὶ μοι κάλει μάρτυρας.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

“Ὅτι μὲν οὖν, ὧ ἄνδρες δικασταί, οὐ παρὰ τὸ δέ-¹⁰καιον ἀξιῶ μοι ψηφίσασθαι τὸ διαδίκασμα, ἀλλ’ αὐτὸς τῇ πόλει πολλὰ τῶν ἑμαντοῦ ἀφίεις τοῦτο ἀξιῶ μοι ἀποδοθῆναι, ἀποδέδεικται. ἤδη δὲ μοι δοκεῖ δίκαιον εἶναι καὶ δεηθῆναι ὑμῶν τε καὶ τῶν συνδίκων ἐναντίον ὑμῶν.

-
- 8, 6. ἐλήχθησαν, quod pro vulg. ἐλέχθησαν coniecerant Cont. et Taylor., in Bekkeriana est sine varietate.
- 9, 2. αὐταὶ] αὐταὶ Steph.
4. πλειόνων] πλεόνων Steph.
- 10, 1. οὖν om. Steph. et libri MSS. excepto uno Vindobonensi.
3. αὐτὸς τῇ] Sic cum Bekkero, a quo hic nulla memoratur varietas, et Bremio de Reiskii coniectura scripsi pro αὐτῇ τῇ, quod libri MSS. ante Bekkerum collati et Steph. exhibent.
-

XVIII.

Λ Υ Σ Ι Ο Υ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΔΗΜΕΤΣΕΩΣ ΤΟΥ ΝΙΚΙΟΥ
ΑΔΕΛΦΟΥ ΕΠΙΛΟΓΟΣ.

Ἰ *Ενθυμήθητε* τολῶν, ὡ ἄνδρες δικασταί, οἳ οἱ τινες ὄντες πολῖται καὶ αὐτοὶ καὶ ὧν προσήκοντες ἀδικούμενοι ἀξιοῦμεν ἐλεῖσθαι ὑφ' ὑμῶν καὶ τῶν δικαίων τυγχάνειν· οὐ γὰρ μόνον περὶ τῆς οὐσίας ἀγωνιζόμεθα, ἀλλὰ καὶ περὶ τῆς πολιτείας, εἰ χρή δημοκρατουμένης τῆς πόλεως ἡμῖν μετεῖναι. πρῶτον μὲν οὖν περὶ Νικίου τοῦ Σήμετέρου θείου ἀναμνήσθητε. ἐκεῖνος γὰρ ὅσα μὲν τῆ ἑαυτοῦ γνώμῃ χρώμενος ὑπὲρ τοῦ πλήθους τοῦ ὑμετέρου ἔπραξε, πανταχοῦ φανήσεται πολλῶν μὲν ἰδίᾳ ἀγαθῶν αἴτιος τῆ πόλει γεγεννημένος, πλείστα δὲ καὶ μέγιστα κακὰ τοὺς πολεμικούς εἰργασμένος· ὅσα δὲ οὐ βουλόμενος, ἀλλ' ἄκων ἠναγκάσθη ποιῆσαι, τῶν μὲν κακῶν

Tit. ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΔΗΜ.] Articulum ΤΗΣ cum uno codice omiserunt Bekk. et Brem.: deest etiam in Vindob., si fides Altero haberi potest. Reiskius, Taylorum secutus, hanc orationem inscripsit; ΚΑΤΑ ΤΟΤ ΠΟΛΙΟΤΧΟΥ: ita enim Galenus locum ex ea afferens appellavit.

1, 1. οἳ οἱ τινες] Sic de coniectura dedit Bekk., quem cum Bremio secutus sum: οἳ τινες MSS. et Steph.

2. καὶ αὐτοὶ] καὶ deleri vult Bekk. probante Bremio. Mihi vero non necessaria videtur haec emendatio.

οὐκ ἐλάχιστον αὐτὸς μετέσχε μέρος, τὴν δ' αἰτίαν τῆς
 συμφορᾶς οἱ πείσαντες ὑμᾶς δικαίως ἂν ἔχοιεν· ἐπεὶ τὴν³
 γε πρὸς ὑμᾶς εὐνοίαν καὶ τὴν ἀρετὴν αὐτοῦ ἐν ταῖς
 εὐτυχίαις ταῖς ὑμετέραις καὶ ταῖς δυστυχίαις ταῖς τῶν
 ἐχθρῶν ἐπέδειξε. στρατηγῶν γὰρ πολλὰς μὲν πόλεις εἴλε,
 πολλὰ δὲ καὶ καλὰ κατὰ τῶν πολεμίων ἔστησε τρόπαια·
 ὧν καθ' ἕνα καὶ ἕνα πολὺ ἂν ἔργον εἴη λέγειν. Εὐκρά-⁴
 τῆς τοίνυν, ἀδελφὸς μὲν ὦν ἐκείνου, πατὴρ δ' ἐμὸς,
 ἤδη τῆς τελευταίας ναυμαχίας γεγενημένης φανερὰν ἐπε-
 δείξατο τὴν εὐνοίαν ἣν εἶχε περὶ τὸ πλῆθος τὸ ὑμέτε-
 ρον. ἠττημένων γὰρ ἐν [τῇ] ναυμαχίᾳ στρατηγὸς ὑφ'
 ὑμῶν ἠρημένος καὶ παρακαλούμενος μετέχειν τῆς ὀλι-
 γαρχίας ὑπὸ τῶν ἐπιβουλεύοντων τῷ πλήθει, οὐκ ἠθέ-
 λησεν αὐτοῖς πείθεσθαι, ἐν τοιούτῳ κριθῶ ληφθεὶς, ἐν⁵
 ᾧ οἱ πλείστοι τῶν ἀνθρώπων καὶ μεταβάλλονται πρὸς
 τὰ παρόντα καὶ ταῖς τύχαις εἴκουσι, δυστυχοῦντος τοῦ
 δήμου, οὐκ ἀπελανθόμενος τῆς πολιτείας οὐδ' ἰδίας
 ἐχθρας ὑπαρχούσης πρὸς τοὺς ἄρξειν μέλλοντας· ἀλλ'
 ἐξὸν αὐτῷ καὶ τῶν τριάκοντα γενέσθαι καὶ μηδενὸς ἔλατ-
 τον δύνασθαι μᾶλλον εἴλετο πράττων ὑπὲρ τῆς ὑμετέ-
 ρας σωτηρίας ἀπολέσθαι ἢ ἐπιθεῖν τὰ τεῖχη καθαιρού-
 μενα καὶ τὰς ναῦς τοῖς πολεμίοις παραδιδόμενας καὶ τὸ
 ὑμέτερον πλῆθος καταδουλούμενον. καὶ οὐ πολλῷ χρό-⁶
 νῳ ὕστερον Νικήρατος, ἀνεψιὸς ὦν ἐμὸς καὶ υἱὸς Νι-
 κίου, εὐνοὺς ὦν τῷ ὑμετέρῳ πλήθει συλληφθεὶς ὑπὸ
 τῶν τριάκοντα ἀπέθανεν, οὔτε γένει οὔτε οὐσίᾳ οὔθ'
 ἡλικίᾳ δοκῶν ἀνάξιός εἶναι τῆς πολιτείας μετασχεῖν·
 ἀλλὰ τοιαῦτα ἐνόμιξε τὰ ὑπάρχοντα αὐτῷ πρὸς τὸ ὑμέ-

3, 2. αὐτοῦ] αὐτοῦ Bekk. et Brem.

4, 5. [τῇ] ναυμ.] Articulus e coniecturâ Reiskii adiectus est:
 MSS. et Steph. om.

5, 8. τὰ τεῖχη] Articulus, qui in nullo codice repertus vulgo
 omittitur, tacite a Bekkero repositus est. Bremius
 vero rursus eum omisit.

10. καταδουλούμενον] καταδεδουλωμένον Steph.

τερον πλήθος εἶναι καὶ διὰ τοὺς προγόνους καὶ αὐτὸν, ὥστε οὐκ ἂν ποθ' ἐτέρας ἐπιθυμῆσαι πολιτείας. συνήδεσαν γὰρ ἅπασιν αὐτοῖς ὑπὸ τῆς πολιτείας τιμωμένοις καὶ πολλαχοῦ μὲν ὑπὲρ ὑμῶν κεινδυνευκόσι, μεγάλας δ' εἰσφορὰς εἰσενηνοχόσι καὶ λειψουργηκόσι κάλλιστα,¹⁵⁰ καὶ τῶν ἄλλων οὐδενὸς πάποτ' ἀποστᾶσιν ὧν ἡ πόλις δαυτοῖς προσέταξεν, ἀλλὰ προθύμως λειτουργοῦσι. καίτοι τίνες ἂν ἡμῶν εἴησαν δυστυχεστέροι, εἰ ἐν μὲν τῇ ὀλιγαρχίᾳ ἀποθνήσκουμεν εὖνοι ὄντες τῷ πλήθει, ἐν δὲ τῇ δημοκρατίᾳ ὡς κακόνιοι ὄντες τῷ πλήθει ἀποστεροίμεθα θῶν ὄντων; καὶ μὲν δὴ, ὧ ἄνδρες δικασταί, καὶ Διόγνητος διαβληθεὶς μὲν ὑπὸ τῶν συκοφαντῶν φεύγων ἄγχετο, μετ' ὀλίγων δὲ τῶν ἐκπεπωκότων οὐτ' ἐπὶ τὴν πόλιν ἐστρατεύσατο οὐτ' εἰς Δεκέλειαν ἀφίκετο· οὐδ' ἔστιν ὅτου κακοῦ αἴτιος οὔτε φυγῶν οὔτε κατελθῶν τῷ ὑμετέρῳ πλήθει γεγένηται· ἀλλ' εἰς τοῦτ' ἀρετῆς ἦλθεν, ὥστε μᾶλλον ὠργίζετο τοῖς εἰς ὑμᾶς ἡμαρτηκόσιν, ἢ 10 τοῖς αὐτῷ τῆς καθόθου αἰτίοις γεγεννημένοις ἔχαιρε. καὶ ἀρχὴν μὲν οὐδεμίαν ἤρξεν ἐν τῇ ὀλιγαρχίᾳ· ἐπειδὴ δὲ τάχιστα ἦλθον εἰς τὴν Ἀκαδημίαν Λακεδαιμόνιοι καὶ Παυσανίας, λαβὼν τὸν Νικηράτου καὶ ἡμᾶς παῖδας ὄντας, ἐκεῖνον μὲν κατέθηκεν ἐπὶ τοῖς γόνασι τοῖς Παυσανίου, ἡμᾶς δὲ παραστησάμενος ἔλεγε πρὸς ἐκεῖνον καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς παρόντας ὅσα εἴημεν πεπονθότες καὶ οἷαις τύχαις κεχρημένοι· καὶ ἡξίου Παυσανίαν βοηθῆσαι καὶ διὰ τὴν φιλίαν καὶ διὰ τὴν ξενίαν τὴν ὑπάρχουσαν, καὶ τιμωρὸν γενέσθαι τῶν εἰς ἡμᾶς ἡμαρτηκό- 11 των. ὅθεν Παυσανίας ἤρξατο εὖνους εἶναι τῷ δήμῳ,

8, 4. κακόνιοι, quod de Marklandi coniectura pro vulg. κακοὶ substituerat Reisk., est in Bekkeri editione sine varietate: nec aliter dedit Bremius.

9, 8. ἔχαιρε, quod ante Bekkerum in nullo libro MS. repertum erat, e C. ab hoc viro docto, quem secutus est Bremius, repositum est. Ac sic Lysiam scripsisse iam Reiskius suspicatus erat.

παράδειγμα ποιούμενος πρὸς τοὺς ἄλλους Λακεδαιμο-
νίους τὰς ἡμετέρας συμφορὰς τῆς τῶν τριάκοντα πονη-
ρίας· δῆλον γὰρ ἅπασι τοῖς ἐλθοῦσι Πελοποννησίων ἐγε-
γένητο ὅτι οὐ τοὺς πονηροτάτους τῶν πολιτῶν ἀπέκτει-
νον, ἀλλ' οἷς μάλιστα προσῆκον καὶ διὰ γένος καὶ διὰ
πλοῦτον καὶ διὰ τὴν ἄλλην ἀρετὴν τιμᾶσθαι. οὕτω δ' 12
ἠλεούμεθα καὶ πᾶσι δεινὰ ἔδοκοῦμεν πεπονθέναι, ὥστε
Παυσανίας τὰ μὲν παρὰ τῶν τριάκοντα ξένια οὐκ ἠθέ-
λησε λαβεῖν, τὰ δὲ παρ' ἡμῶν ἐδέξατο. καίτοι δεινόν,
ὧ ἄνδρες δικασταί, ὑπὸ μὲν τῶν πολεμίων παῖδας ἡμᾶς
ὄντας ἐλεεῖσθαι, οἱ τῇ ὀλιγαρχίᾳ βοηθήσοντες ἦλθον,
ὑπὸ δὲ ὑμῶν, ὧ ἄνδρες δικασταί, τοιούτους γεγενημέ-
νους τῶν ὄντων ἀποστερεῖσθαι, ὧν οἱ πατέρες ὑπὲρ τῆς
δημοκρατίας ἀπέθανον.

Εὖ δ' οἶδ', ὧ ἄνδρες δικασταί, ὅτι περὶ πλείστου 13
ἂν ποιήσαιτο Πολίαρχος τοῦτον τὸν ἀγῶνα κατορθῶσαι,
ἠγούμενος αὐτῷ καλὴν εἶναι τὴν ἀπόδειξιν καὶ πρὸς
τοὺς πολίτας καὶ τοὺς ξένους ὅτι Ἀθήνησι τοσοῦτον δύ-
ναται, ὥσθ' ὑμᾶς τοὺς αὐτοὺς, περὶ ὧν ὄρκους ὁμω-
μόκατε, ὑμῖν αὐτοῖς τὰναντία ποιεῖν ψηφίζεσθαι. πάν- 14
τες γὰρ εἴσονται ὅτι τότε μὲν χιλίαις δραχμαῖς ἐξημίωσε
τὸν βουλόμενον τὴν ἡμετέραν γῆν δημοσίαν ποιῆσαι,
νυνὶ δὲ κελεύων δημεῦσαι νενίκηκε, καὶ περὶ τούτων δὴ
ἀμφοτέρων Ἀθηναῖοι, παρανόμων φεύγοντος τοῦ αὐτοῦ

12, 5. παῖδας ἡμᾶς ὄντας] παῖδας ὄντας ἡμᾶς Bekk. (cf. §. 10 et 22.)

13, 2. Πολίαρχος] Sic Ald. Steph. Aug. Bekk. Brem.: item Vind. (Altero, qui quidem non locuples est testis, testante.) Πολίαρχος cod. Stephani, Coisl. Bessar. et C. Πολίσχος X. Πολιοῦχος Reisk. cum Taylora e Galeno scripsit, sed in Var. lect., *debebat*, inquit, *si quid video, Poliarchi nomen a Taylora non mutari.*

6. τὰναντία] τὰ ἐναντία Steph.

14, 4. δὴ] δὲ Steph.

5. φεύγοντος, ut coniecerat Steph., Vindob. et, ut videtur, X. praebuerunt. φεύγοντες ceterorum codd. lectionem retinuit Steph.

15 ἀνδρὸς, τάναντια σφίσιν αὐτοῖς ἐψηφίσαντο. οὐκοῦν
 αἰσχρὸν, εἰ ἂ μὲν Λακεδαιμονίοις συνέθεσθε βεβαιώσετε,
 ἂ δὲ αὐτοῖς ἐψηφίσασθε οὕτω ῥαδίως διαλύσετε· καὶ
 τὰς μὲν πρὸς ἐκείνους συνθήκας κυρίας ποιήσετε, τὰς
 δὲ πρὸς αὐτοὺς ἀκύρους· καὶ τοῖς μὲν ἄλλοις Ἑλλησιν
 ὀργίξοισθε, εἴ τις Λακεδαιμονίους ὑμῶν περὶ πλείονος
 ποιεῖται, ὑμεῖς δ' αὐτοὶ φανήσεσθε πιστότερον πρὸς ἐκε-
 16 νους ἢ πρὸς ὑμᾶς αὐτοὺς διακειμενοί. Ἄξιον δὲ μάλι-
 στα φθονῆσαι ὅτι οὕτως ἤδη οἱ τὰ τῆς πόλεως πράττου-
 τες διάκεινται, ὥστ' οὐχ ὅ τι ἂν τῇ πόλει βέλτιστον ἦ,
 τοῦτο οἱ ῥήτορες λέγουσιν, ἀλλ' ἀφ' ὧν ἂν αὐτοὶ κερ-
 17 δαίνειν μέλλωσι, ταῦτα ὑμεῖς ψηφίζεσθε. καὶ εἰ μὲν τῷ
 ὑμετέρῳ πλήθει συνέφερε τοὺς μὲν ἔχειν τὰ αὐτῶν, τῶν
 δὲ ἀδίκως δημεύεσθαι τὴν οὐσίαν, εἰκότως ἂν ἡμελεῖτε
 τῶν ὑφ' ἡμῶν λεγομένων· νυνὶ δὲ πάντες ἂν ὁμολογή-
 σαιτε ὁμόνοιαν μέγιστον ἀγαθὸν εἶναι πόλει, στάσιν δὲ
 πάντων κακῶν αἰτίαν, διαφέρεσθαι δὲ πρὸς ἀλλήλους
 ἐκ τῶν τοιούτων μάλιστ', ἂν οἱ μὲν τῶν ἀλλοτρίων ἐπι-
 18 θνυμῶσιν, οἱ δ' ἐκ τῶν ὄντων ἐκπίπτωσι. καὶ ταῦθ' 151
 ὑμεῖς ἔγνωτε νεωστὶ κατελθόντες, ὀρθῶς βουλευόμενοι·
 ἔτι γὰρ ἐμὲ μνησθε τῶν γεγενημένων συμφορῶν, καὶ τοῖς
 θεοῖς εἰς ὁμόνοιαν εὐχεσθε καταστῆναι τὴν πόλιν μάλ-
 λον, ἢ ἐπὶ τιμωρίαν τῶν παρεληλυθότων τραπόμενοι
 τὴν μὲν πόλιν στασιάσαι, τοὺς δὲ λέγοντας ταχέως πλου-
 19 τῆσαι. καίτοι πλείων συγγνώμη μνησικακεῖν νεωστὶ κατε-

15, 3. αὐτοῖς] αὐτοῖς Steph.

4. ποιήσετε] ποιήσεσθε Steph.

ib. τὰς δὲ πρὸς αὐτοὺς ἀκύρους·] Haec verba, quae a Bekkero in C. reperta sunt, cum hoc viro docto et Bremio recepi.

5. μὲν om. Steph., tametsi in codice repererat.

17, 2. τὰ αὐτῶν] τὰ αὐτὰ Steph.

3. δημεύεσθαι] δεδημεῦσθαι Steph.

ib. ἂν ἡμελεῖτε] ἂν, quod vulgo omittebatur, Reisk. e Marklandi conii., Bekk. et Brem. e cod. C. reposuerunt.

5. ὁμόνοιαν] „Post ὁμόν. deest μὲν.“ Bekk. in Add. et Corr.

ib. πόλει] τῇ πόλει Steph.; sed Articulum om. quinque codd.

19, 1. συγγνώμη μνησικ.] συγγνώμη μὴ μνησικ. iidem quinque codd.

ληλυθόσιν ἔτι τῆς ὀργῆς οὕσης προσφάτου, ἢ τοσοῦ-
 τῶ χρόνῳ ὕστερον ἐπὶ τιμωρίαν τῶν παρεληλυθότων
 τραπέσθαι, ὑπὸ τοιούτων πεισθέντας, οἱ ἐν ἄστει με-
 ναντες ταύτην ὑμῖν οἴονται διδόναι πίστιν τῆς αὐτῶν
 εὐνοίας, ἐτέρους κακῶς ποιοῦντες, ἀλλ' οὐ σφᾶς αὐτοὺς
 χρηστοὺς παρέχοντες, καὶ νυνὶ τῶν τῆς πόλεως εὐτυχιῶν
 ἀπολαύοντες, ἀλλ' οὐ πρότερον τῶν ὑμετέρων κινδύνων
 μετέχοντες. καὶ εἰ μὲν ἕωρᾶτο, ὧ ἄνδρες δικασταί, σω-20
 ζόμενα τῇ πόλει τὰ ὑπὸ τούτων δημευόμενα, συγγνώ-
 μην ἂν εἴχομεν· νῦν δ' ἐπίστασθε ὅτι τὰ μὲν αὐτῶν
 ὑπὸ τούτων ἀφανίζεται, τὰ δὲ πολλοῦ ἄξια ὄντα ὀλίγου
 πιπράσκειται. ἂν δ' ἔμοι πείθησθε, οὐκ ἐλάττω ἀπ' αὐ-
 τῶν ὑμεῖς ὠφελήθησθε ἢ ἡμεῖς οἱ κεκτημένοι· ἐπεὶ 21
 καὶ νυνὶ Διόμνηστος καὶ ἐγὼ καὶ ὁ ἀδελφὸς ἐκ μιᾶς οἰ-
 κίας τρεῖς ὄντες τριηραρχοῦμεν καὶ, ὅταν ἡ πόλις δέη-
 ται χρημάτων, ἀπὸ τούτων ὑμῖν εἰσφέρομεν. ὡς οὖν
 ἡμῶν ταύτη τῇ γνώμῃ χρωμένων καὶ τῶν προγόνων
 τῶν ἡμετέρων τοιούτων γεγενημένων φείδεσθε ἡμῶν.
 οὐδὲν γὰρ ἂν ἡμᾶς κωλύοι, ὧ ἄνδρες δικασταί, ἀθλιω-22
 τάτους εἶναι, ἐπὶ μὲν τῶν τριάκοντα ὀρφανούς κα-
 ταιφιθέντας, ἐν δὲ τῇ δημοκρατίᾳ τῶν ὄντων ἐστέρη-
 μένους, οἷς ἡ τύχη παρέδωκεν, ὥστ' ἔτι ἡμᾶς παῖδας
 ὄντας ἐπὶ τὴν Παυσανίου σκηνὴν ἐλθόντας βοηθῆσαι τῶ
 πλήθει. καὶ τοιούτων ἡμῖν ὑπαρχόντων εἰς τίνας ἂν
 ἐβουλήθημεν δικαστὰς καταφυγεῖν; οὐκ εἰς τοὺς οὕτω 23
 πολιτενομένους ὑπὲρ τῆς πολιτείας ἧς καὶ ὁ πατήρ καὶ
 οἱ προσήκοντες ἡμῖν ἀπέθανον; νῦν τοίνυν ταύτην ἀνθ'
 ἀπάντων ἀπαιτοῦμεν ὑμᾶς τὴν χάριν, μὴ περιδεῖν ἡμᾶς

19, 5. ταυτην] Sic conl. Markl. αὐτήν MSS. et Steph.

20, 1. ἕωρᾶτο, uti de suo dederat Reisk., in C. scriptum repe-
 rit Bekk. pro vulg. ἕωρᾶτε.

5. δ' ἔμοι] δέ μοι Steph. et Brem.

22, 1. κωλύοι] Sic libri optimaе notae. κωλύει Ald. κωλύη Steph.
 ib. ἀθλιοτάτους est Stephani, Contii et Scaligeri emendatio.
 ἀθλιοθέατους, quod libri MSS. habent, in editione reti-
 nuit Steph.

ἀπόρως διατεθέντας μηδ' ἐνδεεῖς τῶν ἐπιτηδείων γενομένους, μηδὲ τὴν τῶν προσγόνων εὐδαιμονίαν καταλύσαι, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον παράδειγμα ποιῆσαι τοῖς βουλομένοις τὴν πόλιν εὖ ποιεῖν, οἷων ὑμῶν ἐν τοῖς κινδύνοις τεύξονται.

- 24 Οὐκ ἔχω, ὧ ἄνδρες δικασταί, οὔστινας δεησομένους ὑπὲρ ἡμῶν ἀναβιβάσσωμαι· τῶν γὰρ προσηκόντων οἱ μὲν ἄνδρας ἀγαθοὺς αὐτοὺς παρασχόντες καὶ μεγάλην τὴν πόλιν ποιοῦντες ἐν τῷ πολέμῳ τεθνήσκουσιν, οἱ δ' ὑπὲρ τῆς δημοκρατίας καὶ τῆς ὑμετέρας ἐλευθερίας ὑπὸ τῶν 25τριάκοντα κώνειον πιόντες, ὥστε τῆς ἐρημίας τῆς ἡμετέρας αἰτίαι γέγονασιν αἷ τε τῶν προσηκόντων ἀρεταὶ καὶ αἱ τῆς πόλεως συμφοραί. ὧν ἄξιον ὑμᾶς ἐνθυμηθέντας προθύμως ἡμῖν βοηθῆσαι, ἡγησαμένους τούτους ἂν ἐν δημοκρατίᾳ δικαίως εὖ πάσχειν ὑφ' ὑμῶν, οἵπερ ἐν ὀλι26γαρχίᾳ τῶν συμφορῶν μετέσχον τὸ μέρος. Ἄξιον δὲ καὶ τούτους τοὺς συνδίκους εὖνους ἡμῖν εἶναι, ἐκείνου τοῦ χρόνου μνησθέντας, ὅτ' ἐκ τῆς πατρίδος ἐκπεπωκότες καὶ τὰς οὐσίας ἀπολωλεκότες ἄνδρας ἀρίστους ἐνομίζετ' εἶναι τοὺς ὑπὲρ ὑμῶν ἀποθνήσκοντας καὶ τοῖς θεοῖς εὐχέσθε δυνηθῆναι χάριν τοῖς ἐξ ἐκείνων ἀποδοῦναι.
- 27 Ἡμεῖς τοίνυν, νειεῖς ὄντες καὶ συγγενεῖς τῶν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας προκεκινδυνευκότων, ἀπαιτοῦμεν ὑμᾶς νυνὶ ταύτην τὴν χάριν καὶ ἀξιοῦμεν μὴ ἀδίκως ἡμᾶς ἀπολέσαι, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον βοηθεῖν τοῖς τῶν αὐτῶν μετασχοῦσι συμφορῶν. ἐγὼ μὲν οὖν καὶ δέομαι καὶ ἀντιβολῶ καὶ ἱκετεύω καὶ τούτων παρ' ὑμῶν τυγχάνειν ἀξιῶ· οὐ γὰρ περὶ μικρῶν κινδυνεύομεν, ἀλλὰ περὶ τῶν ὄντων ἀπάντων.

23, 5. γενομένους] γεγενημένους Steph.

25, 1. αἰτίαι] Sic scripsi cum Bekkero et Bremio. αἰτίαι codd. αἷτιοι Steph.

6. τὸ μέρος] Articulus vulgo deest: additus est e con. Reiskii, quam cod. C. confirmavit.

26, 1. Ἄξιον, quod proposuerat Markl., Bekkeri cod. X. obtulit: ἀξιῶ ceteri libri scripti et Steph.

XIX.

Λ Υ Σ Ι Ο Υ

ΤΗΡ ΤΩΝ

152 ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΧΡΗΜΑΤΩΝ,
ΠΡΟΣ ΤΟ ΔΗΜΟΣΙΟΝ.

Πολλήν μοι ἀπορίαν παρέχει ὁ ἀγὼν οὗτος, ὃν ἄν-1
δρες δικασταί, ὅταν ἐνθυμηθῶ ὅτι, ἂν ἐγὼ μὲν μὴ νῦν
εὖ εἴπω, οὐ μόνον ἐγὼ, ἀλλὰ καὶ ὁ πατήρ δόξει ἄδικος
εἶναι, καὶ τῶν ὄντων ἀπάντων στερήσομαι. ἀνάγκη οὖν,
εἰ καὶ μὴ δεινὸς πρὸς ταῦτα πέφυκα, βοηθεῖν τῷ πα-
τρὶ καὶ ἑμαντῷ οὕτως ὅπως ἂν δύνωμαι. τὴν μὲν οὖν 2
παρασκευὴν καὶ προθυμίαν τῶν ἐχθρῶν ὁρᾶτε, καὶ οὐ-
δὲν δεῖ περὶ τούτων λέγειν· τὴν δ' ἐμὴν ἀπειρίαν πάν-
τες ἴσασι, ὅσοι ἐμὲ γινώσκουσιν. αἰτήσομαι οὖν ὑμᾶς
δίκαια καὶ ῥάδια χαρίσασθαι, ἄνευ ὀργῆς καὶ ἡμῶν
ἀκοῦσαι, ὥσπερ τῶν κατηγορῶν. ἀνάγκη γὰρ τὸν ἀπο-3
λογούμενον, κἂν ἐξ ἴσου ἀκροᾶσθε, ἕλαττον ἔχειν. οἱ
μὲν γὰρ ἐκ πολλοῦ χρόνου ἐπιβουλεύοντες αὐτοὶ ἄνευ
κινδύνων ὄντες τὴν κατηγορίαν ἐποίησαντο· ἡμεῖς δ'
ἀγωνιζόμεθα μετὰ θεοῦ καὶ διαβολῆς καὶ κινδύνου με-
γίστου. εἰκὸς οὖν ὑμᾶς εὐνοίαν πλείω ἔχειν τοῖς ἀπολο-
γούμενοις. οἶμαι γὰρ πάντας ὑμᾶς εἰδέναι ὅτι πολλοὶ 4
ἤδη πολλὰ καὶ δεινὰ κατηγορήσαντες παραχρῆμα ἐξη-
λέγχθησαν ψευδόμενοι οὕτω φανερώς, ὥσθ' ὑπὲρ πάν-

των τῶν πεπραγμένων μισηθέντες ἀπελθεῖν· οἱ δ' αὖ μαρτυροῦσαντες τὰ ψευδῆ καὶ ἀδίκως ἀπολέσαντες ἀνθρώπους ἐάλωσαν, ἥνικα οὐδὲν ἦν πλεον τοῖς πεπονθόσι. ὅτ' οὖν τοιαῦτα πολλὰ γεγένηται, ὡς ἐγὼ ἀκούω, εἰκὸς ὑμᾶς, ὧ ἄνδρες δικασταί, μήπω τοὺς τῶν κατηγορῶν λόγους ἠγεῖσθαι πιστοὺς, πρὶν ἂν καὶ ἡμεῖς εἴπωμεν. ἀκούω γὰρ ἔγωγε (καὶ ὑμῶν δὲ τοὺς πολλοὺς βούμαι εἰδέναι) ὅτι πάντων δεινότατόν ἐστι διαβολή. μάλιστα δὲ τοῦτο ἔχει ἂν τις ἰδεῖν, ὅταν πολλοὶ ἐπὶ τῇ αὐτῇ αἰτίᾳ εἰς ἀγῶνα καταστῶσιν· ὡς γὰρ ἐπὶ τὸ πολὺ οἱ τελευταῖοι κρινόμενοι σώζονται· πεπανμένοι γὰρ τῆς ὀργῆς αὐτῶν ἀκροᾶσθε καὶ τοὺς ἐλέγχους ἤδη θέλοντες γὰποδέχεσθαι. Ἐνθυμεῖσθε οὖν ὅτι Νικόφημος καὶ Ἀριστοφάνης ἄκριτοι ἀπέθανον, πρὶν παραγενέσθαι τινὰ αὐτοῖς ἐλεγχομένοις ὡς ἠδίκουν. οὐδεὶς γὰρ οὐδ' εἶδεν ἐκείνους μετὰ τὴν σύλληψιν· οὐ γὰρ θάψαι τὰ σώματ' αὐτῶν ἀπέδωκαν, ἀλλ' οὕτω δεινὴ συμφορὰ γεγένηται, βῶσθε πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ τούτου ἐστέρηται. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἔασω· (οὐδὲν γὰρ ἂν περαίνοιμι) πολὺ δὲ ἀθλιώτεροι δοκοῦσί μοι οἱ παῖδες οἱ Ἀριστοφάνους. οὐδένα γὰρ οὔτ' ἰδίᾳ οὔτε δημοσίᾳ ἠδικηκότες οὐ μόνον τὰ πατρῶα ἀπολωλέκασι παρὰ τοὺς νόμους τοὺς ὑμετέρους, ἀλλὰ καὶ ἡ ὑπόλοιπος ἐλπίς ἦν, ὑπὸ τοῦ πάππου θέκτραφῆναι, ἐν οὕτω δεινῷ καθέστηκεν. ἔτι δ' ἡμεῖς ἐστερημένοι μὲν κηδεστῶν, ἐστερημένοι δὲ τῆς προικὸς, παιδάρια δὲ τρία ἠναγκασμένοι τρέφειν, προσέτι συκοφαντούμεθα καὶ κινδυνεύομεν περὶ ὧν οἱ πρόγονοι ἡμῶν κατέλιπον κτησάμενοι ἐκ τοῦ δικαίου. καίτοι, ὧ ἄνδρες

6, 2. ἰδεῖν] Haec emendatio Contii et Markl. in Bekkeri editione est sine varietate: unde colligi potest sic in C. et X. scriptum legi. δεινότατον ceteri codd. et Steph. in margine significans se εἰπεῖν addi velle.

6. ἀποδέχεσθαι] Sic. conl. Reisk. ἀποδέχεσθε MSS. et Steph.

7, 8. εἶδεν] ἴδεν Steph.

8, 5. ὑμετέρους] ἡμετέρους Steph.

δικασταί, ὁ ἐμὸς πατήρ ἐν ἅπαντι τῷ βίῳ πλείω εἰς τὴν πόλιν ἀνάλωσεν ἢ εἰς αὐτὸν καὶ τοὺς οἰκείους, διπλάσια δὲ ἢ νῦν ἔστιν ἡμῖν, ὡς ἐγὼ λογιζομένῳ αὐτῷ πολλάκις παρεγενόμην. μὴ οὖν προκαταγινώσκετε ἀδικίαν¹⁰ τοῦ εἰς αὐτὸν μὲν μικρὰ δαπανῶντος, ὑμῖν δὲ πολλὰ καθ' ἕκαστον τὸν ἐνιαυτὸν· ἀλλ' ὅσοι καὶ τὰ πατρῶα καὶ ἂν τί ποθεν λάβωσιν, εἰς τὰς αἰσχίστας ἡδονὰς εἰδυμένοι εἰσὶν ἀναλίσκειν. χαλεπὸν μὲν οὖν, ὃ ἄνδρες δι-¹¹κασταί, ἀπολογεῖσθαι πρὸς δόξαν, ἣν ἔνιοι ἔχουσι περὶ τῆς Νικοφήμεου οὐσίας, καὶ σπάνιν ἀργυρίου, ἢ νῦν ἔστιν ἐν τῇ πόλει, καὶ τοῦ ἀγῶνος πρὸς τὸ δημόσιον¹⁵ 33 ὄντος· ὅμως δὲ καὶ τούτων ὑπαρχόντων ῥαδίως γνώσεσθε ὅτι οὐκ ἀληθῆ ἔστι τὰ κατηγορημένα. δέομαι δ' ὑμῶν πάσῃ τέχνῃ καὶ μηχανῇ μετ' εὐνοίας ἀκροασάμενους ἡμῶν διὰ τέλους, ὅ τι ἂν ὑμῖν ἄριστον καὶ εὐοκότατον νομίσητε εἶναι, τοῦτο ψηφίσασθαι.

Πρῶτον μὲν οὖν, ὃ τρόπον κηδεσται ἡμῖν ἐγένοντο,¹² διδάξω ὑμᾶς. στρατηγῶν γὰρ Κόνων περὶ Πελοπόννησον, τριηραρχήσαντι τῷ ἐμῷ πατρὶ πάλαι φίλος γεγεννημένος, ἐδεήθη δοῦναι τὴν ἀδελφὴν αἰτοῦντι τῷ υἱεὶ τῷ Νικοφήμεου. ὁ δὲ ὄρων αὐτοὺς ὑπ' ἐκείνου τε πεπιστευ-¹³ μένους γεγυρότας τε ἐπεικεῖς τῇ τε πόλει ἔν γε τῷ τότε χρόνῳ ἀρέσκοντας, ἐπέσθη δοῦναι, οὐκ εἰδὼς τὴν ἐσομένην διαβολὴν, ἀλλ' ὅτε καὶ ὑμῶν ὀτισοῦν ἂν ἐκεί-

9, 8. δὲ ἢ νῦν] „Π. δὲ ἦν ἢ νῦν.“ Steph. in marg.

10, 4. λάβωσιν] Hanc Taylori coniecturam C. confirmavit μὴ δῶσιν reliqui codd. et Steph.

11, 3. καὶ σπάνιν] Fortasse καὶ διὰ σπάνιν. Cf. commentat. crit. p. 15. et sq.

7. ἀκροασάμενους] Sic unus codex ille, cuius lectiones tSeph. enotavit: ἀκροασομένων C. X. ἀκροασαμένων Steph. cum ceteris.

9. νομίσητε] νομίξεται Steph.

12, 4. υἱεὶ] υἱὸ Steph.

13, 2. τῇ τε πόλει ἔν γε τῷ] Sic dedi de Reiskii coniectura. τῇ πόλει ἔν τε τῷ Steph. cum MSS.

4. ἀλλ' ὅτε] Non dubitavi recipere hanc emendationem a Sluitero (Lectt. Andd. p. 267.) propositam. ἄλλως τε Steph. cum codd. nonnullis. ἄλλο τε X. ἄλλοτε Coisl. et Vindob. (referente Reiskio.)

νοῖς ἤξιωσε κηδεστῆς γενέσθαι· ἐπεὶ ὅτι γε οὐ χρημάτων ἕνεκα, ῥάδιον γινῶναι ἐκ τοῦ βίου παντός· καὶ τῶν
 14 ἔργων τῶν τοῦ πατρός. ἐκεῖνος γὰρ ὅτ' ἦν ἐν τῇ ἡλικίᾳ, παρὸν μετὰ πολλῶν χρημάτων γῆμαι ἄλλην, τὴν ἐμὴν μητέρα ἔλαβεν οὐδὲν ἐπιφερομένην, ὅτι δὲ Ξενοφώντας ἦν θυγάτηρ τοῦ Εὐριπίδου υἱέος, ὃς οὐ μόνον ἰδίᾳ χρηστὸς ἐδόκει εἶναι, ἀλλὰ καὶ στρατηγεῖν αὐτὸν ἠξιώσατε, ὡς
 15 ἐγὼ ἀκούω. τὰς τοίνυν ἐμὰς ἀδελφὰς θελόντων τινῶν λαβεῖν ἀπροίκους πάνυ πλουσίων οὐ δέδωκεν, ὅτι ἐδόκουν κάκιον γερονέται· ἀλλὰ τὴν μὲν Φιλομήλῳ τῷ Παιανιεῖ, ὃν οἱ πολλοὶ βελτίονα ἡγοῦνται εἶναι ἢ πλουσιώτερον, τὴν δὲ πένητι γεγενημένῳ οὐ διὰ κακίαν, ἀδελφιδῶ δὲ Φαίδρῳ ὄντι Μυρρίνουσίῳ, ἐπιδοὺς τετα-
 16 ῥάκοντα μνᾶς καὶ Ἀριστοφάνει τὸ ἴσον. πρὸς δὲ τούτοις ἐμοὶ πολλὴν ἐξὸν πάνυ προῖκα λαβεῖν ἐλάττω συνβούλευσεν· ὥστ' εὖ εἰδέναι ὅτι κηδεσταῖς χρησοίμην κοσμίως καὶ σώφροσι. καὶ νῦν ἔχω γυναῖκα τὴν Κριτοδήμου θυγατέρα τοῦ Ἀλωπεκῆθεν, ὃς ὑπὸ Λακεδαιμονίων
 17 ἀπέθανεν, ὅτε ἡ ναυμαχία ἐγένετο ἐν Ἑλλησπόντῳ. καί τοι, ὦ ἄνδρες δικασταί, ὅστις αὐτός τε ἄνευ χρημάτων ἔγχευε ταῖν τε θυγατέροις πολὺ ἀργύριον ἐπέδωκε τῷ τε υἱῷ ὀλίγην προῖκα ἔλαβε, πῶς οὐκ εἰκὸς περὶ τούτου πιστεύειν ὡς οὐχ ἕνεκα χρημάτων τούτοις κηδεστῆς ἐγένετο;
 18 Ἀλλὰ μὴν ὅ γε Ἀριστοφάνης ἤδη ἔχων τὴν γυναῖκα ὅτι πολλοῖς ἂν μᾶλλον ἐχοῖτο ἢ τῷ ἐμῷ πατρὶ, ῥάδιον γινῶναι. ἢ τε γὰρ ἡλικία πολὺ διάφορος ἢ τε φύσις ἔτι πλέον· ἐκεῖνῳ μὲν γὰρ ἦν τὰ ἑαυτοῦ πράττειν, Ἀριστοφάνης δὲ οὐ μόνον τῶν ἰδίων, ἀλλὰ καὶ τῶν κοινῶν ἐβούλετο ἐπιμελεῖσθαι, καὶ εἴ τι ἦν αὐτῷ ἀργύριον,
 19 ἀνάλωσεν ἐπιθυμῶν τιμᾶσθαι. γινώσεσθε δὲ ὅτι ἀληθῆ

15, 2. οὐ δέδωκεν] οὐκ ἔδωκεν conl. Bekk. comprobante Bremio.
 17, 3. ταῖν τε] ταῖν Steph., sed in marg. „Π. ταῖν τε θυγατ.“
 18, 1. ἀλλὰ μὴν] ἀλλὰ μὲν Brem. haud dubie errore typographico.

7. ἀνάλωσιν] ἀνήλωσιν Steph. et MSS. praeter C.

λέγω ἐξ αὐτῶν ὧν ἐκεῖνος ἔπραττε. πρῶτον μὲν γὰρ βουλομένου Κόνωνος πέμπειν τινὰ εἰς Σικελίαν ᾧχετο ὑποστάς μετὰ Εὐνόμου καὶ Λυσίου, φίλου ὄντος καὶ ξένου, τὸ πληθὸς τὸ ὑμέτερον πλεῖστα ἀγαθὰ πεποιηκότος, ὡς ἐγὼ ἀκήκοα τῶν ἐν Πειραιεῖ παραγενομένων. ἦσαν δ' ἐλπίδες τοῦ πλοῦ πείσαι Διονύσιον κηδεστὴν μὲν²⁰ γενέσθαι Εὐαγόρα, πολέμιον δὲ Λακεδαιμονίοις, φίλον δὲ καὶ σύμμαχον τῇ πόλει τῇ ὑμέτερα. καὶ ταῦτ' ἔπραττον πολλῶν κινδύνων ὑπαρχόντων πρὸς τὴν θάλασσαν καὶ τοὺς πολεμίους, καὶ ἔπεισαν Διονύσιον μὴ πέμψαι τριήρεις, ἃς τότε παρεσκευάσατο, Λακεδαιμονίοις. μετὰ²¹ δὲ ταῦτα ἐπειδὴ οἱ πρέσβεις ἦκον ἐκ Κύπρου ἐπὶ τὴν βοήθειαν, οὐδὲν ἐνέλιπε προθυμίας σπεύδων. ὑμεῖς δὲ τριήρεις αὐτοῖς ἔδοτε καὶ ἄλλα ἐψηφίσασθε· ἀργυρίου δ' εἰς τὸν ἀπόστολον ἠπόρουν. ὀλίγα μὲν γὰρ ἦλθον ἔχοντες χρήματα, πολλῶν δὲ προσδεδήθησαν· οὐ γὰρ μόνον εἰς τὰς ναῦς, ἀλλὰ καὶ πελταστὰς ἐμισθώσαντο καὶ ὄπλα ἐπρίαντο. Ἀριστοφάνης δ' οὖν τῶν χρημάτων²² τὰ μὲν πλεῖστα αὐτὸς παρέσχεν· ἐπειδὴ δὲ οὐχ ἱκανὰ ἦν, τοὺς φίλους ἐπέιθε δεόμενος καὶ ἐγγυώμενος, καὶ τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ ὁμοπατρῖου ἀποκειμένης παρ' αὐτῶ τεσσαράκοντα μναῖς εἰπὼν κατεχρήσατο. τῇ δὲ προτεραίᾳ⁵⁴ ἢ ἢ ἀνήγετο εἰσελθὼν ὡς τὸν πατέρα τὸν ἐμὸν ἐκέλευσε χρῆσαι ὅ τι εἴη ἀργύριον· προσδεῖν γὰρ ἔφη πρὸς τὸν μισθὸν τοῖς πελτασταῖς. ἦσαν δ' ἡμῖν ἔνδον ἑπτὰ μναῖ· ὁ δὲ καὶ ταύτας λαβὼν κατεχρήσατο. τίνα γὰρ²³ οἴεσθε, ὧ ἄνδρες δικασταί, φιλότιμον μὲν ὄντα, ἐπιστολῶν δὲ ἠκουσῶν αὐτῶ παρὰ τοῦ πατρὸς, μηδὲν ἀπορή-

19, 6. παραγενομένων] τῶν παραγενομένων Steph. cum plerisque MSS.

20, 6. παρεσκευάσατο] παρεσκευάσατο bene conii. Bekk.

22, 6. ἢ ἢ] Sic e Laurentiano C. cum Bekk. et Brem. dedi. ἢ Coisl. X. Vind. (teste Reiskio.) et Ald. ἢ Steph. ib. ὡς] εἰς Steph.

23, 3. δὲ ἠκουσῶν αὐτῶ] Sic vulgo. δ' αὐτῶ ἠκουσῶν, quod Reisk. affert e Vindob., dedit Bekk. δὲ ἠκουσῶν sine αὐτῶ Alter. δ' αὐτῶ ἠκουσῶν C. δ' αὐτῶν ἠκουσῶν X.

σειν ἐκ Κύπρου, ἡρημένον δὲ πρεσβευτὴν καὶ μέλλοντα πλεῖν ὡς Εὐαγόραν, ὑπολείπεσθαι ἂν τι τῶν ὄντων, ἀλλ' οὐχ ἂ δυνατός ἦν πάντα παρασχόντα χαρίσασθαι ἐκείνῳ τε καὶ κομίσασθαι μὴ ἐλάττω; ὡς τοίνυν ταῦτ' ἐστὶν ἀληθῆ, κάλει μοι Εὐνομον.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

- 24 Τῶν μὲν μαρτύρων ἀκούετε οὐ μόνον ὅτι ἔχρησαν ἐκείνου δεηθέντος, ἀλλὰ καὶ ὅτι ἀπειλήφασιν· ἐκομίσθη γὰρ αὐτοῖς ἐπὶ τῆς τριήρους. Ῥάδιον μὲν οὖν ἐκ τῶν εἰρημένων γινῶναι ὅτι τοιούτων καιρῶν συμπεσόντων 25 οὐδενὸς ἂν ἐφείσατο τῶν ἑαυτοῦ· ὃ δὲ μέγιστον τεκμήριον· Δῆμος γὰρ ὁ Πυριλάμπους τριηραρχῶν εἰς Κύπρον ἐδεήθη μου προσελθεῖν αὐτῷ, λέγων ὅτι ἔλαβε σύμβολον παρὰ βασιλέως τοῦ μεγάλου φιάλην χρυσῆν καὶ ὡς Ἀριστοφάνη λαβεῖν ἑκατάδεκα μνᾶς ἐπ' αὐτῇ, ὡς ἔχοι ἀναλίσκειν εἰς τὰς τριησαρχίας· ἐπειδὴ δὲ εἰς Κύπρον ἀφίκοιτο, λύσασθαι ἀποδοῦς εἴκοσι μνᾶς· πολλῶν γὰρ ἀγαθῶν καὶ ἄλλων χρημάτων εὐπορήσειν διὰ τὸ 26 σύμβολον ἐν πάσῃ τῇ ἡπείρῳ. Ἀριστοφάνης τοίνυν ἀκούων μὲν ταῦτα Δῆμου, δεομένου δ' ἐμοῦ, μέλλων δ' ἄξιον χρυσίου, τέτταρας δὲ μνᾶς τόκον λήψεσθαι, οὐκ

23, 6. οὐχ ἂ δυνατός ἦν] Haec est coniectura Bekkeri, ab ipso et Bremio recepta. οὐκ εἶην δυνατός Steph. οὐκ εἰ δυνατός ἦν vel οὐκ εἰ ἦν δυνατός MSS. οὐκ εἶον ἦν (sic) δυνατός Ald. οὐχ οἶον ἦν δυνατός mg. Ald. Lugd.

24, 1. ἔχρησαν] Sic Cont. Bekk. (sine varietate) et Brem. (ἔχρησαν τὸ ἀργύριον Auger. e conii. Reiskii.) ἐχρήσαντο vulgo

25, 2. Πυριλάμπους] Πυριλαμποῦς Steph.

4. φιάλην χρυσῆν] Ita conii. Markl. et G. confirmavit hanc correctionem: φιάλης μὲν χρυσῆς ceteri codd. et Steph.

5. καὶ ὡς] καὶ, quod cum plurimis MSS. om. Steph. Bekk. Brem., ex optimo Laurentiano addidi. — Totum locum sic emendari velim: καὶ ὡς Ἀριστοφάνης λαβῶν ἑκατάδεκα μνᾶς ἐπ' αὐτῇ παρέχοι ἀναλίσκειν etc.

ib. Ἀριστοφάνη] Ἀριστοφάνην Steph.

ib. ὡς] Sic vulgo. ὡς Bekk. et Brem. secundum Laurentianum, qui ὡς ὡς praebet. ἂν X. Coisl. Vind. Bessar.

7. λύσασθαι — χρημάτων] „Π. λύσεσθαι, ἀπ. εἰκ. μν. π. γὰρ ἀγαθῶν ἄλλων καὶ χρημάτων.“ Steph. in marg.

26, 2. δ' ἐμοῦ] δέ μου Steph.

ἔφη εἶναι, ἀλλ' ὦμνυς καὶ προσδεδαυεῖσθαι τοῖς ξένοις ἄλλοθεν, ἐπειδὴ ἥδιστ' ἀνθρώπων ἄγειν τε εὐ-
θὺς ἐκεῖνο τὸ σύμβολον καὶ χαρίσασθαι ἡμῖν ἃ ἐδεόμεθα.
ὡς δὲ ταῦτ' ἐστὶν ἀληθῆ, μάρτυρας ὑμῖν παρέξομαι.

MARTYRES.

Ὅτι μὲν τοίνυν οὐ κατέλιπεν Ἀριστοφάνης ἀργύριον²⁷
οὐδὲ χρυσίον, ῥάδιον γινῶναι ἐκ τῶν εἰρημένων καὶ με-
μαρτυρημένων· χαλκῶματα δὲ σύμμικτα οὐ πολλὰ ἐκ-
κτητο. ἀλλὰ καὶ ὄθ' εἰστία τοὺς παρ' Εὐαγόρου προ-
σβεύοντας, αἰτησάμενος ἐχρήσατο. ἃ δὲ κατέλιπεν, ἀνα-
γνώσεται ὑμῖν.

ΑΠΟΓΡΑΦΗ ΧΡΗΜΑΤΩΝ.

Ἴσως ἐνίοις ὑμῶν, ὧ ἄνδρες δικασταί, δοκεῖ ὀλίγα²⁸
εἶναι· ἀλλ' ἐκεῖνο ἐνθυμεῖσθε, ὅτι [πρὶν Νικοφῆμω ἢ
καὶ] Ἀριστοφάνει πρὶν τὴν ναυμαχίαν νικῆσαι, γῆ μὲν
οὐκ ἦν ἀλλ' ἢ χωρίδιον μικρὸν Ῥαμνοῦντι. ἐγένετο δ'
ἡ ναυμαχία ἐπ' Εὐβούλου ἄρχοντος. ἐν οὖν τέτταρσιν²⁹
ἢ πέντε ἔτεσι, πρότερον μὴ ὑπαρχούσης οὐσίας, χαλε-
πὸν, ὧ ἄνδρες δικασταί, τραγωδοῖς τε δις χορηγῆσαι
ὑπὲρ αὐτοῦ τε καὶ τοῦ πατρὸς, καὶ τρία ἔτη συνεχῶς
τριηραρχῆσαι, εἰσφορὰς τε πολλὰς εἰσενηνοχέναι, οἰκίαν
τε πεντήκοντα μνῶν πριάσθαι, γῆς τε πλεον ἢ τριακόσια
πλέθρα κτήσασθαι· ἔτι δὲ πρὸς τούτοις οἴεσθαι χρῆναι³⁰

26, 5. ἐπειδὴ] Post h. v. nullum lacunae signum est in ed. Steph. et MSS., excepto codice C.

6. ἐδεόμεθα] δεόμεθα Steph.

27, 7. ΑΠΟΓΡΑΦΗ ΧΡΗΜΑΤΩΝ] Hunc titulum e C. adiecit Bekk.

28, 2. [πρὶν Νικοφῆμω ἢ καὶ] Vulgo unci absunt. Plane deleverunt quattuor haec verba, suadente Reiskio, Bekk. et Brem. Cf. Sluit. lectt. Andocc. p. 268.

3. νικῆσαι] Post h. v. Bekkero videtur Κόνωνα deesse.

ib. γῆ μὲν οὐκ] Sic vulgo. οὐδὲν C. Bekk. γῆ μὲν οὐδὲν Brem. (sed non est dubium quin deleri voluerit verba γῆ μὲν).

4. δ' ἢ] Sic cum Bekkero de Reiskii conii, scripsi: δὲ MSS. Steph. et Brem.

29, 2. οὐσίας] Est conii. Contii et Schotti, quam firmavit cod. C. αἰτίας ceteri libri scripti et Steph.

3. δις χορηγῆσαι] Hanc lectionem debemus Reiskij ingenio. διαχορηγῆσαι MSS. et Steph.

Ἐπιπλα πολλὰ καταλελοιπέναι. ἀλλ' οὐδ' οἱ πάλαι πλούσιοι δοκοῦντες εἶναι ἄξια λόγου ἔχοιεν ἂν ἐξευεγκεῖν· ἐνίοτε γὰρ οὐκ ἔστιν, οὐδ' ἐάν τις πάνυ ἐπιθυμῇ, πρῶτα σθαι τοιαῦτα, ἃ κτησαμένω εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον ἡδου-
31νὴν ἂν παρέχοι. ἀλλὰ τόδε σκοπεῖτε. τῶν ἄλλων ὅσων ἐδημεύσατε χρήματα, οὐχ ὅπως σκευή ἀπέδοσθε, ἀλλὰ καὶ αἱ θύραι ἀπὸ τῶν οἰκημάτων ἀφηρηπάσθησαν· ἡμεῖς δὲ, ἡδη δεδημευμένων καὶ ἐξεληλυθυίας τῆς ἐμῆς ἀδελφῆς, φύλακα κατεστήσαμεν τῇ ἐμῇ οἰκίᾳ, ἵνα μήτε θυρώματα μήτε ἀγγεῖα μήτε ἄλλο μηδὲν ἀπόλοιτο. Ἐπιπλα δὲ ἀπεφαίνοντο πλείω ἢ χιλίων δραχμῶν, ὅσα οὐδενὸς πᾶ-
32ποτ' ἐλάβετε. πρὸς δὲ τούτοις καὶ πρότερον πρὸς τοὺς συνδίκους καὶ νῦν ἐθέλομεν πίστιν δοῦναι, ἥτις ἐστὶ μεγίστη τοῖς ἀνθρώποις, μὴ ἔχειν τῶν Ἀριστοφάνους χρημάτων, ὀφείλεσθαι δὲ τὴν προῖκα τῆς ἀδελφῆς καὶ ἑπτὰ μναῖς, ἃς ὄχετο λαβὼν παρὰ τοῦ πατρὸς τοῦ ἐμοῦ.
33πῶς ἂν οὖν εἶεν ἄνθρωποι ἀθλιώτεροι, ἢ εἰ τὰ σφέτερόν αὐτῶν ἀπολωλεκότες δοκοῖεν τὰ κείνων ἔχειν; ὃ δὲ πάντων δεινότατον, τὴν ἀδελφὴν ὑποδέξασθαι παιδία ἔχον-
34σαν πολλὰ καὶ ταῦτα τρέφειν, μὴδ' αὐτοὺς ἔχοντας μηδὲν, ἐὰν ὑμεῖς τὰ ὄντ' ἀφέλησθε. φέρε πρὸς θεῶν Ὀλυμ-
34πίων· οὕτω γὰρ σκοπεῖτε, ὡς δικασταί. εἴ τις ὑμῶν ἔτυχε δοὺς Τιμοθέω τῷ Κόνωνος τὴν θυγατέρα ἢ τὴν ἀδελφὴν, καὶ ἐκείνου ἀποδημήσαντος καὶ ἐν διαβολῇ γενομένου ἐδημεύθη ἢ οὐσία, καὶ μὴ ἐγένετο τῇ πόλει πραθέντων ἀπάντων τέτταρα τάλαντα ἀργυρίου, διὰ τοῦτο

30, 3 ἄξια λόγου] ἄξιον λόγου Steph.

ib. ἔχοιεν ἂν] ἔχοιεν (sine ἂν) vulgo. ἔχοι ἂν X. et Vind. unde efficiebat Reisk., quod Bekk. in C. invenit, ἔχοιεν ἂν.

5. τοιαῦτα ἃ] ἃ adieci de con. Marklandi et Tayl.

31, 1. τόδε, quod con. Steph. pro vulg. τότε, deinde in Coisl. Vindob. et, ut videtur, in iis quos Bekk. contulit libris repertum est.

3. ἀφηρηπάσθησαν] ἀπεσπάσθησαν Steph.

5. φύλακα] φύλακας Steph. et plerique codd.

32, 4. ὀφείλεσθαι Bekk. in ἐνοφείλεσθαι mutari vult.

34, 5. διὰ τοῦτο, uti coniecerat pro vulg. διὰ τούτου Stephanus, confirmaverunt quattuor codd.

ἡξιούτε ἂν τοὺς ἐκείνου καὶ τοὺς προσήκοντας ἀπολέ-
σθαι, ὅτι οὐδὲ πολλοστὸν μέρος τῆς δόξης τῆς παρ'
ὑμῖν ἐφάνη τὰ χρήματα; ἀλλὰ μὴν τοῦτο πάντες ἐπί-35
σταθε, Κόνωνα μὲν ἄρχοντα, Νικόφημον δὲ ποιούντα
ὃ τι ἐκεῖνος προστάττοι. τῶν οὖν ὠφελειῶν Κόνωνα εἰ-
κὸς πολλοστὸν μέρος ἄλλῃ τινὶ μεταδιδόναι, ὥστ', εἰ
οἴονται πολλὰ γενέσθαι Νικοφήμῳ, ὁμολογήσειαν τὰ
Κόνωνος εἶναι πλείονα ἢ δεκαπλάσια. ἔτι δὲ φαίνονται36
οὐδὲν πώποτε διενεχθέντες, ὥστ' εἰκὸς καὶ περὶ τῶν
χρημάτων ταῦτά γινῶναι, ἱκανὰ μὲν ἐνθάδε τῷ υἱεῖ ἐκά-
τερον καταλιπεῖν, τὰ δὲ ἄλλα παρ' αὐτοῖς ἔχειν· ἦν γὰρ
Κόνωνι μὲν υἱὸς ἐν Κύπρῳ καὶ γυνή, Νικοφήμῳ δὲ
γυνή καὶ θυγάτηρ· ἡγοῦντο δὲ καὶ τὰ ἐκεῖ ὅμως σφίσι
εἶναι ἴσα ὥσπερ καὶ τὰ ἐνθάδε. πρὸς δὲ τούτοις ἐνθυ-37
μεῖσθε ὅτι καὶ εἴ τις μὴ κτησάμενος, ἀλλὰ παρὰ τοῦ
πατρὸς παραλαβὼν τοῖς παισὶ διένειμεν, οὐκ ἐλάχιστα
ἂν αὐτῷ ὑπέλιπε· βούλονται γὰρ πάντες ὑπὸ τῶν παί-
δων θεραπεύεσθαι ἔχοντες χρήματα μᾶλλον ἢ ἐκείνων
δεῖσθαι ἀποροῦντες. νῦν τοίνυν εἰ δημεύσετε τὰ Τιμο-38
θέου, (ὃ μὴ γένοιτο, εἰ μὴ τι μέλλει μέγα ἀγαθὸν ἔσε-

34, 6. ἡξιούτε ἂν, quod coniectura assecutus erat Markl., Bekk. in C. reperit. ἡξίουν (sine ἂν) Steph., in margine proponens ἡξίου.

ib. τοὺς ἐκείνου καὶ τοὺς προσήκοντας] Steph. legi vult aut τοὺς παῖδας ἐκείνου καὶ τοὺς προσήκοντας aut τοὺς ἐκείνου προσήκοντας.

35, 1. ἀλλὰ μὴν] ἀλλὰ μὲν Steph.

ib. τοῦτο, ut pro vulg. τοῦτον coni. Steph., Bekk. in optimo suorum codd. invenit.

5. οἴονται] οἴοντες Steph.

36, 3. ταῦτά] Hoc, quod coni. Cont. et Markl., in Bekkeri editione sine varietate est. ταῦτα Steph.

ib. ἱκανὰ] Sic iidem coni. pro vulg. ἱκανοί: confirmarunt hanc emendationem Coisl. Vind. et, ut videtur, C. et X.

4. αὐτοῖς] αὐτοῖς Steph.

37, 3. διένειμεν] διένειμεν Steph.

38, 1. δημεύσετε] Sic MSS. Steph. et Brem. δημεύσατε coniecturam Reiskii recepit Bekk.

ib. τὰ Τιμοθέου] τὰ τοῦ Τιμοθέου Steph. et Brem.

σθαι τῇ πόλει), ἐλάττω δὲ ἐξ αὐτῶν λάβοιτ' ἢ ἐκ τῶν Ἀριστοφάνους γεγένηται, τούτου ἕνεκα ἀξιοῖτε ἂν τοὺς ἀναγκαίους τοὺς ἐκείνου τὰ σφέτερο' αὐτῶν ἀπολέσαι; 89 ἀλλ' οὐκ εἰκὸς, ὧ ἄνδρες δικασταί· ὁ γὰρ Κόνωνος θάνατος καὶ αἱ διαθήκαι, ἃς διέθετο ἐν Κύπρῳ, σαφῶς ἐδήλωσαν ὅτι πολλοστὸν μέρος ἦν τὰ χρήματα ὧν ὑμεῖς προσεδοκάτε. τῇ μὲν γὰρ Ἀθηνᾶ καθιέρωσεν εἰς ἀναθήματα καὶ τῷ Ἀπόλλωνι εἰς Δελφοὺς πεντακισχιλίους στα- 40 τήρας· τῷ δὲ ἀδελφιδῷ τῷ ἑαυτοῦ, ὃς ἐφύλαττεν αὐτῷ καὶ ἐταμίευε πάντα τὰ ἐν Κύπρῳ, ἔδωκεν ὡς μυριάς δραχμᾶς, τῷ δὲ ἀδελφῷ τρία τάλαντα· τὰ δὲ λοιπὰ τῷ υἱεὶ κατέλιπε, τάλαντα ἑπτακαίδεκα. τούτων δὲ κεφάλαιον 41 γίγνεται περὶ τετταράκοντα τάλαντα. καὶ οὐδενὶ οἶόν τε εἰπεῖν ὅτι διηρπάσθη ἢ ὡς οὐ δικαίως ἀπεφάνθη· αὐτὸς γὰρ ἐν τῇ νόσῳ ὧν εὐφρονῶν ἦσθετο. καὶ μοι κάλει τούτων μάρτυρας.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

42 Ἄλλὰ μὴν ὅστισοῦν, ὧ ἄνδρες δικασταί, πρὶν ἀμφότερα δῆλα γενέσθαι, πολλοστὸν μέρος τὰ Νικοφίμου τῶν Κόνωνος χρημάτων ᾤθη ἂν εἶναι. Ἀριστοφάνης τοίνυν γῆν μὲν καὶ οὐσίαν ἐκτήσατο πλεον ἢ πέντε τάλαντων, κατεχορήγησε δὲ ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ τοῦ πατρὸς πεντακισχιλίας δραχμᾶς· τριηραρχῶν δὲ ἀνήλωσεν ὀγδοή- 43 κοντα μναῖς· εἰσενήνεκται δὲ ὑπὲρ ἀμφοτέρων οὐκ ἔλατον μναῖν τετταράκοντα. εἰς δὲ τὸν ἐν Σικελίᾳ πλοῦν ἀνήλωσεν ἑκατὸν μναῖς· εἰς δὲ τὸν ἀπόστολον τῶν τρι-

88, 3. ἐλάττω δὲ] ἐλάττω ἔαν Steph.

ib. λάβοιτ' ἢ ἐκ] Sic coni. Steph. Cont. Palmer. pro vulg. λάβοι τὴν ἐκ.

4. ἀξιοῖτε ἂν] ἠξιοῦτε Steph.

40, 4. κεφάλαιον] τι, quod vulgo post κεφάλ. addebatur, cum Reisk. Bekk. Bremio expunxi.

41, 1. οὐδενὶ] οὐδὲν Steph., in marg. „II. οὐδέ.“

42, 2. δῆλα] Hanc Steph. et Scaligeri emendationem lectionis vulgatae δῆλω Vind. et, ut videtur, C. X. firmarunt.

3. ᾤθη ἂν] Sic, ut coni. Steph. pro vulg. ᾤθησαν, Bekk. edidit nulla adnotata varietate. Brem. eum est secutus.

5. κατεχορήγησε coni. Reisk: καὶ ἐχορήγησε MSS. et Steph.

ρων, ὅτε οἱ Κύπριοι ἤλθον καὶ ἔδοτε αὐτοῖς τὰς δέκα
ναῦς, καὶ τῶν πελταστῶν τὴν μίσθωσιν καὶ τῶν ὀπλων
τὴν ὠνὴν παρέσχε τρισμυρίας δραχμᾶς. καὶ τούτων κε-
φάλαιον πάντων γίνεται μικροῦ λείποντος πεντεκαίδεκα
τάλαντα· ὥστ' οὐκ ἂν εἰκότως ἡμᾶς αἰτιᾶσθε, εἰ τῶν⁴⁴
Κόνωνος, τῶν ὁμολογουμένων δικαίως ἀποφανθῆναι ὑπ'
αὐτοῦ ἐκείνου, πολλαπλασίῳν δοκούντων πλέον ἢ τρίτου
μέρος φαίνεται τὰ Ἀριστοφάνους. καὶ οὐ προσλογιζόμεθα
ὅσα αὐτὸς ἐν Κύπρῳ ἔσχε Νικόφημος, οὔσης αὐτῷ ἐκεῖ
γυναικὸς καὶ θυγατρὸς. Ἐγὼ μὲν οὐκ ἀξιῶ, ὡς ἄνδρες⁴⁵
δικασταί, οὕτω πολλὰ καὶ μεγάλα τεκμήρια παρασχομέ-
μένους ἡμᾶς ἀπολέσθαι ἀδίκως. ἀκήκοα γὰρ ἔγωγε καὶ
¹⁵⁶τοῦ πατρὸς καὶ ἄλλων πρεσβυτέρων, ὅτι οὐ νῦν μόνον,
ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ ἔμπροσθεν χρόνῳ πολλῶν ἐψεύσθητε τῆς
οὐσίας, καὶ ζῶντες μὲν πλουτεῖν ἐδόκουν, ἀποθανόντες
δὲ πολὺ παρὰ τὴν δόξαν τὴν ὑμετέραν ἐφάνησαν. αὐ-⁴⁶
τίκα Ἰσχομάχῳ, ἕως ἔξῃ, πάντες ᾤοντο εἶναι πλέον ἢ
ἑβδομήκοντα τάλαντα, ὡς ἐγὼ ἀκούω· ἐνειμάσθη δὲ
τῷ υἱῆ οὐδὲ δέκα τάλαντα ἑκατέρω ἀποθανόντος. Στε-
φάνῳ δὲ τῷ Θαλλοῦ ἐλέγετο εἶναι πλέον ἢ πενήκοντα
ταλάντων, ἀποθανόντος δ' ἢ οὐσία ἐφάνη περὶ ἑνδεκα
τάλαντα. ὁ τοίνυν Νικίου οἶκος προσεδοκᾶτο εἶναι οὐκ⁴⁷
ἔλαττον ἢ ἑκατὸν ταλάντων, καὶ τούτων τὰ πολλὰ ἔνδον
ἦν. Νικήρατος δ' ὅτ' ἀπέθνησκεν, ἀργύριον μὲν ἢ χρυ-
σίον οὐδ' αὐτὸς ἔφη καταλιπεῖν οὐδέν· ἀλλὰ τὴν οὐσίαν
ἦν κατέλιπε τῷ υἱεῖ, οὐ πλείονος ἀξία ἐστὶν ἢ τεττάρων

43, 5. ναῦς] Est emendatio Markl. et Taylori, quam optimus Bekkeri liber, ut videtur, confirmavit. μναῖς ceteri libri et Steph.

44, 1. εἰ, quod coniectaverat Tayl., e C. dederunt Bekk. et Brem. pro reliquorum librorum et Steph. lectione ἐπί.

3. πλέον] εἰ πλέον Steph.

45, 5. ἔμπροσθεν] πρόσθεν Bekk. et Brem. e C.

7. ἐφάνησαν] ἐφάνη Steph.

46, 2. πλέον, ut in Vind. legi refert Reisk., Bekk. et Brem. πλείον C. πλείω ceteri codd. et Steph.

8. ἐνειμάσθη δὲ τῷ υἱεῖ] Sic dedit Reisk. de coni., Bekk. et Brem. e C. ἐνειμάσθη δὲ τῷ υἱεῖ Steph.

47, 4. καταλιπεῖν] καταλείπειν coni. Bekk. in Add.

48καὶ δέκα ταλάντων. Καλλίας τοίνυν ὁ Ἰππολύτου, ὅς,
 ὅτε νεωστὶ ἐτεθνήκει ὁ πατήρ, πλείστα τῶν Ἑλλήνων
 ἐδόκει κεκτῆσθαι, καὶ, ὡς φησι, διακοσίων ταλάντων
 ἐτιμήσατο αὐτοῦ ὁ πάππος, τὸ τούτου τοίνυν τίμημ'
 οὐδὲ θνοῖν ταλάντων ἐστὶ. Κλεοφῶντα δὲ πάντες ἴσταν,
 ὅτι πολλὰ ἔτη διεχείρισεν τὰ τῆς πόλεως πάντα καὶ προς-
 εδοκᾶτο πάμπολλα ἐκ τῆς ἀρχῆς ἔχειν· ἀποθανόντος δ'
 αὐτοῦ οὐδαμοῦ δῆλα τὰ χρήματα, ἀλλὰ καὶ οἱ προσή-
 κοντες καὶ οἱ κηδεσταί, παρ' οἷς κατέλιπεν, ὁμολογου-
 49μένως πένητές εἰσι. φαινόμεθα δὲ καὶ τῶν ἀρχαιοπλού-
 των πολὺ ἐψευσμένοι καὶ τῶν νεωστὶ παρὰ τὸ εἰκὸς ἐν
 δόξῃ γεγενημένων. αἴτιον δὲ μοι δοκεῖ εἶναι, ὅτι ῥαδίως
 τινὲς τολμῶσι λέγειν ὡς ὁ δεῖνα ἔχει τάλαντα πολλὰ ἐκ
 τῆς ἀρχῆς. καὶ ὅσα μὲν περὶ τεθνεώτων λέγουσιν, οὐ
 πάνυ θαναμάζω, (οὐ γὰρ ὑπὸ γε ἐκείνων ἐξελεχθεῖεν ἄν·)
 50ἀλλ' ὅσα ζώντων ἐπιχειροῦσι καταψεύδεσθαι. αὐτοὶ γάρ
 ἔναρχος ἠκούετε ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ὡς Διότιμος ἔχει τάλ-
 λαντα τετραράκοντα πλείω ἢ ὅσα αὐτὸς ὁμολόγει παρὰ
 τῶν ναυκλήρων καὶ ἐμπόρων λαβεῖν· καὶ ταῦτα, ἐπειδὴ
 ἦλθεν, ἐκείνου ἀπογραφέντος καὶ χαλεπῶς φέροντος ὅτι
 ἀπὸν διεβάλλετο, οὐδεὶς ἐξήλεγξε· δεομένης μὲν τῆς
 51πόλεως χρημάτων, ἐθέλοντος δὲ ἐκείνου λογίσασθαι. ἐν-
 θυμεισθε τοίνυν οἶον ἂν ἐγένετο, εἰ Ἀθηναίων ἀπάν-
 των ἀκηκοότων ὅτι τετραράκοντα τάλαντα ἔχει Διότιμος,

48, 1. ὅς] Hoc pronomen, quod libri scripti et Steph. ante πλεί-
 στα ponunt, hoc loco primus collocavit Reisk.

4. τὸ] τότε Steph. Cf. comment. crit. p. 3.

7. πάμπολλα] πάνυ πολλὰ Steph.

49, 1. φαινόμεθα δὲ] δὲ de con. Reiskii add. Augerus: idem
 feci cum Bekk. et Bremio auctoritate codicis C.

2. παρὰ τὸ εἰκὸς] Haec verba add. Bekk. et Brem. ex optimo
 codice C.

5. τεθνεώτων] Sic con. Markl. pro τεθνεώτος, quod praesent
 MSS. et Steph.

50, 2. ἔχει] ἔχει Steph.

3. ἦ] Haec particula, quae vulgo deest, ab Augero ex con.
 Markl. et Taylori, a Bekk. et Bremio e C. addita est.

4. λαβεῖν om. Steph. et MSS., excepto codice C.

51, 2. ἀπάντων] Sic Laurentianus: nec aliter correxerat Reiskius
 lectionem codicum et Steph. ἀπόντων.

εἶτα ἔπαθ' ἐτι πρὶν καταπλεῦσαι δεῦρο. εἶτα οἱ προσή-
 κοντες ἂν αὐτοῦ ἐν κινδύνῳ ἦσαν τῷ μεγίστῳ, εἰ ἔδει
 αὐτοὺς πρὸς τοσαύτην διαβολὴν ἀπολογεῖσθαι, μὴ εἰδό-
 τας μηδὲν τῶν πεπραγμένων. αἴτιοι οὖν εἰσὶ καὶ ὑμῖν
 πολλῶν ἤδη ψευδοθῆναι καὶ ἰδίᾳ ἀδίκως τινὰς θάδιως ἀπο-
 λείσθαι οἱ τολμῶντες ψεύδεσθαι καὶ συκοφαντεῖν ἀνθρώ-
 πους ἐπιθυμοῦντες. ἔπειτ' οἴομαι ὑμᾶς εἰδέναί ὅτι Ἄλ-52
 κιβιάδης τέτταρα ἢ πέντε ἔτη ἐφεξῆς ἐστρατήγει ἐπικρα-
 τῶν καὶ νενικηκῶς Λακεδαιμονίους, καὶ διπλάσια ἐκείνῳ
 ἠξίουσι αἱ πόλεις διδόναι ἢ ἄλλῳ τινὶ τῶν στρατηγῶν·
 ὥστ' ὦροντο εἶναι τινες αὐτῷ πλέον ἢ ἑκατὸν τάλαντα.
 ὁ δ' ἀποθανὼν ἐδήλωσεν ὅτι οὐκ ἀληθῆ ταῦτα ἦν·
 ἐλάττω γὰρ οὐσίαν κατέλιπε τοῖς παισὶν ἢ αὐτὸς παρὰ
 τῶν ἐπιτροπευσάντων παρέλαβεν. Ὅτι μὲν οὖν καὶ ἐν53
 τῷ ἔμπροσθεν χρόνῳ τοιαῦτα ἐγίνετο, θάδιον γινῶναι·
 φασὶ δὲ καὶ τοὺς ἀρίστους καὶ σοφωτάτους μάλιστα ἐθέ-
 λειν μεταγινώσκειν. εἰ οὖν δοκοῦμεν εἰκότα λέγειν καὶ
 ἱκανὰ τεκμήρια παρέχεσθαι, ὧς ἄνδρες δικασταί, πάσῃ
 τέχνῃ καὶ μηχανῇ ἐλεήσατε. ὥς ἡμεῖς τῆς μὲν διαβολῆς
 οὕτω μεγάλης οὔσης· αἰεὶ προσεδοκῶμεν κρατήσειν μετὰ
 τοῦ ἀληθοῦς· ὑμῶν δὲ μηδενὶ τρόπῳ ἐθελήσαντων πει-
 σθῆναι οὐδ' ἐλπίς οὐδεμίᾳ σωτηρίας ἐδόκει ἡμῖν εἶναι.54
 ἀλλὰ πρὸς θεῶν Ὀλυμπίων, ὧς ἄνδρες δικασταί, βούλεσθε
 ἡμᾶς δικαίως σῶσαι μᾶλλον ἢ ἀδίκως ἀπολέσαι· καὶ πι-
 στεύετε τούτοις ἀληθῆ λέγειν, οἳ ἂν καὶ σιωπῶντες ἐν
 ἅπαντι τῷ βίῳ παρέχῃσι σώφρονας σφᾶς αὐτοὺς καὶ
 δικαίους.

51, 4. εἶτα] εἶτα εἰ vulgo: εἰ, quod C. omittit, praeceuntibus
 Marklando et Augero expunxerunt Bekk. et Brem.

ib. πρὶν coni. Steph. pro librorum lectione πλήν.

6. εἰδότας, ut coni. Reisk., Bekkeri optimus codex praebeuit.
 εἰδότες ceteri et Steph.

8. ἀδίκως] ἀδίκως τε vulgo.

ib. ἀπολέσθαι] ἀπολέσαι coni. Bekk. in Add.

52, 6. ἀληθῆ ταῦτα] ἀληθῆς τοῦτο Steph.

54, 3. ἀπολέσαι] Sic coni. Reisk. ἀπολέσθαι Steph. cum MSS.

5. παρέχῃσι] παρέχουσι Steph., in marg. „Π. παρέχουσι.“

55 Περὶ μὲν οὖν αὐτῆς τῆς γραφῆς, καὶ ἢ τρὸς κη-
 δεσταὶ ἡμῖν ἐγένοντο, καὶ ὅτι οὐκ ἐξήρκει τὰ ἐκείνου
 εἰς τὸν ἔκπλουν, ἀλλὰ καὶ ὡς ἄλλοθεν προσεδανείσατο,¹⁵⁷
 ἀκηκόατε καὶ μεμαρτύρηται ὑμῖν· περὶ δ' ἑμαυτοῦ βρα-
 χέα βούλομαι ὑμῖν εἰπεῖν. ἐγὼ γὰρ ἔτη γεγονὼς ἤδη
 τριάκοντα οὔτε τῷ πατρὶ οὐδὲν πώποτε ἀντεῖπον, οὔτε
 τῶν πολιτῶν οὐδείς μοι ἐνεκάλεσεν· ἐγγύς τε οἰκῶν τῆς
 ἀγορᾶς οὔτε πρὸς δικαστηρίῳ οὔτε πρὸς βουλευτηρίῳ
 ᾤφθη οὐδεπώποτε, πρὶν ταύτην τὴν συμφορὰν γενέ-
 56σθαι. περὶ μὲν οὖν ἑμαυτοῦ τοσαῦτα λέγω, περὶ δὲ τοῦ
 πατρὸς, ἐπειδὴ ὡσπερ ἀδικούντος αἱ κατηγορίαι γεγέ-
 νηται, συγγνώμην ἔχετε, εἰάν λέγω ἃ ἀνήλωσεν εἰς τὴν
 πόλιν καὶ εἰς τοὺς φίλους· οὐ γὰρ φιλοτιμίας ἕνεκα,
 ἀλλὰ τεκμήριον ποιούμενος ὅτι οὐ τοῦ αὐτοῦ ἐστὶν ἀν-
 δρὸς ἄνευ ἀνάγκης τε πολλὰ ἀναλίσκειν καὶ μετὰ κιν-
 δύνου τοῦ μεγίστου ἐπιθυμῆσαι ἔχειν τι τῶν κοινῶν.
 57εἰσὶ δὲ τινες οἱ προαναλίσκοντες οὐ μόνον τούτου ἕνε-
 κεν, ἀλλ' ἵνα ἄρχειν ὑφ' ὑμῶν ἀξιωθέντες διπλάσια κο-
 μίσωνται. ὁ τοίνυν ἑμὸς πατήρ ἄρχειν μὲν οὐδεπώποτε
 ἐπεθύμησε, τὰς δὲ χορηγίας ἀπάσας κεχορήγηκε, τετραη-
 ράρχηκε δὲ ἐπτάκις, εἰσφορὰς δὲ πολλὰς καὶ μεγάλας
 εἰσενήνοχεν. ἵνα δὲ εἰδῆτε καὶ ὑμεῖς, καθ' ἑκάστην ἀνα-
 γνώσεται.

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΙ.

58 Ἀκούετε, ᾧ ἄνδρες δικασταί, τὸ πλῆθος. πενή-
 κοντα γὰρ ἔτη ἐστὶν, ὅσα ὁ πατήρ καὶ τοῖς χρήμασι καὶ

55, 2. ἐκείνου] ἐκείνων Steph.

5. ὑμῖν εἰπεῖν] ὑμῖν cum uno cod. C. om. Bekk. et Brem.

6. οὔτε τῷ πατρὶ] οὐδὲ τῷ πατρὶ Steph.

8. οὔτε — οὔτε] Sic Bekk. de codd. suis tacens et Brem. pro
 vulg. οὐδὲ — οὐδέ.

56, 4. ἕνεκα] ἕνεκεν Steph.

57, 1. οὐ μόνον τούτου] οὐ μόνου τούτου Bekk. et Brem. cum C.

6. καθ'] καὶ καθ' Steph. cum plerisque codicibus.

8. ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΙ om. Steph.

58, 2. καὶ τοῖς] Haec lectio, quam tacite reposuit Auger., est
 in Bekkeri quoque editione, nulla addita varietate: σύ-
 τοῖς vulg. Brem. secutus est Bekkerum.

τῷ σώματι τῇ πόλει ἐλειτούργει. ἐν οὖν τοσούτῳ χρόνῳ
δοκοῦντάς τι ἐξ ἀρχῆς ἔχειν οὐδεμίαν εἰκὸς δαπάνην πε-
φευγέται. ὅμως δὲ καὶ μάρτυρας ὑμῖν παρέξομαι.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

Τούτων συμπάντων κεφάλαιόν ἐστιν ἐννέα τάλαντα⁵⁹
καὶ δισχιλία δραχμαί. ἔτι τοίνυν καὶ ἰδίᾳ τισὶ τῶν πο-
λιτῶν ἀποροῦσι συνεξέδωκε θυγατέρας καὶ ἀδελφάς, τοὺς
δ' ἐλύσατο ἐκ τῶν πολεμίων, τοῖς δ' εἰς ταφὴν παρεί-
χεν ἀργύριον. καὶ ταῦτ' ἐποίει ἡγούμενος εἶναι ἀνδρὸς
ἀγαθοῦ ὠφελεῖν τοὺς φίλους, καὶ εἰ μηδεὶς μέλλοι εἴσε-
σθαι. νῦν δὲ πρέπον ἐστὶ καὶ ὑμᾶς ἀκούσαι μου. καὶ
μοι κάλει τὸν καὶ τόν.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

Τῶν μὲν οὖν μαρτύρων ἀκηκόατε· ἐνθυμεῖσθε δὲ⁶⁰
ὅτι ὀλίγον μὲν χρόνον δύναται ἂν τις πλάσασθαι τὸν
τρόπον τὸν αὐτοῦ, ἐν ἑβδομήκοντα δὲ ἔτεσιν οὐδ' ἂν
εἰς λάθοι πονηρὸς ὢν. τῷ τοίνυν πατρὶ τῷ ἐμῷ ἄλλα
μὲν ἂν τις ἔχοι ἐπικαλέσθαι ἕως, εἰς χρήματα δὲ οὐδεὶς
οὐδὲ τῶν ἐχθρῶν ἐτόλμησε πώποτε. οὐκ οὖν ἄξιον τοῖς⁶¹
τῶν κατηγορῶν λόγοις πιστεῦσαι μᾶλλον ἢ τοῖς ἔργοις,
ἃ ἐπράχθη ἐν ἅπαντι τῷ βίῳ, καὶ τῷ χρόνῳ, ὃν ὑμεῖς
σαφέστατον ἔλεγχον τοῦ ἀληθοῦς νομίσατε. εἰ γὰρ μὴ
ἦν τοιοῦτος, οὐκ ἂν ἐκ πολλῶν ὀλίγα κατέλιπεν· ἐπεὶ,
εἰ νῦν γε ἐξαπατηθείητε ὑπὸ τούτων καὶ δημεύσαιθ'
ἡμῶν τὴν οὐσίαν, οὐδὲ δύο τάλαντα λάβοιτ' ἂν. ὥστ'
οὐ μόνον πρὸς δόξαν, ἀλλὰ καὶ εἰς χρημάτων λόγον
λυσιτελεῖ μᾶλλον ὑμῖν ἀποψηφίσασθαι· πολὺ γὰρ πλείω
ὠφελήσεσθε, ἂν ἡμεῖς ἔχωμεν. σκοπεῖτε δὲ ἐκ τοῦ παρε-⁶²
ληλυθότος χρόνου, ὅσα φαίνεται ἀνηλωμένα εἰς τὴν πό-
λιν· καὶ νῦν ἀπὸ τῶν ὑπολοίπων τριηραρχῶ μὲν ἐγὼ,
τριηραρχῶν δὲ ὁ πατήρ ἀπέθανεν. πειράσομαι δ', ὥσπερ
ἐκεῖνον ἐώρων, ὀλίγα κατὰ μικρὸν παρασκευάσασθαι εἰς

61, 8. ὃν ὑμεῖς] Hanc Reiskii emendationem confirmavit Laurentianus. ὃ νῦν εἰς ceteri libri scripti et Steph.

6. δημεύσαιθ'] δημεύσηθ' Steph.

10. ὠφελήσεσθε] ὠφελήθησεσθε Steph.

τὰς κοινὰς ὠφελείας. ὥστε τῷ γ' ἔργῳ πάλαι ταῦτ' ἐστὶ, καὶ οὗτ' ἐγὼ ἀφηρημένος ἀδικεῖσθαι οἴσομαι, ὑμῖν τε 63 πλείους οὕτως αἰ ὠφέλεια ἢ εἰ δημεύσαίτε. πρὸς δὲ τούτοις ἄξιον ἐνθυμηθῆναι οἷαν φύσιν εἶχεν ὁ πατήρ. ὅσα γὰρ ἔξω τῶν ἀναγκαίων ἐπεθύμησεν ἀναλίσκεν, πάντα φανήσεται τοιαῦτα, ὅθεν καὶ τῇ πόλει τιμὴ ἔμελλεν ἔσεσθαι. αὐτίκα ὅτε ἵππευεν, οὐ μόνον ἵππους ἐκτίσασατο λαμπροὺς, ἀλλὰ καὶ ἀθλητὰς καὶ ἐνίκησεν Ἴσθμοῖ καὶ Νεμέα· ὥστε τὴν πόλιν κηρυχθῆναι καὶ αὐτὸν στε- 64 φανωθῆναι. δέομαι οὖν ὑμῶν, ὧ ἄνδρες δικασταί, καὶ τούτων καὶ τῶν ἄλλων μεμνημένους ἀπάντων τῶν εἰρημένων, βοηθεῖν ἡμῖν καὶ μὴ περιδεῖν ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν ἀναιρεθέντας. καὶ ταῦτα ποιοῦντες τὰ τε δίκαια ψηφιεῖσθε καὶ ὑμῖν αὐτοῖς τὰ συμφέροντα.

-
- 62, 6. τῷ γ' ἔργῳ conī. Markl. pro vulg. τῷ τ' ἔργῳ.
 ib. πάλαι] Dixi commentat. crit. p. 17. et seq. mihi legendum videri πόλει. Possit etiam πάλαι retineri et πόλει, quod propter similitudinem cum πάλαι facile excidere poterat, insuper addi.
7. ὑμῖν τε conī. Steph. et Cont. pro vulg. ὑμῖν δέ.
8. δημεύσαίτε] δημεύσετε Steph.
- 63, 6. καὶ ἐνίκησεν] καὶ om. Steph. et MSS. praeter Laurentianum.
-

XX.

158

Α Υ Σ Ι Ο Υ

ΥΠΕΡ ΠΟΛΥΣΤΡΑΤΟΥ, ΔΗΜΟΥ ΚΑΤΑ-
ΑΥΣΕΩΣ ΑΠΟΛΟΓΙΑ.

Οὐ μοι δοκεῖ χρῆναι ὀργίζεσθαι ὑμᾶς τῷ ὀνόματι τῶν¹
 τῶν τετρακοσίων, ἀλλὰ τοῖς ἔργοις ἐνίων· οἱ μὲν γὰρ
 ἐπιβουλεύσαντες ἦσαν αὐτῶν, οἱ δ' ἵνα μήτε τὴν πόλιν
 μηδὲν κακὸν ἐργάσαιντο μηδ' ὑμῶν μηδένα, ἀλλ' εὖνοι
 ὄντες εἰσῆλθον εἰς τὸ βουλευτήριον, ὧν εἷς ὧν οὗτος
 τυγχάνει Πολύστρατος. οὗτος γὰρ ἠρέθη μὲν ὑπὸ τῶν²
 φυλετῶν ὡς χρηστὸς ὧν ἀνὴρ καὶ περὶ τοὺς δημότας
 καὶ περὶ τὸ πλῆθος τὸ ὑμέτερον· κατηγοροῦσι δὲ αὐτοῦ
 ὡς οὐκ εὖνους ἦν τῷ πλῆθει τῷ ὑμετέρῳ, αἰρεθεῖς ὑπὸ
 τῶν φυλετῶν, οἱ ἄριστα διαγνοῖεν ἂν περὶ σφῶν αὐ-
 τῶν ὁποῖοί τινες εἰσὶν. οὗτος δὲ τίνος ἂν ἔνεκα ὀλι-³
 γαρχίας ἐπεθύμησε; πότερον ὡς ἡλικίαν εἶχε λέγων τι
 διαπράττεσθαι παρ' ὑμῖν, ἢ τῷ σώματι πιστεύων, ἵνα
 ὑβρίζοι εἰς τῶν ὑμετέρων τινά; ἀλλ' ὀρᾶτε αὐτοῦ τὴν

Tit. 'Υπερ Πολ. δήμου καταλύσεως ἀπολογία] Hunc titulum ei, qui
 in ed. Stephani reperitur 'Υπερ Πολυστράτου λόγος, pri-
 mus substituit Taylor. auctoritate Harpocratonis in v.
 Πολύστρ.

2, 5. διαγνοῖεν ἂν] ἂν, quod vulgo om., Auger. e conii. Reiskii
 reposuit, Bekk. e Laurentiano.

3, 1. ἔνεκα] ἔνεκεν Steph.

ἡλικίαν, ἣ καὶ τοὺς ἄλλους ἱκανός ἐστιν ἀποτρέπειν
 4 τούτων. ὅστις μὲν οὖν ἄτιμος ὢν, κακόν τι ἐργασάμε-
 νος ἐν τῷ πρόσθεν χρόνῳ, ἐτέρας πολιτείας ἐπεθύμησε,
 διὰ τὰ πρόσθεν ἁμαρτήματα αὐτοῦ ἕνεκ' ἂν ἔπραττε·
 τούτῳ δὲ τοιοῦτον οὐδὲν ἡμάρτηται, ὥστε αὐτοῦ ἕνεκα
 μισεῖν τὸ πλῆθος τὸ ὑμέτερον, ἢ τῶν παιδων. ὁ μὲν
 γὰρ ἐν Σικελίᾳ ἦν, οἱ δ' ἐν Βοιωτοῖς· ὥστε μηδὲ τού-
 5 των ἕνεκα ἐτέρας πολιτείας ἐπιθυμῆσαι. καὶ κατηγο-
 ροῦσι μὲν αὐτοῦ ὡς πολλὰς ἀρχὰς ἤρξεν, ἀποδείξει δὲ
 οὐδεὶς οἷός τέ ἐστιν ὡς οὐ καλῶς ἤρξεν. ἐγὼ δ' ἡγοῦ-
 μαι οὐ τούτους ἀδικεῖν ἐν τοῖς πράγμασιν ἐκείνοις, ἀλλ'
 εἴ τις ὀλίγας ἀρχὰς ἀρχὰς μὴ τὰ ἄριστα ἤρξε τῇ πόλει.
 οὐ γὰρ οἱ καλῶς ἀρχόντες προϋδίδοσαν τὴν πόλιν, ἀλλ'
 6 οἱ μὴ δικαίως. οὗτος δὲ πρῶτον μὲν ἀρχὰς ἐν Ὠρωπῷ
 οὔτε προέδωκε καὶ ἐτέραν πολιτείαν κατέστησε, τῶν ἄλλων
 ἀπάντων, ὅσοι ἤρχον, καταπροδόντων τὰ πράγματα. οἱ
 δ' οὐχ ὑπέμειναν, καταγρόντες σφῶν αὐτῶν ἀδικεῖν· ὁ
 7 δὲ ἡγούμενος μηδὲν ἡδικηκέναι δίκην δίδωσι. καὶ τοὺς
 μὲν ἀδικοῦντας οἱ κατήγοροι ἐκκλέπτουσιν ἀργύριον λαμ-
 βάνοντες· παρ' ὧν δ' ἂν μὴ κερδαίνωσιν, ἀδικοῦντας
 ἀποφαίνουσι· καὶ ὁμοίως τὰς κατηγορίας ποιοῦνται τῶν
 τε εἰπόντων γνώμην τινὰ ἐν τῇ βουλῇ καὶ τῶν μὴ οὐ-

3, 5. ἦ] Sic dedi e Laurentiano pro ἦ, quod Bekk. e cod. X. recepit, quia nullum dum alium invenire potui locum, quo forma masc. ἱκανός etiam ad vocabula fem. gen. posita sit. Quum tamen non immemor sim eorum, quae Monk. ad Eurip. Hippol. v. 437. Dorvill. ad Charit. p. 413. ed. Lips. alii VV. DD. alibi praeceperunt, non omnino negaverim, etiam ἱκανός nonnunquam ut Adiectivum duorum tantum generum usurpatum esse.

ib. ἐστιν om. Steph.

4, 3 et 4. αὐτοῦ] αὐτοῦ Steph.

7. ἕνεκα] ἕνεκεν Steph.

ib. ἐπιθυμῆσαι] Quae post hoc v. vulgo adduntur μηδὲ διὰ τὰ πρόσθεν ἁμαρτήματα quaeque iam Taylorus statuit insiticia esse, auctoritate cod. Laurentiani cum Bekk. delevi.

5, 4. ἐν τοῖς] Sic e conji. Reiskii scripsit Auger. nec aliter dedit Bekk. e cod. X. pro Stephani lect. μὲν τοῖς.

τος δὲ οὐδὲ γνώμην οὐδεμίαν εἶπε περὶ τοῦ ὑμετέρου
 πλήθους. ἐγὼ δ' ἠγοῦμαι ἀξιόους εἶναι τούτους μηδὲν⁸
 πάσχειν ὑφ' ὑμῶν κακὸν, εἰ ὑμῖν μὲν εὐνοὶ ἦσαν, ἐκεί-
 νοις δὲ οὐκ ἀπηχθάνοντο. τῶν γὰρ λεγόντων ἐναντία
 ἐκείνοις οἱ μὲν ἔφευγον, οἱ δ' ἀπέθνησκον. ὥστε, εἴ τις
 καὶ ἐβούλετο ἐναντιοῦσθαι ὑπὲρ ὑμῶν, τὸ δέος καὶ ὁ
 φόβος τῶν πεπονθότων ἀπέτρεπε πάντας. ὥστε οἱ πολ-⁹
 λοὶ πάντα ἐγίγνωσκον αὐτῶν. τοὺς μὲν γὰρ ἐξήλαννον
 αὐτῶν, τοὺς δὲ ἀπεκτίννυσαν. οἱ δὲ ἐκείνων ἔμελλον
 ἀκροᾶσθαι καὶ μηδὲν ἐπιβουλεύειν μηδὲ ἐξαγγέλλειν, τού-
 τους ἂν καδίσταντο· ὥστε οὐκ ἂν φραδίως μετέστη ἂν
 ὑμῖν ἡ πολιτεία. οὐκ οὖν δίκαιοι εἰσιν, ὧν ὑμῖν εὐνοὶ
 ἦσαν, τούτων δίκην διδόναι. δεινὸν δὲ μοι δοκεῖ εἶναι,¹⁰
 εἰ τοῖς εἰπουσὶ περὶ τὸ πλήθος τὸ ὑμέτερον μὴ τὰ ἄρι-
 στα ὁ μηδὲν εἰπὼν ταῦτά πείσεται. καὶ ἐν μὲν ἐβδομῆ-
 κόντα ἔτεσιν οὐδὲν ἐξήμαρτεν εἰς ὑμᾶς, ἐν ὀκτῶ δ' ἡμέ-
 ραις· καὶ οἱ μὲν τὸν βίον ἅπαντα πονηροὶ ὄντες χρη-
 στοὶ ἐν τῷ λογιστηρίῳ γεγένηται πείσαντες τοὺς κατη-
 γόρους, οἱ δ' αἰεὶ ὑμῖν χρηστοὶ ἦσαν, οὗτοι πονηροί.
 Καίτοι ἐν γε ταῖς πρότερον κατηγορίαις τὰ τε ἄλλα κα-¹¹
 τηγόρησαν ψευδῆ τοῦ πατρὸς, καὶ συγγενῆ Φρύνιχον
 αὐτοῦ εἶναι ἔφασαν. καίτοι εἴ τις βούλεται, ἐν τῷ λόγῳ
 τῷ ἐμῷ μαρτυρησάτω ὡς ἀναγκαῖον ὄντα Φρυνίχῳ. ἀλλὰ
 159 γὰρ ψευδῆ κατηγοροῦν. ἀλλὰ μὴν οὐδ' ἐκ παιδείας
 φίλος ἦν αὐτῷ· ὁ μὲν γὰρ ἐν ἀγρῷ πένης ὧν ἐποίμαι-

8, 3. οὐκ om. Steph.

9, 3. ἀπεκτίννυσαν] ἀπεκτίννον Steph.

10, 4. ἐξήμαρτεν] Sic Reisk. e conii. Secuti eum sunt Auger. et Bekk., cuius codd. C. et X. eandem lectionem praebere videntur. ἐξήμαρτον Steph. et ceteri libri MSS.

7. οἱ δ' αἰεὶ ὑμῖν χρηστοὶ ἦσαν] οἱ δ' αἰεὶ ὑμῖν χρηστοὶ (sine ἦσαν) Bekk. cum C.

11, 1. ἐν γε, ut Auger. de conii. Stephani et Contii pro vulg. ἐν τε dederat, in Laurentiano scriptum invenit Bekk.

2. πατρὸς] Πατρὸς Steph. item vers. 7. et § 12, 7.

3. ἔφασαν] ἔφησαν Steph.

5. ψευδῆ κατηγοροῦν] Hanc Marklandi coniecturam praeter Vindob. Bekkeriani libri C. et X. videntur confirmare. ψευδεῖ κατηγορῶ Steph.

- 12 *νευ*, ὁ δὲ πατήρ ἐν τῷ ἄστει ἐπαιδεύετο. καὶ ἐπειδὴ ἀνήρ ἐγένετο, ὁ μὲν ἐγεώργει, ὁ δ' ἐλθὼν εἰς τὸ ἄστυ ἐσυκοφάντει· ὥστε μηδὲν ὁμολογεῖν τῷ τρόπῳ τῷ ἀλλήλων. καὶ ὅτ' ἐξέτινε τῷ δημοσίῳ, οὐκ εἰσήμεγκεν αὐτῷ τὸ ἀργύριον. καίτοι ἐν τοῖς τοιούτοις μάλιστα δηλοῦσθαι οἱ ἂν φίλοι ὄσιν. εἰ δ' ἦν δημότης, οὐ δίκαιος διὰ τοῦτο βλάπτεσθαι ἐστίν ὁ πατήρ· εἰ μὴ καὶ ὑμεῖς ἀδικεῖτε,
- 13 ὅτι ὑμῶν ἐστὶ πολίτης. Πῶς δ' ἂν γένοιτο δημοτικώτερος ἢ ὅστις ὑμῶν ψηφισαμένων πεντακισχιλίοις παραδοῦναι τὰ πράγματα καταλογεῦς ὢν ἐννακισχιλίους κατέλεξεν, ἵνα μηδεὶς αὐτῷ διάφορος εἴη τῶν δημοτῶν, ἀλλ' ἵνα τὸν μὲν βουλόμενον γράφῃ, εἰ δὲ τῷ μὴ οἶόν τ' εἴη, χαρίζοιτο; καίτοι οὐχ οἱ ἂν πλείστους πολίτας ποιῶσιν, οὗτοι καταλύουσι τὸν δῆμον, ἀλλ' οἱ ἂν ἐκ πλειό-
- 14 *νων* ἐλάττους. οὗτος δὲ οὔτε ὁμόσαι ἠθέλεν οὔτε καταλέγειν, ἀλλ' αὐτὸν ἠνάγκαζον, ἐπιβολὰς ἐπιβάλλοντες καὶ ζημιοῦντες· ἐπεὶ δὲ ἠναγκάσθη καὶ ᾤμοσε τὸν ὄρκον, ὅκτῳ ἡμέρας εἰσελθὼν εἰς τὸ βουλευτήριον ἐξέπλει εἰς Ἐρέτριαν καὶ ἐδόκει ἐκεῖ τὴν ψυχὴν οὐ πονηρὸς εἶναι ἐν ταῖς ναυμαχίαις· καὶ τετραμένος δεῦρ' ἦλθε, καὶ ἤδη μετεπεπτώκει τὰ πράγματα. καὶ οὗτος μὲν οὔτ' εἰπὼν γνώμην οὐδεμίαν οὔτε πλεον ὅκτῳ ἡμερῶν ἐλθὼν εἰς τὸ βουλευτήριον ὄφλε χρήματα τοσαῦτα· τῶν δὲ εἰπόντων ὑμῖν τάναντία καὶ διὰ τέλους ἐν τῷ βουλευτηρίῳ ὄντων
- 15 πολλοὶ ἀποπεφύγασι. καὶ οὐ φθονῶν τούτοις λέγω, ἀλλ' ἡμᾶς ἐλεῶν· οἱ μὲν γὰρ δοκοῦντες ἀδικεῖν ἐξηγημένοι εἶδιν ὑπὸ τῶν ὑμῖν προθύμων ἐν τοῖς πράγμασι γενομένων, οἱ δ' ἠδικηκότες ἐκπριάμενοι τοὺς κατηγοροὺς οὐδὲν ἔδοξαν ἀδικεῖν. πῶς ἂν οὖν οὐκ ἂν δεινὰ πάσχοιμεν; καὶ κατηγοροῦσι μὲν τῶν τετρακοσίων ὅτι ἦσαν

12, 3. τὸ τῷ τρόπῳ τῷ, quod coniectura assecutus erat Reisk., cum Bekk. e Laurentiano recepi. τῷ τρόπῳ τῷ reliqui codd. et Steph.

7. μὴ καὶ, quod Marklando auctore dederat Augerus, e Laurentiano adscivit Bekk. pro vulg. καὶ μὴ.

13, 3. ἐννακισχιλίους] ἐνακισχιλ. Steph.

15, 2. ἡμᾶς] ὑμᾶς Steph.

κακοί. καίτοι ὑμεῖς αὐτοὶ πεισθέντες ὑπὸ τούτων παρέ-
 δοτε τοῖς πεντακισχιλλοῖς· καὶ εἰ αὐτοὶ τοσοῦτοι ὄντες
 ἐπείσθητε, ἕνα ἕκαστον τῶν τετρακοσίων οὐ χρῆν πει-
 σθῆναι; ἀλλ' οὐχ οὗτοι ἀδικοῦσιν, ἀλλ' οἱ ὑμᾶς ἐξη-
 πάτων καὶ κακῶς ἐποιοῦν. οὗτος δ' ἐν πολλοῖς δηλοῖ
 ὑμῖν ὅτι, εἴπερ τι νεωτερίζειν ἐβούλετο εἰς τὸ ὑμέτερον
 πλῆθος, οὐκ ἂν ποτ' ἐν ὀκτῶ ἡμέραις εἰσελθὼν εἰς τὸ
 βουλευτήριον ᾤχετο ἐκπλέων. ἀλλ' εἴποι ἂν τις ὅτι κερ-17
 δαίνειν ἐπιθυμῶν ἐξέπλευσεν, ὥσπερ ἔνιοι ἤρπαζον καὶ
 ἔφερον. οὐδεὶς τοίνυν ἂν εἴποι ὅπως τι τῶν ὑμετέρων
 ἔχει· ἀλλὰ πάντα μᾶλλον κατηγοροῦσιν ἢ εἰς τὴν ἀρχήν.
 καὶ οἱ κατήγοροι τότε μὲν οὐδαμῇ εὖνοι ὄντες ἐφαίνοντο
 τῷ δήμῳ οὐδὲ ἐβοήθουν· νῦν δὲ ἡνίκα αὐτὸς ἑαυτῷ
 εὐνούστατός ἐστιν ὁ δῆμος, βοηθοῦσι τῷ μὲν ὀνόματι
 ὑμῖν, τῷ δὲ ἔργῳ σφίσιν αὐτοῖς. καὶ μὴ θαυμάζετε, ὡ¹⁸
 ἄνδρες δικασταί, ὅτι τοσαῦτα ὄφλε χρήματα. ἐρήμην
 γὰρ αὐτὸν λαβόντες αὐτοῦ τε καὶ ἡμῶν κατηγοροῦντες
 εἶλον. τῷ μὲν γὰρ, οὐδ' εἴ τις εἶχε μαρτυρίαν, εἶχε
 μαρτυρεῖν διὰ τὸ δέος τὸ τῶν κατηγορῶν, τοῖς δὲ καὶ
 τὰ ψευδῆ δεδοικότες ἐμαρτύρουν. ἢ δεινὰ γ' ἂν πά-19
 θοιμεν, ὡς ἄνδρες δικασταί, εἰ τοὺς μὲν οὐχ οἴους τε
 ὄντας ἐξάρησιν εἶναι μὴ οὐ χρήματα ἔχειν ὑμῶν, τού-
 τους μὲν ἀφῆτε ἀνδρὶ ἐξαιτουμένῳ· ἡμῖν δὲ αὐτοῖς τα
 προθύμοις γεγενημένοις περὶ τὸ πλῆθος τὸ ὑμέτερον,
 καὶ τοῦ πατρὸς οὐδὲν ὑμᾶς ἠδίκηκός, οὐ χαριεῖσθε,
 καὶ εἰ μὲν ξένος τις ἐλθὼν ὑμᾶς ἢ χρήματα ἦται ἢ εὐ-
 εργέτης ἀναγραφῆναι ἠέλιου, ἔδοτε ἂν αὐτῷ· ἡμῖν δὲ οὐ

16, 3. εἰ] Sic dedi ex codd. C. et X. οἱ Steph., in marg. „Π.
 καὶ εἰ αὐτοί. “H, καὶ ὁ αὐτοί.“ οἷς, quod Markl. pro-
 posuerat, Bekk. recepit.

4. χρῆν coni. Marklandus. χρῆ MSS. et Steph.

17, 3. ὅπως τι, quod pro vulg. τις ὅπως commendaverat Steph.,
 in Laurentiano reperit Bekk.

4. πάντα] πάντων Steph.

18, 2. ὄφλε] Sic Auger. e coni. Reiskii, Bekk. e Laurent. ὄφειλε
 vulgo.

19, 1. γ' ἂν est emendatio Stephani, cod. Laurentiano firmata.
 ἄγαν vulg.

20 δώσετε ἡμᾶς αὐτοὺς ἐπιτίμους ὑμῖν γενέσθαι. εἰ δέ τινες κακόνοι ἰγένοντο εἰς τὰ ὑμέτερα πρᾶγματα ἢ γνώμη μὴ ἐπιτηδεῖαν εἶπον, οὐχ οἱ ἀπόντες τούτων αἴτιοι εἰσιν· ἐπεὶ καὶ τοὺς παρόντας ὑμεῖς ἀπελύσατε. οὐδὲ γὰρ εἴ τις τῶν ἐνθάδε μὴ τὰ ἄριστα λέγων πείθει ὑμᾶς, οὐχ 21 ὑμεῖς ἐστέ αἴτιοι, ἀλλ' ὁ ἑξαπατῶν ὑμᾶς. ἐκεῖνοι δὲ σφῶν αὐτῶν προκαταγνόντες ἀδικεῖν οἴχονται, ἵνα μὴ 160 δοῖεν δίκην· καὶ εἴ τινες ἄλλοι ἀδικοῦσιν, ἤττον μὲν ἐκείνων, ἀδικοῦσι δὲ, τὸ δέος αὐτοὺς ποιεῖ τό τε ὑμέτερον καὶ τὸ τῶν κατηγορῶν μὴ ἐπιδημεῖν, ἀλλὰ στρατεύεσθαι· ἵνα ἢ ὑμᾶς προαιτέρους ποιῶσιν ἢ τούτους 22 πείθωσιν. οὗτος δὲ ὑμῖν δίκην δέδωκεν, οὐδὲν ὑμᾶς ἀδικῶν, εὐθύς μετὰ τὰ πρᾶγματα, ὅτε ὑμεῖς τε μάλιστα ἐμémνησθε τῶν γενομένων καὶ οὗτος ἐλεγχθῆσεσθαι ἐμελλε, πιστεύων αὐτῷ μηδὲν ἡμαρτῆσθαι, ἀλλ' ἀγωνεῖσθαι εὖ μετὰ τοῦ δικαίου. ὡς δ' ἦν δημοτικός, ἐγὼ 23 ὑμῖν ἀποδείξω. πρῶτον μὲν γὰρ ὅσων οὐδεμιᾶς στρατείας ἀπελείφθη, ἀλλ' ἐστρατεύετο, ὡς συνειδότες ἂν εἴποιεν οἱ δημόται· καὶ ἐξὸν αὐτῷ τὴν οὐσίαν ἀφανῆ καταστήσαντι μηδὲν ὑμᾶς ὠφελεῖν, εἴλετο μᾶλλον συνειδέναι ὑμᾶς· ἵν', εἰ καὶ βούλοιτο κακὸς εἶναι, μὴ ἐξῆ αὐτῷ, ἀλλ' εἰσφέροι τε τὰς εἰσφορὰς καὶ λειτουργοίη καὶ ἡμᾶς παρεσκεύασεν, ὡς ἂν τῇ πόλει ὠφελιμώτατοι 24 εἴημεν. καὶ ἐμὲ μὲν εἰς Σικελίαν ἐξέπεμψεν, ὑμῖν δ' οὐκ ἦν, ὥστ' εἰδέναι κατελεγμένον εἰς τοὺς ἰππέας, οἷος ἦν τὴν ψυχὴν, ἕως τὸ στρατόπεδον σῶν ἦν· ἐπειδὴ δὲ

20, 3. ἀπόντες] Ita conii. Markl. ἄπαντες MSS. et Steph.

23, 1. ὅσων] „Π. ἀπασῶν.“ Steph. in marg.

4. μηδὲν] μηδὲν δὲ Steph., in marg. indicans se δὲ deleri malle.

24, 2. κατελεγμένον εἰς] Haec verba, quae Steph. et omnes codd. praeter Laurentianum omittunt, uncis inclusit Bekk. dicens ea simul cum seq. τοὺς ἰππέας ponenda sibi videri post ἐξέπεμψεν.

3. σῶν] σῶον Steph.

διεφθάρη καὶ ἀνεσώθην εἰς Κατάνην, ἐληϊζόμεν ὀρμώ-
μενος ἐντεῦθεν καὶ τοὺς πολεμίους κακῶς ἐπόλουν· ὥστε
τῇ θεῷ τε τὰς δεκάτας ἐξαιρεθῆναι πλέον ἢ τριάκοντα
μνᾶς καὶ τοῖς στρατιώταις εἰς σωτηρίαν, ὅσοι ἐν τοῖς
πολεμίοις ἦσαν. καὶ ἐπειδὴ Καταναῖοι ἠνάγκαζον ἰπ-25
πέυειν, οὐδενὸς οὐδ' ἐνταῦθα κινδύνου ἀπελιπόμην, ὥστ'
εἰδέναι ἅπαντας ὅλος ἦν τὴν ψυχὴν ἰππεύων τε καὶ ὀπλι-
τεύων. καὶ ὑπὲρ τούτων ὑμῖν τοὺς μάρτυρας παρέξομαι.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

Ἀκηκόατε μὲν τῶν μαρτύρων, ὧ ἄνδρες δικασταί·26
ὅλος δ' εἰμι περὶ τὸ ὑμέτερον πλήθος, ἐγὼ ὑμῖν ἀπο-
δείξω. ἀφικομένου γὰρ ἐκεῖσε Συρακουσίου ὄρκιον ἔχον-
τος καὶ ἐτοίμου ὄντος ὄρκου καὶ προσιόντος πρὸς ἕνα
ἕκαστον τῶν ἐκεῖ ὄντων, ἀντεῖπον εὐθύς αὐτῶ· καὶ ἐλ-
θὼν ὡς Τυδέα διηγούμεν ταῦτα καὶ συλλογὴν ἐποίει
καὶ λόγοι οὐκ ὀλίγοι ἦσαν. ὧν δ' οὖν ἐγὼ εἶπον καλῶ
μάρτυρας.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

Σκέψασθε δὴ καὶ τοῦ πατρὸς τὴν ἐπιστολὴν, ἣν27
ἔδωκεν ἀποδοῦναί μοι, πότερα τῷ ὑμετέρῳ πλήθει ἀγα-
θὸς ἦν ἢ οὐ. τὰ τε γὰρ οἰκεῖα ἐνεγέγραπτο, καὶ ἔτι, ὅτε

4. ἀνεσώθην, quod de Marklandi coni. Reisk. et Aug. dede-
runt, est in edit. Bekkeri sine varietate pro vulg. ἀνεσώθη.
ib. εἰς Κατάνην] εἰς τὴν Κατάνην Steph.
ib. ἐληϊζόμεν est emendatio Contii et Taylori. ἠληϊζόμεν
Steph. ὀπλιζόμεν Laurent.

25, 1. ἰππεύειν] Auctor sum ut legatur ὀπλιτεύειν. — Post ἰπ-
πέυειν vulgo adduntur verba ἰππευον καὶ: quae quum
absint a Laurentiano, uncis inclusit Bekk., ego expunxi.

2. ἀπελιπόμην] ἀπελειπόμην Steph.

4. καὶ ὑπὲρ τούτων] Haec verba, quae vulg. om., a Bekk.
e Laurentiano addita sunt. Facile autem excidere pote-
rant, quum similia sint praegressis καὶ ὀπλιτεύων. —
Steph. ὧν adiici volebat.

27, 2. μοι] ἐμοὶ Steph.

ib. ἀγαθός] ἀγαθὰ Steph. et MSS. praeter C.: quam lectio-
nem si quis servare velit, ἣν in ἐνῆν ut mutet suadeo.

3. ἐνεγέγραπτο, ut Auger. e Reiskii coni. scripsit, Bekk. quo-
que habet nulla addita varietate. ἀνεγέγραπτο Steph.

καλῶς ἔχοι τὰ ἐν Σικελίᾳ, ἦκειν. καίτοι ταῦτά ὑμῖν συνέφερε καὶ τοῖς ἐκεῖ· ὥστ', εἰ μὴ εὖνους ἦν τῇ πόλει καὶ 28 ὑμῖν, οὐκ ἂν ποτε τοιαῦτα ἐπέστελλεν. Ἀλλὰ μὴν καὶ τὸν ἀδελφὸν τὸν νεώτατον, οἷος εἰς ὑμᾶς ἐστίν, ἐγὼ ἀποδείξω. καταδρομῆς γὰρ γενομένης τῶν φυγάδων, οὐ μόνον ἐνθάδε ὅτι οἰοί τ' ἦσαν κακὸν εἰργάζοντο, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τοῦ τείχους ἔφερον καὶ ἤγον ὑμᾶς, ἐξελάσας ἐκ τῶν ἄλλων ἰππέων ἕνα ἀπέκτεινεν. ὦν ὑμῖν αὐτοὺς μάρτυρας τοὺς παραγενομένους παρέξομαι.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ

29 Τὸν δὲ πρεσβύτατον ἀδελφὸν αὐτοὶ οἱ συστρατευόμενοι ἴσασιν, οἵτινες ἐνθάδε ὄντες ἦτε ἐν Ἑλλησπόντῳ, ὥστε νομίζειν μηδενὸς ἦττον' εἶναι ἀνθρώπων τὴν ψυχὴν. καὶ μοι ἀνάβητε δεῦρο.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

30 Πῶς οὖν οὐ χροὴ χάριν παρ' ὑμῶν ἀπολαμβάνειν, εἰ τοιοῦτοι ἐσμέν; ἀλλ' ὦν μὲν ὁ πατήρ διαβέβληται εἰς ὑμᾶς οὐ δικαίως, τούτων δεῖ ἡμᾶς ἕνεκα ἀπολέσθαι· δι' ὦν δὲ πρόθυμοι εἰς τὴν πόλιν γεγενήμεθα, μηδεμίαν ἀφέλειαν γενέσθαι; ἀλλ' οὐ δίκαιον. ἀλλ' εἰ διὰ τὴν τούτου διαβολὴν δεῖ ἡμᾶς πάσχειν, δίκαιοί ἐσμεν διὰ 31 τὴν ἡμετέραν προθυμίαν τοῦτόν τε σῶσαι καὶ ἡμᾶς. οὐ γὰρ ἂν ἡμεῖς χρημάτων γε ἕνεκα, ἵνα λάβοιμεν, εὖ ὑμᾶς ἐποιούμεν, ἀλλ' ἵνα, εἴ ποτε κίνδυνος εἴη ἡμῖν, ἐξαιτούμενοι παρ' ὑμῶν τὴν ἀξίαν χάριν ἀπολάβοιμεν. χροὴ δὲ ὑμᾶς καὶ τῶν ἄλλων ἕνεκα τοιούτους εἶναι, γιγνώ-

27, 4. ταῦτά] Sic, ut conii. Taylor. pro vulg. ταῦτα, in Bekkeri editione scriptum est.

28, 3. οἷ om. MSS. et Steph.: addendum esse primi viderunt Cont. et auctor sched. Brulart., deinde etiam Markl. et Tayl.

4. ὅτι] Sic conii. Tayl. pro vulg. ὅτι: nec aliter edidit Bekk., de libris suis tacens.

29, 3. ἦττον' conii. Steph. pro eo, quod ipse e MSS. dedit, ἦττον.

5. ΜΑΡΤΥΡΕΣ] Hunc titulum non habet Steph.

30, 2. ἀλλ' om. Steph.

3. οὐ δικαίως] οὐ e conii. add. Reisk. et Aug. [et ante hos Cont.], e C. Bekk.: in ceteris codd. et edit. Steph. deest.

σκοπτας ὅτι, ἐάν τις πρόθυμος εἰς ὑμᾶς ᾗ, οὐ μόνον ἡμᾶς ὠφελήσετε, (ἡμῶν μὲν γὰρ καὶ πρὶν δεηθῆναι πεπεύρασθε, οἰοί ἐσμεν εἰς ὑμᾶς)· τοὺς δὲ ἄλλους προθυμοτέρους ποιήσετε, κατ' ἀξίαν χαριζόμενοι, ὅς ἂν τις ὑμᾶς εὖ ποιῇ. καὶ μηδαμῶς τοῖς λέγουσι βεβαιώσητε³²
 161 λόγον τῶν πάντων κρηρότατον· λέγεται γὰρ τοὺς κακῶς πεπονθότας μεμνησθαι μᾶλλον ἢ τοὺς εὖ. τίς γὰρ ἔτι θελήσει χρηστὸς εἶναι, εἰ ἠττηθήσονται τῶν κακῶς ὑμᾶς ποιοῦντων οἱ εὖ ποιοῦντες; ἔχει δ' ὑμῖν, ὧ ἄνδρες δικασταί, οὕτω. περὶ ἡμῶν γὰρ ἐστὶ ψῆφος ὑμῖν, καὶ οὐ περὶ χρημάτων. ἕως μὲν γὰρ εἰρήνη ἦν, ἡμῖν³³ φανερὰ οὐσία καὶ ἦν ὁ πατήρ ἀγαθὸς γεωργός· ἐπειδὴ δὲ εἰσέβαλον οἱ πολέμιοι, πάντων τούτων ἐστερήθημεν. ὥστε αὐτῶν τούτων ἕνεκα πρόθυμοί ἐσμεν εἰς ὑμᾶς· εἰδότες ὅτι χρήματα μὲν ἡμῖν οὐκ εἴη πόθεν ἐκτίσσομεν, αὐτοὶ δὲ πρόθυμοι ὄντες εἰς ὑμᾶς ἀξιοῦμεν εὐρίσκεισθαι χάριν. καίτοι ὀρωμέν γ' ὑμᾶς, ὧ ἄνδρες δικασταί, ἐάν³⁴ τις παῖδας αὐτοῦ ἀναβιβασάμενος κλαίῃ καὶ ὀλοφύρηται, τοὺς τε παῖδας καὶ αὐτὸν εἰ ἀτιμωθήσονται ἐλεοῦντας, καὶ ἀφιέντας τὰς τῶν πατέρων ἀμαρτίας διὰ τοὺς παῖδας, οὓς οὕτω ἴστε, εἴτε ἀγαθοὶ εἴτε κακοὶ ἠβήσαντες γενήσονται. ἡμᾶς δ' ἴστε, ὅτι πρόθυμοι γεγενήμεθα εἰς ὑμᾶς, καὶ τὸν πατέρα οὐδὲν ἡμαρτηκότα. ὥστε πολλῶν δικαιότεροί ἐστε, ὧν πεπεύρασθε, τούτοις χαρίζασθαι, ἢ οὓς οὐκ ἴστε, ὅποιοί τινες ἔσονται. πεπόνθαμεν δὲ τούναντίον τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις. οἱ³⁵ μὲν γὰρ ἄλλοι τοὺς παῖδας παρασθησάμενοι ἐξαιτοῦνται ὑμᾶς, ἡμεῖς δὲ τὸν πατέρα τουτονὶ καὶ ἡμᾶς ἐξαιτούμεθα, μὴ ἡμᾶς ἀντὶ μὲν ἐπιτίμων ἀτίμους ποιήσητε, ἀντὶ δὲ πολιτῶν ἀπόλιδας· ἀλλ' ἐλεήσατε καὶ τὸν πατέρα γέροντα ὄντα καὶ ἡμᾶς. εἰ δὲ ἡμᾶς ἀδίκως ἀπολεῖτε, πῶς ἢ οὗτος ἡμῖν ἠδέως συνέσται ἢ ἡμεῖς ἀλλήλοις ἐν τῷ αὐτῷ ὄντες ὑμῶν τε ἀνάξιοι καὶ τῆς πόλεως; ἀλλ'

32, 2. λόγον τῶν con. Markl. λεγόντων Steph. cum libris MSS.

35, 7. ἡμῖν — ἡμεῖς] Steph. mavult ὑμῖν — ὑμεῖς.

καλῶς ἔχοι τὰ ἐν Σικελίᾳ, ἦκειν. καίτοι ταῦτα ὑμῖν συνέφερε καὶ τοῖς ἐκεῖ· ὥστ', εἰ μὴ εὖνους ἦν τῇ πόλει καὶ 28 ὑμῖν, οὐκ ἂν ποτε τοιαῦτα ἐπέστελλεν. Ἀλλὰ μὴν καὶ τὸν ἀδελφὸν τὸν νεώτατον, οἷος εἰς ὑμᾶς ἔστιν, ἐγὼ ἀποδείξω. καταδρομῆς γὰρ γενομένης τῶν φυγάδων, οὐ μόνον ἐνθάδε ὅτι οἰοί τ' ἦσαν κακὸν εἰργάζοντο, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τοῦ τείχους ἔφερον καὶ ἦγον ὑμᾶς, ἐξελάσας ἐκ τῶν ἄλλων ἰππέων ἓνα ἀπέκτεινεν. ὧν ὑμῖν αὐτοὺς μάρτυρας τοὺς παραγενομένους παρέξομαι.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ

29 Τὸν δὲ πρεσβύτατον ἀδελφὸν αὐτοῖ οἱ συστρατευόμενοι ἴσασιν, οὔτινες ἐνθάδε ὄντες ἦτε ἐν Ἑλλησπόντῳ, ὥστε νομίζειν μηδενὸς ἦττον' εἶναι ἀνθρώπων τὴν ψυχὴν. καὶ μοι ἀνάβητε δεῦρο.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

30 Πῶς οὖν οὐ χρὴ χάριν παρ' ὑμῶν ἀπολαμβάνειν, εἰ τοιοῦτοι ἐσμέν; ἀλλ' ὧν μὲν ὁ πατήρ διαβέβληται εἰς ὑμᾶς οὐ δικαίως, τούτων δεῖ ἡμᾶς ἕνεκα ἀπολέσθαι· δι' ὧν δὲ πρόθυμοι εἰς τὴν πόλιν γεγενήμεθα, μηδεμίαν ὠφέλειαν γενέσθαι; ἀλλ' οὐ δίκαιον. ἀλλ' εἰ διὰ τὴν τούτου διαβολὴν δεῖ ἡμᾶς πάσχειν, δίκαιοί ἐσμεν διὰ 31 τὴν ἡμετέραν προθυμίαν τοῦτόν τε σῶσαι καὶ ἡμᾶς. οὐ γὰρ ἂν ἡμεῖς χρημάτων γε ἕνεκα, ἵνα λάβοιμεν, εὖ ὑμᾶς ἐποιούμεν, ἀλλ' ἵνα, εἴ ποτε κίνδυνος εἴη ἡμῖν, ἐξαιτούμενοι παρ' ὑμῶν τὴν ἀξίαν χάριν ἀπολάβοιμεν. χρὴ δὲ ὑμᾶς καὶ τῶν ἄλλων ἕνεκα τοιούτους εἶναι, γιγνώ-

27, 4. ταῦτα] Sic, ut conii. Taylor. pro vulg. ταῦτα, in Bekkeri editione scriptum est.

28, 3. οὐ om. MSS. et Steph.: addendum esse primi viderunt Cont. et auctor sched. Brulart., deinde etiam Markl. et Tayl.

4. ὅτι] Sic conii. Tayl. pro vulg. ὅτι: nec aliter edidit Bekk., de libris suis tacens.

29, 3. ἦττον' conii. Steph. pro eo, quod ipse e MSS. dedit, ἦττον.
5. ΜΑΡΤΥΡΕΣ] Hunc titulum non habet Steph.

30, 2. ἀλλ' om. Steph.

3. οὐ δικαίως] οὐ e conii. add. Reisk. et Aug. [et ante hos Cont.], e C. Bekk.: in ceteris codd. et edit. Steph. deest.

σκοντας ὅτι, ἐάν τις πρόθυμος εἰς ὑμᾶς ᾗ, οὐ μόνον ἡμᾶς ὠφελήσετε, (ἡμῶν μὲν γὰρ καὶ πρὶν δεηθῆναι πεπεύρασθε, οἰοί ἐσμεν εἰς ὑμᾶς)· τοὺς δὲ ἄλλους προθυμοτέρους ποιήσετε, κατ' ἀξίαν χαριζόμενοι, ὅς ἂν τις ὑμᾶς εὖ ποιῇ. καὶ μηδαμῶς τοῖς λέγουσι βεβαιώσητε³²
¹⁶¹λόγον τῶν πάντων πονηρότατον· λέγεται γὰρ τοὺς κακῶς πεπονθότας μεμνησθαι μᾶλλον ἢ τοὺς εὖ. τίς γὰρ ἔτι θελήσει χρηστὸς εἶναι, εἰ ἠττηθήσονται τῶν κακῶς ὑμᾶς ποιοῦντων οἱ εὖ ποιοῦντες; ἔχει δ' ὑμῖν, ὧ ἄνδρες δικασταί, οὕτω. περὶ ἡμῶν γὰρ ἐστὶ ψῆφος ὑμῖν, καὶ οὐ περὶ χρημάτων. ἕως μὲν γὰρ εἰρήνη ᾗν, ἡμῖν³³ φανερὰ οὐσία καὶ ᾗν ὁ πατήρ ἀγαθὸς γεωργός· ἐπειδὴ δὲ εἰσέβαλον οἱ πολέμιοι, πάντων τούτων ἐστερήθημεν. ὥστε αὐτῶν τούτων ἕνεκα πρόθυμοί ἐσμεν εἰς ὑμᾶς· εἰδότες ὅτι χρήματα μὲν ἡμῖν οὐκ εἴη πόθεν ἐκτίσασθαι, αὐτοὶ δὲ πρόθυμοι ὄντες εἰς ὑμᾶς ἀξιοῦμεν εὐρίσκεισθαι χάριν. καίτοι ὀρωμέν γ' ὑμᾶς, ὧ ἄνδρες δικασταί, ἐάν³⁴ τις παῖδας αὐτοῦ ἀναβιβασάμενος κλαίῃ καὶ ὀλοφύρηται, τοὺς τε παῖδας καὶ αὐτὸν εἰ ἀτιμωθήσονται ἐλεοῦντας, καὶ ἀφιέντας τὰς τῶν πατέρων ἀμαρτίας διὰ τοὺς παῖδας, οὓς οὕτω ἴστε, εἴτε ἀγαθοὶ εἴτε κακοὶ ἠβήσαντες γενήσονται. ἡμᾶς δ' ἴστε, ὅτι πρόθυμοι γεγενήμεθα εἰς ὑμᾶς, καὶ τὸν πατέρα οὐδὲν ἡμαρτηκότα. ὥστε πολλῶν δικαιοτέροι ἐστε, ὧν πεπεύρασθε, τούτοις χαρίσασθαι, ἢ οὓς οὐκ ἴστε, ὁποῖοί τινες ἔσονται. πεπόνθαμεν δὲ τούναντίον τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις. οἱ³⁵ μὲν γὰρ ἄλλοι τοὺς παῖδας παραστησάμενοι ἐξαιτοῦνται ὑμᾶς, ἡμεῖς δὲ τὸν πατέρα τουτονὶ καὶ ἡμᾶς ἐξαιτούμεθα, μὴ ἡμᾶς ἀντὶ μὲν ἐπιτίμων ἀτίμους ποιήσητε, ἀντὶ δὲ πολιτῶν ἀπόλιδας· ἀλλ' ἐλεήσατε καὶ τὸν πατέρα γέροντα ὄντα καὶ ἡμᾶς. εἰ δὲ ἡμᾶς ἀδίκως ἀπολεῖτε, πῶς ἢ οὗτος ἡμῖν ἠδέως συνέσται ἢ ἡμεῖς ἀλλήλοις ἐν τῷ αὐτῷ ὄντες ὑμῶν τε ἀνάξιοι καὶ τῆς πόλεως; ἀλλ'

³², 2. λόγον τῶν conl. Markl. λεγόντων Steph. cum libris MSS.

³⁵, 7. ἡμῖν — ἡμεῖς] Steph. mavult ὑμῖν — ὑμεῖς.

ὑμῶν δεόμεθα τρεῖς ὄντες ἕσθαι ἡμᾶς ἔτι προθυμοτέ-
 369ους γενέσθαι. δεόμεθα οὖν ὑμῶν πρὸς τῶν ὑπαρχόντων
 ἀγαθῶν ἐκάστω, ὅτῳ μὲν εἰσὶν υἱεῖς, τούτων ἕνεκεν
 ἐλεῆσαι· ὅστις δ' ἡμῖν ἡλικιώτης τυγχάνει ἢ τῷ πατρὶ,
 ἐλεήσαντες ἀποψηφίσασθε καὶ μὴ ἡμᾶς βουλομένους εὖ
 ποιεῖν τὴν πόλιν ὑμεῖς κωλύσητε. δεινὰ δ' ἂν πάθοιμεν,
 εἰ ὑπὸ τῶν πολεμίων μὲν ἐσώθημεν, οὓς εἰκὸς ἦν δια-
 κωλύειν μὴ σώζεσθαι, παρ' ὑμῶν δὲ μηδὲν εὐρησόμεθα
 τοῦ σωθῆναι.

§6, 3. ὅστις δ' ἡμῖν] Particulam δ', qua carent libri MSS., ad-
 didi auctore Stephano.

XXI.

Α Τ Σ Ι Ο Υ

ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΔΩΡΟΔΟΚΙΑΣ ΑΠΑΡΑΣΗΜΟΣ.

Περὶ μὲν τῶν κατηγορημένων, ὧς ἄνδρες δικασταί, ἰκα-1
 νῶς ὑμῖν ἀποδέδεικται· ἀκοῦσαι δὲ καὶ περὶ τῶν ἄλλων
 ὑμᾶς ἀξιῶ, ἵν' ἐπίστησθε περὶ οἴου τινὸς ὄντος ἐμοῦ
 ψηφιεῖσθε. ἐγὼ γὰρ ἐδοκιμάσθην μὲν ἐπὶ Θεοπόμπου
 ἄρχοντος, καταστάς δὲ χορηγὸς τραγῳδοῖς ἀνήλωσα τριά-
 κοντα μνᾶς, καὶ τρίτῳ μηνὶ Θασσηλίῳ νικήσας ἀνδρι-
 κῶ χορῶ δισχιλίας δραχμὰς, ἐπὶ δὲ Γλαυκίππου ἄρχου-
 τος εἰς πυρρῆχιστὰς Παναθηναίοις τοῖς μεγάλοις ὀκτακο-
 σίας. ἔτι δ' ἀνδράσι χορηγῶν εἰς Διονύσια ἐπὶ τοῦ αὐ-2
 τοῦ ἄρχοντος ἐνίκησα καὶ ἀνήλωσα σὺν τῇ τοῦ τρίποδος
 ἀναθέσει πεντακισχιλίας δραχμὰς καὶ ἐπὶ Διοκλέους
 Παναθηναίοις τοῖς μικροῖς κυκλικῶ χορῶ τριακοσίας.
 τὸν δὲ μεταξὺ χρόνον ἐτριηράρχουν ἑπτὰ ἔτη καὶ ἕξ
 τάλαντα ἀνήλωσα. καὶ τοσαύτας δαπάνας δαπανώμενος³
 καὶ καθ' ἡμέραν ὑπὲρ ὑμῶν κινδυνεύων καὶ ἀποδημῶν
 ὄμως εἰσφορὰν τὴν μὲν τριάκοντα μνᾶς, τὴν δὲ τετρα-
 κισχιλίας δραχμὰς εἰσενήνοχα. ἐπειδὴ δὲ κατέπλευσα ἐπὶ
 Ἀλεξίου ἄρχοντος, εὐθύς ἐγυμνασιάρχουν εἰς Προμή-

1, 3. οἴου] Sic, ut Auger. Marklandum secutus pro vulg. ὄτου
 dedit, tacite a Bekkero est rescriptum.

4θεια καὶ ἐνίκων ἀναλώσας δώδεκα μνᾶς. καὶ ὕστερον¹⁶²
κατέστην χορηγὸς παιδικῶν χορῶν καὶ ἀνήλωσα πλέον ἢ
πεντεκαίδεκα μνᾶς. ἐπὶ δὲ Εὐκλείδου ἄρχοντας κωμω-
δοῖς χορηγῶν Κηφισοδότῳ ἐνίκων καὶ ἀνήλωσα σὺν τῇ
τῆς σκευῆς ἀναθέσει ἑκκαίδεκα μνᾶς, καὶ Παναθηναίοις
τοῖς μικροῖς ἐχορήγουν πυρρῶχισταῖς ἀγενελοῖς καὶ ἀνή-
λωσα ἑπτὰ μνᾶς. νενίκηκα δὲ τριήρει μὲν ἀμιλλώμετος
ἐπὶ Σουνίῳ, ἀναλώσας πεντεκαίδεκα μνᾶς· χωρὶς δὲ
ἀρχιδεωρίας καὶ ἀρρήφορίας καὶ ἄλλα τοιαῦτα, εἰς ἃ
ἔμοι δεδαπάνηται πλέον ἢ τριάκοντα μναῖ. καὶ τούτων
ἧν κατέλεξα, εἰ ἐβουλόμην κατὰ τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ
τόμῳ λειτουργεῖν, οὐδ' ἂν τὸ τέταρτον μέρος ἀνήλωσα.
θτόν δὲ χρόνον, ὃν ἐτριηράρχουν, ἡ ναῦς ἄριστα μοι
ἔπλει παντὸς τοῦ στρατοπέδου. τεκμήριον δὲ τούτου
μέγιστον ὑμῖν ἐρῶ. πρῶτον μὲν γὰρ Ἀλκιβιάδης (ὃν
ἐγὼ περὶ πολλοῦ ἂν ἐποίησάμην μὴ συμπλεῖν μοι) οὔτε
φίλος ὢν οὔτε συγγενῆς οὔτε φυλέτης ἔπλει ἐπὶ τῆς
7έμῃς νεῶς. καίτοι ὑμᾶς οἶμαι εἰδέναι ὅτι στρατηγὸς ὢν,
ὃ ἐξῆν ποιεῖν ὃ τι ἐβούλετο, οὐκ ἂν ποτε ἀνέβῃ ἐπ'
ἄλλην ναῦν εἰ μὴ τὴν ἄριστα πλέουσαν, μέλλων αὐτὸς
κινδυνεύσειν. ἐπειδὴ δὲ ἐκείνους μὲν ὑμεῖς ἐπαύσατε τῆς
8ἀρχῆς, τοὺς δὲ μετὰ Θρασύλλου δέκα εἴλεσθε, οὔτοι
πάντες ἐβούλοντο ἐπὶ τῆς ἐμῆς νεῶς πλεῖν. ἀνέβῃ μέντοι
πολλῶν λοιδοριῶν αὐτοῖς γενομένων Ἀρχέστρατος ὁ
Φρεάριος· ἀποθανόντος δὲ τούτου ἐν Μιτυλήνῃ Ἐρα-
σινίδης μετ' ἐμοῦ συνέπλει. καίτοι οὕτω παρεσκευασμέ-
νην τριήρη πόσα οἴεσθε ἀνηλωκέναι χρήματα, ἢ πόσα
τοὺς πολεμίους εἰργάσθαι κακὰ, ἢ πόσα τὴν πόλιν εὖ
9πεποιηκέναι; τεκμήριον δὲ τούτου μέγιστον· ὅτε γὰρ ἐν
τῇ τελευταίᾳ ναυμαχίᾳ αἱ νῆες διεφθάρησαν, οὐδενός

6, 8. μέγιστον ὑμῖν] ὑμῖν μέγιστον Steph.

7, 1. ὢν om. Steph.

4. κινδυνεύσειν] κινδυνεύειν Steph.

8, 4. Φρεάριος] Φρεάριος Steph.

ib. Ἐρασινίδης] Ἐρασινείδης Steph.

μοι συμπλέοντος στρατηγοῦ (ἵνα καὶ τούτου μνησθῶ, ἐπειδὴ καὶ τοῖς τριηράρχοις ὠργίσθητε διὰ τὴν γενομένην συμφορὰν,) ἐγὼ τὴν τε ἑμαυτοῦ ναῦν ἐκόμισα καὶ τὴν Ναυσιμάχου τοῦ Φαληρέως ἔσωσα. καὶ ταῦτα οὐκ¹⁰ ἀπὸ τύχης ἐγένετο, ἀλλ' ἀπὸ παρασκευῆς τῆς ἐμῆς· εἶχον γὰρ χρήμασι πείσας κυβερνήτην Φαντίαν ἅπαντα τὸν χρόνον, ὃς ἐδόκει τῶν Ἑλλήνων ἄριστος εἶναι· παρεσκευασάμην δὲ καὶ τὸ πλήρωμα πρὸς ἐκεῖνον καὶ τὴν ἄλλην ὑπηρεσίαν ἀκόλουθον. καὶ ταῦθ' ὅτι ἀληθῆ λέγω, πάντες ἐπίστασθε, ὅσοι ἐτυγχάνετε ὄντες ἐκεῖ τῶν στρατιωτῶν. κάλεσον δὲ καὶ Λυσίμαχον.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

Αἱ μὲν τοίνυν σωθεῖσαι τῶν νεῶν δώδεκα ἦσαν·¹¹ ἐγὼ δ' ὑμῖν δύο ἐκόμισα, τὴν ἑμαυτοῦ καὶ τὴν Ναυσιμάχου τριήρη. Καὶ οὕτω πολλοὺς κινδύνους ὑπὲρ ὑμῶν κεινδυνευκῶς καὶ τосαῦτα ἀγαθὰ εἰργασμένος τὴν πόλιν, νυνὶ δέομαι οὐ δωρεὰν, ὥσπερ ἕτεροι ἀντὶ τούτων παρ' ὑμῶν λαβεῖν, ἀλλὰ μὴ στερηθῆναι τῶν ἑμαυτοῦ· ἠγούμενος καὶ ὑμῖν αἰσχρὸν εἶναι παρὰ τε ἐκόντος ἐμοῦ καὶ παρ' ἄκοντος λαμβάνειν. καὶ οὐ τοσοῦτόν μοι μέλει, εἴ με δεῖ τὰ ὄντα ἀπολέσαι· ἐλλ' οὐκ¹² ἂν δεξαίμην ὑβρισθῆναι, οὐδὲ παραστῆναι τοῖς διαδουμένοις τὰς λειτουργίας, ἐμοὶ μὲν ἀχάριστα εἶναι τὰ εἰς ὑμᾶς ἀνηλωμένα, ἐκείνους δὲ δοκεῖν ὀρθῶς βεβουλεῦσθαι, ὅτι ὑμῖν οὐδὲν προεῖνται τῶν σφαιτέρων αὐτῶν. ἂν οὖν ἐμοὶ πεισθῆτε, τὰ τε δίκαια ψηφιεῖσθε καὶ τὰ λυσιτελοῦντα ὑμῖν αὐτοῖς αἰρήσεσθε. ὁρᾷ¹³ τε γὰρ, ὃ ἄνδρες δικασταί, τὰ προσιόντα τῇ πόλει

9, 4. ἐπειδὴ καὶ τοῖς] Sic conl. Markl. ἐπειδὴ δὲ τοῖς Steph. cum MSS., in marg. adnotans: „II. ἐπειδὴ τοῖς.“ (ut scriptum est in Laurentiano.)

10, 2. ἐγένετο] ἐγίγνετο Steph.

11, 5. νυνὶ] νῦν Steph.

ib. ἀντὶ τούτων om. Steph.

13, 2. προσιόντα] Ita emendavit Reisk. librorum MSS. et Stephani lectionem προσόντα. Cf. Or. XXX, '19.

ὡς ὀλίγα ἔστι, καὶ ταῦτα αἷς ὑπὸ τῶν ἐφεσθηκότων ἀρ-
πάζεται· ὥστ' ἄξιον ταύτην ἡγείσθαι πρόσοδον βεβαιο-
τάτην τῇ πόλει, τὰς οὐσίας τῶν θελόντων λειτουργεῖν.
ἂν οὖν εὖ βουλευέσθε, οὐδὲν ἦττον ἐπιμελήσεσθε τῶν
ἡμετέρων χρημάτων ἢ τῶν ἰδίων τῶν ὑμετέρων αὐτῶν.
14 εἰδότες ὅτι ἔξετε πᾶσι χρῆσθαι τοῖς ἡμετέροις, ὥσπερ
καὶ πρότερον. οἶμαι δὲ πάντας ὑμᾶς ἐπίστασθαι ὅτι
τῶν ἐμῶν ἐγὼ πολὺ βελτίων ὑμῖν ἔσομαι ταμίας τῶν τὰ
τῆς πόλεως ὑμῖν ταμιευόντων. ἐὰν δ' ἐμὲ πένητα ποιή-
σητε, καὶ ὑμᾶς αὐτοὺς ἀδικήσετε· ἕτεροι δὲ καὶ ταῦτα
διανεμοῦνται, ὥσπερ καὶ τᾶλλα.

15 Ἄξιον δὲ ἔστιν ἐνθυμηθῆναι ὅτι πολὺ μᾶλλον ὑμῖν¹⁶³
προσῆκει τῶν ὑμετέρων ἐμοὶ διδόναι ἢ τῶν ἐμῶν ἐμοὶ
ἀμφοισβητῆσαι, καὶ πένητα γενόμενον ἐλεῆσαι μᾶλλον ἢ
πλουτοῦντι φθονῆσαι, καὶ τοῖς θεοῖς εὐχέσθαι τοὺς
ἄλλους εἶναι τοιούτους πολίτας, ἵνα τῶν μὲν ἐτέρων μὴ
ἐπιθυμήσωσι, τὰ δὲ σφέτερα αὐτῶν εἰς ὑμᾶς ἀναλίσκω-
16 σιν. ἡγοῦμαι δ', ὡς ἄνδρες δικασταί, (καὶ μηδεὶς ὑμῶν
ἀχθεσθῆ), πολὺ ἂν δικαιότερον ὑμᾶς ὑπὸ τῶν ζητητῶν
ἀπογραφῆναι τὰ ἐμὰ ἔχειν ἢ ἐμὲ νυνὶ κινδυνεύειν ὡς
τοῦ δημοσίου χρήματα ἔχοντα. τοιοῦτον γὰρ ἐμαυτὸν τῇ
πόλει παρῆκω, ὥστ' ἰδίᾳ μὲν φείδομαι, δημοσίᾳ δὲ λει-
τουργῶν ἤδομαι, καὶ οὐκ ἐπὶ τοῖς περιουσίαις μέγα φρο-
17 νῶ, ἀλλ' ἐπὶ τοῖς εἰς ὑμᾶς ἀνηλωμένοις, ἡγούμενος τού-
των μὲν αὐτὸς αἴτιος εἶναι, τὴν δ' οὐσίαν ἐτέρους μοι
καταλιπεῖν, καὶ διὰ ταύτην μὲν ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν ἀδίκως
συκοφαντεῖσθαι, δι' ἐκεῖνα δὲ ὑφ' ὑμῶν δικαίως σώζε-
σθαι. ὥστ' οὐκ ἂν εἰκότως ἕτεροὶ με ἐξητήσαντο παρ'
ὑμῶν, ἀλλὰ καὶ εἴ τις τῶν ἐμῶν φίλων τοιοῦτον ἀγῶνα

13, 4. θελόντων] ἐθελόντων Bekk. e cod. C.

14, 4. δ' ἐμὲ] Hoc tacite reposuit Bekk. pro vulg. δέ με.

15, 5. μὴ ἐπιθυμήσωσι] μὴ addidi auctoribus Contio et Schotto.
Etiam in schedis Brul. adnotatum est hic μὴ vel οὐκ
addendum esse.

16, 5. μὲν] μὲν τῶν Steph. Τῶν, quod iam Taylor. expungen-
dum esse statuerat, auctoritate cod. Laurentiani delevi.

ἠγωνίζετο, ὑμᾶς ἂν ἠξίουν ἐμοὶ δοῦναι τὴν χάριν, καὶ εἰ παρ' ἄλλοις ἐκινδύνευον, ὑμᾶς εἶναι τοὺς δεομένους ὑπὲρ ἐμοῦ. τοῦτο δ' οὐκ ἂν εἰπεῖν ἔχοι τις, ὡς πολλὰς¹⁸ ἀρχὰς ἀρχὰς ἐκ τῶν ὑμετέρων ὠφέλημαι ἢ ὡς αἰσχροῦς δίκας δεδίκασμαι ἢ ὡς αἰσχροῦ τινὸς αἰτιός εἰμι ἢ ὡς τὰς τῆς πόλεως συμφορὰς ἀσμένως εἶδον· ὑπὲρ ἀπάντων δὲ καὶ [τῶν] ἰδίων καὶ τῶν δημοσίων οὕτως ἠγοῦμαι μοι πεπολιτεῦσθαι, καὶ ὑμᾶς εἰδέναι, ὥστε οὐδὲν δεῖ με ἀπολογήσασθαι περὶ αὐτῶν. δέομαι οὖν ὑμῶν, ὡ¹⁹ ἄνδρες δικασταί, τὴν αὐτὴν νῦν περὶ ἐμοῦ γνώμην ἔχειν, ἣν περὶ καὶ ἐν τῷ τέως χρόνῳ, καὶ μὴ μόνον τῶν δημοσίων λειτουργιῶν μεμνηῖσθαι, ἀλλὰ καὶ τῶν ἰδίων ἐπιτηδευμάτων ἐνθυμεῖσθαι· ἠγομένους ταύτην εἶναι τὴν λειτουργίαν ἐπιπουράτην, διὰ τέλους τὸν πάντα χρόνον κόσμιον εἶναι καὶ σώφρονα καὶ μὴθ' ἠδονῆς ἠττηθῆναι μὴθ' ὑπὸ κέρδους ἐπαρθῆναι, ἀλλὰ τοιοῦτον παρασχεῖν ἑαυτὸν, ὥστε μηδένα τῶν πολιτῶν μήτε μέμψασθαι μήτε δίκην τολμῆσαι προσκαλέσασθαι. Οὐκ οὖν²⁰ ἄξιον, ὡς ἄνδρες δικασταί, πειδομένους κατηγοροῖς τοιοῦτοις ἐμοῦ καταψηφίσασθαι, οἳ περὶ ἀσεβείας μὲν ἀγωνιζόμενοι τηλικούτοι γέγονασιν, οὐ δυνάμενοι δ' ὑπὲρ τῶν σφετέρων ἀμαρτημάτων ἀπολογήσασθαι ἑτέρων κατηγορεῖν τολμῶσι. καὶ ὡς Κινησίας οὕτω διακείμενος

- 18, 1. τοῦτο δ' οὐκ ἂν εἰπεῖν ἔχοι] τοῦτό γε εἰπεῖν ἔχοι Steph., in marg. „Π. μετὰ ἐρωτήσεως, Ἐκ τῶν ὑμ. ὠφέλημαι; Οὕτω καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς.“
5. [τῶν] ἰδίων] Articulum, qui a codd. et edit. Stephani abest, e con. Bekkeri addidi.
- ib. τῶν δημοσίων] Articulum, qui in Steph. edit. deest, e Vind. recepit Reisk., quem secutus est Bekk. de libris suis tacens.
6. δεῖ] δεῖν Bekk. e con. Reiskii.
- 19, 4. καὶ vulgo deest: addidit Reisk. e con., Bekk. e Laurentiano, ut videtur.
7. ἠδονῆς] ὑφ' ἠδονῆς Steph.
10. προσκαλέσασθαι] Sic Auger. de Markl. con. et ex Vindob. pro vulg. προκαλέσ.: item Bekk., de libris suis plane tacens.
- 20, 4. οὐ δυνάμενοι] οὐκ ἂν δυνάμενοι Steph.

πλείους στρατείας ἐστράτευται, οὗτοι περὶ τῶν τῆς πό-
 λεως ἀγανακτοῦσι. καὶ ἐξ ὧν μὲν ἡ πόλις εὐδαίμων
 ἔσται, οὐ συμβάλλονται, πάντα δὲ ποιούσιν, ὅπως ὑμεῖς
 21 τοῖς εὐ πεποιηκόσιν ὀργισθήσεσθε. οὗτοι μὲν οὖν, ᾧ
 ἄνδρες δικασταί, ἐν τῷ δήμῳ κατείποεν ὑμῖν τὰ σφέ-
 τερ' αὐτῶν ἐπιτηδεύματα· οὐ γὰρ ἂν ἔχοιμι ὅ τι τού-
 του μείζον αὐτοῖς εὐξαίμην κακόν. ἐγὼ δ' ὑμῶν δέομαι
 καὶ ἰκετεύω καὶ ἀντιβολῶ μὴ καταγνῶναι δωροδοκίαν
 ἐμοῦ μηδ' ἠγήσασθαι τοσαῦτα χρήματα εἶναι, [δι'] ἃ
 22 ἐγὼ βουλευθῆην ἂν τι κακόν τῇ πόλει γενέσθαι. μαινοί-
 μην γὰρ ἂν, ᾧ ἄνδρες δικασταί, εἰ τὴν μὲν πατρίαν
 οὐσίαν φιλοτιμούμενος εἰς ὑμᾶς ἀναλίσκοιμι, ἐπὶ δὲ τῷ
 τῆς πόλεως κακῷ παρὰ τῶν ἄλλων δωροδοκίην. ἐγὼ
 μὲν οὖν, ᾧ ἄνδρες δικασταί, οὐκ οἶδ', οὔστινας ἢ ὑμᾶς
 ἐβουλήθην περὶ ἐμοῦ δικαστὰς γενέσθαι, εἴπερ χρὴ τοὺς
 εὐ πεπονθότας περὶ τῶν εὐ πεποιηκότων εὐχεσθαι τὴν
 23 ψῆφον φέρειν. καὶ μὲν δὴ, ᾧ ἄνδρες δικασταί, (ἐπιθυ-
 μῷ γὰρ καὶ τούτων μνησθῆναι) οὐδεπώποτε λειτουργεῖν
 ὑπὲρ ὑμῶν δέον ἐμνήσθην, εἰ τοσοῦτω πενεστέρους τοὺς
 παῖδας καταλείψω, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον εἰ μὴ προθύμως
 24 ποιήσω τὰ προσταχθέντα· οὐδ' εἴ ποτε κινδυνεύσειν ἐν
 ταῖς ναυμαχίαις μέλλοιμι, οὐδεπώποτ' ἠλέησα οὐδ' ἐδά-
 κρουσα οὐδ' ἐμνήσθην γυναικὸς οὐδὲ παίδων τῶν ἐμαυ-
 τοῦ οὐδ' ἠγούμην δεινὸν εἶναι, εἰ τελευτήσας ὑπὲρ τῆς
 πατρίδος τὸν βίον ὀρφανούς καὶ πατρὸς ἀπεστερημένους
 αὐτοὺς καταλείψω, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον εἰ σωθῆις ἀλσχωρῶς 164
 25 ὀνειδῆ καὶ ἐμαντῶ καὶ ἐκείνοις περιάψω. ἀνθ' ὧν ὑμᾶς

20, 10. ὀργισθήσεσθε] ὀργισθῆσθε Steph.

21, 6. δι' ἃ] Sic dedi de meo pro vulg. ἃ. Cf. commentat. crit.
 p. 16. Quae ibi dicta sunt de rationibus, quas Viri do-
 cti hunc locum emendaturi inierunt, iis adde, Contium
 malle ἃ ἐγὼ λαβῶν et Angerum e schedis Brulart. edi-
 disse ἃ ἐγὼ κερδάνας ἐβουλόμην.

22, 2. ἂν] Haec particula, quam codd. et Steph. om., accessit
 ex editione Bekkeri, qui eam de suo adiecit.

23, 3. ἐμνήσθην om. Steph., addidit Bekk. e Laurent.
 ib. τοσοῦτω] τοσοῦτον Steph.

ἀπαιτῶ νῦν τὴν χάριν, καὶ ἀξιῶ, ἐν τοῖς κινδύνοις ἐμοῦ
 τοιαύτην περὶ ὑμῶν γνώμην ἔχοντας, ὑμᾶς νυνὶ ἐν τῷ
 θαρσάλῳ ὄντας ἐμὲ καὶ τοὺς παῖδας τούτους περὶ
 πολλοῦ ποιήσασθαι· ἡγουμένους ἡμῖν μὲν δεινόν, ὑμῖν
 δὲ αἰσχρὸν εἶναι, εἰ ἀναγκασθησόμεθα ἐπὶ τοιαύταις αἰ-
 τίαις ἄτιμοι γενέσθαι, ἢ στερηθέντες τῶν ὑπαρχόντων
 πένητες εἶναι καὶ πολλῶν ἐνδεεῖς ὄντες περιμέναι, ἀνάξια
 μὲν ἡμῶν αὐτῶν πεπονθότες, ἀνάξια δὲ τῶν εἰς ὑμᾶς
 ὑπηρογμένων. μηδαμῶς, ὡς ἄνδρες δικασταί· ἀλλ' ἀπο-
 ψηφισάμενοι τοιούτοις ἡμῖν χρῆσθε πολίταις οἷοις περ ἐν
 τῷ πρόσθεν χρόνῳ.

25, 8. ἀνάξια, quod pro vulg. ἀξία commendaverant Steph. et
 Cont., receperunt Reisk. Auger. et Bekk., cuius cod. C.
 hanc emendationem confirmare videtur.

9. ἡμῶν] ὑμῶν Steph.

11. ἐν τῷ] Articulum om. Steph.

XXII.

Λ Υ Σ Ι Ο Υ

Κ Α Τ Α Τ Ω Ν Σ Ι Τ Ο Π Ω Λ Ω Ν.

1 **Π**ολλοί μοι προσεληλύθασιν, ὧς ἄνδρες δικασταί, θαυμάζοντες ὅτι ἐγὼ τῶν σιτοπωλῶν ἐν τῇ βουλῇ κατηγοροῦν, καὶ λέγοντες ὅτι ὑμεῖς, εἰ ὡς μάλιστα αὐτοὺς ἀδικεῖν ἠγείσθε, οὐδὲν ἤττον καὶ τοὺς περὶ τούτων ποιούμενους λόγους συκοφαντεῖν νομίζετε. ὅθεν οὖν ἠνάγκασμαι κατηγορεῖν αὐτῶν, περὶ τούτων πρῶτον εἰπεῖν βούλομαι. ἐπειδὴ γὰρ οἱ πρυτάνεις ἀπέδοσαν εἰς τὴν βουλήν περὶ αὐτῶν, οὕτως ἀργίσθησαν αὐτοῖς, ὥστε ἔλεγόν τινες τῶν ῥητόρων ὡς ἀκρίτους αὐτοὺς χρὴ τοῖς ἔνδεκα παραδοῦναι θανάτῳ ζημιῶσαι. ἠγούμενος δὲ ἐγὼ δεινὸν εἶναι τοιαῦτα ἐδίξεσθαι ποιεῖν τὴν βουλήν, ἀναστάς εἶπον ὅτι μοι δοκοῖη κρίνειν τοὺς σιτοπώλας κατὰ τὸν νόμον, νομίζων, εἰ μὲν εἰσιν ἄξια θανάτου εἰργασμένοι, ὑμᾶς οὐδὲν ἤττον ἡμῶν γνώσεσθαι τὰ δίκαια, εἰ δὲ μηδὲν ἀδικοῦσιν, οὐ δεῖν αὐτοὺς ἀκρίτους ἀπολωθλέναι. πεισθείσης δὲ τῆς βουλῆς ταῦτα, διαβάλλειν ἐπεχείρουν με λέγοντες ὡς ἐγὼ σωτηρίας οὕνεκα τῆς τῶν σιτοπωλῶν τοὺς λόγους τούτους ἐποιούμην. πρὸς μὲν

3, 2. οὕνεκα] εἴνεκα Steph.

οὖν τὴν βουλὴν, ὅτ' ἦν αὐτοῖς ἡ κρίσις, ἔργῳ ἀπελο-
 γησάμην· τῶν γὰρ ἄλλων ἡσυχίαν ἀρόντων ἀναστὰς αὐ-
 τῶν κατηγοροῦν, καὶ πᾶσι φανερόν ἐποίησα ὅτι οὐχ ὑπὲρ
 τούτων ἔλεγον, ἀλλὰ τοῖς νόμοις τοῖς κειμένοις ἐβοή-
 θουν. ἠρξάμην μὲν οὖν τούτων ἔνεκα· δεδιὼς δὲ τὰς⁴
 αἰτίας αἰσχρὸν ἠγοῦμαι πρότερον παύσασθαι, πρὶν ἂν
 ὑμεῖς περὶ αὐτῶν ὅ τι ἂν βούλησθε ψηφίσησθε. καὶ⁵
 πρῶτον μὲν ἀνάβηθι καὶ εἶπε σύ ἐμοί, μέτοικος εἶ;
 Ναί. Μετοικεῖς δὲ πρότερον ὡς πεισόμενος τοῖς νόμοις
 τοῖς τῆς πόλεως, ἢ ὡς ποιήσων ὅ τι ἂν βούλη; Ὡς πει-
 σόμενος. Ἄλλο τι οὖν οὐκ ἀξιοῖς ἢ ἀποθανεῖν, εἴ τι
 πεποίηκας παρὰ τοὺς νόμους, ἐφ' οἷς θάνατος ἢ ζημία;
 Ἐγώ γε. Ἀπόκριται δὴ μοι, εἰ ὁμολογεῖς πλείω σῖτον
 συμπρίασθαι πεντήκοντα φορμῶν, ὧν ὁ νόμος ἐξεῖναι
 κελεύει. Ἐγὼ τῶν ἀρχόντων κελευόντων συνεπριάμην.
 Ἄν μὲν τοίνυν ἀποδείξῃ, ὧ ἄνδρες δικασταί, ὡς ἔστι⁶
 νόμος, ὃς κελεύει τοὺς σιτοπώλας συνωνεῖσθαι τὸν σῖτον,
 ἂν οἱ ἄρχοντες κελεύωσιν, ἀποψηφίσασθε· εἰ δὲ μὴ, δι-
 καιὸν ὑμᾶς καταψηφίσασθαι. ἡμεῖς γὰρ ὑμῖν παρεσχό-
 μεθα τὸν νόμον, ὃς ἀπαγορεύει μηδένα τῶν ἐν τῇ πό-
 λει πλείω σῖτον πεντήκοντα φορμῶν συνωνεῖσθαι. χρῆν⁷
 μὲν τοίνυν, ὧ ἄνδρες δικασταί, ἱκανὴν εἶναι ταύτην
 τὴν κατηγορίαν, ἐπειδὴ οὗτος μὲν ὁμολογεῖ συμπρίασθαι,
 ὁ δὲ νόμος ἀπαγορεύων φαίνεται, ὑμεῖς δὲ κατὰ τοὺς
 νόμους ὁμωμόκατε ψηφιεῖσθαι· ὅμως δ' ἵνα πεισθῆτε
 ὅτι καὶ κατὰ τῶν ἀρχόντων ψεύδονται, ἀνάγκη καὶ μα-
 κρότερον εἰπεῖν περὶ αὐτῶν. ἐπειδὴ γὰρ οὗτοι τὴν αἰ-⁸
 τίαν εἰς ἐκείνους ἀνέφερον, παρακαλέσαντες τοὺς ἄρχον-

3, 4. ἀπελογησάμην, quod Reisk. de suo dederat, Bekk. quoque
 exhibet, nulla memorata varietate. ἀπελογισάμην Steph.

5, 2. καὶ om. Steph. et libri MSS., excepto Vindobonensi.
 ib. εἶπε σύ ἐμοί] εἰ πέρσαι ἐμοί Steph.

6, 6. πλείω, quod addendum esse primi statuerant Steph. et
 Cont., Bekk. videtur in Laurentiano invenisse: ceteri codd.
 et Steph. om.

7, 1. χρῆν coni. Reisk. χρῆ MSS. et Steph.

τας ἠρωτῶμεν. καὶ οἱ μὲν δύο οὐδὲν ἔφασαν εἰδέναι τοῦ πράγματος, Ἄνυτος δ' ἔλεγεν ὡς τοῦ προτέρου χειμῶνος, ἐπειδὴ τίμιος ἦν ὁ σῖτος, τούτων ὑπερβαλλόντων ἀλλήλους καὶ πρὸς σφᾶς αὐτοὺς μαχομένων συμβουλεύσειεν αὐτοῖς παύσασθαι φιλονεικοῦσιν, ἡγούμενος συμφέρειν ὑμῖν τοῖς παρὰ τούτων ὄνομαμένοις ὡς ἀξιώτατον τούτους πρίασθαι· δεῖν γὰρ αὐτοὺς ὀβολῶ μόνον θπωλεῖν τιμιώτερον. ὡς τοίνυν οὐ συμπριαμένους καταθέσθαι ἐκέλευεν αὐτοὺς, ἀλλὰ μὴ ἀλλήλοις ἀντωνεῖσθαι συνεβούλευεν, αὐτὸν ὑμῖν Ἄνυτον μάρτυρα παρέξομαι, καὶ ὡς οὗτος μὲν ἐπὶ τῆς προτέρας βουλῆς τούτους εἶπε τοὺς λόγους, οὗτοι δ' ἔτι τῆτες συνωνούμενοι φαίνονται.

MARTYS.

- 10 Ὅτι μὲν τοίνυν οὐχ ὑπὸ τῶν ἀρχόντων κελευσθέντες συνεπρίαντο τὸν σῖτον, ἀκηκόατε. ἡγοῦμαι δ', ἂν ὡς μάλιστα περὶ τούτων ἀληθῆ λέγωσιν, οὐχ ὑπὲρ αὐτῶν αὐτοὺς ἀπολογήσεσθαι, ἀλλὰ τούτων κατηγορήσειν· περὶ γὰρ ὧν εἰσὶ νόμοι διαρρήδην γεγραμμένοι, πῶς οὐ χρηθὶ διδόναι δίκην καὶ τοὺς μὴ πειθομένους καὶ τοὺς 11 κελεύοντας τούτοις τάναντία πράττειν; Ἀλλὰ γὰρ, ὧ ἄνδρες δικασταί, οἶομαι αὐτοὺς ἐπὶ μὲν τοῦτον τὸν λόγον οὐκ ἐλεύσεσθαι· ἴσως δ' ἐροῦσιν, ὥσπερ καὶ ἐν τῇ

8, 3. ἠρωτῶμεν] Hanc Contii et Taylori coniecturam C. videtur confirmasse ἠρώτων με Steph. Eadem lectio vel ἠρώτων μὲν est in ceteris MSS.

5. ὑπερβαλλόντων] ὑπερβαλότων Steph.

9, 3. παρέξομαι] Post h. v. vulgo olim titulus *MARTYS* ponebatur, sed auctoribus Marklando et Tayloro Reisk. et sequentes editores eum post φαίνονται collocarunt. Bekkerus hoc tantum dicit ad vers. 6., codicem C. pro *MARTYS* pluralem *MARTTRES* exhibere. (Contius v. αὐτὸν ὑμῖν Ἄνυτον μ. παρέξομαι una cum titulo post φαίν. ponit.)

5. ἔτι τῆτες] Sic lectionem vulgatam ἐπίτηδες, quam Bekk. et Brem. retinuerunt, cum Reiskio mutavi. In eius editione quidem legitur ἐπὶ τῆτες, sed ἔτι τῆτες dare enim voluisse adnotatio satis docet. — ἐπὶ τῆσδε vel ἔτ' ἐπὶ τῆσδε coni. Bekk.

10, 3. αὐτῶν] αὐτῶν Steph.

βουλῆ, ὡς ἐπ' εὐνοίᾳ τῆς πόλεως συνεωνοῦντο τὸν σῖτον, ἵν' ὡς ἀξιότατον ὑμῖν πωλοῖεν. μέγιστον δ' ὑμῖν ἐρῶ καὶ περιφανέστατον τεκμήριον ὅτι ψεύδονται. ἐχορῆν¹² γὰρ αὐτοὺς, εἴπερ ὑμῶν ἕνεκα ἔπραττον ταῦτα, φάινεσθαι τῆς αὐτῆς τιμῆς πολλὰς ἡμέρας πωλοῦντας, ἕως ὃ συνεωνημένος αὐτοὺς ἐπέλιπε· νυνὶ δ' ἐνίστε τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἐπώλουν δραχμῇ τιμιώτερον, ὥσπερ κατὰ μέδιμνον συνεωνούμενοι· καὶ τούτων ὑμᾶς μάρτυρας παρεχομαι. δεινὸν δέ μοι δοκεῖ εἶναι, εἰ, ὅταν μὲν εἰσφορὰν¹³ εἰσενεγκεῖν δέη, ἦν πάντες εἴσεσθαι μέλλουσιν, οὐκ ἐθέλουσιν, ἀλλὰ πενίαν προφασίζονται, ἐφ' οἷς δὲ θάνατός ἐστιν ἢ ζημία καὶ λαθεῖν αὐτοῖς συνέφερε, ταῦτα ἐπ' εὐνοίᾳ φασὶ τῇ ὑμετέρᾳ παρανομῆσαι. καίτοι πάντες ἐπίστασθε ὅτι τούτοις ἥκιστα προσήκει τοιούτους ποιεῖσθαι λόγους. τάναντία γὰρ αὐτοῖς καὶ τοῖς ἄλλοις συμφέρει. τότε γὰρ πλεῖστα κερδαίνουσιν, ὅταν κακοῦ τινὸς ἀπαγγελθέντος τῇ πόλει τίμιον τὸν σῖτον πωλῶσιν. οὕτω δ' ¹⁴ ἄσμενοι τὰς συμφορὰς τὰς ὑμετέρας ὀρῶσιν, ὥστε τὰς μὲν πρότεροι τῶν ἄλλων πυνθάνονται, τὰς δ' αὐτοὶ λογοποιοῦσιν, ἢ τὰς ναῦς διεφθάρθαι τὰς ἐν τῷ Πόντῳ, ἢ ὑπὸ Λακεδαιμονίων ἐκπλεύσας συνειληφθαι, ἢ τὰ ἐμπόρια κεκλείσθαι, ἢ τὰς σπονδὰς μέλλειν ἀπορῶρηθῆσεσθαι. καὶ εἰς τοῦτ' ἔχθρας ἐληλύθασιν, ὥστ' ἐν¹⁵ τούτοις τοῖς καιροῖς ἐπιβουλεύουσιν ὑμῖν, ἐν οἷσπερ οἱ πολέμιοι. ὅταν γὰρ μάλιστα σίτου τυγχάνητε δεόμενοι, ἀναρπάζουσιν οὗτοι καὶ οὐκ ἐθέλουσι πωλεῖν· ἵνα μὴ περὶ τῆς τιμῆς διαφερώμεθα, ἀλλ' ἀγαπῶμεν, ἂν ὅποσοντινοσοῦν πριάμενοι παρ' αὐτῶν ἀπέλθωμεν. ὥστ' ἐνίστε εἰρήνης οὔσης ὑπὸ τούτων πολιορκούμεθα. οὕτω¹⁶ δὲ πάλαι περὶ τῆς τούτων πανουργίας καὶ κακονοίας ἢ

11, 5. ὑμῖν] ἡμῖν Steph.

12, 2. ἕνεκα] οἵνεκα Steph.

13, 2. εἴσεσθαι] οἴσεσθαι Steph.

14, 3. αὐτοὶ est Marklandi emendatio. οὗτοι libri MSS. et Steph.

4. διεφθάρθαι] ἐφθάρθαι Steph.

15, 2. ὑμῖν] Sic tacite dedit Bekk. ἡμῖν Steph. et Brem.

πόλις ἔγνωκεν, ὥστ' ἐπὶ μὲν τοῖς ἄλλοις ὀνίοις ἅπασιν
 τοὺς ἀγορανόμους φύλακας κατεστήσατε, ἐπὶ δὲ ταύτῃ
 μόνῃ τῇ τέχνῃ χωρὶς σιτοφύλακας ἀποκληροῦτε· καὶ πολ-
 λάκις ἤδη παρ' ἐκείνων πολιτῶν ὄντων δίκην τὴν μεγί-
 στην ἐλάβετε, ὅτι οὐχ οἰοί τ' ἦσαν τῆς τούτων πονη-
 ρίας ἐπικρατῆσαι. καίτοι τί χρὴ αὐτοὺς τοὺς ἀδικούντας
 ὑφ' ὑμῶν πάσχειν, ὅποτε καὶ τοὺς οὐ δυναμένους φυ-
 17λάττειν ἀποκτείνετε; Ἐνθυμείσθαι δὲ χρὴ ὅτι ἀδύνατον
 ὑμῖν ἐστὶν ἀποψηφίσασθαι. εἰ γὰρ ἀπογνώσεσθε ὁμολο-
 γούντων αὐτῶν ἐπὶ τοὺς ἐμπόρους συνίστασθαι, δόξεθ'
 ὑμεῖς ἐπιβουλεύειν τοῖς εἰσπλέουσιν. εἰ μὲν γὰρ ἄλλη
 τινὰ ἀπολογία ἐποιοῦντο, οὐδεὶς ἂν εἶχε τοῖς ἀποψη-
 φισαμένοις ἐπιτιμᾶν, (ἐφ' ὑμῖν γὰρ ὁποτέρους βούλεσθε
 πιστεύειν·) νῦν δὲ πῶς οὐ δεινὰ ἂν θόξαίτε ποιεῖν, εἰ
 18τοὺς ὁμολογοῦντας παρανομεῖν ἀζημίους ἀφήσετε; ἀνα-
 μνήσθητε δὲ, ὧ ἄνδρες δικασταί, ὅτι πολλῶν ἤδη ἐχόν-
 των ταύτην τὴν αἰτίαν [λαμβάνειν] καὶ μάρτυρας παρε-
 χομένων θάνατον κατέγνωτε, πιστοτέρους ἡγησάμενοι¹⁶⁶
 τοὺς τῶν κατηγορῶν λόγους. καίτοι πῶς ἂν οὐ θαυμα-
 στὸν εἶη, εἰ περὶ τῶν αὐτῶν ἁμαρτημάτων δικάζοντες
 μᾶλλον ἐπθυμεῖτε παρὰ τῶν ἀρνούμενων δίκην λαμβά-
 19νειν; καὶ μὲν δὴ, ὧ ἄνδρες δικασταί, πᾶσιν ἡγοῦμαι
 φανερὸν εἶναι ὅτι οἱ περὶ τῶν τοιούτων ἀγῶνες κοινό-
 τατοι τυγχάνουσιν ὄντες τοῖς ἐν τῇ πόλει· ὥστε πεύσον-
 ται ἤντινα γνώμην περὶ αὐτῶν ἔχετε· ἡγούμενοι, ἂν
 μὲν θάνατον αὐτῶν καταγνώτε, κοσμιωτέρους ἔσεσθαι
 τοὺς λοιπούς· ἂν δ' ἀζημίους ἀφήτε, πολλὴν ἄδειαν
 αὐτοῖς ἐψηφισμένοι ἔσεσθε ποιεῖν ὅ τι ἂν βούλωνται.
 20Χρὴ δὲ, ὧ ἄνδρες δικασταί, μὴ μόνον τῶν παρεληλυθό-
 των ἕνεκα αὐτοὺς κολάζειν, ἀλλὰ καὶ παραδείγματος

16, 5. σιτοφύλακας] σιτοφύλακος Steph.

9. τοὺς οὐ] τοὺς μὴ Steph.

17, 2. ὑμῖν ἐστὶν] ἐστὶν ὑμῖν Steph.

18, 3. [λαμβάνειν] Hoc verbum plane expunxit Brem.

20, 2. ἕνεκα] οὕνεκα Steph.

ἔνεκα τῶν μελλόντων ἔσεσθαι· οὕτω γὰρ ἔβονται μόγις ἀνεκτοί· ἐνθυμείσθε δ' ὅτι ἐκ ταύτης τῆς τέχνης πλεῖστοι περὶ τοῦ σώματος εἰσιν ἠγωνισμένοι· καὶ οὕτω μεγάλα ἐξ αὐτῆς ὠφελοῦνται, ὥστε μᾶλλον αἰροῦνται καθ' ἑκάστην ἡμέραν περὶ τῆς ψυχῆς κινδυνεύειν ἢ παύσασθαι παρ' ὑμῶν ἀδίκως κερδαίνοντες. καὶ μὲν δὴ οὐδ' ἂν²¹ ἀντιβολῶσιν ὑμᾶς καὶ ἰκετεύωσι, δικαίως ἂν αὐτοὺς ἐλεήσατε, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον τῶν τε πολιτῶν οἱ διὰ τὴν τούτων πονηρίαν ἀπέθνησκον, καὶ τοὺς ἐμπόρους, ἐφ' οἷς οὗτοι συνέστησαν· οἷς ὑμεῖς χαριεῖσθε καὶ προθυμοτέρους ποιήσετε, δίκην παρ' αὐτῶν λαμβάνοντες. εἰ δὲ μὴ, τίν' αὐτοὺς οἴεσθε γνώμην ἔξειν, ἐπειδὴν πύθωνται ὅτι τῶν καπήλων, οἱ τοῖς εἰσπλέουσιν ὠμολόγησαν ἐπιβουλεύειν, ἀπεψηφίσασθε.

Οὐκ οἶδ' ὅ τι δεῖ πλείω λέγειν· περὶ μὲν γὰρ τῶν²² ἄλλων τῶν ἀδικούντων, ὅτε δικάζονται, δεῖ παρὰ τῶν κατηγόρων πυθέσθαι, τὴν δὲ τούτων πονηρίαν ἅπαντες ἐπίστασθε. ἂν οὖν τούτων καταψηφίσθησθε, τά τε δίκαια ποιήσετε καὶ ἀξιώτερον τὸν σῆτον ἀνήσεσθε· εἰ δὲ μὴ, τιμωτέρον.

20, 6. αἰροῦνται, quod coniectura assecuti erant Markl. et Tayl. pro vulg. αἰτοῦνται, codice C., ut videtur, confirmatum est.

21, 7. τίν' αὐτοὺς, ut coniecerat Reisk., Laurentianus praebet: ceteri codd. et Steph. τὴν αὐτήν.

8. εἰσπλέουσιν] Sic dedi e Reiskii conii. (vid. eius Var. lect.) ἐκπλέουσιν libri MSS. et Steph.

XXIII.

Λ Υ Σ Ι Ο Υ

ΚΑΤΑ ΠΑΓΚΛΕΩΝΟΣ, ΟΤΙ ΟΥΚ ΗΝ
ΠΛΑΤΑΙΕΥΣ

1 Πολλὰ μὲν λέγειν, ὧ ἄνδρες δικασταί, περὶ τούτου τοῦ πράγματος οὐτ' ἂν δυναίμην οὔτε μοι δοκεῖ δεῖν· ὡς δὲ ὀρθῶς τὴν δίκην ἔλαχον τούτῳ Παγκλέωνι οὐκ ὄντι Πλαταιεῖ, τοῦτο ὑμῖν πειράσομαι ἀποδείξαι. ὡς γὰρ ἀδικῶν με πολὺν χρόνον οὐκ ἐπαύετο, ἐλθὼν ἐπὶ τὸ γναφεῖον, ἐν ᾧ εἰργάζετο, προσεκαλεσάμην αὐτὸν πρὸς τὸν πολέμαρχον, νομίζων μέτοικον εἶναι. εἰπόντος δὲ τούτου ὅτι Πλαταιεὺς εἶη, ἠρόμην ὁπόθεν δημοτεύοιτο, παραινέσαντός τινος τῶν παρόντων προσκαλέσασθαι καὶ πρὸς τὴν φυλὴν, ἥστινος εἶναι σκήπτοιο. ἐπειδὴ δὲ ἀπεκρίνατο ὅτι Δεκελειόθεν, προσκαλεσάμενος αὐτὸν καὶ πρὸς τοὺς τῆ Ἰπποθοωντίδι δικάζοντας, ἐλθὼν ἐπὶ τὸ κουρεῖον τὸ παρὰ τοὺς Ἑρμᾶς, ἵνα οἱ Δεκελεῖς προσφοιτῶσιν, ἠρώτων, οὓς τε ἐξευρίσκοιμι Δεκελέων ἐπυυθανόμην εἴ τινα γινώσκοιεν Δεκελειόθεν δημοτευόμενον Παγκλέωνα. ἐπειδὴ δὲ οὐδεὶς ἔφασκεν γινώσκειν αὐτὸν, πυθόμενος ὅτι καὶ ἑτέρας δίκας τὰς

2, 5. ὁπόθεν, quod Markl. proposuerat pro vulg. ὁπότε, est in editionibus Bekk. et Brem. sine varietate.

μὲν φύγοι, τὰς δ' ὠφλήκοι παρὰ τῷ πολεμάρχῳ, ἔλαχον καὶ ἐγώ. Πρῶτον μὲν οὖν ὑμῖν Δεκελείαν οὐς ἠρόμην⁴ μάρτυρας παρέξομαι· ἔπειτα δὲ καὶ τῶν ἄλλων τῶν λαχόντων τε δίκας αὐτῷ πρὸς τὸν πολέμαρχον καὶ καταδικασαμένων, ὅσοι τυγχάνουσι παρόντες. καὶ μοι ἐπίλαβε τὸ ὕδωρ.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

Ἐκ μὲν τούτων πεισθεὶς πρὸς τὸν πολέμαρχον αὐ⁵ τῷ τὴν δίκην ἔλαχον· ἐπειδὴ δὲ μοι αὐτὴν ἀντεγράψατο 167 μὴ εἰσαγώγιμον εἶναι, περὶ πολλοῦ ποιούμενος μηδενὶ δόξαι ὑβρίξειν βούλεσθαι μᾶλλον ἢ δίκην λαβεῖν ὧν ἠδικήθη, πρῶτον μὲν Εὐθύκριτον, ὃν πρεσβύτατόν τε Πλαταιέων ἐγίνωσκον καὶ μάλιστα φόμην εἰδέναι, ἠρόμην εἴ τινα γινώσκουσι Ἰππαρμόδωρον υἱὸν Παγκλέωνα Πλαταιέα· ἔπειτα δὲ, ἐπειδὴ ἐκεῖνος ἀπεκρίνατό μοι ὅτι⁶ τὸν Ἰππαρμόδωρον μὲν γινώσκουσι, υἱὸν δὲ ἐκείνου οὐδένα οὔτε Παγκλέωνα οὔτε ἄλλον οὐδένα εἰδείη ὄντα, ἠρώτων δὴ καὶ τῶν ἄλλων ὅσους ἤδειν Πλαταιέας ὄντας. πάντες οὖν ἀγνοοῦντες τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ἀκριβέστατα ἂν ἔφασάν με πυνθέσθαι, ἐλθόντα εἰς τὸν γλαυρον τυρὸν τῇ ἔνῃ καὶ νέᾳ· ταύτῃ γὰρ τῇ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς ἐκάστου ἐκεῖσε συλλέγεσθαι τοὺς Πλαταιέας. ἐλθὼν οὖν⁷ εἰς τὸν τυρὸν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐπυνθανόμην αὐτῶν εἴ τινα γινώσκουσι Παγκλέωνα πολίτην σφέτερον. καὶ οἱ μὲν ἄλλοι οὐκ ἔφασαν γινώσκουσι, εἷς δὲ τις εἶπεν ὅτι τῶν μὲν πολιτῶν οὐδενὶ εἰδείη τοῦτο ὃν τὸ ὄνομα, δοῦλον μὲντοι ἔφη ἑαυτοῦ ἀφεστῶτα εἶναι Παγκλέωνα, τὴν τε ἡλικίαν λέγων τὴν τούτου καὶ τὴν τέχνην, ἣ οὗτος χρῆται. ταῦτ' οὖν ὡς ἀληθῆ ἔστι, τὸν τε Εὐθύκριτον,⁸ ὃν πρῶτον ἠρόμην, καὶ τῶν ἄλλων Πλαταιέων ὅσοις προσῆλθον, καὶ τὸν ὃς ἔφη δεσπότης τούτου εἶναι, μάρτυρας παρέξομαι. καὶ μοι ἐπίλαβε τὸ ὕδωρ.

3, 7. ὠφλήκοι] ὄφληκοι Steph.

5, 4. βούλεσθαι μᾶλλον] μᾶλλον βούλεσθαι Bekk. et Brem.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

- 9 Ἡμέραις τοίνυν μετὰ ταῦτα οὐ πολλαῖς ὕστερον ἰδὼν ἀγόμενον τουτουὶ Παγκλέωνα ὑπὸ Νικομήδους, ὃς ἔμαρτύρησεν αὐτοῦ δεσπότης εἶναι, προσῆλθον βουλόμενος εἰδέναι ὁποῖόν τι περὶ αὐτοῦ πραχθήσοιτο. τότε μὲν οὖν, ἐπειδὴ ἐπαύσαντο μαχόμενοι, εἶπόν τινες τῶν τούτῳ παρόντων ὅτι εἴη αὐτῷ ἀδελφός, ὃς ἐξαιρήσοιτο αὐτὸν εἰς ἐλευθερίαν. ἐπὶ τούτοις ἐγγυησάμενοι παρέξεν
- 10 εἰς ἀγορὰν ᾧχοντο ἀπιόντες. τῇ δ' ὕστεραία τῆς τε ἀντιγραφῆως ἔνεκα ταυτησί καὶ αὐτῆς τῆς δίκης ἔδοξέ μοι χρῆναι μάρτυρας λαβόντι παραγενέσθαι, ἵν' εἰδείην τὸν τ' ἐξαιρησόμενον αὐτὸν καὶ ὅ τι λέγων ἀφαιρήσοιτο. ἐφ' οἷς μὲν οὖν ἐξηγγυήθη, οὔτε ἀδελφός οὔτε ἄλλος οὐδεὶς ἦλθε, γυνὴ δὲ φάσκουσα αὐτῆς αὐτὸν εἶναι δοῦλον, ἀμφισβητοῦσα τῷ Νικομήδει, καὶ οὐκ ἔφη ἐάσειν
- 11 αὐτὸν ἄγειν. ὅσα μὲν οὖν αὐτόθι ἐβρόθήθη, πολὺς ἂν εἴη μοι λόγος διηγείσθαι· εἰς τοῦτο δὲ βιαιότητος ἦλθον οἷ τε παρόντες τούτῳ καὶ αὐτὸς οὗτος, ὥστε ἐθέλοντος μὲν τοῦ Νικομήδους, ἐθελούσης δὲ τῆς γυναικὸς ἀφιέναι, εἴ τις ἢ εἰς ἐλευθερίαν τοῦτον ἄγοι ἢ φάσκων ἑαυτοῦ δοῦλον εἶναι, τούτων οὐδὲν ποιήσαντες ἀφελόμενοι ᾧχοντο. ὡς οὖν τῇ τε προτεραίᾳ ἐπὶ τούτοις ἐξηγγυήθη καὶ τότε βίᾳ ᾧχοντο ἀφελόμενοι αὐτὸν, μάρτυρας παρέξομαι ὑμῖν. καὶ μοι ἐπίλαβε τὸ ὕδωρ.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

- 12 Ῥάδιον τοίνυν εἰδέναι ὅτι οὐδ' αὐτὸς Παγκλέων νομίζει ἑαυτὸν μὴ ὅτι Πλαταιέα εἶναι, ἀλλ' οὐδ' ἐλεύθερον. ὅστις γὰρ ἐβουλήθη βίᾳ ἀφαιρεθεὶς ἐνόχους κα-

10, 1. ἀντιγραφῆως] Sic cum Bekk. et Brem. e Laurentiano dedi. ἀντιγραφῆς Steph. cum ceteris libris.

11, 5. ἄγοι ἢ] ἢ uncis inclusit Bekk.

ib. φάσκων] Sic legitur in libris MSS. et Aldin. φάσκοι Steph. Cf. quae dixi de hoc loco in Commentat. crit. p. 19.

10. ΜΑΡΤΥΡΕΣ] Hunc titulum, quem e Stephani [et Contii] conii. addiderat Reisk., tacite reposuerunt Bekk. et Brem.

ταστήσαι τοὺς ἑαυτοῦ ἐπιτηδείους τοῖς βιαίοις, μᾶλλον ἢ κατὰ τοὺς νόμους εἰς τὴν ἐλευθερίαν ἐξαιρεθεὶς δίκην λαβεῖν παρὰ τῶν ἀγόντων αὐτόν, οὐδενὶ χαλεπὸν γινῶναι ὅτι εὖ εἰδὼς ἑαυτὸν ὄντα δοῦλον ἔδεισεν ἐγγυητὰς καταστήσας περὶ τοῦ σώματος ἀγωνίσασθαι.

Ὅτι μὲν οὖν Πλαταιεὺς εἶναι πολλοῦ δεῖ, οἶμαι¹³ ὑμᾶς ἐκ τούτων σχεδόν τι γινώσκειν· ὅτι δὲ οὐδ' οὗτος, ὃς ἄριστα οἶδε τὰ αὐτοῦ, ἠγγήσατο δόξαι ἂν ὑμῖν Πλαταιεὺς εἶναι, ἐξ ὧν ἔπραξε, ῥαδίως μαθήσεσθε. ἐν τῇ ἀντωμοσίᾳ γὰρ τῆς δίκης, ἣν αὐτῷ ἔλαχεν Ἀριστόδικος οὐτοσί, ἀμφισβητῶν μὴ πρὸς τὸν πολέμαρχον εἶναι οἱ τὰς δίκας διεμαρτυρήθη μὴ Πλαταιεὺς εἶναι· ἐπισκηψά-¹⁴μενος δὲ τῷ μάρτυρι οὐκ ἐπεξῆλθεν, ἀλλ' εἶασε καταδικάσασθαι αὐτοῦ τὸν Ἀριστόδικον. ἐπεὶ δὲ ὑπερήμερος ἐγένετο, ἐξέτισε τὴν δίκην, καθότι ἔπειθε. καὶ τούτων, ὡς ἀληθῆ ἔστι, μάρτυρας ἐγὼ παρῆξομαι ὑμῖν. καὶ μοι ἐπίλαβε τὸ ὕδωρ.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

Πρὶν τοίνυν ταῦτα ὁμολογηθῆναι αὐτῷ, δεδιὼς τὸν¹⁵ 168 Ἀριστόδικον, μεταστὰς ἐντεῦθεν Θήβησι μετώκει. καίτοι οἶμαι εἰδέναι ὑμᾶς ὅτι, εἶπερ ἦν Πλαταιεὺς, πανταχοῦ μᾶλλον ἢ Θήβησιν εἰκὸς ἦν αὐτὸν μετοικῆσαι. ὡς οὖν ᾄκει

13, 1. Πλαταιεὺς εἶναι] Bekkerus, Πλαταιεὺς εἶναι in C. et X., εἶναι Πλαταιεὺς vulgo legi dicens, errat: nam in nulla editione hic comparet εἶναι Πλατ. Suspicio igitur, versu 3. C. et X. pro vulgari εἶναι Πλατ. exhibere Πλαταιεὺς εἶναι, quod cum Altero e Vindob. dedi.

14, 1. ἐπισκηψάμενος, quod de Taylori coniectura pro vulg. ἐπισκεψάμενος dederunt Reisk. et Auger., est in editionibus Bekk. et Bremii sine varietate. Eodem modo legendum esse etiam Contius statuit, Steph. autem conii. ἐπισκηψάμενος.

3. αὐτοῦ] Sic, ut de suo scripserat Reisk., Bekk. in X. reperit. Ceteri libri MSS. et Steph. αὐτόν.

15, 4. εἰκὸς ἦν] ἦν εἰκὸς Steph.

ib. ᾄκει] Bekk. et Brem. post hoc verbum Marklando auctore ἐκεῖ adiecerunt, uncis tamen inclusum.

πολὺν χρόνον, τούτων ὑμῖν μάρτυρας παρέξομαι. καὶ
μοι ἐπίλαβε τὸ ὕδωρ.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

Ἐξαρκεῖν μοι νομίζω τὰ εἰρημένα, ὧ ἄνδρες δικασ-
ται· ἐὰν γὰρ διαμνημονεύητε, οἶδ' ὅτι τὰ τε δίκαια
καὶ τὰ ληθῆ ψηφιεῖσθε, καὶ ἃ ἐγὼ ὑμῶν θέομαι.

15, 5. τούτων ὑμῖν] ὑμῖν om. Bekk. nullam commemorans caus-
sam cur fecerit.

XXIV.

Λ Τ Σ Ι Ο Υ

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΙΣΑΓΓΕΛΙΑΝ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΜΗ
ΔΙΔΟΣΘΑΙ ΤΩ ΑΙΤΝΑΤΩ ΑΡΓΥΡΙΟΝ.

Οὐ πολλοῦ δέω χάριν ἔχειν, ὧ βουλή, τῷ κατηγορῶ,¹
ὅτι μοι παρεσκεύασε τὸν ἀγῶνα τουτοῦ· πρότερον γὰρ
οὐκ ἔχων πρόφασιν, ἐφ' ἧς τοῦ βίου λόγον δόλην, νυνὶ
διὰ τοῦτον εἴληφα. καὶ πειράσσομαι τῷ λόγῳ τοῦτον μὲν
ἐπιδειῖξαι ψευδόμενον, ἑμαυτὸν δὲ βεβιωκότα μέχρι τῆσδε
τῆς ἡμέρας ἐπαίνου μᾶλλον ἄξιον ἢ φθόνου· διὰ γὰρ
οὐδὲν ἄλλο μοι δοκεῖ παρασκευάσαι τόνδε μοι τὸν κιν-
δυνον οὗτος ἢ διὰ φθόνου. καίτοι ὅστις τούτοις φθο-²
νεῖ, οὗς οἱ ἄλλοι ἐλεοῦσι, τίνος ἂν ὑμῖν ὁ τοιοῦτος
ἀποσχέσθαι δοκεῖ πονηρίας; εἰ μὲν γὰρ ἕνεκα χρημάτων,
συκοφαντεῖ· εἰ δ' ὡς ἐχθρὸν ἑαυτοῦ με τιμωρεῖται, ψεύ-
δεται· διὰ γὰρ τὴν πονηρίαν αὐτοῦ οὔτε φίλῳ οὔτε
ἐχθρῷ πώποτε ἐχρησάμην αὐτῷ. ἤδη τοίνυν, ὧ βουλή,³
δῆλός ἐστι φθονῶν, ὅτι τοιαύτη κεχρημένος συμφορᾷ
τούτου βελτίων εἰμι πολίτης. καὶ γὰρ οἶμαι δεῖν, ὧ

1, 1. οὐ πολλοῦ] Sic Laurentianus: ceteri libri MSS. et Steph. omittunt particulam negativam.

2. πρότερον γὰρ] γὰρ, quod de Marklandi coni. addiderunt Reisk. et Auger., e C. cum Bekk. et Brem. recepi. Steph. et ceteri codices omittunt.

2, 4. συκοφαντεῖ] συκοφαντεῖ με Steph. με συκοφ. C. et (teste Reiskio) Vind. με om. Ald. et, ut videtur, cod. X.

βουλή, τὰ τοῦ σώματος δυστυχήματα τοῖς τῆς ψυχῆς ἐπιτηδεύμασιν ἰασθαι καλῶς. εἰ γὰρ ἐξ ἴσου τῇ συμφορᾷ καὶ τὴν διάνοιαν ἔξω καὶ τὸν βίον διάξω, τί τούτου διοίσω;

4 Περὶ μὲν οὖν τούτων τοσαῦτά μοι εἰρήσθω· ὑπὲρ ᾧν δέ μοι προσήκει λέγειν, ὡς ἂν οἶόν τε διὰ βραχυτάτων ἔρω. φησὶ γὰρ ὁ κατήγορος οὐ δικαίως με λαμβάνειν τὸ παρὰ τῆς πόλεως ἀργύριον· καὶ γὰρ τῷ σώματι δύνασθαι καὶ οὐκ εἶναι τῶν ἀδυνάτων, καὶ τέχνην ἐπίστασθαι τοιαύτην, ὥστε καὶ ἄνευ τοῦ διδομένου τούτου ζῆν. καὶ τεκμηρίοις χρῆται τῆς μὲν τοῦ σώματος ῥώμης, ὅτι ἐπὶ τοὺς ἵππους ἀναβαίνω, τῆς δ' ἐν τῇ τέχνῃ εὐπορίας, ὅτι δύναμαι συνεῖναι δυναμένοις ἀνθρώποις ἀναλίσκειν. τὴν μὲν οὖν ἐκ τῆς τέχνης εὐπορίαν καὶ τὸν ἄλλον τὸν ἐμὸν βίον, οἷος τυγχάνει, πάντας ὑμᾶς οἶομαι γινώσκειν· ὅμως δὲ κἀγὼ διὰ βραχείων βέρω. ἐμοὶ γὰρ ὁ μὲν πατήρ κατέλιπεν οὐδέν, τὴν δὲ μητέρα τελευτήσασαν πέπαυμαι τρέφων τρίτον ἔτος τουτὶ, παῖδες δέ μοι οὐπω εἰδὼν, οἳ με θεραπεύσουσι. τέχνην δὲ κέκτημαι βραχεία δυναμένην ὠφελεῖν, ἣν αὐτὸς μὲν ἤδη χαλεπῶς ἐργάζομαι, τὸν διαδεξόμενον δ' αὐτὴν οὐπω δύναμαι κτήσασθαι. πρόσσδος δέ μοι οὐκ ἔστιν ἄλλη πλὴν ταύτης, ἣς ἂν ἀφέλησθέ με, κινδυνεύσαιμ' ἂν ὑπὸ 7τῇ δυσχερεστάτῃ γενέσθαι τύχῃ. μὴ τοίνυν, ἐπειδὴ γε ἔστιν, ᾧ βουλή, σῶσαί με δικαίως, ἀπολέσῃτε ἀδίκως· μηδὲ ἅ νεωτέρω καὶ μᾶλλον ἐρῶμένω ὄντι ἔδοτε, πρεσβύτερον καὶ ἀσθενέστερον γιγνόμενον ἀφέλησθε· μηδὲ πρότερον καὶ περὶ τοὺς οὐδὲν ἔχοντας κακὸν ἐλεημονέστατοι δοκοῦντες εἶναι νυνὶ διὰ τοῦτον τοὺς καὶ τοῖς

3, 6. τὸν βίον] τὸν ἄλλον βίον codd. praeter Laurentianum, quem secutus sum, omnes et Steph.

5, 5. τυγχάνει] Bekk. et Brem. invitit libris MSS. cum Reiskio participium ᾧν addiderunt uncis illud quidem circumdatum. (cf. Orat. XX, 36. et Lobeck. ad Phryn. p. 277.) τυγχάνω Steph.

7, 6. τοὺς καὶ] Sic Reisk. correxit Stephani et codicum lectionem καὶ τοὺς.

ἐχθροῖς ἐλεινοὺς ὄντας ἀγρίως ἀποδέξασθε· μηδ' ἐμὲ
 τολμήσαντες ἀδικῆσαι καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς ὁμοίως ἐμοὶ
 διακειμένους ἀθυμῆσαι ποιήσητε. καὶ γὰρ ἂν ἄτοπον
 εἴη, ᾧ βουλή, εἰ, ὅτε μὲν ἀπλῆ μοι ἦν ἡ συμφορὰ, τότε
 μὲν φαινοίμην λαμβάνων τὸ ἀργύριον τοῦτο· νῦν δ',
 ἐπειδὴ καὶ γῆρας καὶ νόσοι καὶ τὰ τούτοις ἐπόμενα κακὰ
 169 προσγίγνεται μοι, τότε ἀφαιρεθείην. δοκεῖ δέ μοι τῆς
 9 πενίας τῆς ἐμῆς τὸ μέγεθος ὁ κατήγορος ἂν ἐπιδείξει
 σαφέστατα μόνος ἀνθρώπων. εἰ γὰρ ἐγὼ κατασταθεὶς
 χορηγὸς τραγῳδοῖς προκαλεσάμην αὐτὸν εἰς ἀντίδοσιν,
 δεκάκις ἂν ἔλοιτο χορηγῆσαι μᾶλλον ἢ ἀντιδοῦναι ἅπαξ.
 εἶτα πῶς οὐ δεινὸν ἔστι νῦν μὲν κατηγορεῖν ὡς διὰ πολ-
 λὴν εὐπορίαν ἐξ ἴσου δύναμαι συνεῖναι τοῖς πλουσιωτά-
 τοις· εἰ δὲ ἂν ἐγὼ λέγω τύχοι τις γενόμενος, τοιοῦτον
 εἶναι καὶ ἔτι πονηρότερον;

Περὶ δὲ τῆς ἐμῆς ἱπικῆς, ἧς οὗτος ἐτόλμησε μνη-10
 σθῆναι πρὸς ὑμᾶς οὔτε τὴν τύχην δεῖσας οὔτε ὑμᾶς
 αἰσχυνθεὶς, οὐ πολὺς ὁ λόγος. ἐγὼ γὰρ, ᾧ βουλή, πάν-
 τας οἶμαι τοὺς ἔχοντάς τι δυστύχημα τοιοῦτο ῥαστώνην
 τινὰ ζητεῖν καὶ τοῦτο φιλοσοφεῖν, ὅπως ὡς ἀλυπτότατα
 μεταχειριούνηται τὸ συμβεβηκὸς πάθος. ἂν εἰς ἐγὼ καὶ
 περιπεπωκῶς τοιαύτη συμφορὰ ταύτην ἐμαυτῷ ῥαστώ-
 νην ἐξεῦρον εἰς τὰς ὁδοὺς τὰς μακροτέρας τῶν ἀναγκαίων.
 ὃ δὲ μέγιστον, ᾧ βουλή, τεκμήριον ὅτι διὰ τὴν συμφο-11

7, 7. μηδ' ἐμὲ] Sic scripsi cum Bekkero: μηδέ με Steph. et Brem.

8, 4. ἐπόμενα, ut conii. Reisk., dedit Bekk., de libris suis tacens. ἐχόμενα codd. ante eum collati et Steph.

9, 4. προκαλεσάμην] Sic conii. Reisk. προσκαλεσάμην Steph. cum libris MSS., quorum unus C. exhibet προσκαλεσάμην.

6. εἶτα] καὶ Steph.

8. γενόμενος] Sic optimus Laurent. γενομένων Steph. γενομένον (sic) Ald.

ib. τοιοῦτον εἶναι] εἶναι τοιοῦτον Steph.

10, 4. οἶμαι] Hoc et sequentia verba ῥαστώνην τινὰ e Laurentiano a Bekk. et Bremio addita sunt: in ceteris libris desunt; quare Steph. conii. „II. νομίζω δεῖν τοῦτο ζητεῖν. “II, ἡγοῦμαι δεῖν τ. ζ. “H τι τοιοῦτον.“

ρὰν, ἀλλ' οὐ διὰ τὴν ὑβρίν (ὡς οὗτός φησιν) ἐπὶ τοὺς
 ἵππους ἀναβαίνω, ῥάδιόν ἐστι μαθεῖν. εἰ γὰρ ἐκεκτήμην
 οὐσίαν, ἐπ' ἀστράβης ἂν ὠχούμην, ἀλλ' οὐκ ἐπὶ τοὺς
 ἀλλοτρίους ἵππους ἀνέβαινον· νυνὶ δ', ἐπειδὴ τοιοῦτον
 οὐ δύναμαι κτήσασθαι, τοῖς ἀλλοτρίοις ἵπποις ἀναγκά-
 12ξομαι χρῆσθαι πολλάκις. καίτοι πῶς οὐκ ἄτοπὸν ἐστίν,
 ὧ βουλή, τοῦτον αὐτόν, εἰ μὲν ἐπ' ἀστράβης ὀχούμενον
 ἑώρα με, σιωπᾶν (τί γὰρ ἂν καὶ ἔλεγεν;), ὅτι δ' ἐπὶ
 τοὺς ἡττημένους ἵππους ἀναβαίνω, πειρᾶσθαι πείθειν
 ὑμᾶς ὡς δυνατὸς εἶην; καὶ ὅτι μὲν δυοῖν βακτηρίαν
 χρῶμαι, τῶν ἄλλων μιᾷ χρωμένων, μὴ κατηγορεῖν ὡς
 καὶ τοῦτο τῶν δυναμένων ἐστίν· ὅτι δ' ἐπὶ τοὺς ἵππους
 ἀναβαίνω, τεκμηρίω χρῆσθαι πρὸς ὑμᾶς ὡς εἰμι τῶν
 δυναμένων; οἷς ἐγὼ διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν ἀμφοτέροις
 13χρῶμαι. Τοσοῦτον δὲ διενήνοχεν ἀναισχυντία τῶν ἀπάν-
 των ἀνθρώπων, ὥστε ὑμᾶς πειρᾶται πείθειν, τοσοῦ-
 τους ὄντας εἰς ὧν, ὡς οὐκ εἰμι τῶν ἀδυνάτων ἐγώ. καί-
 τοι εἰ τοῦτο πείσει τινὰς ὑμῶν, ὧ βουλή, τί με κωλύει
 κληροῦσθαι τῶν ἐννέα ἀρχόντων, καὶ ὑμᾶς ἐμοῦ μὲν
 ἀφελέσθαι τὸν ὀβολὸν ὡς ὑγιαίνοντος, τούτῳ δὲ ψηφί-
 σασθαι πάντα ὡς ἀναπήρω; οὐ γὰρ δήπου τὸν αὐτόν
 ὑμεῖς μὲν ὡς δυνάμενον ἀφαιρήσεσθε τὸ διδόμενον, οἱ
 14δὲ ὡς ἀδύνατον ὄντα κληροῦσθαι κωλύουσιν. ἀλλὰ γὰρ
 οὔτε ὑμεῖς τούτῳ τὴν αὐτὴν ἔχετε γνώμην, οὔθ' οὗτος
 εὖ ποιῶν. ὁ μὲν γὰρ ὥσπερ ἐπικλήρου τῆς συμφορᾶς
 οὔσης ἀμφισβητήσων ἦκει, καὶ πειρᾶται πείθειν ὑμᾶς
 ὡς οὐκ εἰμι τοιοῦτος, οἷον ὑμεῖς ὁρᾶτε πάντες· ὑμεῖς
 δὲ (ὃ τῶν εὖ φρονούντων ἔργον ἐστὶ) μᾶλλον πιστεύετε
 τοῖς ὑμετέροις αὐτῶν ὀφθαλμοῖς ἢ τοῖς τούτου λόγοις.

12, 4. ἡττημένους] Sic Reisk. et Auger. e Valesii (ad Harpocr.
 p. 88) et Marklandi coni. pro vulg. ἡττημένους. Secuti
 eos sunt Bekk. (de codd. suis tacens) et Brem.

14, 3. ἐπικλήρου] ἐπὶ κλήρου Steph., in marg. „Π. ἐπικλήρου.“
 6. πιστεύετε] πιστεύσατε Steph.

Λέγει δ' ὡς ὑβριστής εἰμι καὶ βίαιος καὶ λίαν ἀσελ-15
 γῶς διακειμένος, ὥσπερ εἰ φοβερῶς ὀνομάσαι, μέλλων
 ἀληθῆ λέγειν, ἀλλ' οὐκ ἂν πάνυ προῶν ὡς μηδὲ ψεύ-
 δηται ταῦτα ποιήσω. ἐγὼ δ' ὑμᾶς, ὡ βουλῆ, σαφῶς
 οἶμαι δεῖν διαγινώσκειν οἷς τ' ἐγχωρεῖ τῶν ἀνθρώπων
 ὑβρισταῖς εἶναι καὶ οἷς οὐ προσήκει. οὐ γὰρ πενομένους16
 καὶ λίαν ἀπόρως διακειμένους ὑβρίζειν εἰκὸς, ἀλλὰ τοὺς
 πολλῶ πλείω τῶν ἀναγκαίων κεκτημένους· οὐδὲ τοὺς
 ἀδυνάτους τοῖς σώμασιν ὄντας, ἀλλὰ τοὺς μάλιστα πι-
 στεύοντας ταῖς αὐτῶν ῥήμασι· οὐδὲ τοὺς ἤδη προβεβη-
 κότας τῇ ἡλικίᾳ, ἀλλὰ τοὺς ἔτι νέους καὶ νέαις ταῖς
 διανοίαις χρωμένους. οἱ μὲν γὰρ πλούσιοι τοῖς χρήμασιν17
 ἐξωνοῦνται τοὺς κινδύνους, οἱ δὲ πένητες ὑπὸ τῆς πα-
 ρούσης ἀπορίας σωφρονεῖν ἀναγκάζονται· καὶ οἱ μὲν
 νέοι συγγνώμης ἀξιοῦνται τυγχάνειν παρὰ τῶν πρεσβυ-
 τέρων, τοῖς δ' ἑτέροις ἐξαμαρτάνουσιν ὁμοίως ἐπιτιμῶ-
 σιν ἀμφοτέροι· καὶ τοῖς μὲν ἰσχυροῖς ἐγχωρεῖ μηδὲν αὐ-18
 τοῖς πάσχουσιν οὐς ἂν βουλευθῶσιν ὑβρίζειν, τοῖς δὲ
 ἀσθενέσιν οὐκ ἔστιν οὔτε ὑβριζομένοις ἀμύνεσθαι τοὺς
 ὑπάρξαντας οὔτε ὑβρίζειν βουλομένοις περιγίνεσθαι τῶν
 170 ἀδικουμένων. ὥστε μοι δοκεῖ ὁ κατήγορος εἰπεῖν περὶ
 τῆς ἐμῆς ὑβρεως οὐ σπουδάξων, ἀλλὰ παίξων, οὐδ' ὑμᾶς
 πεῖσαι βουλόμεγος ὡς εἰμι τοιοῦτος, ἀλλ' ἐμὲ κωμωδεῖν

15, 1. λέγει Auger. e coniectura dedit, quae cum confirmata sit codice C., Bekk. et Brem. secuti sunt. λέγων ceteri eodd. et Steph.

2. φοβερῶς] φοβερόν Steph.

3. λέγειν] λέγει Steph.

ib. προῶν] Punctum, quo vulgo post προῶν interpungebatur, cum Bekk. et Bremio delevi.

ib. ψεύδεται] ψεύσεται Steph.

16, 5. αὐτῶν] αὐτῶν Steph.

18, 2. ἂν] ἔάν Steph.

4. τοὺς ὑπάρξαντας] τοὺς συνάρξαντας vulgo. Steph. in marg. „Π. ὑπάρξαντας. H, κατάρξαντας.“ Priorem emendationem, etiam a Contio propositam, receperunt Reisk. Auger. Bekk. (nulla notata varietate) et Brem.

βουλόμενος, ὥσπερ τι καλὸν ποιῶν. Ἔτι δὲ καὶ συλ-19
 λέγεσθαι φησιν ἀνθρώπους ὡς ἐμὲ πονηροὺς καὶ πολ-
 λούς, οἳ τὰ μὲν ἑαυτῶν ἀνηλώκασι, τοῖς δὲ τὰ σφέτερα
 σῶζειν βουλομένοις ἐπιβουλεύουσιν. ὑμεῖς δὲ ἐνθυμήθητε
 πάντες ὅτι ταῦτα λέγων οὐδὲν ἐμοῦ κατηγορεῖ μᾶλλον
 ἢ τῶν ἄλλων, ὅσοι τέχνας ἔχουσιν, οὐδὲ τῶν ὡς ἐμὲ
 εἰσιόντων μᾶλλον ἢ τῶν ὡς τοὺς ἄλλους δημιουργούς.
 20 Ἐκαστος γὰρ ὑμῶν εἰδίσταται προσφοιτᾶν, ὁ μὲν πρὸς
 μυροπωλεῖον, ὁ δὲ πρὸς κουρεῖον, ὁ δὲ πρὸς σκυτοτο-
 μεῖον, ὁ δ' ὅποι ἂν τύχη, καὶ πλείστοι μὲν ὡς τοὺς
 ἐγγυτάτω τῆς ἀγορᾶς κατεσκευασμένους, ἐλάχιστοι δὲ ὡς
 τοὺς πλείστον ἀπέχοντας αὐτῆς· ὥστ', εἴ τις ὑμῶν πο-
 νηρίαν καταγνώσεται τῶν ὡς ἐμὲ εἰσιόντων, δῆλον ὅτι
 καὶ τῶν παρὰ τοῖς ἄλλοις διατριβόντων· εἰ δὲ κἀκείνων,
 ἀπάντων Ἀθηναίων· ἅπαντες γὰρ εἰθίσθε προσφοιτᾶν καὶ
 21 διατρίβειν ἄμοῦ γέ που. Ἀλλὰ γὰρ οὐκ οἶδ' ὅ τι δεῖ
 λίαν με ἀκριβῶς ἀπολογούμενον πρὸς ἕνα ἕκαστον ὑμῶν
 τῶν εἰρημένων ἐνοχλεῖν πλείω χρόνον. εἰ γὰρ ὑπὲρ τῶν
 μεγίστων εἴρηκα, τί δεῖ περὶ τῶν ὁμοίως τούτῳ φάυλων
 σπουδάζειν; ἐγὼ δ' ὑμῶν, ὧ βουλῇ, δέομαι πάντων τὴν
 αὐτὴν ἔχειν περὶ ἐμοῦ διάνοιαν, ἥνπερ καὶ πρότερον.
 22 μηδ' οὐ μόνου μεταλαβεῖν ἔδωκεν ἢ τύχη μοι τῶν ἐν τῇ

20, 2. μυροπωλεῖον, ὁ δὲ] Sic Bekk. et Brem. e Laurentiano:
 μυροπόλιον, οἳ δὲ ceteri libri manu scripti et editiones.

3. ὅποι] ὅπη Steph.

ib. τοὺς ἐγγυτάτω] ἐγγυτάτω Steph. Articulum, quem Reisk.
 et Auger. de Marklandi con. addiderunt, Bekk. in C.
 videtur reperisse.

5. τοὺς πλείστον, quod auctore Stephano pro vulg. οὐ πλεί-
 στον dedit Auger., etiam a Bekkero (de suis codicibus
 tacente) et Bremio editum.

9. ἄμοῦ γέ που ex con. Bekkeri pro vulg. ἄλλον γέ που cum
 Bremio scripsi.

21, 1. ὅ τι] ὅτι Steph.

2. με, ut Reisk. con., in X. reperit Bekk. et dedit, sequente
 Bremio. μὲν cum ceteris codd. Steph.

22, 1. μόνου con. Markl. μόνον codd. et Steph.

πατρίδι, τούτου διὰ τουτονὶ ἀποστερήθητέ με· μηδ' ἂ
 πάλαι κοινῇ πάντες ἔδοτέ μοι, νῦν οὗτος εἰς ὧν πείσῃ
 πάλιν ὑμᾶς ἀφελέσθαι. ἐπειδὴ γὰρ, ὧ βουλή, τῶν με-
 γίστων ἀρχῶν ὁ δαίμων ἀπεστέρησεν ἡμᾶς, ἢ πόλις ἡμῖν
 ἐψηφίσατο τοῦτο τὸ ἀργύριον, ἡγουμένη κοινὰς εἶναι
 τὰς τύχας τοῖς ἅπασι καὶ τῶν κακῶν καὶ τῶν ἀγαθῶν,
 πῶς οὖν οὐκ ἂν δειλαιότατος εἴην, εἰ τῶν μὲν καλλίστων²³
 καὶ μεγίστων διὰ τὴν συμφορὰν ἀπεστερημένος εἴην, ἂ
 δ' ἢ πόλις ἔδωκε προνοηθεῖσα τῶν οὕτως διακειμένων,
 διὰ τὸν κατήγορον ἀφαιρεθείην; μηδαμῶς, ὧ βουλή,
 ταύτῃ θέσθε τὴν ψῆφον. διὰ τί γὰρ ἂν τύχοιμι τοιού-
 των ὑμῶν; πότερον ὅτι δι' ἐμέ τις εἰς ἀγῶνα πώποτε²⁴
 καταστὰς ἀπώλεσε τὴν οὐσίαν; ἀλλ' οὐδ' ἂν εἰς ἀπο-
 δεῖξειεν. ἀλλ' ὅτι πολυπράγμων εἰμι καὶ θρασὺς καὶ
 φιλαπεχθήμων; ἀλλ' οὐ τοιαύταις ἀφορμαῖς τοῦ βίου
 πρὸς τὰ τοιαῦτα τυγχάνω χρώμενος. ἀλλ' ὅτι λίαν ὑβρι-
 στής καὶ βίαιος; ἀλλ' οὐδ' ἂν αὐτὸς φήσειεν, εἰ μὴ βού-²⁵
 λοιτο καὶ τοῦτο ψεύδεσθαι τοῖς ἄλλοις ὁμοίως. ἀλλ' ὅτι
 ἐπὶ τῶν τριάκοντα γενόμενος ἐν δυνάμει κακῶς ἐποίησα
 πολλοὺς τῶν πολιτῶν; ἀλλὰ μετὰ τοῦ ὑμετέρου πλήθους
 ἔφυγον εἰς Χαλκίδα τὴν ἐπ' Εὐρώπῃ, καὶ ἔξόν μοι μετ'
 ἐκείνων ἀδεῶς πολιτεύεσθαι μεθ' ὑμῶν εἰλόμην κινδυ-
 νεύειν ἀπάντων. μὴ τοίνυν, ὧ βουλή, μηδὲν ἡμαρτη-²⁶
 κῶς ὁμοίως ὑμῶν τύχοιμι τοῖς πολλὰ ἡδικηκόσιν, ἀλλὰ
 τὴν αὐτὴν ψῆφον θέσθε περὶ ἐμοῦ ταῖς ἄλλαις βουλαῖς,
 ἀναμνησθέντες ὅτι οὔτε χρήματα διαχειρίσας τῆς πόλεως

22, 3. ὧν] ὧν Steph.

5. ἀπεστέρησεν] ἐστέρησεν Steph.

23, 1. δειλαιότατος est Marklandi emendatio, codice Laurentiano confirmata. δικαιοτάτος Steph. cum reliquis codd.

5. θέσθε] Sic omnes libri MSS., Steph. et Brem. θῆσθε Bekk. de coni. dedit.

ib. τὴν ψῆφον] Sic Cont. et post eum Taylor. coni. τῆ ψήφῳ codd. et Steph.

25, 1. ἀλλ' οὐδ' ἂν] ἀλλ', quod vulgo deest, a C. oblatum receperunt Bekk. et Bremi.

δίδωμι λόγον αὐτῶν, οὔτε ἀρχὴν ἀρχῆς οὐδεμίαν εὐθύ-
νας ὑπέχω νῦν αὐτῆς, ἀλλὰ περὶ ὀβολοῦ μόνον ποιοῦ-
27μαι τοὺς λόγους. καὶ οὕτως ὑμεῖς μὲν τὰ δίκαια γνώ-
σεσθε πάντες, ἐγὼ δὲ τούτων ὑμῖν τυχῶν ἔξω τὴν χάριν·
οὗτος δὲ τοῦ λοιποῦ μαθήσεται μὴ τοῖς ἀσθενεστέροις
ἐπιβουλεύειν, ἀλλὰ τῶν ὁμοίων αὐτῷ περιγίνεσθαι.

XXV.

Λ Υ Σ Ι Ο Υ

[71 ΔΗΜΟΥ ΚΑΤΑΛΥΣΕΩΣ ΑΠΟΛΟΓΙΑ.

Ἵμῖν μὲν πολλὴν συγγνώμην ἔχω, ὧς ἄνδρες δικασταί,¹ ἀκούουσι τοιούτων λόγων καὶ ἀναμιμνησκομένοις τῶν γεγενημένων, εἰ ὁμοίως ἅπασιν ὀργίξεσθε τοῖς ἐν ἄστει μέλυσσι, τῶν δὲ κατηγορῶν θαναμάζω, οἱ ἀμελοῦντες τῶν οἰκείων τῶν ἀλλοτρίων ἐπιμελοῦνται· οἱ σαφῶς εἰδότες τοὺς μηδὲν ἀδικοῦντας καὶ τοὺς πολλὰ ἐξημαρτηκότας ζητοῦσι κερδαίνειν ἢ ὑμᾶς πείθειν περὶ ἀπάντων ἡμῶν τὴν γνώμην ταύτην ἔχειν. εἰ μὲν οὖν οἴονται ἅ ὑπὸ τῶν² τριάκοντα γεγέννηται τῇ πόλει ἔμοῦ κατηγορηκέναι, ἀδυνάτους αὐτοὺς ἡγοῦμαι λέγειν· οὐδὲ γὰρ πολλοστὸν μέρος τῶν ἐκείνοις πεπραγμένων εἰρήκασιν· εἰ δὲ ὡς ἔμοι τι προσῆκον περὶ αὐτῶν ποιοῦνται τοὺς λόγους, ἀποδείξω τούτους μὲν ἅπαντας ψευδομένους, ἑμαυτὸν

1, 3. εἰ ὁμοίως] Sic Bekk. et Brem. e C. ὁμοίως sine ei ceteri codd. et Steph.

ib. ὀργίξεσθε] ὀργίξεσθαι Steph. et MSS. praeter C.

6. μηδὲν] Sic conl. Reisk. pro vulg. μή. In Vind. X. et (ut Auger. refert) Sangerm. est μὲν.

2, 6. ἀποδείξω] Est coniectura Stephani et Contii, codice Laurentiano confirmata. ἀποδειῖξαι cum ceteris codd. Steph.

ib. ἅπαντας] ἅπαντα conl. Steph.

δὲ τοιοῦτον ὄντα, οἷόςπερ ἂν τῶν ἐκ Πειραιῶς [ὁ] βέλ-
 3τιστος ἐν ἄστει μείνας ἐγένετο. δέομαι δ' ὑμῶν, ὧ ἄν-
 δρες δικασταί, μὴ τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχειν τοῖς συκο-
 φάνταις. τούτων μὲν γὰρ ἔργον ἐστὶ καὶ τοὺς μηδὲν
 ἡμαρτηκότας εἰς αἰτίαν καθιστάνειν, (ἐκ τούτων γὰρ ἂν
 4μάλιστα χρηματίζονται) ὑμέτερον δὲ τοῖς μηδὲν ἀδικοῦσιν
 ἐξ ἴσου τῆς πολιτείας μεταδιδόναι· οὕτω γὰρ ἂν τοῖς
 5καθεστηκόσι πράγμασι πλείστους συμμάχους ἔχοιτε. ἀξιῶ
 δὲ, ὧ ἄνδρες δικασταί, ἐὰν ἀποφανῶ συμφορᾶς μὲν
 μηδεμιᾶς αἰτίας γεγενημένος, πολλὰ δὲ κἀγαθὰ εἰργασμέ-
 νος τὴν πόλιν καὶ τῷ σώματι καὶ τοῖς χρήμασι, ταῦτα
 γοῦν μοι παρ' ὑμῶν ὑπάρχειν, ὧν οὐ μόνον τοὺς εὖ
 πεποιηκότας, ἀλλὰ καὶ τοὺς μηδὲν ἀδικοῦντας τυγχάνειν
 6δίκαιόν ἐστι. μέγα μὲν οὖν ἡγοῦμαι τεκμήριον εἶναι, ὅτι
 εἶπερ ἐδύναντο οἱ κατήγοροι ἰδίᾳ με ἀδικοῦντα ἐξελέγξαι,
 οὐκ ἂν τὰ τῶν τριάκοντα ἁμαρτήματα ἐμοῦ κατηγόρουν,
 οὐδ' ἂν ᾤοντο χρῆναι ὑπὲρ τῶν ἐκείνοις πεπραγμένων
 ἑτέρους διαβάλλειν, ἀλλ' αὐτοὺς τοὺς ἀδικοῦντας τιμω-
 ρεῖσθαι. νυνὶ δὲ νομίζουσι τὴν πρὸς ἐκείνους ὀργὴν ἱκα-
 νὴν εἶναι καὶ τοὺς μηδὲν κακὸν εἰργασμένους ἀπολέσαι.
 7Ἐγὼ δὲ οὐχ ἡγοῦμαι δίκαιον εἶναι οὔτε εἴ τινες τῇ πόλει
 πολλῶν ἀγαθῶν αἰτιοὶ γεγένηται, ἄλλους τινὰς ὑπὲρ
 τούτων τιμὴν ἢ χάριν κομίσασθαι παρ' ὑμῶν, οὐτ' εἴ
 τινες πολλὰ κακὰ εἰργασμένοι εἰσὶν, εἰκότως ἂν δι' ἐκεί-
 νους τοὺς μηδὲν ἀδικοῦντας ὀνειδούς καὶ διαβολῆς τυγχά-
 νειν· ἱκανοὶ γὰρ οἱ ὑπάρχοντες ἐχθροὶ τῇ πόλει καὶ μέγα
 κέρδος νομίζοντες εἶναι τοὺς ἀδίκως ἐν ταῖς διαβολαῖς
 8καθεστηκότας. Πειράσομαι δ' ὑμᾶς διδάξαι, οὓς ἡγοῦ-
 μαι τῶν πολιτῶν προσήκειν ὀλιγαρχίας ἐπιθυμεῖν καὶ

2, 7. Πειραιῶς] Πειραιέως Steph.

ib. [ὁ] Articulum, quem nec MSS. habent nec Steph., Reiskio auctore cum Bekk. et Bremio addidi.

3, 5. χρηματίζονται] Sic conii. Coraes ad Isocrat. T. II. p. 326. pro χρηματίζειν τὸ, quod MSS. et Steph. praebent. „II. χρηματίσαιαν.“ Steph. in marg.

5, 6. νυνὶ] νῦν Steph.

δημοκρατίας. ἐκ τούτου γὰρ καὶ ὑμεῖς γνώσεσθε, καὶ γὰρ περὶ ἑμαυτοῦ τὴν ἀπολογία ποιήσομαι, ἀποφαίνων ὡς οὔτε ἐξ ὧν ἐν δημοκρατία οὔτε ἐξ ὧν ἐν ὀλιγαρχία πεπολήκα οὐδὲν μοι προσῆκον κακόνουν εἶναι τῷ πλήθει τῷ ὑμετέρῳ. πρῶτον μὲν οὖν ἐνθυμηθῆναι χρὴ ὅτι οὐδὲν δεῖς ἐστὶν ἀνθρώπων φύσει οὔτε ὀλιγαρχικὸς οὔτε δημοκρατικὸς, ἀλλ' ἥτις ἂν ἐκάστῳ πολιτεία συμφέρῃ, ταύτην προθυμεῖται καθιστάναι· ὥστε οὐκ ἐλάχιστον ἐν ὑμῖν ἐστὶ μέρος ὡς πλείστους ἐπιθυμεῖν τῶν παρόντων νυνὶ πραγμάτων. καὶ ταῦτα ὅτι οὕτως ἔχει, οὐ χαλεπῶς ἐκ τῶν πρότερον γεγενημένων μαθήσεσθε. σκέψασθε γὰρ, 9 ὧ ἄνδρες δικασταί, τοὺς προστάνας ἀμφοτέρων τῶν πολιτειῶν, ὁσάκις δὴ μετεβάλλοντο. οὐ Φρόνιχος μὲν καὶ Πείσανδρος καὶ οἱ μετ' ἐκείνων δημαγωγοὶ, ἐπειδὴ πολλὰ εἰς ὑμᾶς ἐξήμαρτον, τὰς περὶ τούτων δεισαντες τιμωρίας τὴν προτέραν ὀλιγαρχίαν κατέστησαν, πολλοὶ δὲ τῶν τετρακοσίων μετὰ τῶν ἐκ Πειραιῶς συγκατήλθον, ἔνιοι δὲ τῶν ἐκείνου ἐκβαλόντων αὐτοὶ αὐτῶν τῶν τριάκοντα 172 ἐγένοντο; εἰσὶ δὲ οἵτινες τῶν Ἐλευσινάδε ἀπογραψαμένων, ἐξελθόντες μετ' ὑμῶν, ἐπολιορκοῦντο μετ' αὐτῶν. οὐκ οὐκ χαλεπὸν γινῶναι, ὧ ἄνδρες δικασταί, ὅτι οὐ περὶ 10 πολιτείας εἰσὶν αἱ πρὸς ἀλλήλους διαφοραὶ, ἀλλὰ περὶ τῶν ἰδίᾳ συμφερόντων ἐκάστῳ. ὑμᾶς οὖν χρὴ ἐκ τούτων δοκιμάζειν τοὺς πολίτας, σποποῦντας μὲν ὅπως ἦσαν ἐν τῇ δημοκρατία πεπολιτευμένοι, ζητοῦντας δὲ εἴ τις

8, 3. συμφέρῃ] μὴ συμφέρῃ Steph.

4. καθιστάναι] μεθιστάναι Steph.

9, 2. τῶν] Deest articulus in codd. et edit. Steph.: additus est de con. Reiskii ab Auger. Bekk. et Bremio. Ego uncis, quibus eum incluserunt novissimi illi editores, liberavi.

4. ἐκείνων] ἐκεῖνον Steph.

6. τετρακοσίων] τριακοσίων Steph., idem mox Πειραιέως.

8. αὐτῶν] Sic, ut ex con. Markl. scripserat Auger., ex optimo codice C. dedi. Cf. quae dixi Commentat. crit. p. 43. et sq. αὐτοῖς ceteri codd. et Steph. αὐθις emendationem a Contio, Reiskio et auctore sched. Brulart. propositam receperunt Bekk. et Brem. Ille tamen adscripsit: ego malim abesse.

αὐτοῖς ἐγένετο ὠφέλεια τῶν πραγμάτων μεταπεσόντων· οὕτω γὰρ ἂν δικαιοτάτην κρίσιν περὶ αὐτῶν ποιῶσθε. 11 ἐγὼ τοίνυν ἡγοῦμαι, ὅσοι μὲν ἐν τῇ δημοκρατίᾳ ἄτιμοι ἦσαν εὐθύνας δεδωκότες ἢ τῶν ὄντων ἀπεστερημένοι ἢ ἄλλη τινὶ συμφορᾷ τοιαύτῃ κεχρημένοι, προσήκειν αὐτοῖς ἑτέρας ἐπιθυμεῖν πολιτείας, ἐλπίζοντας τὴν μεταβολὴν ὠφέλειάν τινα αὐτοῖς ἔσεσθαι· ὅσοι δὲ τὸν δῆμον πολλὰ κάγαθὰ ἐργασμένοι εἰσὶ, κακὸν δὲ μηδὲν πώποτε, ὀφείλεται δὲ αὐτοῖς χάριν κομίσασθαι παρ' ὑμῶν μᾶλλον ἢ δοῦναι δίκην τῶν πεπραγμένων, οὐκ ἄξιον τὰς κατὰ τούτων ὑποδέχεσθαι διαβολὰς, οὐδ' ἂν πάντες οἱ τὰ τῆς πόλεως πράττοντες ὀλιγαρχικοὺς αὐτοὺς φάσκωσιν 12 εἶναι. ἐμοὶ τοίνυν, ὧ ἄνδρες δικασταί, οὐτ' ἰδίᾳ οὔτε δημοσίᾳ συμφορὰ ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ οὐδεμίᾳ πώποτε ἐγένετο, ἀνθ' ἧς τινὸς ἂν προθυμούμενος τῶν παρόντων κακῶν ἀπαλλαγῆναι ἑτέρων ἐπεθύμουν πραγμάτων. ἐτριηράρχησα μὲν γὰρ πεντάκις καὶ τετράκις νευαυμάχηκα καὶ εἰσφοράς ἐν τῷ πολέμῳ πολλὰς εἰσενήνοχα καὶ τᾶλλα 13 λειτούργηκα οὐδενὸς χειρὸν τῶν πολιτῶν. καίτοι διὰ τοῦτο πλείω τῶν ὑπὸ τῆς πόλεως προσταττομένων ἔδαπανώμην, ἵνα καὶ βελτίων ὑφ' ὑμῶν νομιζοίμην, καὶ

10, 6. ἐγένετο ὠφέλεια] ὠφέλεια ἐγένετο Bekk. et Brem.

ib. τῶν πραγμάτων] τῶν om. Steph.

7. ἂν δικαιοτ.] ἂν εἴη δικαιοτ. Steph., sed optimi codices (Vind. Coisl. C. X., codex Stephani) omittunt εἴη.

ib. ποιῶσθε] Sic de Reiskii conii. cum Bekk. et Bremio pro vulgata ποιεῖσθε scripsi. In libris manu scriptis invenitur vel ποιεῖσθε vel ποιῆσθε.

11, 7. παρ' ὑμῶν μᾶλλον] παρ' ὑμῖν μᾶλλον Steph., sed in marg. „Π. παρ' ὑμῶν μᾶλλον.“

8. τὰς κατὰ τούτων] κατὰ om. Steph. et codd. excepto Laurentiano.

12, 1. ἰδίᾳ οὔτε δημοσίᾳ] „Π. ἰδίᾳ οὔτε δημοσίᾳ.“ Steph. in marg.

13, 2. προσταττομένων] Est emendatio Stephani, quam C., ut videtur, confirmavit. πραττομένων, quod ceteri exhibent codd., retinuit Steph.

ib. ἔδαπανώμην] ἐδαπανώμεν. — ἐδαπανῶν Cont. et sched. Brul. ἐδαπάνουν cod. Laurent.

εἴ ποῦ μοί τις συμφορὰ γένοιτο, ἄμεινον ἀγωνιζοίμην.
 ὦν ἐν τῇ ὀλιγαρχίᾳ ἀπάντων ἀπεστερούμην· οὐ γὰρ
 τοὺς τῷ πλήθει ἀγαθοῦ τινὸς αἰτίους γεγενημένους χά-
 ριτος παρ' αὐτῶν ἠξίουν τυγχάνειν, ἀλλὰ τοὺς πλεῖστα
 κακὰ ὑμᾶς εἰργασμένους εἰς τὰς τιμὰς καθίστασαν, ὡς
 ταύτην παρ' ἡμῶν πίστιν εἰληφότες. ἂ χρὴ πάντας ἐν-
 θυμουμένους μὴ τοῖς τούτων λόγοις πιστεύειν, ἀλλὰ καὶ
 ἐκ τῶν ἔργων σκοπεῖν ἂ ἐκάστῳ τυγχάνει πεπραγμένα.
 ἐγὼ γὰρ, ὃ ἄνδρες δικασταί, οὔτε ἐπὶ τῶν τετρακοσίων¹⁴
 ἐγενόμην (ἢ τῶν κατηγορῶν ὁ βουλόμενος παρελθὼν
 ἐλεγξάτω)· οὐ τοίνυν οὐδ' ἐπειδὴ οἱ δέκα κατέστησαν,
 οὐδεὶς με ἀποδείξει οὔτε βουλευσάντα οὔτε ἀρχὴν οὐδε-
 μίαν ἄρξαντα. καίτοι εἰ μὲν ἐξόν μοι ἄρχειν μὴ ἠβουλό-
 μην, ὑφ' ὑμῶν νυνὶ τιμᾶσθαι δίκαιός εἰμι· εἰ δὲ οἱ
 τότε δυνάμενοι μὴ ἠξίουν μοι μεταδιδόναι τῶν πραγμά-
 των, πῶς ἂν φανερώτερον ἢ οὕτω ψευδομένους ἀπο-
 δείξαιμι τοὺς κατηγοροὺς;

Ἔτι τοίνυν, ὃ ἄνδρες δικασταί, καὶ ἐκ τῶν ἄλλων¹⁵
 τῶν ἐμοὶ πεπραγμένων ἄξιον σκέψασθαι. ἐγὼ γὰρ τοιοῦ-
 του ἐμαυτὸν ἐν ταῖς τῆς πόλεως συμφοραῖς παρέσχον,
 ὥστε, εἰ πάντες τὴν αὐτὴν γνώμην ἔσχον ἐμοὶ, μηδένα
 ἂν ὑμῶν μηδεμιᾶ κεχρησθαι συμφορᾶ· ὑπ' ἐμοῦ γὰρ
 ἐν τῇ ὀλιγαρχίᾳ οὔτε ἀπαχθεὶς οὐδεὶς φανήσεται οὔτε
 τῶν ἐχθρῶν οὐδεὶς τετιμωρημένος οὔτε τῶν φίλων εὖ
 πεπονθώς. καὶ τοῦτο μὲν οὐκ ἄξιον θαναμάζειν· εὖ μὲν¹⁶
 γὰρ ποιεῖν ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ χαλεπὸν ἦν, ἕξαμαρτά-
 νειν δὲ τῷ βουλομένῳ θάδιον. οὐ τοίνυν οὐδ' εἰς τὸν
 κατάλογον Ἀθηναίων καταλέξας οὐδένα φανήσομαι οὐδὲ
 δίκαιαν καταδικαιησάμενος οὐδενὸς οὐδὲ πλουσιώτερος
 ἐκ τῶν ὑμετέρων γεγωνὸς συμφορῶν. καίτοι εἰ τοῖς τῶν

14, 1. τετρακοσίων] τριακοσίων Steph.

3. οἱ δέκα] Hanc Reiskii emendationem iure suo recepit Bekk., immerito repudiavit Bremius, qui cum Stephano οἷδε, quod libri MSS. praebent, dedit.

15, 5. κεχρησθαι est emendatio Reiskii. χρησθαι MSS. et Steph.

γεγενημένων κακῶν αἰτίοις ὀργίξεσθε, εἰκὸς καὶ τοὺς
 17μηδὲν ἡμαρτηκότας βελτίους ὑφ' ὑμῶν νομίζεσθαι. καὶ
 μὲν δὴ, ὧ ἄνδρες δικασταί, μεγίστην ἠγοῦμαι περὶ ἑμαυ-
 τοῦ τῆ δημοκρατίᾳ πίστιν δεδωκέναι· ὅστις γὰρ τότε
 οὐδὲν ἐξήμαρτον οὕτω πολλῆς δεδομένης ἐξουσίας, ἣ
 που νῦν σφόδρα προθυμηθήσομαι χρηστὸς εἶναι, εὖ εἰ-
 δὼς ὅτι, ἐὰν ἀδικῶ, παραχρηῖμα δώσω δίκην. ἀλλὰ γὰρ
 τοιαύτην διὰ τέλους γνώμην ἔχω, ὥστ' ἐν ὀλιγαρχίᾳ
 μὲν μὴ ἐπιθυμῆναι τῶν ἀλλοτριῶν, ἐν δημοκρατίᾳ δὲ τὰ
 18ὄντα προθύμως εἰς ὑμᾶς ἀναλίσκειν. ἠγοῦμαι δ', ὧ ἄν-
 δρες δικασταί, οὐκ ἂν δικαίως ὑμᾶς μισεῖν τοὺς ἐν τῇ
 ὀλιγαρχίᾳ οὐδὲν πεπονθότας κακὸν, ἐξὸν ὀργίξεσθαι τοῖς
 εἰς τὸ πλῆθος ἐξημαρτηκόσιν· οὐδὲ τοὺς μὴ φυγόντας
 ἐχθροὺς νομίζειν, ἀλλὰ τοὺς ὑμᾶς ἐκβαλόντας· οὐδὲ τοὺς
 προθυμουμένους τὰ ἑαυτῶν σῶσαι, ἀλλὰ τοὺς τὰ τῶν
 ἄλλων ἀφηρημένους· οὐδὲ οἱ τῆς σφετέρως αὐτῶν σω-
 τηρίας ἕνεκα ἔμειναν ἐν τῷ ἄστει, ἀλλ' οἷτινες ἑτέρους
 ἀπολέσαι βουλόμενοι μετέσχον τῶν πραγμάτων. εἰ δὲ
 οἴεσθε χρῆναι, οὓς ἐκεῖνοι παρέλιπον, ἀδικοῦντες ὑμεῖς
 19ἀπολέσαι, οὐδεὶς τῶν πολιτῶν ἀπολειφθήσεται. Σκοπεῖν
 δὲ χρῆ καὶ ἐκ τῶνδε, ὧ ἄνδρες δικασταί· πάντας γὰρ
 ἐπίστασθε ὅτι ἐν τῇ προτέρᾳ δημοκρατίᾳ τῶν τὰ τῆς πό-
 λεως πραττόντων πολλοὶ μὲν τὰ δημόσια ἔκλεπτον, ἔνιοι
 δ' ἐπὶ τοῖς ὑμετέροισι ἐδωροδόκουν, οἱ δὲ συκοφαντοῦν-
 τες τοὺς συμμάχους ἀφίστασαν. καὶ εἰ μὲν οἱ τριάκοντα
 τούτους μόνους ἐτιμωροῦντο, ἄνδρας ἀγαθοὺς καὶ ὑμεῖς
 ἂν αὐτοὺς ἠγεῖσθε· νῦν δὲ, ὅτι ὑπὲρ τῶν ἐκείνοις ἡμαρ-
 τημένων τὸ πλῆθος κακῶς ποιεῖν ἠξίουν, ἠγανακτεῖτε,
 20τῇ πόλει κοινὰ γίνεσθαι. οὐ τοίνυν ἄξιον χρῆσθαι τού-
 τοις, οἷς ἐκείνους ἑωρᾶτε ἐξαμαρτάνοντας, οὐδὲ ἂ πά-

18, 3. οὐδὲν πεπονθ.] Sic Bekk. et Brem. ex optimo codice Laur.
 μηδὲν πεπονθ. Steph. cum ceteris libris.

8. οἷτινες] εἷ τινες Steph.

σχοντες ἄδικα ἐνομίζετε πάσχειν, ὅταν ἐτέρους ποιῆτε, δίκαια ἠγεῖσθαι, ἀλλὰ τὴν αὐτὴν κατελθόντες περὶ αὐτῶν γνώμην ἔχετε, ἣνπερ φεύγοντες περὶ ὑμῶν αὐτῶν εἴχετε· ἐκ τούτων γὰρ καὶ ὁμόνοιαν πλείστην ποιήσετε καὶ ἡ πόλις ἔσται μεγίστη καὶ τοῖς ἐχθροῖς ἀνιαρότατα ψηφιεῖσθε.

Ἐνθυμηθῆναι δὲ χρὴ, ὡς ἄνδρες δικασταὶ, καὶ τῶν²¹ ἐπὶ τῶν τριάκοντα γεγενημένων, ἵνα τὰ τῶν ἐχθρῶν ἀμαρτήματα ἄμεινον ὑμᾶς ποιήσῃ περὶ τῶν ὑμετέρων αὐτῶν βουλευσασθαι. ὅτε μὲν γὰρ ἀκούοιτε τοὺς ἐν ἄστει τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχειν, μικρὰς ἐλπίδας εἴχετε τῆς καθόδου, ἠγούμενοι τὴν ἡμετέραν ὁμόνοιαν μέγιστον κακὸν εἶναι τῇ ὑμετέρῃ φυγῇ· ἐπειδὴ δὲ πυνθάνοισθε τοὺς μὲν²² τρισχιλίους στασιάζοντας ἐκ τοῦ ἄστειος, τοὺς δὲ ἄλλους πολίτας ἐκκεκηρυγμένους, τοὺς δὲ τριάκοντα μὴ τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχοντας, πλείους δ' ὄντας τοὺς ὑπὲρ ὑμῶν δεδιότας ἢ τοὺς ὑμῖν πολεμοῦντας, τότε ἤδη καὶ κατιέναι προσεδοκᾶτε καὶ παρὰ τῶν ἐχθρῶν λήψασθαι δίκην. ταῦτα γὰρ τοῖς θεοῖς εὐχέσθε, ἅπερ ἐκείνους ἐωρᾶτε ποιοῦντας, ἠγούμενοι διὰ τὴν τῶν τριάκοντα πονηρίαν πολὺ μᾶλλον σωθήσεσθαι ἢ διὰ τὴν τῶν φευγόντων δύναμιν κατιέναι. χρὴ τοίνυν, ὡς ἄνδρες δικασταὶ, τοῖς²³ πρότερον γεγενημένοις παραδείγμασι χρωμένους βουλεύεσθαι περὶ τῶν μελλόντων ἔσεσθαι, καὶ τούτους ἠγεῖσθαι δημοτικωτάτους, οἵτινες ὁμονοεῖν ὑμᾶς βουλόμενοι τοῖς ὅρκοις καὶ ταῖς συνθήκαις ἐμμένουσι, νομίζοντες

20, 4. ἠγεῖσθαι] Sic Bekk. et Brem. ex C. ἠγεῖσθε Steph. cum reliquis codd.

7. ἀνιαρότατα] ἀνιαρῶτατα Steph.

21, 6. ἡμετέραν] ὑμετέραν Steph.

ib. κακὸν] ἀγαθὸν Steph. et codd. praeter Vindob. et Laurent.

22, 2. τοὺς δὲ ἄλλους] τοὺς ἄλλους δὲ Steph. et codd. excepto Laurentiano.

4. πλείους δ'] δ' om. Steph. — Reisk. hanc. particulam auctore Marklando interposuit, Bekk. et Brem. auctoritate codicis C. — Etiam Contius eam addidit.

καὶ τῆς πόλεως ταύτην ἰκανωτάτην εἶναι σωτηρίαν καὶ τῶν ἐχθρῶν μεγίστην τιμωρίαν· οὐδὲν γὰρ ἂν εἴη αὐτοῖς χαλεπώτερον τούτων, ἢ πυνθάνεσθαι μὲν ἡμᾶς μετέχοντας τῶν πραγμάτων, αἰσθάνεσθαι δὲ οὕτω διακειμένους τοὺς πολίτας ὥσπερ μηθενὸς ἐγκλήματος πρὸς 24 ἀλλήλους γεγενημένου. χροὴ δὲ εἰδέναι, ὧ ἄνδρες δικασταί, ὅτι οἱ φεύγοντες τῶν ἄλλων πολιτῶν ὡς πλείστους καὶ διαβεβλήσθαι καὶ ἠτιμῶσθαι βούλονται· ἐλπίζοντες τοὺς ὑφ' ὑμῶν ἀδικουμένους ἑαυτοῖς ἔσεσθαι συμμάχους, τοὺς δὲ συκοφάντας εὐδοκιμεῖν δέξαιντ' ἂν παρ' ὑμῖν καὶ μέγα δύνασθε ἐν τῇ πόλει· τὴν γὰρ τούτων πονηρίαν ἑαυτῶν ἠγοῦνται σωτηρίαν.

25 Ἄξιον δὲ μνησθῆναι τῶν μετὰ τοὺς τετρακοσίους πραγμάτων· εὖ γὰρ εἴσεσθε ὅτι, ἃ μὲν οὗτοι συμβουλεύουσιν, οὐδεπώποτε ὑμῖν ἐλυσιτέλησεν, ἃ δ' ἐγὼ παραινῶ, ἀμφοτέραις ἀεὶ ταῖς πολιτείαις συμφέρει. ἴστε γὰρ Ἐπιγένην καὶ Δημοφάνην καὶ Κλεισθένην ἰδίᾳ μὲν 174 καρπωσαμένους τὰς τῆς πόλεως συμφορὰς, δημοσίᾳ δὲ 26 ὄντας μεγίστων κακῶν αἰτίους· ἐνίων μὲν γὰρ ἔπεισαν ὑμᾶς ἀκρίτων θάνατον καταψηφίσασθαι, πολλῶν δὲ ἀδίκως δημεῦσαι τὰς οὐσίας, τοὺς δ' ἐξελάσαι καὶ ἀτιμῶσαι τῶν πολιτῶν· τοιοῦτοι γὰρ ἦσαν, ὥστε τοὺς μὲν ἡμαρτηκότας ἀργύριον λαμβάνοντες ἀφιέναι, τοὺς δὲ μηδὲν ἠδικηκότας εἰς ὑμᾶς εἰσιόντες ἀπολλύναι· καὶ οὐ πρότερον ἐπαύσαντο, ἕως τὴν μὲν πόλιν εἰς στάσεις καὶ τὰς μεγίστας συμφορὰς κατέστησαν, αὐτοὶ δ' ἐκ πενή- 27 των πλούσιοι ἐγένοντο. ὑμεῖς δὲ οὕτω διετέθητε, ὥστε τοὺς μὲν φεύγοντας κατεδέξασθε, τοὺς δ' ἀτίμους ἐπιτίμους ἐποιήσατε, τοῖς δ' ἄλλοις περὶ ὁμοιοῦς ὄρκους ὤμνυτε· τελευτῶντες δὲ ἠδίων ἂν τοὺς ἐν τῇ δημοκρατίᾳ

24, 6. καὶ μέγα] καὶ om. Steph., in margine tamen se hanc particulam inseri velle significavit.

25, 5. Δημοφάνην] Διοφάνη Steph.

27, 1. ὥστε, quod in vulgatis om., e G. addiderunt Bekk. et Brem.

συκοφαντοῦντας ἐτιμωρήσασθε ἢ τοὺς ἄρχοντας ἐν τῇ ὀλιγαρχίᾳ. καὶ εἰκότως, ὧ ἄνδρες δικασταί· πᾶσι γὰρ ἤδη φανερόν ἐστιν ὅτι διὰ μὲν τοὺς ἀδίκως πολιτευομένους ἐν τῇ ὀλιγαρχίᾳ δημοκρατία γίνεται, διὰ δὲ τοὺς ἐν τῇ δημοκρατίᾳ συκοφαντοῦντας ὀλιγαρχία δις κατέστη. ὥστε οὐκ ἄξιον τούτοις πολλάκις χρῆσθαι συμβούλοις, οἷς οὐδὲ ἄπαξ ἐλυσιτέλησε πειθομένοις. σκέψασθαι δὲ 28
 χρηὸν ὅτι καὶ τῶν ἐκ Πειραιῶς οἱ μεγίστην δόξαν ἔχοντες καὶ μάλιστα κενιδυνευκότες καὶ πλείστα ὑμᾶς ἀγαθὰ εἰργασμένοι πολλάκις ἤδη τῷ ὑμετέρῳ πλήθει διεκελεύσαντο τοῖς ὄρκοις καὶ ταῖς συνθήκαις ἐμμένειν, ἡγοῦμενοι ταύτην δημοκρατίας εἶναι φυλακὴν· τοῖς μὲν γὰρ ἐξ ἄστεος ὑπὲρ τῶν παρεληλυθότων ἄδειαν ποιήσειν, τοῖς δ' ἐκ Πειραιῶς οὕτω πλείστον χρόνον τὴν πολιτείαν παραμεῖναι. οἷς ὑμεῖς πολὺ ἂν δικαιότερον πιστεύοιτε ἢ 29
 τούτοις, οἳ φεύγοντες μὲν δι' ἑτέρους ἐσώθησαν, κατελθόντες δὲ συκοφαντεῖν ἐπιχειροῦσιν. ἡγοῦμαι δ', ὧ ἄνδρες δικασταί, τοὺς μὲν τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχοντας ἐμοὶ τῶν ἐν ἄστει μεινάντων φανεροὺς γεγενησθαι καὶ ἐν δημοκρατίᾳ καὶ ἐν ὀλιγαρχίᾳ, ὁποῖοί τινές εἰσι πολῖται. τούτων δ' ἄξιον θαυμάζειν, ὅτι ἂν ἐποίησαν, εἴ τις 30
 αὐτοὺς εἶασε τῶν τριάκοντα γενέσθαι, οἳ νῦν δημοκρατίας οὔσης ταῦτ' ἀκείνοις πράττουσι, καὶ ταχέως μὲν ἐκ πενήτων πλούσιοι γεγένηται, πολλὰς δ' ἀρχὰς ἄρχοντες οὐδεμιᾶς εὐθύνην διδόασιν, ἀλλ' ἀντὶ μὲν ὁμονοίας ὑποψίαν πρὸς ἀλλήλους πεποιήκασιν, ἀντὶ δὲ εἰρήνης

27, 7. διὰ μὲν τοὺς] Sic Bekk. et Brem. e C. διὰ τοὺς μὲν Steph. cum ceteris libris.

10. ἄξιον] ἄξιόν ἐστι Bekk. e C.

ib. πολλάκις χρῆσθαι] χρῆσθαι πολλάκις Bekk. et Brem.

28, 2. et 8. Πειραιῶς] Πειραιέως Steph. item §. 33, 2.

4. διεκελεύσαντο] Hoc coniectura assecutus est Taylor. pro διελεύσαντο, quod habent libri MSS. et Steph.

29, 6. δημοκρατία καὶ ἐν ὀλιγαρχίᾳ] Sic Bekk. et Brem., optimum codicem secuti. ὀλιγαρχία καὶ ἐν δημοκρατίᾳ Steph. et ceteri codd.

πόλεμον κατηγγέλκασι, διὰ τούτους δὲ ἄπιστοι τοῖς Ἑλ-
 31 λησι γεγενήμεθα. καὶ τοσούτων κακῶν καὶ ἐτέρων πολ-
 λῶν ὄντες αἴτιοι καὶ οὐδὲν διαφέροντες τῶν τριάκοντα,
 πλὴν ὅτι ἐκεῖνοι μὲν ὀλιγαρχίας οὔσης ἐπεθύμουν ὄν-
 περ οὔτοι, οὔτοι δὲ δημοκρατίας τῶν αὐτῶν ὄνπερ
 ἐκεῖνοι, ὅμως οἴονται χρῆναι οὕτω ῥαδίως ὅν ἂν βού-
 λωνται κακῶς ποιεῖν· ὥσπερ τῶν μὲν ἄλλων ἀδικούντων,
 32 ἄριστοι δὲ ἄνδρες αὐτοὶ γεγενημένοι. καὶ τούτων μὲν
 οὐκ ἄξιον θαυμάζειν, ὑμῶν δὲ, ὅτι οἴεσθε μὲν δημο-
 κρατίαν εἶναι, γίγνεται δὲ ὅ τι ἂν οὔτοι βούλωνται, καὶ
 δίκην διδῶσιν οὐχ οἱ τὸ ὑμέτερον πλῆθος ἀδικούντες,
 ἀλλ' οἱ τὰ σφέτερα αὐτῶν μὴ διδόντες. καὶ δέξαιντ' ἂν
 μικρὰν εἶναι τὴν πόλιν μᾶλλον ἢ δι' ἄλλους μεγάλην
 33 καὶ ἐλευθέραν, ἡγούμενοι νῦν μὲν διὰ τοὺς ἐκ Πειραιῶς
 κινδύνους αὐτοῖς ἐξεῖναι ποιεῖν ὅ τι ἂν βούλωνται, ἐὰν
 δ' ὕστερον ὑμῖν δι' ἐτέρων σωτηρία γένηται, τούτους μὲν
 ἐπιλύσεσθαι, ἐκείνους δὲ μέγα δυνήσεσθαι. ὥστε δι' αὐτὸ
 πάντες ἐμποδῶν εἰσιν, ἐὰν τι δι' ἄλλων ἀγαθὸν ὑμῖν
 34 φαίνεται. τοῦτο μὲν οὖν οὐ χαλεπὸν τῷ βουλομένῳ κα-
 τανοῆσαι· αὐτοὶ τε γὰρ οὐκ ἐπιθυμοῦσι λανθάνειν, ἀλλ'
 αἰσχύνονται μὴ δοκοῦντες εἶναι πονηροὶ, ὑμεῖς τε τὰ
 μὲν αὐτοὶ ὄρατε, τὰ δ' ἐτέρων πολλῶν ἀκούετε. ἡμεῖς
 δὲ, ὡς ἄνδρες δικασταί, δίκαιον μὲν ἡγούμεθ' εἶναι πρὸς
 35 κοῖς ἐμμένειν· ὅμως δὲ, ὅταν μὲν ἴδωμεν τοὺς τῶν

31, 4. δὲ δημοκρ.] δὲ καὶ δημοκρ. Steph. et Brem.

5. ὅμως] Est emendatio Reiskii. ὁμοίως MSS. et Steph.

33, 3. δι' ἐτέρων] Hanc Marklandi coniecturam cod. C. firmasse videtur. δι' ἐτέρου ceteri codd. et Steph.

4. μέγα] μεῖζον Steph. et MSS. praeter Laurentianum.

ib. δι' αὐτὸ] τὸ αὐτὸ Steph. cum MSS. Solus codex Laur. δι' αὐτὸ exhibet.

34, 1. κατανοῆσαι] Hanc lectionem debemus optimo Bekkeri codici: κατηγορῆσαι ceteri et Steph.

2. αὐτοὶ τε] Sic correxit Reisk. vulgatam αὐτοὶ δέ.

175 κακῶν αἰτίους δίκην δίδοντας, τῶν τότε περὶ ἡμᾶς γεγενημένων μεμνημένοι συγγνώμην ἔχομεν· ὅταν δὲ φανεροὶ γένησθε τοὺς μηδὲν αἰτίους ἐξ ἴσου τοῖς ἀδικοῦσι τιμωρούμενοι, τῇ αὐτῇ ψήφῳ πάντας ἡμᾶς εἰς ὑπο ***

35, 2, γεγενημένων] γενομένων Steph.

5. ἡμᾶς om. Steph., addunt cod. Vindob. C. et X.

ib. εἰς ὑπο] ὑπο om. Steph., addens: Λείπει τὸ τέλος τοῦ προκειμένου λόγου, καὶ ἡ ἀρχὴ τοῦ ἐξῆς τοῦ περὶ τῆς Εὐάνδρου δοκιμασίας.

XXVI.

Λ Υ Σ Ι Ο Υ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΥΑΝΔΡΟΥ ΔΟΚΙΜΑΣΙΑΣ.

1 *** ἡγούμενος ἀκριβῆ νῦν τὴν δοκιμασίαν αὐτοὺς διὰ τὸν χρόνον ποιήσεσθαι, ἐπεὶ σύνοιδα πολλὰ καὶ δεινὰ εἰς αὐτοὺς ἐξημαρτηκῶς, ὧν ἐπιλελησθαι καὶ οὐδ' ἀναμνησθήσεσθαι ἐνίοις αὐτῶν νομίζεις. ὃ δὴ ἔγωγε καὶ ἀγανακτῶ, εἰ ταύτῃ τῇ ἐλπίδι εἰς ὑμᾶς ἦκει πιστεύων· ὥσπερ ἄλλων μὲν τινῶν ὄντων τῶν ἡδικημένων, ἐτέρων δὲ τῶν ταῦτα διαψηφιουμένων, ἀλλ' οὐκ ἀμφοτέρω τῶν ταύτων καὶ πεπονθότων καὶ ἀκουσομένων. αἴτιοι δὲ τούτων ὑμεῖς ἐστέ· οὐ γὰρ ἐνθυμεῖσθε ὅτι οὗτοι μὲν, ὅτε ἡ πόλις ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων ἤρχετο, οὐδὲ τῆς αὐτῆς δουλείας ὑμῖν μεταδοῦναι ἠξίωσαν, ἀλλὰ καὶ τῆς πόλεως ἐξήλασαν, ὑμεῖς δ' ἐλευθέρων αὐτὴν ποιήσαντες οὐ μόνον τῆς ἐλευθερίας αὐτοῖς, ἀλλὰ καὶ τοῦ δικάζειν

Tit. ΠΕΡΙ ΤΗΣ] „*Malim cum Vindob. KATA. cf. or. 31.*“ Bekk. in Add.

1, 2. ποιήσεσθαι] Sic Auger. de coniectura Marklandi et Taylori, Bekk. e C. ποιήσασθαι Steph. cum reliquis codd.

4. ἔγωγε, ut conii. Markl., optimi praebuerunt codd. pro vulgata ἀγωνιῶ, quam Steph. servavit.

2, 4. ὑμῖν] Sic Markl. vulgatam ἡμῖν correxit. Postea Bekk. in Laurentiano ὑ super ἡ (in hoc pronomine) scriptum reperit.

καὶ τοῦ ἐκκλησιάσειν περὶ τῶν κοινῶν μετέδοτε· ὥστε εἰκότως ὑμῶν ταύτην τὴν εὐήθειαν καταγινώσκουσιν. ὧν εἷς οὗτος ὧν οὐκ ἀγαπᾷ, εἴ τις αὐτὸν ἐὰν τούτων³ μετέχειν, ἀλλὰ καὶ πρὶν ἐκείνων δοῦναι δίκην πάλιν ἄρχειν ἀξιοῖ. καὶ νυνὶ αὐτὸν ἀκούομεν ὑπὲρ ὧν αὐτοῦ κατηγοροῦμεν διὰ βραχέων ἀπολογήσεσθαι, ἐπισύροντα τὰ πράγματα καὶ διακλέπτοντα τῇ ἀπδολογίᾳ τὴν κατηγορίαν, λέξειν δὲ ὡς πολλὰ εἰς τὴν πόλιν ἀνηλώκασι καὶ φιλοτίμως λειτουργήκασι καὶ νίκας πολλὰς καὶ καλὰς ἐν δημοκρατίᾳ νενικήκασι, καὶ ὅτι αὐτὸς κόσμιός ἐστι καὶ οὐχ ὀρθᾶται ποιῶν ἄ ἕτεροι ἐνταῦθα τολμῶσιν, ἀλλὰ τὰ ἑαυτοῦ πράττειν ἀξιοῖ. ἐγὼ δὲ πρὸς τούτους τοὺς⁴ λόγους οὐ χαλεπὸν οἶμαι ἀντειπεῖν· πρὸς μὲν τὰς λειτουργίας, ὅτι κρείττων ἦν ὁ πατήρ αὐτοῦ μὴ λειτουργήσας ἢ τοσαῦτα τῶν ἑαυτοῦ ἀναλώσας. διὰ γὰρ ταῦτα πιστευθεὶς ὑπὸ τοῦ δήμου κατέλυσε τὴν δημοκρατίαν, ὥστ' εἶναι ταῦτα τὰ ἔργα ἀειμνηστότερα ἢ τὰ ἐκ τῶν λειτουργιῶν αὐτῷ ἀναθήματα. πρὸς δὲ τὴν ἡσυχιότητα⁵ τὴν τούτου, ὅτι οὐ νῦν δεῖ αὐτὸν ἐξετάζειν, εἰ σώφρων ἐστίν, ὅτ' αὐτὸν οὐκ ἔξεστιν ἀσελγαίνειν, ἀλλ' ἐκείνον τὸν χρόνον σκοπεῖν, ἐν ᾧ, ἐξὸν ὁποτέρως ἐβούλετο ζῆν, εἴλετο παρανόμως πολιτευθῆναι. τοῦ μὲν γὰρ νῦν μηδὲν ἐξαμαρτάνειν οἱ κωλύσαντες αἴτιοι, τῶν δὲ τότε γεγενημένων ὁ τούτου τρόπος καὶ οἱ τούτῳ ἐπιτρέπειν ἀξιοῦντες. ὥστε, ἂν ἐκ τούτων δοκιμάζεσθαι ἀξιοῖ, ταῦτα χρὴ ὑπολαμβάνειν, μὴ εὐήθεις αὐτῷ εἶναι δοκῆτε. Ἄν δὲ⁶ καὶ ἐπὶ τοιούτῳ λόγον τράπωνται, ὡς ὁ χρόνος οὐκ ἐγχωρεῖ ἄλλον ἀποκληρώσαι, ἀλλ' ἀνάγκη, ἐὰν αὐτὸν ἀποδοκιμάσητε, ἄθρυτα τὰ πάτρια ἱερὰ γίνεσθαι, τὰ δ' ἐνθυμήθητε, ὅτι πάλαι ὁ χρόνος ἤδη παρελήλυθεν. ἢ γὰρ αὔριον ἡμέρα μόνη λοιπὴ τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐστίν, ἐν δὲ ταύτῃ τῷ Διὶ τῷ σωτῆρι θυσία γίνεται, δικαστήριον

3, 3. ὑπὲρ] ὑπὲρ μὲν mavult Bekk.

5, 6. γεγενημένων] γενομένων Steph.

7δὲ παρὰ τοὺς νόμους οὐ δυνατὸν κληρωθῆναι. εἰ δὲ ταῦτα πάνθ' οὕτως ὥστε γενέσθαι διαπέπρακται, τί προσδοκῆσαι δεῖ δοκιμασθέντ' αὐτὸν ποιήσῃν, εἰ τὴν ἐξιούσαν ἀρχὴν πέπεικεν αὐτοῦ ἔνεκα παρανομῆσαι; ἂρ' ἂν ὀλίγα τοιαῦτα ἐν τῷ ἐνιαυτῷ διαπράξασθαι; ἐγὼ μὲν ὁ γὰρ οὐκ ἂν οἶμαι. ἔστι δ' ὑμῖν οὐ τοῦτο μόνον σκοπέον, ἀλλὰ καὶ πότερον εὐσεβέστερον τὸν βασιλέα καὶ τοὺς συνάρχοντας τὰ ὑπὲρ τοῦ μέλλοντος ἄρξιν ἱεράθῃσαι, ὡς καὶ πρότερον ἤδη γεγένηται, ἢ καὶ τοῦτον, ὃν οὐδὲ καθαρὸν εἶναι τὰς χεῖρας οἱ εἰδότες μεμαρτυρήκασιν, καὶ πότερον ὑμεῖς ὠμόσασθε εἰς τὴν ἀρχὴν ἀδοκιμαστον καταστήσῃν ἢ δοκιμάσαντες τὸν ἄξιον τῆς ἀρχῆς στεφανώσῃν. ταῦτα γὰρ σκοπεῖσθε· κάκεινο ἐν-176 θυμείσθε, ὅτι ὁ θεὸς τὸν περὶ τῶν δοκιμασιῶν νόμον οὐχ ἠκίστα [περὶ] τῶν ἐν ὀλιγαρχίᾳ ἀρξάντων ἔνεκεν ἔθηκεν, ἠγούμενος δεινὸν εἶναι, εἰ δι' οὓς ἡ δημοκρατία κατελύετο, οὗτοι ἐν αὐτῇ τῇ πολιτείᾳ πάλιν ἄρξουσι, καὶ κύριοι γενήσονται τῶν νόμων καὶ τῆς πόλεως, ἣν πρότερον προλαβόντες οὕτως αἰσχροῦς καὶ δεινῶς ἔλωβήσαντο. ὥστ' οὐκ ἄξιον τῆς δοκιμασίας ὀλιγωρῶς ἔχειν, οὐδὲ μικρὸν ἠγούμενους τὸ πρᾶγμα μὴ φροντίζειν αὐτῆς, ἀλλὰ φυλάττειν· ὡς ἐν τῷ ἕκαστον δικαίως ἄρχειν ἢ τε πολιτεία καὶ τὸ ἄλλο πλῆθος τὸ ὑμέ-

6, 8. οὐ δυνατὸν] Sic Bekk. e C. οὐ om. ceteri codd. et Steph. ib. κληρωθῆναι coni. Markl. πληρωθῆναι MSS. et Steph.

7, 3. προσδοκῆσαι δεῖ] προσδοκᾶτε Bekk. e C. — Ceterum cf. quae dixi in Comment. crit. p. 22.

4. ἐξιούσαν] Sic Vindobon. nec aliter conieciant legendum esse Scalig. et Cont. ἀξιούσαν Steph. cum ceteris codd. ib. ἔνεκα] οὐνεκα Steph.

8, 1. οὐ τοῦτο] οὐ, quod vulg. om., ex Stephani (et Contii) coni. addiderunt Reisk. et Auger., Bekk., ut videtur, auctoritate codicum suorum C. X.

4. ἢ καὶ] καὶ delendum statuerunt Auger. et Bekk.

9, 3. [περὶ] τῶν ἐν ὀλιγ.] Cum Bekk. περὶ uncis inclusi. Auger. cum Contio plane delevit.

5. τῇ πολιτείᾳ] Bekk. haec verba uncis circumdedit. Cf. Commentat. crit. p. 21.

τερον σώζεται. εἰ μὲν δὴ βουλευσῶν νυνὶ ἐδοκιμάζετο καὶ 10
ὡς ἰππευκότος αὐτοῦ ἐπὶ τῶν τριάκοντα ἄρμα ἐν ταῖς σα-
νίσιον ἐνεγέγραπτο, καὶ ἄνευ κατηγοροῦ ἂν αὐτὸν ἀπε-
δοκιμάζετε· νυνὶ δὲ, ὅτε μὴ μόνον ἰππευκῶς [μηδὲ βε-
βουλευκῶς], ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ πλῆθος ἐξημαρτηκῶς φαίνε-
ται, οὐκ ἂν ἄτοπον ποιήσαίτε, εἰ μὴ τὴν αὐτὴν γνώ-
μην ἔχοντες περὶ αὐτοῦ φανεῖσθε; καὶ μὲν δὴ βουλεύειν 11
γε δοκιμασθεῖς πεντακοσιοστὸς ὢν μετὰ τῶν ἄλλων
ἐνιαυτὸν ἂν μόνον ἐβούλευσεν, ὥστε καὶ εἴ τι ἐν τούτῳ
τῷ χρόνῳ ἐξαμαρτάνειν ἐβούλετο, ῥαδίως ἂν ὑπὸ τῶν
ἄλλων ἐκωλύετο. ταύτης δὲ τῆς ἀρχῆς ἀξιοῖ μόνος αὐτὸς
καθ' αὐτὸν ἄρχειν καὶ μετὰ τῆς ἐν Ἀρείῳ πάγῳ βουλῆς
τὸν ἅπαντα χρόνον τῶν μεγίστων κύριος γενέσθαι· ὥστε 12
ὑμῖν καθήκειν περὶ ταύτης τῆς ἀρχῆς ἀκριβεστέραν τὴν
δοκιμασίαν ἢ περὶ τῶν ἄλλων ἀρχῶν ποιῆσθαι. εἰ δὲ
μὴ, πῶς οἴεσθε τὸ ἄλλο πλῆθος τῶν πολιτῶν διακείσε-
σθαι, ὅταν αἰσθῶνται, ὃν προσῆκε δίκας τῶν ἡμαρτη-
μένων διδόναι, τοῦτον ὑφ' ὑμῶν τοιαύτης ἀρχῆς ἠξιω-
μένον; καὶ φόνου δίκας δικάζοντα, ὃν ἔδει αὐτὸν ὑπὸ
τῆς ἐν Ἀρείῳ πάγῳ βουλῆς κρίνεσθαι; καὶ πρὸς τού-
τοις ἴδωσιν ἐστεφανωμένον, καὶ ἐπικλήρων καὶ ὀρφανῶν
κύριον γεγεννημένον, ὃν ἐνίοις αὐτὸς οὗτος τῆς ὀρφα-

10, 1. δὴ om. Steph.

ib. βουλευσῶν] βουλεύσειν Steph.

ib. ἐδοκιμάζετο] Hanc Taylori emendationem cod. C. videtur confirmasse. ἐδοκιμάζετε ceteri codd. et Steph.

4. νυνὶ] νῦν Steph.

ib. μηδὲ βεβουλευκῶς] Haec verba om. C.: itaque cum Bekkero uncis inclusi. Augerus delevit.

7. φανεῖσθε] Sic Steph. et Bekk. φανοῖσθε Ald. cum plerisque libris MSS. φαινοῖσθε Coisl.

11, 1. μὲν δὴ] Est coniectura Stephani, quam confirmarunt libri MSS. μηδὲν vulgatam retinuit Steph.

3. ἐβούλευσεν, ut conii. Schott., in Vindob. et C. repertum est: ἐβούλευσας ceteri codd. et Steph.

12, 10. αὐτὸς οὗτος] αὐτὸς ὢν τοιοῦτος Steph.

13 **νίας** αἴτιος γεγένηται; ἄρ' οὐκ οἴεσθε χαλεπῶς αὐτοὺς διακείσεσθαι καὶ ὑμᾶς αὐτῶν αἰτίους ἠγγήσεσθαι, ὅταν γένωνται ἐν ἐκείνοις τοῖς χρόνοις, ἐν οἷς αὐτῶν πολλοὶ εἰς τὸ δεσποτικὸν ἀπήγοντο καὶ ἄκριτοι ὑπὸ τούτων ἀπώλλυντο καὶ φεύγειν τὴν σφετέραν αὐτῶν ἠναγκάζοντο; κἀκεῖνο προσενθυμηθῶσιν, ὅτι ὁ αὐτὸς οὗτος ἀνὴρ Θρασύβουλος αἴτιος γεγένηται Λεωδάμαντά τε ἀποδοκιμασθῆναι καὶ τοῦτον δοκιμασθῆναι, τοῦ μὲν κατηγοροῦς γενόμενος, ὑπὲρ τούτου δὲ ἀπολογήσασθαι παρασκευασάμενος, ὃς ὅπως πρὸς τὴν πόλιν διέκειτο καὶ πό-

14 **σων** αἴτιος αὐτῇ κακῶν γεγένηται..... ἢ πειθόμενοι πῶς ἂν οἴεσθε διαβληθῆναι; τότε μὲν γὰρ ὑμᾶς ᾤοντο ὀργισθέντας Λεωδάμαντα ἀποδοκιμάσαι· ἐὰν δὲ αὐτὸν δοκιμάσητε, εὖ εἴδονται ὅτι οὐ δίκαια γνώμη περὶ αὐτοῦ κέχρησθε. ἔστι δὲ τούτοις μὲν πρὸς ὑμᾶς ἀγῶν, ὑμῶν δὲ πρὸς ἅπασαν τὴν πόλιν, ἢ σκοπεῖ νυνὶ τίνα

15 **ὑμεῖς** γνώμην περὶ αὐτῆς ἔχετε. καὶ μηδεὶς ὑμῶν ἠγγέσθω με Λεωδάμαντι χαριζόμενον κατηγορεῖν Εὐάνδρου, ὅτι φίλος ᾧν τυγχάνει, ἀλλ' ὑπὲρ ὑμῶν καὶ τῆς πόλεως προνοούμενον. ῥάδιον δ' ἐξ αὐτοῦ τοῦ πράγματος μαθεῖν. Λεωδάμαντι γὰρ συμφέρει τοῦτον δοκιμασθῆναι·

- 13, 1. οὐκ] Ita coni. Steph. et Cont. οὐν MSS. et Steph.
 ib. χαλεπῶς αὐτοὺς] Sic cum Bekkero ex Laurentiano dedi pro vulg. αὐτοὺς χαλεπῶς.
 2. διακείσεσθαι, uti coni. Steph., dedi cum Bekkero, qui hanc lectionem in C. videtur reperisse. διακείσθαι vulgo. Idem valet de ἠγγήσεσθαι, cuius loco vulgo dabatur ἠγγήσασθαι.
 7. Λεωδάμαντά] Λαοδάμαντά Steph.
 10. ὃς om. Steph. et codd. praeter C., ex quo additum est a Bekk.
 ib. διέκειτο ex eodem libro scripsit Bekk. pro vulg. διακείσθαι.
 14, 1. ἢ πειθόμενοι] Lacunae, quam ante haec vv. cum Bekkero indicavi, nullum signum comparet in edit. Steph.
 2. τότε] ὅτε Steph. et libri MSS. excepto C., quo Contii et Reiskii coniectura τότε confirmata est. Idem liber etiam ἀποδοκιμάσαι praebuit, quod ante Bekkerum Augerus iisdem viris doctis suadentibus pro vulg. ἀποδοκίμασθε reposuerat.
 3. Λεωδάμαντα] Λαοδάμαντα Steph. item §. 15, 2 et 5.

οὕτω γὰρ ὑμεῖς μάλιστα διαβληθήσεσθε καὶ δόξετε ἀντὶ δημοτικῶν ἀνθρώπων ὀλιγαρχικούς εἰς τὰς ἀρχὰς καθιστάνειν. καὶ εἰ μὲν τόνδε ἀποδοκιμάσετε, δόξετε κἀκεῖνον δικαίως ἂν ἀποδοκιμάσαι· ἐὰν δὲ μὴ τόνδε, οὐδ' ἐκεῖνον δικαίως. Καίτοιγε αὐτὸν ἀκούω λέξειν ὡς οὐ¹⁶ περὶ αὐτοῦ μόνον ἢ δοκιμασία ἐστίν, ἀλλὰ περὶ πάντων τῶν ἐν ἄστει μεινάντων, καὶ τοὺς ὄρκους καὶ τὰς συνθήκας ὑμᾶς ὑπομνήσειν, ὡς ἐκ τούτων προσληψόμενον αὐτὸν δοκιμαστὰς τοὺς ἐν ἄστει μείναντας. ἐγὼ δ' ὑπὲρ τοῦ πλήθους βραχέα πρὸς αὐτὸν εἰπεῖν βούλομαι, ὅτι ὁ δῆμος οὐ τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχει περὶ πάντων τῶν ἐν ἄστει μεινάντων, ἀλλὰ περὶ μὲν τῶν τοιαῦτα
 177 ἑξαμαρτανόντων, οἷαν ἐγὼ φημι δεῖν, περὶ δὲ τῶν ἄλλων τὴν ἐναντίαν· τεκμήριον δέ· οὐ γὰρ ἐλάττους τού-¹⁷των ἢ πόλις τετίμηκε τῶν ἐπὶ Φυλὴν ἐλθόντων καὶ τὸν Πειραιᾶ καταλαβόντων. εἰκότως. τοὺς μὲν γὰρ Ἰσασιν ὁποῖοί τινες ἐν δημοκρατίᾳ μόνῃ γεγένηται, ὁποῖοι δ' ἂν τινες ἐν ὀλιγαρχίᾳ γένοιτο, οὕτω πεῖραν εἰλήφασιν· παρὰ δὲ τούτων ἐκατέρως τῆς πολιτείας ἰκανὴν βάσανον ἔχουσιν, ὥστ' εἰκότως πιστεύειν. καὶ ἡγοῦνται γε διὰ¹⁸ μὲν τοὺς τοιοῦτους τοὺς συλληφθέντας τότε ἀποθανεῖν, διὰ δὲ τοὺς ἄλλους τοὺς συλληφθέντας ἐκφεύγειν· ἐπεὶ, εἴ γε τὴν αὐτὴν γνώμην ἅπαντες ἔσχον, οὗτ' ἂν φυγὴ οὗτ' ἂν κάθοδος οὗτ' ἄλλο οὐδὲν ἂν τῶν γεγενημένων τῇ πόλει συνέβη. ἀλλὰ καὶ τὸ ἄλογον δοκοῦν εἶναι παρὰ¹⁹ τισιν, ὅπως ποτὲ πολλοὶ ὄντες ὑπ' ὀλίγων τῶν ἐν Πειραιεῖ ἠττήθησαν, οὐδαμῶθεν ἄλλοθεν ἢ ἐκ τῆς τούτων

15, 8. καὶ εἰ μὲν τόνδε ἀποδοκιμάσετε, δόξετε κἀκεῖνον] Sic Bekk. e C. ὑμῖν δὲ τόνδε ἀποδοκιμάσαι. δόξετε γὰρ κἀκεῖνον ceteri libri MSS. et Steph.

9. μὴ] Sic Bekk. ex eodem libro. μηδὲ Steph. cum ceteris codd.

18, 1. καὶ ἡγοῦνται γε κ. τ. λ.] Cf. Comment. crit. p. 29.

2. τοὺς συλληφθέντας] τοὺς articulus auctore Marklando additus est.

19, 1. δοκοῦν] Sic Bekk. e C. δοκεῖ vulgo: quare Steph. καὶ ὁ ἄλογον legi maluit.

προνοίας γεγένηται· οὔτοι γὰρ εἶλοντο μετὰ τῶν κατελ-
θόντων πολιτεύεσθαι μᾶλλον ἢ μετὰ τῶν τριάκοντα Λα-
20 κεδαιμονίοις δουλεύειν. τοιγάρτοι ἀντὶ τούτων αὐτοὺς
ὁ δῆμος ταῖς μεγίσταις τιμαῖς τετίμηκεν, ἰππαρχεῖν καὶ
στρατηγεῖν καὶ πρεσβεύειν ὑπὲρ αὐτῶν αἰρούμενοι· καὶ
οὐδέποτε αὐτοῖς μετεμέλησε. καὶ διὰ μὲν γε τοὺς πολλὰ
ἐξαμαρτόντας τὰς δοκιμασίας εἶναι ἐψηφίσαντο, διὰ δὲ
τοὺς μηδὲν τοιοῦτον πράξαντας τὰς συνθήκας ἐποιή-
σαντο τοιαύτας, οἷας ἐγὼ ὑπὲρ τοῦ δήμου ἀποκρίνομαι.
21 Ἐμέτερον δὲ ἔργον ἐστίν, ὧς ἄνδρες βουλευταὶ, σκέψα-
σθαι, ποτέρῳ ἂν πειθόμενοι περὶ τῆς δοκιμασίας ταύ-
της ἄμεινον βουλευσάμεσθε, πότερον ἐμοὶ ἢ Θρασυβούλῳ,
ὃς αὐτῷ ἀπολογήσεται. περὶ μὲν οὖν ἐμοῦ ἢ τοῦ πατρὸς
ἢ τῶν προγόνων οὐδὲν οὗτος εἰπεῖν ἔξει εἰς μισοδημίαν.
οὔτε γὰρ ὡς ὀλιγαρχίας μετέσχον (ὕστερον γὰρ τῶν χρό-
νων τούτων ἀνὴρ εἶναι ἐδοκιμάσθη) οὔθ' ὡς ὁ πατήρ
πρὸ γὰρ τῶν στάσεων πολὺ ἐν Σικελίᾳ ἄρχων ἐτελεύτη-
22 σεν· οὔθ' ὡς οἱ πρόγονοι ὑπὸ τοῖς τυράννοις ἐγένοντο·
στασιάζοντες γὰρ πρὸς αὐτοὺς τὸν ἅπαντα χρόνον διε-
τέλεσαν. ἀλλὰ μὲν δὴ οὐδὲ τὴν οὐσίαν ἡμᾶς ἐν τῷ πο-
λέμῳ φήσει κτήσασθαι, εἰς δὲ τὴν πόλιν οὐδὲν ἀνηλω-
κέναι· πᾶν γὰρ τούναντίον ἐν εἰρήνῃ μὲν ὀγδοηκοντα-
τάλαντος ἡμῶν ὁ οἶκος ἐγένετο, εἰς δὲ τὴν τῆς πόλεως
23 σωτηρίαν ἐν τῷ πολέμῳ ἅπας ἀνηλώθη. ἐγὼ δὲ περὶ
τούτου τρία ἔξω εἰπεῖν τηλικαῦτα τὸ μέγεθος, ὥστ'
ἄξιον εἶναι ἕκαστον ἔργον θανάτου· πρῶτον μὲν ὅτι
τὴν ἐν Βοιωτοῖς πολιτείαν χρήματα λαβὼν μετέστησε καὶ
τῆς συμμαχίας ὑμᾶς ταύτης ἀπεστέρησεν· ἔπειτα ὅτι τὰς

20, 4. τοὺς πολλὰ coni. Reisk. τοὺς πολλοὺς MSS. et Steph.

21, 7. οὔθ'] Non hic, ut Bekk. refert, sed §. 22, 1. pro οὔθ',
quod libri praebent, Reisk. scripsit οὔθ'.

22, 5. πᾶν] Haec est Stephani et Contii emendatio, quam Lau-
rentianus videtur confirmasse. Vulgatam πάντα retinuit
Steph.

23, 5. ὑμᾶς] ἡμᾶς Steph.

ναῦς προὔδωκε καὶ τὴν πόλιν περὶ σωτηρίας βουλευέ-
σθαι πεποίηκεν· ἔπειτα ὅτι παρὰ τῶν αἰχμαλώτων, οὓς²⁴
αὐτὸς ἀπώλεσε, τριάκοντα μνᾶς ἐσυκοφάντησεν, οὐ
φάσκων αὐτοὺς λύσεσθαι, εἰ μὴ τοῦτο αὐτῷ παρὰ σφῶν
αὐτῶν παράσχοιεν. συνειδότες οὖν ἡμῶν ἑκατέρων τὸν
βίον, πρὸς ταῦτα βουλευέσθε ὁποτέρῳ χρῆ πιστεύειν
περὶ τῆς Εὐάνδρου δοκιμασίας, καὶ οὕτως οὐκ ἐξαμαρ-
τήσεσθε.

XXVII.

Λ Υ Σ Ι Ο Υ

ΚΑΤΑ ΕΠΙΚΡΑΤΟΥΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΣΥΜ-
ΠΡΕΣΒΕΡΤΩΝ ΕΠΙΔΟΓΟΣ.

1 Κατηγορηται μὲν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, Ἐπικράτους ἱκανὰ καὶ τῶν συμπρεσβευτῶν ἐνδυμεῖσθαι δὲ χρῆ ὅτι πολλάκις ἠκούσατε τούτων λεγόντων, ὅποτε βούλοιντό τινα ἀδίκως ἀπολέσαι, ὅτι, εἰ μὴ καταψηφείσθε ὧν αὐτοὶ κελεύουσιν, ὑπολείψει ὑμᾶς ἡμισθοφορά. καὶ νῦν οὐδὲν ἤττον ἐνδεῖ, ὥστε τὸ μὲν πλῆθος καὶ ἡ αἰσχύνῃ¹⁷⁸ ἢ διὰ τούτων ὑμῖν γίνεται, ἢ δ' ὠφέλεια τούτοις· πεπείρανται γὰρ ὅτι, ὅποτε ἂν οὗτοι καὶ οἱ τούτων λόγοι δοκῶσιν αἴτιοι εἶναι ψηφιεῖσθαι ὑμᾶς παρὰ τὸ δίκαιον, ῥαδίως παρὰ τῶν ἀδικούντων χρήματα λαμβάνουσι. Ζκαίτοι τίνα χρῆ ἐλπίδα ἔχειν σωτηρίας, ὅποταν ἐν χρήμασιν ἢ καὶ σωθῆναι τῇ πόλει καὶ μὴ, ταῦτα δὲ οὗτοι φύλακες ὑφ' ὑμῶν καταστάντες, οἱ τῶν ἀδικούντων κολασταὶ, κλέπτωσί τε καὶ καταδωροδοκῶσι; καὶ οὐ νῦν πρῶτον ὠφθησαν ἀδικούντες, ἀλλὰ καὶ πρότερον ἤδη

2, 2. ἤττον] Quod vulgo post h. v. inseritur τοσοῦτον cum Bekkero expunxi auctoritate codicis C.

ib. πλῆθος] Cf. Commentat. crit. p. 24. (Augerus post πλῆθος addidit τῶν ὄνειδῶν, convertens totum locum sic: et nunc nihilominus tantum abest rem ita contingere, ut etiam multitudo flagitiorum et horum infamia in vos accidat, utilitas in ipsos.)

3. ὑμῖν] ἡμῖν Steph.

δώρων ἐκρίθησαν. καὶ ὑμῖν ἔχω ἐπικαλέσαι ὅτι τοῦ αὐ-4
 τοῦ ἀδικήματος ὀνομάσαντος μὲν κατεψηφίσασθε, τού-
 του δὲ ἀπεψηφίσασθε, τοῦ αὐτοῦ ἀνδρὸς ἀπάντων κα-
 τηγοροῦντος καὶ τῶν αὐτῶν καταμαρτυροῦντων, οἳ οὐχ
 ἐτέρων ἤκουσαν, ἀλλ' αὐτοὶ ἦσαν οἱ περὶ τῶν χρημά-
 των καὶ τῶν δώρων πρὸς τούτους πράττοντες. καίτοις
 τοῦτο ἅπαντες ἐπίστασθε, ὅτι οὐχ ὅταν τοὺς μὴ δυνα-
 μένους λέγειν κολάζητε, τότε ἔσται παράδειγμα τοῦ μὴ
 ὑμᾶς ἀδικεῖν, ἀλλ' ὁπότεν παρὰ τῶν δυναμένων δίκην
 λαμβάνητε, τότε πάντες παύσονται ἐπιχειροῦντες εἰς
 ὑμᾶς ἐξαμαρτάνειν. νῦν δ' ἀσφαλῶς αὐτοῖς ἔχει τὰ ὑμέ-6
 τερα κλέπτειν. ἂν μὲν γὰρ λάθωσιν, ἀδεῶς αὐτοῖς ἔξουσι
 χρῆσθαι· ἂν δὲ ὀφθῶσιν, ἢ μέρει τῶν ἀδικημάτων τὸν
 κίνδυνον ἐξεπρίαντο ἢ εἰς ἀγῶνα καταστάντες τῇ αὐτῶν
 δυνάμει ἐσώθησαν. νῦν τοίνυν, ὧ ἄνδρες δικασταί, πα-
 ράδειγμα ποιήσετε τοῖς ἄλλοις δικαίοις εἶναι, παρὰ τού-
 των δίκην λαβόντες. ἤκουσι δὲ πάντες οἱ τὰ τῆς πόλεως
 πράττοντες οὐχ ἡμῶν ἀκροασόμενοι, ἀλλ' ὑμᾶς εἰσόμε-
 νοι ἦντινα γνώμην περὶ τῶν ἀδικούντων ἔξετε. ὥστ', εἰ
 μὲν ἀποψηφιεῖσθε τούτων, οὐδὲν δεινὸν δόξει αὐτοῖς
 εἶναι ὑμᾶς ἐξαπατήσαντας ἐκ τῶν ὑμετέρων ὠφελεῖσθαι·
 ἐὰν δὲ καταψηφισάμενοι θανάτου τιμήσητε, τῇ αὐτῇ
 ψήφῳ τοὺς τε ἄλλους κοσμιωτέρους ποιήσετε ἢ νῦν εἰσὶ,
 καὶ παρὰ τούτων δίκην εἰληφότες ἔσεσθε. ἡγοῦμαι δ' 8

4, 2. ὀνομάσαντος] „Π. Ὀνομασάνδρου.“ Steph. in marg.

3. τοῦ αὐτοῦ ἀνδρὸς ἀπάντων κατηγοροῦντος] τοῦ (omisso αὐτοῦ) ἀνδρὸς ἀπάντων κατηγοροῦντων Steph.

5. ἀλλ' αὐτοὶ] Sic Bekk. e C, αὐτοὶ δὲ Steph.

6, 3. τῶν ἀδικημάτων] Cf. Commentat. crit. p. 25 et 26.

7, 5. ἐξαπατήσαντας] Sic omnes libri MSS. (excepto uno Vin-
 dob. in quo est ἐξαπατῆσαι) et editiones ante Bekkerum.
 Hic autem vir doctus ἐξαμαρτήσαντας edidit, nulla tamen
 addita adnotatione. Quum igitur nesciam, qua auctoritate
 haec lectio nitatur, neque intelligam, quomodo Accusa-
 tivus ὑμᾶς sine praepositione εἰς (nam ἐξαμαρτάνειν εἰς
 τινα fere dicitur) hic queat defendi, optimum duco le-
 ctionem vulgatam retinere.

XXVII.

Λ Τ Σ Ι Ο Υ

ΚΑΤΑ ΕΠΙΚΡΑΤΟΥΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΣΥΜ-
ΠΡΕΣΒΕΡΤΩΝ ΕΠΙΛΟΓΟΣ.

1 Κατηγορηται μὲν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, Ἐπικράτους ἱκανὰ καὶ τῶν συμπρεσβευτῶν· ἐνθυμείσθαι δὲ χρὴ ὅτι πολλάκις ἤκούσατε τούτων λεγόντων, ὅποτε βούλοιντο τινα ἀδίκως ἀπολέσαι, ὅτι, εἰ μὴ καταψηφείσθε ὧν αὐτοὶ κελεύουσιν, ὑπολείψει ὑμᾶς ἡ μισθοφορά. καὶ νῦν οὐδὲν ἤττον ἐνδεῖ, ὥστε τὸ μὲν πλῆθος καὶ ἡ αἰσχύνῃ¹⁷⁸ ἢ διὰ τούτων ὑμῖν γίγνεται, ἢ δ' ὠφέλεια τούτοις· πεπειραμένοι γὰρ ὅτι, ὅποτε ἂν οὗτοι καὶ οἱ τούτων λόγοι δοκῶσιν αἴτιοι εἶναι ψηφιεῖσθαι ὑμᾶς παρὰ τὸ δίκαιον, ὁρδίως παρὰ τῶν ἀδικούντων χρήματα λαμβάνουσι. Ζκαίτοι τίνα χρὴ ἐλπίδα ἔχειν σωτηρίας, ὅποταν ἐν χρήμασιν ἢ καὶ σωθῆναι τῇ πόλει καὶ μὴ, ταῦτα δὲ οὗτοι, φύλακες ὑφ' ὑμῶν καταστάντες, οἱ τῶν ἀδικούντων κολασταὶ, κλέπτωσί τε καὶ καταδωροδοκῶσι; καὶ οὐ νῦν πρῶτον ὠφθησαν ἀδικούντες, ἀλλὰ καὶ πρότερον ἤδη

2, 2. ἤττον] Quod vulgo post h. v. inseritur τοσοῦτον cum Bekkero expunxi auctoritate codicis C.

ib. πλῆθος] Cf. Commentat. crit. p. 24. (Augerus post πλῆθος addidit τῶν ὄνειδῶν, convertens totum locum sic: et nunc nihilominus tantum abest rem ita contingere, ut etiam multitudo flagitiorum et horum infamia in vos accidat, utilitas in ipsos.)

3. ὑμῖν] ἡμῖν Steph.

δώρων ἐκρίθησαν. καὶ ὑμῖν ἔχω ἐπικαλέσαι ὅτι τοῦ αὐ-4
 τοῦ ἀδικήματος ὀνομάσαντος μὲν κατεψηφίσασθε, τού-
 του δὲ ἀπεψηφίσασθε, τοῦ αὐτοῦ ἀνδρὸς ἀπάντων κα-
 τηγοροῦντος καὶ τῶν αὐτῶν καταμαρτυρούντων, οἳ οὐχ
 ἑτέρων ἤκουσαν, ἀλλ' αὐτοὶ ἦσαν οἱ περὶ τῶν χρημά-
 των καὶ τῶν δώρων πρὸς τούτους πράττοντες. καίτοι 5
 τοῦτο ἅπαντες ἐπίστασθε, ὅτι οὐχ ὅταν τοὺς μὴ δυνα-
 μένους λέγειν κολάζητε, τότε ἔσται παράδειγμα τοῦ μὴ
 ὑμᾶς ἀδικεῖν, ἀλλ' ὁπόταν παρὰ τῶν δυναμένων δίκην
 λαμβάνητε, τότε πάντες παύσονται ἐπιχειροῦντες εἰς
 ὑμᾶς ἐξαμαρτάνειν. νῦν δ' ἀσφαλῶς αὐτοῖς ἔχει τὰ ὑμέ-6
 τερα κλέπτειν. ἂν μὲν γὰρ λάθωσιν, ἀδεῶς αὐτοῖς ἔξουσι
 χρῆσθαι· ἂν δὲ ὀφθῶσιν, ἢ μέρει τῶν ἀδικημάτων τὸν
 κίνδυνον ἐξεπρίαντο ἢ εἰς ἀγῶνα καταστάντες τῇ αὐτῶν
 δυνάμει ἐσώθησαν. νῦν τοίνυν, ὧ ἄνδρες δικασταί, πα-
 ράδειγμα ποιήσετε τοῖς ἄλλοις δικαίοις εἶναι, παρὰ τού-
 των δίκην λαβόντες. ἤκουσι δὲ πάντες οἱ τὰ τῆς πόλεως 7
 πράττοντες οὐχ ἡμῶν ἀκροασόμενοι, ἀλλ' ὑμᾶς εἰσόμε-
 νοι ἦντινα γνώμην περὶ τῶν ἀδικούντων ἔξετε. ὥστ', εἰ
 μὲν ἀποψηφιεῖσθε τούτων, οὐδὲν δεινὸν δόξει αὐτοῖς
 εἶναι ὑμᾶς ἐξαπατήσαντας ἐκ τῶν ὑμετέρων ὠφελεῖσθαι·
 ἐὰν δὲ καταψηφισάμενοι θανάτου τιμήσητε, τῇ αὐτῇ
 ψήφῳ τοὺς τε ἄλλους κοσμιωτέρους ποιήσετε ἢ νῦν εἰσὶ,
 καὶ παρὰ τούτων δίκην εἰληφότες ἔσεσθε. ἡγοῦμαι δ' 8

4, 2. ὀνομάσαντος] „Π. Ὀνομασάνδρου.“ Steph. in marg.

3. τοῦ αὐτοῦ ἀνδρὸς ἀπάντων κατηγοροῦντος] τοῦ (omisso αὐτοῦ) ἀνδρὸς ἀπάντων κατηγοροῦντων Steph.

5. ἀλλ' αὐτοὶ] Sic Bekk. e C. αὐτοὶ δὲ Steph.

6, 3. τῶν ἀδικημάτων] Cf. Commentat. crit. p. 25 et 26.

7, 5. ἐξαπατήσαντας] Sic omnes libri MSS. (excepto uno Vin-
 dob. in quo est ἐξαπατήσαι) et editiones ante Bekkerum.
 Hic autem vir doctus ἐξαμαρτήσαντας edidit, nulla tamen
 addita adnotatione. Quum igitur nesciam, qua auctoritate
 haec lectio nitatur, neque intelligam, quomodo Accusa-
 tivus ὑμᾶς sine praepositione εἰς (nam ἐξαμαρτάνειν εἰς
 τινα fere dicitur) hic queat defendi, optimum duco le-
 ctionem vulgatam retinere.

ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, οὐδ' εἰ μὴ προθέντες αὐτοῖς κρί-
 σιν ἢ ἀπολογουμένων μὴ ἐθέλησαντες ἀκοῦσαι καταψη-
 φισάμενοι τῶν ἐσχάτων τιμῆσαιτε, οὐκ ἂν ἀκρίτους
 αὐτούς ἀπολωλέναι, ἀλλὰ τὴν προσήκουσαν δίκην δε-
 δωκέναι. οὐ γὰρ οὗτοι ἄκριτοί εἰσι, περὶ ὧν ἂν ὑμεῖς
 εἰδότες τὰ πραχθέντα ψηφίσθητε, ἀλλ' οἳ τινες ἂν ὑπὸ
 τῶν ἐχθρῶν διαβληθέντες περὶ ὧν ὑμεῖς μὴ ἴστε
 ἀκροάσεως μὴ τύχωσι. τούτων δὲ τὰ μὲν πράγματα κα-
 9τηγορεῖ, ἡμεῖς δὲ καταμαρτυροῦμεν. καὶ οὐ τοῦτο δέ-
 δοικα, ὡς, ἐὰν ἀκροᾶσθε αὐτῶν, ἀποψηφιεῖσθε· ἀλλ'
 οὐκ ἂν ἠγοῦμαι αὐτούς δίκην ἀξίαν δεδωκέναι, εἰ ἀκρο-
 σάμενοι αὐτῶν καταψηφίσαισθε. πῶς γὰρ, ὧ ἄνδρες δι-
 κασταί, οἷς οὐδὲ ταῦτά καὶ ὑμῖν συμφέροι; οὗτοι μὲν
 γὰρ ἐν τῷ πολέμῳ ἐκ πενήτων πλούσιοι γεγόνασιν ἐκ
 10τῶν ὑμετέρων, ὑμεῖς δὲ διὰ τούτους πένητες. καίτοι οὐ
 ταῦτα ἀγαθῶν δημαγωγῶν ἐστὶ, τὰ ὑμέτερα ἐν ταῖς ὑμε-
 τέραις συμφοραῖς λαμβάνειν, ἀλλὰ τὰ ἑαυτῶν ὑμῖν δι-
 δόναι. καὶ γὰρ τοι εἰς τοσοῦτον ἤκομεν, ὥσθ' οἳ πρό-
 τερον ἐν τῇ εἰρήνῃ οὐδὲ σφᾶς αὐτούς ἐδύναντο τρέφειν,
 νῦν ὑμῖν εἰσφορὰν εἰσφέρουσι καὶ χορηγοῦσι καὶ οἰκίας
 11μεγάλας οἰκοῦσι. καίτοι ἑτέροις ὑμεῖς ἔστιν ὅτε τὰ πα-
 τρῶα κεκτημένοις ταῦτα ποιοῦσιν ἐφθονεῖτε. νῦν δ' οὐ-
 τως ἢ πόλις διάκειται, ὥστε οὐκέτι ὧν οὗτοι κλέπτουσι
 ὀργίξεσθε, ἀλλ' ὧν αὐτοὶ λαμβάνετε χάριν ἴστε, ὥσπερ
 ὑμεῖς τὰ τούτων μισθοφοροῦντες, ἀλλ' οὐ τούτων τὰ
 12ὑμέτερα κλεπτόντων. τὸ δὲ πάντων ὑπερφύεστατον, ὅτι
 ἐν μὲν τοῖς ἰδίοις οἱ ἀδικούμενοι δακρύουσι καὶ ἔλεεινοί
 εἰσιν, ἐν δὲ τοῖς δημοσίοις οἱ μὲν ἀδικοῦντες ἔλεεινοί,

8, 2. αὐτοῖς κρίσιν] Sic, ut Reisk. coniciebat, dedit Bekk. e
 C. — Ceteri codd. praebent aut αὐτούς εἰς κρίσιν, ut
 vulgo legitur, aut αὐτούς κρίσιν.

3. καταψηφισάμενοι] καὶ καταψηφισάμενοι Steph.

7. οἳ τινες] εἰ τινες Steph.

11, 1. ὑμεῖς] Hanc Reiskii emendationem confirmavit Lauren-
 tianus. Ceteri codd. aut ὑμῖν aut ὑμῶν, quae est vul-
 gata lectio, exhibent.

ὕμεις δ' οἱ ἀδικούμενοι ἐλεεῖτε. καὶ νῦν ἴσως ποιήσου-
 σιν ἄπερ καὶ πρότερον ἦσαν εἰθισμένοι, καὶ δημόται καὶ
 φίλοι κλαίοντες ἐξαιτήσονται αὐτοὺς παρ' ὑμῶν. ἐγὼ¹³
^{179δ} οὕτως ἀξιῶ γενέσθαι· εἰ μὲν ἀδικεῖν τούτους μηδὲν
 νομίζουσιν, ἀποδείξαντας ὡς ψευδῆ τὰ κατηγορημένα,
 οὕτω πείθειν ὑμᾶς ἀποψηφίσασθαι· εἰ δὲ νομίσαντες
 ἀδικεῖν αἰτήσονται, δῆλον ὅτι τοῖς ἀδικοῦσιν εὐνούστε-
 ροὶ εἰσιν ἢ ὑμῖν τοῖς ἀδικουμένοις καὶ ἴσως οὐ χάριτος
 ἄξιοι τυχεῖν, ἀλλὰ τιμωρίας, ὅποταν ὑμεῖς δύνησθε.
 ἔτι δὲ τοὺς αὐτοὺς ἠγεῖσθαι χρῆ καὶ τῶν κατηγορῶν¹⁴
 σφόδρα δεήσεσθαι, νομίζοντας πολὺ ἂν θᾶττον παρ'
 ἡμῶν ὀλίγων ὄντων ταύτην τὴν χάριν λαμβάνειν ἢ παρ'
 ὑμῶν, ἔτι δὲ ῥᾶρον ἄλλους τινὰς τὰ ὑμέτερα καταχαρί-
 ζεσθαι ἢ ὑμᾶς αὐτοὺς γε. ἡμεῖς μὲν τοίνυν οὐκ ἠθέλη-¹⁵
 σαμεν προδοῦναι, ἀξιούμεν δὲ μηδ' ὑμᾶς· ἐνθυμουμέ-
 νους ὅτι σφόδρ' ἂν ἡμῖν ὀργίζεσθε καὶ ἐτιμωρεῖσθε,
 ὅπου παρεπίπτομεν, ὡς εἰκὸς τοὺς ἀδικοῦντας, εἰ ἡμεῖς
 παρὰ τούτων ἢ χρήματα λαβόντες ἢ ἄλλῳ τινὶ τρόπῳ
 διηλλάγημεν. καίτοι εἰ τοῖς μὴ δικαίως ἐπεξιοῦσιν ὀργί-
 ζεσθε, ἢ που σφόδρα χρῆ αὐτοὺς τοὺς ἀδικοῦντας τι-
 μωρεῖσθαι. νῦν τοίνυν, ὧ ἄνδρες δικασταί, καταψηφι-¹⁶
 σάμενοι Ἐπικράτους, τῶν ἐσχάτων τιμήσατε· καὶ μὴ,

12, 4. οἱ ἀδικούμενοι] Articulum, quem om. MSS. et Steph., ex
 conii. Contii addidi. Idem fecit Bekkerus: non recte autem
 dicit Brunckium ad Sophocl. Antig. 260. sic emendasse
 haec Lysiae verba.

6. ἐξαιτήσονται, ut Cont. pro vulgari ἐξαιτεῖσθαι conii., Bekk.
 in Laurentiano reperit.

13, 6. καὶ ἴσως] Sic dedi ex Laurentiano. ἴσως τε ceteri libri
 MSS. et Steph. — ὥστε, Marklandi coniecturam, cum
 Reiskio et Augero recepit Bekk. Mea sententia nulla
 correctione hic locus eget.

14, 4. ἔτι δὲ] Cf. Commentat. crit. p. 62 et sq.

15, 4. ἡμεῖς] ὑμεῖς Steph.

16, 2. τιμήσατε] Sic conii. Steph. pro τιμωρήσατε, quod ipse cum
 libris MSS. retinuit. Non aliter Cont. hunc locum emen-
 dandum esse statuit.

ὥσπερ ἐν τῷ τέως χρόνῳ εἰθισμένοι ἐστέ, ἐπειδὴν καταψηφισάμενοι ἐξελέγητε τοὺς ἀδικοῦντας, ἐν τῷ τιμήματι ἀζημίους ἀφίετε, ἔχθραν, οὐ δίκην, παρὰ τῶν ἀδικούντων λαμβάνοντες· ὥσπερ τοῦ ὀνειδούς, ἀλλ' οὐ τῆς ζημίας αὐτοῖς μέλον· εὖ εἰδότες ὅτι ἐν μὲν τῇ ψήφῳ οὐδὲν ἄλλο ποιεῖτε ἢ ὀνειδίσετε τοῖς ἀδικοῦσιν, ἐν δὲ τῷ τιμήματι τιμωρεῖσθε τοὺς ἐξαμαρτάνοντας.

XXVIII.

Λ Υ Σ Ι Ο Υ

ΚΑΤΑ ΕΡΓΟΚΛΕΟΥΣ ΕΠΙΛΟΓΟΣ.

Τὰ μὲν κατηγορημένα οὕτως ἐστὶ πολλά καὶ δεινὰ, ὧ¹ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὥστε οὐκ ἂν μοι δοκεῖ δύνασθαι Ἐργοκλῆς ὑπὲρ ἑνὸς ἐκάστου τῶν πεπραγμένων αὐτῷ πολ-
λάκις ἀποθανῶν δοῦναι δίκην ἀξίαν τῷ ὑμετέρῳ πλήθει. καὶ γὰρ πόλεις προδεδωκῶς φαίνεται καὶ προξένους καὶ
πολίτας ὑμετέρους ἠδικηκῶς καὶ ἐκ πένητος ἐκ τῶν ὑμε-
τέρων πλούσιος γεγεννημένος. καίτοι πῶς αὐτοῖς χρη²
συγγνώμην ἔχειν, ὅταν ὁρᾶτε τὰς μὲν ναῦς, ὧν ἦρχον
οὗτοι, δι' ἀπορίαν χρημάτων καταλυόμενας καὶ ἐκ πολ-
λῶν ὀλίγας γινομένας, τούτους δὲ πένητας καὶ ἀπόρους
ἐκπλεύσαντας οὕτω ταχέως πλείστην τῶν πολιτῶν οὐ-
σίαν κεκτημένους; ὑμέτερον τοίνυν ἔργον ἐστίν, ὧ³ ἂν-
δρες Ἀθηναῖοι, ἐπὶ τοῖς τοιούτοις ὀργίζεσθαι· καὶ γὰρ
δὴ δεινὸν ἂν εἴη, εἰ νῦν μὲν οὕτως αὐτοὶ πιεζόμενοι
ταῖς εἰσφοραῖς συγγνώμην τοῖς κλέπτουσι καὶ τοῖς δω-
ροδοκοῦσιν ἔχοιτε, ἐν δὲ τῷ τέως χρόνῳ, καὶ τῶν οἴ-
κων τῶν ὑμετέρων μεγάλων ὄντων καὶ τῶν δημοσίων
προσόδων μεγάλων οὐσῶν, θανάτῳ ἐκολάζετε τοὺς τῶν
ὑμετέρων ἐπιθυμοῦντας. οἶμαι δ' ἔγωγε πάντας ὑμᾶς

3, 3. δὴ om. Steph.

4δομολογῆσαι, εἰ ὑμῖν Θρασύβουλος ἐπηγγέλλετο τριήρεις ἔχων ἐκπλεύσεσθαι καὶ ταύτας παλαιὰς ἀντὶ καινῶν παραδώσειν, καὶ τοὺς μὲν κινδύνους ὑμετέρους ἔσεσθαι, τὰς δ' ὠφελείας τῶν αὐτοῦ φίλων, καὶ ὑμᾶς μὲν διὰ τὰς εἰσφορὰς πενεστέρους ἀποδείξειν, Ἐργοκλέα δὲ καὶ τοὺς κόλακας τοὺς αὐτοῦ πλουσιωτάτους τῶν πολιτῶν ποιήσειν, οὐδένα ἂν ὑμῶν ἐπιτρέψαι τὰς ναῦς ἐκείνον ἔχοντα ἐκπλεῦσαι. ἄλλως τε καὶ ἐπειδὴ τάχιστα ὑμεῖς ἐψηφίσασθε τὰ χρήματα ἀπογράψαι τὰ ἐκ τῶν πόλεων εἰλημμένα καὶ τοὺς ἄρχοντας τοὺς μετ' ἐκείνου καταπλεῖν εὐθύνας δώσοντας, Ἐργοκλῆς ἔλεγεν ὡς ἤδη συκοφαντεῖτε καὶ τῶν ἀρχαίων νόμων ἐπιθυμεῖτε, καὶ Θρασυβούλῳ συνεβούλευε Βυζάντιον καταλαβεῖν καὶ τὰς ναῦς ἔχειν καὶ τὴν Σεύθου θυγατέρα γαμεῖν· ἵνα αὐ-180 τῶν ἐκκόψῃς, ἔφη, τὰς συκοφαντίας· ποιήσεις γὰρ αὐτοὺς οὐκ ἐπιβουλεύοντάς σοι καθῆσθαι καὶ τοῖς σοῖς φίλοις, ἀλλὰ περὶ αὐτῶν δεδιέναι. Οὕτως, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἐπειδὴ τάχιστα ἐνεπέπληντο καὶ τῶν ὑμετέρων ἀπέλαυσαν, ἄλλοτριούς τῆς πόλεως ἑαυτοὺς ἠγῆσαντο. 7ᾶμα γὰρ πλουτοῦσι καὶ ὑμᾶς μισοῦσι, καὶ οὐκέτι ὡς ἀρξόμενοι παρασκευάζονται, ἀλλ' ὡς ὑμῶν ἀρξοντες, καὶ δεδιότες ὑπὲρ ὧν ἀφήρηται ἔτοιμοι εἰσι καὶ χωρία καταλαμβάνειν καὶ ὀλιγαρχίαν καθιστάνειν καὶ πάντα πράττειν, ὅπως ὑμεῖς ἐν τοῖς δεινοτάτοις κινδύνοις καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἔσεσθε· οὕτω γὰρ ἠγροῦνται οὐκέτι τοῖς σφετέροις αὐτῶν ἀμαρτήμασι τὸν νοῦν ὑμᾶς προσέξειν, ἀλλ' ὑπὲρ ὑμῶν αὐτῶν καὶ τῆς πόλεως ὀρθῶδούντας 8ῆσυχίαν πρὸς τούτους ἔξειν. Θρασύβουλος μὲν οὖν, ὧ

5, 1. καὶ ἐπειδὴ] ἐπειδὴ καὶ cum libris MSS. dedit Steph., sed in marg. καὶ ἐπειδὴ se legi malle indicavit: quam emendationem Reisk. Auger. et Bekk. comprobaverunt. Ceterum cf. Commentat. crit. p. 30 et 31.

6, 6. ἑαυτοῦς] αὐτοῦς Steph.

7, 1. ἄμα] Haec est correctio Reiskii. ἀλλὰ MSS. et Steph.

6. τοῖς σφετέροις αὐτῶν] αὐτῶν tollendum censet Bekk. in Add. et Corrig.

9. τούτους] τούτοις Steph.

ἄνδρες Ἀθηναῖοι, (οὐδὲν γὰρ δεῖ περὶ αὐτοῦ πλείω λέγειν) καλῶς ἐποίησεν οὕτω τελευτήσας τὸν βίον· οὐ γὰρ ἔδει αὐτὸν οὔτε ζῆν τοιούτοις ἔργοις ἐπιβουλεύοντα οὔθ' ὑφ' ὑμῶν ἀποθανεῖν ἤδη τι δοκοῦντα ὑμᾶς ἀγαθὸν πεποιημέναι, ἀλλὰ τοιούτῳ τρόπῳ τῆς πόλεως ἀπαλλαγῆναι. ὁρῶ δ' αὐτούς διὰ τὴν πρώην ἐκκλησίαν⁹ οὐκέτι φειδομένους χρημάτων, ἀλλ' ὠνούμενους τὰς αὐτῶν ψυχὰς καὶ παρὰ τῶν λεγόντων καὶ παρὰ τῶν ἐχθρῶν καὶ παρὰ τῶν πρυτάνεων, καὶ πολλοὺς Ἀθηναίων ἀργυρίῳ διαφθείροντας. ὑπὲρ ὧν ὑμῖν ἄξιόν ἐστιν ἀπολογῆσασθαι παρὰ τούτου νῦν δίκην λαβοῦσι, καὶ πᾶσιν ἀνθρώποις ἐπιδείξει ὅτι οὐκ ἔστι τσαῦτα χρήματα, ὧν ὑμεῖς ἠττήσεσθε, ὥστε μὴ τιμωρεῖσθαι τοὺς ἀδικοῦντας. ἐνθυμεῖσθε γὰρ, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὅτι οὐκ Ἐργοκλῆς¹⁰ μόνος κρίνεται, ἀλλὰ καὶ ἡ πόλις ὅλη. νυνὶ γὰρ τοῖς ἄρχουσι τοῖς ὑμετέροις ἐπιδείξετε, πότερον χρὴ δίκαιος εἶναι ἢ ὡς πλείστα τῶν ὑμετέρων ὑφελομένοις τῷ αὐτῷ τρόπῳ τὴν σωτηρίαν παρασκευάζεσθαι, ὥπερ οὗτοι νυνὶ πειρῶνται. καίτοι εὖ εἰδέναι χρὴ, ὡς ἄνδρες δικασταί,¹¹ ὅστις ἐν τσαύτῃ ἀπορίᾳ τῶν ὑμετέρων πραγμάτων ἢ πόλεις προδίδωσιν ἢ χρήματα κλέπτειν ἢ δωροδοκεῖν ἄξιοι, οὗτος καὶ τὰ τείχη καὶ τὰς ναῦς τοῖς πολεμίοις παραδίδωσι καὶ ὀλιγαρχίαν ἐκ δημοκρατίας καθίστησιν· ὥστ' οὐκ ἄξιον ὑμῖν τῆς τούτων παρασκευῆς ἠττᾶσθαι, ἀλλὰ παράδειγμα πᾶσιν ἀνθρώποις ποιῆσαι καὶ μήτε κέρδος μήτε ἔλεον μήτ' ἄλλο μηδὲν περὶ πλείονος ποιήσασθαι τῆς τούτων τιμωρίας.

9, 2. χρημάτων] τῶν χρημάτων Steph. et Bekk. — Ego omisi articulum, cum absit a codd. C. et X. Cf. Xenoph. Memorab. I, 2, 22. πολλοὶ γὰρ, καὶ χρημάτων δυνάμενοι φείδεσθαι πρὶν ἐρᾶν, ἐρασθέντες οὐκέτι δύνανται.

5. διαφθείροντας, ut con. Reisk., e C. dedit Bekk. διαφθεῖρειν ceteri libri MSS. et Steph.

10, 5. ὥπερ] ὥσπερ Steph.

11, 2. ὅστις] ὅτι anti ὅστις de Stephani coniectura addidit Bekk.

6. ἠττᾶσθαι] ἠττήσθαι Steph.

7. 8. ποιῆσαι — ποιήσασθαι] ποιεῖτε — ποιήσασθε Steph.

12 Οἶμαι δ' Ἐργοκλέα, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, περὶ μὲν Ἀλικαρνασσοῦ καὶ περὶ τῆς ἀρχῆς καὶ περὶ τῶν αὐτῶ πεπραγμένων οὐκ ἐπιχειρήσειν ἀπολογεῖσθαι, ἐρεῖν δὲ ὡς ἀπὸ Φυλῆς κατῆλθε καὶ ὡς δημοτικός ἐστι καὶ ὡς τῶν κινδύνων τῶν ὑμετέρων μετέσχευ. ἐγὼ δὲ, ὧ ἄνδρες
 13 Ἀθηναῖοι, τοιαύτην γνώμην ἔχω περὶ τῶν τοιούτων· ὅσοι μὲν ἐλευθερίας καὶ τοῦ δικαίου ἐπιθυμοῦντες καὶ τοὺς νόμους ἴσχειν βουλόμενοι καὶ τοὺς ἀδικοῦντας μισοῦντες τῶν ὑμετέρων κινδύνων μετέσχον, οὐ πονηροὺς εἶναι πολίτας οὐδὲ ἀδίκως τούτοις φημι ἂν εἶναι ὑπόλογον τὴν ἐκείνων φυγὴν· ὅσοι δὲ κατελθόντες ἐν δημοκρατία τὸ μὲν ὑμέτερον πλῆθος ἀδικοῦσι, τοὺς δὲ ἰδίους οἴκους ἐκ τῶν ὑμετέρων μεγάλους ποιοῦσι, πολὺ μᾶλλον ἀ-
 14 τοῖς προσήκει ὀργίζεσθαι ἢ τοῖς τριάκοντα. οἱ μὲν γὰρ ἐπὶ τοῦτ' ἐχειροτονήθησαν, ἵνα κακῶς, εἴ πη δύναιντο, ὑμᾶς ποιήσαιεν· τούτοις δ' ὑμᾶς αὐτοὺς ἐπετρέψατε ὡς μεγάλην καὶ ἐλευθέραν τὴν πόλιν ποιήσουσιν· ὧν ὑμῖν οὐδὲν ἀποβέβηκεν, ἀλλὰ τὸ ἐπὶ τούτοις εἶναι ἐν τοῖς δεινοτάτοις κινδύνοις καθεστήκατε, ὥστε πολὺ ἂν δικαιότερον ὑμᾶς αὐτοὺς ἢ τούτους ἐλεοῖτε, καὶ τοὺς ὑμετέρους παῖδας καὶ γυναῖκας, ὅτι ὑπὸ τοιούτων ἀν-
 15 δρῶν λυμαίνεσθε. ὅταν γὰρ ἡγησώμεθα σωτηρίας ἀντε-
 λῆφθαι, δεινότερα ὑπὸ τῶν ἡμετέρων ἀρχόντων πάσχο-
 μεν ἢ ὑπὸ τῶν πολεμίων. καίτοι πάντες ἐπίστασθε ὅτι¹⁸¹
 οὐδεμία ἐλπίς σωτηρίας ὑμῖν δυστυχήσασιν. ὥστε ἄξιον ὑμᾶς παρακελευσαμένους ὑμῖν αὐτοῖς παρὰ τούτων νυνὶ τὴν μεγίστην δίκην λαβεῖν, καὶ τοῖς ἄλλοις Ἑλλησιν ἐπι-

12, 6. τοιαύτην] οὐ τοιαύτην Steph., sed optimi codd. om. οὐ.

13, 1. ὅσοι] ἀλλ' ὅσοι Steph.: Bekk. Laurentianum secutus omisit ἀλλ'.

3. ἴσχειν] ἔχειν Steph.

5. ὑπόλογον] ὑπὸ λόγον Steph., sed in marg. „Π. ὑπόλογον.“

14, 4. ποιήσουσιν] Sic Markl. et Taylor. correxerunt codicum et Stephani lectionem ποιήσωσιν.

15, 6. τὴν μεγίστην δίκην] δίκην τὴν μεγίστην Bekk.

δειξαι ὡς τοὺς ἀδικούντας τιμωρεῖσθε καὶ τοὺς ὑμετέ-
 ρους ἄρχοντας βελτίους ποιήσετε. ἐγὼ μὲν οὖν ταῦθ' 16
 ὑμῖν παρακελεύομαι· ὑμᾶς δὲ χρὴ εἰδέναι ὅτι, ἂν μὲν
 ἐμοὶ πεισθῆτε, εὖ περὶ αὐτῶν βουλευέσεσθε, εἰ δὲ μὴ,
 χεῖροσι τοῖς ἄλλοις πολίταις χρήσεσθε. ἔτι δὲ, ὧ ἄνδρες
 Ἀθηναῖοι, ἂν αὐτῶν ἀποψηφίσησθε, οὐδεμίαν ὑμῖν εἴ-
 σονται χάριν, ἀλλὰ τοῖς ἀνηλωμένοις καὶ τοῖς χρήμασιν
 οἷς ὑφῆρῆνται· ὥστε τὴν μὲν ἔχθραν ὑμῖν αὐτοῖς κατα-
 λείψετε, 1 τῆς δὲ σωτηρίας ἐκείνοις εἴσονται χάριν. καὶ 17
 μὲν δὴ, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ Ἀλικαρνασσεῖς καὶ οἱ
 ἄλλοι οἱ ὑπὸ τούτων ἡδίκημένοι· ἂν μὲν παρὰ τούτων
 τὴν μεγίστην δίκην λάβητε, νομιούσιν ὑπὸ τούτων μὲν
 ἀπολωλέναι, ὑμᾶς δὲ αὐτοῖς βεβοηθημέναι· ἐὰν δὲ τού-
 τος σώσητε, ἡγήσονται καὶ ὑμᾶς ὁμογνώμονας γεγόνε-
 ναι τοῖς αὐτοῖς προδεδικόσιν. ὥστ' ἄξιον τούτων
 ἀπάντων ἐνθυμηθέντας ἅμα τοῖς τε φίλοις τοῖς ὑμε-
 τέροις ἀποδοῦναι χάριν καὶ παρὰ τῶν ἀδικούντων δίκην
 λαβεῖν.

15, 7. καὶ τοὺς ὑμ. κ. τ. λ.] Cf. Commentat. crit. p. 31.

16, 3. αὐτῶν] αὐτῶν Steph.

6. τοῖς ἀνηλωμένοις καὶ τοῖς χρ.] Cf. Commentat. crit. p. 32.

17, 9. δίκην] τὴν δίκην Steph. et MSS. praeter Laurentianum.

XXIX.

Λ Τ Σ Ι Ο Υ

ΚΑΤΑ ΦΙΛΟΚΡΑΤΟΥΣ ΕΠΙΔΟΓΟΣ.

Ὁ μὲν ἄγων οὗτος, ὧ ἄνδρες δικασταί, ἐρημότερος γέγνηται ἢ ἐγὼ προσεδόκων. πολλοὶ γὰρ ἦσαν οἱ ἀπειλοῦντες καὶ οἱ φάσκοντες Φιλοκράτους κατηγορήσειν· ὧν οὐδεὶς νυνὶ φαίνεται. ὃ κάμοι δοκεῖ οὐδενὸς ἔλαττον εἶναι τεκμήριον τῆς ἀπογραφῆς, ὅτι ἀληθῆς οὖσα τυγχάνει· εἰ γὰρ μὴ πολλὰ τῶν Ἐργοκλέους εἶχε χρημάτων, οὐκ ἂν οὕτως οἶός τ' ἦν ἀπαλλάξαι τοὺς κατηγοροῦς. ἐγὼ δὲ, ὧ ἄνδρες δικασταί, πάντας ὑμᾶς ἠγοῦμαι εἰδέσθαι ὅτι Ἐργοκλέους διὰ τοῦτο ὑμεῖς θάνατον κατεχειροτονήσατε, ὅτι κακῶς διαθείς τὰ τῆς πόλεως πλεόν ἢ τριάκοντα ταλάντων οὐσίαν ἐκτήσατο. καὶ τούτων τῶν χρημάτων οὐδὲν ἐν τῇ πόλει φαίνεται. καίτοι ποῖ χρῆ τραπέσθαι ἢ πῆ ζητῆσαι τὰ χρήματα; εἰ γὰρ παρὰ τοῖς κηδεσταῖς καὶ οἷς ἐκεῖνος οἰκειότατ' ἀνθρώπων ἐχρήτο μὴ φανήσεται, χαλεπῶς παρὰ τοῖς ἐχθροῖς εὐρεθήσεται. τίνα δὲ Ἐργοκλῆς περὶ πλείονος Φιλοκράτους ἐποιεῖτο; ἢ πρὸς τίν' ἀνθρώπων διέκειτο οἰκειότερον; οὐ τῶν μὲν ὑμετέρων πολιτῶν αὐτὸν ἐξήγαγε, τῶν δ' αὐτοῦ χρημάτων ταμίαν ἐποίησε, καὶ τὸ τελευταῖον τριήραρχον

2, 5. ποῖ] ποῦ Steph.

3, 4. τριήραρχον] τριήραρχον αὐτὸν Steph. et codd. praeter C., quem secutus Bekkerus pronomem omisit.

κατέστησε; καίτοι δεινόν, εἰ οἱ μὲν τὰς οὐσίας ἔχοντες⁴
 ὀλοφυροῦνται τριηραρχοῦντες, οὗτος δὲ οὐδὲν πρότερον
 κεκτημένος ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ ἐθελουτῆς ὑπέστη ταύ-
 την τὴν λειτουργίαν. οὐκοῦν δὴ οὐχ ὡς ζημιωθησόμενον
 αὐτὸν τριηραρχον κατέστησεν, ἀλλ' ὡς ὠφεληθησόμενον
 καὶ φυλάξοντα τὰ αὐτοῦ χρήματα, οὐκ ἔχων ὅτῳ χρῆ-
 μᾶλλον τούτου πιστεῦσαι. ἡγοῦμαι δὲ, ὡς ἄνδρες δικα-⁵
 σταί, Φιλοκράτει δύο εἶναι καὶ μόνας ἀπολογίας. προσ-
 ἤκει γὰρ αὐτῷ ἀποδειξαι ἢ ἑτέρους ἔχοντας τὰ Ἐργο-
 κλέους χρήματα ἢ ἀδίκως ἀπολωλότα ἐκεῖνον καὶ οὐδὲν
 ὑψηρομένον τῶν ὑμετέρων οὐδὲ δεδωροδοκηκότα. εἰ δὲ
 τούτων μηδέτερον ποιήσει, δέδοκται καταψηφίζεσθαι,
 καὶ μὴ τοῖς μὲν παρὰ τῶν ἄλλων λαμβάνουσιν ὀργίζε-
 σθαι, τοῖς δὲ τὰ ὑμέτερον αὐτῶν ἔχουσι συγγνώμην ἔχειν.
 182 τίς δ' οὐκ οἶδεν Ἀθηναίων τρία τάλαντα παρ' Ἐργο-⁶
 κλέους μεσεγγυηθέντα τοῖς λέγουσιν, εἰ δύναιντο αὐτὸν
 σῶσαι καὶ μὴ κατηγορεῖν; οἷ, ἐπειδὴ ἐώρων τὴν ὑμετέ-
 ραν ὀργὴν τιμωρεῖσθαι βουλομένην, ἡσυχίαν ἤγον καὶ
 οὐκ ἐτόλμων σφᾶς αὐτούς φανεροὺς ποιῆσαι. καὶ τὸ
 μὲν πρῶτον οὗτος οὐ κομιζόμενος παρ' αὐτῶν τὰ χρή-
 ματα μηνύειν ἔφη τῇ πόλει· ἐπειδὴ δὲ καὶ ταῦτα ἀπέλ-⁷
 ληφε καὶ τῶν ἄλλων τῶν ἐκείνου κύριος γεγένηται, εἰς
 τοῦτο τόλμης ἐλήλυθεν, ὥστε μάρτυρας πεπόρισται, οἷ
 μαρτυρήσουσιν αὐτῷ ὡς ἦν ἐχθιστος ἀπάντων ἀνθρώ-
 πων Ἐργοκλεῖ. καίτοι οἷεσθ' ἂν αὐτὸν, ὡς ἄνδρες δικα-
 σταί, εἰς τοῦτο μανίας ἀφικέσθαι, ὥστε Θρασυβούλου
 στρατηγοῦντος καὶ Ἐργοκλέους αὐτῷ διαφερομένου ἐθε-
 λουτὴν ὑποστῆναι τριηραρχον; πῶς γὰρ ἂν θᾶττον ἀπώ-⁸
 λετο, ἢ πῶς ἂν μᾶλλον ἐπηρεάζετο;

4, 4. οὐκοῦν] οὐκουν Steph.

5, 2. προσήκει, ut conii. Reisk., e C. dedit Bekk. προσήκειν vulgo.

6, 3. ἐπειδὴ est emendatio Reiskii, quam cod. X. confirmare videtur. ἐπειδὴν ceteri codd. et Steph.

7. μηνύειν] Sic MSS. et Steph., cuius coniecturam μηνύσειν nollem recepisset Bekkerus.

Περὶ μὲν οὖν τούτων ἱκανὰ τὰ εἰρημένα· ἐγὼ δ' ὑμᾶς ἀξιῶ ὑμῖν αὐτοῖς βοηθῆσαι καὶ πολὺ μᾶλλον τοὺς ἀδικοῦντας τιμωρεῖσθαι ἢ τοὺς τὰ τῆς πόλεως ἔχοντας ἔλεινους ἠγεῖσθαι. οὐδὲν γὰρ τῶν αὐτοῦ καταθήσει, ἀλλὰ τὰ ὑμέτερα ὑμῖν αὐτοῖς ἀποδώσει, καὶ πολλῶ 9
 9 πλείω αὐτῶ τούτων περιέσται. καὶ γὰρ ἂν καὶ δεινὸν εἴη, ὃ ἄνδρες δικασταί, εἰ τοῖς μὲν μὴ δυναμένοις τὰ σφέτερόν αὐτῶν εἰσφέρειν ὀργίξοισθε καὶ τὰς οὐσίας αὐτῶν ὡς ἀδικούντων δημεύοιτε, τοὺς δὲ τὰ ὑμέτερόν αὐτῶν ἔχοντας μὴ τιμωροῖσθε, ἀλλὰ τῶν τε χρημάτων ἀποστεροῖσθε καὶ τούτους χαλεπωτέρους ἐχθροὺς ἔχοιτε. 10
 10 ἕως γὰρ ἂν τὰ ὑμέτερα ἔχοντες σφίσι αὐτοῖς ξυνειδῶσιν, οὐδέποτε ὑμῖν παύσονται κακονοοῦντες, νομίζοντες τὰς τῆς πόλεως δυστυχίας μόνας ἀπαλλαγὴν εἶ- 11
 11 ναι τῶν πρὸς αὐτοὺς πραγμάτων. Ἐγοῦμαι δ', ὃ ἄνδρες δικασταί, οὐ μόνον περὶ χρημάτων αὐτῶ πρὸς ἡκεῖν ἀγωνίζεσθαι, ἀλλὰ καὶ περὶ τοῦ σώματος κινδυνεύειν. καὶ γὰρ ἂν καὶ δεινὸν εἴη, εἰ οἱ μὲν τὰ τῶν ἰδιωτῶν ἀπολλύμενα τοῖς κλέπταις συνειδότες τοῖς αὐτοῖς ἐνέχοιτο, οὗτος δὲ τὰ τῆς πόλεως Ἐργοκλεῖ συνειδῶς κλέπτοντι καὶ ἐπὶ τοῖς ὑμετέροις δωροδοκοῦντι μὴ τῆς αὐτῆς τιμωρίας τυγχάνοι, ἀλλὰ ἄθλα λάβοι τὴν ὑπ' ἐκείνου καταλειφθεῖσαν οὐσίαν ἀντὶ τῆς αὐτοῦ πονηρίας. 12
 12 ἄξιοι δ' ὑμῖν εἶδιν ὀργῆς, ὃ ἄνδρες δικασταί. οὗτοι γὰρ, ὅτε Ἐργοκλῆς ἐκρίνετο, ἐν τῶ δήμῳ περιμόντες ἔλεγον ὡς πεντακόσιοι μὲν αὐτοῖς εἶψαν ἐκ τοῦ Πειραιῶς δεδεκασμένοι, ἑξακόσιοι δὲ καὶ χίλιοι ἐκ τοῦ ἄστεος· μᾶλλον δὲ προσεποιοῦντο πιστεύειν τοῖς χρήμασιν ἢ δεδιέναι 13
 13 τὰ αὐτῶν ἀμαρτήματα. ἐκεῖ μὲν οὖν ἐπεδείξατε αὐτοῖς, ἔάν δὲ εὖ φρονῆτε, καὶ νυνὶ τοῦτο φανερόν παῖσιν ἀνθρώποις ποιήσετε, ὅτι οὐκ ἔστι τοσαῦτα χρήματα, ἃ

8, 6. πλείω] Sic Vindobon. πλεῖον δ' ceteri libri MSS. et Steph.
 12, 3. εἶψαν, uti coniecerat Steph., a Bekkero repertum est in C. οὐ ἦσαν, quod retinuit Steph., ceteri exhibent codices.

ib. Πειραιῶς] Πειραιέως Steph.

ὑμᾶς οὐς ἂν λαμβάνητε ἀδικοῦντας ἀποτρέψει τιμωρεῖσθαι, καὶ μηδεμίαν αὐτοῖς ἄδειαν δώσετε τὰ ὑμέτερα αὐτῶν διαρπάξουσι καὶ κλέπτουσιν. ἐγὼ μὲν οὖν ταῦτα¹⁴ ὑμῖν παραινῶ. πάντες γὰρ ἐπίστασθε ὅτι Ἐργοκλῆς χρηματιούμενος, ἀλλ' οὐ πρὸς ὑμᾶς φιλοτιμησόμενος ἐξέπλευσε καὶ οὐδεὶς ἄλλος ἔχει τὰ χρήματα ἢ οὗτος. ἐὰν οὖν σωφρονῆτε, τὰ ὑμέτερον αὐτῶν κομειῖσθε.

13, 4. ἂν] ἐὰν Steph.

XXX.

Λ Υ Σ Ι Ο Υ

ΚΑΤΑ ΝΙΚΟΜΑΧΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣ 183
ΕΥΘΥΝΩΝ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ.

¹ Ἦδη, ὧ ἄνδρες δικασταί, τινὲς εἰς κρίσιν καταστάντες ἀδικεῖν μὲν ἔδοξαν, ἀποφαίνοντες δὲ τὰς τῶν προγόνων ἀρετὰς καὶ τὰς σφετέρας αὐτῶν εὐεργεσίας συγγνώμης ἔτυχον παρ' ὑμῶν. ἐπειδὴ τοίνυν καὶ τῶν ἀπολογουμένων ἀποδέχεσθε, ἔάν τι ἀγαθὸν φαίνονται τὴν πόλιν πεποιηκότες, ἄξιον καὶ τῶν κατηγορῶν ὑμᾶς ἀκροάσασθαι, ἔάν ἀποφαίνωσι τοὺς φεύγοντας πάσαις πονηροῦς ῥύοντας. ὅτι μὲν τοίνυν ὁ πατήρ ὁ Νικομάχου δημόσιος ἦν, καὶ οἷα νέος ὦν οὗτος ἐπετήδευσε, καὶ ὅσα ἔτη γεγονώς εἰς τοὺς φράτορας εἰσῆχθη, πολὺ ἂν ἔργον εἴη λέγειν· ἐπειδὴ δὲ τῶν νόμων ἀναγραφεὺς ἐγένετο, τίς οὐκ οἶδεν ὅσα τὴν πόλιν ἐλυμήνατο; προσταχθὲν γὰρ αὐτῷ τεσσάρων μηνῶν ἀναγράψαι τοὺς νόμους τοὺς Σόλωνος, ἀντὶ μὲν Σόλωνος αὐτὸν νομοθέτην κατέστησεν, ἀντὶ δὲ τετάρων μηνῶν ἐξέτη τὴν ἀρχὴν ἐποιήσατο,

1, 6. ἄξιον] Sic Bekk. et Brem. e C. ἀξιῶ Steph. cum ceteris libris.

2, 6. τοὺς Σόλωνος cum Reiskio scripsi pro τοῦ Σόλωνος, ut in codd. scriptum legitur.

8. ἐξέτη] Ita auctore Taylora correxi vulgatam scripturam ἐξ ἔτη.

καθ' ἐκάστην δὲ ἡμέραν ἀργύριον λαμβάνων τοὺς μὲν ἐνέγραφε, τοὺς δὲ ἐξήλειπεν. εἰς τοῦτο δὲ κατέστημεν,³ ὥστε ἐκ τῆς τούτου χειρὸς τεταμιεύμεθα τοὺς νόμους· καὶ οἱ ἀντίδικοι ἐπὶ τοῖς δικαστηρίοις ἐναντίους παρείχοντο, ἀμφοτέροι παρὰ Νικομάχου φάσκοντες εἰληφέναι. ἐπιβαλλόντων δὲ τῶν ἀρχόντων ἐπιβολὰς καὶ εἰσαγόντων εἰς τὸ δικαστήριον οὐκ ἠθέλησε παραδοῦναι τοὺς νόμους· ἀλλὰ πρότερον ἢ πόλις εἰς τὰς μεγίστας συμφορὰς κατέστη, πρὶν τοῦτον ἀπαλλαγῆναι τῆς ἀρχῆς καὶ τῶν πεπραγμένων εὐθύνας ὑποσχεῖν. καὶ γὰρ τοι, ὦ ἄνδρες⁴ δικασταί, ἐπειδὴ ἐκείνων δίκην οὐ δέδωκεν, ὅποιαν καὶ νῦν τὴν ἀρχὴν κατεστήσατο; ὅστις πρῶτον μὲν τέτταρα ἔτη ἀνέγραψεν, ἐξὸν αὐτῷ τριάκοντα ἡμερῶν ἀπαλλαγῆναι· ἔπειτα διωρισμένον ἐξ ὧν ἔδει ἀναγράφειν, αὐτὸν ἀπάντων κύριον ἐποίησεν καὶ τοσαῦτα διαχειρίσας μόνος οὗτος τῶν ἀρχάντων εὐθύνας οὐκ ἔδωκεν· ἀλλ' οἱ μὲν⁵ ἄλλοι τῆς αὐτῶν ἀρχῆς κατὰ πρυτανεῖαν λόγον ἀναφέρουσι, σὺ δὲ, ὦ Νικόμαχε, οὐδὲ τεττάρων ἔτων ἠξίως ἐγγράψαι, ἀλλὰ μόνω σοὶ τῶν πολιτῶν ἐξεῖναι νομίζεις ἄρχειν πολὺν χρόνον καὶ μήτε εὐθύνας διδόναι μήτε τοῖς ψηφίσμασι πείθεσθαι μήτε τῶν νόμων φροντίζειν, ἀλλὰ τὰ μὲν ἐγγράφεις, τὰ δ' ἐξαλείφεις, καὶ εἰς τοῦτο ὕβρεως ἦκεις, ὥστε σαυτοῦ νομίζεις εἶναι τὰ τῆς πόλεως, αὐτὸς δημόσιος ὢν. ὑμᾶς τοίνυν χρὴ, ὦ ἄνδρες δικασταί,⁶ ἀναμνησθέντας καὶ τῶν προγόνων τῶν Νικομάχου, οἷτινες ἦσαν, καὶ οὗτος ὡς ἀχαρίστως ὑμῖν προσενήνεται παρανομήσας, κολάσαι αὐτὸν, καὶ ἐπειδὴ ἐνὸς ἐκάστου δίκην οὐκ εἰλήφατε, νῦν ὑπὲρ ἀπάντων τὴν τιμωρίαν ποιήσασθαι.

4, 6. ἐποίησεν καὶ τοσαῦτα] Sic Laurentianus. ἐποίησατο καὶ ὅσα ceteri codd. et Steph.

ib. διαχειρίσας coni. Cont. et Markl. χειρίσας MSS. et Steph.

6, 5. ἀπάντων τὴν] ἀπάντων γ' ὧν τὴν vulgo. In Laurentiano et Vindob. deest illud γ' ὧν: quare cum Bekk. et Bremio expunxi.

6. ποιήσασθαι coni. Markl. pro vulg. ποιήσασθε.

7 Ἴσως δὲ, ὧ ἄνδρες δικασταί, ἐπειδὴν περὶ αὐτοῦ μηδὲν δύνηται ἀπολογεῖσθαι, ἐμὲ διαβάλλειν πειράσεται. ἐγὼ δὲ περὶ τῶν ἐμῶν τούτῳ τότε ἀξιῶ πιστεύειν ὑμᾶς, ὅποταν ἀπολογίας ἐμοὶ δοθείσης μὴ δύνωμαι ψευδόμενον αὐτὸν ἐξελέγξαι. ἐὰν δ' ἄρ' ἐπιχειρῇ λέγειν ἅπερ ἐν τῇ βουλῇ, ὡς ἐγὼ τῶν τετρακοσίων ἐγενόμην, ἐνθυμεισθᾶ ὅτι ἐκ τῶν τοιαῦτα λεγόντων πλείον ἢ χίλιοι τῶν τετρακοσίων γενήσονται· καὶ γὰρ τοὺς ἔτι παῖδας ὄντας ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ καὶ τοὺς ἀποδημοῦντας οἱ διαβάλλειν 8 βουλόμενοι ταῦτα λαιδοροῦσιν. ἐγὼ δὲ οὕτω πολλοῦ ἐδέησα τῶν τετρακοσίων γενέσθαι, ὥστε οὐδὲ τῶν τρι-
 9 χιλίων κατελέγην. δεινὸν δὲ μοι δοκεῖ εἶναι ὅτι, εἰ μὲν περὶ ἰδίων συμβολαίων ἀγωνιζόμενος οὕτω φανερώς ἐξή-
 λεγchon αὐτὸν ἀδικοῦντα, οὐδ' ἂν αὐτὸς ἠξίωσε τοιαῦτα ἀπολογοῦμενος ἀποφεύγειν, νυνὶ δὲ περὶ τῶν τῆς πό-184
 λεως κρινόμενος οἴησεται χρῆναι ἐμοῦ κατηγορῶν ὑμῖν
 9 μὴ δοῦναι δίκην. Ἔτι δὲ [οἶμαι] θαυμαστὸν νομίσω Νικόμαχον ἐτέροις ἀδικοῦσι μνησικακεῖν ἀξιῶν, ὃν ἐγὼ ἐπιβουλεύσαντα τῷ πλήθει ἀποδείξω. καὶ μου ἀκούσατε· δίκαιον γὰρ, ὧ ἄνδρες δικασταί, περὶ τῶν τοιούτων ἀν-
 θρώπων τὰς τοιαύτας κατηγορίας ἀποδέχεσθαι, οἵτινες τότε συγκαταλύσαντες τὸν δῆμον νυνὶ δημοτικοί φασιν
 10 εἶναι. ἐπειδὴ γὰρ ἀπολομένων τῶν νεῶν ἢ μετὰστασις

7, 3. ἐγὼ] Sic C. τότε ceteri codd. et Steph.

ib. τούτῳ om. Steph. et MSS. praeter Vindobonensem.

6. τετρακοσίων] Sic Aldina. τριακοσίων MSS. et Steph.

7. ὅτι ἐκ τῶν τοιαῦτα λεγ.] Sic C. ὅτι ἐκ om. ceteri codd. et Steph.

ib. πλείον ἢ χίλιοι τῶν τετρακοσίων γενήσ.] Sic idem cod. C. illud si exceperis, quod τριακοσίων pro τετρακ. habet. ἐκ τῶν τριακοσίων πλείον ἢ χίλιοι γενήσ. ceteri libri MSS. et Steph., qui καὶ ante vv. ἐκ τῶν τριακοσ. addendum censet.

8, 2. τετρακοσίων] τριακοσίων Steph.

9, 1. οἶμαι uncis inclusi: cf. Commentat. crit. p. 32 et 33.

2. ἀδικοῦσι] Haec est emendatio Reiskii. Libri MSS. praebent vel ἀδίκως (quod Steph. habet) vel ἀδίκους vel (ut Bekk. refert) ἀδίκοις.

ἐπράττετο, Κλεοφῶν τὴν βουλὴν ἐλοιδόρει, φάσκων συνε-
 στάναι καὶ οὐ τὰ βέλτιστα βουλευεῖν τῇ πόλει. Σάτυ-
 ρος δὲ Κηφισιεὺς βουλευῶν ἔπεισε τὴν βουλὴν δῆσαντας
 αὐτὸν παραδοῦναι δικαστηρίῳ. οἱ δὲ βουλόμενοι αὐτὸν¹¹
 ἀπολέσαι δεδιότες μὴ οὐκ ἀποκτείνωσιν ἐν τῷ δικαστη-
 ρίῳ πεῖθουσι Νικομαχίδην νόμον ἀποδείξαι ὡς χρὴ καὶ
 τὴν βουλὴν συνδικάζειν. καὶ ὁ πάντων οὗτος πονηρότα-
 τος οὕτω φανερώς συνεστασίασεν, ὥστε τῇ ἡμέρᾳ, ἣ ἢ
 κρίσις ἐγένετο, ἀποδείξαι τὸν νόμον. Κλεοφῶντος τοί-¹²
 νυν, ὃ ἄνδρες δικασταί, ἕτερα μὲν ἂν τις ἔχοι κατηγο-
 ρῆσαι· τοῦτο δὲ παρὰ πάντων ὁμολογεῖται, ὅτι οἱ κατα-
 λύοντες τὸν δῆμον ἐκείνου ἐβούλοντο μάλιστα τῶν πολι-
 τῶν ἐκποδῶν γενέσθαι, καὶ ὅτι Σάτυρος καὶ [Κλεοφῶν]
 οἱ τῶν τριάκοντα γενόμενοι οὐχ ὑπὲρ ὑμῶν ὀργιζόμε-
 νοι Κλεοφῶντος κατηγοροῦν, ἀλλ' ἵνα ἐκείνου ἀποκτεί-
 ναντες αὐτοὶ ὑμᾶς κακῶς ποιῶσι. καὶ ταῦτα διεπράξαντο¹³
 διὰ τὸν νόμον, ὃν Νικόμαχος ἀπέδειξεν. εἰκὸς τοίνυν,
 ὃ ἄνδρες δικασταί, ἐνθυμεῖσθαι καὶ ὀπόσοι ὑμῶν ἐνό-
 μιζον Κλεοφῶντα κακὸν πολίτην εἶναι, ὅτι καὶ τῶν ἐν
 τῇ ὀλιγαρχίᾳ ἀποθανόντων ἴσως τις ἦν πονηρὸς, ἀλλ'
 ὅμως καὶ διὰ τοὺς τοιοῦτους ὀργίζεσθε τοῖς τριάκοντα,
 ὅτι οὐ τῶν ἀδικημάτων ἕνεκα, ἀλλὰ κατὰ στάσιν αὐ-
 τοὺς ἀπέκτειναν. ἐὰν οὖν πρὸς ταῦτα ἀπολογῆται, το-¹⁴
 σοῦτον μέμνησθε, ὅτι ἐν τοιούτῳ καιρῷ τὸν νόμον ἀπέ-
 δεῖξεν, ἐν ᾧ ἢ πολιτεία μεθίστατο, καὶ τούτοις χαριζό-
 μενος, οὐ τὸν δῆμον κατέλυσαν, καὶ ταύτην τὴν βουλὴν
 συνδικάζειν ἐποίησεν, ἐν ἣ ἢ Σάτυρος μὲν καὶ Χρέμων
 μέγιστον ἐδύναντο, Στρομβιχίδης δὲ καὶ Καλλιάδης καὶ

10, 3. καὶ οὐ] Particulam negativam οὐ, quam MSS. et Steph. non habent, ex conii. Contii et Reiskii addidi.

4. Κηφισιεὺς] Libri MSS. partim Κηφισσεὺς partim Κηφισεὺς exhibent.

11, 3. Νικομαχίδην] Cf. Commentat. crit. p. 33. et 34.

12, 5. Κλεοφῶν] Cum Bekkero et Bremio uncis hoc nomen inclusi.

13, 6. ὀργίζεσθε, ut Steph. conii. pro vulg. ὀργίζεσθαι, Bekkeri codd. C. X. confirmarunt.

ἕτεροι πολλοὶ καὶ καλοὶ ἀγαθοὶ τῶν πολιτῶν ἀπώλ-
 15 λυντο. Καὶ περὶ τούτων οὐδένα ἂν ἐποησάμην λόγον,
 εἰ μὴ ἠσθανόμην αὐτὸν ὡς δημοτικὸν ὄντα πειράσεσθαι
 παρὰ τὸ δίκαιον σώζεσθαι, καὶ τῆς εὐνοίας τῆς εἰς τὸ
 πλῆθος τεκμηρίῳ χρησόμενον ὅτι ἔφυγεν. ἐγὼ δὲ καὶ
 ἑτέρους ἂν ἔχοιμι ἐπιδείξαι τῶν συγκαταλυσάντων τὸν
 δῆμον τοὺς μὲν ἀποθανόντας, τοὺς δὲ φυγόντας τε καὶ
 16 οὐ μετασχόντας τῆς πολιτείας· ὥστε οὐδὲν εἰκὸς αὐτῷ
 τοῦτο ὑπόλογον γενέσθαι. τοῦ μὲν γὰρ ὑμᾶς φυγεῖν
 μέρος τι καὶ οὗτος συνεβάλετο· τοῦ δὲ τοῦτον κατελ-
 θεῖν τὸ πλῆθος τὸ ὑμέτερον αἴτιον ἐγένετο. ἔτι δὲ καὶ
 δεινὸν, εἰ ὧν μὲν ἄκων ἔπαθε χάριν αὐτῷ εἴσεσθε, ὧν
 δ' ἑκὼν ἐξήμαρτε μηδεμίαν τιμωρίαν ποιήσεσθε.

17 Πυνθάνομαι δὲ αὐτὸν λέγειν ὡς ἀσεβῶ καταλύων
 τὰς θυσίας. ἐγὼ δ' εἰ μὲν νόμους ἐτίθην περὶ τῆς ἀνα-
 γραφῆς, ἠγοῦμην ἂν ἐξεῖναι Νικομάχῳ τοιαῦτα εἰπεῖν
 περὶ ἐμοῦ· νῦν δὲ τοῖς κοινοῖς καὶ κειμένοις ἀξιῶ τοῦ-
 τον πείθεσθαι. θαυμάζω δὲ, εἰ μὴ ἐνθυμεῖται, ὅταν ἐμὰ
 φάσκη ἀσεβεῖν λέγοντα ὡς χρηθύνειν τὰς θυσίας τὰς ἐκ
 τῶν κύρβεων καὶ τῶν στηλῶν κατὰ τὰς συγγραφάς, ὅτι
 καὶ τῆς πόλεως κατηγορεῖ· ταῦτα γὰρ ὑμεῖς ἐψηφίσασθε.
 ἔπειτα εἰ ταῦτα νομίζεις δεινὰ, ἧ που σφόδρα ἐκείνους
 18 ἡγῆσθαι ἀδικεῖν, οἳ τὰ ἐκ τῶν κύρβεων μόνον ἔθουον. καί-
 τοι, ὧ ἄνδρες δικασταί, περὶ εὐσεβείας οὐ παρὰ Νικο-
 μάχου δεῖ μανθάνειν, ἀλλ' ἐκ τῶν γεγενημένων σκοπεῖν.
 οἳ τοίνυν πρόγονοι τὰ ἐκ τῶν κύρβεων θύοντες μεγί-
 στην καὶ εὐδαιμονεστάτην τῶν Ἑλληνίδων τὴν πόλιν
 παρέδοσαν· ὥστ' ἀξιὸν ἡμῖν τὰς αὐτὰς ἐκείνοις θυσίας
 ποιῆσθαι καὶ εἰ μηδὲν δι' ἄλλο, τῆς τύχης ἕνεκα τῆς

15, 5. συγκαταλυσάντων, ut Markl. et Tayl. conieciant pro vulg.
 συγκαλεσάντων, nonnullis confirmatum est codicibus.

16, 2. ὑπόλογον] ὑπὸ λόγον Steph., sed in marg. „Π. ὑπόλογον.“

17, 7. στηλῶν coni. Taylor. ὀπλων C. εὐπλων ceteri codd. et
 Steph.

10. ἀδικεῖν] Bekk. mavult ἀσεβεῖν.

18, 3. δεῖ μανθάνειν] μανθάνειν χρηθ Bekk. e C.

185 ἐξ ἐκείνων τῶν ἱερῶν γεγενημένης. πῶς δ' ἂν τις εὐ-19
σεβέστερος γένοιτο ἐμοῦ; ὅστις ἀξιῶ πρῶτον μὲν κατὰ τὰ
πάτρια θύειν, ἔπειτα ἂ μᾶλλον συμφέρει τῇ πόλει, ἔτι
δὲ ἂ ὁ δῆμος ἐψηφίσατο καὶ δυνησόμεθα δαπανᾶν ἐκ
τῶν προσιόντων χρημάτων. σὺ δὲ, ὦ Νικόμαχε, τούτων
τάναντία πεποίηκας· ἀναγράψας γὰρ πλείω τῶν προς-
ταχθέντων αἴτιος γεγένησαι τὰ προσιόντα χρήματα εἰς
ταῦτα μὲν ἀναλίσκεσθαι, ἐν δὲ ταῖς πατρίοις θυσίαις
ἐπιλείπειν. αὐτίκα πέρυσιν ἱερὰ ἄθρυτα τριῶν ταλάντων²⁰
γεγένηται τῶν ἐν ταῖς κύρβεσι γεγραμμένων, καὶ οὐχ
οἶόν τε εἰπεῖν ὡς οὐχ ἱκανὰ ἦν ἂ προσῆλθε τῇ πόλει.
εἰ γὰρ οὗτος μὴ πλείω ἀνέγραψεν ἔξ ταλάντοις, εἰς τε
τὰς θυσίας τὰς πατρίους ἂν ἐξήρκεσε καὶ τρία τάλαντα
ἂν περιεγένετο τῇ πόλει. περὶ δὲ τῶν εἰρημένων καὶ
μάρτυρας ὑμῖν παρέξομαι.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

Ἐνθυμεῖσθε τοίνυν, ὦ ἄνδρες δικασταί, ὅτι, ὅταν²¹
μὲν κατὰ τὰς συγγραφὰς ποιῶμεν, ἅπαντα τὰ πάτρια
θύεται· ἐπειδὴν δὲ κατὰ τὰς στήλας, ἃς οὗτος ἀνέγραψε,
πολλὰ τῶν ἱερῶν καταλύεται. καὶ τούτοις ὁ ἱερόσυλος
περιτρέχει, λέγων ὡς εὐσέβειαν, ἀλλ' οὐκ εὐτέλειαν ἀνέ-
γραψε· εἰ δὲ μὴ ταῦτα ὑμῖν ἀρέσκει, ἐξαλείφειν κελεύει,
καὶ ἐκ τούτων οἶεται πείθειν ὡς οὐδὲν ἀδικεῖ· ὅς ἐν
δυοῖν μὲν ἐτοῖν πλείω ἤδη τοῦ δέουτος δώδεκα ταλάν-
τοις ἀνάλωσε, παρ' ἑκάστου δὲ τὸν ἐνιαυτὸν ἐπεχείρησεν
ἔξ ταλάντοις τὴν πόλιν ζημιῶσαι, καὶ ταῦτα ὀρῶν αὐ-²²

19, 5. προσιόντων et v. 7. προσιόντα de conī. Reiskii dedi pro vulg. προσόντων et προσόντα.

9. ἐπιλείπειν] ἐπιλιπεῖν Steph.

20, 3. ἦν ἂ conī. Markl. εἶναι libri MSS. et Steph.

4. εἰς τε] Dedi cum Bekkero τε, sive est huius viri docti coniectura sive lectio codicum, quos contulit. γε Steph. et Brem. et codices ante Bekkerum collati.

21, 4. καὶ τούτοις] καὶ ταύταις proposui in Commentat. crit. p. 36.

6. εἰ δὲ] Sic e C. dederunt Bekk. et Brem. καὶ εἰ cum ceteris MSS. Steph.

τὴν ἀποροῦσαν χρημάτων καὶ Λακεδαιμονίους μὲν ἀπειλοῦντας, ὅταν μὴ ἀποπέμψωμεν αὐτοῖς τὰ χρήματα, Βοιωτοὺς δὲ σῦλα ποιουμένους, ὅτι οὐ δυνάμεθα δύο τάλαντα ἀποδοῦναι, τοὺς δὲ νεωσοίκους καὶ τὰ τεῖχη περικαταρρόφοντα, εἰδὼς δὲ ὅτι ἡ βουλή ἢ βουλευούσα, ὅταν μὲν ἔχη ἱκανὰ χρήματα εἰς διοίκησιν, οὐδὲν ἔξαμαρτάνει, ὅταν δὲ εἰς ἀπορίαν καταστῆ, ἀναγκάζεται εἰσαγγελίας δέχεσθαι καὶ δημεύειν τὰ τῶν πολιτῶν καὶ 23 τῶν ῥητόρων τοῖς πονηρότατα λέγουσι πείθεσθαι. καὶ τοῖνυν, ὧ ἄνδρες δικασταί, μὴ τοῖς βουλευούσιν ἐκάστοτε ὀργίζεσθαι, ἀλλὰ τοῖς εἰς τοιαύτας ἀπορίας καθιστάσι τὴν πόλιν. προσέχουσι τὸν νοῦν οἱ βουλόμενοι τὰ κοινὰ κλέπτειν, ὅπως Νικόμαχος ἀγωνιεῖται· οἷς ὑμεῖς, ἐὰν μὴ τοῦτον τιμωρήσῃτε, πολλὴν ἄθειαν ποιήσετε· ἐὰν δὲ καταψηφισάμενοι τῶν ἐσχάτων αὐτῷ τιμήσῃτε, τῇ αὐτῇ ψήφῳ τοὺς τε ἄλλους βελτίους ποιήσετε καὶ 24 παρὰ τούτου δίκην εἰληφότες ἔσεσθε. ἐπίστασθε δὲ, ὧ ἄνδρες δικασταί, ὅτι παράδειγμα τοῖς ἄλλοις ἔσται μὴ τολμᾶν εἰς ὑμᾶς ἔξαμαρτάνειν, οὐχ ὅταν τοὺς ἀδυνάτους εἰπεῖν κολάζῃτε, ἀλλ' ὅταν παρὰ τῶν δυναμένων λέγειν δίκην λαμβάνητε. τίς οὖν τῶν ἐν τῇ πόλει ἐπιτηδειότερος Νικομάχου δοῦναι δίκην; τίς ἐλάττω τὴν πό- 25 λιν ἀγαθὰ πεποίηκεν ἢ πλείω ἠδίκηκεν; ὅς καὶ τῶν ὀσίων καὶ τῶν ἱερῶν ἀναγραφεὺς γενόμενος εἰς ἀμφοτέρα ταῦτα ἠμάρτηκεν. ἀναμνήσθητε δὲ ὅτι πολλοὺς ἤδη τῶν πολιτῶν ἐπὶ κλοπῇ χρημάτων ἀπεκτείνετε. καίτοι ἐκεῖνοι μὲν τοσοῦτον μόνον ὑμᾶς ἔβλαψαν, ὅσον ἐν τῷ παρόντι,

22, 4. σῦλα] σκῦλα Steph.

6. περικαταρρόφοντα] περικαταρρόφοντας Steph.
ib. ἢ βουλή] Bekk. articulum ἢ omisit.

23, 3. καθιστάσι] Sic cum Reiskio correxi librorum MSS. et Steph.
lectionem καθιστῶσι.

4. προσέχουσι] „Π. οἷς προσέχουσι.“ Steph. in marg.

7. αὐτῷ coni. Reisk. pro vulg. αὐτόν.
ib. τιμήσῃτε] τιμωρήσῃτε Steph.

25, 5. τοσοῦτον] τοσοῦτο Steph.

οὗτοι δ' ἐπὶ τῆ τῶν νόμων ἀναγραφῇ καὶ τῶν ἱερῶν δῶρα λαμβάνοντες εἰς ἅπαντα τὸν χρόνον τὴν πόλιν ζημιούσι.

Διὰ τί δ' ἂν τις ἀποψηφίσαιτο τούτου; πότερον ὡς 26
 ἀνδρὸς ἀγαθοῦ πρὸς τοὺς πολεμίους καὶ πολλαῖς μάχαις
 καὶ ναυμαχίαις παραγεγενημένου; ἀλλ' ὅτε ὑμεῖς ἐκιν-
 δυνεύετε ἐκπλέοντες, οὗτος αὐτοῦ μένων τοὺς Σόλωνος
 νόμους ἐλυμαίνετο. ἀλλ' ὅτι χρήματα δεδαπάνηκε καὶ
 πολλὰς εἰσφορὰς εἰσενήνοχεν; ἀλλ' οὐχ ὅπως ὑμῖν τῶν
 αὐτοῦ τι ἐπέδωκεν, ἀλλὰ τῶν ὑμετέρων πολλὰ ὑψήρηται.
 ἀλλὰ διὰ τοὺς προγόνους; ἤδη γάρ τινες καὶ διὰ τοῦτο 27
 συγγνώμης ἔτυχον παρ' ὑμῶν. ἀλλὰ τούτω γε προσήκει
 διὰ μὲν αὐτὸν τεθνάναι, διὰ δὲ τοὺς προγόνους πεπερᾶ-
 σθαι. ἀλλ' ὡς, ἐὰν νῦν αὐτοῦ φείσῃθε, αὐτίς ἀπο-
 186 δώσει τὰς χάριτας; ὅς οὐδ' ὦν πρότερον μετέλαβε
 παρ' ὑμῶν ἀγαθῶν μέμνηται. καίτοι ἀντὶ μὲν δού-
 λου πολίτης γεγένηται, ἀντὶ δὲ πτωχοῦ πλούσιος, ἀντὶ
 δὲ ὑπογραμματέως νομοθέτης. ἂ καὶ ὑμῶν ἔχοι ἂν τις 28
 κατηγορήσαι, ὅτι οἱ μὲν πρόγονοι νομοθέτας ἤρουντο
 Σόλωνα καὶ Θεμιστοκλέα καὶ Περικλέα, ἡγούμενοι τοι-
 ούτους ἔσεσθαι τοὺς νόμους, οἳ οἴπερ ἂν ὦσιν οἱ τιθέν-
 τες· ὑμεῖς δὲ Τισαμενὸν τὸν Μηχανίωνος καὶ Νικόμα-
 χον καὶ ἑτέρους ἀνθρώπους ὑπογραμματέας· καὶ τὰς μὲν
 ἀρχὰς ὑπὸ τῶν τοιούτων ἡγείσθε διαφθείρεσθαι, αὐ-
 τοὺς δὲ τούτοις πιστεύετε. ὃ δὲ πάντων δεινότατον, [ὅτι] 29

25, 6. οὗτοι δ' ἐπὶ] οὗτοι τ' ἐπὶ Steph., sed in marg. „Π. οὗ-
 τοι δ' ἐπὶ“, quam coniecturam codd. satis firmanunt.

26, 5. χρήματα] Hanc Marklandi coniecturam confirmavit Lau-
 rentianus. χρήμασι ceteri libri et Steph.

7. ἀλλὰ τῶν ὑμετ.] ἀλλὰ καὶ τῶν ὑμετ. Steph. et Brem. Ego
 cum Bekkero καὶ, quod in C. et X. deest, expunxi.

28, 5. Νικόμαχον] τὸν Νικόμαχον Steph.

7. αὐτοὺς] Ita Markl. coni. pro αὐτοῖς, quod MSS. et Steph.
 habent.

29, 1. ὅτι, quod vulgo omittitur, a Bekkero autem et Bremio e
 C. additum est, uncis circumdedi. Cf. Commentat. crit.
 p. 37.

ὑπογραμματεῦσαι μὲν οὐκ ἔξεστι δις τὸν αὐτὸν τῇ ἀρχῇ τῇ αὐτῇ, περὶ δὲ τῶν μεγίστων τοὺς αὐτοὺς ἔατε πολὺν χρόνον κυρίους εἶναι. καὶ τὸ τελευταῖον Νικόμαχον ἐλεσθε ἀναγράφειν τὰ πάτρια, ᾧ κατὰ πατέρα τῆς πόλεως οὐ προσήκει· καὶ ὃν ἔδει ὑπὲρ τοῦ δήμου κρίνεσθαι, οὗτος τὸν δῆμον συγκαταλύσας φαίνεται. νῦν τοίνυν ὑμῖν μεταμελησάτω τῶν πεπραγμένων, καὶ μὴ ὑπὸ τούτων ἀεὶ κακῶς πάσχοντες ἀνέχεσθε, μηδὲ ἰδίᾳ μὲν ὄνειδίσετε τοῖς ἀδικοῦσιν, ἐπειδὴν δ' ἐξῆ δίκην παρ' αὐτῶν λαμβάνειν, ἀποψηφίσεσθε.

31 Καὶ περὶ μὲν τούτων ἱκανά μοι τὰ εἰρημένα· περὶ δὲ τῶν ἐξαιτησομένων βραχέα πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν βούλομαι. παρεσκευασμένοι τινὲς εἰσι καὶ τῶν φίλων καὶ τῶν τὰ τῆς πόλεως πραττόντων δεῖσθαι ὑπὲρ αὐτοῦ· ὧν ἐγὼ ἠγοῦμαι ἐνίοις προσήκειν ὑπὲρ τῶν ἑαυτοῖς πεπραγμένων ἀπολογεῖσθαι πολὺ μᾶλλον ἢ τοὺς ἀδικοῦντας σώζειν προ-
32αιρεῖσθαι. δεινὸν δέ μοι δοκεῖ εἶναι, ᾧ ἄνδρες δικασταὶ, εἰ τούτου μὲν ἐνὸς ὄντος καὶ οὐδὲν ὑπὸ τῆς πόλεως ἠδικημένου οὐκ ἐπεχείρησαν δεῖσθαι ὡς χρὴ παύσασθαι εἰς ὑμᾶς ἑξαμαρτάνοντα, ὑμᾶς δὲ τοσοῦτους ὄντας καὶ ἠδικημένους ὑπὸ τούτου ζητοῦσιν ὡς οὐ χρὴ δίκην παρ'
33αὐτοῦ λαμβάνειν. χρὴ τοίνυν, ὥσπερ ἂν τούτους ὄρατε προθύμως σώζοντας τοὺς φίλους, οὕτω καὶ ὑμᾶς τοὺς ἐχθροὺς τιμωρεῖσθαι· εὖ εἰδότες ὅτι τούτοις πρώτοις ἄνδρες ἀμείνους δόξετε εἶναι, ἐπὰν παρὰ τῶν ἀδικούντων δίκην λαμβάνητε. ἐνθυμείσθε δὲ ὅτι οὔτε Νικόμαχος οὔτε τῶν αἰτησομένων οὐδεὶς τοσαῦτα ἀγαθὰ πε-

30, 3. ὑπὸ τούτων] Sic Bekk. e C. ὑπὸ τῶν ceteri libri MSS. Steph. et Brem.

31, 2. ἐξαιτησομένων] ἐξαιτησαμένων Steph.

32, 5. ζητοῦσιν] Sic Bekk. et Brem. e C. ζητήσουσιν ceteri codd. et Steph., qui margini adscripsit „Π. πείσαι ζητήσουσιν.“ In Commentat. crit. mihi αἰτήσουσιν scribendum videri dixi: quam eandem emendationem iam a Contio, cuius adnotationes illo tempore plane ignorabam, prolatam esse laetabundus nunc video.

ποίηκε τὴν πόλιν, ὅσα οὗτος ἠδίκηκεν· ὥστε πολὺ μᾶλλον ὑμῖν προσήκει τιμωρεῖσθαι ἢ τούτοις βοηθεῖν. εὐ³⁴
 δ' εἰδέναι χρὴ τοὺς αὐτοὺς τούτους, ὅτι πολλὰ δεηθέντες τῶν κατηγορῶν ἡμᾶς μὲν οὐδαμῶς ἔπεισαν, τὴν δὲ ὑμετέραν ψῆφον καταπειράσοντες εἰσεληλύθασι εἰς τὸ δικαστήριον, καὶ ἐλπίζουσιν ὑμᾶς ἔξαπατήσαντες ἄδειαν εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον λήψεσθαι τοῦ ποιεῖν ὅ τι ἂν βούλωνται. ἡμεῖς μὲν τοίνυν οὐκ ἠθελήσαμεν ὑπὸ τούτων³⁵ ἀξιούμενοι πεισθῆναι, τὸ δὲ αὐτὸ τοῦτο παρακαλοῦμεν, μὴ πρὸ τῆς κρίσεως μισοπονηρεῖν, ἀλλ' ἐν τῇ κρίσει τιμωρεῖσθαι τοὺς τὴν ὑμετέραν νομοθεσίαν ἀφανίζοντας· οὕτω γὰρ ἐννόμως διοικηθήσεται τὰ κατὰ τὴν πολιτείαν ἅπαντα.

35, 1. τοίνυν] οὖν Bekk. e C.

4. ὑμετέραν Coisl. ἡμετέραν ceteri codd. et Steph.

ib. νομοθεσίαν, quod conii. Markl. et Taylor., videtur Bekk. in Laurentiano reperisse. νουθεσίαν reliqui libri manuscripti et Steph.

6. ἅπαντα] πάντα Steph.

XXXI.

Λ Υ Σ Ι Ο Υ

ΚΑΤΑ ΦΙΛΩΝΟΣ ΔΟΚΙΜΑΣΙΑΣ.

1 Ὡμην μὲν, ὡ βουλή, οὐκ ἂν ποτ' εἰς τοῦτο τόλμης
 Φίλωνα ἀφικέσθαι, ὥστε ἐθελῆσαι ὡς ὑμᾶς ἐλθεῖν δο-
 κιμασθησόμενον· ἐπειδὴ δὲ οὐχ ἓν τι μόνον, ἀλλὰ πολλὰ
 τολμηρός ἐστιν, ἐγὼ δὲ ὁμόσας εἰσῆλθον εἰς τὸ δικαστή-
 ριον τὰ βέλτιστα συμβουλεύειν τῇ πόλει, ἔνεστι δὲ ἐν
 2 τῷ ὄρκῳ ἀποφαίνειν, εἴ τις τινα οἶδε τῶν λαχόντων
 ἀνεπιτήδειον ὄντα βουλεύειν, ἐγὼ τὴν κατὰ τουτουῖ Φί-
 λωνος ποιήσομαι κατηγορίαν, οὐ μέντοιγε ἰδίαν ἔχθραν¹⁸⁷
 οὐδεμίαν μεταπορευόμενος, οὐδὲ τῷ δύνασθαι καὶ εἰ-
 θέναι λέγειν ἐν ὑμῖν ἐπαρθεῖς, ἀλλὰ τῷ πλήθει τῶν
 ἀμαρτημάτων αὐτοῦ πιστεύων καὶ τοῖς ὄρκοις οἷς
 3 ὥμοσα ἐμμένειν ἀξιῶν. γνῶσεσθε μὲν οὖν ὅτι οὐκ ἀπὸ
 ἴσης παρασκευῆς ἐγὼ τε τοῦτον ἐλέγξω οἷός ἐστι, καὶ
 οὗτος ἐπεχείρησε πονηρός εἶναι· ὅμως, εἴ τι ἐγὼ ἐλλεί-
 ποιμι τῷ λόγῳ τῆς κατηγορίας, οὐκ ἂν δίκαιος εἴη οὗ-
 τος διὰ τοῦτο ὠφελῆθῆναι, ἀλλὰ μᾶλλον, εἴ τι ἱκανῶς
 4 διδάξαιμι, ἐκ τούτων ἀποδοκιμασθῆναι. ἐνδεῶς μὲν γὰρ
 διὰ τὴν ἀπειρίαν πάντων τῶν τούτῳ πεπραγμένων, ἱκα-

1, 4. δικαστήριον] βουλευτήριον de suo dedit Bekk.

5. συμβουλεύειν] συμβουλεύσειν Steph. et Brem.

3, 2. ἐγὼ τε coni. Markl. ἐγὼς MSS. et Steph.

4. δίκαιος] δικαίως Steph. sed in marg. „II. δίκαιος εἴη.“

5. εἴ τι, ut coni. Markl. et Taylor., Bekk., quem secutus est
 Brem., nulla allata varietate dedit pro vulg. ὅτι.

νῶς δὲ διὰ τὴν περὶ αὐτὸν κακίαν εἰρηκῶς ἂν εἴην.
 ἀξιῶ δὲ καὶ ὑμῶν οἵτινες δυνατώτεροι ἐμοῦ εἰσὶ, λόγῳ
 ἀποφῆναι μείζω ὄντα αὐτοῦ τὰ ἁμαρτήματα, καὶ ἐξ ὧν
 ἂν ἐγὼ ὑπολίπωμαι, πάλιν αὐτοὺς περὶ ὧν ἴσασι κατη-
 γορηῆσαι Φίλωνος· οὐ γὰρ ἐκ τῶν ὑπ' ἐμοῦ λεγομένων
 δεῖ ὑμᾶς περὶ αὐτοῦ ὁποῖός ἐστι σκέψασθαι. ἐγὼ γὰρ
 οὐκ ἄλλους τινὰς φημι δίκαιον εἶναι βουλεύειν περὶ
 ἡμῶν ἢ τοὺς πρὸς τῷ εἶναι πολίτας καὶ ἐπιθυμοῦντας
 τούτου. τούτοις μὲν γὰρ μεγάλα τὰ διαφέροντά ἐστιν
 εὖ τε πράττειν τὴν πόλιν τήνδε καὶ ἀνεπιτηδείως διὰ
 τὸ ἀναγκαῖον σφίσιν αὐτοῖς ἡγεῖσθαι εἶναι μετέχειν τὸ
 μέρος τῶν δεινῶν, ὥσπερ καὶ τῶν ἀγαθῶν μετέχουσιν·
 ὅσοι δὲ φύσει μὲν πολῖταί εἰσι, γνώμη δὲ χρωῶνται, ὡς
 πᾶσα γῆ πατρὶς αὐτοῖς ἐστὶν ἐν ἣ ἂν τὰ ἐπιτήδεια ἔχω-
 σιν, οὗτοι δῆλοί εἰσιν ὅτι ἂν παρέντες τὸ τῆς πόλεως
 κοινὸν ἀγαθὸν ἐπὶ τὸ ἑαυτῶν ἴδιον κέρδος ἔλθοιεν, διὰ
 τὸ μὴ τὴν πόλιν, ἀλλὰ τὴν οὐσίαν πατρίδα ἑαυτοῖς
 ἡγεῖσθαι. ἐγὼ τοίνυν ἀποφανῶ Φίλωνα τουτουὶ περὶ
 πλείονος ποιησάμενον τὴν ἰδίαν ἀσφάλειαν ἢ τὸν κοι-
 νὸν τῆς πόλεως κίνδυνον, καὶ ἡγησάμενον κρείττον εἶ-
 ναι αὐτὸν ἀκινδύνως τὸν βίον διάγειν ἢ τὴν πόλιν σώ-
 ζειν ὁμοίως τοῖς ἄλλοις πολίταις κινδυνεύοντα. οὗτος
 γὰρ, ὃ βουλή, ὅτε ἢ συμφορὰ τῇ πόλει ἦν (ἧς ἐγὼ,
 καθ' ὅσον ἀναγκάζομαι, κατὰ τοσοῦτον μέμνημαι) ἐκκε-
 κηρυγμένος ἐκ τοῦ ἄστεος ὑπὸ τῶν τριάκοντα μετὰ τοῦ
 ἄλλου πλήθους τῶν πολιτῶν τέως μὲν ὤκει ἐν ἀγρῶ·
 ἐπειδὴ δὲ οἱ ἀπὸ Φυλῆς κατῆλθον εἰς τὸν Πειραιᾶ, καὶ
 οὐ μόνον οἱ ἐκ τῶν ἀγρῶν, ἀλλὰ καὶ οἱ ἐκ τῆς ὑπερο-
 ρίας, οἱ μὲν εἰς τὸ ἄστυ, οἱ δ' εἰς τὸν Πειραιᾶ συνελέ-

6, 1. ὅσοι δὲ] καὶ γὰρ οὐ Steph. et MSS. praeter C. (De sententia cf. Mureti Varr. Lectt. II, 3.)

2. αὐτοῖς ἐστὶν] ἐστὶν αὐτοῖς Bekk. e C.

5. ἑαυτοῖς] αὐτοῖς Steph.

8, 3. τοσοῦτον e C. dedi cum Bekk. et Bremio. τοῦτο ceteri libri et Steph.

5. ἀγρῶ] ἀγορᾶ Steph.

γοντο, καὶ καθ' ὅσον ἕκαστος οἷός τ' ἦν, κατὰ τοσοῦτον ἐβοήθει τῇ πατρίδι, τάναντία ἅπασι τοῖς ἄλλοις πολλίταις ἐποίησε. συσκευασάμενος γὰρ τὰ ἑαυτοῦ ἐνθάδε εἰς τὴν ὑπερορίαν ἐξώκησε καὶ ἐν Ὠρωπῶ μετοίκιον κατατιθεὶς ἐπὶ προστάτου ᾧκει, βουλευθεὶς παρ' ἐκείνοις μετοικεῖν μᾶλλον ἢ μεθ' ἡμῶν πολίτης εἶναι. οὐ τοίνυν οὐδ', ὥσπερ ἔνιοί τινες τῶν πολιτῶν μετεβάλλοντο, ἐπειδὴ ἐώρων τοὺς ἀπὸ Φυλῆς ἐν οἷς ἔπραττον εὐτυχοῦντας, οὐδὲ τούτων τι τῶν εὐτυχημάτων ἠξίωσε μετασχεῖν, ἐπὶ κατειργασμένοις μᾶλλον ἐλθεῖν βουλόμενος ἢ συγκατελθεῖν κατεργασάμενός τι τῶν τῇ κοινῇ πολιτεῖα συμφερόντων. οὐδ' ἦλθεν εἰς τὸν Πειραιᾶ, οὐδ' 10 ἔστιν ὅπου ἑαυτὸν ὑμῖν τάξαι παρέσχε. καίτοι ὅστις εὐτυχοῦντας ὁρῶν ὑμᾶς ἐτόλμα προδιδόναι, τί ποτε ὡς μὴ βουλόμεθά γε πράττοντας ἐποίησεν ἄν; ὅσοι μὲν τοίνυν διὰ συμφορὰς ἰδίας οὐ μετέσχον τῶν τότε γενομένων τῇ πόλει κινδύνων, συγγνώμης τινὸς ἄξιοί εἰσι τυχεῖν, (οὐδενὶ γὰρ οὐδὲν ἐκούσιον δυστύχημα γίγνεται) 11 ὅσοι δὲ τοῦτο γνώμη ἔπραξαν, οὐδεμιᾶς συγγνώμης ἄξιοί εἰσιν· οὐ γὰρ διὰ δυστυχίαν, ἀλλὰ δι' ἐπιβουλήν ἐποίησαν αὐτό. καθέστηκε δὲ τι ἔθος δίκαιον πᾶσιν ἀνθρώποις τῶν αὐτῶν ἀδικημάτων μάλιστα ὀργίζεσθαι τοῖς μάλιστα δυναμένοις μὴ ἀδικεῖν, τοῖς δὲ πένησιν ἢ ἀδυνάτοις τῷ σώματι συγγνώμην ἔχειν διὰ τὸ ἠγεῖσθαι 12 ἄκοντας αὐτοὺς ἀμαρτάνειν. οὗτος τοίνυν οὐδεμιᾶς συγγνώμης ἄξιός ἐστι τυχεῖν· οὔτε γὰρ τῷ σώματι ἀδύνα-

10. τάναντία] τὰ ἐναντία Steph.

9, 1. ἐνθάδε] ἐνθένδε mavult Bekk.

8. ἐπὶ κατειργασμένοις, quod de coniectura dederat Reisk., in C., ut videtur, reperit Bekk. ἐπὶ κατεργασάμενῳ Steph. cum reliquis codd.

11. παρέσχε] παρασχέιν Steph.

10, 1. καίτοι, quod Bekk. de suo dedit, iam ante eum Auger. coniecit ac dedit. καὶ γὰρ MSS. et Steph. — Bremius Bekkerum est secutus.

11, 5. μὴ ἀδικεῖν] μὴ, quod Coisl. Paris. 2944. X. et Aldina praebent, om. Steph.

τος ἦν ταλαιπωρεῖν, ὡς καὶ ὑμεῖς ὁρᾶτε, οὔτε τῇ
 188 οὐσίᾳ ἄπορος λειτουργεῖν, ὡς ἐγὼ ἀποδείξω. ὅστις
 οὖν, ὅσον δυνατὸς ἦν ὠφελεῖν, τοσοῦτον κακὸς ἦν,
 πῶς οὐκ ἂν εἰκότως ὑπὸ πάντων ὑμῶν μισοῖτο; ἀλλὰ¹³
 μὴν οὐδ' ἀπεχθίσεσθε γε τῶν πολιτῶν οὐδενὶ τοῦτον
 ἀποδοκιμάσαντες· οὔτ' εἰ τοὺς ἑτέρους, ἀλλ' ἀμφοτέ-
 ρους φανερός ἐστι προδούς· ὥστε μῆτε τοῖς ἐν τῷ ἄστει
 γενομένοις φίλον προσήκειν εἶναι τοῦτον (οὐ γὰρ ἠξίω-
 σεν ὡς αὐτοὺς ἐλθεῖν κινδυνεύοντας) μῆτε τοῖς τὸν
 Πειραιᾶ καταλαβοῦσιν· οὐδὲ γὰρ τούτοις ἠθέλησε συγ-
 κατελθεῖν, καὶ ταῦτα, ὡς φησι, καὶ ἄστὸς γενόμενος.
 εἰ μέντοι τι μέρος περιέστι τῶν πολιτῶν ὃ τι τῶν αὐ-¹⁴
 τῶν μετέσχε τούτῳ πραγμάτων, μετ' ἐκείνων, ἐάν ποτε
 (ὃ μὴ γένοιτο) λάβωσι τὴν πόλιν, βουλευεῖν ἀξιούτω.
 Ὡς οὖν ᾄκει τε ἐν Ὠρωπῷ ἐπὶ προστατῶν καὶ ἐκέκμητο
 ἱκανῆν οὐσίαν καὶ οὔτ' ἐν τῷ Πειραιεῖ οὔτ' ἐν τῷ ἄστει
 ἔθετο τὰ ὄπλα, ἵνα εἰδῆτε ὅτι ταῦτα πρῶτον ἀληθῆ
 λέγω, ἀκούσατε τῶν μαρτύρων.

MARTYRES.

Ἐπολείπεται τοίνυν αὐτῷ λέγειν ὡς τῷ μὲν σώματι¹⁵
 δι' ἀσθένειάν τινα γενομένην ἀδύνατος κατέστη βοηθῆ-
 σαι εἰς τὸν Πειραιᾶ, ἀπὸ δὲ τῶν ὑπαρχόντων ἐπαγγει-
 λάμενος αὐτὸς ἢ χρημάτων εἰσενεγκεῖν εἰς τὸ πλῆθος τὸ
 ὑμέτερον ἢ ὀπλίσθαι τινὰς τῶν ἑαυτοῦ δημοτῶν, ὥσπερ

12, 3. ἦν ταλαιπωρεῖν conii. Tayl. pro ἦ ταλαιπωρεῖ, quod in libris MSS. est et Stephaniana.

13, 3. οὔτ' εἰ] Retinui cum Bremio hanc librorum MSS. lectionem, quamvis corrupta sit. Bekkerus dedit οὐ γὰρ, secutus Reiskium, qui οὐχὶ γὰρ scribendum esse statuebat. Bremius conii. ὅς οὐχί. (Markl. ὅς οὐ, ut Augerus dedit.) Steph., qui retinuit vulgatam, conii. οὔτε pro οὔτ' εἰ. (Cont. οὔτε γὰρ vel εἴ γ' οὐ.)

8. καὶ ταῦτα, ὡς φησι, καὶ ἄστὸς γενόμενος] Sic Bekk. et Brem. e C. φησὶ δὲ καὶ ταῦτα καὶ αὐτὸς γενόμενος Steph. et ceteri codd. (nisi quod Paris. 2944. et Bessar. φῆ pro φησὶ habent, Vindob. vero δὲ om.) ἄστὸς etiam Anonymus apud Taylorum coniecerat.

14, 1. ὃ τι] ὅτι Steph.

καὶ ἄλλοι πολλοὶ τῶν πολιτῶν αὐτοὶ οὐ δυνάμενοι λει-
 16 τουργεῖν τοῖς σώμασιν. ἵνα οὖν μὴ ἐγγένηται αὐτῷ ψευ-
 σαμένῳ ἑξαπατῆσαι, καὶ περὶ τούτων ἤδη σαφῶς ὑμῖν
 ἀποδείξω, ἐπειδὴ ὕστερον οὐκ ἐξέσται μοι παρελθόντι
 ἐνθάδ' ἐλέγχειν αὐτόν. καὶ μοι κάλει αὐτὸν Διοτίμον
 Ἀχαρνέα καὶ τοὺς αἰρεθέντας μετ' αὐτοῦ τοὺς δημότας
 ὀπλίσαι ἀπὸ τῶν εἰσενεχθέντων χρημάτων.

MARTYRIA ΤΩΝ ΠΕΡΙ ΔΙΟΤΙΜΟΝ.

17 Οὗτος τοίνυν οὐχ ὅπως ὠφελήσει τὴν πόλιν ἐν
 τοιοῦτῳ καιρῷ καὶ τοιαύτῃ καταστάσει διανοήθη, ἀλλ'
 ὅπως τι κερδανεῖ ἀπὸ τῶν ὑμετέρων συμφορῶν παρε-
 σκευάσατο· ὀρμώμενος γὰρ ἐξ Ὀρωποῦ, τοτὲ μὲν αὐ-
 τὸς μόνος, τοτὲ δ' ἑτέροις ἡγούμενος, οἷς τὰ ὑμέτερα
 δυστυχήματα εὐτυχήματα ἐγεγόνει, περιωὴν κατὰ τοὺς
 18 ἄγρους καὶ ἐντυγχάνων τῶν πολιτῶν τοῖς πρεσβυτάτοις,
 οἳ κατέμειναν ἐν τοῖς δήμοις, ὀλίγα μὲν τῶν ἐπιτηδείων
 ἔχοντες, ἀναγκαῖα δὲ, εὐνοί μὲν ὄντες τῷ πλήθει, ἀδύ-
 νατοι δὲ ὑπὸ τῆς ἡλικίας βοηθεῖν, τούτους ἀφηρεῖτο τὰ
 ὑπάρχοντα, περὶ πλείονος ποιούμενος αὐτὸς μικρὰ κερ-
 δαίνειν ἢ ἐκείνους μηδὲν ἀδικεῖν· οἳ νῦν αὐτὸν δι'
 19 αὐτὸ τοῦτο οὐχ οἷοί τε εἰσιν ἐπεξελθεῖν ἅπαντες, διό-
 περ καὶ τότε ἀδύνατοι τῇ πόλει βοηθεῖν ἦσαν. οὐ μὲν
 τοι τοῦτόν γε χρὴ διὰ τὴν ἐκείνων ἀδυναμίαν δις ὠφε-
 ληθῆναι, τότε τ' ἀφελόμενον ἂ εἶχον, νῦν τε δοκιμα-
 σθέντα ὑφ' ὑμῶν· ἀλλὰ κὰν ὅστισοῦν παραγένηται τῶν
 ἀδικηθέντων, μέγα αὐτὸ ἠγήσασθε εἶναι, καὶ τοῦτον
 ὑπερμισήσατε, ὅστις ἐτόλμησεν, οἷς ἕτεροι διδόναι παρ'
 ἑαυτῶν τι προηροῦντο διὰ τὴν ἀπορίαν οἰκτείραντες
 αὐτούς, τούτων ἀφαιρεῖσθαι τὰ ὑπάρχοντα. κάλει μοι
 τοὺς μάρτυρας.

17, 1. ὠφελήσει — κερδανεῖ] Sic Bekk. et Brem. e C. ὠφελή-
 σαι — κερδαίνοι vulgo. Nonnulli libri pro ὠφελήσαι ex-
 hibent ὠφελήσοι.

19, 3. τότε τ'] Sic conl. Cont. et Reisk. pro vulg. τότε (sine τε):
 nec aliter dedit Bekk. nullam afferens varietatem. Secu-
 tus eum est Bremius.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

Οὐ τοίνυν ἔγωγε οἶδα ὅτι ὑμᾶς διαφερόντως δεῖ20
 γιννώσκειν περὶ αὐτοῦ ἢ οἱ οἰκεῖοι γιννώσκουσι· τοι-
 αῦτα γὰρ ἔστιν, ὥστ', εἰ καὶ μηδὲν αὐτῷ ἄλλο ἡμάρτητο,
 διὰ μόνα ταῦτα ἱκανὸν εἶναι ἀποδοκιμασθῆναι. οἷα μὲν
 οὖν ζῶσα ἢ μήτηρ αὐτοῦ κατηγορεῖ, παρήσω· ἐξ ὧν δὲ
 τελευτῶσα τὸν βίον διεπράξατο τεκμαιρομένοις ῥάδιόν
 ἔστιν ὑμῖν γινῶναι, ὁποῖός τις ἦν περὶ αὐτήν. ἐκείνη21
 γὰρ τούτῳ μὲν ἠπίστησεν ἀποθανοῦσαν ἑαυτὴν ἐπιτρέ-
 ψαι, Ἀντιφάνει δὲ οὐδὲν προσήκουσα πιστεύσασα ἔδω-
 κεν εἰς τὴν αὐτῆς ταφὴν τρεῖς μνᾶς ἀργυρίου, παραλι-
 ποῦσα τοῦτον υἱὸν ὄντα ἑαυτῆς. ἄρα δῆλον ὅτι εὖ ἤδει
 αὐτὸν οὐδὲ διὰ τὸ προσήκειν αὐτῇ τὰ δέοντα ἂν ποιή-
 σοντα; καίτοι εἰ μήτηρ, ἢ πέφυκε καὶ ἀδικουμένη ὑπὸ22
 τῶν ἑαυτῆς παίδων μάλιστα ἀνέχεσθαι καὶ μηδ' ὠφε-
 λουμένη μεγάλα ἔχειν ἠγεῖσθαι διὰ τὸ εὐνοία μᾶλλον ἢ
 189ἐλέγχῳ τὰ γιννόμενα δοκιμάζειν, ἐνόμιζε τοῦτον κἂν
 ἀπὸ τεθνεώσεως φέρειν ἑαυτῆς, τί χρὴ ὑμᾶς περὶ αὐτοῦ
 διανοηθῆναι; ὅστις γὰρ περὶ τοὺς ἑαυτοῦ ἀναγκαίους23
 τοιαῦτα ἁμαρτάνει ἁμαρτήματα, τί ἂν περὶ γε τοὺς ἄλλο-
 τρίους ποιήσειεν; ὡς οὖν καὶ ταῦτ' ἀληθῆ ἔστιν, ἀκούσατε
 αὐτοῦ τοῦ λαβόντος τὸ ἀργύριον καὶ θάψαντος αὐτήν.

ΜΑΡΤΥΣ.

Τί [ἂν] οὖν βουληθέντες ὑμεῖς τοῦτον δοκιμάσαίτε;24
 πότερον ὡς οὐχ ἡμαρτηκότα; ἀλλὰ τὰ μέγιστα περὶ τὴν

20, 1. οἶδα est emendatio Contii, Taylori et Marklandi, codice Veneto (ut Tayl. refert) confirmata. ἤδη vulgo. οἶμαι Laurentianus.

ib. ὅτι Steph.

2. γιννώσκειν] γινώσκειν Steph.

ib. οἱ οἰκεῖοι] οἰκεῖον Steph. οἰκεῖοι (sine articulo) cod. Stephani, Coisl. Vindob. Bessar. Paris. 2944. οἱ οἰκεῖοι, ut coni. Cont. Tayl. et Reisk., in Bekkeriana est sine varietate.

21, 4. αὐτῆς] ἑαυτῆς Steph.

6. αὐτῇ, ut coni. Taylor. pro vulg. αὐτῷ, Vindob. praebuit et praeterea Bekkeri codd., ut videtur.

23, 4. αὐτοῦ τοῦ λαβ.] τοῦ om. Steph.

24, 1. ἂν, quod libris MSS. et edit. Steph. deest, de suo addidit Bekk., quem Bremius secutus est.

πατρίδα ἠδίκηκεν. ἀλλ' ὡς ἔσται βελτίων; τοιγάρτοι πρό-
 τερον βελτίων γενόμενος περὶ τὴν πόλιν ὕστερον βου-
 λεύειν ἀξιούτω, φανερόν τι ἀγαθὸν ὥσπερ τότε κακὸν
 ποιήσας. σωφρονέστερον γὰρ ἔστιν ὕστερον πᾶσι τῶν
 ἔργων τὰς χάριτας ἀποδιδόναι· δεινὸν γὰρ ἔμοιγε δοκεῖ
 εἶναι, εἰ ἐξ ὧν μὲν ἤδη ἠμάρτηκε μηδέποτε τιμωρηθῆ-
 σεται, ἐξ ὧν δὲ μέλλει εὖ ποιήσῃν, ἤδη τετιμῆσεται.
 25 ἀλλ' ἄρα, ἵνα βελτίους ᾖσιν οἱ πολῖται ὀρῶντες ἅπαν-
 τας ὁμοίως τιμωμένους, διὰ τοῦτο δοκιμαστέον ἔστιν;
 ἀλλὰ κίνδυνος καὶ τοὺς χρηστοὺς, ἐὰν αἰσθάνωνται
 ὁμοίως τοὺς πονηροὺς τιμωμένους, παύσεσθαι τῶν χρη-
 στῶν ἐπιτηδευμάτων· τῶν αὐτῶν ἠγρουμένους εἶναι τοὺς
 26 τε κακοὺς τιμᾶν καὶ τῶν ἀγαθῶν ἀμνημονεῖν. ἄξιον δὲ
 καὶ τόδε ἐνθυμηθῆναι, ὅτι, εἰ μὲν τις φρούριόν τι
 προὔδωκεν ἢ ναῦν ἢ στρατόπεδόν τι, ἐν ᾧ μέρος τι
 ἐτύγχανε τῶν πολιτῶν ὄν, ταῖς ἐσχάταις ἂν ζημίαις ἐξη-
 μιούτο· οὗτος δὲ προδοὺς ὄλην τὴν πόλιν οὐχ ὅπως τι-
 μωρηθῆσεται παρασκευάζεται. καίτοι δικαίως γ' ἂν ὅστις
 φανερωῶς, ὥσπερ οὗτος, προὔδωκε τὴν ἐλευθερίαν, οὐ
 περὶ τοῦ βουλεύειν, ἀλλὰ περὶ τοῦ δουλεύειν καὶ τῆς
 μεγίστης ἀπορίας ἐκκλησιάζοιτο.

27 Ἀκούω δ' αὐτὸν λέγειν ὡς, εἴ τι ἦν ἀδίκημα τὸ μὴ
 παραγενέσθαι ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ, νόμος ἂν ἔκειτο περὶ
 αὐτοῦ διαρρήδην, ὥσπερ καὶ περὶ τῶν ἄλλων ἀδικημά-
 των. οὐ γὰρ οἶεται ὑμᾶς γνῶσεσθαι, ὅτι διὰ τὸ μέγεθος
 τοῦ ἀδικήματος οὐδεὶς περὶ αὐτοῦ ἐγράφη νόμος. τίς
 γὰρ ἂν ποτε ρήτωρ ἐνεθυμήθη ἢ νομοθέτης ἤλπισεν
 28 ἀμαρτήσεσθαι τινὰ τῶν πολιτῶν τοσαύτην ἀμαρτίαν; οὐ

24, 5. κακὸν est coniectura Stephani et Contii pro vulg. ἀγαθόν, confirmata codice Veneto (ut affirmat Tayl. in ed. Cantabr.) et, ut videtur, Bekkeri libris C. et X.

25, 4. τοὺς πονηροὺς coni. Markl. τοῖς πονηροῖς libri MSS. et Steph.

ib. παύσεσθαι] παύσασθαι Steph.

26, 9. ἐκκλησιάζοιτο Bekk. et Brem. ex Laurentiano C., ἐκκλησιάζεται ceteri codd. et Steph.

γὰρ ἂν δὴ πού, εἰ μὲν τις λίποι τὴν τάξιν, μὴ αὐτῆς τῆς πόλεως ἐν κινδύνῳ οὕσης, ἀλλ' ἐτέρους εἰς τοῦτο καθιστάσης, ἐτέθη νόμος ὡς μεγάλα ἀδικοῦντος· εἰ δὲ τις αὐτῆς τῆς πόλεως ἐν κινδύνῳ οὕσης λίποι τὴν πόλιν αὐτήν, οὐκ ἂν ἄρα ἐτέθη; σφόδρα γ' ἂν, εἴ τις ᾤηθη τινὰ τῶν πολιτῶν ἀμαρτήσεσθαι τι τοιοῦτόν ποτε. τίς δ' οὐκ ἂν εἰκότως ἐπιτιμήσειεν ὑμῖν, εἰ τοὺς μετοί-29
κους μὲν, ὅτι οὐ κατὰ τὸ προσῆκον ἑαυτοῖς ἐβοήθησαν τῷ δήμῳ, ἐτιμήσατε ἀξίως τῆς πόλεως, τοῦτον δὲ, ὅτι παρὰ τὸ προσῆκον ἑαυτῷ προὔδωκε τὴν πόλιν, μὴ κολάζοιτε, εἰ μὴ γε ἄλλῳ τινὶ μείζονι, τῇ γε παρούσῃ ἀτιμία; ἀναμνήσθητε δὲ, διότι ποτὲ τοὺς ἀγαθοὺς ἄν-30
δρας γενομένους περὶ τὴν πόλιν τιμᾶτε καὶ τοὺς κακοὺς ἀτιμάζετε. ἐδείχθη γὰρ ἀμφοτέρα ταῦτα οὐ τῶν γεγενημένων μᾶλλον τι ἔνεκα ἢ τῶν γενησομένων· ἴν' ἀγαθοὶ προθυμῶνται γίνεσθαι ἐκ παρασκευῆς, κακοὶ δὲ μηδὲ ἐξ ἐνός τρόπου ἐπιχειρῶσιν. ἔτι δὲ ἐνθυμήθητε, ποίων ἂν31
ὑμῖν δοκεῖ οὗτος ὄρκων φροντίσαι, ὃς ἔργῳ τοὺς πατέρας θεοὺς προὔδωκεν· ἢ πῶς ἂν χρηστόν τι βουλευσάμενος περὶ τῆς πολιτείας, ὃς οὐδὲ ἐλευθερῶσαι τὴν πατρίδα ἐβουλήθη· ἢ ποῖα ἂν ἀπόρρητα τηρῆσαι, ὃς οὐδὲ τὰ προειρημένα ποιῆσαι ἠξίωσε; πῶς δ' εἰκός ἐστι τοῦτον, ὃς οὐδὲ τελευταῖος ἐπὶ τοὺς κινδύνους ἦλθε, πρότερον τῶν κατεργασαμένων καὶ οὕτω συντιμηθῆναι; σκέτλιον δ' ἂν εἴη, εἰ οὗτος μὲν ἅπαντας τοὺς πολίτας περὶ οὐδενὸς ἠγγήσατο, ὑμεῖς δὲ τοῦτον ἕνα ὄντα μὴ ἀποδοκιμάσατε. ὁρῶ δὲ τινὰς, οἳ νῦν μὲν τούτῳ παρα-32
σκευάζονται βοηθεῖν καὶ δεῖσθαι ὑμῶν, ἐπειδὴ ἐμὲ οὐκ ἠδύναντο πείσαι· τότε δὲ, ὅτε οἱ κίνδυνοι μὲν ὑμῖν καὶ

29, 4. κολάζοιτε] Cum Stephano et Bremio retinui hanc lectionem vulgatam, quamvis non ignorem Bekkeri emendationem κολάσαιτε habere quo commendetur: libri enim manuscripti aut κολάσατε aut κολάσητε aut κολάζετε praebent.

5. μὴ γε] μὴ καὶ coni. Bekk.

30, 2. γενομένους] Sic Reisk. e Vindob. γενομένους cum ceteris codicibus Steph. Bekk. et Bremi.

οἱ μέγιστοι ἀγῶνες ἦσαν, τὰ δὲ ἄθλα αὐτῆ ἢ πολιτεία
 ἔκειτο, καὶ ἔδει οὐ μόνον περὶ τοῦ βουλευεῖν, ἀλλὰ
 καὶ περὶ τῆς ἐλευθερίας βουλευέσθαι, τότε οὐκ ἐδέοντο¹⁹⁰
 αὐτοῦ βοηθῆσαι καὶ ὑμῖν καὶ κοινῇ τῇ πόλει, καὶ μὴ
 προδοῦναι μήτε τὴν πατρίδα μήτε τὴν βουλήν, ἧς νῦν
 ἀξιοὶ τυχεῖν οὐ μετὸν αὐτῶ, ἄλλων γε κατεργασαμένων.
 33 μόνος δὴ, ὡς βουλή, δικαίως οὐδ' ἂν ἀγανακτοίῃ μὴ
 τυχῶν· οὐ γὰρ ὑμεῖς νῦν αὐτὸν ἀτιμάζετε, ἀλλ' αὐτὸς
 αὐτὸν τότε ἀπεστέρησεν, ὅτε οὐκ ἠξίωσεν, ὥσπερ νῦν
 προθύμως κληρωσόμενος ἦλθε, καὶ τότε διαμαχόμενος
 περὶ αὐτῆς καταστῆναι μεθ' ὑμῶν.

34 Ἰκανὰ μὲν νομίζω εἰρησθαι, καίτοι πολλά γε παρα-
 λιπῶν· ἀλλὰ πιστεύω ὑμᾶς καὶ ἄνευ τούτων αὐτοὺς τὰ
 συμφέροντα τῇ πόλει γνώσεσθαι. οὐ γὰρ ἄλλοις τισὶν
 ὑμᾶς δεῖ περὶ τῶν ἀξίων ὄντων βουλευεῖν τεκμηρίοις
 χρῆσθαι ἢ ὑμῖν αὐτοῖς, ὅποιοί τινες ὄντες αὐτοὶ περὶ
 τὴν πόλιν ἐδοκιμάσθητε. ἔστι γὰρ τὰ τούτου ἐπιτηδεύματα
 κοινὰ παραδείγματα καὶ πάσης δημοκρατίας ἀλλότρια.

34, 1. *ικανὰ μὲν*] *ικανὰ μοι*, ut conii. Reisk., tacite dedit Bekk.

2. *αὐτοὺς* conii. Reisk. *αὐτῶν* MSS. et Steph.

6. *τὰ τούτου*] *αὐτοῦ τὰ* Steph.

XXXII.

Λ Υ Σ Ι Ο Υ

ΚΑΤΑ ΔΙΟΓΕΙΤΟΝΟΣ ΛΟΓΟΣ.

(Dionys. Halic. T. II. p. 88. ed. Sylb. T. V. p. 498. ed. Reisk.)

208 *Εἰ* μὲν μὴ μεγάλα ἦν τὰ διαφέροντα, ὧ ἄνδρες δικασ-1
 ται, οὐκ ἂν ποτε εἰς ὑμᾶς εἰσελθεῖν τούτους εἶσα,
 νομίζων ἀσχιστόν εἶναι πρὸς τοὺς οἰκείους διαφέρεισθαι,
 εἰδώς τε ὅτι οὐ μόνον οἱ ἀδικοῦντες χεῖρους ὑμῖν εἶναι
 δοκοῦσιν, ἀλλὰ καὶ οἷτινες ἂν ἔλαττον ὑπὸ τῶν προση-
 κόντων ἔχοντες ἀνέχεσθαι μὴ δύνωνται. ἐπειδὴ μέντοι,
 ὧ ἄνδρες δικασται, πολλῶν χρημάτων ἀπεστέρηται καὶ
 πολλὰ καὶ δεινὰ πεπονθότες ὑφ' ὧν ἤκιστα ἐχρῆν ἐπ'
 ἐμὲ κηδεστὴν ὄντα κατέφυγον, ἀνάγκη μοι γεγένηται εἰ-
 πεῖν ὑπὲρ αὐτῶν. ἔχω δὲ τούτων μὲν ἀδελφὴν, Διογεί-2
 τος δὲ θυγατριδὴν, καὶ πολλὰ ἀμφοτέρων δεηθεὶς τὸ
 μὲν πρῶτον ἔπεισα τοῖς φίλοις ἐπιτρέψαι δίκαιαν, περὶ

- 1, 1. τὰ διαφέροντα, ὧ ἄνδρες δικασται,] ὧ ἄνδρες δικασται,
 τὰ διαφέροντα Bekk. ex uno codice S.
 4. εἰδώς τε] τε om. Steph.
 8. καὶ δεινὰ] καὶ om. Steph.
 2, 2. θυγατριδὴν] ἀδελφιδὴν Steph.
 ib. ἀμφοτέρων δεηθεὶς] δεηθεὶς ἀμφοτέρων Bekk. ex uno
 cod. S.
 3. ἔπεισα] Post h. v. Bekk. e cod. S. addidit αὐτούς: quod
 cum a ceteris omnibus MSS. absit, non adscivi.
 ib. τοῖς φίλοις] τοὺς φίλους Steph.
 ib. δίκαιαν] Sic e S. deicit Bekk. (τὴν δίκαιαν scholiastes Her-
 mogenis.) δίκαιάν Steph. cum ceteris MSS.

πολλοῦ ποιούμενος τὰ τούτων πράγματα μηδένα τῶν ἄλλων εἰδέναι· ἐπεὶ δὲ Διογείτων, ἃ φανερωῶς ἔχων ἐξηλέγγετο, περὶ τούτων οὐδενὶ τῶν αὐτοῦ φίλων ἐτόλμα πείθεσθαι, ἀλλ' ἠβουλήθη καὶ φεύγειν δίκας καὶ μὴ οὐσας διώκειν καὶ ὑπομεῖναι τοὺς ἐσχάτους κινδύνους μᾶλλον ἢ τὰ δίκαια ποιήσας ἀπηλλάχθαι τῶν πρὸς τούτους βέγκλημάτων, ὑμῶν δέομαι, ἐὰν μὲν ἀποδείξω οὕτως ἀσχυρῶς αὐτοὺς ἐπιτετροπευμένους ὑπὸ τοῦ πάππου, ὡς οὐδεὶς πώποτε ὑπὸ τῶν οὐδὲν προσηκόντων ἐν τῇ πόλει, βοηθεῖν αὐτοῖς τὰ δίκαια· εἰ δὲ μὴ, τούτῳ μὲν ἅπαντα πιστεύειν, ἡμᾶς δὲ εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον ἠγεῖσθαι χείρους εἶναι. ἐξ ἀρχῆς δ' ὑμᾶς περὶ αὐτῶν διδάξαι πειράσομαι.

4 Ἀδελφοὶ ἦσαν, ὧς ἄνδρες δικασταὶ, Διόδοτος καὶ 209 Διογείτων ὁμοπάτριοι καὶ ὁμομήτριοι, καὶ τὴν μὲν ἀφανῆ οὐσίαν ἐνείμαντο, τῆς δὲ φανερᾶς ἐκοινωνοῦν· ἐργασμένου δὲ Διοδότου κατ' ἐμπορίαν πολλὰ χρήματα, πείθει αὐτὸν Διογείτων λαβεῖν τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα, ἣπερ ἦν αὐτῷ μόνη. καὶ γίνονται αὐτῷ δύο υἱοὶ καὶ θυγάτηρ. 5 χρόνῳ δὲ ὕστερον καταλεγείς Διόδοτος μετὰ Θρασύλλου τοῦ ἐπὶ τῶν ὀπλιτῶν, καλέσας τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα, ἀδελφιδῆν οὐσαν, καὶ τὸν ἐκείνης μὲν πατέρα, αὐτοῦ δὲ κηδεστῆν καὶ ἀδελφὸν ὁμοπάτριον, πάππον δὲ τῶν παιδίων καὶ θεῖον, ἠγούμενος διὰ τὰς τὰς ἀνάγκας οὐδενὶ μᾶλλον προσήκειν ἑτέρῳ εἰς τοὺς παῖδας ἐπιτρόπῳ γενέσθαι, διαθήκην αὐτῷ δίδωσι καὶ πέντε δτάλαντα ἀργυρίου παρακαταθήκην. ναυτικὰ δὲ ἐπέδειξεν

2, 5. Διογείτων] ὁ Διογείτων Bekk. cum S.

ib. ἐξηλέγγετο] Sic S., scholiastes Hermog. et Bekk. ἐξηλέγγετο vulgo.

7. ἠβουλήθη] ἐβουλήθη Bekk. cum S.

4, 5. Διογείτων λαβεῖν] λαβεῖν Διογείτων Bekk. ex eodem libro.

5, 5. ἀνάγκας] Sic complures libri MSS. et Bekk. ἀναγκαιότηας vulgo.

5. τοὺς παῖδας] τοὺς παῖδας αὐτοῦ Bekk. ex T. (τοὺς αὐτοῦ παῖδας Reisk. in edit. Dion. H. ex Codd. Mss. affert.)

6, 1. ναυτικὰ est coniectura Marklandi, codicibus, ut videtur, firmata. αὐτικά vulgo.

ἐκδεδομένα ἑπτα τάλαντα καὶ τετταράκοντα μνᾶς, δισχί-
 λιας δὲ ὀφειλομένης ἐν Χερσόνησῳ. ἐπέσκηψε δὲ, ἂν τι
 πάθῃ, τάλαντον μὲν ἐπιδοῦναι τῇ γυναικί, καὶ τὰ ἐν
 τῷ δωματίῳ δοῦναι· τάλαντον δὲ τῇ θυγατρὶ. κατέλιπε
 καὶ εἴκοσι μνᾶς τῇ γυναικί καὶ τριάκοντα στατήρας Κυ-
 ζικηνοῦς. ταῦτα δὲ πράξας καὶ οἴκοι ἀντίγραφα κατα-7
 λιπῶν ἄρχετο στρατευσόμενος μετὰ Θρασύλλου. ἀποθα-
 νόντος δὲ ἐκείνου ἐν Ἐφέσῳ Διογείτων τὴν μὲν θυγα-
 τέρα ἐκρυπτε τὸν θάνατον τοῦ ἀνδρός, καὶ τὰ γράμματα
 λαμβάνει, ἃ κατέλιπε σεσημασμένα, φάσκων τὰ ναυτικὰ
 χρήματα δεῖν ἐκ τούτων τῶν γραμματείων κομίσασθαι.
 ἐπεὶ δὲ τῷ χρόνῳ ἐδήλωσε τὸν θάνατον αὐτοῖς καὶ ἐποίη-8
 σαν τὰ νομιζόμενα, τὸν μὲν πρῶτον ἐνίαυτὸν ἐν Πει-
 ραιεῖ διητῶντο· ἅπαντα γὰρ αὐτοῦ κατελέλειπτο τὰ ἐπι-
 τήδεια. ἐκείνων δὲ ὑπολιπόντων τοὺς μὲν παῖδας εἰς ἄστὺ
 ἀναπέμπει, τὴν δὲ μητέρα αὐτῶν ἐκδίδωσιν ἐπιδοὺς πεν-
 τακισχιλίας δραχμᾶς, χιλίαις ἔλαττον ὣν ὁ ἀνὴρ αὐτῆς
 ἔδωκεν. ὀγδόῳ δ' ἔτει δοκιμασθέντος μετὰ ταῦτα τοῦ9
 πρεσβυτέρου τοῖν μειρακίῳν, καλέσας αὐτοὺς εἶπε Διο-
 γείτων ὅτι καταλίποι αὐτοῖς ὁ πατήρ εἴκοσι μνᾶς ἀργυ-
 ρίου καὶ τριάκοντα στατήρας. ἐγὼ οὖν πολλὰ τῶν ἐμαυ-
 τοῦ δεδαπάνηκα εἰς τὴν ὑμετέραν τροφήν. καὶ ἕως
 μὲν εἶχον, οὐδὲν μοι διέφερε· νυνὶ δὲ καὶ αὐτὸς ἀπό-
 ρως διάκειμαι· σὺ οὖν, ἐπειδὴ δεδοκίμασαι καὶ ἀνὴρ
 γεγένησαι, σκόπει αὐτὸς ἤδη πόθεν ἔξεις τὰ ἐπιτήδεια.
 ταῦτ' ἀκούσαντες ἐκπεπληγμένοι καὶ δακρύνοντες ἄρχοντο10
 πρὸς τὴν μητέρα, καὶ παραλαβόντες ἐκείνην ἤκον πρὸς
 ἐμὲ, οἰκτρῶς ὑπὸ τοῦ πάθους διακείμενοι καὶ ἀθλίως

6, 2. δισχίλιας] Ita Cantabr. Helmst. T., Augeri codd. I. H. et Bekk. χιλίας vulgo.

5. τάλαντον δὲ τῇ θυγατρὶ. κατέλιπε καὶ] Sic cum Reiskio et Bekkero (qui eodem Reiskio auctore post κατέλιπε addidit [δὲ]) distinxi haec verba. τάλαντον δὲ τῇ θυγατρὶ κατέλιπε, καὶ vulgo.

8, 2. τὸν μὲν πρ.] τὸ μὲν πρ. Steph.

9, 6. νυνὶ] νῦν Steph.

ἐκπεπωκότες, κλαίοντες καὶ παρακαλοῦντές με μὴ περι-
 δεῖν αὐτοὺς ἀποστερηθέντας τῶν πατρῶων μηδ' εἰς πτω-
 χεῖαν καταστάντας, ὑβρισμένους ὑφ' ὧν ἤκιστα ἐχρῆν,
 ἀλλὰ βοηθῆσαι καὶ τῆς ἀδελφῆς οὐνεκα καὶ σφῶν αὐ-
 11 τῶν. πολλὰ ἂν εἴη λέγειν, ὅσον πένθος ἐν τῇ ἐμῇ οἰκίᾳ
 ἦν ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ. τελευτῶσα δὲ ἡ μήτηρ αὐτῶν
 ἠντιβόλει με καὶ ἰκέτευσεν συναγαγεῖν αὐτῆς τὸν πατέρα
 καὶ τοὺς φίλους, εἰποῦσα ὅτι, εἰ καὶ πρότερον μὴ εἶδι-
 σται λέγειν ἐν ἀνδράσι, τὸ μέγεθος αὐτὴν ἀναγκάσει
 τῶν συμφορῶν περὶ τῶν σφετέρων κακῶν δηλῶσαι πάντα
 12 πρὸς ἡμᾶς. ἐλθὼν δ' ἐγὼ ἠγανάκτουν μὲν πρὸς Ἡγή-
 μονα τὸν ἔχοντα τὴν τούτου θυγατέρα, λόγους δ'
 ἐποιούμην πρὸς τοὺς ἄλλους ἐπιτηδείους, ἠξίουν δὲ τοῦ-
 τον εἰς ἔλεγχον ἵναί περὶ τῶν πραγμάτων. Διογείτων
 δὲ τὸ μὲν πρῶτον οὐκ ἤθελε, τελευτῶν δὲ ὑπὸ τῶν φί-
 λων ἠναγκάσθη. ἐπειδὴ δὲ συνήλθομεν, ἤρξατο αὐτὸν ἡ
 γυνὴ, τίνα ποτὲ ψυχὴν ἔχων ἀξιοῖ περὶ τῶν παίδων τοι-
 αὐτῇ γνώμῃ χρῆσθαι, ἀδελφὸς μὲν ὢν τοῦ πατρὸς αὐ-
 13 τῶν, πατὴρ δ' ἐμὸς, θεῖος δὲ αὐτοῖς καὶ πάππος. καὶ
 εἰ μηδένα ἀνθρώπων ἠσχύνου, τοὺς θεοὺς ἐχρῆν σε, 210
 φησὶ, δεδιέναι· ὃς ἔλαβες μὲν, ὅτ' ἐκεῖνος ἐξέπλει, πέντε
 τάλαντα παρ' αὐτοῦ καταθήκην. καὶ περὶ τούτων ἐγὼ
 θέλω τοὺς παῖδας παραστησαμένη καὶ τούτους καὶ τοὺς
 ὕστερον ἐμαυτῇ γενομένους ὁμόσαι ὅπου ἂν αὐτὸς λέγῃς.
 καίτοι οὐχ οὕτως ἐγὼ εἰμι ἀθλία, οὐδ' οὕτω περὶ πολ-
 λοῦ ποιοῦμαι χρήματα, ὥστ' ἐπισηκῆσασα κατὰ τῶν παί-
 δων τῶν ἐμαυτῆς τὸν βίον καταλιπεῖν, ἀδίκως δὲ ἀφε-
 14 λέσθαι τὴν τοῦ πατρὸς οὐσίαν. ἔτι τοίνυν ἐξήλεγχεν αὐ-

10, 7. σφῶν αὐτῶν] αὐτῶν om. Steph.

11, 7. ἡμᾶς] ὑμᾶς Steph.

13, 3 ἐξέπλει coni. Markl. et Tayl. ἐξέλιπε MSS. et Steph.

4. παρ' αὐτοῦ καταθήκην] Sic Steph. et Bekk. cum pluri-
 mis codicibus. παρακαταθήκην Reisk. et cod. Cantabr.
 παρ' αὐτοῦ παρακαταθήκην Cont. proposuit. παρ' αὐ-
 τοῦ παρακαθήκην (sic) codd. I. H., testante Augero.

6. ὕστερον] καὶ ὕστερον Steph.

τὸν ἑπτὰ τάλαντα κεκομισμένον ναυτικά καὶ τετρακισχι-
 λίας δραχμὰς, καὶ τούτων τὰ γράμματα ἀπέδειξεν· ἐν
 γὰρ τῇ διοίκησει, ὅτ' ἐκ Κολυττοῦ διωκίζετο εἰς τὴν
 Φαίδρου οἰκίαν, τοὺς παῖδας ἐπιτυχόντας ἐκβεβλημένω
 τῷ βιβλίῳ ἐνεγκεῖν πρὸς ταύτην. ἀπέφηνε δ' αὐτὸν ἑκα-15
 τὸν μναῖς κεκομισμένον ἐγγύους ἐπὶ τόκῳ δεδανεισμένας,
 καὶ ἑτέρας δισχιλίας δραχμὰς καὶ ἑπιπλα πολλοῦ ἄξια·
 φοιτᾶν δὲ καὶ σῖτον αὐτοῖς ἐκ Χερσόρονήσου καθ' ἕναστον
 ἐνιαυτόν. ἔπειτα σὺ ἐτόλμησας, ἔφη, εἰπεῖν, ἔχων το-
 σαῦτα χρήματα, ὡς δισχιλίας δραχμὰς ὁ τούτων πατήρ
 κατέλιπε καὶ τριάκοντα στατήρας, ἃ παρ' ἐμοὶ καταλει-
 φθέντα ἐκείνου τελευτήσαντος ἐγὼ σοὶ ἔδωκα; καὶ ἐκ-16
 βαλεῖν τούτους ἠξίωκας θυγατροῦς ὄντας ἐκ τῆς οἰ-
 κίας τῆς αὐτῶν ἐν τριβωνίοις, ἀνυποδήτους, οὐ μετὰ
 ἀκολούθου, οὐ μετὰ στρωμάτων, οὐ μετὰ ἱματίων, οὐ
 μετὰ τῶν ἐπίπλων, ἃ ὁ πατήρ αὐτοῖς κατέλιπεν, οὐδὲ
 μετὰ τῶν παρακαταθηκῶν, ἃς ἐκείνος παρὰ σοὶ κατέ-
 θετο. καὶ νῦν τοὺς μὲν ἐκ τῆς μητροῦς τῆς ἐμῆς παι-17
 δεύεις ἐν πολλοῖς χρήμασιν εὐδαίμονας ὄντας· καὶ ταῦτα
 μὲν καλῶς ποιεῖς· τοὺς δ' ἐμοὺς ἀδικεῖς, οὓς ἀτίμως
 ἐκ τῆς οἰκίας ἐκβαλὼν ἀντὶ πλουσίων πτωχοὺς ἀποδείξαι
 προθυμῇ. καὶ ἐπὶ τοιούτοις ἔργοις οὔτε τοὺς θεοὺς φο-
 βῆ οὔτε ἐμὲ τὴν σὴν θυγατέρα τὴν συνειδυῖαν αἰσχύνῃ

14, 2. ναυτικά] αὐτίκα Steph. v. 6, 1.

3. ἀπέδειξεν] ἐπέδειξεν Steph.

4. διοίκησει coni. Reisk. et Matthaei pro vulg. διοικήσει.

6. τῷ βιβλίῳ] Sic T. et Helmst. βιβλίῳ (sine τῷ) ceteri codd. et Steph.

15, 7. ἃ παρ' ἐμοὶ est coniectura Reiskii. ἄπερ ἐμοὶ codd. et Steph.

8. ἐγὼ σοὶ ἔδωκα; καὶ ἐκβαλεῖν τούτους om. Steph. et Sylb.

16, 1. ἐκβαλεῖν] Sic Bekk. ex T. ἐκβάλλειν Reisk.

2. ἠξίωκας] ἐξέωκας Steph.

17, 6. οὔτε ἐμὲ τὴν σὴν θυγατέρα τὴν συνειδυῖαν] Sic Reisk. et Bekk. cum uno codice T., ut videtur. Nam Taylorus ex Cantabr. et Augerus ex H. I. afferunt: οὔτε (vel οὔτ') ἐμὲ τὴν συνειδυῖαν. Ceteri codd. vulgatam praebent οὔτε ἐμὲ τὴν σὴν θυγατέρα, omissis illis τὴν συνειδυῖαν.

οὔτε τοῦ ἀδελφοῦ μέμνησαι, ἀλλὰ πάντας ἡμᾶς περὶ
 18 ἐλάττονος ποιῆ χρημάτων. τότε μὲν οὖν, ὡς ἄνδρες δικασ-
 ται, πολλῶν καὶ δεινῶν ὑπὸ τῆς γυναικὸς ῥηθέντων
 οὔτω διετέθημεν πάντες οἱ παρόντες ὑπὸ τῶν τούτω
 πεπραγμένων καὶ τῶν λόγων τῶν ἐκείνης, ὁρῶντες μὲν
 τοὺς παῖδας, οἷα ἦσαν πεπονθότες, ἀναμιμνησκόμενοι
 δὲ τοῦ ἀποθανόντος, ὡς ἀνάξιον τῆς οὐσίας τὸν ἐπι-
 τροπον κατέλιπεν, ἐνθυμούμενοι δὲ ὡς χαλεπὸν ἐξευρεῖν
 ὄτω χρὴ περὶ τῶν ἑαυτοῦ πιστεῦσαι τινα· ὥστε, ὡς ἄν-
 δρες δικασταί, μηδένα τῶν παρόντων δύνασθαι φθιγγα-
 σθαι, ἀλλὰ καὶ δακρύνοντας μηδὲν ἤττον τῶν πεπονθό-
 των ἀπιόντας οἴχεσθαι σιωπῆ. πρῶτον μὲν οὖν τούτων
 ἀνάβητέ μοι μάρτυρες.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

19 Ἄξιόν τοίνυν, ὡς ἄνδρες δικασταί, τῷ λογισμῷ προσ-
 ἔχειν τὸν νοῦν, ἵνα τοὺς μὲν νεανίσκους διὰ τὸ μέγε-
 θος τῶν συμφορῶν ἐλεήσητε, τοῦτον δ' ἅπασι τοῖς πο-
 λίταις ἄξιον ὀργῆς ἠγήσησθε. εἰς τοσαύτην γὰρ ὑποψίαν
 Διογείτων πάντας ἀνθρώπους εἰς ἀλλήλους καθίστησιν,
 ὥστε μήτε ζῶντας μήτε ἀποθνήσκοντας μηδὲν μᾶλλον
 20 τοῖς οἰκειοτάτοις ἢ τοῖς ἐχθίστοις πιστεύειν· ὃς ἐτόλ-
 μησε τὰ μὲν ἕξαρκος γενέσθαι, τὰ δὲ τελευτῶν ὁμολο-
 γήσας ἔχειν, εἰς δύο παῖδας καὶ ἀδελφὴν λῆμμα καὶ
 ἀνάλωμα ἐν ὅκτῳ ἔτεσιν ἑπτὰ τάλαντα ἀργυρίου καὶ
 ἑπτακισχιλλὰς δραχμὰς ἀποδείξει· καὶ εἰς τοῦτο ἦλθεν
 ἀναισχυντίας, ὥστε, οὐκ ἔχων ὅποι στρέψειε τὰ χρήματα,
 εἰς ὄψον μὲν δυοῖν παιδίον καὶ ἀδελφῆ πέντε ὀβολοῦς
 τῆς ἡμέρας ἐλογίζετο, εἰς ὑποδήματα δὲ καὶ εἰς γναφεῖον

18, 2. δεινῶν] ἐλεινῶν *manult Bekk.*

3 πάντες *om. Steph.*

13. ΜΑΡΤΥΡΕΣ] *Hunc titulum addidit Bekkerus.*

19, 4. γὰρ *cod. Cantabr. I. et H. δ' ceteri libri et Steph.*

6. μήτε — μήτε *cum Bekkero scripsi pro vulg. μηδὲ — μηδέ.*

20, 3. ἔχειν] *Est emendatio Reiskii. Cf. § 28. ἐλείν plerique libri*

MSS. ἐλθεῖν vulgo.

6. ὅποι] *Sic cum Bekkero dedi pro vulg. ὄπου.*

[ἰμάτια,] καὶ εἰς κουρεῖον οὐκ ἦν αὐτῷ κατὰ μῆνα οὐδὲ κατ' ἐνιαυτὸν γεγραμμένα, συλλήβδην δὲ παντὸς τοῦ χρόνου πλεῖον ἢ τάλαντον ἀργυρίου. εἰς δὲ τὸ μνημα²¹ τοῦ πατρὸς οὐκ ἀναλώσας πέντε καὶ εἴκοσι μνᾶς ἐκ πεντακισχιλίων δραχμῶν, τὸ μὲν ἡμισυ αὐτῶν τίθησι τούτοις λογισθαι. εἰς Διονύσια τοίνυν, ὧς ἄνδρες δικασταί, (οὐκ ἄτοπον γὰρ μοι δοκεῖ καὶ περὶ τούτου μνησθῆ²¹ναι) ἑκκαίδεκα δραχμῶν ἀπέφαινεν ἑωνημένον ἀργίον, καὶ τούτων τὰς ὀκτὼ δραχμὰς ἐλογίζετο τοῖς παισίν· ἐφ' ὧν ἡμεῖς οὐχ ἤκιστα ὠργίσθημεν. οὕτως, ὧς ἄνδρες, ἐν ταῖς μεγάλαις ζημίαις ἐνίστε οὐχ ἦττον τὰ μικρὰ λυπεῖ τοὺς ἀδικουμένους· λίαν γὰρ φανερὰν τὴν πονηρίαν τῶν ἀδικούντων ἐπιδείκνυσιν. εἰς τοίνυν τὰς ἄλλας ἑορτὰς²² καὶ θυσίας ἐλογίσατο αὐτοῖς πλέον ἢ τετρακισχιλίας δραχμὰς ἀνηλωμένας, ἕτερά τε παμπληθῆ, ἃ πρὸς τὸ κεφάλαιον συνελογίζετο, ὥσπερ διὰ τοῦτο ἐπίτροπος τῶν παιδῶν καταλειφθεὶς, ἵνα γράμματα αὐτοῖς ἀντὶ τῶν χρημάτων ἀποδείξειε καὶ πενεστάτους ἀντὶ πλουσίων ἀποφήνειε, καὶ ἵνα, εἰ μὲν τις αὐτοῖς πατρικὸς ἐχθρὸς ἦν, ἐκείνου μὲν ἐπιλάθωνται, τῷ δ', ἐπεὶ τῶν πατρῶων εἰσὶν ἀπεστερημένοι, πολεμῶσι. καίτοι εἰ ἐβούλετο δι²³καιος εἶναι περὶ τοὺς παῖδας, ἐξῆν αὐτῷ, κατὰ τοὺς νόμους οἷ κείνται περὶ τῶν ὀρφανῶν καὶ τοῖς ἀδυνάτοις τῶν ἐπιτρόπων καὶ τοῖς δυναμένοις, μισθῶσαι τὸν οἶκον ἀπηλλαγμένους πολλῶν πραγμάτων, ἢ γῆν πριάμενος ἐκ τῶν προσιόντων τοὺς παῖδας τρέφειν· καὶ ὀπίτερον τούτων ἐποίησεν, οὐδενὸς ἂν ἦττον Ἀθηναίων πλούσιοι ἦσαν. νῦν δὲ μοι δοκεῖ οὐδεπώποτε διανοηθῆναι ὡς φανερὰν καταστήσων τὴν οὐσίαν, ἀλλ' ὡς αὐτὸς ἔξων τὰ τούτων· ἡγούμενος δεῖν τὴν αὐτοῦ πονηρίαν κληρονόμον εἶναι τῶν τοῦ τεθνεῶτος χρημάτων.

20, 9. [ἰμάτια] Uncis inclusi hoc vocabulum praeuntibus Reiskio et Bekkero. Augerus delevit.

23, 5. ἀπηλλαγμένους — πριάμενος] Sic complures bonae notae codices. ἀπηλλαγμένοις — πριάμενοις vulgo.

24ὸ δὲ πάντων δεινότατον, ᾧ δικασταί· οὗτος γὰρ συν-
 τριηραρχῶν Ἀλέξειδι τῷ Ἀριστοδίκου, φάσκων δυοῖν
 δεούσας πεντήκοντα μνᾶς ἐκείνῳ συμβαλέσθαι, τὸ ἡμισυ
 τούτων τοῖς ὀρφανοῖς οὕσι λελόγισται, οὓς ἡ πόλις οὐ
 μόνον παιῖδας ὄντας ἀτελεῖς ἐποίησεν, ἀλλὰ καὶ, ἐπειδὴν
 δοκιμασθῶσιν, ἐνιαυτὸν ἀφῆκεν ἀπασῶν τῶν λειτουργ-
 γιῶν. οὗτος δὲ πάμπως ἦν παρὰ τοὺς νόμους τῆς ἐαν-
 τοῦ τριηραρχίας παρὰ τῶν θυγατριδῶν αὐτοῦ τὸ ἡμισυ
 25πράττεται. καὶ ἀποπέμψας εἰς τὸν Ἀδριανὸν ὀκτάδα δυοῖν
 ταλάντων, ὅτε μὲν ἀπέστειλεν, ἔλεγε πρὸς τὴν μητέρα
 αὐτῶν ὅτι τῶν παιδῶν ὁ κίνδυνος εἴη· ἐπεὶ δὲ ἐσώθη
 καὶ ἐδιπλασίασεν, αὐτοῦ τὴν ἐμπορίαν ἔφασκεν εἶναι.
 καίτοι εἰ μὲν τὰς ζημίας τούτων ἀποδείξει, τὰ δὲ σω-
 θέντα τῶν χρημάτων αὐτὸς ἔξει, ὅπη μὲν ἀνήλωται τὰ
 χρήματα, οὐ χαλεπῶς εἰς τὸν λόγον ἐγγράψει, ῥαδίως
 26δ' ἐκ τῶν ἀλλοτριῶν αὐτὸς πλουτήσει. καθ' ἕκαστον μὲν
 οὖν, ᾧ δικασταί, πολὺ ἂν εἴη ἔργον πρὸς ὑμᾶς λογίζε-
 σθαι· ἐπειδὴ δὲ μόλις παρ' αὐτοῦ παρέλαβον τὰ γράμ-
 ματα, μάρτυρας ἔχων ἡρώτων Ἀριστόδικον τὸν ἀδελφὸν
 τοῦ Ἀλέξιδος (αὐτὸς γὰρ ἐτύγγανε τετελευτηκῶς) εἰ ὁ
 λόγος αὐτῷ εἴη τῆς τριηραρχίας· ὁ δὲ ἔφασκεν εἶναι.
 καὶ ἐλθόντες οἴκαδε εὔρομεν Διογείτονα τέτταρας καὶ
 εἴκοσι μνᾶς ἐκείνῳ συμβεβλημένον εἰς τὴν τριηραρχίαν·
 27οὗτος δὲ ἐπέδειξε δυοῖν δεούσας πεντήκοντα μνᾶς ἀνη-
 λωκέναι, ὥστε τούτοις λελογίσθαι ὅσονπερ ὅλον τὸ ἀνά-
 λωμα αὐτῷ γεγένηται. καίτοι τί αὐτὸν οἴεσθε πεποιθη-
 κέναι περὶ ὧν αὐτῷ οὐδεὶς σύννοιδεν, ἀλλ' αὐτὸς μό-
 νος διεχείριζεν, ὃς ἂν δι' ἐτέρων ἐπράχθη καὶ οὐ χα-
 λεπὸν ἦν περὶ τούτων πυθέσθαι, ἐτόλμησε ψευδάμενος

24, 8. αὐτοῦ om. Steph.

25, 2. ἀπέστειλεν] ἀπέστειλεν Steph.

5. καίτοι] καὶ μέντοι Steph.

26, 7. τέτταρας] τετταράκοντα Steph.

27, 2. ὅσονπερ] Haec lectio, quam primus Markl. proposuit,
 communita est testimonio complurium codd. ὅσον ὅπερ
 Steph.

τέτταρσι καὶ εἴκοσι μναῖς τοὺς αὐτοῦ θυγατριδοῦς ζη-
μιῶσαι; καὶ μοι ἀνάβητε τούτων μάρτυρες.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

Τῶν μὲν μαρτύρων ἀκηκόατε, ᾧ δικασταί. ἐγὼ δ' 28
ὅσα τελευτῶν ὠμολόγησεν αὐτὸς ἔχειν χρήματα, ἑπτὰ
τάλαντα καὶ τετταράκοντα μνᾶς, ἐκ τούτων αὐτῶν λο-
γιοῦμαι, πρόσδοτον μὲν οὐδεμίαν ἀποφαίνων, ἀπὸ δὲ
τῶν ὑπαρχόντων ἀναλίσκων· καὶ θήσω ὅσον οὐδεὶς πώ-
ποτε ἐν τῇ πόλει, εἰς δύο παῖδας καὶ ἀδελφὴν καὶ παι-
δαγωγὸν καὶ θεράπειναν χιλίας δραχμὰς ἑκάστου ἐνιαυ-
τοῦ, μικρῶ ἔλαττον ἢ τρεῖς δραχμὰς τῆς ἡμέρας. ἐν 29
ὀκτώ αὐταὶ ἔτεσι γίνονται ὀκτακισχίλια δραχμαί, καὶ
ἀποδείκνυνται ἕξ τάλαντα περιόντα τῶν ἑπτὰ τάλαντων
καὶ εἴκοσι μναῖ. οὐ γὰρ ἂν δύναιτο ἀποδειῖξαι οὐδ' ὑπὸ
τῶν ληστῶν ἀπολωλεκῶς οὔτε ζημίαν εἰληφῶς οὔτε χρή-
σταις ἀποδεδωκῶς

28, 8. μικρῶ] μικρὸν Steph.

29, 1. ἐν ὀκτώ αὐταὶ ἔτεσι] Cum Bekkero ex nonnullis libris MSS.
recepī hunc verborum ordinem pro vulg. ἐν ὀκτώ ἔτεσιν
αὐταί.

XXXIII.

Λ Τ Σ Ι Ο Υ

Λ Ο Γ Ο Σ Ο Λ Τ Μ Π Ι Α Κ Ο Σ.

(Dionys. Halicarn. T. II. p. 92. ed. Sylb. T. V. p. 520. ed. Reisk.)

1 Ἄλλων τε πολλῶν καὶ καλῶν ἔργων ἕνεκα, ὧ ἄνδρες, 219
 ἄξιον Ἡρακλέους μεμνησθαι, καὶ ὅτι τόνδε τὸν ἀγῶνα
 πρῶτος συνήγειρε δι' εὐνοίαν τῆς Ἑλλάδος. ἐν μὲν γὰρ
 τῷ τέως χρόνῳ ἀλλοτριῶς αἱ πόλεις πρὸς ἀλλήλας διέ-
 2 κειντο· ἐπειδὴ δὲ ἐκεῖνος τοὺς τυράννους ἔπαυσε καὶ
 τοὺς ὑβρίζοντας ἐκώλυσε, ἀγῶνα μὲν σωμάτων ἐποίησε,
 φιλοτιμίαν δὲ πλούτῳ, γνώμης δ' ἐπίδειξιν ἐν τῷ καλ-
 λίστῳ τῆς Ἑλλάδος, ἵνα τούτων ἀπάντων ἕνεκα εἰς τὸ
 αὐτὸ συνέλθωμεν, τὰ μὲν ὀψόμενοι, τὰ δὲ ἀκουσόμενοι·
 ἠγγήσατο γὰρ τὸν ἐνθάδε σύλλογον ἀρχὴν γενέσθαι τοῖς
 3 Ἑλλησι τῆς πρὸς ἀλλήλους φιλίας. ἐκεῖνος μὲν οὖν ταῦθ'
 ὑφηγήσατο· ἐγὼ δ' ἤκω οὐ μικρολογησόμενος οὐδὲ περὶ
 τῶν ὀνομάτων μαχούμενος. ἠγοῦμαι γὰρ ταῦτα ἔργα μὲν
 εἶναι σοφιστῶν λίαν ἀχρήστων καὶ σφόδρα βίου δεομέ-
 νων, ἀνδρὸς δὲ ἀγαθοῦ καὶ πολίτου πολλοῦ ἀξίου περὶ
 τῶν μεγίστων συμβουλεύειν· ὁρῶν οὕτως αἰσχυρῶς δια-

3, 4. σοφιστῶν conl. Markl. σοφὰ τῶν vulgo. σοφῶν τῶν non-
 nulli codd.

ib. ἀχρήστων est coniectura eiusdem Marklandi, quam Can-
 tabr. confirmavit. χρηστῶν vulgo.

κειμένην τὴν Ἑλλάδα, καὶ πολλὰ μὲν αὐτῆς ὄντα ὑπὸ τῷ βαρβάρῳ, πολλὰς δὲ πόλεις ὑπὸ τυράννων ἀναστάτους γεγενημένας. καὶ ταῦτα εἰ μὲν δι' ἀσθένειαν ἐπά-4
 σχομεν, στέργειν ἂν ἦν ἀνάγκη τὴν τύχην· ἐπειδὴ δὲ διὰ στάσιν καὶ τὴν πρὸς ἀλλήλους φιλονεικίαν, πῶς οὐκ ἄξιον τῶν μὲν παύσασθαι, τὰ δὲ κωλύσαι; εἰδότας ὅτι φιλονεικεῖν μὲν ἔστιν εὖ πραττόντων, γινῶναι δὲ τὰ βέλ-
 τιστα τῶν αὐτῶν. ὀρῶμεν γὰρ τοὺς κινδύνους καὶ με-5
 γάλους καὶ πανταχόθεν περιεστηκότας· ἐπίστασθε δὲ ὅτι ἢ μὲν ἀρχὴ τῶν κρατούντων τῆς θαλάσσης, τῶν δὲ χρη-
 μάτων βασιλεὺς ταμίας, τὰ δὲ τῶν Ἑλλήνων σώματα τῶν δαπανᾶσθαι δυναμένων, ναῦς δὲ πολλὰς αὐτὸς κέκτηται,
 πολλὰς δ' ὁ τύραννος τῆς Σικελίας. ὥστε ἄξιον τὸν μὲν 6
 πρὸς ἀλλήλους πόλεμον καταθέσθαι, τῇ δ' αὐτῇ γνώμῃ χρωμένους τῆς σωτηρίας ἀντέχεσθαι, καὶ περὶ μὲν τῶν παρεληλυθότων αἰσχύνεσθαι, περὶ δὲ τῶν μελλόντων ἔσεσθαι δεδιέναι, καὶ τοὺς προγόνους μιμεῖσθαι, οἳ τοὺς μὲν βαρβάρους ἐποίησαν τῆς ἀλλοτρίας ἐπιθυμοῦντας τῆς σφετέρως αὐτῶν ἔστρεψθαι, τοὺς δὲ τυράννους ἔξε-
 λάσαντες κοινὴν ἅπασιν τὴν ἐλευθερίαν κατέστησαν. θαν-7
 μάξω δὲ Λακεδαιμονίους πάντων μάλιστα, τίνι ποτὲ γνώμῃ χρώμενοι καιομένην τὴν Ἑλλάδα περιορῶσιν, ἡγε-
 μόνες ὄντες τῶν Ἑλλήνων οὐκ ἀδίκως καὶ διὰ τὴν ἔμφυτον ἀρετὴν καὶ διὰ τὴν πρὸς τὸν πόλεμον ἐπιστήμην, μόνοι δὲ οἰκοῦντες ἀπόρθητοι καὶ ἀτείχιστοι καὶ ἀστα-
 σίαστοι καὶ ἀήττητοι καὶ τρόποις ἀεὶ τοῖς αὐτοῖς χρώ-
 μενοι· ὧν ἔνεκα ἔλπις ἀθάνατον τὴν ἐλευθερίαν αὐτοὺς κεκτῆσθαι, καὶ ἐν τοῖς παρεληλυθόσι κινδύνοις σωτηρίας γενομένους τῆς Ἑλλάδος περὶ τῶν μελλόντων προορᾶ-
 σθαι. οὐ τοίνυν ὁ ἐπιὼν καιρὸς τοῦ παρόντος βελτίων· 8
 οὐ γὰρ ἀλλοτρίας δεῖ τὰς τῶν ἀπολωλότων συμφορὰς

5, 5. πολλὰς] πολλὰς μὲν, uti Cont. et Reisk. scribendum coniecierant, tacite dedit Bekk.

7, 6. τρόποις Bekk. cum Augero et Reiskio, qui auctore Marklando sic vulgatum τόποις correxerunt.

νομίζειν, ἀλλ' οἰκείας, οὐδ' ἀναμείναι, ἕως ἂν ἐπ' αὐ-
 τοὺς ἡμᾶς αἱ δυνάμεις ἀμφοτέρων ἔλθωσιν, ἀλλ' ἕως
 9 ἔτι ἕξεσσι, τὴν τούτων ὕβριν κωλύσαι. τίς γὰρ οὐκ ἂν
 ἐνορῶν ἐν τῷ πρὸς ἀλλήλους πολέμῳ μεγάλους αὐτοὺς
 γεγεννημένους; ὧν οὐ μόνον αἰσχρῶν ὄντων, ἀλλὰ καὶ
 δεινῶν, τοῖς μὲν μέγала ἐξημαρτηκόσιν ἐξουσία γεγένη-
 ται τῶν πεπραγμένων, τοῖς δὲ Ἑλλησιν οὐδεμία αὐτῶν
 τιμωρία

8, 3. ἂν om. Steph.

9, 2. ἐνορῶν] „Π. ἐνορῶ. “H, ἐνορῶη.“ Steph. in marg.

XXXIV.

Α Γ Σ Ι Ο Υ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΜΗ ΚΑΤΑΛΥΣΑΙ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΟΝ
ΠΟΛΙΤΕΙΑΝ ΑΘΗΝΗΣΙΣ ΛΟΓΟΣ.

(Dion. Halic. T. II. p. 92. ed. Sylb. T. V. p. 526. ed. Reisk.)

213¹ Ὅτε ἐνομίζομεν, ᾧ Ἀθηναῖοι, τὰς γεγενημένας συμφορὰς ἱκανὰ μνημεῖα τῇ πόλει καταλελειφθαι, ᾧστε μὴδ' ἂν τοὺς ἐπιγιννομένους ἑτέρας πολιτείας ἐπιθυμεῖν, τότε δὴ οὗτοι τοὺς κακῶς πεπονθότας καὶ ἀμφοτέρων πεπειραμένους ἐξαπατήσαι ζητοῦσι τοῖς αὐτοῖς ψηφίσμασιν, οἷσπερ καὶ πρότερον. διὸ δὴ καὶ τούτων μὲν οὐδ' θαναμαζω, υμῶν δὲ τῶν ἀκροαμένων, ὅτι πάντων εἰσὶν ἐπιλησμονέστατοι ἢ πάσχειν ἐτοιμότατοι κακῶς ὑπὸ τοιούτων ἀνδρῶν, οἳ τῇ μὲν τύχῃ τῶν ἐκ Πειραιῶς πραγμάτων μετέσχον, τῇ δὲ γνώμῃ τῶν ἐξ ἄστεος. καίτοι τί ἔδει φεύγοντας κατελθεῖν, εἰ χειροτονοῦντες ὑμᾶς αὐτοὺς καταδουλώσεσθε; ἐγὼ μὲν οὖν, ᾧ Ἀθηναῖοι,³ οὔτε γένει ἀπελαυνόμενος . . . , ἀλλ' ἀμφοτέρα τῶν ἀντι-

1, 1. ἐνομίζομεν] „Π. νομίζομεν.“ Steph. in marg.

2, 3. ἢ πάσχ. ἐτ.] Steph. margini adscripsit: „Π. οἱ πάσχ. ἐτ.“

4. ἐκ Πειραιῶς] Praepositionem ἐκ, qua carent MSS. et Steph., auctore Reiskio addidi.

7. καταδουλώσεσθε, ut conii. Reisk., praebuit codex Augeri I. — Ceteri exhibent aut καταδουλοῦσθε, ut vulgo legitur, aut καταδουλώσεσθαι aut καταδουλώσασθε.

3, 2. οὔτε γένει ἀπελαυνόμενος . . . , ἀλλ'] Inter verba ἀπελαυνόμενος ἀλλ', inter quae lacunae signum posui, Augerus ex

λερόντων πρότερος ὢν, ἠγοῦμαι ταύτην μόνην σωτη-
 ρίαν εἶναι τῇ πόλει, ἅπασιν Ἀθηναίοις τῆς πολιτείας
 μετεῖναι· ἐπεὶ, ὅτε καὶ τὰ τείχη καὶ τὰς ναῦς καὶ τὰ
 χρήματα καὶ συμμάχους ἐκτησάμεθα, οὐχ οὕτως ἵνα
 Ἀθηναίων τινὰ ποιήσωμεν διενουούμεθα, ἀλλὰ καὶ Εὐ-
 βοεῦσιν ἐπιγαμίαν ἐποιούμεθα· νῦν δὲ καὶ τοὺς ὑπάρ-
 χοντας πολίτας ἀπελῶμεν; οὐκ, ἂν ἔμοιγε πειθώμεθα,
 οὐδὲ μετὰ τῶν τειχῶν καὶ ταῦτα ἡμῶν αὐτῶν περιαιρη-
 σόμεθα, ὀπλίτας πολλοὺς καὶ ἰππέας καὶ τοξότας· ὧν
 ὑμεῖς ἀντεχόμενοι βεβαίως δημοκρατήσεσθε, τῶν δὲ
 ἐχθρῶν πλέον ἐπικρατήσετε, ὠφελιμώτεροι δὲ τοῖς συμ-
 μάχοις ἔσεσθε· ἐπίστασθε γὰρ ταῖς ἐφ' ἡμῶν ὀλιγαρχίαις
 γεγενημέναις, καὶ οὐ τοὺς γῆν κεκτημένους ἔχοντας τὴν
 ἑπόλιν, ἀλλὰ καὶ πολλοὺς μὲν αὐτῶν ἀποθανόντας, πολ-
 λούς δ' ἐκ τῆς πόλεως ἐκπεσόντας, οὓς ὁ δῆμος κατα-
 γαγῶν ὑμῖν μὲν τὴν ὑμετέραν ἀπέδωκεν, αὐτὸς δὲ ταύ-
 τῆς οὐκ ἐτόλμησε μετασχεῖν. ὥστε, ἂν ἔμοιγε πείδησθε,
 οὐ τοὺς εὐεργέτας, καθὸ δυνασθε, τῆς πατρίδος ἀπο-
 στερήσετε, οὐδὲ τοὺς λόγους πιστοτέρους τῶν ἔργων
 οὐδὲ τὰ μέλλοντα τῶν γεγενημένων νομιεῖτε· ἄλλως τε
 καὶ μεμνημένοι τῶν περὶ τῆς ὀλιγαρχίας μαχομένων, οἳ
 τῷ μὲν λόγῳ τῷ δῆμῳ πολεμοῦσι, τῷ δὲ ἔργῳ τῶν ὑμε-
 τέρων ἐπιθυμοῦσιν· ἅπερ κτήσονται, ὅταν ὑμᾶς ἐρήμους

uno codice D. qui inter codd. Paris. est 2989., charta-
 ceus et saeculo XVII. exaratus) recepit haec: οὔτε οὐσία
 ἐλάττων. Reiskius et Bekkerus inter verba οὔτε γένει de
 Stephani coniectura inseruerunt „ἠλικία οὔτε.“ — οὔτε
 γένει ἀπελαυνόμενος, ἀλλ' vulgo.

3, 6. ἐκτησάμεθα] ἐκτήμεθα Steph.

ib. οὐχ οὕτως ἵνα Ἀθηναίων τ.] „II. οὐχ ὅπως ἵνα Ἀθηναίων
 τ.“ Steph. in marg.

9. ἀπελῶμεν] Sic Bekk. de suo dedit pro ἀπολοῦμεν, quod
 Steph. et MSS. habent.

5, 10. ἅπερ est emendatio Stephani, Scaligeri et Contii. ὅπερ.
 quod praebent plerique codd., retinuit Steph. (ἀπεκλή-
 σονται I. et H. pro ἅπερ κτήσονται.

6συμμάχων λάβωσιν. εἶτα τοῖς τῶν ὑμῖν ὑπαρχόντων ἐρωσι τίς ἔσται σωτηρία τῇ πόλει, εἰ μὴ ποιήσομεν ἢ Λακεδαιμόνιοι κελεύουσιν; ἐγὼ δὲ τούτους εἰπεῖν ἀξιῶ, τί τῷ πλήθει περιγενήσεται, εἰ ποιήσασιν ἢ ἐκεῖνοι προσαιτάτουσιν. εἰ δὲ μὴ, πολὺ κάλλιον μαχομένους ἀποθνήσκειν ἢ φανερωῶς ἡμῶν αὐτῶν θάνατον καταψηφίσασθαι. ἡγοῦμαι γὰρ, ἐὰν μὴ πείθω, ἀμφοτέροις κοινὸν εἶναι κίνδυνον. ὄρω δὲ Ἀργείους καὶ Μαντινέας τὴν αὐτὴν ἔχοντας γνώμην, τὴν αὐτῶν οἰκοῦντας, τοὺς μὲν ὁμόρους ὄντας Λακεδαιμονίοις, τοὺς δὲ ἐγγὺς οἰκοῦντας, καὶ τοὺς μὲν οὐδὲν ἡμῶν πλείους, τοὺς δὲ οὐδὲ τρισχιλίους ὄντας. ἴσασι γὰρ ὅτι, κὰν πολλάκις εἰς τὴν τούτων ἐμβάλλωσι, πολλάκις αὐτοῖς ἀπαντήσονται ὅπλα λαβόντες· ὥστε οὐ καλὸς ὁ κίνδυνος αὐτοῖς δοκεῖ εἶναι, ἐὰν μὲν νικήσωσι, τούτους καταδουλώσεσθαι γε, ἐὰν δὲ ἡττηθῶσι, σφᾶς αὐτοὺς τῶν ὑπαρχόντων ἀγαθῶν ἀποστερησαι· ὅσα δ' ἂν ἄμεινον πράττωσι, τοσοῦτ' ἐπιθυμοῦσι κινδυνεύειν. εἴχομεν δὲ, ὧ ἄνδρες, καὶ ἡμεῖς ταύτην τὴν γνώμην, ὅτε τῶν Ἑλλήνων ἤρχομεν, καὶ ἐδοκοῦμεν καλῶς βουλευέσθαι, περιορῶντες μὲν τὴν χώραν τεμνομένην, οὐ νομίζοντες δὲ χρῆναι περὶ αὐτῆς διαμάχεσθαι·

6, 1. ὑμῖν] ἡμῖν Steph.

2. ποιήσομεν] ποιήσωμεν Steph.

ib. ἢ ex conji. Stephani additum est.

ib. Λακεδαιμόνιοι, ut conji. Steph. pro vulg. Λακεδαιμονίοις, videtur Bekk. in T. legisse.

3. τούτους] Est Stephani emendatio, codicibus I. et H. firmata, τούτοις vulgo.

7, 2. μὴ conji. Steph. μὲν est librorum MSS. lectio, quam retinuit Bekk.

3. τὴν αὐτῶν οἰκοῦντας, quae verba vulgo non leguntur, Reisk. ex Helmst. addidit. Bekkerus ea in T. quoque reperisse videtur. Nam refert tantum haec τὴν αὐτὴν ἔχοντας γνώμην et τοὺς [?] — οἰκοῦντας ab hoc libro abesse.

8, 1. ἐμβάλλωσι] ἐμβάλωσι Steph.

5. τῶν ὑπαρχόντων] Articulum qui vulgo omittebatur, Reisk. et Auger. e conji. Sylburgii et Cantabr. addiderunt. Idem fecit Bekkerus lectore non monito.

6. τοσοῦτ' ἐπιθυμ.] „Π. τοσοῦτ' μᾶλλον ἐπιθυμ.“ Steph. in marg.

ἀξιον γὰρ ἦν ὀλίγων ἀμολοῦντας πολλῶν ἀγαθῶν φείσασθαι. νῦν δὲ, ἐπεὶ ἐκείνων μὲν ἀπάντων μάχῃ ἐστερήμεθα, ἡ δὲ πατρίς ἡμῖν λείπεται, ἴσμεν ὅτι ὁ κίνδυνος 10 οὗτος μόνος ἔχει τὰς ἐλπίδας τῆς σωτηρίας. ἀλλὰ γὰρ χρὴ ἀναμνησθέντας ὅτι ἤδη καὶ ἑτέροις ἀδικουμένοις βοηθήσαντες ἐν τῇ ἀλλοτριᾷ πολλὰ τρόπαια τῶν πολεμίων ἐστήσαμεν, ἄνδρας ἀγαθοὺς περὶ τῆς πατρίδος καὶ ἡμῶν αὐτῶν γίνεσθαι· πιστεύοντας μὲν τοῖς θεοῖς καὶ ἐλπίζοντας ἐπὶ τὸ δίκαιον μετὰ τῶν ἀδικουμένων ἔσεσθαι. 11 δεινὸν γὰρ ἂν εἴη, ὧ Ἀθηναῖοι, εἰ, ὅτε μὲν ἐφεύγομεν, ἐμαχόμεθα Λακεδαιμονίοις, ἵνα κατέλθωμεν, κατελθόντες δὲ φευξόμεθα, ἵνα μὴ μαχώμεθα. οὐκοῦν αἰσχρὸν, εἰ εἰς τοῦτο κακίας ἤξομεν, ὥστε οἱ μὲν πρόγονοι καὶ ὑπὲρ τῆς τῶν ἄλλων ἐλευθερίας Ἑλλήνων διεκινδύνεον, ὑμεῖς δὲ οὐδὲ ὑπὲρ τῆς ὑμετέρας αὐτῶν τολμᾶτε πολεμεῖν;

9, 7. ἡμῖν] Sic ex codd. I. et H. pro vulgata ἡμῶν, quam retinuit Bekk., scripsi. ἡμῖν μόνῃ de coni. Reiskii dedit Auger.
10, 1. ἀλλὰ γὰρ] γὰρ, quod vulgo omittebatur, in Cantabr. Helmst. H. et I. repertum est.

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΙΑ.

1. *Ἐκ τοῦ κατ' Αἰσχίνου περὶ τῆς δημεύσεως τῶν Ἀριστοφάνους χρημάτων]* Ἐπειδὴ τοίνυν τοὺς Χύτρος ὁ Δημάρατος ἔάλω προδιδούς.

2. Ἐκ τοῦ πρὸς Αἰσχίνην τὸν Σωκρατικὸν χρέως] Οὐκ ἂν ποτ' ᾤηθην, ἄνδρες δικασταί, Αἰσχίνην τολμῆσαι οὕτως αἰσχρὰν δίκην δικάσασθαι, νομίζων οὐκ ἂν ῥαδίως αὐτὸν ἑτέραν ταύτης συκοφαντωδεστέραν ἐξευρεῖν. οὗτος γάρ, ὧ ἄνδρες δικασταί, ὀφείλων ἀργύ-5 ριον ἐπὶ τρισὶ δραγμαῖς Σωσινόμῳ τῷ τραπεζίτῃ καὶ Ἀριστογέιτονι προσελθὼν πρὸς ἐμὲ ἔδειτο μὴ περιδεῖν αὐτὸν διὰ τοὺς τόκους ἐκ τῶν ὄντων ἐκπεσόντα. κατασκευάζομαι δ', ἔφη, τέχνην μυρεψικὴν· ἀφορμῆς δὲ δέομαι, καὶ οἶσω δέ σοι ἐννέ' ὀβολοὺς τῆς μνᾶς τόκους.10 Πεισθεῖς δ' ὑπ' αὐτοῦ τοιαῦτα λέγοντος καὶ ἅμα οἰόμενος τοῦτον Αἰσχίνην Σωκράτους γεγυῖναι μαθητὴν καὶ περὶ δικαιοσύνης καὶ ἀρετῆς πολλοὺς καὶ σεμνοὺς λέγοντα λόγους οὐκ ἂν ποτε ἐπιχειρῆσαι οὐδὲ τολμῆσαι ἅπερ οἱ πονηρότατοι καὶ ἀδικώτατοι ἄνθρωποι ἐπιχει-15 ροῦσι πράττειν

Ἄλλὰ γάρ, ὧ ἄνδρες δικασταί, οὐκ εἰς ἐμὲ μόνον τοιοῦτός ἐστιν, ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς ἄλλους ἅπαντας τοὺς

1. Harpocrat v. Χύτροι.

2. Athen. p. 611. E. edit. Commelin. p. 1360. ed. Dind.

11. Πεισθεῖς — —] Athen. p. 612. B.

17. Ἄλλὰ γάρ —] Athen. p. 612. C.

αὐτῶ κεχημένους. οὐχ οἱ μὲν κάπηλοι οἱ ἔγγυς οἰκοῦν-
 20τες, παρ' ὧν προπόσεις λαμβάνων οὐκ ἀποδίδωσι, δι-
 κάζονται αὐτῶ συγκλείσαντες τὰ καπηλεῖα; οἱ δὲ γείτο-
 νες οὕτως ὑπ' αὐτοῦ δεινὰ πάσχουσιν, ὥστ' ἐκλιπόντες
 τὰς αὐτῶν οἰκίας ἐτέρας πόρῳ μισθοῦνται. ὅσους δ'
 ἐράνους συνείλεται, τὰς μὲν ὑπολοίπους φορὰς οὐ κα-
 25τατίθησιν, ἀλλὰ περὶ τοῦτον τὸν κάπηλον ὡς περὶ στή-
 λην διαφθείρονται. τοσοῦτοι δὲ ἐπὶ τὴν οἰκίαν ἅμα τῇ
 ἡμέρᾳ ἀπαιτήσαντες τὰ ὀφειλόμενα ἔρχονται, ὥστε οἷε-
 σθαι τοὺς παριόντας ἐπ' ἐκφορὰν αὐτοὺς ἤκειν τούτου
 τεθνεῶτος. οὕτω δ' οἱ ἐν τῷ Πειραιεῖ διάκεινται, ὥστε
 30πολὺ ἀσφαλέστερον εἶναι δοκεῖν εἰς τὸν Ἀδρίαν πλεῖν
 ἢ τούτῳ συμβάλλειν· πολὺ γὰρ μᾶλλον ἢ ἂν δανείσῃται
 αὐτοῦ νομίζει εἶναι ἢ ἂν ὁ πατήρ αὐτῶ κατέλιπεν. ἀλλὰ
 γὰρ οὐ τὴν οὐσίαν κέκτηται Ἐρμαίου τοῦ μυροπώλου,
 τὴν γυναῖκα διαφθείρας ἐβδομήκοντα ἔτη γεγυῖαν; ἥς
 35ἐρᾶν προσποιησάμενος οὕτω διέθηκεν, ὥστε τὸν μὲν ἄν-
 δρα αὐτῆς καὶ τοὺς υἱοὺς πτωχοὺς ἐποίησεν, αὐτὸν δὲ
 ἀντὶ καπήλου μυροπώλην ἀπέδειξεν· οὕτως ἐρωτικῶς τὸ
 κόριον μετεχειρίζετο, τῆς ἡλικίας αὐτῆς ἀπολαύων, ἥς
 ῥᾶον τοὺς ὀδόντας ἀριθμῆσαι [ὅσου ἐλάττους ἦσαν] ἢ
 40τῆς χειρὸς τοὺς δακτύλους. καὶ μοι ἀνάβητε τούτων μάρ-
 τυρες. ὁ μὲν οὖν βίος τοῦ σοφιστοῦ τοιοῦτος.

3. Ἐκ τοῦ πρὸς Ἀλκιβιάδην.] Ἐκπλεύσαντες
 γὰρ κοινῇ Ἀξίλοχος καὶ Ἀλκιβιάδης εἰς Ἑλλάσποντον ἔγη-
 μαν ἐν Ἀβύδῳ δύο ὄντε Μεδοντιάδα τὴν Ἀβυδηνὴν καὶ
 ξυνοικίτην. ἔπειτα αὐτοῖν γίνεται θυγάτηρ, ἣν οὐκ

20. παρ' ὧν] Sic editiones Athenaei et MSS. (praeter Pala-
 tinum, in quo παριῶν legitur.) ἔξ ὧν Bekk.

39. [ὅσου ἐλάττους ἦσαν] ὅσῳ ἐλ. ἦσ. Bekk. „ὅσον (ὅσους cod.
 Laurent. B.) ἐλάττους ἦσαν (ἐλαττούσης ἂν Laurent. B. et
 Palat.), quae etiam in epitome adduntur, delet Casau-
 bonus omissa ab Demetrio de elocutione sect. 128. qui
 ex Lysia attulit ἥς ῥᾶον ἂν τις ἀριθμῆσειε τοὺς ὀδόντας
 ἢ τοὺς δακτύλους. Suidas, Ῥᾶόν τις τοὺς ὀδόντας ἠρί-
 θμησεν ἢ τοὺς δακτύλους: ἐπὶ γερόντων.“ G. DINDORF.

3. Athen. p. 534. F. ed. Commel. p. 1194. ed. Dind.

ἔφαντο δύνασθαι γυνῶναι ὁποτέρου εἴη. ἐπεὶ δὲ ἦν ἀν-5
δρὸς ὠραία, ξυνεκοιμῶντο καὶ ταύτῃ· καὶ εἰ μὲν χρῶτο
καὶ ἔχοι Ἀλκιβιάδης, Ἀξιόχου ἔφασκεν εἶναι θυγατέρα,
εἰ δὲ Ἀξιόχος, Ἀλκιβιάδου.

4. Ἐκ τοῦ αὐτοῦ λόγου.] Οἶμαι μὲν τοίνυν καὶ
ἐκεῖνο ἡμᾶς αἰσθάνεσθαι, ὅτι Ἀλκιβιάδης οὐκ ἄλλο τι
ἐξήτει κομίσασθαι, ἀλλὰ τῶν ἐπῶν ἡμφισβήτει.

5. Ἐκ τοῦ κατ' Ἀλκίβιον.] Καίτοι εἰ ἀποδεδώ-
κει τῷ Κτησικλεῖ ν' παλαιὰς, ὥσπερ οὗτός φησι.

6. Ἐκ τοῦ πρὸς Ἀνδοκίδην.] Οὐ τιμῆς τεταγμέ-
νης πωλοῦσιν, ἀλλ' ὡς ἂν δύνανται πλειστηριάσαντες
πλείστου ἀπέδοντο.

7. Ἐκ τοῦ πρὸς Ἀρέσανδρον.] Νῦν δὲ πρὸς
τοὺς ἐκλογέας τοῦ φόρου ἅπαντα ἀπογραφόμεθα.

8. Ἐκ τοῦ πρὸς Ἀρχεβιάδην.] Ἐπειδὴ τάχιστα
ἔλαχέ μοι ταύτην τὴν δίκην Ἀρχεβιάδης, ὃ ἄνδρες δικα-
σταί, προσῆλθον αὐτῷ λέγων ὅτι νέος καὶ ἄπειρος ἦν
πραγμάτων καὶ οὐδὲν δεόμενος εἰσιέναι εἰς δικαστήριον,
ἐγὼ οὖν σε ἀξιῶ μὴ εὖρημα ἡγεῖσθαι τὴν ἡλικίαν τῆς
ἐμῆς, ἀλλὰ παραλαβόντα τοὺς ἐμοὺς φίλους καὶ τοὺς
σαντοῦ διηγῆσασθαι περὶ τοῦ χρέους ὅθεν γεγένηται,
κἂν δοκῆς ἀληθῆ λέγειν ἐκείνοις, οὐδὲν σοι δεήσει πρα-
γμάτων, ἀλλὰ λαβὼν ἄπει τὰ σαντοῦ, δίκαιος δὲ εἰ μοι
μηδὲν παραλιπεῖν, ἀλλ' εἰπεῖν ἅπαντα, ἐπειδὴ νεώτερός
10 εἰμι τοῦ συμβουλεύειν, ἵνα ἀκούσαντες περὶ ὧν οὐκ
ἴσμεν βουλευσώμεθα περὶ ὧν σὺ λέγεις, ἐάν πως φανε-
ρὸν γένηται, πότερον ἀδίκως τῶν ἐμῶν ἐφίεσαι ἢ δι-

4. Suid. v. Αἰσθάνεσθαι. Bekk. omisit hoc fragm.

5. Suid. v. Παλαιόν. Bekk. omisit hoc quoque fragm.

6. Poll. 7, 14., qui tamen falso haec verba ex *Isaei* oratione πρὸς
Ἀνδοκ. affert. „Πρὸς Ἀνδοκίδην, ἀποστασίον.“ Reisk., qui
etiam πλειστηριάσαντες pro πλειστ. habet.

7. Harpocrat. v. Ἐκλογεῖς.

8. Dionys. Halic. T. II. p. 106. ed. Sylb. T. V. p. 601. ed. Reisk.

5. εὖρημα] Sic Bekk. cum cod. Bodl. εὖρημα Reisk.

9. ἄπει est coniectura Reiskii, quam Bekk. recepit pro vulg. ἐπί.
ib. εἰ μοι] Sic de suo dedit Reisk. εἰμι vulgatam retinuit Bekk.

καλῶς τὰ σεαυτοῦ ζητεῖς κομίσασθαι. ταῦτ' ἐμοῦ προ-
15καλουμένον οὐδεπώποτ' ἠθέλησε συνελθεῖν, οὐδὲ λόγον
περὶ ὧν ἐνεκάλει ποιήσασθαι οὐδὲ δίκαιαν ἐπιτρέψαι,
ἕως ὑμεῖς τὸν νόμον τὸν περὶ τῶν διατητῶν ἔθεσθε.

9. Ἐκ τοῦ κατ' Αὐτοκλέους.] Ψηφοπαικτοῦσι
τὸ δίκαιον.

10. Ἐκ τοῦ κατὰ Αὐτοκράτους μοιχείας.]
Τοῖς ὀφειζομένοις ἐν ταῖς ὁδοῖς ἐπιτιθέμενοι τὰ ἱμάτια
ἀποδύονται.

11. Ἐκ τοῦ αὐτοῦ λόγου.] Τετύχηκε δέ μοι καὶ
εἰκοσίμηνως ἔρανος.

12. Ἐκ τ. αὐτ. λ.] Τὸν παῖδα τὸν ἀκολουθοῦντα
μετ' αὐτοῦ.

13. Ἐκ τοῦ πρὸς Γλαύκωνα.] Καὶ μὲν δὴ οὐδὲ
τοῦτο ἂν ἔχοι Γλαύκων εἰπεῖν ἢ ἄλλος τις τῶν Δικαιο-
γένους συγγενῶν, ὡς, ὅτε μὲν προῦκειτο, ὠκνοῦν καὶ
ἠσχύοντο λόγους περὶ αὐτοῦ ποιεῖσθαι, ἔξενεχθέντος
ἢ δὲ ἢ περὶ τῶν χρημάτων τινὰ μνείαν ἔχετε ἢ τὰς θυγα-
τέρας ἀξιούτε διατιᾶσθαι.

14. Δικαιογένης δὲ τέως μὲν ὦκει παρ' ἡμῖν, δομι-
μασθεῖς δὲ ἔγημε.

15. Ἐκ τῆς ὑπὲρ Δεξιῶ ἀπολογίας.] Καθί-
στησιν αὐτὸν ἐπὶ τὰς αἴγας, καὶ ἠπόλει αὐταῖς.

16. Ἐκ τοῦ αὐτοῦ λόγου.] Ἐχρῆν τὸν Κλειτο-
φῶντα καὶ τοὺς ἀντιδικοῦντας αὐτῶ.

16. ἐνεκάλει] Sic Bekk. de coniectura, ut videtur. ἐνεκαλεῖτο
vulgo.

9. Poll. 7, 200.

10. Lexic. Seguer. p. 110, 29.

11. Poll. 9, 57.

12. Phrynich. p. 353. ed. Lobeck.

13. Suid. v. Προῦκειτο.

14. Haec verba Suidas v. Τέως dicit ἐν τῷ πρώτῳ περὶ τοῦ Δι-
καιογένης κλήρου reperiri. Reiskius autem coniecit hanc
orationem cum τῷ πρὸς Γλαύκωνα λόγῳ eandem esse:
quamobrem huic fragmento hunc locum assignavit. Bek-
kerus eum secutus est.

15. Lexic. Seguer. p. 129, 15.

16. Lexic. Seguer. p. 129, 18.

17. Ἐκ τοῦ κατὰ Δημοσθένους ἐπιτροπῆς.] *Εἰ γὰρ τι ἐγκαλεῖς τῶδε τῶ μειρακίῳ καὶ τῶν σῶν τι ἔχει, δικάσαι αὐτῶ κατὰ τοὺς νόμους, εἰ μὲν χωρίου ἀμφισβητεῖς, καρποῦ, εἰ δὲ οἰκίας, ἐνοικίου, ὥσπερ οὗτός σοι νῦν ἐπιτροπῆς δικάζεται.*

18. Ἐκ τοῦ ὑπὲρ Διογένους.] *Καὶ πρωτὶ Διογένει δὲ οἰκειότατα πάντων ἀνθρώπων ἐχρώμεθα, καὶ ἕως γε ὑγλαίνεν, ἐξ ἀγροῦ ὅτε ἔλθοι, παρ' ἡμῖν διητᾶτο.*

19. Ἐκ τοῦ αὐτοῦ λόγου.] *Ἦν γὰρ αὐτῇ υἱὸς ἐκ τοῦ προτέρου ἀνδρὸς ἐτῶν γεγυῶς ἐκκαίδεκα.*

20. Ἐκ τοῦ πρὸς Διογένην περὶ χωρίου.] *Ἄρα οὐκ ἀπράγμων εἶναι δοκεῖ ὑμῖν Διογένης, ὃς ἐπιδικάζεται μὲν τῶν κλήρων, ἀμφισβητεῖ δὲ τοῖς ὀρφανοῖς ὧν αὐτοῖς οἱ πατέρες κατέλιπον;*

21. Ἐκ τοῦ κατὰ Διοκλέους ὕβρεως.] *Ὁ ἀδελφὸς ὁ ἐμὸς καὶ Κτήσων, οἰκείος ὢν ἡμῖν, συντυγχάνουσι τῶ Ἐρμωνι ἐν βοθύνοις ἀπιόντι.*

22. Ἐκ τοῦ περὶ ἐγγυθῆκης.] *Εἰ μὲν δίκαιον ἔλεγεν ἢ μέτριον, ἄνδρες δικασταί, Λυσιμένης.*

17. Harpocrat. et Suid. v. Καρποῦ δίκη. Harpocraton „Καρποῦ δίκη. Λυσίας ἐν τῶ κατὰ Δημοσθένους ἐπιτροπῆς, εἰ γνήσιος — — —“ Cod. Vratilav. tamen, ut Suidas, non habet vv. εἰ γνήσιος.

4. οὗτός σοι νῦν] Sic Harpocr. νῦν οὗτός σοι Suid. et Reisk. νῦν οὗτος σοι Bekk.

18. Priscian, Instit. Gramm. l. XVIII, c. 25. T. II. p. 230. ed. Krehl (Bekk. omisit hoc fragm.)

Titul. Περὶ τοῦ Διογένους κλήρου Reisk,

2. δὲ e cod. Monac. inseruit Krehl.

ib. οἰκειότατα Reisk. οἰκειοτάτῳ Krehl.

3. ὅτε Krehl. ὀπόταν Reisk.

19. Prisc. l. l. T. II. p. 210. ed. Krehl. laudat haec vv. ἐκ τοῦ περὶ τοῦ Διογένους. Reisk. et Bekk. omiserunt hoc fragm.

20. Lexic. Seguer. p. 145, 8. ἄρα — τῶν κλήρων et p. 120, 15. ἀμφισβ. — κατέλιπον. Bekkerus haec duo fragmenta in unum coniunxit et ἀμφισβητεῖ pro ἀμφισβητεῖν scripsit.

21. Lexic. Seguer. p. 173, 26.

22. Athen. p. 209. F. edit. Commel. p. 460. Dind. „— λόγος τις εἰς Λυσίαν ἀναφέρεται τὸν ῥήτορα περὶ ἐγγυθῆκης ἐπιγραφόμενος, οὗ ἡ ἀρχή, Εἰ μὲν κ. τ. λ.“

2. ἄνδρες] ὦ ἄνδρες Bekk.

- Οὐκ ἂν ἐσπούδαζον περὶ αὐτῆς τῆς ἐγγυθήκης δικαιολογεῖσθαι, ἢ οὐκ ἔστιν ἀξία τριάκοντα δραχμῶν.
5. Πέρυσι δὲ ἐπισκευάσαι αὐτὴν βουλόμενος ἐξέδωκα εἷς τι χαλκίον· ἔστι γὰρ συνθετὴ καὶ Σατύρων ἔχει πρόσωπα καὶ βουκεφάλια. ἄλλο ἔτι μέγεθος τὸ αὐτό. ὁ γὰρ αὐτὸς τεχνίτης πολλὰ σκευὴ τοιαῦτα καὶ ὅμοια ἐργάζεται.
23. Ἐκ τοῦ περὶ τῆς Ἐπιγένους διαθήκης.] Ἐπειδὴ τοίνυν Ἐπιγένης ἀσθενῆς τριηραρχεῖν ἠναγκάζετο, ἀνάργυρος ὢν καὶ τῆς γῆς τῶν πολεμίων κρατούντων.
24. Ἐκ τοῦ περὶ τῶν ἰδίων εὐεργεσιῶν.] Οἱ Κεῖοι μὲν πόλις τοσαύτη.
25. Ἐκ τοῦ κατ' Εὐθυδικου.] Οὐ δυνάμενος δ' ἐκβαλεῖν διὰ τὸ ἀμφιδέαις δεδέσθαι τὰς θύρας.
26. Ἐκ τοῦ ὑπὲρ Εὐθύνου.] Καὶ τοῦτο ἐποίησαμεν οὐκ αὐτοτελῶς, ἀλλ' ἀκριβῶς.
27. Ἐκ τῆς ὑπὲρ Εὐκρίτου διαμαρτυρίας.] Ἀδελφάγους τριήρεις.
28. Ἐκ τοῦ περὶ τοῦ Ἠγησάνδρου κλήρου.] Ὡς ἔμελλεν ἐπὶ τε τοὺς βωμοὺς ἵεναι καὶ νομιζόμενά γε ποιῆσειν.

4. δικαιολογεῖσθαι] δικολογεῖσθαι Bekk.

6. εἷς τι] εἷς τὸ Reisk et Bekk.

7. βουκεφάλια] Bekker. post h. v. lacunae signum posuit.

23. Suid. v. Ἀνάργυρος.

24. Harpocrat. v. Κεῖοι.

25. Harpocrat. et Suid. v. Ἀμφιδέαι.

1. δ' om. Suid.

26. Lexic. Seguer. p. 468, 1. „Αὐτοτελῶς: σημαίνει μὲν τὸ τελείως. Ἀυσίας δὲ ἀντὶ τοῦ ὡς ἔτυχεν ἐχρήσατο· ὡς ἂν τῷ ὑπευθύνου etc.“ Bekk. ex his corruptis verbis titulum effecit, quem dedi.

27. Harpocrat. v. ἀδελφάγ. τρ.: apud quem vulgo ἀδελφάγους legitur. Vid. Reisk. in coll. fragm. p. 16.

28. Prisc. Inst. Gramm. XVIII, 25. p. 221. ed. Krehl. „Αυσίας ἐν τῷ περὶ τοῦ Ἠγησάνδρου. Κλήρον ὡς κ. τ. λ.“ Recte Reisk. et Krehl.: — Ἠγησάνδρου κλήρου. Ὡς κ. τ. λ.

2. ἵεναι Bekk. εἶναι Krehl. et Reisk.

29. Ἐκ τοῦ αὐτοῦ λόγου.] Κἄν τούτοις ἐγγύ-
τατα γένοιο συνοικῶν.

30. Ἐκ τοῦ πρὸς τοὺς Ἰπποκράτους παῖδας.]
Οὐχ ἱκανὸν, ὃ ἄνδρες δικασταί, τοῖς ἐπιτρόποις ὅσα
πράγματα διὰ τὴν ἐπιτροπὴν ἔχουσιν, ἀλλὰ καὶ διασώ-
ζοντες τὰς τῶν φίλων οὐσίας συκοφαντοῦνται ὑπὸ τῶν
ὀρφανῶν πολλοί· ὅπερ κἄμοι νῦν συμβέβηκεν. ἐγὼ γάρ, 5
ὃ ἄνδρες δικασταί, καταλειφθεὶς ἐπίτροπος τῶν Ἰππο-
κράτους χρημάτων καὶ διαχειρίσας ὀρθῶς καὶ δικαίως
τὴν οὐσίαν καὶ παραδοὺς τοῖς υἱοῖς δοκιμασθεῖσι τὰ
χρήματα ὧν ἐπίτροπος κατελείφθην, συκοφαντοῦμαι νῦν
ὑπ' αὐτῶν ἀδίκως. 10

31. Ἐκ τοῦ πρὸς Ἴσοκράτην αἰκίας.] Καίτοι
τίς οὐκ οἶδεν ὑμῶν ὅτι τὴν μὲν αἰκίαν χρημάτων ἔστι
μόνον τιμῆσαι, τοὺς δὲ ὑβρίζειν δόξαντας ἔξεστιν ὑμῖν
θανάτῳ ζημιοῦν;

32. Ἐκ τοῦ ὑπὲρ Καλλίσχρου.] Μετ' ἀβα-
κίου δὲ καὶ τραπέζιου πωλῶν ἑαυτόν.

33. Ἐκ τοῦ κατὰ Καλλίου ὑβρεως.] Καὶ ἐξελ-
θοῦσα ἡ παιδίσκη τὴν θύραν ἀνοίγνυσι.

34. Ἐκ τοῦ ὑπὲρ Καλλίου.] Οὔτοι δὲ φάσκου-
τες πλείονα μισθώσασθαι καὶ τίμημα καταστήσασθαι.

29. Prisc. Inst. Gramm. XVIII, 23. p. 187. Krehl. Vulgo hic le-
gitur: *Λυσίας ἐν τῷ περὶ τοῦ Ἀγησάνδρου*, quod mu-
taverunt Reisk. et Krehl. in *Ἠγησ.* Fragmentum ipsum
exhibui, uti in editione Krehlii legitur. Bekkerus et
Reisk. sic: *πρὸς τοὺς ἐγγύτατα γένους συνοικίη.*

30. Dionys. Halic. T. II. p. 106. ed. Sylb. Vol. V. p. 599. ed. Reisk.
3. *ἐπιτροπὴν*] Sic Bekk., quum Dionys. p. 600, v. 8. haec
verba repetens sic dixerit. *ἐπιτροπίαν* vulgo.

8. *νῦν* om. Reisk. (in collect. fragm.) et Bekk. nescio qua
caussa moti.

31. „*Etymol. M. et Suid.* in *Ἰβροις.* *Etym.* tamen *M.* minus cor-
recte. Uterque legit *πρὸς Ἴσοκράτην.* Ego Poll. 8, 46.
sequor, qui laudat orationem Lysiae *πρὸς Ἰπποκράτην.*“
REISK.

32. Poll. 10, 105.

33. Poll. 3, 76.

34. Harpocrat. et Suid. v. *Τίμημα.*

35. Ἐκ τοῦ κατὰ Κινησίου ὑπὲρ Φανίου παρανόμων.] Θαυμάζω δὲ εἰ μὴ βαρέως φέρετε ὅτι Κινησίας ἐστὶν ὁ τοῖς νόμοις βοηθός, ὃν ὑμεῖς πάντες ἐπίστασθε ἀσεβέστατον ἀπάντων καὶ παρανομώτατον ἀνθρώπων γεγονέναι, οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ τοιαῦτα περὶ θεού⁵ ἑξαμαρτάνων, ἀ τοῖς μὲν ἄλλοις αἰσχρὸν ἐστὶ καὶ λέγειν, τῶν κωμφοδοδιδασκάλων δ' ἀκούετε καθ' ἕνα¹⁰ τόν; οὐ μετὰ τούτου ποτὲ Ἀπολλοφάνης καὶ Μυσταλίδης καὶ Λυσίθεος συνεισιτῶντο, μίαν ἡμέραν ταξάμενοι τῶν ἀποφράδων, ἀντὶ νομηνιαστῶν κακοδαιμονιστῶ¹⁰ σφίσιν αὐτοῖς τοῦνομα θέμενοι, πρέπον μὲν ταῖς αὐτῶν τύχαις· οὐ μὴν ὡς τοῦτο διαπραττόμενοι τὴν διάνοιαν ἔσχον, ἀλλ' ὡς καταγελῶντες τῶν θεῶν καὶ τῶν νόμων τῶν ἡμετέρων. ἐκείνων μὲν οὖν ἕκαστος ἀπώλετο ὥσπερ εἰκὸς τοὺς τοιούτους. τοῦτον δὲ τὸν ὑπὸ πλείστων γι¹⁵ νωσκόμενον οἱ θεοὶ οὕτως διέθεσαν, ὥστε τοὺς ἐχθροὺς αὐτὸν βούλεσθαι ζῆν μᾶλλον ἢ τεθνάναι, παράδειγμα τοῖς ἄλλοις, ἵν' ἴδωσιν ὅτι τοῖς λίαν ὑβριστικῶς πρὸς τὰ θεῖα διακειμένοις οὐκ εἰς τοὺς παῖδας ἀποτίθενται τὰς τιμωρίας, ἀλλ' αὐτοὺς κακῶς ἀπολλύουσι, μείζους²⁰ καὶ χαλεπωτέρας καὶ τὰς συμφορὰς καὶ τὰς νόσους ἢ τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις προσβάλλοντες. τὸ μὲν γὰρ ἀποθανεῖν ἢ καμεῖν νομίμως κοινὸν ἅπασιν ἡμῖν ἐστὶ· τὸ δ' οὕτως ἔχοντα τοσοῦτον χρόνον διατελεῖν καὶ καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἀποθνήσκοντα μὴ δύνασθαι τελευτῆσαι²⁵ τὸν βίον τούτοις μόνοις προσήκει τοῖς τὰ τοιαῦτα ἄπερ οὗτος ἐξημαρτηκόσιν.

35. Athen. p. 551. E. edit. Commelin. p. 1229. ed. Dind.

8. „μυσταλίδης καὶ λυσίθεος BPV. (i. e. cod. Laurentianus B, Palatinus et editio Aldina) μυσταλίδης δὲ λυσίθεος Basil. ex quo Μυσταλίδης δὲ καὶ Λυσίθεος factum in L. (i. e. edit. Commelin.), retentum ab Schweighäusero [et Bekkero].“ DIND.

9. συνεισιτῶντο] Sic Reisk. Bekk. et Dindorf., qui adnotat: scribebatur συνεστιῶντο.

13. καὶ τῶν νόμων] Sic Dind. ex codice Laurentiano B. καὶ νόμων cum edit. Aldina et Commelin. Reisk. et Bekk.

21. „καὶ τὰς συμφορὰς AB. καὶ om. PVL [et Bekk.]“ DIND.

36. Ἐκ τοῦ πρὸς Κλεινίαν.] Ἐπειδὴ πάντες κατέδαρθον, ἐσκευασμένοι τῶν χαλκωμάτων ὅσα οἶός τ' ἦν πλεῖστα, ὑπὸ μάλης λαβῶν ἐξήγαγε ξίφος ἔχων.

37. Ἐκ τοῦ πρὸς Κλεόστρατον.] Οὐδὲ εἴ τις εἰσποίητος πάθοι, οὐκ ἀποστερεῖ τὴν μητέρα αὐτοῦ τῶν χρημάτων.

38. Ἐκ τοῦ κατὰ Κτησιφῶντος.] Καὶ τοὺς μὲν τῶν ἄλλων Ἀθηναίων παῖδας, ὧν οἱ πατέρες βοηθήσαντες ὑμῖν ἔτι ζῶσιν, ἀπειπεῖν ἐν τοῖς νόμοις μήτε ἄδικον μήτε δίκαιον λέγειν.

39. Ἐκ τῆς περὶ τοῦ κυνὸς ἀπολογίας.] Ἐλυμαίνοντο γὰρ μου τὸν καρκίνον εἰσφοιτᾶσαι αἱ κύνες.

40. Ἐκ τοῦ κατὰ Λαῖδος.] Φιλύρα γέ τοι ἐπαύσατο πορνευομένη ἔτι νέα οὖσα καὶ Σκιώνη καὶ Ἰππάφεις καὶ Θεόκλεια καὶ Φαμάθη καὶ Λαγίσκα καὶ Ἄνθεια.

41. Ἐκ τοῦ πρὸς Λακράτην.] Οὐδ' ἂν εἰ πολὺ ἐλάττονα τόκον λογίσαιτό τις ἢ ὅσον οὔτοι οἱ ὀβολοστατοῦντες τοὺς ἄλλους πράττονται.

42. Ἐκ τοῦ κατὰ Λυσιθέου.] Ἔστι δὲ κάμψαντι

36. Suid. v. Ἐπὶ μάλης.

37. Prisc. Inst. Gramm. l. XVIII, 25. p. 235.

2. πάθοι, οὐκ. „Haec dedi e cod. MS. Mon. Putschius: πάθος οὐδεὶς [ut Reisk. et Bekk. dederunt.]“ Krehl.

ib. ἀποστερεῖ] ἀποστρεφεῖ Reisk.

38. Suid. v. Ἀπειπάτο.

39. Harpocrat. (qui addit, εἰ γνήσιος) et Suid. v. Καρκίνος.

40. Athen. p. 586. E. ed. Commelin. p. 1305. ed. Dind. — Repetitur hic locus ab Athen. p. 592. E. ed. Comm. (p. 1319. ed. Dind.) sed ita, ut ibi ante ἔτι additum sit καὶ, post Ἄνθεια autem „καὶ Ἀριστόκλεια.“ Praeterea in priori loco dicit Athen. ἐν τῷ πρὸς Λαῖδα, εἰ γε γνήσιος ὁ λόγος, in posteriori „ἐν τῷ κατὰ Λαῖδος, εἰ γνήσιος ὁ λόγος.“

41. Harpocrat. v. Ὀβολοστατεῖ. Etiam Suidas sub eadem voce affert hoc fragm., sed ita: οὐδ' ἂν οἱ πολλοὶ ἐλάττονα τόκον λογίσαινό σοι, ἢ ὅσον οὔτοι ὀβολοστατοῦντες τοὺς ἄλλους πράττονται.

42. Sic Harpocrat. v. Γωνιασμός, nisi quod πάνυ πολλή non habet. Suidas v. Γωνία: Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Λυσιθέου, εἰ γνήσιος· Κάμψαντί, φησι, τοῦ τείχους, ὃ βουλή, ἐστὶ γωνιασμός ἐν ἀριστερά καὶ εὐρυχωρίᾳ πάνυ πολλῇ.

τοῦ τείχους, ᾧ βουλῇ, γωνιασμός ἐν ἀριστερᾷ καὶ εὐρυχωρία πάνυ πολλή.

43. Ἐκ τοῦ κατὰ Μικίνου φόνου] Οὐ πρὸς ἑταίρας ἀπίας ἀνήκειν δοκοῦντα παραλείφεται.

44. Ἐκ τῆς πρὸς Μιξιδήμου γραφὴν ἀπολογίας.] Καὶ δύο παῖδας αὐτῷ ἀκολούθους εἶναι, ὧν οὗτος τὸν μὲν Μουσαῖον καλεῖ, τὸν δὲ Ἡσίοδον.

45. Ἐκ τοῦ πρὸς Ναυσίαν περὶ τοῦ τύπου.] Ἄλλὰ διὰ τὸ τρεῖς τέχναις ἐργάζεσθαι, τὴν τε λιθουργικὴν καὶ λιθοτριβικὴν καὶ πρὸς τούτοις τὸ τετροφηκέσαι.

46. Ἐκ τοῦ πρὸς Ξενοφῶντα.] Συγκομίσας δὲ δῶρα καὶ ἀποδόμενος τὸ ἀργύριον.

47. Ἐκ τοῦ πρὸς Πολέμωνα.] Οὐτοσί δὲ πύρους ἐπὶ καλάμῃ ἀροῖ.

48. Ἐκ τοῦ πρὸς Τίμωνα.] Οἱ δ' ἀλαξονεύονται μὲν Τίμωνι παραπλησίως καὶ ἐσχηματισμένοι περιέρχονται ὡσπερ οὗτος.

49. Ἐκ τοῦ πρὸς Τιμωνίδην.] Πῶς δ' ἂν τῆς διαθέσεως τοῦ τετελευτηκότος ἀμελήσαιμεν, ἣν ἐκεῖνος διέθετο οὐ παρανοῶν οὐδὲ γυναικὶ πεισθεῖς;

50. Ἐκ τοῦ κατὰ Τίσιδος.] Ἄρχιππος γὰρ οὐτοσί, ᾧ Ἀθηναῖοι, ἀπεδύσατο μὲν εἰς τὴν αὐτὴν παλαίστραν οὐπερ καὶ Τίσις ὁ φεύγων τὴν δίκην, ὀργῆς δὲ

43. Priscian. Inst. Gramm. XVIII, 24. p. 194. ed. Krehl. — Scripsi uti Reiskius voluit. Krehl.: *Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Μικίνου Φόνου οὐ πρὸς ἑταίρας κ. τ. λ.* (Cf. Athen. p. 799. ed. Dind.) Bekkerus omisit hoc fragm.

44. Harpocrat. et Suid. v. *Μουσαῖος*, sed addunt „*εἰ γνήσιος*.“

45. Suid. v. *Λιθουργική*.

46. Suid. v. *Συγκομιδή*. „Eadem procul dubio est, quam memorat Etym. M. in *Συγκομιδή*. Πρὸς Ξενοφῶντα Συγκομίσας δὲ δῶρα καὶ ἀποδοῦς τὸν ἀργόν.“ REISK.

47. Suid. v. *Ἐπὶ καλάμῃ ἀροῦν*.

48. Suid. v. *Ἐσχηματισμένος*.

49. Suid. v. *Διάθεσις*.

50. Dionys. Halic. T. II. p. 169. ed. Sylb. Vol. VI. p. 983. ed. Reisk. „et Ioann. Sicil. cod. Barocc. 175. Fol. 83.“ BEKK.

1. οὐτοσί] Sic Bekk. οὗτος Reisk.

2. Τίσις] Τίσις Reisk.

γενομένης ἐς σκώματά τε αὐτοῖς καὶ ἀντιλοδορίαν καὶ
 ἔχθραν καὶ λοιδορίαν κατέστησαν. ἔστιν οὖν Πυθίας⁵
 ἔραστῆς μὲν τοῦ μειρακίου (πάντα γὰρ εἰρήσεται τάληθῆ
 πρὸς ὑμᾶς), ἐπίτροπος δὲ ὑπὸ τοῦ πατρὸς καταλειμ-
 μένος. οὗτος ἐπειδὴ Τίσις πρὸς αὐτὸν τὴν ἐν τῇ παλαί-
 στραῳ λοιδορίαν διηγῆσατο, βουλόμενος χαρίζεσθαι καὶ
 δοκεῖν δεινὸς καὶ ἐπίβουλος εἶναι, ἐκέλευσεν αὐτὸν, ὡς¹⁰
 ἡμεῖς ἐκ τε τῶν πεπραγμένων ἠσθήμεθα καὶ τῶν εὖ εἰ-
 δότων ἐπυθόμεθα, ἐν μὲν τῷ παρόντι διαλλαγῆναι, σκο-
 πεῖν δὲ ὅπως αὐτὸν μόνον που λήψεται. πεισθεῖς δὲ
 ταῦτα καὶ ἀπαλλαγείς καὶ χρώμενος καὶ προσποιούμενος
 ἐπιτήδειος εἶναι εἰς τοῦτο μανίας τηλικούτος ὢν ἀφί-¹⁵
 σταται, ὥστε ἐτύγγανε μὲν οὖσα ἵπποδρομία Ἀνακείων,
 ἰδὼν δ' αὐτὸν μετ' ἐμοῦ παρὰ τὴν θύραν ἀπιόντα (γεί-
 τονες γὰρ ἀλλήλοις τυγχάνουσιν ὄντες) τὸ μὲν πρῶτον
 συνδειπνεῖν ἐκέλευεν, ἐπειδὴ δ' οὐκ ἠθέλησεν, ἐδεήθη
 ἡκεῖν αὐτὸν ἐπὶ κῶμον, λέγων ὅτι μεθ' αὐτοῦ καὶ τῶν²⁰
 οἰκετῶν πιέτω. δειπνήσαντες οὖν ἤδη συσκοτάζοντος ἔλ-
 θόντες κόπτομεν τὴν θύραν, οἱ δ' ἡμᾶς ἐκέλευον εἰσιέ-
 ναι. ἐπειδὴ δὲ ἔνδον ἐγενόμεθα, ἐμὲ μὲν ἐκβάλλουσιν ἐκ
 τῆς οἰκίας, τουτονὶ δὲ συναρπάσαντες ἔδησαν πρὸς τὸν
 κίονα, καὶ λαβὼν μάστιγά τις ἐντείνας πολλὰς πληγὰς²⁵
 εἰς οἴκημα αὐτὸν καθεῖρξε. καὶ οὐκ ἐξήρκεσεν αὐτῷ
 ταῦτα μόνον ἕξαμα. ἴν, ἀλλ' ἐξηλωκῶς μὲν τῶν νεω-
 τέρων τοὺς πονηροτάτους ἐν τῇ πόλει, νεωστὶ δὲ τὰ

4. ἐς σκώματά τε αὐτοῖς Bekk. „ἴσ. εἰς σκώματά τε αὐτοῖς“
 in margine cod. Bodl. ἐς κόμματά τε αὐτῆς vulgo.

8. τὴν uncis incluserunt Sylb. et Reisk.

15. ἀφίσταται Bekk. ἀφίστατο vulgo.

16. ὥστε] . . . τ' vulgo. Hanc lacunam aeque ac sequentes
 supplevit Bekk. Idem Ἀνακείων scripsit pro vulg. ἀνα-
 κείων.

17. ἰδὼν om. vulg.

ib. ἀπιόντα — ἀλλήλοις] παριόντων . . . ἀλλήλοις vulgo.

19. συνδειπνεῖν om. vulg.

ib. ἐπειδὴ δ' οὐκ — — δειπνήσαντες] ἐπειδὴ δὲ οὐ μετ' αὐ-
 τοῦ δειπνήσαντες vulgo.

27. νεωτέρων Bekk. νέων vulgo.

πατρῶα παρειληφῶς καὶ προσποιούμενος νέος καὶ πλού-
 30σιος εἶναι, πάλιν τοὺς οἰκέτας ἐκέλευσεν ἡμέρας ἤδη γε-
 νομένης πρὸς τὸν κίονα αὐτὸν μαστιγοῦν δήσαντας.
 οὕτω δὲ τοῦ σώματος πονήρως ἤδη διακειμένου Ἀντί-
 μαχον μεταπεμψάμενος τῶν μὲν γεγενημένων οὐδὲν εἶ-
 πεν, ἔλεγε δ' ὡς αὐτὸς μὲν δειπνῶν τύχοι, οὗτος δὲ
 35μεθύων ἔλθοι, ἐκκόψας δὲ τὴν θύραν καὶ εἰσελθὼν κα-
 κῶς λέγοι αὐτὸν καὶ τὸν Ἀντίμαχον καὶ τὰς γυναῖκας
 αὐτῶν. Ἀντίμαχος δὲ ὠργίζετο μὲν αὐτοῖς ὡς μεγάλα
 ἡμαρτηκόσιν, ὅμως δὲ μάρτυρας παρακαλέσας ἡρώτα αὐ-
 τὸν πῶς εἰσέλθοι· ὁ δὲ κελεύσαντος Τίσιδος καὶ τῶν οἰ-
 40κειῶν ἔφασκε. συμβουλευόντων δὲ τῶν εἰσελθόντων ὡς
 τάχιστα λῦσαι καὶ τὰ γεγενημένα δεινὰ νομιζόντων εἶναι
 ἀπέδοσαν αὐτὸν τοῖς ἀδελφοῖς. οὐ δυναμένου δὲ βαδί-
 ζειν ἐκόμισαν αὐτὸν εἰς τὸ Δεῖγμα ἐν κλίνῃ, καὶ ἐπέ-
 δειξαν πολλοῖς μὲν Ἀθηναίων, πολλοῖς δὲ καὶ τῶν ἄλ-
 45λων ξένων οὕτω διακείμενον, ὥστε τοὺς ἰδόντας μὴ μό-
 νον τοῖς ποιήσασιν ὀργίζεσθαι, ἀλλὰ καὶ τῆς πόλεως
 κατηγορεῖν, ὅτι οὐ δημοσίᾳ οὐδὲ παραχρηῖμα τοὺς τὰ
 τοιαῦτα ἐξαμαρτάνοντας τιμωρεῖται.

51. Ἐκ τοῦ ὑπὲρ Φερηνίκου περὶ τοῦ Ἀν-
 δροκλείδου κλήρου.] Ἀναγκαῖόν μοι δοκεῖ εἶναι, ὡς
 ἄνδρες δικασταί, περὶ τῆς φιλίας τῆς ἐμῆς καὶ τῆς Φε-
 ρηνίκου πρῶτον εἰπεῖν πρὸς ὑμᾶς, ἵνα μηδεὶς ὑμῶν θαν-
 5μάξῃ ὅτι ὑπὲρ οὐδενὸς ὑμῶν πώποτε εἰρηκῶς πρότερον
 ὑπὲρ τούτου νυνὶ λέγω. ἐμοὶ γὰρ, ὡς ἄνδρες δικασταί,
 ξένος ἦν Κηφισόδοτος ὁ τούτου πατήρ, καὶ ὅτε ἐφεύγο-
 μεν, ἐν Θήβαις παρ' ἐκείνῳ κατηγομένη καὶ ἐγὼ καὶ ἄλ-
 λος Ἀθηναίων ὁ βουλόμενος, καὶ πολλὰ καὶ ἀγαθὰ καὶ
 10ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ καὶ παθόντες ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὴν ἡμέ-

31. μαστιγοῦν δήσαντας Bekk. δήσαντες μαστιγοῦν vulgo. δή-
 σαντας tamen malebat Reisk.

32. πονήρως ἤδη Bekk. ἤδη πονήρως vulgo.

33. τῶν μὲν — — δειπνῶν τύχοι] τῶν μὲν δειπνῶν τύχοι vulgo,
 nullo lacunae signo appicto.

51. Dionys. Halicarn. T. II. p. 105. Sylb. Vol. V. p. 594. ed. Reisk.

τέραν αὐτῶν κατηλθομεν. ἐπεὶ δ' οὖν οὗτοι ταῖς αὐταῖς τύχαις ἐχρήσαντο καὶ φρυγάδες Ἀθήναζε ἀφίκοντο, ἡγούμενος τὴν μερίστην αὐτοῖς ὀφείλει χάριν οὕτως οἰκείως αὐτούς ὑπεδεξάμην, ὥστε μηδένα γινῶναι τῶν εἰσιόντων, εἰ μὴ τις πρότερον ἠπίστατο, ὁπότερος ἡμῶν ἐκέ-15 κτητο τὴν οἰκίαν. οἶδε μὲν οὖν καὶ Φερένικος, ὃ ἄνδρες δικασταί, ὅτι πολλοὶ λέγειν εἰσὶν ἐμοῦ δεινότεροι καὶ μᾶλλον τοιούτων πραγμάτων ἔμπειροι· ἀλλ' ὅμως ἡγείται τὴν ἐμὴν οἰκειότητα πιστοτάτην εἶναι. αἰσχροὺς οὖν μοι δοκεῖ εἶναι κελεύοντος τούτου καὶ δεομένου τὰ20 δίκαια αὐτῷ βοηθῆσαι περιδεῖν αὐτὸν, καθ' ὅσον οἶός τ' εἰμὶ ἐγὼ, τῶν ὑπ' Ἀνδροκλείδου δεδομένων στέρηθῆναι.

52. Ἐκ τοῦ αὐτοῦ λόγου.] Εἰ μὲν γὰρ ἀγροὺς κατέλιπεν Ἀνδροκλείδης ἢ ἄλλην φανεράν οὐσίαν, ἐξῆν ἂν εἰπεῖν τῷ βουλομένῳ ὅτι οὐδὲν μὲν ψεύδεται, αὐτῷ δὲ δέδοται. περὶ ἀργυρίου καὶ χρυσίου καὶ ἀφανοῦς οὐσίας δῆλον ὅτι, ὅστις ἔχων αὐτὰ φαίνεται, τούτῳ δέδοται.

53. Ἐκ τοῦ πρὸς Φίλωνα ὑπὲρ Θεοκλείδου φόνου.] Ἄλλ' εἰς τὸ οἰκάριον τὸ ὀπισθε τῆς γυναικωνίτιδος.

54. Ἐκ τοῦ κατὰ Φιλωνίδου βιαίων.] Ἔστιν οὖν γυνὴ ἑταῖρα, Ναῖς ὄνομα, ἧς Ἀρχίας κύριός ἐστιν· ὁ δ' ὑμέναιος ἐπιτήδειος. ὁ Φιλωνίδης δ' ἐρᾶν φησί.

16. οἰκίαν] Sic Sylb. et Reisk. in edit. Dionys. Sed in collectione fragmentorum Reisk. tacite dedit οὐσίαν, quod Auger. et Bekk. adsciverunt.

20. οὖν μοι] Sic Bekk. μοι οὖν Sylb. Reisk. et Auger.

21. αὐτῷ Bekk. αὐτῷ ceteri.

52. Suid. v. Οὐσία φανερά.

4. δέδοται.] Posui cum Bekkero punctum post δέδοται. Vulgo hic plane non interpungitur.

ib. οὐσίας δῆλον ὅτι] Sic cum Bekkero scripsi. „οὐσίας. Δηλονότι“ vulgo.

5. δέδοται Bekk. δέδωκεν Kuster. et Reisk.

53. Poll. 9, 39.

54. Athen. p. 592. C. ed. Commelin. p. 1328. ed. Dind. — Athen. addit: εἰ γνήσιος ὁ λόγος.

3. ὑμέναιος] Ἰμέναιος Bekk., commatis signo post ἐστιν et ἐπιτήδειος posito.

55. Ἐκ τοῦ περὶ τοῦ χρυσοῦ τρίποδος.] Ἀργυρώματά τε ἢ χρυσώματα ἔτι ἦν διδόναι.

56. Ἐκ τοῦ πρὸς Χυτρίνον.] Ἐξαίφνης τοῦ συνακολουθοῦντος οἰκέτου λίθον τις λαβῶν ἔκρουσε τὸν λυχνοῦχον.

57. Καὶ φανερός γέγονεν οὐ τῶν σωμάτων συγγενῆς ᾧν, ἀλλὰ τῶν χρημάτων.

58. Ὅστις τοῦ μὲν μὴ ἀδικεῖν οὐ προνοεῖται, τοῦ δὲ μὴ δοῦναι δίκην ἐπιμελεῖται, κακουργεῖ.

59. Ψεύδεσθαι προχειρότατον τοῖς πολλὰκις ἀμαρτάνουσιν.

60. Τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχειν δικάζοντας ἄξιον ἦν περ νομοθετοῦντας.

61. Εἰ μὲν οἶόν τ' ἦν ἐκ τῶν προτέρων λόγων τὰ δίκαια γινώσκειν, οὐδὲν ἂν ἔδει τοὺς φεύγοντας ἀπολογεῖσθαι, ἀλλ' ἀκριτὶ ἀποδνήσκειν· ἐπεὶ δὲ τὰ ψευδῆ λέγειν δυνατόν ἐστι τοῖς κατηγοροῦσι, δίκαιον ἀμφοτέβρων τῶν ἀντιδίκων ἀκούσαντας τηνικαῦτα τὴν περὶ τοῦ δικαίου ψῆφον φέρειν.

62. Προσῆκει δ' ὑμῖν περὶ ψυχῆς δικάζουσι μὴ παρανομεῖν, ἀλλ' εὐσεβεῖν· μηδὲ θορόβω τὰ πράγματα κρίνειν, ἀλλὰ σιωπῇ τὰ δίκαια γινώσκειν.

63. Ἡ γὰρ ἂν ἡμέρα γυνὴ προδῶ τὸ σῶμα καὶ τὴν τάξιν λίπη τῆς αἰδοῦς, εὐθέως παραλλάττει τῶν φρενῶν, ὥστε νομίζειν τοὺς μὲν οἰκείους ἐχθροὺς, τοὺς δὲ ἄλλοτριούς πιστούς, περὶ δὲ τῶν καλῶν καὶ αἰσχυρῶν βέναντίαν ἔχειν τὴν γνώμην.

55. Athen. p. 231. B. ed. Commelin. p. 504. ed. Dind. — Addit Athen. „εἰ γνήσιος ὁ λόγος.“

56. Poll. 10, 116.

57. Clem. Alexandr. Strom. VI. p. 266. ed. Sylb.

58. Ioann. Stob. Florileg. 2, 24. Vol. I. p. 79. ed. Gaisf.

59. Ibid. 12, 21. Vol. I. p. 316. ed. Gaisf.

60. Ibid. 46. [44.], 17. Vol. II. p. 260. ed. Gaisf.

61. Ibid. 46. [44.], 110. Vol. II. p. 293. ed. Gaisf.

62. Ibid. 46. [44.], 111. Vol. II. p. 293. ed. Gaisf.

63. Ibid. 68. [66.], 32. Vol. III. p. 28. ed. Gaisf.

64. Τοῦ νόμου κελεύοντος τοὺς ἐπιτρόπους τοῖς ὀρφανοῖς ἔγγειον τὴν οὐσίαν καθιστάναι, οὗτος δὲ ναυτικούς ἡμᾶς ἀποφαίνει.

65. Ῥιμην δ' ἔγωγε τοιαύτη φίλια συνηροῦσθαι, ὥστε μηδ' ἂν τὴν Ἐμπεδοκλέους ἔχθραν ἐμποδῶν ἡμῖν γενέσθαι.

66. Ἡ γὰρ γλώττα κατὰ Λυσίαν τὸν ῥήτορα νοῦν οὔτε πολὺν οὔτε μικρὸν ἔχει, ὁ δὲ νοῦς ᾧ μὲν πολὺ πολὺς, ᾧ δὲ μικρὸν μικρός.

67. Ὅσας ἄξιός ἦν λαβεῖν πληγὰς, τοσαύτας εἴληφε δραχμάς.

64. Suid. v. Ἐγγειον.

65. Suid. v. Ἐμπεδοκλέους ἔχθρα.

66. Gregor. Corinth. p. 4, ed. Schaefer.

67. Demetr. Phaler. §. 128.

I N D E X

CODICUM ET EDITIONUM LYSIAE.

A. LIBRI SCRIPTI.

1) Taylori.

Cod. Stephani. Sunt variae lectiones, quas e cod. MS. Stephanus deprompsit et margini editionis suae adscripsit. (V. Tayl. praef. apud Reiskium, Oratt. Gr. T. VI. p. 91.)

Coislinianus (apud Augerum Sangerm. 1) „olim Seguerianus, postea Coislinianus, hodie vero Sangermanensis. Codex est membranaceus in folio, num. 342, quamdiu in bibliotheca Coisliniana adservabatur.“ TAYL. l. l. p. 92.

Coislinianus 2. num. 249., ab Augero appellatus Sang. 2., a Bekkero V., continens orationem funebrem. (l. l. p. 95.)

Baroccianus, asservatus in bibliotheca Barocciana, orationem funebrem tenens. (l. l. p. 95.)

Cantabrigienses. Sunt variae lectiones, quae duobus Cantabrigiensibus Aldinae exemplaribus, quorum alterum servabatur in bibliotheca Collegii D. Ioannis, alterum in bibl. Ioannis Mori, sunt adscriptae. (l. l. p. 96. et p. 718.)

Venetus: cuius lectiones Taylorus (l. l. p. 58.) refert secum ab Io. Christ. Wolfio Hamburgensi communicatas esse.

Cod. reg. 1. Parisinus n. 2131. (v. Augeri praef. p. XVII.)

Cod. reg. 2. Parisinus n. 2944; ab Augero C., a Reiskio simpliciter *Parisinus*, a Bekkero T. appellatus. (v.

INDEX CODICUM ET EDITIONUM LYS. 323

Aug. praef. p. XVII. et Reisk. T. VI. p. 716. T. V. p. XVII.). Ille continet Dionysii Halic. de Lysia iudicium, hic praeter illum libellum orationem in Philonem.

2) Reiskii.

Bessarionensis: codex Marcianus, qui olim in libris Bessarionis fuit. (Reisk. T. V. p. XIII.)

Vindobonensis: denuo collatus, sed negligenter, ut videtur, ab Altero. (l. l. p. XIV.)

Augustanus, solam tenens orationem funebrem: „est idem, quem Demosthenicorum meorum quintum appellare soleo.“ REISK. T. VI. p. 662.

(*Parisinus*: v. supra cod. reg. 2.)

Schedae Brulartianae: sunt lectiones quaedam Brulartii manu ad marginem editionis Stephanianae scriptae. Reisk. T. V. p. XVII. Augeri praef. p. XVIII.

Helmstadiensis: in quo solus inest Dionysii Halic. de Lysia libellus. Reisk. T. VI. p. 719.

3) Augeri.

Codices regii Parisini. (V. Augeri praefat. p. XV. sq.)

A. 3033. exhibens orationem de caede Eratosthenis.

B. 2939 A., XIV Lysiae orationes habens.

(C. 2944. v. supra cod. reg. 2.)

D. 2989. partem politicae orationis tenens.

E. 3017. }

F. 2489. } In his inest una oratio funebris.

G. 2992. }

H. 1657. } His solus Dionysii de Lysia libellus conti-

I. 1742. } netur.

Contii *) adnotationes exemplari editionis Aldinae adscriptae.

*) „Antonius Contius, natus Novioduni, doctissimus iuriconsultus, scientiam iuris cum maximo applausu docuit primum Aureliae, deinde Bituricae, ubi mortuus est anno 1586. Ipsum fuisse graecarum litterarum peritissimum mihi patuit evidenter ex ipsis annotationibus, lectionibus variis et felicissimis interdum textus emendationibus, quas ad Aldi margines conscripsit. Iam ex nonnullis ipsius notis, quae ad unum typographum pertinent, videtur vir eruditus novam eorum oratorum, quos Aldus edidit, editionem paravisse.“ AUGERUS in praefat. p. XIII.

324 INDEX CODICUM ET EDITIONUM LYS.

4) Bekkeri. (v. Oratt. Attic. ed. Bekk. Berol. T. I. p. 161.)

Laurentiani *C. D. E.* (plut. 57. codd. 4. 45. 52.) Marciani *I.* (522.) et *K.* (app. class. 8. cod. 1.)

Vaticani *M.* (66.) et *N.* (1366.) Urbinas *O.* (117.) Palatinus *X.* (88.)

Marcianus *F.* (416.) Marcianus *G.* (417.) Parisiensis reg. *U.* (3017.) Coislinianus *V.* (249.) solam orationem funebrem habent.

Paris. reg. *S.* (1983.) et *T.* (2944.) usus est Bekkerus in fragmentis a Dionysio Halicarn. servatis.

5) Sluiteri etc.

Marg. Ald. Lugd. sunt variae lectiones e codice aliquo Veneto enotatae et emendationes viri cuiusdam docti, exemplari Aldino, quod in bibliotheca Lugduno-Batava exstat, adscriptae. (Sluit. lectt. And. p. 242.)

Cod. Leid. liber manu scriptus, qui in eadem Lugdunensi bibliotheca asservatur. (Sluit. l. l. p. 282.)

Vimar. v. quae dixi in praefatione.

B. LIBRI EDITI.

Aldi editio, Venet. 1513. fol.

Stephani —, Paris. 1575. fol. (*Vulgata.*)

Vander-Heidenii —, Hanoviae, 1615. 8. Haec editio repetita est Marburgi Cattorum 1683. 8. curante I. chardo Maio.

Taylori maior — Lond. 1739. 4.

— minor — Cantabrig. 1740. 8.

Reiskii —, Oratt. Graecc. ed. Reisk. Vol. V. et VI. Lips. 1772. 8.

Augeri —, Paris. 1783. 8. II. Voll.

Alteri — Vindob. 1785.

Tauchnitzii editio stereotypa. Lips. 1818. 12.

Weigelii — Lips. 1822. 8.

Bekkeri —, Oratt. Att. ex recens. Imman. Bekkeri. Oxonii 1822. 8. Berol. 1823. 8. Vol. I.

Bremii —, Lysiae et Aeschinis orationes selectae. ed. I. H. Bremi. Goth. et Erford. 1826. 8. (Biblioth. Graec. cur. a Fr. Iacobsio et V. Chr. F. Rostio. B. scriptt. orat. ped. Vol. XVI.)

INDEX ORATIONUM.

I. Ἐπὲρ τοῦ Ἐρατοσθένους φόνου ἀπολογία. Oratio de caede Eratosthenis.	p. 9
II. Ἐπιτάφιος τοῖς Κορινθίων βοηθοῖς. Oratio funebris.	20
III. Ἀπολογία πρὸς Σίμωνα. Defensio adversus Simonem.	42
IV. Περὶ τραύματος ἐκ προνοίας, περὶ οὗ καὶ πρὸς ὄν. Defensio criminis de vulnere praemeditato.	52
V. Ἐπὲρ Καλλίου ἱεροσυλίας ἀπολογία. Defensio Calliae.	57
VI. Κατ' Ἄνδοκίδου ἀσεβείας. Or. in Andocidem.	59
VII. Ἀρεοπαγιτικός. Ἐπὲρ τοῦ σηκοῦ ἀπολογία. Or. de trunco oleae sacrae exciso.	72
VIII. Κατηγορία πρὸς τοὺς συνουσιαστὰς κακολογιῶν. Or. adversus familiares de obtrectationibus.	82
IX. Ἐπὲρ τοῦ στρατιώτου. Defensio veterani emeriti.	88
X. Κατὰ Θεομνήστου Α. Or. I. in Theomnestum.	93
XI. Κατὰ Θεομνήστου Β. Or. II. in Theomnestum.	102
XII. Κατὰ Ἐρατοσθένους. Or. in Eratosthenem.	105
XIII. Κατὰ Ἀγοράτου ἐνδείξεως. Or. in Agoratum.	128
XIV. Κατὰ Ἀλκιβιάδου λειποταξίου. Or. I. in Alcibiadem.	153
XV. Κατὰ Ἀλκιβιάδου ἀστρατείας. Or. II. in Alcibiadem.	166
XVI. Ἐν βουλῇ Μαντιθέω δοκιμαζομένῳ ἀπολογία. Apologia Mantithei.	170
XVII. Περὶ δημοσίων ἀδικημάτων. Or. de pecuniis publicatis.	176
XVIII. Περὶ τῆς δημεύσεως τοῦ Νικίου ἀδελφοῦ ἐπίλογος. Or. de publicatione bonorum Eucratis Niciae fratris.	180
XIX. Ἐπὲρ τῶν Ἀριστοφάνους χρημάτων, πρὸς τὸ δημόσιον. Or. pro bonis Aristophanis.	187
XX. Ἐπὲρ Πολυστράτου δήμου καταλύσεως ἀπολογία. Or. pro Polystrato.	203
XXI. Ἀπολογία δωροδοκίας ἀπαράσημος. Or. de muneribus acceptis.	213

- XXII. Κατὰ τῶν σιτοπωλῶν. Or. in Dardanarios. . . 220
- XXIII. Κατὰ Παγκλέωνος, ὅτι οὐκ ἦν Πλαταιεύς. Or.
in Pantheonem. 226
- XXIV. Πρὸς τὴν εἰσαγγελίαν περὶ τοῦ μὴ δίδοσθαι τῷ
ἀδυνάτῳ ἀργύριον. Or. de invalido. . . . 231
- XXV. Δήμου καταλύσεως ἀπολογία. Or. de affectata
tyrannide. 239
- XXVI. Περὶ τῆς Εὐάνδρου δοκιμασίας. Or. in Evandrum. 250
- XXVII. Κατὰ Ἐπικράτους καὶ τῶν συμβρεσβευτῶν ἐπί-
λογος. Or. in Epicratem sociosque legationis. 258
- XXVIII. Κατὰ Ἐργοκλέους ἐπίλογος. Or. in Ergoclem. 263
- XXIX. Κατὰ Φιλοκράτους ἐπίλογος. Or. in Philocratem. 268
- XXX. Κατὰ Νικομάχου γραμματέως εὐθυνῶν κατηγορία.
Or. in Nicomachum. 272
- XXXI. Κατὰ Φίλωνος δοκιμασίας. Or. in Philonem. 282
- XXXII. Κατὰ Διογείτονος. Or. in Diogitonem. . . 291
- XXXIII. Ὀλυμπιακός. Or. Olympiaca. 300
- XXXIV. Περὶ τοῦ μὴ καταλῦσαι τὴν πάτριον πολιτείαν
Ἀθήνησι. Or. de republica Atheniensium. 303
- Ἀποσπασμάτια. Fragmenta. 307

C O R R I G E N D A .

Cum per tempus non liceat typhothetarum singulos errores diligenter investigare, lectores benevoli mihi rogandi sunt, ut ipsi, si quos deprehenderit, corrigendi negotium suscipiant. Hos paucos indicasse sufficiat:

- p. 18. v. 15. Comma post *ἐποιοῦμένην* muta in signum interrogationis.
- p. 21. v. 1. *τὰ αὐτῶν*. Lege, ut Bekk. in Addendis significavit, *τὰ αὐτῶν*.
- ib. not. ad 3, 3. Dele punctum post *emendator*.
- p. 27, 1. *εἰ*. Lege *εἰ*.
- ib. not. ad 6, 6. v. 1. Pro *neque* l. *usque*.
- p. 40. §. 76. v. 4. Pro *οὐ* l. *οἶ* —.
- p. 52. §. 1. v. 2. Pro *καί* l. *καί* —.
- p. 53. not. ad 9, 3. lege *τραῦμά γε*.
- p. 62. l. *κολάσασιν*. (P. 43. v. 27. l. *ὄς* pro *ος*.)
- p. 64. §. 24. v. 1. dele comma post *ἦν*.
- p. 95. not. ad 11, 6. Adde: *καλῶς* Steph. cum ceteris libris MSS.
- p. 119. §. 65. v. 1. l. *πρῶτον* (p. 158. §. 20. v. 6. l. *ἀδικούντων*.)
- p. 167. not. ad §. 3, 3. lege *πολυήσει*.
- p. 244. §. 19. v. 2. Pro *πάντας* lege *πάντες*.
- p. 300. not. ad §. 3, 4. v. 3. lege *ἀρχήστων*. Praeterea in Commentat. crit. p. 23. v. 19. pro p. 1317 lege p. 1311. et p. 40. not. v. 9. pro p. 417 l. p. 717.
-

